Rb
M78
5370

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

தத்துவநிஜாநுபோகசாரம்.

தத்துவலிங்கசுவாமிகளால்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இஃது,

மகாராஜராஜஸ்ரீ,

புரசை. முருகேசமுதலியாரவர்கள்

மேற்படி சாத்திரத்தையுதவிசெய்து

கேட்டுக்கொண்டபடி

இத்திரபீடம் காபாத்திரசுவாமிகள்

ஆதீனத்திற்குரிய

பிறைசை அருணாசலசுவாமிகள்

மாணாக்கராகிய

ஈரூர்,

சச்சிதாநந்தசுவாமிகளால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

வேதாந்தசங்கத்தாரால்

அ. முநிசுவாமிநாயகரவர்களது

சென்னை

அத்வைதவிளக்க மென்னும் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1878.

Registered Copy-right.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சாற்றுகவிகள்

சென்னைச்சர்வகலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதரும்

இயற்றமிழாசிரியருமாகிய

கோ. இராசகோபாலபிள்ளையவர்களியற்றிய

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

பனிச்சீர்கொள் புன்புலவரியல்போகப் பரிதியெனவிருநிலத்தின் [illegible] செய்முகக், கனிச்சீர்கொள் செந்தமிழ்த்தொடர்ப்பேர்நூல் கசடறக்கற்றக்கச்சி தானத்தமேலோன் [illegible] தனிச்சீர்கொள் தத்துவசிசாநுபோகசாரமெனச் சிறப்புறவெழுதியிஃ, தினிச்சீர்கொளும்பலகலைவல்லச்சுகிர்தமியற்றினான் [illegible] னையொருங்குணர்த்தினனே.

காஞ்சீபுரம் வித்வான்

இராமசாமிநாயுடு அவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தங்கள்.

தத்துவவித்தகவ சற்குருநாயன் மேலாந்
தத்துவநிஜானுபோக சாரமென்றொரு நூலியாத்
தத்துவச்சீர்க்கடல்சுவாமித் தரணி யோர்க்காகவென்னத்
தத்திதைக் கண்கூடாகத் தருமிதைசிறுவிற்றே

அன்னதெந்தமிழ்நூல்கோடி மிகநயத்துடனெண்ணப்
பன்னுமர்க்கத்திப்பிரியம் படிவங்கொண்டா
லென்னவுத்தப்போர்தாக்கி யிலங்கவொளியவச்சி
னன்னய முனிசாமிப்போர்நாயகள் குயிற்றினானே

ஷை பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கரும்

இயற்றமிழ்ப்போதகாசிரியருமாகிய

தி. சி. சண்முகம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தங்கள்.

பரிதியின்நேர்க்குரகத்தெ [illegible] மயன்றுறுபச்சைசமரக தத்தி, யுருவமைமடக்கல்பல் [illegible] தூர்ப்பதத்தொக்கியுன்னைய. பொருளிதைத்துவழிபார்க்க நூலாசிரக்குச்சகிதானக்தப்பொய்தி, நூலவன்றத்துவகிக்கதேசிகன் ருநூலுலகநுய்வாமென்றே.

அருளியதத்துவசிசாமநுபோக சாரமென்றறிநூர்கூறு, மருட்புத்திசெயுநூலிற்கரதித்துத்துக்கா மாற்றிக்கக், குருவருளோதுவிசெபுலக்கொண்முனிசாமிக்கோமானின்னூல், திருவிலையைக்கிடவெழுதாவழுத்திலெட்டிக் [illegible] ர்க்கினிதீக்தாலுல்.

சாத்துகவிகள்.

திருமூலர் பரம்பரையிலெழுந்தருளிய
ஞானசிவப்பிரகாசயோகீஸ்வரருடைய
மாணாக்கராகிய
[...]ப்பேட்டை

சுப்பராயமுதலியாரவர்களியற்றிய

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

சிறந்திடுமூலவிற் செனித்தமாக்கட்
கறம்பொருளின்பம் வீடுபேறெனாப்
பல்வகையியம்பப் படுமவைதீர்க்கி
மல்லலிலகன்றிட் டதுவிதுவின்றிச்
சச்சிதானந்தந்தானெனவிளங்க
நிச்சயமான நிராதுபூதியெனும்
பேரானந்தப் பெருங்கடலாழ்த்தி
நேசித்து[...]இருந்திட வோர்ந்திட்
டெவ்வெவ்வகைத்தென வவ்வகைமாதிறம்
அவ்வகைமாறுதறியாய் விளக்கிடத்
தன்னையன்றித் தனக்கயலின்றெனை
முன்னமுணர்ந்து முத்தியிற்சேர
வேதாந்தநூலின் விரிவெல்லாமொரீஇ
பேதமகன்ற பிரியவடிவ
நித்தியசிவநா பூதியிலுய்ய
தத்துவவிக்க வே[...]ன்று
முத்[...]யாருமுய்யும்விதம்
தத்துவவிசாரமா[...]கமென்
வத்துவிதநூலை யறைந்தனனதனை
இந்திரியடக்[...]வியமையிது[...]ன்
வர்[...]கருணை[...]பாகிச
செக்கவ்வபர[...]டிகெனாப்பந்துச்
சவுடிவாகி சகம்[...]டிக்க
மையன்சஞ்[...]நக்[...]வாலை
மெய்யன்ப[...]ன மிடிவந்தாலிடை
யெழுத்தானியாதி யிசைக்கனைநேர
வழுத்தவுத்தகிரி வகைவெய்லாம் பொருந்தத்
திருத்தியருளனத்தமிழொடெனக்க
மருத்துவசக்கத்தவர் பணிக்கேதக்க
கண்ணாக்குவழங்கனைக் கண்டு
உளங்க[...]ப்புவந்துசெய்தனனே.

சாத்துகவிகள்

திருக்குற்[...]த்தி
இந்திரியடக்க[...]த்திரகம்[...]
ஆதீனத்தி[...]க்குர்
சச்சிதானந்தசுவாமிகள்
மாணாக்கராகிய

[...]முநிசாமிநாயகரவர்களாலியற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

அருணைநூலெகுக் கனுகூலமாகக், கருதாலொரு[...]ளக் கவினை
சேயுமாபோம், நிகழ்தருபிரம சிருட்டியிற்றுன்னர், புகழ்பெறத்
தொன்றும் புதிதாப்பெருமீன, யதியுருவாகி யமர்ந்தொளிபர
ப்பி, நெறிமுறைதவறு நல்லேசைவத்தோர், அத்துவிதத்துவக் கா
சூரியம்பொருளா, தருவையுங்குறிக்காந்தாயிசைச்சங்கம, மரபெரு
இதிக்குநன் மாண்புடன்விளக்குந், தூய்வருந்தத்துவ விசாரந்திற
சிக, வெனுமோர்நாமமியக்குறப்புனைந்து, தனுவோதிவதுமி[...]சரி
த்திரமாவே, தன்பெயராலொரு சாத்திரமிசைக்க, முன்னெறிநாவி
ன்முடிபொருந்துணர்ந்து, தருமனுராசக் காண்டமிரஸ்ஸா, யெ
ருநூலைனை[...]னைன்பலவா, மத்துயாயங்க ளைவற்றினுக்கிலைய
[...]த்கைதாம்பெய[...]ர்த்தத்துவ, நிஜாதுபோகசாரமாய்
நிறுவி, நிஜாதுபோகநிலையொ[...]லெனக், கண்டனுபவிக்கக்காட்டுமெ
மதனு, கண்டத்தமா ரனுதினம்பரவியு, மிந்திரியடக் கிலங்கி
யருவாம் பந்தமில்கா பாத்திரனடியினை, சென்னிமேற்கொடு
சீர் பெறும்பிறையை, தன்னிலமர்ந்த தயாநிதியாகும், அருணை
சலகுரு வரும்பெரும்பத்தைக, மருவ[...] வழக்குதக்குரி
ய, சச்சிதானந்த சுவாமியாங்குரவர், [...]ராய்ச்சயமதுறும்போத
மதக[...]பொருளெலாந் [...] காட்ட, வருமைப்பொ
ருளிது வாமென்பேருள், பு[...]குவனைகம் பூபதியடியினை,
வலமிடமாய்நனி வந்தித்தேத்தியுன், சா[...]யநூலிடைச் சார்ந்தவ
முக்கலை, மாற்றித்தருகெனை மாசறுநானா, கூட்டத்தவர்கட் கூ
டியவன்னைம், காட்டமெய்த்துறி நலிபெறநாட்டி, காலேறித்துறுங்
கடைத்தேக்கனை, சிரத்திலிரிலக்கிடுஞ் சீர்பெறுமெந்திர, சா
லிப்பதிப்பனன் தக்க, மெலவருவந்திதைக மேவியதே.

சென்னை முத்தியால்பேட்டை
மூட்டைக்கார[...]ன் வீதி-0-வது நம்பர் [...]

புத்தகவிளம்பரம்.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் பெத்துநாயக்கன் பேட்டை க்கப்பல் பேரல்செட்டி வீதி (உஅ) வது கதவிலக்க முள்ள வீட்டில் [illegible]- ஸ்ரீ மத்- சச்சிதானந்தசுவாமி களிடத்திலும் -சி- பேட்டை லிங்கப்ப நாயக்கன்வீதி எஅ- வது கதவிலக்கமு ள்ள வீட்டில் -ம- -ா- -ா- -ஸ்ரீ, பார்த்தசாரதி [illegible]டத்திலு ம் முத்தியாலுப்பேட்டை மூட்டைக்காரன்வீதி -ரு-வது கதவிலக் கமுள்ள வீட்டில்-ம-ா-ா-ஸ்ரீ, அ. [illegible]சுவாமிநாயக்கரிடத்திலும் இவ்விலை ரூபா-உ-கொடுத்துப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தத்துவநிஜாநுபோகசார அதிகார அட்டவணை.

பூர்வபாகம் கன்ம[illegible]ம்.

பொது[illegible].

பக்கம்.		பக்கம்.	
க.	விநாயகஸ்துதி	ஙக.	அனித்தியவிசாரம்
உ.	கடவுள்வணக்கம்	சய.	வி[illegible]
ங.	ஆசிரியவணக்கம்	சக.	பிதருயான [illegible]யனம்
[illegible]	[illegible]	சஉ.	தேவயானஉத்தராயனம்
ரு.	ஆக்[illegible]சிறப்பு	சங.	ஞானிகள்கதி
,,	நூற்பெயர்	சச.	பாபிகள்கதி
எ.	நூலுரை	,,	சக[illegible]ங்களின் நிலைமை [illegible]ர்க்கில
அ.	அவையடக்கம்		
,,	இன்னாருக்கின்னார்	சரு.	ஞானிமகாத்மியம்
க0.	இந்நூலிற்சொன்னஅதி யாயப்பெயர்கள்	சசா.	ஞானிபூசை
		சஎ.	ஞானிசீலம்
உக.	பிறவி[illegible]யுணர்ச்சி	சஅ.	ஞானிபூசைபலன்
உங.	இதோபதேசம்	ருய.	ஞானியேவன்
உச.	பிராமணன்சரிதை	ருக.	ஞானியையிகழ்ந்தோர்[illegible]
உரு.	க்ஷத்திரியன்சரிதை	ருஉ.	கூடாவொழுக்கம்
,,	வைசியன்சரிதை	ருங.	பிரபஞ்சவுற்பத்தி
உசா.	சூத்திரன்சரிதை	ருரு.	சிருஷ்டி
,,	பிரமசாரிசரிதை	ருஅ.	இரட்சிப்பு
உஎ.	கிரகஸ்தன்சரிதை	ருகூ.	சங்காரம்
உ[illegible]	வானப்பிரஸ்தன்சரிதை	சாக.	திரோபவம்
[illegible]	சன்னியாசிசரிதை	,,	அநுக்கிரகம்
,,	அதிவர்ணாச்சிரமிசரிதை	சாஉ.	பிண்டவிருத்தம்
உகூ.	உடலிழிவு	சாசா.	பிண்டோற்பத்தி
ஙய.	குடும்பவிழிவு	சாகூ.	[illegible]பேதம்
ஙக.	போகவிழிவு	எய.	சாம[illegible]வுற்பத்தி
ஙஉ.	மகவிழிவு	,,	சாத்திவுற்பத்தி
ஙங.	பொருளிழிவு	[illegible]	[illegible]சக்கரம்
,,	[illegible]ரிழிவு	[illegible]	சா[illegible]பலன்
[illegible]	[illegible]ச்சவிழிவு	[illegible]	நவக்கிரகராசிநட்சத்திரம்ச ரீரத்தில்நடப்பது
ஙரு.	[illegible]சக்கரம்		
ஙசா.	சௌனவிருத்தம்	அரு.	சன்மார்க்கம்
ஙஎ.	அ[illegible]க்கம்	அசா.	சாதிசங்கற்பம்

[illegible]பாகம் சன்மகாண்டம் இர[illegible]டாம் அதிகாரம்.

வாதிகள்சமயம்.

பக்கம்.		பக்கம்.	
கக.	சம[illegible]த்தொகுதி	க0ரு.	சுத்தவேதாந்தம்
கங.	சி[illegible]வாதம்	ககஅ.	இதின்பின்னொருசிவன்முத்த ர்[illegible]யாதிமதம்
,,	சீவப்பிரமவாதிமதம்	கஉ0.	சாங்கிய[illegible]ம்
கரு.	பிரதிவிம்பவாதிமதம்	[illegible]	[illegible]வசாங்கியன்மதம் (பதஞ்சலி-மதம்)
,,	மாயாவாதிமதம்		
கஎ.	வைதிகவேதாந்தம்	[illegible]	பூர்வமீமாம்சை

பக்கம்.		பக்கம்.	
௧௨௫.	வைசேஷியன்மதம்	௨௫௧.	ஊர்த்தசைவம்
௧௨௮.	நையாயிகன்மதம்		அநாதிசைவம்
௧௩௧.	சிவாத்துவிதமதம்	௨௫௩.	ஆதிசைவம்
௧௩௨.	பாஸ்கரியன்மதம்	,,	மகாசைவம்
௧௩௩.	சத்தப்பிரமவாதிமதம்	௨௫௪.	பேதசைவம்
௧௩௪.	வையாகரணிமதம்	,,	அபேதசைவம்
,,	பாட்டமதம்	,,	அந்தரசைவம்
௧௩௭.	பிரபாகரமதம்	,,	குணசைவம்
,,	ஆநந்தபேதம், இதில்-முதல்	௨௫௫.	நிர்க்குணசைவம்
,,	நாதாந்தம்		அத்துவாசைவம்
௧௩௮	சித்தாந்தம், போதாந்தம்		யோகசைவம், ஞானசைவம்
௧௩௯.	யோகாந்தம். காலாந்தம்		அணுசைவம்
௧௪௦.	வேதாந்தம்	,,	கிரியாசைவம்
,,	வேதாந்தசித்தாந்தம்	,,	நாலுபாதசைவம்
௧௪௧.	சித்தாந்தவேதாந்தம்	௨௫௭.	சுத்தசைவம்
,,	புராணிகன்மதம்	,,	[illegible]மதம்
௧௫௩.	பாஞ்சராத்திரன்மதம்	௨௬௦.	புத்தசிவசுத்தாந்திமதம்
௧௫[illegible]	மகேஸ்வரன்சரிதை	௨௭௦.	யோகாசாரன்மதம்
௧௫௮.	ஆகமம்வந்தவரலாறு	,,	மாயாத்மிகன்மதம்
௧௬௨.	சுத்தசைவசித்தாந்தம்	௨௭௧.	வைபாஷிகன்மதம்
௧௭௪.	வேதாந்த சித்தாந்த சொல்வ	௨௭௨.	அருகனில்கண்டவாதிமதம்
௧௮௮.	சிவசமவாதிமதம்	௨௭௮.	ஆசீவகன்மதம்
௧௮௯.	ஐக்கியவாதிமதம்	௨௭[illegible]	பிருதிவிபூதவாதிமதம்
,,	பாசுபதிமதம்	௨[illegible]	அப்பூதவாதிமதம்
௧௯௧.	சங்கிராந்திவாதிமதம்	[illegible]	அக்கினிபூதவாதிமதம்
,,	பிரவாஹேஸ்வரவாதிமதம்	௨[illegible]	வாயுபூதவாதிமதம்
௧௯௨.	மகாவிரதிமதம்	,,	ஆகாசபூதவாதிமதம்
௧௯௩.	காளாமுகன்மதம்	௨௮[illegible]	பஞ்சகோசவாதிமதம்
௧௯௪.	காபாலிகமதம்	௨௮[illegible]	நவக்கிரகவாதிமதம்
,,	அவ்விகாரவாதிமதம்	௨[illegible]	சூரியவாதிமதம்
௧௯௫.	சம்மேளனசைவம்	௨௮௭.	சந்திரவாதிமதம்
௧௯௯.	சைவத்திற்பேதாபேதம்	௨௮௮.	ஊழ்வாதிமதம்
௨௦௫.	வீரசைவம்	௨௯௦.	காலவாதிமதம்
௨௪௧.	அனேகேசுரவாதிமதம்	௨[illegible]	மந்திரவாதிமதம்
௨௪௩.	வாமமதம்	[illegible]	அந்திரவாதிமதம்
,,	வைரவமதம்	௨௯௩.	ஆவிழ்கவாதிமதம்
௨௫௪.	[illegible]மதம்	௨[illegible]	தீர்த்தசங்கற்பம்

பூர்வபாகம்கன்மகாண்டம் மூன்றாவது அதிகாரம்

சங்கற்பப்பிரகரணம்.

௨௯௬.	ஆர்ச்சனசங்கற்பம்	௩௦௧.	விரதசங்கற்பம்
,,	பஞ்சாக்ஷரமுதலான மந்திரம்	௩௦௭.	சரிதைசங்கற்பம்
௨௯௯.	சிவபூசனை	௩௦௮.	ஒழுக்கமதம்
௩௦௩.	அத்துவாசங்கற்பவாதி	௩௧௫.	அனுஷ்டானப்பிரமாணலக்ஷணம்
௩௦௪.	தர்க்கவாதிசங்கற்பம்	௩௨௩.	ஞானகோசலக்ஷணம்
௩௦௫.	தானசங்கற்பம்	௩௫௩.	யோகசமூகம்

௨

ஓம் பராபரப்பிரமணேநம:.

தத்துவநிஜாநுபோகசாரம்.

1.—பூர்வபாகம்—கர்மகாண்டம்.

௧—ஆம் பொதுமைப்பிரகரணம்.

௧-வது.—அத்தியாயம்.

விநாயகர்துதி.

௧. சச்சிதாநந்தமே தகுமதமூன்றதாய்த்
தக்கதோரைங்கரந் சத்தியஞ்சதாய்
நிச்சிதாநாதுரு ஞாநமேயமே
நீள்விழிக்கொம்பொன்று நீண்டசத்தியாய்க்
குச்சிதாந்தசிவமீ சாதிநால்வாயதாய்க்
கூர்ச்சைசயாதியே கும்பத்தலமதாய்
உச்சிதாந்தெவியோக யோகிருமாயையா
யோங்கியக்கணபதி யுள்ளமென்னுள்ளமே.

(இதன்பொருள்)

சத்து சித்து ஆநந்தமாகிய மூன்றுமே மீறிநின்றுஎல்லா வற்றிற்குமுதலாய் விளங்குந் திருக்காதிற யானைக்கு மூன்றும தமாயினதை மும்மதமென்பானே னென்னில், யானைக்கு மும்மதமு பிறந்தவிடத்தில் யானை தன்னையுணராமல், மதத்தின் வழியிற் சென்றாற்போலத், திருக்கண்ணையுந் தன்னையறிய [illegible] நாதந்தமே காட்டுகையாலும், மும்மதமுந்தீர்ந்தவிடத்து யானையுள்ளபடிநின்றாற்போல, சிவயோகிகளுக்குச் சச்சிதாநந்தந் தீர்ந்தவிடத்தில், திருக்கேசிற்றையால், மதமென்ற தென்றறிக. ஐந்துகைகளும் ஐந்துசத்தியென்பானே னென்னில் விக்கிநேசுவரனுக்[illegible]த் துதிக்கைகூட, ஐந்துகையாலெல்லாத்தொழிலுஞ்செய்வது போலப், பிரமயானை பஞ்சசத்திகளாகிற [illegible]களாலே பிண்டாண்டஜகத்துக்க ளெல்லாவற்றிற்குந் தொழிலு [illegible]ருட்டியாதியைச் செய்கையா லென்ற

றிக. ஞாதுரு ஞாநஞேயத்தை மூன்றுகண்ணென்பதென்னெனில், விநாய கன்றனது மூன்றுகண்களாலே யெல்லாவற்றையும் விளக்குவதுபோல்பிர்ம விநாயகன், ஞாதுரு ஞாநஞேயக் கண்களைக்கொண்டு, ஞாநங்கர்மமென்னு ம் ஞாநாஞ் ஞானங்களை விளக்குகின்றமையா லென்றறிக. கொம்பொன் றை, நீண்டசிற்சத்தி யென்பதென்னெனில், விநாயகன் கொம்பிரண்டி லொருகொம்பை யொடித்துக்கஜமுகாசுரனைக் கொன்றும், பாரதமெழுதி யும், நின்றகொம்பொன்றாலே உலகத்தையெல்லா நிறுத்தல்போல நிறு த்தலென்றது, இந்தச்சத்தியாகிற காம்பால் என்செய்வாரோ என்றுகே ட்கில் ஞாநாஞ் ஞானசத்துரு உபத்திரவமில்லாமல் அதைநிறுத்த லென் றதென்றறிக. இனிப் பிர்மமாகிய யானைக்குச் சிற்சத்தி பரிக்கிரகசத்தியெ ன்ற இரண்டு கொம்பில், மாயையாகிற பரிக்கிரகசத்தியான கொம்பை யொடித்துச் சர்வசங்காரம்பண்ணி, ஒடியாத வொருகொம்பாகிற சிற் சத்திநோக்காலே பழமைபோற் சிருஷ்டித்து நிறுத்தலாலென்றறிக. சிவ ன் ஈஸ்வரன் கூடஸ்தன்பிரமம் என்றநாலையும் நால்வாயென்பதென்னெனி ல், யானைக்குலம்பமாய் நாலப்பட்டசைகிற வாய்போலப் பிர்மத்திலசைவா ன சித்தினிடமாய்ச், சிவேஸ்வர கூடஸ்தபிரமமாகிய நாலுமசைந்துநாலப் படுகையால் நால்வகையென்றறிக. இச்சாஞாநக்கிரியாசத்தி மூன்றையும், மூன்றுகும்பத்தலமென்பதென்னெனில், யானைக்குச் சிரசின்மேல் இருபாரிச மும் இரண்டுகும்பமும், அதின்கீழே துதிக்கைப் பிரதமவடியிலொருகும்பமும், இதினாலேயழகும் பெலனுமுண்டாம். அஃதெப்படி எனில், சிங்கமானது யுத் தகத்தின்மேலேறிக் கும்பத்தலத்திலே கைபோட்டவுடனே யானைவலி மைகுன்றிச் செத்தாற்போலப், பிர்மயானைக்கு இச்சாஞாநக்கிரியையே மூன் றுமழகாய் எல்லாவற்றையுமுண்டாக்கி, அழிக்கையாலென்றறிக. கூறிச் சை உண்டாக்கையாலென்றபிறகு, சர்வசங்காரத்தி லிச்சாஞாநக் கிரியை யாகிற கும்ப மூன்றுமுள்ள ஆதிசத்தியாகிய யானையைப் பராசத்தியாகிற் சிங்கம் விழுங்கி, மண்டையைத்தின்ன, ஆதிசத்தி மடிந்ததென்றறிக. செ விகளிரண்டையும் இரண்டுமாயையென்பதென்னெனில். யானைக் கிரண்டு செவியும் ஏக்நேரமுமசைதல்போலப், பிர்மமுமாயையைக்கொண்டு எல்லா வற்றையும் அசைப்பிக்கிறதென்றறிக. ஓங்குசகமாபதியென்பதென்னெனி ல், கணங்களுக்கெல்லாம் பதியாகைபோலப், ... எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பதியாகையாலே, அவருள்ளமாகிய ... என்னுள்ளத்துள்ளேயிருக்க வணங் குவேனென்றறிக-என்றவாறு. (௧)

௨-வது—அத்தியாயம்.

கடவுள்வணக்கம்.

௨. சிற்சத்திபார்வையாலே சேர்மாயையண்டமெல்லாம்,
நிச்சித்தநிலைபாதெல்லா நீம்பதிநோமமொன்றால்,

மெச்சித்துச்சாகசங்கள் வேளைவாஞ்சிருட்டியாதி,
உச்சித்தமென்பாரல்ல வுவமையிலீசனுக்கே.

(இ-ள்)— சத்து சித்தாநந்தத்தில் நடுவானசித்தில் நினைவாலுண்டா னசிற்சத்தி பார்வையாலே அநாதிமாயையிலுண்டான பிண்டாண்ட பா ண்டங்களெல்லாம், நிலைப்படுத்தி நிச்சயிக்கப்போகாது, எல்லாஞ்சிவன்சோ மமொன்றிலே யுண்டாகிறதும் லயமாகிறதும்,சிவனுக்குத்தெரியாதென்றா ல், அந்தச்சிவனுடைய சித்தர்கள்போல வெகுரூபங்களாய்த்தோன்றுவர், இவ் வாறுதோன்றிய அச்சிவத்தைச்சிலர் மெச்சித்திரிபுராதிகள் முதலானபேரை க் கொன்றானென்றும் வெருவாய் (வடமொழிக்கார) சாகசங்கள்பண்ணினனெ ன்றும், வேண்டினவரங்களைக்கொடுத்தானென்றும், பஞ்சகிருத்தியங்களைப் பண்ணுவானென்றும், அவருக்கு இதுகளைப்பெருமையாகச்சொல்லுவதுகந் நுமல்ல, தோத்திரமுமல்ல, அவரிதுகளாலே மெச்சப்படுபவருமல்ல, அவர் உவமைக்கும் பெருமைக்கும் புகழுக்கு மெட்டாதவரானபடியாலென்றறிக. ஆனால் அவருடைய சத்திகளாலேயுண்டான மூர்த்திகளுக்கு,இந்தத் தோத்தி ரமென்னெனில்,அவர்கள்பஞ்சபூதங்களையுமீறிப், பஞ்சபூதத்துக்கும் அதிதெய் வமானதால்,ஒவ்வொரு பூதாண்டங்கள் அநந்தமுண்டு, அதிலே ஒரு அண் டத்திலிருக்கிறபேரைக்கொல்வதும், வலோத்காரஞ்செய்வதும், ரட்சிப்பது ம், அவர்களுக்கும்பெருமையல்லவென்றறிக. ஆனு லிதுக ளாருக்கென்னில், அந்தந்தவண்டங்களுக்கு அதிபராயிருக்கிறருத்திர விஷ்ணு பிர்மாதிகட்குச் சொல்வதென்றறிக. ஆனால்முன்சொன்ன வீசனெப்படிப்பட்டவ னெனில், உவமையில்லாதவன்—எ-று. (௧)

௩. ௦ ஈசனையந்தமாறு மெழிற்சச்சிதாதிதான்டி,
நேசனைத்தேசப்பாழ்தான்டி நின்றிடுநிசங்காதித,
வாசனைப்பேதாபேதவாழ்பேதாவபேதமாகிக்,
காசனைநீத்திருபாய் கடவுளைவணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்)—இப்படிப்பட்ட ஈசனானவன், ஆநந்தாதீதனுமாய், சத்துசி த்தாநந்தத்திய பரிபூரணமைந்திற்குமதீதனாய், அநேகமான தேசப்பா ழுக்கு மதீதனாய், நிசங்கமாதீதனாய், எப்பாழிலும் வாசமாயிருப்பா னமாய், பேதம் அபேதம் பேதாபேதமுமாகி, இதுவுமல்லனுமாகி, பிரகாச ரூத்திருபமான கடவுளை இந்தச்சாத்திரமீடேறும்பொருட்டாக வணக்க ஞ்செய்வேனென்றறிக—எ-று. (௨)

௩-வது—அத்தியாயம்.

அருளிறைவணக்கம்.

௪. நேயமாமலாதிகந்ம நிகரிறத்துவங்களோடே,
ஆயமாய்க்கூட்டியப்பந்திந் தவிழ்க்கொணச்சிக்குக்கூட்டைத்,

தூயதாஞ்சற்சித்தான சொரூபனேகுருவாய்வந்து,
தாயதாயவிழ்த்துவிட்ட சற்குருபாதம்போற்றி.

(இ-ள்)— ஆத்மாவுக்கு அநாதியாக வேயத்துடனேகூடின மலமாயாதி கர்மங்களை நீக்கும்பொருட்டு, எண்ணிறந்த தத்துவங்களையுங் கூட்டிப்பந்தித்து, ஆயத்ததாநங்களாகக்கட்டிக், தநுகரணபுவநபோகமாய்ச்செய்து, கட்டினகட்டை யாவராலுமவிழ்க்கப்படாமல், கட்டினகட்டுடனே அநந்தங் கோடிகற்பங்கள், ஜநநமெடுத்துத்திரிகிறவென்னைச் சச்சிதாநந்தப் பொருள்தானே குருவாய்வந்து, தாயானவள் பிள்ளைகைக்கட்டிக்கிடந்து பிரலாபிக்கைகண்டு, அக்கட்டையவிழ்த்துவிட்டுச் சேர்த்தணைத்துக் கொண்டாற்போலுஞ்சிக்குக்கூடாகிற தேகத்தை, நேதிநேதி வாக்கியங்களாலே இதுநீயல்ல இதுநீயல்ல என்றுகழித்து, அந்தக்கட்டுகளைப் பிரித்து அவிழ்த்துவிட்டு, ஆத்மாவைச் சுத்தனுக்கித் தன்னோடே சேர்த்துக்கொண்ட குருபாதத்தைப்போற்றிசெய்வேன்—எ-று. (௧)

௨. போற்றிபென்னங்கமெல்லாம் புளகிதமாகப்போதித்,
தாற்றவேயதுபோகத்தை யங்கங்கேகிறுத்திப்பாரென்,
றேத்தியேயென்னைத்தானே யெங்குந்தானுநயைக்கிற்கத்,
தேற்றியகுருவின்பாதஞ் சிந்தையுட்போற்றுவேனே.

(இ-ள்)—குருவைத் தோத்திரஞ்செய்தஅடியேனை (ஏட்டிடுவேறுசெய், அதன்னோடேகூட்டினதென்னில்) என்னங்கமெல்லாம் புளகிதமாகமுப்பத்தாறுதத்துவத்துடனேஎல்லாவற்றையும்வேறுசெய்து, எல்லாத்தத்துவமுமிறந்தவிடத்தில், சமாதியாக்கி, என்னையறிவித்து, என்னையுமிறக்கப்பண்ணி, அங்கே பரனைத்தெரிசிப்பித்து, இப்பாலுமுள்ளவிடங்களிலேநிறுத்தி, எல்லாவிடங்களுமிறந்தவிடத்து, என்னைத்தானேமேல்மேலெங்குநின்றவனையறிவித்துப், பின்பு தான் தானாய்நின்றது தெரியத்தேற்றிப்போதித்த ஆசாரியாதுதிருவடியை, உள் அகண்டபூரணமாகவும், புறம்பு சகுணமாகவும் போற்றிசெய்வேன்—எ-று. (௨)

௨-வது அத்தியாயம்.

வேதசிறப்பு.

௩. வேதமின்மினிவிளக்கு வெண்மதிகதிர்போற்காட்டும்,
பேதநால்வித்தத்துஞ்சிட்டிப் பிரபஞ்சத்தொழில்களெல்லாம்,
[illegible]தமாய்க்காட்டிமோக்ஷ நிலைவகையொன்றாய்க்காட்டும்,
பேதமாமதங்கள்காட்டிப் பின்னிட்டுக்காட்டுமன்றே.

(இ-ள்)—வேதமானதுமின்மினிபோலக்காட்டுமென்றது— தநுகரணபுவநபோகமே நிவர்த்திபோகபோக்கியமான சுகம் இதைவிடவில்லையென்

றுவேதமுதலானதுசொல்லும். அதெப்படியென்னில், பஞ்சபூதமே பிரமமென்றும், பஞ்சகோசமேபிரமமென்றுஞ் சொல்லி, லௌகீக விஷயபோகமே சுகமானமோட்சமென்றுசொல்லுகையாலே, மின்மினி விளக்குமென்றதென்றறிக. ஆனாலிம்மையிலே இந்தப் பஞ்சபூதவிஷயமுஞ் சுகத்தைக்கொடுக்கில், மறுமையிலே மோட்சமில்லையே, அவ்விட மந்தகாரமல்லவோ வென்னில், அதெப்படி யானைவக்கடையானபே ரந்தகாரத்திலே கிடந்தவனுக்கு வேதமானது விஷயபோகங்களிலே ருசிக்கப்பண்ணி கலைஞானதத்துவம் மின்மினிவிளக்கம்போல, ஆணவ அந்தகாரத்தைநீக்கிக் கிரியையையெழுப்பி யானெனதென்கிற அபிமானத்தைப் பற்றப்பண்ணுவித்து, இந்த அப்பியாசபிருதியால் லௌகீகத்திலே துக்கமும் மோக்ஷத்திலே கிஞ்சித்து ஆசையு மொருபக்குவத்திற் பிறப்பிக்கும்பொருட்டாக வேதம் லௌகீகசுகமெய்யென்றது. ஆனால் லௌகீகசுகமே ருசிப்பிக்கச்செய்யில் இம்மைதுக்கமென்றும், மறுமைசுகமென்றும், இவனுக்குவருமோவென்னில், வெய்யலிலடிபட்டவன் நிழலும்பசித்தவனன்னமுந்தேடுகைபோல, இந்தச்சுகங்களாலேஅற்பத்துக்குஅற்பமும், கணத்துக்குக்கணமுமாகத்துக்கங்கள்அநுபவமாகவந்து மோக்ஷந்தேடச்செய்கையாலே, மின்மினிவிளக்கமென்றதென்றறிக. இனி விளக்கொளிபோலென்றது—புண்ணியமிது பாவமிது, சத்கர்மமிது அசத்கர்மமிது, என்றுவேதமுதலானது சொல்லுகையாலே, பாவமாகிற அசத்கர்மங்களைவிட்டுப்புண்ணியமாகிற சத்கர்மங்களைச்செய்கையாலே, சொர்க்காதிபோகங்களை யுண்டாக்கையாலும், இந்ததர்மங்களிலே பதிதர்மங்கள் விடாதுசெய்தலால் பிரமாதிபதவியுண்டாய்ப்பின்பொரு ஜன்மத்தில் மோக்ஷாபேக்ஷையைத்தருதலால், விளக்கொளிபோலாமென்றறிக. இனிச்சந்திரவிளக்கம்போலென்றது—பூரணசந்திரனுனும் அவன்கிரணத்தாலேகாணப்பட்டவிஷயமெல்லாமுள்ளபடிதோன்றுமைபோல், அதுப்போலவேதமும் [illegible]ங்களிலே மோக்ஷமென்கையால், இதிலேசமாதிவந்தாலும் நாதப்பிரமலட்சியங்களை வெகுவாகக்கண்டு ஆநந்தித்தாலும், நிசமோக்ஷமான தன்னையும்தலைவனையு மறியியாப்படியிறாலே, சந்திரவிளக்கமென்றதென்றறிக. இனிச் சூரியவிளக்க மென்றது—சூரியன் பரிபூரணனு யந்தந்தச் சிவனுடைய சக்ஷுவிந்திரியப் பிரகாசத்தாலேயெல்லாருக்கும் ரூபங்களைக்காட்டுகைபோல வேதமும் அவரவர்புத்திபேதங்களைப்போலவே, அகண்டபரிபூரணநிதப்பொருளையுள்ளபடியே சிவனடியாயருக்குக் காட்டுகையாலே கதிரொளி போலென்றதென்றறிக. பேதநால்வித்தத்துஞ் சிருட்டிப்பிரபஞ்சத்தொழில்களெல்லாமென்றது—நால்வகையோனிமுதலான எழுவகைத்தோற்றம் (அச) லக்ஷம் அச்சபேதசிருஷ்டிகளும், அதின்தொழில்பேதமும், ஆகாரபேதமும் ஜநநமரண வுற்பத்திபேதமும், நாகசொர்க்கபேதமும், மோக்ஷபேதமும், அதீதமான நிசமோக்ஷமும், பேதமான புறச்சமயமு முட்சமயமுமிந்த மதங்களையெல்லாம் நிராகரித்துப் பின்னிட்டு நிசமோக்ஷத்தைக் காட்டுகையாலே வேதமே யெல்லாவற்றையும் விளக்குகின்றதென்றறிக (௩)

௫-வது—அத்தியாயம்.

ஆகமச்சிறப்பு.

வேதமநந்த மாயிரமென்ற விரிவெல்லா,
நாதமெடுத்ததி னர்த்தப்பொருளை நலமாக,
ஓதினனோதா துணர்ந்தவனாகம மொப்பாக,
ஆதியுமந்தமு மில்லாப்பொருளு மகற்றிடுமே,

(இ-ள்)—வேதமானது அநந்தமென்றுமாயிரமென்றுஞ் சொன்னதெல்லாம் நாதமெடுத்தென்றது—உதாத்த அநுதாத்த சொரிதமென்கிற நாதங்களோடுங்கூடவெடுத்து, அதி னர்த்தப்பொருளை நலமாக வோதும். ஓதாதுணர்ந்தவனென்றது—அதி னர்த்தமான பலவிதங்களையும் நன்மையாக வெடுத்து—எல்லார்க்குந்தெரிய விஸ்தாரமாகப் பலவிதமான தந்திரங்களாகவும், படலமாகவும், இலக்கமில்லாத சங்கிதைகளாகவும், இருபத்தெட்டுக்கோடி யாகமுஞ்சொன்னார். அதில் இருபத்தெட்டாகமமாய்ச் சங்க்ஷேபமாக்கினார். அவராரென்னில், சருவக்ஞராய் ஒருவரோதவுணராதவரான, அநாதிசதாசிவதேவர்சொன்னார் ஆதலால், ஆகமத்தின்பெருமையை ஆகமமறியுமென்றறிக. (௧)

௬-வது—அத்தியாயம்.

நூற்பெயர்.

௮. அத்துவா முதலதானவநந்ததத்துவங்கடன்னை,
மெத்தலே திருக்கறுத்துன் மேவியநிசாநந்தத்தைக்,
கைத்தலத்திந்தாவென்னக் காட்சியாய்க்கொடுத்தலாலே,
தத்துவநிசாநுபோக சாரமாமிந்நூற்பேரே.

(இ-ள்)— ஆறத்துவாமுதலான விரிவாகியுள்ள அநந்த தத்துவங்களினாமரூபக்கிரியைகளையு மிதின் சுதந்தரஹானியானசடத்துவத்தையும், சேடமானவிடத்தில், ஆணவமாதி மூன்று மலங்களையும்போக்கித் தன்னை யறிவித்தும், தன்னையுந் தத்துவங்களையும் பொருந்தப் பிரேரிக்கிறஞானசத்தியையு மிதற்குமுதலான பராசத்தியையு மிதற்குயிரான அருளையு மிதற்குயிரான சிவத்தையு மிதற்குமேலான பொருளையு மிதுகளின் திருக்குகளையு மறுத்து, இதற்குயிரான நிசப்பொருளைப் பக்குவராய்ப் பிரபஞ்சாபேக்ஷையுமோக்ஷாபேக்ஷையுமுள்ள சீஷனுக்கொரு பதார்த்தத்தைப்பிரத்தியக்ஷமாகக்கையிலே கொடுத்தல்போலச், சாரத்சாரமான தத்துவநிசாநுபோகசாரங்கொடுக்கும். அஃதெப்படியென்னில் தத்துவபதம்தத்துவங்களையெல்லாம் நீக்கியும்நிசபதம் முன்சொன்ன பொருளெல்லாவற்றையுந்தாண்டி,நிசமான பொருளைக்காட்டியும்அநுபோகபதம்,சிவயோகசமாதியில் போகமான மோ

க்ஷத்தையநுபவிக்கச்செய்தும், ஒருசொல்லுபதேசத்தாலே, சாரத்சாரமான பொருளைக்கொடுக்குமென்றறிக. (௧)

௭-வது—அத்தியாயம்.

நூலுரை.

இத்திறநூலை யிசைத்ததுசித்தே.

அருள்சிவகலாதிகூடி யந்தகரணத்தேய்ந்து,
மருளதாமிந்தியபோக வாழ்செகமயமாமென்னைப்,
பொருளதாய்ச்செய்யமுன்னே புகன்றதைப்போக்கித்தானே
குருவதாஞ்சித்தின்னூலைக் கூறியதென்றுகொள்ளே. ௯

(இ-ள்)— அருளானது பராசத்தியை யெழுப்ப பராசத்தி யிச்சா ஞானக்கிரியாசத்திகளை யெழுப்ப,இதுகள் சிவதத்துவத்தையெழுப்ப இதுகாலதத்துவத்தையெழுப்ப, இதில்கலை வித்தை ராக மூன்றும் ஆத்மாவின் இச்சாஞானக்கிரியை யெழுப்ப,இது அந்தக்கரணம் ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியத்தையெழுப்ப,இது பூதங்களை யெழுப்பி யிந்தோடே சீவனானதுகூடிவிஷயத்திலே விழுந்து போகங்களைப் பொசிக்கப் போகமுந் தேகமுஞ் செகமுந் தானாய் வேறென்றுந்தோன்றாமல் செனனமரணந் தொலையாதிருந்த என்னை யொருபக்குவத்திலே குருவாய் வந்து கிருபையாலே முன் சொன்னபிரேரவகையுந் தத்துவங்களையும் அறிவித்தன்னியப்படுத்தி அநித்தியமாக்கி அவ்விடத்திலென்சொரூபத்தைத் தெளிவித்து என்னையுந்தான்விழுங்கிச் சாட்சாத்காரமாய்த்தானின்று என்னையில்லையாக்கி உட்புறம் பெல்லாந் தானாய்ப் பொங்கிநின்று, சித்தாகிற சிற்பிரமமாம் தத்துவலிங்கதேவரென்னுந்திருநாமத்தையடைந்து அடியேனுக்கு மனோ வாக்குக் காயங்களாய் நின்று இந்நூலைச் சொன்னதென்றறிக. (௧)

௰. தத்துவநிசாநுபோக சாரத்தைத்தமிழினாலே,
மெத்தவேயுசாவிப்பன்னூல் விரிகலையாவுஞ்சேர்த்துச்,
சித்துருஞானத்தேனைப் பானஞ்செய்வோர்க்காகத்,
தத்துவலிங்கதேவ சற்குருசாற்றினாரே.

(இ-ள்)— தத்துவநிசாநுபோகமாகிற சாத்திரத்தைத் தமிழாகச்சொல்லவேண்டிப்,பலநூல்கள் விரிந்த கலைகளில் வெகுவாக உசாவிச் சோதித்து, அபூர்வபதங்களைச்சங்க்ஷேபமாகச் சேர்த்துச் சித்துச்சொரூபமாகிற ஞானரசமான தேனைப் பானமாக வுள்கொண்டு,தெவிட்டாத தீவிரதரத்திற் றீவிரதரமான சத்திநிபாதர்க்காகத்,தத்துவலிங்கதேவசற்குரு சாற்றினாரேயென்றது, தத்துவமாகிற சராசரபிண்டபிரமாண்டங்களுக்கும், வீவியமகமகிருட்டிவியசிருட்டிக்கும், ஆதாரபூதமாய் விளங்கும் லிங்கமாகிறதெய்வஞ்ச

ற்குரு ரூபமாயெல்லாவற்றிற்குமீறி, அதிதபூரணமா யுள்ளோனென்றும்பிரேரிக்கப் புறம்பே சகுணமாய்நின்றுசொன்னதென்றறிக. (௮)

௰௧. சாற்றினாருந்தமாறிற் சதுர்த்தசவித்தையாலும்,
மாற்றார்களூலினாலு மாறுசமயங்களாலும்,
வேற்றினர்சமையவர்த்த வெகுபலநூலகளாலும்,
தோற்றினர்சாராற்சார விறெலாம்பனுவலாக.

(இ-ள்)— வேதாந்த சித்தாந்த போதாந்த யோகாந்த நாதாந்த கலாந்தங்களிலும், இனி வேதம் - ச - அங்கம் - ௬ - மீமாம்சை நியாயம் உ-புராணம் தருமசாத்திரம்-உ-ஆகமபதினென்குவித்தைகளிலும் ஆருதார வாக்கியங்களிலும் ஆறுசமயநூல்களிலும் மற்றுமுள்ள பாரகாவியப்பிரபந்தங்களிலும் வேதாகமங்களிலுஞ் சாசாத்திரங்கள் சாமித்திரிகை கொக்கோகசாத்திரங்க ளிதுகளிலும் மற்றுமுள்ளநூல்களிலும் ஞானுங்கமானவிதில் சாராற்சாரங்களை ஞானகாண்டமான வுத்திரகாண்டத்திற் சேர்த்தும் கன்மாங்கமானதில் சாராற்சாரத்தைக் கன்மகாண்டமான பூர்வபாகதெட்சணகாண்டத்திற்சேர்த்துப் பனுவலாகச்சொன்னதென்றறிக. இதிலேற்றினரென்ற பதத்தி னார்த்தஞ் சித்தான்பொருளுள்ளமாயென்னுள்ளத்துள்நின்றுஎற்றிப் பிரேரிக்கையா லிதுகளின் சாரத்தையெடுத்துச் சொன்னது சித்தே யென்றறிக. (௬)

௰௨. சக்கொசுத்தேனரிப்ப னிரணியமெறும்பரக்கு, [லுங்,
வாய்க்கொருமத்தால்வெண்ணெய் வாரிசேர் வெய்யில்போ
திக்கனைத்தனலுநாலே சிலந்தியுஞ்சேர்த்தொன்றும்போர,
லூக்கெனாவனைகளான நூற்கெம்பொன்றுப்பெயல்வாம்.

(இ-ள்)— ஈயுங் கொசுகும் பலபுட்ப ரசங்களையெடுத்துத் தேன்கூடு வைப்பதுபோலும், அப்பனைரோற்புழுதிகளையு மரித்துப் பொன்னெடுத்தொருகுளிகை செய்தாற்போலும், எறும்புகள் காரூ மரக்க பால்பிசினைக்கூட்டிக் கொம்பரக்குசெய்வதுபோலுங், தயிருகளில் மத்தினாலுங்கடைந்துவாங்கி வெண்ணெய்திரட்டுவதுபோலும், வெய்யிலானது வருநெகிரணங்களாலே சகலசெலங்களையும் பீலித்து மேகங்களிற்கட்டிவருவித்தாற்போலுங், திரணகாஷ்டங்களி லக்கினியெடுத்துச்சுவாலாக்கினியாக்கினது போலுஞ், சிலந்திநூல்களைச் சேர்த்துக் கூடாக்கல்போலும், வெகுவானஞான நூல்களிலிருக்கிற ஆழ்ந்த அர்த்தங்களைச்சேர்த்து, இதிலுக்கொளவென்ற பதத்தாலெசிவன் சம்மதியாக உட்கொண்டுள்ளே பிரேரிக்கையாற் சேர்த்தெடுத்ததென்றறிக. (௪)

௰௩. மூன்னூல்களனந்தங்கோடி முப்பொருளதனைச்சொல்ல,
விந்நூலிச்சேர்ப்பதேதுக் கெனிநதிலம்பாதிக்கம்,

பன்னுமுறைதனிற்றானன்றுசாற்பரம்பெருங்கருணைநலமாகச்
சொன்னதுமெல்லாமித்திற்றேன்றவெசாற்பொருட்டே.

(இ-ள்)— மூன்னூல்களனந்தங்கோடாகோடியிருக்க பதிபசு பாசத்தையுஞ் சத சிவ பரத்தையு மிக்கமூன்று பொருளையுஞ்சொல்லி மோட்சமுஞ்சொல்லியிருக்க இந்நூலைப் புதிதாகப் பிரயாசப்பட்டுச் சேர்த்தெடுத்ததேதுக் கென்னில், அந்த மூன்னூல்களிலே ஒன்றைமறைப்பாகவும் ஒன்றை வெளியாகவுஞ் சொல்லுகையாலும் ஒன்றைச்சொல்லி யொன்றைச்சொல்லாமலும் [illegible] பதார்த்தங்களைமறைவாகச்சொல்லுகையாலும், மித்நூலில்மறைப்பானவிடங்களிலே வெளியாகவுஞ் சொல்லாதகளைச்சொல்லியுஞ் சொன்னதுகளையுஞ்சொல்லியுந் இப்பதார்த்தங்கள் எல்லார்க்குந் தெரியவும் அத்துவைசிக்கு விசேடப்பங்கள் கண்டுதெரியவும் பனுவலாக எல்லார்க்குந்தோன்ற எவர்களுக்கு மதுபார்க்கவேண்டித்தேற அதுகளெல்லா மிதிலே சங்கிரகமாகவெல்லாந்தோன்றி விளங்கும்பொருட்டாக இந்நூலைச்சேர்த்ததென்றறிக. (௫)

௨-வது—அத்தியாயம்.

அவையடக்கம்.

அதிநேர்க்கடும்பா மவையடக்கஞ்சொலல்.

௰௪. ஆதிபெரியோர்முன்னே யடியேன்சொல்லேனடியேர்க்கும்,
போதியமறைகடானும் [illegible] நிடவேனுமெய்தே,
பேதியனிதைகளுக்கு மெதிராய்த் தவனைதந்து,
[illegible] துறைத்தனனிக்[illegible]தன்னே.

இ. தன்னைபெகலிவாயத்தின் [illegible]பமானபுள்ள,
[illegible]ரிகை விரியமிரசமாயுளர்[illegible]
[illegible]பாரதாபத் துகந்தீதாரிடறுகி,
[illegible]ரியத்துவமிக்க மாராருமெய்தெக்கனே.

௩-வது—அத்தியாயம்.

இந்நூலுக்குமுன்னூல்.

இந்நூலைத்தற்கெதிர்நாற்சமுகம்.

இந்தத் தத்துவநிஜாநுபோகசாரஞ் [illegible]க்கு முன்னூற்பிரமாணமேதென்னில்,

சதுர்வேதம்.

முறையுக்கிய பிரமாணம்- இருக்குவேதம்- எசுர்வேதம் - சாமவேதம்-அதர்வணவேதமென்றுமிவைகள், இவைசுவயம்புவென்றும், ஈசுவரனுடைய சொல்லப்பட்டவைகளென்றுஞ்சொல்லப்படும். அவற்றுள் இருக்குவேதம் இருபத்தொருபேதம். எசுர்வேதம்- நூற்றொருபேதம். சாமவேதம் - சகஸ்திரபேதம். அதர்வணவேதம் நவபேதமாம்.

வேதவாதசதுஷ்டயம்.

அந்தவேதம், ஏதைச்சொல்லுமென்றால், விதிவாதம், அர்த்தவாதம், மந்திரவாதம், நாமதேயமென நான்குபேதத்தால் சமஸ்ததர்மங்களையுஞ்சொல்லும். அவற்றுள் இராசாவாக்கினைப்போல மனிதனைவிதித்துக்கர்மஞ்செய்யாமல் திருப்பிச்சுகர்மஞ்செய்ய வேண்டுமென்பதே விதிவாதம். பட்டுக்களைப்போல ஸ்துதித்துப்பித்த அர்த்தவாதம். ஆசாரியனைப்போலச் செய்யத்தக்கவைகளைக் காட்டுகிறதே மந்திரவாதம். பிதாவைப்போல யாகாதிகளுக்குப் பெயரிடுகிறதே நாமதேயமாம்.

வேதாங்கம்.

அந்தவேதத்துக்கு- பாதம், அஸ்தம், முகம், கிராணம், நேத்திரம், சுரோத்திரமென்னும் அநுக்கிரமத்தில், சந்தம், கற்பம், வியாகரணம், சிக்ஷை, சோதிஷம், நிருக்தியமெனிய ஆறும் அங்கங்களாம். அவற்றுள், சந்தம்—மந்திரசுலோகாதிகளுக்கு அக்ஷரகணங்களைச் செய்யும். கற்பம்—ஆசுவலாயன, போதாயன, ஆபஸ்தம்பாதி சூத்திரங்களில் யக்ஞப்பிரயோகங்களைக் கற்பிக்கும். வியாகரணம்— வைதிகலௌகிக [illegible] சிக்ஷிக்கும். சிக்ஷை— உதாத்த, அநுதாத்த, ஸ்வரித, பிரசயமென்னுஞ்சுரங்களின்வர்ணங்களை பூர்வமான [illegible] வேதாத்தியயனத்திற்சொல்லும். சோதிஷம்—லக்கின, திதி, வார, நக்ஷத்திர, யோக, கரணங்களின் [illegible] கர்மங்களுக்குக் காலந்தெளிவிக்கும். நிருக்தி- வைதிக சப்தங்களின் [illegible] விக்கும்.

அந்தவேதத்துக்கு, ஸ்மிருதி, புராண, நியாய, மீமாம்சைகளென்னும் நான்கும் உபாங்கமாம். இவற்றினிலக்கணமேற்சொல்லுவாம்.

வேதோபாங்கம்.

அந்தவேதத்துக்கு, ஸ்மிருதி, புராண, நியாய, மீமாம்சைகளென்னும் நான்கும் உபாங்கமாம். இவற்றினிலக்கணமேற்சொல்லுவாம்.

உபவேதம்.

அந்தவேதத்துக்கு, ஆயுர்வேதம், அர்த்தவேதம், தநுர்வேதம், காந்தருவவேதமென உபவேதம் [illegible]. அவற்றுள், ஆயுர்வேதம்—வியா

திதானம் வியாதிச்சின்னம், மந்திரௌஷதாதி சிகிச்சைகளால் ஆயுராரோக்கியாதுகளைக் காட்டும். அர்த்தவேதம், தக்ஷிணை, ஆச்சியம், சருமுதலான உபகரணங்களால் நாமாதி சுஷ்டயத்துக்குச் சாதனமாம். தநுர்வேதம்— சத்துருக்ஷயார்த்தமான மந்திராஸ்திரப்பிரயோகங்களைக் கற்பிக்கும். காந்தருவவேதம்—சாமவேதாதிகளின், ச-ரி-க-ம-ப-த-நி-என்னும்சுரங்களாதி தப்பிரபந்தங்களை விவரிக்கும்.

உபநிஷத்து.

அந்தவேதத்தில், சிருத்திரம், பிரகதாரண்ணியம், சுவேதாசுவதரம், கைவல்லியம், காலாக்கினி, கடம், வல்லி, காத்தியாயனம், பிரமம், நாராயணம், அங்கிசம், பரமாங்கிசம், பாஸ்கரம், பிரமபிந்து, ஆருணி, அமிர்தபிந்து, நாசபிந்து, பிரமபோலம், தேஜோபிந்து, வாசசநேயம், போதாயனீயம், ஆசுவலாயனீயம், சாங்கியாயனீயம், வாசியாயனீயம், சௌனகீயம், மைசங்கற்பம், சிரவணம், பராக்கிரமம், புரோகியம், ருக்கலம், முண்டகம், மைத்திராயணீயம், என்னும்-கூ- உபநிஷத்துக்களும் ஞானாங்கமான சுருதிகளையும், பிரமஞானாங்கிகளையும் விவரிக்கும்.

ஸ்மிருதி.

மனு, அத்திரி, [illegible] விஷ்ணு, யாஞ்ஞவற்கியம், உசனம், ஆங்கிரசம், யமம், ஆபஸ்தம்பம், [illegible]வர்த்தம், காத்தியாயனம், பிரகஸ்பதி, பராசரம், வியாசம், சங்கலிதம், தக்ஷம், கௌதமம், சாதாதபம். வசிஷ்டம், என அந்தந்த [illegible] பெயருள்ளவர்களால் சொல்லப்பட்ட தர்மசாஸ்திரம்.

யுகதர்மம்.

கிரேதாயுகத்தில் மநுஸ்மிருதிதர்மமும், திரேதாயுகத்தில் கௌதமஸ்மிருதிதர்மமும், துவாபரயுகத்தில்சங்கலிதஸ்மிருதிதர்மமும், கலியுகத்தில் பராசரஸ்மிருதிதர்மமும் முக்கியமாம். இந்தஸ்மிருதிகளில், சாதிவருணாச்சிரமங்களும், தாயாதிவிவகாரங்களும், அஷ்டாதசவிவகாரங்களுடைய பேதங்களும், மகாபாதகங்களுக்குப்பிராயச்சித்தாதிவிதிகளும் சொல்லும்.

சாதிவருணங்கள்.

[illegible]த்துள் [illegible] மகாராஷ்டிரம், கன்னடம், ஆந்திரம், திராவிடம் எனச் சாதி-ரு— பிரம்ம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரரென வர்ணம் - ச.

ஆச்சிரமம்.

பிரமசரியம், கிரகஸ்தம், வானப்பிரஸ்தம், சந்நியாசமென ஆச்சிரமம்-ச.

விவகாரபதம்.

கடன்கோடல், உபநிதி, கூடிமேம்படல், கல்வியதைகல்காமை, ஒப்பிப்பணிசெய்யாமை, கூலிகொடாமை, உடையனல்லான்விற்றல், விற்றுக்கொடாமை, கொண்டுள்ளமொப்பாமை, கட்டுப்பாடுகடத்தல், நிலவழக்கு, மாதராடவார் தருமம், தாயபாகம், வன்செய்கை, சொற்கொடுமை, தண்டக்கொடுமை, சூது, ஒழிபு என்னும் விவகாரபதங்கள் - ௰அ.

அஷ்டாதசபுராணம்.

பிரமம், பதுமம், விஷ்ணு, சைவம், பாகவதம், நாரதியம், மார்க்கண்டேயம், ஆக்கினேயம், பௌஷ்யம், பிரமகைவர்த்தம், இலிங்கம், வராகம், ஸ்காந்தம், வாமனம், கூர்மம், மச்சியம், காருடம், பிரமாண்டம் எனச் சிவப்பிரசாதத்தால் வியாசரிஷீஸ்வரர்சொன்னவேத சிஷ்டசாரார்த்தப் பிரதிபாதகமான [illegible]லக்ஷத் சங்கியையுள்ள அஷ்டாதச புராணங்களில் - சைவஸ்காந்த, இலிங்க, கூர்ம, வாமன, வராக, பௌஷ்ய, மச்சிய,மார்க்கண்டேய, பிரமாண்டமென்னு[illegible]வை - ௰-ம்சிவபுராணம், நாரதியம், பாகவதம், காருட விஷ்ணுவென்னு மிவை ௪-ம் விஷ்ணுபுராணம். பிரமம், பதுமம் என்னுமிவை-௨-ம் பிரமபுராணம். பிரமகைவர்த்தம்-சூரியபுராணம். ஆக்கினேயம்-அக்கினிபுராணம். இந்த ஏற்றத்தாழ்வினு[illegible] மறிந்து[illegible]ள்க.

சர்க்காதி பஞ்சலக்ஷணம்.

இத்தப்புராணங்களில் - சர்க்க- பிரதிசாக்க, வம்சிச, மனு[illegible], [illegible] சொனுசரிதம் என்னும் பஞ்சலக்ஷணங்களும், வைதிக [illegible]முஞ் சொல்லும்.

உபபுராணம்.

சனற்குமாரம், நாரசிங்கம், நந்தி, சிவதருமம், தூர்வாசம், நார[illegible]யம். கபிலம், மானவம், உசனம், பிரம்மாண்டம், வாருணம், காளி, வாசி[illegible]லைங்கம், சாம்பவம், சௌரவம், பாராசரம், மரீசம், பார்க்கவம் [illegible] நாமதேயமுள்ளவர்களால் நிர்மிதமான அஷ்டாதசவுபபுராணம், வைதிக தர்மமே பிரதிபாதிக்கும்.

இதியாசம்.

பாரதஇராமாயணாதிகள்வியாச வான்மீகாதிகளாலுண்டான இதியாசங்கள், சதுர்வாதிருண [illegible]தங்களும், தேவத்திரயலக்ஷணங்களும், தேவதாவதாரிகள்சன்னக்கிரமமும், [illegible] [illegible]மசக்கரத்திராதிகள்சரித்திரங்களும், வைதிகாதிதர்மங்களும், இரிஷகரித்து அசொல[illegible]ம்.

அவைதிக சாஸ்திரத்திரயம்.

இதற்குமேல், பிரகஸ்பதி, ஆகித, சுகதரென்னு மிவர்களால் [illegible]மத்திற்சொல்லப்பட்ட- சாருவாக- ஜைந- பௌத்தமென அவைதிகசா[illegible]திரத்திரயமுண்டு, அவற்றுள்- சார்வாகமாவது- பிருதிவியாதிசதுர்வித [illegible]விகாரமான சகத்துள், சுகமேசுவர்க்கம்- துக்கமேநரகம்- இவையன்றி [illegible]வேறுசுவர்க்கநரகமில்லையென்றுபிரதிபாதிக்கும்.

சைநமாவது - சித்த, பத்த, நாரகிகளென்னும் புருஷத்திரய லக்ஷணங்களையும், ஒட்டுச - ஒட்டாமிலேச, சுவாமினாகற்ப, பதுமாவதிகற்ப, சாரதாகற்ப - குக்குடாதி கற்பாதிகளையும், மந்திரௌஷதாதிப்பிரியோகத்திருக்களான பரமசித்தர்களையும், ஞானகேச, திகம்பர, பாணிபாத்திர, மயூரபிஞ்ச, பஞ்சமலதாரணாதிகளின் கொலை, களவு, கள், காமம், பொய்களில் லையான பஞ்சாணு விரதங்களில் மதுக, பலண்டு, முதலானநிஷேதத்திரவியங்களைவர்ச்சித்து. தப்தசிலாசயனாதி உக்கிரதபசாசரிக்கிற மூல விருத்திகளையும், ஏமசந்திர, நாகசந்திர, நேமிசந்திர. ஏகிசந்திர, மாகசந்திர, அருகந்த-ஆதிநாத- அசகள- பாரீஸ்வநாத- சௌகத- சுருதிகீர்த்தி- ஸ்ரீமத்காமரதிதமுனிசுவாமி முதலான - (௨௪) தீர்த்தகரருடைய சரித்திரங்களையும், சாதாஸ்தி, [illegible] [illegible] தத்தபங்கிகளையும், சீவ, சற்சீவ, நிர்ச்சீவ, நிர்ச்சர[illegible]சிரவ, பந்த மோக்ஷ[illegible]ம் சத்த பதார்த்தங்களையும், பிரதி[illegible]திக்கும்

பௌத்தமாவது சௌத்[illegible]ராந்திகம், வைபாஷிகம், யோகாசாரம், மாத்தியமிகமென,நான்கு பிரகாரமாய்ப் [illegible]ருதிவியாதி புத்தி, [illegible]ந்தமான-(௨௫) [illegible] [illegible]மான பிரபஞ்சம், தீபச் சுவாலையைப்போல க்ஷணிகமாத்திரமென்று [illegible]திபாதிக்கும்.

சாக்திகபாஞ்சராத்திரம்.

இதற்குமேல் திவேதகர்மசாஸ்திரங்களுண்டு. அவை-சத்தியநாதர், சதோகநாதர், ஆ[illegible]நாதர்அநாதிநாதர், வகுளிநாதர், மதங்கநாதர்,மச்சேந்திரநாதர்,க[illegible]திரநாதர், கோரக்கநாதர்,என்னும்,நவநாதசித்தர்களால் கற்பிதமான [illegible] [illegible] [illegible] இம்சை- மைதுனாதி- திவேதகர்மமுள்ளசாஸ்திராந்திரங்கள், அபிசார கர்மசனிதவியாதியாதியால், அகால மிருத்துரூபமான [illegible]சமுக்தி விதுஜாச்சாதிரூபமோகனமும், அக்கினிஸ்தம்பனை, ஜலஸ்தம்பனை, இந்திரியஸ்தம்பனை, சேட்கஸ்தம்பனை, சிங்கைஸ்தம்பனை, கதிஸ்தம்பனாதி ஸ்தம்பனமும், பூர்வக்காசிரமதிரசனாத்மகமான- உச்சாடனமும், வஸ்திராபரண வனிதாதி வஸ்துக்களை நிஜஸ்தானத்திலிருந்து அழைப்பிக்கும் ஆகருஷணமும், பிராண [illegible]விட[illegible] அந்நியோந்நிய விரோதமுண்டாக்குகிற வித்வேஷணமான, ஷட்கருமங்களையும், ராஜவசியாதிவ

சியங்களையும், சாரசாபூதங்கிரக வேசங்களையும், பாதுகாசித்தி, அஞ்சனசித்தி, குடிகாசித்தி, மூலிகாசித்தி, ரசவாதங்களையும் பிரதிபாதிக்கும்.

இதற்குமேல், சத்திதத்துவவாசியென்னும், ஒருசுத்தமஹனுமம், வாசு தேவனுடைய கிரமத்தில் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட அநுக்கிரமத்தில்சாக்தியம்-பாஞ்சராத்திர[illegible]ன சாஸ்திரங்களுமுண்டு- அவற்றுள்-சாக்திகம்-சடாசட ப்பிரபஞ்சமெல்லாஞ்சக்திபரிணாமமென்பது முதலாகமதங்களைத்தாபஞ்செய்யும்.

பாஞ்சராத்திரம் - பிருதிவியாதிமாயா சாத்தமான சதுர்விம்சதி தத்துவத்துக்குமேல் குணதத்வாத்மக வாசு தேவநால் சக்திதாமதத்மகாயண்ட வசிருஷ்ண- அனிருத்த- மகாத்துவசு ரௌகிணேயரென்னும் நால்வராதும் ற்பத்தி முதலான விருத்திய மென்று பிரதிபாதிக்கும். இதன்மேல்லௌகிக வைதிக- ஆத்தியாத்மக- அதிமார்க்கிக- மாந்திரிகமென பஞ்சவிதசாஸ்திரங்களுண்டு- அவற்றுள்.

லௌகிகசாஸ்திரம்.

தன்ம[illegible]திரியாதிகளாற் சொல்லப்பட்ட ஆயுள்வேதகண்டாதிமுதலான சாஸ்திரம், திருஷ்டபலன்களைப்பிரதிபாதிக்கும்.

வைதிகசாஸ்திரம்.

ஜைமுனி-அக்ஷபாத-கணாதரென்னும்ரிஷிகளால் [illegible] சொல்லப்பட்ட- பூர்வமீமாஞ்சை- நியாய- வைசேஷிகமென அதிருஷ்ட- திருஷ்டபலன்களைப் பிரதிபாதிக்கிற சாஸ்திரத்திரயமுண்டு-அவற்றுள்- பூர்வமீமாஞ்சையென்பது, உபக்கிரமமுதலான ஷட்விதலிங்கதாற்பரியத்தால், வேதவாக்ய விசார்பூருவகமாய், சோதிஷ்டோம யாகாதிகர்மங்களைவிதியுக்தமாகச்சொல்லும்.

நியாயமாவது- பிரமாண- பிரமேய- சம்சய- பிரயோசன திருஷ்டாந்த-சித்தாந்த- அவயவ- தர்க்க- நிர்ணய- வாத- ஜல்ப-விதண்டா- ஹேத்துவாபாச-சல-சாதிநிக்கிரக, ஸ்தானமென்னும் சோடசபதார்த்தங்களுஞ்சொல்லிப், பிரபஞ்சத்துக்கு ஈச்சுரனே கர்த்தாவென்று நிச்சயிக்கும்.

வைசேடிகமாவது, திரவிய, குண, கர்ம, சாமானிய, விசேஷ, சமவாய அபாவமென்னும்-சத்தபதார்த்தப்பிரதிபாதகத்தால் பிரபஞ்சசொரூபத்தை விவகரிக்கும்.

ஆத்தியாத்மிகசாஸ்திரம்.

கபில- பதஞ்சலி-வியாசரென்னு முனிவர்களால்கிரமத்திற் சொல்லப்பட்ட- சாங்கிய-பாதஞ்சல- வேதாந்தமென- ஆத்மவிஷயமான பலன்களுள்ள ஆத்தியாத்மிக சாஸ்திரத்திரயமுண்டு- அவற்றுள்.

சாங்கியம்-நித்தியநிர்மலமான ஆத்மசன்னிதானத்தில் குணத்திரயாத்மகப் பிரகிருதியே பஞ்சவிம்சதி தத்துவங்களாகத்தாய் விவகரிப்பதே சம்சாரபந்தமென்றும் - சத்துவாதி குணத்திரயாநுக்கிரமத்தால்சேத்மப்பிரகிருதி-

பித்தப்பிரகிருதி - வாதப்பிரகிருதியிலுள்ளசாந்தி- குரோதமூடாதிகுண யுக்தமான- உத்தம- மத்திம- அதம-புருஷத்திரய வர்ண- நீதி-முதலானவைகளுண்டாமென்று சொல்லும்.

பாதஞ்சலம்- இயம - நியமாதி அஷ்டாங்கயோகத்தால், மனோநிச்சலசித்தியாமென்றுசொல்லும்.

உத்தரமீமாஞ்சை- உபநிஷதர்த்தப் பிரதிபாதகமான வேதாந்தம்-பிரபஞ்சத்துக்கு மித்தியாத்துவஞ்சாதித்து, அதனால் [illegible]மாத்மாவின் ஐக்கியத்துவம்வர்ணிக்கப்பட்டும், பாஸ்கரீயம், மாயாவாதம், சத்தப்பிரமவாதம், விசிட்டாப்பிரமவாதமென நான்குபேதமாம். இதற்குமேல்.

ஆதிமார்க்கிகசாஸ்திரம்.

மாயாதத்துவ- வித்தியாதத்துவ- வாசிகளானருத்திரரால் சொல்லப்பட்ட பாசுபத- காபாலிக- மாவிரதமென ஆதிமார்க்கிகசாஸ்திரத்திரயமுண்டு. அவற்றுள்.

பாசுபதம், மாயாகர்மாதிகளைச்சொல்லும்.

காபாலிகம், நரகபாலபிக்ஷாடனாதிகளைச்சொல்லும்.

மாவிரதம் - அஸ்திதாரணாதிகளைச்சொல்லும்.

நாநாமதஸ்தருடைய ஆத்துமநிருபணம்.

இப்படிச்சொன்ன ச[illegible]மதாந்தரங்களில் பிரதிபாதிக்கும் ஆத்ம சொருபமாவது.

சார்வாகன்- ஆத்துமன்- தேகமேயென்பன்.

[illegible]கதேசி- ஆத்துமன்- இந்திரியமேயென்பன்.

[illegible]ளியகர்ப்பனென்னுஞ் சார்வாக ஏகதேசி - ஆத்துமன்- பிராணனேயென்பன்.

ஜைனன்- ஆத்துமன்- தேகாதிவிலக்ஷணனாய்த்தேகபரிணாமிதனாய், பரிணமித்த மத்தியையில் சங்கோசவிகாசதர்ம்மயுக்தனாயிருப்பனென்பன்.

பௌத்தன் - ஆத்துமன்- புத்தியேயென்பன்.

வேதாந்தாபாசாத்துமிகர் - ஆத்துமன் - ஆனந்தமேயென்பர்.

பாஞ்சராத்திரன், ஆத்துமன், ஈரடமத்தியகதனாய், அணுப்பிரமாணமாகவே யிருப்பனென்பன்.

லௌகிகன், ஆத்துமன்- தேகபுத்திர களத்திராதி ரூபனென்பன்.

மீமாஞ்சைபேதர்களான பாட்டப்பிரபாகரர் ஆத்துமன் ஸ்வதப் பிரமாணமான ஞானசொருபனென்பர்.

நியாயவைசேடிகர், ஆத்துமன், அணு போல மகத்பரிணாமனாய், பா

ஷாணம்போலச்சடரூபனாகியும், மனசுசம்யோகத்தால் சித்துசம யுக்தனா யிருப்பனென்பர்.

சாங்கியபாதஞ்சலிகர் - ஆத்துமன், அசங்க சின்மாத்திரமென்பர்.

வேதாந்திகள், ஆத்துமன், நிஷ்பிரபஞ்ச நிர்விசேட சின்மாத்திர னென்பர்.

பாசுபதகாபாலிக மாவிரதிகள்- ஆத்துமன், நித்தியவியாபக சைதந் நியனென்பர்.

மாந்திரசமிர்ஞாசித்தாந்திகள்- ஆத்துமன்நித்தியவியாபக ஞானக்கிரியா சொரூபியனென்பர்.

இனி இந்தச்சகலசமயவாதிகளால் பிரதிபாதிக்கப்பட்டமோக்ஷலக்ஷணமாவது.

சார்வாகாலெளகிகர்- மரணமேமோக்ஷமென்பர்.

ஜைநன், ஆகாச மத்தியத்துஊர்த்வோத் திரகமனமேமோக்ஷமென்பன்.

பௌத்தன், சுகதுக்காதிகளால் மயக்கப்படாமலிருக்கும் சுத்தபுத்தி சந்ததியே மோக்ஷமென்பன்.

கௌளயாமளர், ஆகாசகமநாதிசித்திப்பிராப்தியேமோக்ஷமென்பர்.

சாத்துவீகன், ஆனந்தப்பிராப்தியே மோக்ஷமென்பன்.

பாஞ்சராத்திரிகள், வாசுதேவாத்துமகப் பிரகிருதியில் ஒன்றுபட்டு பிரிவில்லாது அடங்குவதே மோக்ஷமென்பர்.

லௌகிகர், இகலோகத்தில் புத்திரதாராதிகளுடன் கூடிவியாதியாதி துக்கமில்லாமல், சுகத்திலிருக்கிறதே மோக்ஷமென்பர்.

பூர்வமீமாங்கிசகர், சுவர்க்காதிலோகப் பிராப்தியேமோக்ஷமென்பர். நியாய வைசேடிகர், ஆத்துமன் சரீரேந்திரியாதிகளின் றி துக்கநாசத்தியந்தநாசத்தால் பாஷாணம் போலிருப்பதே மோக்ஷமென்பர்.

சாங்கியர், பிரகிருதி புருஷவிவேகத்தால் அவித்தியா நாசமாவதே மோக்ஷமென்பர்.

பாதஞ்சலிகர், யோகாப்பியாச பலத்தால் மனோலயத்துவாரத்தால் அஞ்ஞானமழிந்ததே மோக்ஷமென்பர்.

வேதாந்திகள், பிரமாத்தும வைக்கிய ஞானத்தால் விவகாராதிரூபசர்வ பந்த நிவர்த்தியே மோக்ஷமென்பர்.

பாசுபதர், பிரமேஸ்வரத்தால் ஈசுரத்துவம் அந்நியருக்குக்கொடுத்து ஆத்துமன் நிஷ்பிரபஞ்சமாத்திரமா யிருப்பதே மோக்ஷமென்பர்.

காபாலிகமாவிரதிகள், கர்த்துருத்வமான சம்சாரபாவத்தை விட்டு, நிஷ்பிரபஞ்சமாத்திரமாயிருப்பதே மோக்ஷமென்பர்.

மாந்திரசமிர்ஞா சித்தாந்திகள், ஆத்துமன்சடத்துவாதீத சிவசமானத்துவமாவதே மோக்ஷமென்பர்.

இந்தவாதிகளில் சார்வாக - ஜைந - பௌத்த-மீமாங்கிச-சாங்கிய ரென்பவர்- நிரீச்சுரவாதிகளாம்.

மற்றவர்களெல்லாம் ஈசுரவாதிகள். இந்தமகாவாதிகளில் - சார்வாகாதிகளனைவரும், பேதவாதவாதிகளாம் - வேதாந்தி யொருவனே யபேதவாதியாம்.

மீமாங்கிசசாஸ்திரவிவரம்.

இப்படிச் சொல்லப்பட்ட, சகலசாஸ்திரங்களுக்குள்- வேதம்- (௪) வேதாங்கம்- (௬) வேதோபாங்கம் - (௪) இவை சதுர்த்தசவித்தைகளென்னப்படும். இந்தச்சதுர்த்தசவித்தைகளுள், மீமாங்கிசையாவது, பதினாறுவிசிஷ்டமாய், இருபது அத்தியாயமாய், அர்த்தப்பிரதிபாதகத்தால், இருபாகமாம். அவற்றுள், பிரதமபாகம், ஜைமுனிசூத்திரரூபத்தால், துவாதச அத்தியாயமாய், தர்மமார்த்தப் பிரதிபாதகமாய், லோகவேதாதிகரணமென்பது முதலான, சகலநிரியாயத்தால், பூர்வமீமாங்கிசையென்னப்படும். அந்தஜைமுனிசூத்திரத்துக்கு, சாபரனென்பவன் பாஷியஞ் செய்யப்பட்டது. அதற்கே பாட்டாச்சாரியரால், வார்த்திகரூபத்தில் பாட்டமென்றொருமதாந்தரஞ் செய்யப்பட்டது. அந்தப் பாட்டருடையசிஷ்யரான பிரபாகரரால் அந்தசாபரபாஷியத்துக்கே பிரபாகர மென்றொரு மதாந்தரஞ் செய்யப்பட்டது.

இரண்டாம்பாகம்-வியாசர் சூத்திரரூபத்தால் எட்டத்தியாயமாய்ப் பிரமாத்துமக பிரதிபாதகத்தால், உத்தரமீமாங்கிசையென்னப்படும். அதனுள் பூர்வம், நான்கத்தியாயமும் தேவதாகாண்டமாம். அதில்மந்திரார்த்தத்தைப் போலத்தேவதாலக்ஷணங்கள் பலபடியாகப் பிரதிபாதிக்கப்பட்டது. உத்தரமான நான்கத்தியாயமும்பிரமகாண்டமாம். அதனுள், பிரமாத்துமவைக்கியப் பிரதிபாதகமாய்ச் சங்கராசாரியரால் பாஷியஞ்செய்யப்பட்டது. அந்தப்பாஷியத்துக்கே விவரணாசாரியரால், விவரணஞ்செய்யப்பட்டது. அந்த விவரணமே வேதாந்தசாஸ்திரமாம்.

௩-வது— அத்தியாயம்.

இந்நூலிற்சொன்ன அத்தியாயப்பெயர்கள்.

இந்நூல்தன்னி லெழுதியவத்தியாயம்.

விநாயகஸ்துதி-கடவுள்வணக்கம்- அருளிறைவணக்கம்- வேதச்சிறப்பு- ஆகமச்சிறப்பு- நூற்பெயர்-நூலுரை அவையடக்கம்- இந்நூலுக்குமுன்னூல்- இந்நூலிற்சொன்ன அத்தியாயப்பெயர்கள்- பிறவியருமையுரைத்தல்-இதோவுபதேசம்- பிராமணன்சரிதை- க்ஷத்திரியன்சரிதை- வைசியன்சரிதை- சூத்திரன்சரிதை- பிரமசாரிசரிதை-கிரகஸ்தன்சரிதை - வானப்பிரஸ்தன்சரிதை- சன்னியாசிசரிதை- அதிவர்ணாச்சிரமிசரிதை- உடல்நிலை- குடும்பவிழி

வீ போகவிழிவு- மகளிரிழிவு- பொருளிழிவு- அரசிழிவு-சொற்கவிழிவு- சொ
னக்கரம்- சொனவிருக்ஷம்- அசேஷதுக்கம்- அநித்தியதெரிசனம்- வீடுபற்
று பிதுராயனநெட்சணுயணம் - தேவாயனஉத்தராயணம் - ஞானிகள்
கெதி பாவிகள்கெதி - சமையபேதங்களில்லின்றபோர்நிலை-ஞானிமகாத்மியம்
ஞானிபூசை-ஞானிசீலம்- ஞானிபூண்பலன்-ஞானியேவல்- ஞானிநைப்பிகழ்ச்
தோர்கேடு-கூடாவொழுக்கம்பிரபஞ்சவுற்பத்தி- சிருஷ்டி-இரட்சிப்பு-சங்கார
ம்-திரோபவம்- அநுக்கிரகம்-பிண்டவிருதம்-பிண்டோற்பத்தி-கெற்பந்தரிக்கு
நாள்பேதம்-சையோகவிதத்திலுற்பத்திபேதம்-ஜாமத்திலுற்பத்திசாத்திலுற்
பத்திபேதம்-காலக்கிரமபேதம்-சாத்திவ்வருஷபலன்நவக்கிரகராசிநட்சத்திரங்
களத்தில்நடப்பது-சன்மார்க்கம்- சாதிசங்கற்பம்-பொதுவானஅத்தியாயம் (கஉ)

சமையத்தெருகுதி- கிரீடபிரமவாதம்- லீலாபிரமவாதம் -- பிரதிபிம்பவா
திமதம்- மாயாவாதிமதம்- வைதிகவேதாந்தம்- சுத்தவேதாந்தம் - இதில்பின்
னெருசிவாருமுத்தர் அச்சமாறுதவாதிமதம் - சாங்கியன்மதம்- நிரீஸ்வரசா
ங்கியன்மதம்- (பதஞ்சலிமதம்) - பூர்வமீமாங்கிசை-வைசேஷிகன்மதம்-நை
யாயிகன்மதம் - சிவத்துவிதிமதம்- பாஸ்கரியன்மதம்- சத்தப்பிரமவாதிமத
ம்- வையாகரணிமதம் - பாட்டமதம்- பிரபாகரமதம் - ஆநந்தபேதம்-இதில்
முதல்நாதாந்தம்- இரண்டாவதுசித்தாந்தம்- மூன்றாவது போதாந்தம்- நான்
காவது யோகாந்தம் - ஐந்தாவது கலாந்தம் ஆறாவது வேதாந்தம் - ஏழாவ
து வேதாந்தசித்தாந்தம் - எட்டாவது சித்தாந்தவேதாந்தம் - பூராணசம
தம்- பூருஞ்சாத்திரன்மதம்- மகேஸ்வரன் சரிதை-ஆகமம்வந்தவரலாறு- சு
த்தசைவசித்தாந்தம் - வேதாந்தசித்தாந்தத்துவயக்கிரமஞ்சரியாசச்சொல்வது-
சிவசமவாதமதம்- அவிகாரவாதிமதம்- பாஷாணவாதிமதம்- சங்கிராந்திவாதிமதம்-பி
ரமவேமஸ்வரவாதிமதம்- மகாவிரதமதம்- காளாமுகன்மதம் - காபாலிசமத
ம்- அவ்விகாரவாதிமதம் - சம்மேளிதசைவன்மதம் - சைவத்திற் திபதா...
வாதிமதம்- வீரசைவமதம் அநேகேசுரவாதிமதம்- ... வமதம்-
ஞாயாமலைமத... அநாதிசைவம்-ஆதிசைவம் மகாசைவம்-
பேதசைவம் - அபேதசைவம்-அந்தரசைவம்- குணசைவம் - நிர்க்குணசைவ
ம்- அத்துவாசைவம் - யோகசைவம் - ஞானசைவம்- அனுசைவம் - கிரியா
சைவம்- நாலுபாதசைவம்- சுத்தசைவம்-லோகாயுதன்மதம்- புத்தர்சவுத்தி
ராந்திகன்மதம்- யோகாசாரன்மதம் மாயத்தமிகன்மதம்-வைபாஷிகன்மதம்-
அருகரில்நிகண்டவாதிமதம்- ஆசீவகன்மதம்- பிருதிவிபூதவாதிமதம் அப்புபூத
வாதிமதம்-அக்கினிபூதவாதிமதம்-வாயுபூதவாதிமதம்-ஆகாசபூதவாதிமதம்-
பஞ்சகோசவாதிமதம்-நவக்கிரகவாதிமதம்- சூரியவாதிமதம்-சந்திரவாதிமதம்-
ஊழ்வாதிமதம்- காலவாதிமதம்-மந்திரவாதிமதம்-அந்திரவாதிமதம்- அவிழ்தவா
திமதம்—வாதிகள்பிரகரணம் (எக)

தீர்த்தசங்கற்பம்-அர்ச்சனைசங்கற்பம்- பஞ்சாட்சரமுதலானமந்திரங்கள்-
சிவபூசாவிதி- அத்துவாசங்கற்பவாதி- தர்க்கவாதிசங்கற்பம்- தானசங்கற்பம்-
விரதசங்கற்பம்- சரிதைசங்கற்பம்- ஜீவுக்கமதம் - அளவைப்பிரமாணலக்ஷ
ணம் - அண்டகோசலக்ஷணம் -யோகசமூகம்— சங்கற்பப்பிரகரணம் (கரு)

தத்துவவர்க்கநாமம்- சத்திநிபாதமுறைமை- சகலர்முதற்சத்திநிபாத
ம்வருமாறு-மும்மலமுமுடைய அதமமானசகலரிலக்கணமும் சத்திநிபாதமு
ம்வருமாறு- மத்திமமான இருமலமுடையபிரளயாகலரிலக்கணமுஞ்சத்திநி
பாதமும்ஒருமலமுடையஉத்தமமானவிஞ்ஞானகலரிலக்கணமுஞ்சத்திநிபாத
மும்-உத்தமமானவிஞ்ஞானகலர்மத்திமமானபிரளயாகலர் அதமமானசகலர்-பி
ரளயாகலர்திட்சாலட்சணம் - சகலர்க்குவருகிற குருநாமச...கம்-இத்தகுருவா
னவர் சகலரின் அபக்குவர்க்குச்செய்கிற கிரியாக்கிரமம்-சத்திநிபக்குவர்க்கு தி
ட்சாக்கிரமஞ்செய்கிறவகை- திட்சாசமூகநாமம்-சற்சீஷலட்சணம்-அசற்சி
ஷன்சரித்திரம் பக்குவதேகியானசீஷனுக்குத்தத்துவங்கள் ... முறைமை
மை-பஞ்சபூதகிருட்டிவிதசமூகம்-பஞ்சபூதத்திறமும்-பஞ்சபூத காரியப்பட்
டவிபரம்-காரியபூததெரிசனம்-பிருதிவிபூத சதுர்விதகெரிசனம்- அப்புபூதமெ
ன்பதெதை-தேயுபூதமென்பதெதை-வாயுபூத சதுர்விதகெரிசனம்- ஆகாச
ஞ்சதுர்விததெரிசனம்-அஞ்சுக்குங்காரியத்தில்- பஞ்சபூதத்தின்வ...ணம்-பஞ்
சபூதஅதிதேவதைதெரிசனம்-பஞ்சபூதங்களும் ஊற்பத்தி ...கள்-சா
சிவன்அசாசிவன் காசரசிவன்இம்மூன்றுவிதத்திலும்- ருசிவன்வேறுருசிவ
ருகிறது-பூதவேற்றுமையாலே ரோமோற்பவபேதம்-பூதாஷ்டகுணம்- பஞ்
சபூதத்திற்பூசரவேசாவணசாம்-எண்ணிறந்தசீவராசிகளுக்கும்எண்ணிறந்தது
ணபேதம்-ஒருதனுவிலேபஞ்சபூதசீவராசிகள்ளெண்ணிறந்தபேதம்பஞ்சபூத
நுணுங்கிறதற்பவம்- பஞ்சபூதமும்எருபத்தைந்துகுணமாகிறதுபஞ்சபூதத்தி
ன்குணதெரிசனம்-பஞ்சபூதமுஞ்சத்தாதிகளையறியும்வகை-பஞ்சபூதத்துக்கு
ம்வியாத்திவியாபகதெரிசனம்-பிண்டகோசலட்சணம்- நவக்கிரகங்களும்பிண்
டத்திலிருக்கும்படி-நக்ஷத்திரராசிநிலை- அண்டத்திற்பஞ்சபூதபிரளயதெரிச
னம்-...களைப்பிரளயம்-பிண்டத்திற்பஞ்சபூதபிரளயம் - பிண்டமிருக்கும்
பிண்டாவஸ்தை ... பிண்டாவஸ்தையில்ஆயுசுபிரமாணம்- ஐதாலபஞ்
சபூதமா...கித்தி யான் ... அஞ்சுபூதமுபிருக்கிறதுநா
னேந்திரியம்- ஞானேந்திரியகிரியையிற்சேகத்தகிரியையாவது-தொக்
கின்கிரியையாவது-சட்சுக்கிரியையாவது-சிங்குவைக்கிரியையாவது- ஆக்கிரா
ணகிரியையாவது- ரூபமாவது- தொக்குத்திரையோ தெரிசனமாவது - சட்ச
திரையோதெரிசனம்- சிங்குவையுபத்திரையோ தெரிசனம் - ஆக்கிராணரு
பத் திரையோதெரிசனம் - சத்தாதிநாமமாவது - சத்தாதியின்கிரியையாவ
து- சத்தாதி சமூகமாவது தத்துவரூபம் தத்துவதெரிசனம் தத்துவசுத்தி
ஏகேந்திரியசிவமாவது-ஆதியோ விந்திரியதெரிசனமாவது-திரிதியோவிந்திரிய
தெரிசனம்-சதுர்த்தோவிந்திரியதெரிசனம்- பஞ்சேந்திரியதெரிசனம்-கன்மே
ந்திரியநாமமாவது- பாதத்திரையோ தெரிசனமாவது - பாணித்திரையோ தெ
ரிசனமாவது- பாயுத்திரையோ தெரிசனமாவது - குய்யத் திரையோதெரிச
னமாவது- கன்மேந்திரியவிஷையமாசவசனுதிதெரிசனம் - வசனுதியின் கி
ரியையாவது- அந்தக்கரண சிருஷ்டிபேதமாவது- அந்தக்கரணநாமமாவது-
அந்தக் கரணத்தின் கிரியையாவது - அந்தக்கரணத்தைச் சிவன் ...த்து
ஆக்ஞாசக் தமாவது- பூர்வகலைகளுஞ்சி - மனோரூபத் திரையோ தெரிச

ளம்- புத்திரூபத் திரையோ தெரிசனம்- ஆங்காரரூபத்திரையோதெரிசனம் சித்தத்திரையோதெரிசனம்- காலதத்துவநாம தெரிசனம்- காலதத்துவம்ஞழியின் கிரியைசொல்வது- இதிற்கலையின்கிரியையாவது - வித்தையின்கிரியையாவது- இராகத்தின்கிரியையாவது- நியதிக்கிரியையாவது - சுத்ததத்துவங்களுடைய நாமசமூகங்களாவது- சுத்ததத்துவ உற்பத்தியும் கிரியையுஞ்சொல்வது- ஈஸ்வரத்திரையாவது- சதாசிவமென்பதெதை - சத்திதத்துவமென்பதெதை-சிவதத்துவமென்பதெதை-அவஸ்தைநாமசமூக தெரிசனமாவது அவஸ்தையினுடைய கிரியைசொல்வது- கேவலத்தின்காரியமான மூலாவத்தையாவது- அதீதத்திரையோ தெரிசனமாவது - சுத்தாவத்தையின்தெரிசனவர்லாறு காரகெதாஅவஸ்தையாவது - குணசம்பந்தாஅவஸ்தையாவது அவஸ்தாந்தர அவஸ்தையாவது- ஆதாரகெதாவத்தையாவது - காணகெதாவத்தையாவது- சர்வேஷுபரவவத்தையாவது- அனுபாவவவத்தையாவது- நிமிஷாஅவத்தையாவது—— தத்துவபிரகரணம்(க0க)

குருவுபதேசம்- ஊனுயிர்வேறுசெய்தல்- பஞ்சபூதப்பழிப்பு - பொறி-பத்துமற வுணர்தல்தெரிசனம். இந்திரியம்வேறுசெய்தல்- அந்தக்கரணம் வேவேறுசெய்தல்- காலதத்துவம் வேறுசெய்தல் - சுத்ததத்துவதெரிசனம்- தத்துவாதீதமாவது- முத்திச்சகலமாவது முத்திக்கேவலதெரிசனமாவது-முத்திக்கேவலாதீதமாவது- தன்னுண்மைதெரிசனம்-சைதன்னியதெரிசனம்-ஞானசத்திதெரிசனம்- பரைதெரிசனம்- பரையில்வியாபகமாவது - பரையோகமாவது- முத்திசாக்கிரமாவது- சாக்கிராதீதமாவது- பரையாதீதமாவது- சுத்தாஅவத்தையாவது- சுகசாரூபமாவது- சாதீதமாவது - சிவப்பேறாவது-பரமானந்ததரிசனமாவது - பரமானந்தயோகமாவது - பரமானந்தபோகமாவது- பரமானந்தமேலீடாவது- பரமானந்தவசமாவது- தசகாரியமாவது- ன்முத்திபரமுத்தியாவது——சித்தாந்தவுபதேசப்பிரகரணம் (௩௨)

மகாவாக்கிய சொரூபலட்சணம்-தேகம்வேறுசெய்தல்- புருடன்வேறுசெய்தல்- அந்தக்கரணம்வேறுசெய்தல்- பிராண வாயுவை வேறுசெய்தல் - மூன்றுதேகமான ஏழு உபாதிவேறுசெய்தல் - காரணஉபாதியான மூலஉபாதி (அஞ்ஞானபூமிஞானபூமி) உயிருண்மைதெரிசனம் - அந்தகாரமானசுழுத்திக்குஅவசரப்பேறாவது- துரியவிறுவாவது- துரியசொரூபமாவது- துரியதெரிசனமாவது- துரியவிலாசமாவது - துரியமகாத்மியமாவது - தொம்பதசத்தியாவது- காலபரமாவது- பரசாக்கிரமாவது- பரசொற்பனமாவது - பரசுழுத்திவிறுவாவது- பரசுழுத்திதெரிசனமாவது - முன்சொன்ன பரசுழுத்தியாகிறஅதீதவிலக்கணமாவது- அதீததெரிசனமாவது- அதீததாநுபவனமாவது-பரவிறுவாவது- பரவிலக்கணமாவது-பரதெரிசனமாவது - பரவனுபூதியாவது- விசுவவிறுவாவது- விஸ்வம் கிலேயானமையாவது - விஸ்வக்கிராச தெரிசனமாவது பரிபூரணமாவது தொம்பதசத்தியாவது பூரணநுபவனமாவது அசிபதமாவது அசிபதவிறுவாவது உபசாந்த தெரிசனமாவது சிவசாக்கிரமாவது சிவசொற்பனமாவது சிவசுழுத்தியாவது உபசாந்தநுபவனமாவது சிவவிலக்க

ணங்கூறுவது சிவதெரிசனமாவது சிவசொரூபானுபூதியாவது அசிபதசத்தியாவது சத்தியாதிதெரிசனமாவது சித்துசொரூப தெரிசனமாவது முத்திமாவது சொன்சொரூபவ தெரிசனமாவது ஆறுவதானதுக்கு மதுரிசொரூபதெரிசனமாவது அதிசூக்குமதுரிய தெரிசனமாவது மகாசூக்கும துரியசொரூபதெரிசனமாவது சூக்குமசத்தியாதி தெரிசனமாவது சத்தியாவது திருக்குவிவேகமாவது பத்தாவதுதிருக்கு சொரூபமாவது சுவானுபூதிவந்தபேர்கள். மாகத்தன். மாயோகி. மாத்தியானி சமாதிகளில் மௌனமூர்த்திகளாலுவிதம். சொல் மௌனம் காஷ்டமௌனம். கரமௌனம். சுழுத்திமௌனம். இப்படி நின்றவர்களடையும்பதமேதெனில் சகுணவயிக்கியம். நிர்க்குணவயிக்கியம். சகசவயிக்கியம். நிததியமுத்தி வயிக்கியம் இப்படிநாலாம். இந்தப்பிரமமே குருவானதுசொரூபம். சுபாவம். பரபூரணம்.——வேதாந்தவுபதேசப்பிரகரணம்(௫௫)

௰௧- வது——அத்தியாயம்.

பிறவி யருமையுரைத்தல்.

பிறவியருமை பெருமையுரைத்தல்.

அறிவானந்தசித்தியாரில்,

௰௬. தெரிச்சதுரயுகமிரண்டாயிரஞ்சூட்டிங்காரன்
டோரிலேந்நாற்றி லயன்மாண்டுகொந்தமுமூழ்துத்தென்பாற்
சேருத்துத்துளையில் வடபாற்கழிசெல்லெளிது
சாருமிப்பிறப்பொழித்திம்மானிடத்திற்சனிக்கரிதே.

௰௭. ஆரியதிம்மானிடமாகிபருஞ்சனேகீரருந்தித்
திரியுமன்றுட்டிடைத்தப்பிகன்றுட்டைச்சேர்வரிதிங்
குரியப்பிரவஞ்சநாவினைப்பொய்யென்றிக்குன்மை நன்னூல்
தெரிதலரிதுபயன்கேட்டதனிலேசேர்வரிதே.

(இ-ள்)—— விசாரிக்குமிடத்து நாலுயுகமுங்கூடின சதுர்யுகம்-௨௲- தரந்திரும்பில் பிர்மாவுக்கு ஒருநாளாம். இது- ௩௰- கூடில்வருஷமாம். இது நூறுகூடில்பிர்மாவுக்குப் பரமாயுசாம், அப்போ பிருதிவிபூத மாயிரங்கோடியண்டங்களையுந் தாலப்பிருதிவி பூதத்தையும், அப்புப்பூதமிஞ்சிவிழுங்கியெல்லாங்கரைந்து பிருதிவிமயந் தோணுமல், திரும்பப் பிர்மாயிசுபரியந்தஞ் சலமயமாய் நிற்கும்போது தெற்குச்சமுத்திரத்திற்போட்டநுகத்தடியும், வடக்குச்

சமுத்திரத்திற்போட்டவட்டகயிறும் வந்துகூடுகிறதருமையல்ல, அஃதன்றி அலைகளடிக்கும் போதெல்லாங் கரைகளிலொதுக்கி முன்பின் அலைகளிற் போக்குவருத்தால் நுகத்தடித்துவாரத்திற் கயிறுவந்து நுழைவதும் அருமையல்ல. எழுவகைத்தோற்றத்திலுந் தாவரமுதல் -அடுசு- லட்சம் ஜனனமெடுத்து ஒவ்வொன்றில் வெகுவாகச்சென்னமெடுத்து அதனினுந் தப்பிஞ் மனிதயோனியிலேபிறக்கிறதரிது. பிறந்தாலுஞ் சிலையாலே யுயிரைக்கொன்றுதின்கிறதேசமும், வலையா லுயிரைக்கொன்றுதின்கிறதேசமும், கனையில்சேடுத்ததின்றதிப்புசிக்குந்தேசமும், எங்கோமுங்காய்ச்சற் குளிராலே குறும்பயிரூபந்தி யுபாதிப்படுகிறதேசமும், எங்கேமுஞ்சோலையிலே யுபத்திப்படுந்தேசமு மிப்படியநேக மிலேச்சபூமிகளைவிட்டு நல்ல திருமுகனை சர்வபதார்த்தங்களும் நல்லோர்களும் நல்லசுகவேதுக்களு முண்டாகிய தேவதாபூமிகளிலே வந்துபிறக்கிறதருமை. அதிலேபிறந்தாலுங்கான்கு வருணத்தாருள் பிராமணனாய்ப் பிறப்பதரிது. பிறந்தாலும் சேவகஞ்செய்தும் மாவுத்தராயும், ஆயுதங்கள்பிடித்தும், ஆட்டைகள்சமர்த்தும். வியாபாரஞ்செய்தும், பரஸ்திரீமேனைப்பண்ணியுங்கெடாமல் இதுகளைவிட்டு வேதபாரகனுவதரிது. ஆனாலும் எக்கருமம் ஆக்ஞைபண்ணுகிறதாலும் செய்கிறதரிது. இதிலும்வேதாந்தமோதுவதரிது. ஓதினாலும்மாயையைநீக்கி யானென்றதற்றுமோக்ஷத்தில்அன்புவருவதரிது. இதில்வந்தாலுஞ்சற் குருவையடைந்து அவன்சேவைசெய்து அவனுக்கெல்லாமொப்புவித்துத்தந்து நிஜமோக்ஷமடைகிறதரிதென்றறிக.

சமயசூடாமணியில் ஒன்றுக்கொன்றுமேலாவதற்குவிருத்தம்.

௰௮. அலங்குறினைத்தருமுதலாத்தாவரத்திலுயிர்க்கிலங்கு மலைவிடமேலாமவற்றின்மேலாம், விலங்குருபமலைக்குலங்களவற்றின்மேலாமி க்கநரரவற்றின்மேல்வேதந்தேர்வோர், நலங்கிளருமவரின்மேற்றருமந்தான கல்லொழுக்கமுடையோர் மேனுமேலோர்க, டலங்கிளரு ஞானிகள்மேலவரின்மேலர் தற்பரனையுணர்ந்தவர்தாந் தலைவர்தாமே.

இப்படிஒன்றுக் கொன்றுமேலாவதரிது. இதிற்புல்லுமுதலானதாவரா திசீவன்கள் மனிதயோனிக்கு வருகிறதெப்படி யென்றுகேவர் நிமித்தியத்தபோகிமித்தியம் புசிப்புநிமித்தியம் எக்ஞநிமித்தியங் கொம்புமாக்க ளுதவுகையாலும் இனிப்புல்பூண்டுகள் பக்ஷிகள்சித்தபுருஷர்கள் புசிக்கையாலும், பூக்களாக்கட்டுதல் அனைத்திறந்தோய்க்கிரமமாய் முன்விருத்தப்படியே மனிதயோனியாமென்றறிக.

௰௨-வது—அத்தியாயம்.

ஹிதோபதேசம்.

நம்பிக்கையில்லாவிதோபதேசம்

மெய்மொழியில்.

௰௯. சத்தியமுரைக்கனுஞ் சகலபல்லுயிர்கட்கெல்லா
நித்தலுமிதமேசெய்ய நினைப்பதுசிவத்தையென்னு
மத்தன்வேதாகமத்தி லருளியபொருளிம்மூன்று
மெத்திறச்சமயத்தோர்க்குமெம்மதங்களுக்குமிட்டம்.

(இ-ள்)—சத்தியமேயுரைக்கவேணும், அவ்விடத்திற்பிறருக்கும்,அன்னியா லேனுக்கும், இம்சைவருமிடத்தில் அசத்தியமாகிலு மந்தவிடமாத்திரஞ் சொல்லிச் சீவனைக்காப்பதேசத்தியம். ஒருசீவனைவெட்டும்போதுஅதின்பழிக் குத்தன்தலையைமுந்திநீட்டிபின்வெட்டவேணும். ஆகையாலே ஒருசீவனையுங்கொல்லவொண்ணாது,கொல்லவினைக்கிலுஞ்சொன்னாலுங்கேட்டாலும் பார்த்திருந்தாலுந்தின்றாலுங் கொலைஞிறந்துக்குற்றம். கொல்லாதகன்மங்கொல்லாதுறவு கொல்லாதஞானங் கொல்லாதசெல்வம் இதுகளேதருமம், துறவு ஞானம்வாழ்வென்றறிக. இனிக்கொலைகளவு கள் காமம் பொய் இதுகளைவிட்டு சிவர்க்குமிட்டுண்டு பஞ்சேந்திரியமடக்கிப்பெரியோரைச்சேரவென்றறிக.

கூதுரையில்.

௨௰. சாந்தரையுந்தீமையேசெய்திடினுந்தாமவரை
யாந்தனையுங்காப்பரறிவுடையோர்- மாந்தர்
குறைக்குந்தனையுங்குளிர்நிழலைத்தந்து
மறைக்குமாங்கண்டீர் மரம்.

(இ-ள்)— ஒருவர்சாந்தனையுங் கொல்லவிட்டாலு மவரைத் தான் காருந்தனையுங்காக்கிறதறிவு. அஃதெப்படியென்னில்,மனிதன் மரத்திநிழலி லிருந்துமரத்தைவெட்டும்போதுதான் அற்றுவிழுந்தனையும் வெட்டுகிறவனுக்கு நிழலானதுபோலவென்றறிக.

௨௧. கற்பினோவோபொய்யர்கயவர்க்கிருந்தினத்துப்
பொற்பினோவோபொய்யாதும்போல்வரோ-விற்பிடித்து
நீர்கிழியவெய்தவடுப்போ லொருமே
சேராமுகுசான்றோர் சினம்.

இனி மண்குடமுடைந்தால் மீண்டுபிரயோசனப்படாவாறுபோற் பயனாளவனுக்கேகேடாய்அபூச்சியனுமாம். கோபமடக்கும் பொறுமையுடையவன், பொன்னின்குடமுடைந்தால் முதல்விலைபோகாதுபோலும், ஆர்ப்பால் காய்ச்சக்காய்ச்ச ரசம் அதிகமாவதுபோலுந், சந்தனமுரைக்கவுரைக்க அதிகவாசனைமேவிட்டது போலுந், சங்கு சுட்டாலும்வெண்மையதிகமாவதுபோலுங்கற்றூண்பெரும்பாரந்தாங்கினும் வளையாமற்பிளத்தல் போலுந், தனக்குஹானிவருகிறவிடத்திலுந்தன் பொறுமையாலே பகையாளிக்குமிதஞ் செய்வதறிவுடைமையென்றறிக.

திருக்குறளில்.

உ௨. தன்னைத்தான்காக்கிற்சினங்காக்ககாவாக்காற்
றன்னையேகொல்லுஞ்சினம்

உ௩. தீவினைதீயபயத்தலாற்றீயவை
தீயினுமஞ்சப்படும்

௰௩-வது—அத்தியாயம்.

பிராமணன்சரிதை

மறையவன்சரிதை வகையதுரைத்தது.

கர்ப்பாதானம், பும்சவனம், சீமந்தம், உன்னயனம், சாதகர்மம், நாமகரணம், உபநிஷ்கிரமணம், அன்னப் பிராசனம், சௌளம், உபநயனம், மகாநாமியம், மகாவிரதம், உபநிஷத்து, சோபனம், உத்துவகனம் மிருதியென்னும் சோடசகர்மங்களுடனே, யசன, யாசன, அத்தியயன, அத்தியாபன, தான, பிரதிக்கிரகமென்னுஞ் சட்கர்மமும், சிவபத்தியாதி சகலசற்குணங்களுடனே கூடினவன் பிராமணன்.

இதற்குச்சாட்சி திரட்டில்.

உச. கறைசெயைம்புலன்களைக் காவலாள்குட்
றுறைதுறையடக்கலுந் தவமுந்தூய்மையும்
பொறையொடுகல்வியும் பொருந்துஞானமு
மறையவர்தொழிலென மதி[illegible]ப்பட்டதே.

௰௪-வது—அத்தியாயம்.

க்ஷத்திரியன்சரிதை.

சத்திரியன்சரிதைசரித்திரமுரைத்தது.

பிரசாபாலனை, யசன, அத்தியயன. அர்ச்சனை, துஷ்டநிக்கிரகம், பக்ஷி, சத்துருசங்காரம், அன்னதானம், வஸ்திரதானம், கன்னிகாதானம், பூதானம், கோதானம், உபயமுகிதானம், இரண்ணியதானம், மகிஷதானம், அசுவதானம், சுவேதாசுவதானம், காலதானம், கானமுகிதானம், மகா[illegible]ருதானம், கற்பகவிருக்ஷதானம், வித்தியாதானம், மகாதானந்தாரத்தமாகிக் காலதேசபாத்திரபரீக்ஷை விஷ்ணுபத்தியாதி கர்மயுக்தனானவன் க்ஷத்திரியன்.

உதாரணம்-பகவத்கீதையில்.

உரு. தலைமையுங்கொடைமையுந்தறுகணாண்மையு
நிலைமையுங்கீழ்ப்படாநெஞ்சுநீடலுங்
கொலைபயில்போர்களிற் புறங்கொடாமையுஞ்
சிலைமலிதோளினரரசர்செய்கையே.

௰௫-வது—அத்தியாயம்.

வைசியன்சரிதை.

வைசியன்சரிதைவாணிச்சியமுரைத்தது.

பிரதமஸ்தானுதி- ௧௯ - ஸ்தானபரியந்தமான-பக்கம்- தசம்- சதம்-சகஸ்திரம்- தசசகஸ்திரம்- லக்ஷம்- தசலக்ஷம்-கோடி- தசகோடி- சதகோடி- அற்புதம்-நிர்ப்புதம்- கர்வம்-மகாகர்வம்-பத்மம்-மகாபத்மம்-க்ஷோணி-மகாக்ஷோணி- சங்கம்-மகாசங்கம்- க்ஷிதி-மகாக்ஷிதி- க்ஷோபம்-மகாக்ஷோபம்-நிதி-மகாநிதி- சாகரம்- மகாசாகரம்-அரி-மகாஅரி- சங்கை-மகாசங்கை-பணி-மகாபணி-கிருது-மகாகிருது, இலக்கங்களும், பக்கம் —ஏகம்ரூபம்-பூமியாதிசமிஞ்ஞை, (க) துவே—துவந்துவந்துவ துவிதம், துவய, விதிய, யுக்மம், யுகள, யுக, உபய, பாகு, பாத, பக்ஷ, நயனாதி, சமிஞ்ஞை, (௨) திரி—திரய, திரிதிய ஔ ராமயன அக்கினி, புராதிசமிஞ்ஞை, (௩) சௌள—சதுர்த்தி, வேத, வர்ண, ஆச்சிரமாதிசமிஞ்ஞை, (௪) பஞ்ச—ஹாரவக்த்ரகஷாய, விருத, இந்திரிய, விஷய, பாணபாண்டவபூதாதிசமிஞ்ஞை, (௫) [illegible]—பாவ, ராகாங்க, இருது, ரச, ஸ்கந்த

முக, வேதாங்க, வர்ணகர்ம, தரிசநாதிசமிஞ்ஞை, (சு) சத்த—முனி, கிரி, தாநுங்க, ராசாங்க, துரக, தாது, சாபாங்க, ஸ்வர, சாகராதிசமிஞ்ஞை, (எ) அஷ்ட—வசு, திக்கு, கஜ, மத, விகாரகாமாதிசமிஞ்ஞை, (அ) நவ—திரவியாந்துரு, நிதி, கிரக, ரத்நாதிசமிஞ்ஞை, (௯) தச—பிந்து, சூன்னிய, நாஸ்தி, அவதார, சகநாதி சமிஞ்ஞை, (௰) இவைமுதலான சமிஞ்ஞையுமறிந்து, கிரமுகாதிவஸ்துக்களெண்ணியறிந்து, பத்தனாப்பணத்தினிறைகழஞ்சு, கழஞ்சு (ச) கூடினது கரிஷம், கரிஷம் (ச) கூடினது, பலம்-பலம் (ச௰) கூடினது. வீசை, வீசை, (ரு) கூடினது துலாம், துலாம், (௱௰உ) கூடினது, பாரம், பாரம் (௰) கூடினது, அஸ்தமென்று கர்ப்பூராதிதூக்கி அறிந்து, ஒருபிட்டிநிகுஞ்சம்-நிகுஞ்சம் (ச) கூடினது-குடுவம்-குடுவம் (ச) கூடினது, பிரஸ்தம்-பிரஸ்தம் (உ) கூடினது வாகம், வாகம், (உ) கூடினது-ஆடகம்-ஆடகம் (ச) கூடினது-துரோணம்-துரோணம் (ரு) கூடினது-கரி என்னுந் தான்னியாதி யளந்தறிந்து, சுவர்ணத்தின்மாற்று, பிரவாளத்தின் கழஞ்சு, மணியின் சவ்வு-ரத்தினத்தின் சூத்திரபரீக்ஷை, வச்சிரத்தின்மஞ்சாடி, பச்சையின்ரதியமுதலியவறிந்து, கிரயம், வட்டம், வட்டிமுதலியவறிந்து செய்கிறவாணிச்சியம், கிருஷி கௌபாலிகம், யசன, அத்தியயன தானமுடன்சூரியாதிபத்திகர்மயுத்தனானவன் வைசியன்.

௰சு-வது—அத்தியாயம்.

சூத்திரன்சரிதை.

உயர்சூத்திரன்றனுமுவுதொழில்சொலல்

பிராமணாதிவர்ணத்திரய சேவை க்ஷேத்திரரக்ஷை சகலதேவதாபத்திமுதலான கர்மயுத்தனானவன் சூத்திரன்.

௰எ-வது—அத்தியாயம்.

பிரமசாரிசரிதை.

பிறவிமுதலுருப்பிரமசாரிநடை.

உதாரணம்- திரட்டில்,

உசு. இரவுணவென்னனைய்சாக்தமேழைபர்கலவிமற்றும்
விரைவறப்புலன்கள்வென்றுவேதமங்கந்தரித்து

மருவிமுப்போதுமிட்டைமாசிநூன்பிச்சைகொண்டு
பரமநற்பிரமசாரம்பகர்ந்தனமறைகளன்றே.

உஎ. சடையெனமயிர்பேணுதுநரைகிடைபுணர்வுபிச்சை
யிடைதருவிடயமெல்லாம்விடமௌனவிரவமின்றி
யடைதருபிரமசாரத்தறைந்ததிலொன்றுதப்பிற்
கடிநரகுறுவரிந்தக்காசினியளவுமன்றே.

அறிவானந்தசித்தியாரில்.

உஅ. தலைசினைகழுண்பிச்சைசார்கலையோதறனைசயன
நிலைபெறவேபுலன்வென்றுமுப்போதுநன்னிட்டையிலே
மலைவுறுபிரமசாரிக்கிரவுணன்மாற்றியென்னே
யலைவுறத்தள்ளிநில்லாதொன்றுதப்பிலருநரகே.

௰அ-வது—அத்தியாயம்.

கிரகஸ்தன்சரிதை.

சம்சாரிக்குத்தகுமறமுறைத்தல்.

உதாரணம் - திரட்டில்.

உகூ. துறந்தவர்மூவர்தேவர்துளக்கமில்பிதிரர்கோய
ரறந்திகழ்விருத்தர்பாலரயலரந்தகர்விருத்தர்
சிறந்ததாய்தந்தைசுற்றந்திருத்தநம்மற்பின்மிக்க
வறந்தருமில்லாளோடிமருந்தவில்லறமதென்னே.

௩௰. கொலையொடுகளவுகட்காமங்கோபமென்
புலைகடிந்தைவகைத்திறனும்போற்றிநன்
நிலைதனிலனுவதுவருவமில்லற
மலைவுறுநரகிடையடைக்குமல்லவோ.

அறிவானந்தசித்தியாரில்.

௩க. தீயகொலைபொய்கட்காமமற்றில்லறஞ்சேர்ந்தவர்தான்
றாயதுறவருடன்மூவர்தேவர்கடொல்பிதிரர்

தாயர்நம்பாலர்மனைவியரந்தகர்தந்தைதம
ராயும்விருத்தரகுதியைக்காக்கிலர்க்காழ்நரகே.

௰௯-வது—அத்தியாயம்.

வானப்பிரஸ்தன்சரிதை.

வனத்திற்றவத்தோன்வானப்பிரத்தனே.

உதாரணம்.

௯௨. தனமுதற்றுறந்துகானத்துறைந்துசாகாதியூணுய்
நினைவருஞ்செபந்தியானநிட்டனுய்ப்புலன்கள்வென்றே
பனிவெயிற்றனிபதைத்துப்பஞ்சவங்கிபுட்டபித்து
வனசரமுயலும்வண்ணம்வெழுவின்மாநிலையமாமே.

இந்தவானப்பிரஸ்தனில் ஸ்திரியுந்தானுந் திரிவதுமுண்டென்றறிக.

௨௰-வது—அத்தியாயம்.

சன்னியாசிசரிதை.

சன்னியாசியாவதானெலாந்துறத்தல்.

௯௩. தரித்தவச்சிகைநூன்மாற்றித்தரித்துச்செந்துகிலுந்தண்டும்
புரித்தநற்கலைகளோதிப்பொழுதுமுக்காலுமூழ்கித்
தரித்தவப்பிச்சையூணுய்ச்சகலமுமீசர்க்கற்பித்
திருத்தல்சன்னியாசத்தப்பிலீறிலாநிலையயென்னே.

இந்தச்சன்னியாசமும் நாலுவிதச்சரித்திரமென்றறிக.

௨௰௧-வது—அத்தியாயம்.

அதிவன்னச்சிரமிசரிதை.

அல்லாங்கடந்தவனதிவன்னச்சிரமி.

௯௪. சாக்கிராதியனின்றியவற்றினு
நீக்கமில்லதிவாகிமலமாய்த்

தாக்கியாவையுந்தாக்கறுசோதிதா
மாக்குவாரதிவன்னச்சிரமரே.

௯௫. பூதபௌதிகமாய்ப்பொலிபேதமு
மேதமின்றியிருஞ்சிவமாயிடப்
போதமாயனுபூதியிற்கண்டவ
ராதியாமதிவன்னச்சிரமரே.

மையலாகியவைபத்தினைவெறும்
பொய்யதாயிடவேபரிபூரண
மெய்யதாமனுபூதியிற்கண்டவ
ரையகேளதிவன்னச்சிரமரே.

அறிவானந்தசித்தியார்.

௯௭. சாற்றுமிப்பூதப்பௌதிகமாய்ப்பொலி சார்வையெல்லாந்
தோற்றமறவனுபூதியிலான சுகசொருப
மாற்றெங்குநின்ற பொருளொன்றறிந்ததுவாகியுற்றோ
ரோற்றுமிவரதிவன்னச்சிரம ரெனுமறையே.

௯௮. பிறிவற்றமுத்திநமையன்றி வேறொருபேறிலையென்
றறிவுற்றவரதிவன்னச்சிரம ரவரெவர்க்கும்
நெறியுற்றநிட்டைநியமமதனை நினைவொன்று
செறிவுற்றநாற்பெரு மாமறையானதுசெப்பிடுமே.

௨௰௨-வது- அத்தியாயம்.

உடலிழிவு.

உற்றபெரும்பயனென்றிதினில்லையென்

றற்றவுடலிழிவாகவுரைத்தது.

உடலை யீசல்சிறகளவு கனத்திலே தோல்மூடியிருப்பதைப்பார்த்து இவன்மன்மதன் இவள்ரம்பை யென்று சொல்லில் அந்தத்தோல் போகி லுயிரோடேதானே நாய்கள் நரிகள் பக்ஷிகள் பிடுங்கித்தின்னமல்தெண்டு கொண்டு ஓட்டிக்கொண்டிருக்கவும் எறும்பீய்கள் மொய்க்கவு மிப்படியா

வதல்லாமல் தோல்மூடியாகியஇத்தேகத்திற்கு நிமிஷமுஞ்சுகமில்லை யென்றறிக. அஃதெப்படியென்னில்.

உதாரணம்.

௩௯. செறியுமயிர்தோலுதிரமிறைச்சிமேதை
திரணரம்புகுடலொலும்பு சீழ்புன்கோழை
முறியுமுதிர்புழுமலநீர்மூளைமச்சை
முழுவழும்புபிளையிவைமுதலாயுள்ள
மறியுமுடல்நீயல்லையென்பதாக.

எண்சாணுயரமும் நாற்சாண்பருமனுமுள்ள இத்தேகமானது மண்மடையுமேயாகில் விக்கி [illegible] புழுத்துக்குடையும்போது ஒரு அணுமாத்திரமாகிலும் இந்தவுடம்பிலே நல்லவஸ்துவாய் காணவேண்டியன்அதேயாகும். இதன்றியும் பிறந்தபேரெல்லாமிறந்து மணக்கோட்டுப் பிணக்கோட்டுக் காகையாலும், உயிரோடேதேகங்கள்புழுத்துநாறுகையாலுந், தேகத்தைநெயக்கோமுஞ் சுத்திசெய்யாவிட்டால் நாறுகையாலும், மலத்தால் ஒருபாண்டம் பண்ணினதாகுகையாலும், உடலெப்படியு மழிகையாலு மிந்தவுடலாலே துக்கங்களெல்லாம்வருகையாலும்,உடலேஇழிவென்றதென்றறிக.

-௨௩-வது-அத்தியாயம்

குடும்பவிழிவு.

குடும்பங்கூற்றெனக்கொண்டிழிவுரைத்தது.

தாய் தகப்பன் பெண்டு பிள்ளை அண்ணன்தம்பிதங்கைதமக்கை மாமன் மைத்துனன் போன் பேத்தி யிதுமுதலானபந்துக்களுடனும், இடம்பொருளேவலுடனுஞ் சகலபாக்கியத்துடனுங்கூடியிருக்கிற குடும்பிக்குச்சுகமுண்டென்னில், முன்சொன்னபேர்களெல்லா மொவ்வொருவேளையிலே வெகுதுக்கங்களையும், ஆபத்துகளையும் விளைவிக்கையாலும், இவர்கள் சாகிறபொழுதும் நோய்வந்தபொழுதுந் தன்னுடம்பில் வந்ததைப்பார்க்கிலும் மிகவருத்தப்பட்டுத்துக்கிப்பார்கள், தனக்கொருவேளையிலிடாதபோதும் கலகங் கருப்பு வந்தால் இத்தனைஜனங்களை யெப்படிக் காப்பாற்றுகிறதென்றும் கைப்பொருள்எல்லாம்போய்த்தரித்திரம் வந்தபோது தனது சுற்றத்தாரைகாப்பாற்றுநிமித்தம் பலதொழில்செய்துவருவதினால் வயோதிகனும் வியாதிவந்தடுத்து காட்படவிருந்தால் எல்லாரும்வெறுக்கையாலும், இவன்மரித்தபோது இரு

டனைப்போலக்கைகால்களை முறித்துக்கட்டியும் உடைமை பிடவை முதலானதெல்லாம் வாங்கிக்கொண்டும் பிறகேயொருவருந் துணையில்லாமல் எமவாதைப்பட்டுப் போகையாலுங், குடும்பந்துக்கமேயல்லாமல் நிமிஷமுஞ்சுகமில்லையென், றறிக.

உதாரணம்-திருமந்திரம்.

௪௰, பண்டம்பெய்க்கூரைபழுகிவிழுதலா
லுண்டவிப்பெண்டிரு மக்களும்பின்செலார்
கொண்டவிரதமுஞானமு மல்லது
மண்டியவருடன்வழிநடவாதே.

அமிர்தசாரம்.

இடம்படுசெலந்திகழ்கல்விகேள்வி
யிடம்படுமேதைசொல்லாம்- பசுமட்
குடம்படுநீர்போற் குடம்பையக்கைவிட்
டுடம்போடுகூட வருகும்.

௨௪-வது-அத்தியாயம்

போகவிழிவு.

போகம்பொருளெனிற்பொல்லாதென்பது.

போகங்களையனுபவிக்கிறதேசுகமென்னில், புசிப்புச்சவுக்கியங்கள் தேகசவுக்கியங்கள் விசேஷசவுக்கியங்களைத் தேடும்போதுந்துக்கம், அதுகள்கிடையாதபோதுந்துக்கம், அதுகள்கொள்ளைபறிபோகிலுந்துக்கம், தரித்திரம் வந்தபோது முன்புசித்ததெல்லாம் நினைத்துக் கைகால்வீங்கி இடுவாரற்றுச் செத்தும்,போகம் புசிக்கச்சே அதின்பிறகேதானே துக்கமென்றறிக.எத்தனைபோகமெய்ச்சினாலும் அத்தனைக்கும் அத்தனைதுக்கமென்றறிக. அதெப்படியென்னில்,காணிசுகத்துக்குக் கோடிதுக்கமென்று வழக்கவசன முண்டாதலாலென்றறிக.

உதாரணம் அமிர்தசாரம்.

௪௨, மிந்தாகுலமனிதர் சிசிசெவிமுதலா
மைந்தானுமீடழிவ ரல்லரோ- வைந்திலொரு

வேட்கையசுனை மிபம்விட்டின்மீன்வண்டு
கேட்கைமுதலோரொன்றிற் கெடு.

(இ-ள்)—இந்தாகூலமாகிற துக்கமேவளருகிறமனுஷர் சீ யென்று ரோசப்பட்டசெவிமுதல். ஞானேந்திரியமைந்திலுமீட்டழியமாட் ...எப்படியென்னில், ஒவ்வொருவிந்திரியவாசையாலேயொவ்வொரு...ன்அழிந்துபோம். அதெப்படி, அசுணப்பட்சிசெவியாலேகேட்கிறகடினசத்தத்தாலேசாம். யானை பரிசத்தாலேசாம். விட்டில்வண்டு ரூபத்தாலேசாம். மீன்நாக்குருசியாலேசாம். கருவண்டுமூக்குவாசனையாலேசாம். இவைக்கமேந்திரிய மைந்தாலுஞ்சாவு மூலைச்சலும்வரும். இப்படி -அச-லக்ஷம்- அச்சபேதமானசீவன்களெல்லாந் தத்தமிந்திரியங்களாலே சாமென்றறிக. துக்கமில்லாத போகம்பிரமாதிகளுக்குமில்லை. ஆதலால் போகம் இழிவென்றதென்றறிக.

திருமந்திரம்.

சகூ, ஆசையறுமின்களாசையறுமின்க
ளீசனோடாயினுமாசையறுமின்க
ளாசைபடப்படவாய்வருந்துன்பங்க
ளாசைவிடவிடவானந்தமாமே.

உரு-வது-அத்தியாயம்.

மகளிரிழிவு.

மகளிர்யோனிவஞ்சக்குழியே.

சற்சந்தனவனிதாதிபோகம்நல்லதென்னில், நல்லதல்ல. வனிதையர்முலை யோனிகண்முதலான அவயவங்களே மனுஷனைக்கொல்லும், அவர்கள்புணர்ச்சியினாலேதொன்றுதொட்டுவருகிற துக்கங்களைச்சொல்லிமுடியாது. ஆகையாலே-மான்குளப்படிமாத்திரமானயோனியிலே சகலசீவராசிகளுமுழுகியெழும்பி யேறமாட்டாமல் எல்லாருள்ளே யமிழ்ந்திப்போயிற்றென்றறிக.

உதாரணம்-அமிர்தசாரம்.

சச, எரிகொண்டுமெல்ல வெடிபடைகொண்டல்ல
வருகருஞ்சங்கூற்றுங்கொண் டல்ல-கருதிநெஞ்சத்
தம்மாதர்தம்மைப் படைத்ததனியிறையார்
தம்மாலேயாகத் தகும்.

ஆகையால் மனுஷருக்கு இகத்திலுந்துக்கம் பரத்திலுந்துக்கம் இதல்லாமல்அத்தாலே திறதுக்கமு மிவர்கள் பொருட்டென்றறிக.

உகூ-வது-அத்தியாயம்.

பொருளிழிவு.

பொருளாற்றுக்கம்பொங்குமென்றுரைத்தது.

திரவியத்தைத்தேடும்பொழுதுங் காப்பாற்றிலுஞ் செலவழிக்கிலும்இராசக்கள்-கள்ளர்-கோளர்-அண்ணன்-தம்பி-பெண்டு-பிள்ளை- சத்துருக்கள்-கொள்ளையிந்தபேர்-பிறத்தியார்- இவர்கள்முதலான-பேர்களாலே துக்கமும்பயமுமேயுள்ளதென்றறிக.

உதாரணம்-அமிர்தசாரம்.

ருரு. இன்னலாயீட்டுங்கா லீட்டினுமோவலையு
மொன்னலராக்கு மழிவிரக்கு- மன்னு
மனத்தைவெறுப்பிக்கு மானங்கெடுஞ்செய்யுந்
தனத்தின்வேறுண்டோ தவறு.

இப்படித் திரவியவார்ச்சிதங்களாலு மாற்றியாவிட்டாலுந் துக்கமென்றறிக.

உஎ-வது-அத்தியாயம்.

அரசிழிவு.

அரசியல்வருஞ்சுக மற்பமென்றுரைத்தது.

பதினாலுமனுக்களும் அறுசக்கரவர்த்திகளும் திரிசங்கு அரிச்சந்திரன் முதலான இட்சுவாகுவங்கிசமும், புரூரவர் தன்மபுத்திராதிகள் பாண்டியராஜாக்கள்முதலானபேரும், பிரமாதிதேவர்களும் இராகுநாதர்முதலானபேர்களும் அனுபவித்த சுகமுந்துக்கமும், புராணங்களிலேபார்க்கில், துக்கங்களநுபவிக்குமிடத்தில் அறியாமல்இராஜபோகம்அநுபவிக்கின்றோமென்றும், இந்தத்துக்கத்தின் முன்னே, வந்தசுகம் ஒரு அணுமாத்திரமில்லையென்றும், அவர்கள்பட்டபாடுகளையும், அவர்கள்துக்கங்களையும், அவர்கள்அரசுக்காக மடிந்ததுஞ்சொல்லிமுடியாதென்றறிக.

உதாரணம்-அமிர்தசாரம்.

௪௬. பூரகுவிளங்குதம் பூற்நத்திற்பெற்றி
யரசுவனங்குங் கழலா-சொருசுணங்கள்
கவ்விடகாலிற்கீடைகடோறுஞ்சுழல்வர்
வெவ்வியசொல்லிவெறுத்து.

நாலடியார்.

௪௭. யானைஎருத்தம்பொலியக் குடைநிழற்கீழ்ச்
சேனைத்தலைவராய்ச்-சென்றோரு-மேனை
வினையுலப்பவேறாகி வீழ்வர்தாங்கொண்ட
மனையாளைமாற்றார் கொள.

ஆகையால் ஆசுரிநிழிவென்றறிக.

௨௰-வது—அத்தியாயம்.

சொர்க்கவிழிவு.

சொற்கஞ்சுகமெனில் தோற்பையிற்காலே.

தோலாகிறதுருத்தியிலே காற்று உப்புவதும் வாடுவதும் போலென்றறி க. அதெப்படி, சொற்கத்தில் இரம்பாசம்போகம் அநுபவிக்கில் மேனகை-உளர்வசி-திலோர்த்தமை முதலானபேர்களாசையாலும், அதிலொருவர்மேலான போகங்களைக்கண்டு நமக்கப்படி யில்லையென்கையாலும், இது தொலைந்தவுடனேசெனனமெடுத்துவெகுபாவத்தாலே அதோகதியாகையாலும் மேலான பிர்மாதி போகங்களையிச்சிக்கையாலும், எப்போதுஞ் சுகம் அற்பம் துக்கம் வெகுவாகையால், சொற்கவிழிவாம்.

உதாரணம்- அமிர்தசாரம்

௪௮. பொதுமாதர்தோளே புணர்வதயிர்த
மதுபானமுள்ளதே மகிழ்வ-கெதுகோடி
சீர்வாச்சிறப்பார் சதுமுகனோர்நாளிலிது
தேவாதிபரெய்துஞ் சீர்.

ஆகையால் சொற்கவிழிவென்றறிக.

௨௧-வது—அத்தியாயம்.

செனனசாகரம்.

செனனசாகர நிலைசெப்பரிதே.

உதாரணம்-திரட்டில்.

௪௯. காலமாம்பொல்லாவஞ்சக் கடுமகரத்தான்மிக்க
சாலவேபயத்தைப்பண்ணித்தப்பொறுவகைசுழித்துக்
கோலியேயொருவரித்தைப் பார்க்கவுங்கூடவொட்டா
வாலிதாம்பெருமைத்தாகு மாயவக்கடலிதையா.

௫௰. சுற்றமாமுவட்டாற்றுக்தைமைந்தராந்தூரால்கள்சேர்ந்து
குற்றவாங்காரவாமை குழியுறவுடைத்தாயாசைப்
பற்றதாமீன்களைத்தாம் பார்த்துபாய்போகப்பாம்பாற்
செற்றியேகிடக்கும்பவ்வத்திறத்தினையின்னங்கேளாய்.

(இ-ள்)— இடைவிடாமலிடசோ செய்து நிலைக்கமில்லாத ஆழியூழிதோறு மடைக்கப்பட்ட பாசசாலமாகிற பிறவிச்சமுத்திரத்தில், யானையின்மதம்போலமைதத்த பாசங்களாகிற நுரைதிரையாலும், சதியாகிற முதலைகள் தாவுகையாலுங் காலமாகிற வஞ்சகக்கடுமகரத்தாலுந் தினமாணது செல்லுகிற சுழிப்பாலும் ஒருவராலும் பார்க்க பயமாகிற பாசக்கடலாவது சுற்றமாகிற உவட்டெடுத்துந் தந்தைமைந்தராகிற தூரால்கள்சேர்ந்து ஆங்காரமாகிற ஆமைகளாலும், ஆசைகளாகிற மீன்களாலும், போகமாகிற பாம்புகளாலுங் கூடியிருக்கிறசெனனசமுத்திரமென்றறிக. செனனசாகரத்தில்விழுந்தவனைக் காலமாகிறமகரமீன்கள்ஆயுளைவிழுங்கி நரை திரையாகிறபல்லாலேலகையக்கடிக்கக் காமமாகிற முதலைகள் பற்றி சவுந்தரியமாகிற ஆழத்திலேயிழுக்கப்பதைக்கவிழுக்கக் குரோதமுதலாகிறஅட்டைகள்பற்றி இரத்தங்களைக் குடிக்க நண்டுகள் தவளைகள் சிறுமீன்களாகிற தரித்திரபந்துக்கள் பிடுங்கித்தின்ன பெரும்பாம்புகளாகிற அண்ணன் தம்பி பிள்ளை பேரன்மார் தாயாதிகளாகிற பாம்புகள்கடித்துவிஷந்தலைமண்டை கொள்ள இவர்கள்சுடுசொல்லாகிறகசப்புக் காறல் கொள்ளப்போகாமல் அலைய, போகஸ்திரிகளாகிறபுலால்நாற்றம் பொறுக்கப்போகாத[illegible]க்கநுரைதிரைகளாகிறவியாதிகள்வந்தலைக்க தரித்திரமாகிற உப்புத்தண்ணீர் குடிக்கப்போகாமலலைய, இந்திரியவிஷயங்களாகிற ஆழங்காணுமலலைய அந[illegible]கரை[illegible] அளவுநீளம் அகலவிரிவு காணுதிருக்க இப்படிச் சம்சாரசமுத்திரத்தினிலே காணுமலலைவதென்றறிக. இந்தச் சமுத்திரத்தைஞானச்சோங்கேறிப் பிர்மமாகிற கரையிலேறுவாரென்றறிக.

௩௰-வது—அத்தியாயம்.

ஜெனனவிருட்சம்.

செப்பியமாயையே ஜென[illegible]மாமெனல்.

௫௧. வேர்மேலது தலைகீழது விளிவிலதும் வித்தத்
தேர்மேவிய விலைமேவிய தியாரும்புகறிநெ
லார்மேவிய வசுவத்தமதெனவேயுரைசெதனின்
பேர்மையது பெருமாயை செய்பிறவிப்பெருமரமே

(இ-ள்)—இத்தமரத்தி னியல்பாவது மேலான பிரமத்தினிடையாகச்சித்
துத்தோன்றி சித்தில் வேர்கொண்டமாயையாகையால் வேர்மேலென்றது.
இனிமாயையிலே நின்றும் - ௯௰௬ - தத்துவமுதலான உயிருலகங்களெல்லா
மாயைக்குமேலில்லாமல் அதோமுகமாகையாலே தலைகீழென்றது. இப்படித்
தொத்த மகாமாயையாகிற அச்சுவத்தமரமானது, ஒருகாலத்திலுங்கெடுகிற த
ல்ல. சுழலப்பட்டபிறவித்தொடர்ச்சி பாழாகவொருக்காலுமழியாதது. வேதந்
தேறப்பட்டது. இலைகள்மேவியது தீபோலிருக்கிற புத்திரருள்ளது. வாள்வ
லிகளால்வெட்டப்போகாதது கருப்புற்றநாள்முதல்வினைவானது. வாய்வளர
ப்பட்டாதவுடையது. வேதமே, இலைகளாவது. வருநாளிலெந்நாள் பெறு
வதில்லையாய் மாயையாகிற அசுவத்தமரமென்று பேராமென்றறிக. இந்த
ஜெனனவிருக்ஷத்துக்குவினைவெப்படியென்னில், அஞ்ஞானமேவிரை மாயை
யேமுளை சிவதத்துவமங்குரிப்பது காலதத்துவந்துளிர் ஆத்மதத்துவம் கி
ளைகொம்பு சாகைகளிருபத்தைந்தாய், விஷயங்களைந்தும் ஐந்து பனைமாமா
ய்,மற்றதத்துவங்கள் இளைக்கொம்புகளாய், நரகமுதலான இலைகளாய்,ஆகா
ரம்நித்திரை மைதுனம் பயம் பழுப்பிலையாகிறகளைகளாய்,பாசபந்தம்விழுதா
ய்,யோனிகள் முள்ளாய்,பசிப்புழுகிளாய்,உலைச்சலரும்பாய்,மண்பெண் பொ
ன் பூவாய், சுகதுக்கங்காயாய், பூச்சியம் பூச்சியம் பழமாய் புலனாசையே கி
ழலாய் பொறாமை வஞ்சனைகளேரசமாய் பூர்வசமஸ்காரமே கொட்
டையாய், இதுகளைப் புசிக்கப் புலனான ஐந்துசிறகு பட்சிகளும் அனேகதத்
துவமாகிற பட்சிகளு முள்ளதாய், இப்படித்தழைக்கிற ஜெனனவிருக்ஷமென்ற
றிக. இப்படிப்பூரணவிருக்ஷத்தைத்தானே வெளியாகிறவானைக்கைபற்றிக்குருவி
ன்பாதச்சரணைபிடித்துக் கூரிதானசமாதியாலே வேரறவெட்டிவிழும் சாத
னமாகிய முயற்சியால் வேரையுங்களைந்துபொடிப்ல் ஜெனனவிருக்ஷம் வே
ரோடேபோமென்றறிக.

௩௧-வது—[illegible]த்தியாயம்.

அசே[illegible]க்கம்.

கருநாள்முதலாய்க் க[illegible]ழுற லரிதாமசேஷதுக்கமதாமே.

௫௨. புனலிடைமூழ்கியின்று புகடலஞ்செய்வார்போலே
கனலிடைவரிற்றினுள்ளே கருப்படும்வருத்தந்தன்னைப்
பினையிகதிக்குமுன்னில் வாயுமாருளதுஞ்சொல்லே.
வினைதொறுமுள்ளஞ்சோரு நிறைதளர்ந்தழியுநெஞ்சம்.

ஆலையிற்கரும்புஞ் செக்கிலெள்ளும்போல யோனிவாயில் நெரிந்துபிற
ப்படும்போதும்,கருப்பத்திற் கருப்பற்றும்போது கோடிதேள் கொட்டினது
போலும்,பிறந்தவுடனேசெவ்வாப்புமுதலானவியாதியாலும் மருந்துகளாலும்
அழும்விக்காது குத்திலும், வளர்க்கிலும்சாதித்தொழிலாலும் வாசிக்கும்போ
தும் அதிலே தண்டனையாம் போதும்குமாரப்பருவத்தில் வியாதியாலும்த
ருணத்தில் பெண்ணாசையாலும், அப்போது தரித்திரத்தினாலும்அதின்பயன்வி
தியாலும் உழவுத்தொழில்முதலான கிருஷிகளாலும் உண்ணும்போதுயிறினு
ங்குறையிலும்உண்ணவில்லாமலும்அறுசுவைகள் குறையிலும்மிகிலும்பே
தையர் கூடிலும்பிரியிலுங் கூடாதபோதும்இழைதலிலும் ஆசையிலும்சித்தி
லையாலும் ஆகாதசொற்பனத்தாலும் கனவில் விஷயங்களிற்கடுமனைங் கடு
ருசி கடுநுட்பு கடுபரிசம் கடுசத்தம் வினைகள் நிக்கிரகங்கள் அதின்தோஷம்
சலிகை சலிகை யில்லாத மனதனத்தால் மலஜலம்விடாவிட்டாற் நரித்திரம்
அயில்வரியம் பொருளால் பொருளில்லையால் வந்ததுபோதாமல் வாராவிடி
ல் பனி குளிர் வெய்யில் மழை இடி மின்னல் இதுகளாலும் இதுகளில்லாவி
டினும் வாயுமிகுதியடிகிலும் அடியாவிட்டாலும் தாய் தகப்பன் பெண்டு
பிள்ளை அண்ணன் தம்பி தங்கை தமக்கை பந்துக்கள் தாயாதிகள் ச
த்துருக்களாலும்,இவர்களில்லாதபோதும்,ஆளடிமை காணி மனைகள் இதுக
ளில்லாவிட்டாலும்,கள்ளர் வேடர் கலகங் கருப்பு இடிவந்தி கோள் படு சாக
சக்காரராலும் இந்தடாக் வலியாலும் நரை திரை-மூப்பு தளர்ச்சி ா-தொசுரு
பேன் மூட்டை எறும்பு தேள் பாம்பு நாய் ர்ரி இதுமுதலானதுஷ்டமிருகங்களா
லும்,இதுகள் முதலானதுக்கங்கள்சொல்லில் அனந்தமுண்டு. இதல்லாமல்
கடையில்மரணவேதனையாலும்,அப்போது சஞ்சிதத்திலாயங்கள் போலையா
லும்,மரணத்தாலும் மரணமானபிறகு யமகிங்கரர் மூம்நரகத்தண்டமும்இப்
படிச் ஜெனனமுதல் மரணந்தமும் அப்பாலுக்துக்கமேயல்லாமற் சுகமில்லை
யென்றறிக. இனித்திவ்வியதேகமானதேவதைகளுக்குத் துக்கமும் வியாதிக
ளுமுண்டாய் அவ்வளதேவதைகள்வயித்தியருமுண்டென்றால்,மனுஷர்துக்க
ஞ்சொல்லமுடியாதென்றறிக.

௫௩. மனையவளோவாகமகச் சவலையாக மனையிடிந்துவிழமாடுங்கெ டமுன்றந்த, வனையர்கடன் றனக்கிலக்கவடிமைசாக வரியவிருந்தி னர்வரவூர்க்கிறையும்பூண, மினையவொருபொருளின்றி வாக்கவா கு மிடங்தேடவழக்கினருந்தடுக்கதிலெ மனைவரியசலமதிபோம் குறையும் பொல்லா நிலையிற்குடும்பிதன் நினையிலக்தோ.

இப்படிக் குடும்பிக்கு ஒருநாளிலே யிந்தத் துயரம்வந்தா லிந்தத்துக்கத் துக் களவில்லை. ஆனால் சுகமாவதேதென்னில் துறவு நல்லது.

௫௪. உடலினைப்பேணல்விட்டா ரொன்றியசெல்வம்விட்டார்
விடலருஞ்சுற்றம்விட்டார் வேட்கைவேரோடும்விட்டா
ரிடனுடைக்குலமும்விட்டா ரியானெனதறவேவிட்டார்
கடனுடைக்கல்விவிட்டார் கற்பனைமுழுதும்விட்டார்.

௫௫. போற்றியதெவையும்விட்டார் புண்ணியபாவம்விட்டார்
வேற்றுவேதனைகாயத்துக் கியல்பதுவென்றுவிட்டார்
மாற்றருந் துவந்துவங்கள் வந்திடத்தோற்றுவிட்டா
ராற்றவேதுறவினெஞ்சத் தசைவிலாவரியவீரர்.

௫௬. ஊரொடுபேரும்விட்டா குலமியல்முழுதும்விட்டா
ராரொடுயார்வம்விட்டா ரதனினுஞ்செற்றம்விட்டார்
பாரொடுவின்னுந்துன்ப மெனப்பழுதறவேவிட்டா
ரோதிசமுழவையும்பெய்த்தே ரொநகைசெய்துவிட்டார்.

இப்படியெல்லாவற்றையும்விட்டுத்துறந்து அஷ்டாங்கயோக அப்பியா சத்தாலே சிவயோகத்திலே நிற்பதுசுகமென்றறிக. (செம்மையச்செல்வ மே சிவானுபூதியே) ஆகையால் சிவானுபூதியேசுகமென்றறிக. அல்லதுது றவு வாராமற் குடும்பியானாற் சுகதுக்கங்கள்வந்தவிடங்களிலுஞ் சகலவிஷய ங்களையுஞ் சிவார்ப்பணமாக்கித் தானென்றுந் தனதென்று மில்லாமல் எல் லாஞ் சிவனுடைமையென்றறிந்து எல்லாஞ்சிவன் செயலென்று நடைநொ டி பாவனைமூன்றிலுஞ் சிவார்ப்பிதமாகச் செய்தால்இதுவுஞ்சுகமென்றறிக. இந்தவிதமிரண்டிடல்லாமல் வேறேசுகமில்லை யென்றறிக.

௰௨-வது—அத்தியாயம்.

அநித்திய தெரிசனம்.

எல்லாமிறப்பதேயியல்பதாகையாற்-
பொல்லாவநித்திடமெனவேபகறல்.

௫௭. பாலனும்பருவமாயும் பன்னிபகுமாரமாயுங்
கோலமெய்வனமுமாயுங் குலவியகலைமுமாயும்
வாலிபசெல்வமாயும் வலியுடனைத்துமாயுஞ்
சாலவேகிலேஞாலத்துத் தானிலையாமையன்றே.

௫௮. தேடியபொருளுமாயுஞ் சிகழ்ந்திடுகலவியாயு
நாடியவிரமாயு நலந்திகழ்குணமுமாயுங்
கூடியசுற்றமாயுங் கொண்டாடுமனைத்துமாயு
நீடியஞாலமெல்லா நிலையாமையேயன்றோ.

௫௯. இந்திரன்செல்வமாயு மிமையவர்பதங்கள்மாயு
மந்தரம்பொடியாய் விழு மறிகடல்வறளதாகுஞ்
சந்திரனிரவியான்டு தரையதும்புமென்று
விந்தநீர்க்குமிழியாக்கையியல்பினையிசைத்தருண்டோ.

௬௦. நீரின்மேலெழுத்தையதனின்மேலெழுந்த மொக்குளைநிகரில் பேய்த்தேரைக், காரின்மேன்மின்னை யென்னுடம்பென்று கருதினேன் கடைப்பிடிகாணேன், மேருவேவில்லாய்த்திரிபுர மெரித்த விகிர்தனேமேவுவென்காடா, யாருகேளொவ்வாவை யனையடியேன் செய்வதென் னருளிச்செய்யாயே.

ஆகையால் கருவிலுங் கெற்பத்திலும் பிறக்கிலும், பிறந்தபிறகு, நிமிஷம்-நாழிகை-தினம்-மாசம்-வருஷம்-ஒன்றுமுதல் நூறளவாக நிச்சயமில்லாமல் ஆதிபவுதிகம், ஆதியாத்மீகம ஆதிதெய்விகமாகிய மூன்றினால் மரணமடைந் தும், நால்வகைய யோனி யெழுவிதத்தோற்றம் - அசு - ஸ்தூலம் - அச்சிலும் நிசமில்லையாலும், காண்பானுங் காணப்பட்ட பொருளு மழிவையாலுஞ் சாகி றதேமெய், இருக்கிறதேபொய்யாகையாலும், தாய்-தகப்பன்-பிள்ளை-பெ ண்டீர் முதலானபேரும்தான் தேடினதிரவியமுதலான பண்டபதார்த்த ங்களும் தனக்கு முன்பின்போனும், தடுவேயிருக்கிறதாலும் போவாளை

ன்றும், நிமிஷ நிமிஷார்த்தமுதல் சங்காரங்களுஞ் சர்வசங்காரங்களும் வந்து அழிகையாற் பிண்டாண்ட மனித்தியமென்றறிக. நித்தியமேதென்றால் பிரம மொன்றுமே நித்தியமாகும். மற்றதெல்லா மனித்தியமென் றுணர்ந்து தெளிவாய்.

கரு-வது—அத்தியாயம்.

வீடுபற்று.

வீடுபற்றுவது விடுவதுந்தொடுவது நீடியசிவனிலேயாமென்றது.

காலவரம்பின்படிசீவன்தூலதேகத்தை விட்டுப் பிரிவதெப்படி யென்றால், சர்ப்பமானது, மாசமாகிய காலவரம்பிற்றவறாது தன்னுடலைமறைத்துக் கொண்டிருக்கும் சருமத்தைவிடுத்து வெளிப்படுவதுபோலும், பட்சிகள்தனக்குரியகருவானமுட்டையினிடத்தில் காலவரம்பின்படி தங்கி வெளிப்படுவதுபோலும், சொர்ப்பனவஸ்தையிற் கண்ட [illegible]களும், வியவகாரங்களும் விழித்தவுடனேவிட்டு விலகுமாறுபோலுமென்றறிக. மனஞ்சென்றவிட மெல்லாம், மனஞ்சென்று நின்றாற்போல், மனஞ் சென்று நின்றவிடத்தே சீவனுஞ்சென்று புரியட்டக சரீரத்தோடு கட்டுண்டு நரகமோக்ஷ, பலப்பிராப்திகளை அடைந்து வினைச்சேடத்திற்கேற்க மீண்டுந் தூலதேகத்திற் பிரவேசிக்குமென்றறிக. அஃதெப்படிபோலுமென்றால், மனிதர்க்கு குளிர்முதலானவை நீக்குஞ் சட்டைகிழிந்தவிடத்தில்வேறுசட்டைகொண்டபின் அதனைவிடுவார்போலென்றறிக.

கக. வாக்கைமுதலாயுள்ளகரணந்தன்னை மனத்தினுடன் கூட்டியத்
தமன்னர்தம்மைப், போக்கரியபிராணனுடன்கூடியக்கேபொ
ருளினைத்தும்பொதிந்துகொடுபுறப்படுங்கான், மூக்கினூடே
வாக்கினூடேமுன்கணூடே முதல்புகிருஞ்சென்னியோடே
யுடலைவிட்டுச், சாக்கியோடே கூடிக்கொண்டுலகமெல்லாஞ்ச
ஞ்சரித்துத்திரியும்வளைஞ்சாற்றலாமே.

கஉ. விட்டிடுந்திசையிற்செய்த வினைதனக்களவிற்சென்று
கட்டிடுங்காயந்தன்முன் கனவுபோற்புணரக்கண்டு
விட்டிடுங்கருத்தங்குற்று வினையுடன்காலங்கூட்டிக்
கட்டிடும்பாத்திரத்தைக் காரணமீட்டுமாயை.

கங. தோயுமுன்னுடலைவிட்டுச் சூக்குமத்தோடும்போது
வாயுவாகனமாய்த்தந்தை வாயுவினூடுபுக்குப்

பாயுமாதாவிடத்தே பாய்ந்துயின்பாயசத்தி
லேயுமிவ்விருசீர்மெய்யா யிட்டவித்தெழுந்தாங்கன்றே.

கச. உறக்கம்வந்தெய்தும்போது மூனுயிர்வாழும்போது
பிறக்குமப்போதுந்தன்னை யுணர்வின்றியெய்துமாபோற்
பிறக்குமப்பெற்றிதானும் பேறுநால்வகையுந்தன்னை
மறக்கவந்தியாவுஞ்சீவன் மறுதியின்புணர்ப்பினன்றே.

கரு. பிறப்பனவுந்திரிவனவும்பிரிவனவுமறைவனவுந்
துறப்பனவுமிவையைந்தாஞ் சுழலுமங்கட்டாறனைகபோத்
பிறப்பனவுந்திரிவனவும் பிரிவனவுமறைவனவுந்
துறப்பனவுமைமவை [illegible]யாஞ் சுழலும்முளைருயிர்தானே.

கசு. கருவினிற்றென்று [illegible]யாதி காட்டத்தி லுயிர்கள்போல
வுருவினைக்கொண்[illegible] மூம்பர்தந்தோற்றமெல்லாந்
தெரிவுதித்தீடமோக[illegible] செறிதல்போற்சீவன்றன்னில்
விரிவுறவோங்கலின்றிவிடுவிப்[illegible]ாலைகின்றும்.

இப்படிசீவன்விடுவதுந்தொடுவதுமென்றறிக.

கசு-வது—அத்தியாயம்.

பிதுராயனதெட்சணாயனம்.

தெட்சணாயனஞ் சீவன்போம்வழி.

இந்தபூமியின் கண்ணிலே யாரி குளந் தடாகம் கிணறு நடைவாவிமுதலானதுந் தோப்புமுதலானதும் அன்னதானமுதலான கோடதானங்களும் ஜோதிஷ்டோமயாகம் அஸ்வமேதயாக முதலெல்லா தர்மங்களும் பண்ணினவன் சீவன் விடும்போது இடதுபுறத்தி லிடைநாடியாலே சீவன் போகையால் தெட்சணாயனமென்றாயிற்று. இந்நாடியாலேசீவன்போகும்போது மேகதேவதைதடங்கல்விட, இது இராத்திரியில்விட, இது கிருஷ்ணபட்சத்தில்விட, இது தெட்சணாயனத்தில் விட, இது வருஷத்தில் விட, இது பிதிர்லோகத்தில்விட, இது ஆகாசத்தில்விட, இது சந்திரனில்விட, இந்தக்கிரமத்தாலே சொர்க்கலோகமேபோய் இந்திரன்சமீபத்திலே யிருந்து போகங்களைப் புசித்து இப்படிமுன்சொன்ன மேகமுதலான தேவதைகளைவரும் ஒன்றொன்றாகத் தள்ளிவிட, மேலேறிப்போய் இந்திரபோகம் புசிக்கும்

போது இந்தப் பிரியவிஷயபோகம் க்ஷயமாகுமென்றும், அந்தச் சொற்கத்திலே அதிசயபோகங்களைக்கண்டு பொறாமையும் இச்சைவிட்டுப் போகிறோமென்கிற துக்கத்தினாலே மயங்கமுற்றி யிருந்த போகந்தீர்ந்தாற் புனராவிர்த்தியாகத் திரும்பிப் பிறப்பான். அஃதெப்படியென்னில், முதலாகாசத்திலிறங்கி, இதுவாயுவி லிறங்கி, இது தூமத்தில் விட்டு, இது மேகத்தில் விட்டு, இது விருஷ்டியில்விட்டு, இது அன்னத்திலிறங்கி இது பஞ்சபூதாத்மகமானவஸ்துருசிகளோடுங்கூடிப்புசிப்பான். இதைப் புசித்த சிவனுடைய உதராக்கினியினாலே பாகமாய் இது திப்பி ரஸமென்று இரண்டுவிதமாம். இதில்திப்பியானது பன்னிரண்டுதானத்திற் பன்னிரண்டுவிதமமாம். இனிரஸமானது தூலமென்றுஞ் சூட்சுமமென்றும் இரண்டுவிதமாம். இதில் சூட்சுமரஸத்தாலே பிராணேந்திரியம் அந்தக்கரணங்களுக்குப் பலமுண்டாகப்போஷிக்கும். இனித்தூல ரஸமாவது சத்ததாதுக்களாய் வற்றிக்கும். இதில் சிவனுடைய தாதுமயத்தோடே கூடிப் புருஷ சுக்கிலத்திலே மூன்றுமாசமிருந்து புருஷ ஸ்திரீ சையோகத்தில் ஸ்திரீ ருதுவானதுமுதல் (௰௬) நாளில் காலகர்ம வசத்தால் பெண் கர்ப்பாசயத்தில் விரோதமில்லாமல்வாயுவசத்தாலே பிரவேசிக்கும். இதுபின்டோற்பத்திப்பிரகாரம் பிறந்துதிரும்பச் [illegible]ஜனமரணப்படும். இதைப்பிதிராயனமென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்.

உதாரணம்.

கஎ- அருமறைகள்விதித்தவழி யிரண்டவத்தை யறைந்தி[illegible] ரந்தெற்காமயனமாற்க, மருவுமதிற்றெற்கயனம்புகைக்குப்பு [illegible]ரு ளாரக்கம்பாகத்தோடுங்கூடி யிரவியவக்காலதேவதைகடம்மைமேவியவாமீண்டிடுவாயினாதாபோ, ஓரவியவுத்தரமாற்கபரிசையடைந்தானாத்திடுவனத்தனையுமுணர்கவையா.

இது ஆடிமாசமுதலாறுமாசமுந் தெட்சணாயனமென்றுஞ் சொல்வார் இது பிதுராயனமென்றும்பேர்,

ஈ௫-வது—அத்தியாயம்.

தேவாயன உத்தராயணம்.

நன்மார்க்கத்தால் நற்கதிசெல்ல லுன்மார்க்கமதாமுத்தராயனமே.

இனிச் சகுணப்பிர்மமான பிர்மா விஷ்ணு ருத்திரன் சூரியன் முதலானபேரிடத்திற் பத்தி ஞான வயிராக்கியமுள்ளபத்தர்கள் வலதுபாரிச நாசியி

த்திலே பிங்கலையில் சிவன்விட்டால் முதல் சுவாலையில் புகுந்து இது தினத்தில்விட, இதுசுக்கிலபட்சத்தில்விட, இது உத்தராயனத்தில்விட, இது வருஷத்தில்விட, இது வாயுவில்விட, இது சூரியனில்விட, இது சந்திரனில்விட, இது மின்னலில்விட, இது இந்திரனில்விட, இது பிர்மாவில்விட, இது விஷ்ணுவில்விட, இது ருத்திரனில்விட, இவர்க ளந்தந்த லோகங்களிலே போய் அவரவர் வாகனங் காமதேனுக்கள் போல் சாலோக சாமீப சாரூபங்களைப் பெற்றிருப்பார். பின்பு பிரளய சங்காரகாலத்தி லந்தந்தத்தேவதைகளோடே கூடிச் சங்காரப்படாமலிருப்பார். பின்பு வயிராக்கியத்திலாவது சம்மியஞானத்திலாவது சன்மார்க்கமானசெனனங்களையெடுத்துப்பிரத்தியக்ஷ ஞானோதயத்தினால் சகசமோக்ஷ மடைவாரென்றறிக.

கஅ. அழலினொடும்வெளியினொடுமகத்தினொடு மதுக்குடலாமும் பக்கந்தன்னினோடுங், கழிவில்லாவறிங்களான்டிற்புக்குக் கடுகிய வாயுவையடைந்துவாயுவ[illegible]மூலவிடவிரவியினூர்மண்டலத்தைக் கழித்தாப்போந்துயிந்து [illegible]ருலகதனைக்கண்டுமீப்போய்ப், பொழிகின்ற வயனுலகிற்போய்மீளவின்றிப் பூசுரர்களெல்லாரும்போவர் காணே.

[illegible]ங்கியொடுபகல்வெண்மையாங்காலதேவதைகளவர்களோடு தங்குமறுதிங்களிடையுத்தராயனஞ்சார்வார் மறித்துஞ்சாகார், கங்குல்புகைகறுப்பென்னுங் காலதேவதையுடைந்துபிறக்குங்கண்டா, [illegible]ங்குமறுதிங்களிடை தெக்கணாயனத்திறந்தயோகியென்பான்.

[illegible]ரி யோகீஸ்வரர் உத்தராயனமார்க்கஞ் செல்லும்படி அஷ்டாங்க யோக[illegible]தினாலே இரேசகாதிசப்த பூரணயாமத்தாலே சுழிமுனைநாடிமார்க்கத்திலே [illegible]ரோரந்தரத்தாலே நாடிமார்க்கமாகிற வலயிடமில்லாமல் சிவன்விட்டபேர் [illegible]ச்சா லோகப்பிராப்தியையும், அல்லது சற்சந்தனவனிதாதிபோகங்களை நீக்கி நிஷ்காமியாகி இருந்தால் தத்துவாதீதமான சிவனையுமடைவார். இதெல்லாம் ஒருவிதம்.

[illegible] [illegible]த்த[illegible]காகமமறுவகைத்தவத்தையும்விளம்பில்மந்திரத்தோடு, மந்[illegible]ப்பதவன்னநற்புவனதத்துவங்களையவைதன்னை, விதித்தவாறதுவிளம்பியவகைகளும்விதியெல்லாமுடிவிற்போ, யுதித்தவன்மையிற்கொண்டிடும்பரிசது முண்மையாமுணர்மைந்தா.

எக. நின்றவிடத்தினின்று நீங்கிவேறிடத்தைநோக்கிச்
சென்றிடுநெறியதாகுஞ் செப்பிடிமத்துவத்தா

[illegible]

கஎ-வது—அத்தியாயம்.

பாவிகள்கதி.

படுநரகாவதுபாவிகள்கதியே.

சன்மார்க்கமாகியயோக ஞானங்கள் தானதர்மபரோபகாரமில்லாமல்பாதகரானபாவிகள் அட்டையைப்போலும், சாணைப்பான புழுப்போலும், ஒருதலைப்பற்றி யொருதலைவிட்டாற்போல யாதனுசரீரத்தில் குதகுய்யத்தாலே சீவன்விட்டால் நரகத்தில் யமதண்டனைப்படுவார். இதல்லாமல் மத்திமசிவன்கள் குத குய்யத்தாலே சீவன்விட்டால் பிசாசலோகம்புகுவார். நாவாலேவிட்டால் தயித்தியலோகம்புகுவார். மூலையாலேவிட்டால் காமதேனுலோகம்புகுவார். கண்ணாலேவிட்டால் சொற்கலோகம்புகுவார். மூக்காலேவிட்டால் மத்தியலோகம்புகுவார். காதாலேவிட்டால் பிதிர் லோகம்புகுவார். இப்படியேபல வேற்றுமையாற்புகுவா ரென்றறிக. அற்பபுண்ணியம் வெகுபாவங்களாலு மிப்படிக்கொத்தலோகம் புகுவாரென்றறிக. இதனை அந்தாங்கத்திலேஅத்துவாவென்றும், பாயாங்கத்திலே உத்த ராயண மென்றுந் தெட்சணாயனமென்றும் வேதாகமஞ்சொல்லுமென்றறிக.

கஅ-வது—அத்தியாயம்.

சமயபேதங்களில் நின்றபேர்நிலை.

சமயநிலையினிற்சாற்றுதுறையே.

கவுாயாமளாதிகள் பசாசலோகம்புகுவார். சார்வாகர் சோதிஷர் பூர்வமீமாங்கிசர் தூலபூதாக்தரபுவனம் புகுவார். ஸ்மார்த்தர் தன்மாத்திரைலோகம்புகுவார். இந்திரியசைதன்னியர் இந்திரியபுவனம்புகுவார். அந்தக்கரணசைதன்னியர் அந்தக்கரணபுவனம்புகுவார். பாட்டன் நையாயிகன் வைசேஷிகன் புத்திதத்துவபுவனம் புகுவார். சயினருஞ் சத்துவசம்போகவாதியுங் குணதத்துவபுவனத்திற்புகுவார். பாஞ்சராத்திரி பிரகிருதிபுவனத்திற் புகுவார். சாங்கியர் பிரகிருதிபுருஷ புவனத்திற்புகுவார். நியாயவைசேஷிகர் சமஸ்தக புவனம்புகுவார். அத்வைதிகள் புருஷதத்துவபுவனம் புகுவார். புராணிகர் இராகபுவனம்புகுவார். காபாலிகள்காலபுவனம்புகுவார். உபபத்தியசாமிவாதியும் ஆவேசசாமியவாதியு மாயாபுவனம் புகுவார். மகாவிரதர்வித்தைபுவனம் புகுவார். சிவப்பிரயோக்கியகத்துருத்துவவாதியும்ஈசுவரகவுதாசன்னியகத்துருவாதியும் ஈசுவரபுவனம்புகுவார். காருடதெட்சணவாம பூததாந்திரிக

ர்நிவர்த்தியாதிபுவனத்திற்புகுவார். சுத்தசாத்தேயர்சத்திபுவனத்திற் புகுவார். சைவர் பரசிவ சமானமிருப்பர். சகலமதாதீதராய் சிஷ்டா னுபோகசமாதீ சுவரரானபேர்நிசமோட்சமடைவார். இதுசித்தம். இப்படியென்றறிக. இனி ப்பிதிராயனமாவது, ஏழாலவர்த்தை போலுந் தேவாயனமேலாலவத்தைபோ லுமென்றறிக. திரும்பி சென்னமரணத்துக்கு ஏதுவாகிறசமயங்கள் முத லெல்லாந் தெட்சணாயனபிதிராயனமாம். இனிசென்னமரணமில்லாத சம யங்கள் முதலெல்லாமுத்தராயனதேவாயனமாம். இப்படியண்டத்திலும்பி ண்டத்திலுமென்றறிக.

௧௯-வது— அத்தியாயம்.

ஞானிமகாத்மியம்.

ஐவரும்போற்றுதற்-கவனுஞானியைத்

தெய்வமகாத்மியந்தெறியுரைத்தது.

௭௪. அடியறிந்தாரியமர்ந்தவனைம்புலவாசலெல்லீர்
மொடியெறிந்தார்மனமுள்ளத்தமிர்தினையுண்ணவைத்தார்
முடியெறிந்தார்முன்பு செய்வினையன்றிமற்றில்லையென்று
வெடியெறிந்தார்வேதவூரன்பொருள்பற்றியவித்தகரே.

௭௫. கன்றுதலின்றியாறிக் கழிந்தகாமத்தனாகி
யொன்றவெவ்வுயிருந்தன்னை யொக்கவேயுணருஞானி
சென்றதோர்நெறியின் செல்வன் சென்னிமேலவன்பொற்றாளி
துன்றுமேற்சுத்தசைவனெனுமிது துணிவிற்கொண்டே.

௭௬. அத்துவிதந்தானுகுமவிகற்பத்தடைந்தபோதே
புத்தியினினைப்பும்போகும் போதுமிப்பிறப்புநேரா
வெத்திகழ்வாலும்பேத மின்மையாலிறையேயென்னுந்
தத்துவவித்தையென்றன் றலையினால்வணங்கத்தக்கான்.

௭௭. ஒழுக்கமேபுரிந்தோனுத லதனைவிட்டொழிந்தோனுத
விழுக்கஞ்செய்மூர்க்கனுதல் பண்டிதனுதலெண்ணிற்
பழிப்பருஞானந்தன்னின் முயல்பவன்பணியத்தக்கோ
னெழுத்தகுஞானியென்று சொல்லவேண்டுவதுமுண்டோ.

௨௰-வது—அத்தியாயம்.

ஞானிபூசை.

ஞானிபூசையேநலமெனக்கூறுதல்.

௭௮. மன்னனைமனிதரெல்லா மணிமன்றுதனத்துள்வைத்து
மன்னியவுபசாரத்தால் வந்தனைசெய்யுமாபோற்
பன்னருமறையினந்தம் பயின்றநன்ஞானிதன்னைப்
பொன்னுலகதனிற்றேவரிருடிகள்பூசைசெய்வார்.

௭௯. யாவர்தன்னில்லில்ஞானி யெய்தினவனைக்கண்டு
மேவியபிதிரரெல்லாம் விரும்பினன்றாடிற்பர்
பாவியநரகமென்னும் பற்றினைபொருவியென்று
மோவிலாவீடுபெற்றே மெனவெழுமுவகையாலே.

௮௰. கலையின்மெய்ஞ்ஞானவின்பப் பிரமமாங்கடலினுள்ளே
யொருவன்றுள்ளமொன்றி யொடுங்குமேலவனைப்பெற்றாள்
பெரியபேறெல்லாம்பெற்றாள் பேறுமக்குலமுந்தூய்தாம்
பொருவிலோனிருந்ததேசம் புண்ணியபூமியன்றே.

௮௧. சிற்சொருபத்துஞானி சேர்ந்திடமிகவுமென்றுஞ்
சுற்சித்ததானமேயுங் கோடியிற்கிடைக்குமொக்குந்
தற்சிவத்தானஞ்சுத்தந் தபோவனந்தீர்த்தமாகு
நற்சுடர்புக்கிடந்தா னன்மையால்விளங்குமாங்கே.

௮௨. யாதொருபொருளையெல்லா வுயிர்களுமிருள்போற்காணு
மோதருஞானியத்தை யுளக்கையிற்கனிபோற்காணும்
யாதொருபொருளையெல்லாவுயிர்களுமென்றுங்காண்பர்
காதலில்ஞானியத்தைக் கண்ணினுற்றெரியக்காணன்.

௮௩. அஞ்சையுமறுத்துமிக்கோ ரடிதொழுதெழுவாராகில்
வஞ்சமாயனைத்தரோனு மதித்துறவணங்கவேண்டுந்
செஞ்சடையொருவன்கண்டுஞ் சேர்தரப்படுதலாலே
நஞ்சையிவ்வுலகமெல்லாந் தொழப்படுநலத்ததன்றே.

௮௪. அழுக்குடைசாதியோரு மடைந்துமெய்ஞ்ஞானிதன்னை
விழுப்புடன்றலைவரர்வர் வேதகக்குளிகைசேர்ந்த

விழுக்குடையிரும்புஞ்செம்புமிலங்குசெம்பொன்னுமாங்கை
யொழுக்கமோடவன்றான்சேர்பிறேக்குவிடெய்தலுந்தீர்.

சக-வது—அத்தியாயம்.

ஞானிசீலம்.

ஞானிசீலமே நன்னடக்கை நவிற்றல்.

அரு. நல்லமுதூட்டினு நஞ்சையூட்டினுந்
துல்லியமாக்கினுந் தொழிலேமாற்றினுங்
கல்லினும்பொன்னினு மொத்தகாட்சியார்
சொல்லிறந்தோரெனத் தொகுத்ததெங்கணும்.

அசு. சீலமுமகாலமுங் கருதலின்மையுஞ்
சீலமதொருவராற் றெரியொண்ணாமையும்
பாலவுன்மத்த பசாசமாவது
மேலவர்தம்மிலக் கணத்தின்பெற்றியே.

அஎ. வேதனைப்படுத்தினும் விடினுமொப்பவர்
சாதலும்வாழ்தலுமொக்குந் தன்மையர்
யாதொருபொருளினு மிசைவிலாதவ
ருதியமதுதனைப்புணர்ந்தவுத்தமர்.

அஅ. தெரிதருமொழியிடைச் செவிடர்போலவு
முருவுகடெரிவிடைக் குருடர்போலவும்
பரிவுடையமுதிடைப் பாலர்போலவும்
பெரியவர்தம்மிலக்கணத்தின்பெற்றியே.

அகூ. வையினும்வாழ்த்தினு மலர்கொண்டேற்றினும்
வெய்யவாயாவிடை வீழ்த்தாக்கினு
மெய்யினுமெறியினும் யாதுசெய்யினு
நைவொடுமகிழ்விலர் ஞானிசீலமே.

கூ0. செத்திலேன்புகழிலேன் செஞ்சாந்தணிகிலேன்
மத்தகத்தேயுளிநாட்டி மதிக்கிலேன்

வித்தகநந்திவித்வழியல்லது
தத்துவஞானிகடன்மைகுன்றுமே.

கூக. ஆனையுழக்கிலே னம்பூடுறாக்கிலேன்
கானத்துழுவைகலந்துவிளக்கிலே
னேனைப்பெரும்பன்றியெங்குமடக்கிலேன்
ஞானத்துழுவினை நானுமுழுவேனே.

கூஉ. கணக்கன்னுங்கல்விக்கன்னுங் காரியத்தியல்பிற்கன்னு,
மணக்கன்னுமகளிர்கன்னு மாசிலத்தனத்தின்கன்னு,
மிணைக்கன்னுமிளைஞர்கன்னு மெங்கண்ணுமியோகநோக்கிற் [ம்.
பிணைக்கன்னும்பிச்சைக்கன்னும் பாவக்கன்னும்போதும்பாவா

கூங. மதியார்மனைவாழ்வுசன்மன்னையுந்
துதியாரவரோடுதுடக்கறியார்
நிதியாண்மகிழார்வினைவற்றவிடம்
பதியாகியதத்துவபாராயணரே.

சஉ-வது—அத்தியாயம்.

ஞானியுண்பலன்.

உண்டது ஞானியுலகெலாந்திருப்தியாம்.

கூச. ஓதியபரமயோகியுண்ட தெய்வுலகுமுண்ட
நாதலாலவனைப்பூசித்தவனுக்கைங்கமூன்று
கோதிலாச்சிவன்மாலோடிக் கூடவேகுறைவில்பூசை
காதலாற்செய்தாவென்றே யருளினன்கருணைவாரி.

திருமந்திரம்.

கூரு. தண்டறுசிந்தை தபோதனர்தாமகிழ்ந்
துண்டதுமூன்றுபுவனமுமுண்டது
கொண்டதுமூன்றுபுவனமுங்கொண்டதென்
றெண்டிசைநந்தி யெடுத்துரைத்தானே.

அறிவானந்தசித்தியார்.

௪௬. புரிந்தொருகோடிமறையோர்க்குப்பூமிபொன்பண்புடனே
வருந்துமிடிகெடவுவப்பது தன்னின்மன்றுமுடிவு
தெரிந்தமெய்ஞ்ஞானிக் கொருபிடிபிச்சைசிறப்புடனே
பொருந்தவமைப்பதும் கொவ்வாதெனமறையோதிடுமே.

திருமந்திரம்.

௪௭. நிலமத்தனையே சிவஞானிக்கீந்தால்
பலமுத்திசித்தி பரலோகமெய்து
நிலமத்தனைபொன்னை நீர்மூடர்க்கீயில்
பலமுமற்றேபோ போகமுங்குன்றுமே.

நாலடியார்.

௪௮. கடிப்பிடிகண்முரசங்காதத்தோர்கேட்ப
இடித்துமுழங்கியதோ ரோசனையோர்கேட்ப
அடுக்கியமூவுலகுங் கேட்குமேசான்றோர்
கொடுத்தாரெனப்படுஞ்சொல்.

௪௫-வது—அத்தியாயம்.

ஞானிசேவல்.

ஞானிசேவலா னற்பதமாமெனல்.

அறிவானந்த சித்தியார்.

௪௯. துன்னுமெய்ஞ்ஞானிதனக் கேவல்செய்தவர் துஞ்சிலவ்வாக்
மன்னும்விமானஞ் சிவலோகமேற்றமகிழ்ந்தக்கது
தன்னிலொருகற்பகோடியின் வைகுந்தன்னிலவ்கந்தே
யுன்னுமொருகற்பகோடியமைந்தய னூர்புகுமே.

௫௰. உரைத்தஞானிநெடுங்காலம் வாழ்ந்திந்திரனுலகிற்
செறிந்ததிகாலமியக்கர்கந்தருமென்னதேசந்தன்னி

லறந்தருமானுடமாகிக் குருபாதன்புசெய்தே
சிறந்தமுன்னைவற்றுறை முடிந்தேதுறக்கஞ்சேர்வர்களே.

௫௧. கலைமுடைஞானியிங்கார்மனையரசி னன்னிலவன்
குலமந்திரானவர் கூத்தாகிவருந்துணைகோதமுந்
நலமதிலவைத்துமசாரங்கள்செய்திடிற்சாருநர
கிலமக்கென்று பரகதிசேர்வரென்னுமறையே.

5370

சிவஞு.

௫௨. அஞ்சியாசைமுதலாய வவலமுதமனைத்திளையுந் துறக்கும்
துஞ்சிப்பிறக்குந்தொழிற் கினைந்துத்தோன்றுந்துணைவனடி
விஞ்சைக்குகையில்விழித்திருக்கும் விரதவேதியோகிதனை
நெஞ்சத்தவனாகினைத்தாலு நிரந்தவினைகனிக்கிடுமே.

௪௬-வது—அத்தியாயம்.

ஞானியை யிகழ்ந்தோர்கேடு.

ஞானியையிகழ்ந்தோர் நரகத்தாழ்வகை.

. தேவர்க்குந்தேவனுகித் தெரிதருஞானிதன்னைப்
பாவத்திலொருவன்மிக்குப் பன்னியநிந்தைசொல்லிற்
றுவற்றலையன்மாசீசன் றுன்முதல்சத்தியார்க்கு
மேவற்றசொடிய நிந்தையெனமறையுரைக்குமன்றே.

தன்னுணர்பரமயோகி தனக்கிழுக்கதனைச்சொல்ல
மன்னுமமறையோர்தம்மை வதைத்தபாதகத்திற்கோடி
சொன்னதுகெட்டலோகத் துணிதல்கோவதையிற்கோடி
யென்னவேமறைகளெல்லா மெடுத்துரைசெய்ததன்றே.

. தத்துவவித்தாமேலோன்றனக்கொரு நிந்தைதன்னைப்
புத்திபானினையினுந்தான் பொருட்களவதனிற்கோடி
மத்தமாமவரிற்கூடல் மத்தியபானத்திற்கோடி
யொத்தபாதகங்களொன்றேயுரைத்தனமறைகளன்றே.

ளசு. தோமறுஞானியைத் துகளுரைத்தவ
ரேழுறக்கேட்டவரிசைந்திருந்தவ
ராமெனமதித்தவரவிர்ப்கூடியோர்
தாமிவர்பஞ்சபாதகரிற்றன்னியோர்.

ளஎ. உள்ளத்தேயுணர்வுகூட யோகியையிச்சைகேட்கிற்
றெள்ளேத்தன்செவிபுதைத்துத்தூரத்தாம்போவதேயாங்
கள்ளத்தார்தம்மைக்காணல்கருதுதல்மொழிதல்வேண்டா
மள்ளற்பாதகரைக்கோறலறத்தையுய்வித்ததன்றே.

சரு-வது—அத்தியாயம்.

கூடாவொழுக்கம்.

ஞானிகள்விஷய நன்றெனவருந்த
லானகூடாவொழுக்கமாவதுவே.

அறிவானந்த சித்தியார்.

ளஅ. தனக்குத்தன்னெஞ்சது சான்றாயிருக்கவுந்தானிங்குள்ள
யனைத்துமுழப்ரேமென்றரும் பஞ்சபாதகராய்த்தடுமா
யெனைத்துமற்றுக்கேட்டுப் பரிசித்திருந்தவிருவருந்தான்
மனத்துக்கழுற்றுவெரிவாய் நிரையமடைவரே.

ளகூ. விரிந்தநல்வேதபுராணங்களாகம மிக்ககலை
தெரிந்துபடித்துப்பொருட்செப்பியன்னிலை சேர்ந்திலா
ரிருந்தசண்டாளரி லேற்றங்கழுதையெனிற்குங்குமம்
பரிந்துசுமந்துபில் வஞ்சம்பண்ணுதையபவனெறிலே.

ளய. ஞானமாயிலிங்கந்தம் மூளத்தின்றி ஞானிகள்வேடமேமருவி
யூனதேவளர்த்தக்குண்டி மைதுனத்தின்பொருட்டுறவுழிதரு
கின்ற, வீனமாஞ்சோரஞானிகணிரைய மெய்துவரெய்தியக்
குழைத்துத், தீனமாந்திரியயோனியையடைந்து செனிப்ப
துடிப்பதாவர்களே.

ளயக. விடையவேலையிலிட்ட சாரத்தனை யிக்குச்
சுடருநற்றுறவிற் சோரவொழுகிய நீயின
மிடையினற்புதர்மறைந்துபுட்படுத்திடுமவேட
னடையுநற்பதமவன்றனதறந் திரிந்திலனால்.

வாக்குமனதீதமான பொருளா யாதியந்தமில்லாததான ஆனந்தத்தைப் புசித்தால் அவர்கள் கானல்நீர் போலான விஷயங்களை விரும்பிப் புசிக்கில் அவர்கள் நாய்க்கும்ஊர்ப்பன்றிக்குங்கழுதைக்குஞ்சரி. இப்படியேனென்னிற் பாயசம் பண்ணி முன்னேயிருக்க அப்பாலாயிருக்கிற மலநாற்றம் பிடித்துப்போய்த் தின்கையா லதற்கொப்பென்றறிக. இனி அறிவன்றுச்சிரமிகிழிதிற்சொல்லொணுப்பதிதன் நாலாசிரமத்தாரு மந்தந்தவாசிரமங்கள்விட்டுக் கீழிழிற் பதிதனாய் நரகில் விழ்வார். உண்மைப்பொருளைக்கான வொருப்படும்பொழுது இகபர மருவருத்துத் துறந்தானொன்னிற் பரவமிர்தை யுண்டவர் விஷயத்தில்நின்றாற் பாத்தையறிந்தவரல்ல நரகத்திலும் விழுவான். நெய் பால் ஷட்ருசியையுண்டவன் தவிட்டுக்கூழுக்கிச்சியான்போல ஞானுபவிர்தம் புசித்தவன் விஷயத்தி விறங்கானென்றறிக. இறங்குவானுயின்கூடாவொழுக்கமென்றறிக.

சசு-வது—அத்தியாயம்.

பிரபஞ்சவுற்பத்தி.

பிரபஞ்சவுற்பத்தி பேதமாம்வகைசொலல்

ளயஉ. அலகில்கடைச்சமையிகடா னிலமுதல்கொளுமாறு
நிலவியசீர்மறைமுடிவு நிகழ்த்தியிடும்பரிசதுவுங்
குலவியநற்சிவாகமங்கள் குறித்துரைத்தவதுதானு
மிலகுதவத்தெழின் முனியேயிசைத்தருளியிடவேண்டும்.

ளயங. சாற்றுமாயத்தமிகன்சகவிதைதான் சதுட்கோடிசூனியமெ
ன்னு, மேற்றுபுத்தியாஞ் சித்தெனவியோக வாசானுமிசைக்
கின்றான், மாற்றும்வைபாடி யனுவெனுமற்றவனவ்வனுப்பு
னர்வென்னும், போற்றுமிவ்வகை புகன்றனர்புத்தராம்போ
தவினர்களையா.

அருகமதத்தார் உலகத்தைத் தன்மமே யுண்டாக்குமென்றும், இதற்கு கு ணபரிகன்மமினமிதமென்றும், இவையானை நித்தம் இல்லது உள்ளது ஒன்று டன இப்படிஆறுவிதமான நியல் போடும்வருமென்றும், மூலம் வேறொன்று யின்று அதில் உலகம்உற்பவிக்குமென்றும்,சொல்லுவார்கள். சாருவாகமதத் தார் நான்குபூதங்களினாலுலகமுண்டாமென்றும், பரமென்பதொன்றுண்டா கியிதனையியற்றவில்லையென்றும், ஆவதுமழிவதும் இயல்பேயல்லாமல் வே றில்லையென்றுங்கூறுவார்கள். மீமாங்கிச மதஸ்தர்கள் சிவஞானது சித்தே வடிவாய் உலகங்களைச்சிருட்டித்து இகபரங்களைப் பெறுவதல்லால் வேறொ ருபரஞானம் என்ப தில்லைவேறில்லை. சித்துமாய்விளைவுமாய் நிற்பதெல் லாஞ் சிவனேயென்று சொல்லுவார்கள். சாங்கியமதத்தார்சிவோத்மாவேபரமா த்மாவாதலால்அச்சன்னிதானத்தின்பாலுதியே விகுதியான வுலகங்களாய்விரித் தொடுங்கும், இதுவேசகத்துக்குவிதையாகுமென்றுஞ்சொல்லுவார்கள். புத் தர் வைபாடியர்போல் சியாயவைசேடியர் அறுவாவது இரண்டுவிதமாம். இதில் முதலதுசத்தாயிருக்கும் இரண்டாமதுவுலகாய் அசத்தாமென் றுஞ் சகங்களைச் சிவனுடைய குணத்தைக்கொண்டு அனுச்செய்யுமெ ன்றும், அந்தசிவம் சத்தமாகிற வெளியென்றும் தேகமும் ஆத்மாவும் உ லகமும் உலகமூலமும் ஒலியேயல்லாமல் வேறில்லை யென்றுஞ் சொல்லுவா ர்கள்சைவமதஸ்தர் பதிபசுபாசமானது நித்தியமாய் அநாதிசித்தமென்று உலகுண்டாகிறதற்கு அதுகளேவிதையான தென்றுஞ்சொல்லுவார்கள். சு திமதஸ்தர் சத்தியே பரப்பிரம்மமாம் உலகமுதலான விபரீதங்கட்கு அஃதே முதற்காரணமாய்நின்று உதித்தொடுங்குமென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்,சிவா த்வைதிகள்சிவமேஉலகமாய் விரிந்தொடுங்குமென்றுசொல்லுவார்கள், [illegible] திகள் அவிகாரியாகிறபிரமசன்னிதானத்திலிருக்கின்ற மாயையானது [illegible] ரிக்கிற பொய்யாய் இதுதானே உலகங்களாய் விரிந்து தோன்றுமென்று சொல்லுவார்களென்றறிக.

௱௰௪. பரமன்செயலறியாது படைத்தானுலகிதில்லா மரனென்பவரரியென்பவ ரயனென் பவரிலரிந் திரனென்பவர்முத்தேவர்கள் செயலென்பவர்செடய மருவுந்துணவடிவென்பவ ரணுவென்பவர்மயலால்.

௱௰௫. வானிலாவோசையென்பார் வந்தொருகணத்திற்றோன்றி யானியாம்பத்தியென்பாரடையவுங்கெட்டுநின்ற சூனியமென்பார்பூதத் தொழிலெனச்சொல்லாநிற்பா ராளவாறொருவராலென் றடையவுமியல்பேயென்பார்.

இப்படி பலவிதங்களாகப் பிண்டாண்டங்களுண்டானதென்று பலச மையமுஞ்சொல்லும். இதெல்லாம் வேதாகமங்கள் ஸ்மிருதிகள் சுருதிவழிக் குவிரோதமென்றறிக. இதுகளை யல்லவென்று உபதேசித்துச்சொல்லும்.

௱௰௬. தோன்றலாதிநித்தியமாகித் தமக்கேதடுகெலக்குநின்றே யான்றவருணிகள்பன் னுமனைத்தா [illegible]னப்பொருளாய்ச் சான்றதாயெங்குநின்ற தற்பர னுடைத்தாயொன்று மின்றியுமுலகமெல்லாமெனமறையறையுமன்றே.

௱௰௭. அந்ததாயப்பவையா யிருந்துளதாகிச் சருங்கிடா நிகழ்ந்திய பொருளே, நித்தவாகமா [illegible]விநீ[illegible]யால்விரிந்து நிகழ்ந்திடு மென்னனமென்னிடு, சி[illegible]தாய்[illegible]மேதமத்தொடுகலக்கதெ ன்றனத்தெரிவருமெ[illegible], [illegible]த்தகமாகவிளக்கிடவுணர்த் துமதுதனைவிருப்புடன் [illegible]ராய்.

இத்தகை மெய்மொழிச்சுருதியிற் தெகத்தியுத்பத்தியிற் கண்டுகொள் ளென்றறிக.

அபிர் தசாரம்.

௱௰௮. [illegible]த்தியாக்கர்மத வாயுவுடன்கூடிப் பொற்புறுகொக்கையர்தம் போகத்தே-கெப்பத்தைநக் கொள்ளுதலைச்செல்லுமெனக்கூறுகிர்கூறிர்கள் மன்னிகஞ் சென்றவழி.

௭-வது—அத்தியாயம்.

சிருஷ்டி.

சிருட்டி[illegible]து-[illegible]முண்டாக்கல்.

இனிப் பரப்பிரம சிருட்டி[illegible] நிலைதங்கமாயொன்று மில்லாதபோ து பிரமசிதானமானசித்திலொன்றினவுண்டாய், அதுதானே சித்சத்தியாய் அ ருள்சத்தி இச்சாசத்தி கிரியாசத்தி ஞானசத்திவிஷயசத்தி யென்றும் அநேக கம்போம். இதுசித்துச்சிருஷ்டி யிந்தச்சித்தானது எப்படிச் சிருஷ்டித்த தென்னில்.

அபிர்தசாரம்.

௱௰௯. ஞானத்துக்கடாய் நன்றுநியொன்றுள நானுயபடத்திற் குள்றுகஞல்-நானவா யார்ந்த கடலிலகமாமோ விம்மெழுந் பார்த்தமிழ்க்தான்பரன்.

இனிச்சத்திசிருஷ்டியாவது மூன்சித்தில்வந்த சிற்சத்தியினிடமாகப்ப ராசத்திமுதற்பஞ்சசத்திகள் தோன்றி யிந்தச்சிற்சத்தி மகாமாயையோடே கூடிக் கலங்கல்செய்து ஐங்கையோனிமுதல் (௫௪) வகைத்தோற்றமான அச லக்ஷம் அச்சுபேதத்தின் தனுகரண புவனபோகமுண்டாம். இந்தச்சீ வராசிகளெல்லாஞ் சரம் அசரம் சராசரமென்னுமிம்மூன்றிலடங்கும். இந்தச் சத்திகளைக்கொண்டு சித்தே சிருஷ்டிக்கும் அதெப்படி,

௱௨௰. அந்தத்துளதனசத்தியையபனை வுற்றுளதாயிச்
செந்துக்கள்செய்கருமந்திகழ் ஞாலம்பருவஞ்செய்
தெந்தப்பொருள்களுமாந்தனிவனவேயிறையுன்னுப்
பந்தப்படமுன்போற்பல வுலகங்கள்படைத்தான்.

௱௨௧. காலமுங்கன்மந்தானும் பரிபாகமானவாறே
ஞாலமுண்டாக்கிநல்ல குணத்தினைக்கலந்துநிற்கும்
பாலதொன்றில்லாவிந்தச் சத்திமான்படைத்ததாக
வேலவேயெல்லாமாமேயென்றுகொண்டிதைத்துபார்த்தான்.

இந்தப்பிரகாரஞ் சத்திகளைக் கொண்டு சிவன் சர்வத்தையுஞ் சிருஷ்டிக்கையாலே இது சத்திசிருஷ்டியென்றறிக. இனி மூர்த்திசிருஷ்டியாவது முன்சொன்னசத்திகளிடமாகப் பஞ்சசாதாக்கியுங்களுண்டாகி யிதில் சாதாவதான கன்மசாதாக்கியத்திற்சதாசிவாதி பஞ்சமூர்த்திகளொன்றி லொன்றுண்டாகி யிந்தமூர்த்திகள் மூன்புசிற்சத்தி மகாமாயையாலே யுண்டாகிய தனுகரணபுவன போகங்களையுஞ் சீவராசிகளையு மூன்புண்டானதச்சப்படியே யுகாந்தங்கள்தோறும் அதுகளைத்திரும்ப உண்டாக்கிப் பஞ்ச கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவாரென்றறிக. இவர்கள் மூன்புள்ள சிந்தச்சிருஷ்டியாகிற யுகபத்சிருஷ்டி யச்சப்படியல்லாமல் வேறொரு அச்சைச் சிருஷ்டிக்க மாட்டார்களென்றறிக.

௱௨௨. ஒருகாலமரன்படைப்ப னொருகாலமயன்படைப்ப னுலக
மெல்லா, மொருகாலமரிபடைப்ப னொருகாலமுனிவர்படை
ப்புள்ளதாகு, மொருகாலம்புயத்துதிப்பனொருகால்வாரியினு
திப்பனுயர்ந்தவேதா, வொருகாலண்டத்துதிப்ப னொருகால்
விண்ணகத்துதிப்பனேர்ந்துகொள்ளே.

௱௨௩. வன்மரங்களனெருங்கு மொருபடைப்பிலொருபடைப்
பின்மனிதர்துன்னும், பன்மலைகளனெருக்கு மொருபடை
ப்பிலொருபடைப்பிற் படர்மண்ணுகுங், கன்மயமாமொருப

டைப்பி லொருபடைப்பிற்றசைமயமாய்க்காணலாகும், பொ
ன்மயமாமொருபடைப்பிலிப்படிவேபலவிதமாம் பூமிதானே.

௱௨௪. வான்முதலாமன்முதலாநீர்முதலாந்தீமுதலாமற்றைவாயுந்
தான்முதலாமிப்படியே சிருட்டிதொறுமோரொன்றுதலைமை
யாகும், யான்முதலோரயன் சிருட்டியுணக்குறைத்தேனைநுதன்
னையடைவாய்க்கொள்வாய், மேனிமுதலாய்நியமமதற்கொள்
ளுகவேறுபலவிதமாய்த்தொன்றும்.

இதுமூர்த்திகள்சிருஷ்டி. இனிநவப்பிரசாபதிகள்சிருஷ்டிகாசிபர்முதலான ஒன்பதுபேரும் ஒவ்வொருவகாத்தங்கண்முடிவே யிறந்துபோன விடங்களிலே பஞ்சமூர்த்திகள் அநுக்கிரகத்தாலே யவர்கள் சிருஷ்டித்தபடியே சிருஷ்டிப்பார்களென்றறிக. இந்தவெகுவிதசிருஷ்டிகளெல்லாம்யுகபத்கிரமசிருஷ்டி கிரமசிருஷ்டியென்று இரண்டுவிதமாம். இதிலேயுகபத்கிரமசிருஷ்டியாவதாகில் தாந்தோன்றுமுத்திரத்திலே வாய்வுசத்தாலே தரங்கவுற்பத்தியானாற் போல சச்சிதானந்த வாத்மகப் பிரமத்தில் சித்திரமது சங்கற்பசித்தியால் மூலமாயாவிவர்த்த ரூபநாமமயமானமாயையாலே பிர்மாமுதலான மாயாப்பிரபஞ்ச மெண்ணிறந்ததுண்டாம். அஃதெப்படியென்னில்,

௱௨௫. சுருக்கயில்சிவத்திற்சத்தி தோய்ந்தபின்மாயாசத்தி
தருக்கியேகெற்பந்தாங்கிச் சகத்தைமுன்பின்னுதன்மை
யுருக்கன்றன்கிரணயோகா லந்தரத்திலங்குமேகம்
பெருக்குநீர் கெற்பந்தாங்கிப் பெய்யுமாமழைபோலன்றே.

இனிக் கிரமசிருஷ்டியாவது தம்பிரதானகாரணமாயையிலிருந்துண்டானதத்துவங்கள் கிரமப்படியே பாரம்பரையாகவுண்டான பிர்மாண்டபாண்டமகாஅண்டபிண்டாண்டங்கள் பிண்டாண்டங்கள் முதலாக எண்ணிறந்தசீவராசிகளும்மூர்த்திசிருஷ்டிகளு முண்டானதென்றறிக. இதுவேதாந்தசித்தாந்த முதலான வெகுவிதசாத்திரம் வெகுவிதசிருஷ்டிகளைச் சொல்லுமென்றறிக. இந்தச்சிருஷ்டியைச்சிற்சத்திமுதலாக சீவர்களந்தமாகவுண்டாக்குவதென்றறிக.

௱௨௬. அறியாமைவடிவாயுள்ள புவனங்களமைத்துப்பின்பு
பிறியாதகன்மந்தன்னின் வசத்திலுயிர்கட்கெல்லாஞ்
செறிவானகாலபாக மானபின்னிசன்றனே
பிறிதாகுநான்குயோனிபிறந்திடும் வகையேசெய்வான்,

௱௨௭. தின்னார்சிலையின்முன்பேகுந் தேசுகொண்டவியல்புபோல்
விண்ணார்மேகம்விதிநின்றி விளைந்தவாறுபோலுயிர்க
டன்னார்சகளஞ்சார்பின்றிச்சகளீகரித்துழும்கருத்தாற் [வாலெ
பெண்ணாணலியும்வேற்றுமையும் பிறந்துதம்மிற்பிணித்தனவே.

௱௨௮. உணர்வுயிரொடுக்கமாத ருதாத்திலேய்ந்தயோனி
புணர்வழிபோந்தோர்க்குமுன் புணர்ப்பவையுணர்வார்போல
வுணருமெவ்வுயிருஞ்சத்தி யிடனுடனொடுக்கியத்தின்
புணர்வழியாகத்தோற்றும் புயான்களுமதனையோர.

௱௨௯. ஈசனுமிறைவனைத்த வுறிவினுமெங்குமாகிப்
பேசிடுகாமருபப் பின்புபேரனுண்டாய்ப்பேனு
மாகிலாச்சித்துத்தனை யுளதுபோலாயினனு
மீசனையொழியவேறு நிற்பதொன்றில்லையென்றும்.

வேறு.

௱௩௰. சிலந்தியுமிழ்ந்து விழுங்குவதெப்படிதேகத்தே
மலந்தருகேச ரோமமெதப்படிமண்ணிற்கே
பலந்தருமோட்சதி வெப்படியீசனருட்படியே
யலந்ததடங்கவெறுங்கள வொக்குமதாயுங்கால்.

இதுவேதாகம சுருக்கடியென்றறிக.

௪௮-வது—அத்தியாயம்.

இரட்சிப்பு.

எண்ணிலாவுயிரெல்லாம்பிழைத்துடல்
கண்ணிடலாவது ரட்சிப்பதுவே.

திருவெண்பா.

௱௩௧. ஆணவடக்களைவிலவற்றுள் புகுந்து
வானகத்தானின்றவரொருக்கும்-யோனிகளொன்

பத்துநாறாறாயிரமாய்ப்படைத்தவத்து
ளைத்தனார்நின்றநிலை.

இப்படிச்சிவனிருக்கையாலே ரட்சிக்கிறவிதமெப்படி யென்னின், முன்புசிருஷ்டியானசிவராசிகளெடுத்தவுடனுக் கடைத்தபொறியைந்தியைய பயிரிட்டவன் பயிரழியாமற் காப்பான்போல அந்தந்தச் சிவர்களுக்கு அந்தந்தப் புவனங்களி லுண்டான புசிப்புகளைக் கொடுத்துப் புசிப்பித்துக் காப்பாற்றுகிறதாலே சிவன்அவரவர்க்குக்கொண்டுவந்துகொடுப்பானோ வென்னில், அறுவகைத்தொழில் முதலானவெண்ணிறந்ததொழிலானுபாயமுண்டாகப்பிரேரிக்கிறபொருள் உள்ளேயிருக்கையாலே சிவனே ரட்சிக்கிறவனென்றறிக. அந்தந்தச்சிவனுக்குத்தக்கவுபாயங்களில் கோசருமுதலானசிவனெல்லாம் பிழைக்கும்படி தந்திரங்களாயுள்ள பிரேரித்து ரட்சிப்பானென்றறிக.

௪௯-வது—அத்தியாயம்.

சங்காரம்.

அசையாதசைவன வாதீதில்லா
திசைமாய்க்கொன்று நிறுத்துஞ்சங்காரமே.

முன்னிரட்சிக்கப்பட்டசிவராசிகளை யெல்லாங் கன்மத்துக்கீடாகப்புசித்துத்தொலைந்தவுடனே பயிரிட்டவன் பயிரழியாமற்காத்துப்பின்பு சங்கோசமாயறுக்கிறதுபோலக் கருப்பத்தினநாள்முதல் விநாழிகை-நாழிகை-நாள்-வாரம்-பட்சம்-மாசம்-வருஷம்-யுகம்முதல்நாளையில் இதுகளையெப்போதுகொல்லவேண்டுமோஅப்போதுகொன்றும்,பின்புசர்வசங்காரமாகத்தனுகரணபுவனபோகமெல்லாமில்லாமற்சங்கரித்துச்சிவராசிகளைப் புரியட்டகத்துடனேகெடாமல்நிறுத்திப்பின்பு மாறுபுவனங்களிலே அதற்கேற்றதனுவையுந்தக்கதக்க போகங்களையும் புசிப்பித்துப் பின்பு சர்வசங்காரத்திலே தனுவாதி முதலானதெல்லாமாற்றிச் சிவராசிகளை மாயையிலே யாதனுசரீரத்துடனே யடக்குவனென்றறிக. அஃதெப்படி யென்னில்,

திருவெண்பா.

௱௩௨. ஆறுடம்பனைத்து மைம்பூதத்தேயழியும்
மாறுநிபூதமிறு மாயையினி-றுறு

வொழிந்தமாமாயையிரு ளும்பொளியாயும்ப
ரொழிந்தஞானத்தாலிறும்.

ஈகூ-க. எச்சராசரமுமிற்றுவிடுமித்தனையிலே யெத்தாரதலமுமப்
பிலிறுமப்பனலிலழியு; மிச்சமாகும்வளியிற்கனலுமிற்றுவிடு
ம்வின் மீதுமாம்வளிமாயையினில்வான்றிறுமா, லச்சமாயை
யெனுமாயிருளுமாசிலுறிவா மரியசிவனிலழிந்திடுமகண்டபர
மாய்ச், செச்சவேதிகழ்பரம்பிரமமாயதுமவன் றீர்விலாநிலை
பரம்பிரமமென்றுதெளிவாய்.

இப்படி நிகழ்த சங்காரமுதற் சர்வசங்காரபரியந்தமுஞ் சங்காரம்பண்
ணுவானென்றறிக. சிவன்வந்துகொல்லுகிறானோவென்னில், சிவன்அவரவ
ர்கன்மத்துக்கீடாகப் புசிப்புத்தொலைந்தவுடனே அவனவனது முன்னிலை
யாகப் பிரேரித்துக் கொல்லுவதும், விதிப்படிவாகின் முதிபதுவா மென்கை
யாலும், தன்தனக்கே சிவன்போவதுஞ் சிவனையறியாதே சிவன்போகாதெ
ன்கையாலு, மெந்தவிதங்களிலே யுடல்போனாலும், யமதூதரழைத்துப் போ
வாரென்கையாலுஞ் சிவனே நான்றுமென்றறிக.

ஈகூ-ச. உருவமாமெவையுமொருமுலகங்களதிலே யுலகமண்டமதின்
மாறுமுறுமண்டமெவையும், வெருவமாறுமிருபூகமதின்மே
வியமிகான்தனின் மருமவையமாநிலமகமாறுமறுதால்வரு
விலாவிருளதாகுமுதலாமூட்டிலே மாறுமாவதன்மேலுய
ருஞ்சொதியொளியாம், பிரியமாறும்வகைமேயெழுமவ்வுறு
றியுமிச்செயலு நாயகன்விழைதமலதேதுமிலையால்.

ஈகூ-ரு. வானின்மேகமெதழுந்தழியுமாறுநிலை நீர்வன்றைபுற்பிதமெழு
ந்தழியுமாறுமலைசேர், மேனிலாவுபொறிவந்தழியு மாறுமெ
ன்வேமிகுமுலோகமுயிர்காலம்வினைமேவியவெலா, மூனிலா
தொழிவிலாதழிவிலாதசொருப மொளியிலாயழியு முன்னமை
யிதுவென்னமறையோ, டானவாகமபுராணமனுவாதியயன்மா
லரனுமேதமறமெய்மறையுமாறதிவாய்.

இப்படிச்சங்காரமென்றறிக.

௩௰-வது—அத்தியாயம்.

திரோபவம்.

திரோபவமும்பிற்-செயலது மறத்தல்.

இந்த இகலோகங்களிலேசெய்த புண்ணியபாவவிவகார முதலானதெ
ல்லாம் பரலோகங்களிலே தெரியாமலும், பரலோகத்தில்நரகசொர்க்கமுதலான
விவகாரமும்இகலோகங்களிற்பிறந்தபோது தெரியாமலுஞ், சங்காரகாலத்தின்
தன்மை திரும்பச்சிருஷ்டிக்கிற காலத்திலே தெரியாமலுஞ், சிருஷ்டிக்கிற
காலவியாபாரஞ் சங்காரகாலத்திற்றெரியாமலும்,இதல்லாமல் அவத்தைகளிலு
ங் கருப்பத்தினகாள்முதல் மாறுந்தமும், அநேகமறதிகளும் வயோவஸ்தை
களிலுஞ் சாக்கிரத்திலும் இதுகள்முதலாக எங்கேமறப்புவந்தாலுந் திரோப
வமென்றறிக.

௩௧-வது—அத்தியாயம்.

அநுக்கிரகம்.

இறந்தவிடத்தி லெல்லாநுவினை

மறந்தான்முன்போலாக்குநலறியே.

சர்வசங்காரத்திலே யெல்லாமிறந்துபோயும் மாயையில் அடங்கித்த்
மதானை வத்தால் மூடப்பட்டிருந்த சிவாநிகளைச் சத்தி மாயை யொ
டே கூட்டித் தநுகரணபுவன போகங்களின்முன்போலே பலரூறுந் சிருஷ்
டி திதி சங்காரந் திரோபாவமெல்லாம் நடக்கப் பிரமாதிநாலுபேரையுமுண்
டாக்கி உண்மையை அநுக்கிரகித்து எப்போதும்போல ஐந்து தொழிலும்
நடப்பிக்கிறது அநுக்கிரகமென்றறிக. ஆனலிந்த ஐந்து தொழிலும் ஐந்து
பேரையுங் கொண்டு பிரமம் நடத்துமென்றுசொன்னால் சிருட்டிபலவிதஞ்
சொல்வதெப்படி, அதுபிரமமே ஒருபடம்போலேயிருந்து அதிலேயெல்லாச்
சித்திரமுமெழுத ஆதாரமாகையாலே யதுவேபிரமசிருஷ்டி. அதிலேசித்திர
மெழுதல் போல் சத்திகளாலே மாயையாலுண்டாவது சத்திசிருஷ்டி. இச்
சித்திரமறைந்துபோனால் திரும்பவுமந்தப்படியே மினுக்கிறதுபோலச்
செய்கிறது மூர்த்தி சிருஷ்டி. இந்தமினுக்கினசித்திரம் நடுவே அவயவங்க
ள் விகாதங்களால லந்தப்படியே அவயவங்களைத்திருத்தி முன்போலவைப்
பது நவப்பிரகாபதி சிருஷ்டி. இப்படியெண்ணிறந்த அபேதவாதிகள் சிரு
ட்டிகளும் பேதவாதிகள் சிருட்டிகளுஞ் சித்தாந்தானே பஞ்சமூர்த்திகள்

போரலே விளங்கச்செய்கிறதென்றறிக. இதல்லாமலும் பின்னுஞ்சொல்வார் குருமுனர். அதெப்படி, சிவபேதங்களை இரட்சிக்கவேண்டித்தநுகரணபுவன போகங்களைக் கொடுப்பது சிருட்டி. கொடுத்தபடியே சிலநாள் நிறுத்தல் திதி. நிறுத்தினதைத் தப்பிப்பது சங்காரம். பக்குவம்வருமளவுஞ் சிவனுடைமை யென்று தெரியாமல் மறைப்பது திரோபவம். பின்பு குருவாய்வந்து செனனமு மரணமு மலாதியுநீக்கி மோட்சத்திலே சேர்ப்பதநுக்கிரகம். பின்னு மொருவிதம், தத்துவநாலைக் கொடுப்பது சிருட்டி. அந்தப்படி அர்த்தங்களை மனதில் நிறுத்துவது திதி. இதுகளை [illegible] பல்லவென்பது சங்காரம். எல்லாமிறந்தவிடத்தில் தன்னைத் தோன்றுவது திரோபவம். தன்னை த்தோணக் குருக்காட்டுவது அநுக்கிரகம். இப்படி [illegible] முண்டென்றறிக. பஞ்சகிருத்தியங்கள் வெகுவிதஞ் சொல்வது, உளாக்கு பேதங்களாலும் யுகபேதங்களாலுமென்றறிக. சிருஷ்டிபேதங்களை வெத்தனை சொன்னாலுஞ் சித்தேசிரதானமாகையாற் சிருஷ்டியும்பேதமில்லையென்றறிக.

௨-வது அத்தியாயம்.

பிண்டகிருதம்.

பிண்டாகிருதியாய்ப்பேருடற்புசிப்பா
லுண்டாய்வளர்வதுள் பிண்டகிருதமே.

பிருதிவியண்டம் ஆயிரத்தெட்டு கோடி இதிலொரு அண்டத்தில் மத்தியலோகம் பூமிவிஸ்தாரம் நூறுகோடியோசனையில் சம்புத்திவு லட்சம்யோசனை இது ஒன்பதுகண்டமாம். இந்த ஒன்பதில் பாதகண்டம் ஒன்பதிலொன்றும் எட்டுப்பங்காம். இந்த எட்டில்குமரிகண்டமாயிரம் யோசனையில் சிலபூமி சமுத்திரம்பருவதங்கொண்டுபோக மீந்தயோசனையிற் செந்நெல்முதலாகப் பதினெழுவகைத் தானியம் விளையும் இதுகள் தண்டுலமும் பிண்டிபேதமுமாம். இதல்லாமலிந்த அண்டத்திலும் தீவுகளிலும் இருக்கிறபேர்க்கெல்லாம் புசிப்பும் ஆயுளும் வெவ்வேறென்றறிக. இனிமுன்சொன்ன தண்டுலம் பிண்டிபேதமான புசிப்புகளை நரதனுக்கள்புசிக்கும். புசிக்கும்போது தண்டுலம் பிண்டியை அக்கினியிலும் நீரிலும் பாகப்படுத்திஇதனை திகளாயருந்தப்பட்டு அருந்தினது அமரவாசையமாகிற பையில்விழுந்துபின்பு பானத்தோடேகூடிப் பக்குவாசையப் பையில்விழுந்து இதைப் பிராணவாயு விரண்டுகூறாக்கி யொருகூறு கிட்டமாகிறதிப்பியு மொருகூறு சாரமாகிற ரசமுமாக்கும். இந்தவிரண்டில் ரசமானது தாதுக்களையுந்திப்பியானதுமலமுமாம். அதெப்படிநாள்தோறு மருந்தின அன்னபானமுதல் ஆறு

குகெளுந் தேகத்தில் மூன்று நாளி விரதமாம். இதின் திப்பி மைப்பையில் வழுந்து சலப்பையிற் சலமாய் நாள்தோறுங் கழியும் மிந்த இரதம் மூன்றுநாளிலுதிரமாம் இதின் திப்பி தோலுமயிரோமமுமாம். இந்த உதிரம் மூன்றுநாளில்மாமிசமாம். இதின்திப்பி சேத்துமமாம். இந்தமாமிசமூன்றுநாளில் மேதையாம். இதின்திப்பி பித்தமாம். இந்தமேதை மூன்றுநாளி லெலும்பாம். இதின்திப்பி நகங்களாம். இந்தஎலும்பு மூன்றுநாளில்மச்சையாம் இதின்திப்பி [illegible]யாம். இந்தமச்சை மூன்றுநாளிற் சுக்கிலமாம். இதின்மலம் முகத்திற்பருவுநெய்ப்புமாம். இந்தச்சுக்கிலம் மூன்றுநாளிற் தேகத்தின்பெலமாம். இதின் திப்பி சிரத்தாங் கிருநாலங்குலவாய்வுமாம். இந்தப்பலம் மூன்றுநாளிற் பிரகாசமாயெழுதாதுக்களுக்கு முன்னாயோங்கிப் பின்பு நீங்கிப் பாத்தோடேகூடிப் பரமேயாகும். இந்தப்பெலங்கூடத் தாதுவெட்டுக்குந் திப்பியாகிறமலம் பதினொன்றிருக்கிறதானங்கள் கண்ணிற் பீளை காதிற்குறும்பி மூக்கிற்சேத்துமம் நாக்கில்வழும்பு பல்லிடுக்கை மிடற்றிற்கோழை நகத்தில்அழுக்கு தேகத்தில்வெயர்வை குதத்தில்நாற்றம் குய்யத்தில்வெடிப்புவீறு தண்டுப்பூவில்வழும்பு கக்கங்களில்மயிர்ப்பற்றியநாற்றம் உடம்புவெடிப்புநாற்றம் குதத்தில் அபானவாய்வுநாற்றம் இப்படிப்பதினொரு தானங்களிலு மலங்களிருந்து அவலமாய்நாறும். இதல்லாமற்பின்னுமொருபாடம்.

௬௬. ஒழியாமனுபோகமுன்னுமன்ன மொருகூறுமலமாகியுதரமோன்றிக், கழியாமலின்றமலமிரண்டேதென்னிற் காயமும்புத்தியுமென்றேகழறும்வேதம், பழியாமலமேலனித்ததோல்போமாகிப் பனுபமத்திற்கடையாய்ப்பார்க்கவாசா, விழிவாறுக்காளவேகாசுகாய்த்தி வெம்பருத்துவத்தருந்த வினியுங்காலே.

இதின்அர்த்தம் புசிப்பு மூன்றுவிதமாம் இதில் தூலமானது திப்பியாய் மலமூத்திரமாய்க் கழிந்துபோம் சூட்சமமான சமானது சத்ததாதுக்களாய்த் தாலிதமாம். இனி அதிசூட்சமமானது பத்திக்கிரியங்களுக்குப் பெலனாய் நிற்குமென்றறிக. ஆனபடியினாலே யிப்படித்தேகம் பரிணமித்த பிண்டகிருதமென்றறிக. இப்படிப் பிண்டகிருதமான தேகங் கெற்பத்தி லுற்பத்தியாங்கிரம மெப்படியெனனில்.

௰௨-வது—அத்தியாயம்.

பிண்டோற்பத்தி.

கருவினிற்பற்றுங் காலையிற்றங்கு
ஞ்ருவக்தரிக்குமுண்மையுரைப்பது.

௩௧௭. மைந்தகேள்கெற்பத்தின் வழியினைப்பிரசாபாத்தில்
வந்ததாமதன்றன்சத்தி மற்றதிற்பாமுண்டாக
முந்தியபரமன்றன்னின் முற்பரைதோன்றவற்றிற்
ஜெர்க்கமாயிச்சாஞானக் கிரியைகடோன்றலாலே.

௩௧௮. மன்னுயிரொருமூன்றுகவருதரு கேவலத்திற்
றுன்னியவுயினாயாயை தோன்றியேயெழுப்பத்தானுப்
பின்னமாமிச்சாஞானக் கிரியைமாயையினுற்பெற்றிட்
டன்னமாயையினலாறைந் தானதத்துவங்கடோன்ற.

௩௧௯. ஐயைந்தாமாத்மதத்துவ மாறதாம்வித்தியாதத்துவஞ்
செய்கின்றசிவதத்துவங்கள் சேர்ந்தவாவாறிறேழும்
பொய்யொன்றுதொன்னூற்ரூறு யாத்மதத்துவங்கண்முற்று
மெய்யொன்றுமரத்தில்வித்து வித்தின்மெய்மரமாம்போல.

௩௨௰. தொன்றுதொட்டிடவினுலே யுடலெலாந்தோன்றுமெங்கன்
றொன்றுமோதனைத்தூண்டன்று றுறுமலமலமுடம்பா
மன்றியேமலநாடோறு மழிந்திடுமென்னவிகார
மொன்றியேகாமமாது விகாரமெட்டுடனேயூட்டும்.

௩௨௧. காயமாங்கூறுமூன்று நாட்கருதிரதமாகி
யாயபின்மூன்றுநாளி லஃதிரத்தமதேயாகி
யேயதுமூன்றுநாளி லெய்துமாங்கிசமேயாகி
யாயபின்மூன்றுசென்றால் மேதையின்மூன்றுமத்தி.

௩௨௨. அன்னதினன்மூன்றற்று லாவதாமச்சையன்றிப்
பின்னொருமுன்னுட்சென்றாற் பெயர்ந்துசுக்கிலமதாகுந்
தன்னதுபுல்விற்றங்குந் தருபனிப்பிரமாணத்தா
முன்னியவிந்துபேத மீரெட்டாயொழியுங்காலே.

இப்படி அமுர்தகலை பதினறுபேதமுடைத்தாயிருக்கும் இது பெண்க
ளுடனே கூடும் போதுண்டாகும் இலட்சணம். இதற்குதாரணம்.

௩௨௩. ஆங்கதிலதிசுகத்தோ டற்பமேயுமையத்தாக
வொங்கியவின்பமூன்று லுற்றபெண்ணுடனுன்னிலினை
தாங்கியவயோம்விந்து தானொருமூன்றுண்டாகு
மாங்கதிலிரெட்டாக வந்தன்வகையடங்குமன்றே.

௩௨௪. ஆதலானுற்பானி யதனிலாநாடிமூன்று
மேதகுபுருடலிங்கத் திரண்டதாய்க்கநாடி
போதுமூத்திரமேசோணி விந்துவாம்புறமேநாப்ப
ணுதகவுள்ளநாரிக் கிரண்டதாமவர்க்கே.

௩௨௫. கறைபடுமுதனுள்மூன்றுட் காரிகையுதரந்தன்னி
லுறைமலஞ்சலமேசித மருந்துகொண்டுமேமாற்றி
முறைமையாய்முழுகுநாளின் முற்றுமிற்றெருவர்காணு
திறைவனைநோக்க நோக்காலேயுபுணர்வேயெய்தி.

என்றது மூன்று கலிக்குமர்த்தம் அதிசுகம் அற்பசுகம் அற்பாற்பசுக
மாகிற சுகத்தினுலே விந்துவு மூன்றுவிதமாய் முன்கிரமமாய்ப் பெண் ஆ
ண் அலி மூன்றாம். மூன்மூன்றுவிந்துவிலும் பதினறுகலைகளுமடங்கும். இனி
நாரி யோனியில் மூன்றுநாடி யிது மூன்றும் மூத்திரம் இரத்தம் விந்து இது
மூன்றும் மூன்றுநாடியாம். ஆணுக்கிரண்டுநாடிமூத்திரமுஞ் சுக்கிலமும்வ
ருகிறநாடி நாரி ருதுகமானபோது மூன்றுநாளும் வயிற்றிலிருக்கிற மலஞ்
சலந் சிதம் போக மருந்துகொண்டுமாற்றி முழுகு நாளி லொருவனையுங்
காணுமலிறைவனைத்தியானநோக்காலேயுணர்ந்து கூடி யிப்படிச்சிவனைநோ
க்கி யிருந்தவனைப் புருஷன் கூடும்போதுண்டாங் கூறுபாட்டுக்குதாரணம்.

௩௨௬. ஓதியவுதிரச்சேற்றி லுரைத்தசுக்கிலமீர்பாய்ச்சி
மீதுறவிந்துநாத மேனிவித்ததனைவித்தி
யாதலையழிதல்தன்னை யன்பைமேய்மூப்பைச்சாவை
காதனுமன்றேசெய்து நாகருவருளைவைட்டான்.

௩௨௭. தொழிலும்வினையுந் துயருஞ்சுகமு
மழியும்பெறும்பே றனவுமடைவுங்
கழியுமிடமுங் கதியின்பதமுங்
குழுவுங்கருவித்துடனே குணமாம்.

௱௪௮. இறையானவையு மறுவானவையு
மறையாரணமுமருளாகமமு
முறையார்கலையு மொழியார்தமிழு
மிறையார்கருவித்துடனே யிசைவாம்.

இப்படிக்கருவியெல்லாவற்றையும் பதித்தகருப்பரிணமிக்கிறவிதம்.

இதற்குதாரணம்.

௱௪௯. விட்டவவ்வுடலாற்செய்த வினைக்குடல்பிதாவாற்பெற்று
மட்டவிழ்செறிமென்கூந்தன் மாதாவினுதரம்புக்குக்
கட்டியேகெற்பந்தேரிற் கருப்புன்னைவெண்முத்தன்ன
மொட்டலர்பவளம்போலு முதறனென்றறிகவன்றே.

௱௫௰. நீருறுகுமிழிபோல நிரம்புமைந்நாளண்டச்
சிறுபதினைந்தாநாட் சிரந்தோன்றுந்திங்களொன்றின்
மார்புறுதோளுந்தோன்று மிரண்டினில்வயிறுமூன்றிற்
பேர்வுறுகானிரண்டும் பிறந்திடுநாலாமாதம்.

௱௫௧. மாதமைந்தாக்குளெல்லா வவயவம்வகுத்துப்பின்பு
பேதமிலாமையின்றன் பிண்டம்போன்றிருக்குமாறிற்
சேதமொன்றின்றியென்பு சிக்கெனுமேழாமாதம்
போதமும்பமுரோம நகங்களும்பொருந்தியாக்கே.

ளிகலையிலே யமூர்தகலைபோய்ச் சுழன்றுவிழுகின்றது அதுவே இடமாக மாதாவின்சுரோணிதத்திலே படுகிற கன்றையெடுக்கத் தாய் நோட்ர்த்துசென்றாற்போலப் பிராணவாயுவை யுள்ளே போகவிட்டுக் கிழிக்கும்வாய்போலே கெர்ப்பாசயத்தைச்சுருக்கிக் கருவை வெளியாகவணைத்துக்கொண்டு கருவைவளர்க்கும்.

௱௫௨. ஆனபினெட்டாமாத மாக்கையினாக்கம்போதத்
தானுமுண்டாகிப்பின்பு வதிந்கட்சார்ந்தபோது
ஞானமுமிருத்துத்தோன்றி நன்னிலையிறுதியோர்ந்தே
யூனமாங்கெர்ப்பத்துன்ப முணர்ந்திடவுற்றதன்றே.

௱௫௩. உற்றெரிகொளுநீரொத்த வாவைபோலுதரத்தீயி
னெற்றிடுந்துன்பமாற்றே னென்றிருவினையைநொந்து

மற்றினிப்பிறவாவன்ன மாற்றிடம்மிறைவாவென்று
தற்சொருபத்தைநோக்கித் தாய்வினைதன்னைச்சாரும்.

இப்பால் பத்துமாதஞ்சென்றவாறேவருத்தமாய்ப்பிறக்குமென்றறிக.பின்னுமொருவிதம், புரியட்டகாயமானதுபிதாஅருந்தின அன்னபானங்களுடனேகூடியவனுதரத்திற்புகுந்து சுக்கிலத்திற்பாய்ந்து மூன்றுமாதமிருந்து கருவாய்மாதர்ருதுவிற்கூடும்போது அவள்பகத்தாலேபோய்க்கருப்பையிற்பதிந்து பவளப்பையில் முத்துப்போலச்சீவன் பிராணவாயுவாகனமாய்மனதுவழியாகச் சிவாக்ஞையாலே சுரோணிதந்திரண்டு இந்தத்திரட்சியாலே ஆயுள்செய்தொழில் சுஞ்ஞானம் அஞ்ஞானம் தர்மம் இந்த ஐந்துடனுங்கூடி விதிதமாய்ஒருநாளிற்குன்றிமணிமாத்திரந்திரண்டுதோய்ந்தபாலாம்-௫-ல்,நீர்க்குமிழியாம்-௭-ல்-இளவூனும்-௰-ல்,சுரோணிதத்திற்கலக்கும் -௰௪ - ல், செந்நீர்பரந்துஊனும்-௰௫-ல்,மாங்கிசப்பிசினியாம்.௨௪-ல்,பூரணமாங்கிசமாம்-௨௫ ல்,பஞ்சாங்குரமாம். மாதமொன்றில் பஞ்சபூதமுமொருமிக்கக்கூடிப் பீஜம் சிறிதுநிக்கும். இரண்டாமாதம் மாங்கிசமுமேதையுமுண்டாம். மூன்றுமாதம் மச்சைஅஸ்திகளுமுண்டாம் நாலாமாதம் தோலுங்கேசமுமாம். ஐந்தாமாதம் கண்ணுநாசியுமாம். இனி ஆறுமாதமுதல் மாதாவுதரத்தில் விழுந்த அன்னசார மிவன் வயிற்றுக்கும் பிள்ளைநாபிக்கு மொருநாளமாயிருந்து அந்தத்தாயினுடைய அன்னசாரம் அந்த நாளத்தின்வழியாகச்சென்று பிள்ளையுந்தியாலேபோ யிந்த அன்னசாரத்தின்மிகுதியாலே சுழிமுனைநாடியடைபட்டு இடைபிங்கலைதுறந்து பிராணவாயுவுஞ் சுழிமுனையைவிட்டு இடைபிங்கலையிற்புகுந்து மேல்நோக்கி நாசித்துவாரங்களாலே விட்டவெழுத்தாலே நாளொன்றுக்கு- இருபத்தோராயிரத்தறுநூறு-சுவாசந்தோன்றும்இதல்லாமல்சிங்குவைமுதல்நவத்துவாரமுங்காந்தாருமுண்டாம்-௭-ல்,குய்யமும்பாதமுமாம்-௮-ல்,சந்துகள்சர்வாங்கங்களுமுண்டாம்-௯-ல்-௨௪- தத்துவமுதலான சகலதத்துவமுமுண்டாம்அப்போதுசெனனமரணமொழிந்து மோட்சம்பெறவேண்டுமென்றுசிவத்தியானத்திலேயிருக்கும்-௰-ல்,பிறப்புநோக்கும்அப்போதுமலைகிழகப்பட்டவன்போலக் கருப்பாசயப்பையில்கட்டுப்பட்டுச் சமுத்திரத்தில்அமிழ்ந்தவன் போலக்கருப்பாசயவெள்ளத்திலமுந்திஊமைக்குடத்தில்நீர்போலஉதராக்கினியில்வெந்துபிறவிநோக்கும்பொழுது தலைகீழாகிஆறுமாதமுதல்நாளொன்றுக்கு-இருபத்தோராயிரத்தறுநூறு- ஆக மாதம்- ௫ க்கு- நாள்-௧௫௰ க்கு-௩௨ லட்சத்து ௪000 உருச்சென்றவாறே உதரகன்மந்தொலைந்து மாதாவினுதரத்தில் நிற்றபிராணவாயுவிலே சிவன்சத்தியதிட்டித்து இவனுடையபுஜம் பூமியிலே பதிக்கவேண்டி புஜாபத்தியென்னும் பெயர்பெற்றுஇவனுடைய போதம் போலே யிவனுடையதேகமுங் கீழ்நோக்கிவிழும்படி தன்னுடையபெலத்தாலே தலைகீழாகத்தள்ளி ஆலைவாயிற்கரும்புபோல்நெருக்குண்டுஇந்தவேதனையாற் கன்மங்கூடிப்பிறவிநோக்கும். உதாரணம்-சிவதருமோத்தரம்.

௩௫௪. சிரமேகளமேசிறுப்புறமே திரண்டுதுணிந்த சேருகமே
வருமேதினமேராசையைந்தின் மற்றையிரண்டாமாதத்திற்
கரமேபதமேகடிதடமே கலிபாரிசமேகாத்திரமே
வருமேமாதமொருமூன்றின் வடிவிற்சந்தின்வகுப்பெல்லாம்.

௩௫௫. உதிக்கும்விரல்கள்சதுர்மாதத் தொளிசேர்முகநாசிகைகள்
முதிக்குங்குய்யமுகிர்தக்கமொழுங்கூன் மாதமோரைந்தி [ன
னுதிக்குமோசைபுலைகள்ள மூற்றமாதமோராறு
னுதிக்குமாதமோரேழி னுபத்தமிலிங்கமொளிபெறவே.

௩௫௬. குதமுந்தோன்றுங்கொப்பூழுங் கூறுஞ்சந்தின்பேதமெலா
முதையமானவிருநான்கி னுதிக்குங்கேச முயர்சிரத்திற் [ம்
றிதமேயுங்கம்பிறத்தியாங்கஞ் செறிந்தமற்றையுறுப்பெல்லா
விதமாம்பிராணவாயுமுத லைந்தும்விரவிவிளங்கிடுமே.

இனிக்கெற்பாசயபூமியில் வித்து முளைத்தெழுந்தாற்போல அங்குரமாகிற அவயவங்களுண்டாம். இவித்தேவர்கள் பிறப்பு தீபமோங்கி யெரிதல்போலச் சிவனில் தேகந்தானே சிவனாலே கற்பிதமாய்த் தேஜோமயமாய்ப் பிரகாசிக்கும் இந்தத்தேகஞ் சீவனைவிட்டுவிழுகிறதல்ல இனிநரசீவன்கள் சுக்கில சுரோணிதத்தாலே வேறேதேகமெடுத்து வேறேவிழுந்து சீவன்பிரத்தியேகமாம். இதல்லாமற் பெண்ணாகிற கெற்பத்துக்கு முதல்நா ளல்லமாம் இரண்டாநாள் புற்பனியாம் மூன்றாநாள் பவையாம்-௪-ல் குன்றியாம்-௫ ல் பெருமுத்தாம் ௬ ல் மூன்றுகுன்றியாம் ௭ ல் சுண்டைக்காயாம் மாதமொன்றில் தான்றிக்காயாம். இரண்டாமாதம் விளாங்காயாம். மூன்றாமாதம் படுவாய்த்து பெண்கெற்பத்துக்கு ஆண்கெற்பமாகிற் சதுரமாம். அல்லவாகிற் பிறைபோலேயாம். இங்ஙனமாதலால் இந்தக்குணங்களில் முன்சொன்னது டாமாதமுதலாய் வருகிறதெல்லாம் பெண்ணுக்கும் அலிக்குங்கொள்க வென்றறிக. இந்தப்பிண்டோற்பத்திநாள்களேறக்குறையப்பலவிதஞ் சொல்வதால்தோஷமில்லை. அஃதெப்படி, ருதுகம்சின்றால் கெற்பச்சின்னங்கள் தோன்றுகிறதும் பத்தாமாதம் பிறக்கிறதுஞ் சாத்திரப்படி இஷ்டமாகையாலென்றறிக.

௩௪-வது-அத்தியாயம்.

கெற்பந்தரிக்குநாள்பேதம்.

உள்ளாட்பேதத் துற்பத்தியாம்பிள்ளை
கள்ளகதியுடல்கதிவெருவிதமாம்.

கெற்பந்தரிக்கிற நாள் பேதத்தாலே பிறக்கும்பிள்ளைகள் குணமுந் தேகமும்பலவிதங்களாம். அஃதெப்படி, அமாவாசைநாள் கெற்பந்தரிக்கில் சுறுவளாய் நாலுவிரலாறுவிரலாய்ப்பிறக்கும் தாய்ப்பிராயாணம்போன ஆண்பிள்ளை யன்றிராத்திரி பெண்ணைக்கூடிற் பிறந்தபிள்ளை யாலே தேடின பொருளும் போக்கடித்து அந்தப்பிள்ளையும் அருதியாம். தூரத்தில் நடந்துவந்த பெண்ணை யன்றிராத்திரிக்கூடில் அறிவில்லாதநீசனாவன். புணர்ந்தவுடனேமுழுகில் நல்தாய்ப்பிறக்கும். புணர்ந்து மூழுகாதநாள் பிள்ளை ஆகாதாம். அமாவாசை பிரதமைநாளிற்கூடில் பொய்பேசுகிறவனாவன். அமாவாசை கழிந்த மூன்றாநாள் கூடிப்பிறந்தபிள்ளை அற்பாயுளாம். பௌர்ணமை பூரணை சந்திரனுள் கூடிப் பிறந்தது ஆனைவடிவாம். மற்றாநாள்பிரதமையிற்கூடிப் பிறக்கிறது குமாகண்டன்வலியாம். பிறைபிறந்த முதல்நாளும் நடுவிற்பதினைந்தாநாளும் பதினெட்டாநாளுங் கூடிப் பிள்ளையுண்டாகிற் பித்தன்வெண்குட்டன் கருங்குட்டம் மூலகன்வலியுமாம். புணர்ச்சியிற்பேசாததைப் பேசினாற் பேட்டைகையாம். அம்மணமாய்ப் பெண்புணரிற் பிறந்தபிள்ளையிடியனாம். வெறுநித்திரை நினைத்துப்புணரில் ஆறுவிரல் நாலுவிரலாம். பிறைகண்டமூன்றாநாளும் ஐந்தாநாளும் எட்டாநாளும் பத்தாநாளும் எல்லாமாதத்திலுஞ் சேரவேண்டுவது. வெள்ளிநாள் பகல் மூன்றாஞ் சாமத்திற் கூடிப் பிறந்தபிள்ளை மரணகண்டனும். இருவர்கூடும்பொழுது வலமூச்சுப் பெண்புடைவையிற்றானாகில் பெண்ணனிக்கும். ஆண்புடைவையிலே பெண்ணுடைக்கிலாணக்கும். பெண் ருதுகமான மூன்றாநாள் கூடிப்பிறந்த பிள்ளைகள் நாலாநாள்பாவியாய் மூடனுந் தன்வயிறுவளர்க்கிற கருமையாம். ஐந்தாநாள் புலவனும். ஆறாநாள்விருதகேடனும். ஏழாநாள் தயாபரனும். எட்டாநாள் தரித்திரனும். ஒன்பதாநாள் குபேரனும். பத்தாநாள் காமிகனும். பதினொராநாள்வியாதியாளனும். பன்னிரண்டாநாள் பண்டிதனும். பதின்மூன்றாநாள்விவேகியாம். பதினாலாநாள் யோகியாம். பதினைந்தாநாள் ராசாவாவன். பதினாறாநாள் விவேகியாவன். பதினேழாநாள் முதற்கூடிற் கெற்பந்தரியாதென்றறிக.

௫௫-வது—அத்தியாயம்.

சாமத்திலுற்பத்தி.

ஒருமென்சாமத் துதிக்கும்பிள்ளை

பேதமுந்நிமைபெருநல முரைத்தது.

முதற்சாமஞ் சூரியோதையத்திற்பிறக்கி லழுகிறபேரைக் கண்டுவிட்டு
ப்போகாமலந்தஸ்திரிகளைபூண்டுகள் செய்கிறபாவியாவன். பின்புஅந்தச்சாம
த்துக்குள்ளாகப் பிறந்தவன் கோபியாவன். இரண்டாஞ்சாம மத்தியானத்தி
ற்பிறந்தவன்சாந்திதாந்திசமைதமையுள்ளவனுவன். மூன்றாஞ்சாமத்திற்பா
தகனும் நாலாஞ்சாமத்தில் அஸ்தமன சமீபத்திற்பிறந்தபிள்ளை மௌனியாவ
ன். இனி இராத்திரிகால முதற்சாமத்தில் அதமனுவன். இரண்டாஞ்சாமம்
பாதிராத்திரியிற் சாந்தி தாந்தி சமை தமையுள்ளவனுவன். மூன்றாஞ்சாமத்
திற் பீதுள்ளவனுவன். நாலாஞ்சாமத்திற் காந்தியுடையவனு யோகியாவன்.
இப்படிச்சாமபேதங்களென்றறிக.

௫௬-வது—அத்தியாயம்.

சுரத்திலுற்பத்தி.

சுரபேதத்தாற் சேரேன்றியகெற்பம்

வரமாஞ்சிருட்டி வகையதுரைத்தல்.

சுரத்திற்புத்திரோற்பத்திவிதம் விஷயத்தி லிங்கம்நேர்ந்து நீளிற் பெ
ண்ணும். பருத்துநீளி லாணும். அடியும் பருத்து நடுவும் பருக்கிலாண் பெண்
மாறி மாறிப் பிறக்கும் புருஷன் வலநாடிநடந்து சுக்கிலமும்பெருகி லாணும்
புருஷன் வீரியம்யோனியிற்பாயும்பொழுது பெண்ணுக்கு அபானவாயுவெதி
ராகிலும் பெண்கெற்பத்தில் வாயுவெதிர்க்கிலும் கருவுசிதறி மைந்தர்களபல
வாகும். தகப்பன்வாயுக் குறளாகப்பாயிற் குறளாகும். வாயு நின்றுநின்றுபா
யில் முடமாகும் வாயு கெற்ப நடுப்படிற் கூனாகும். புருஷன் வாயு மிகுத்து
ப்பாயில் தாணியாவனும். அக்கினி மிகுத்தாற் கெற்பத்திற் பாயந்ததுபாழாம்.
வாயு நீர்க்கமா யுயரப்பாயி லுயரமாவன். பாய்கின்ற வாயு கெற்பத்தில் நடுவி
ல்லாமல் விலகில் அந்தப்பிள்ளை தாய்வயிற்றில் மரித்து தாயுமடியும். இளைப்
பாயிருக்கும்பொழுது பாயில் முடமாம். வாயுச் சிதறிலுங் கூனாம். அக்கினி

மிகுக்கி லாண்டிலடாம். தகப்பனுக்குவாயுப் பூரகமாயிருக்கும்பொழுது பாயி
ல் நல்லபிள்ளை ஆயுசுடையனும். ரேசிக்கும்பொழுதுபாயிற் கெற்பமில்லையா
ம். தகப்பன்வாயுக் கும்பகமாகிற் சிவரூபாயுசுடையவனும். வலத்தில் நடக்
கும்பொழுது பாய்ந்தாலாணும். இடத்திலடக்கையிற்பெண்ணும். இருபாரி
சமுஞ் சரியாகில் அலியாம். பாய்கின்ற வாயுக்குறையிற் குறளாகும். பாய்
கின்றவாயுவிளைகில் முடமாகும். பாய்கின்றவாயு நடுப்படிற் கூனாகும். பாய்
கின்றவாயு மாதாவுக்கில்லையேல்தகப்பனுக்கு அப்போ தெந்தக்குண முண்
டோ அந்தக்குணமாம். எந்தப் பூதமாறிநடந்ததோ பிள்ளையுமந்தப் பூதநிற
மாம். தகப்பனுக்குவாயுவெங்கும் பூரியாமல் நடக்கும்போது பாய்பிள்ளை
க் கவயவங்குறைவாம். தகப்பன்வாயு வலதுபாரிசத்தில்மாறி ஐந்துநாழிகை
யுந் தப்பாமல் நடக்கும்போது வலதுபாரிசப்பிரவேசத்திற்கூடில் வயதுநூ
றாம். இந்தவாயு ஐந்துநாழிகை நடக்கிறவனுக்குச்சென்றநாழிகைபோய் நி
ன்றநாழிகை யெம்மாத்திரமுண்டோ அம்மாத்திரத்துக்குவயதுண்டாம். அஃ
தெப்படி ஒருமா நாழிகைகுறையி லாயுசு ஒருவருஷங் குறையும். இப்படி
ப் பெண்கெற்பத்தில் வீரியம் பாயும்பொழுது ஆணுக்கு ஒருமாநாழிகையி
ருந்தா லொருவருஷமாயுளா மென்றறிக. ஒருமாநாழிகையிலிருந்து ஏறின
த்திற்கெல்லாம் ஐந்துநாழிகைமட்டாய்ச்சேரும். ஒருமாநாழிகைமுத லெத்த
னை நாழிகை குறைகின்றதோ அதற்கு மாவுக்கொருநாழிகை குறையுமென்
றறிக. இப்படி தகப்பன்வாயு ஐந்துநாழிகைக் கொவ்வொருதர மாறிநடவா
மலாறுநாழிகை முதற் பத்துநாழிகைமட்டாக ஏறிமாறி மாறி நடக்கிறவே
ளையிற்பாயி லிதற்கு மொருநாழிகைக்கு இருபதுவயது குறையுமென்றறிக.
பின்னுந்தகப்பனுக்கு ஒருபாரிசமாகப் பத்து முதல் அறுபது நாழிகைமட்டா
கவு மொருநாள்முத லொருமாதமட்டாகவும் ஏகநாடியில் நடக்குங்காற்கூடி
ல் அந்தந்த நாள்களுக்குத் தக்கதாகக் கால சக்கரத்தில் ஏகநாடிநடக்கிறவ
னுக்கு ஆயுளெப்படிசொல்லியிருக்குதோ அதைப்பார்த்து அப்படியறிய
வும். (இனிப்பெண்பால்இலட்சணம்) பெண் யோனிஆழமாகிற்பெண்பெ
றும் தாயுதரத்தில் மலமிகில் மந்தனும். சலமிகில் மூங்கையாம். மலஞ் சலஞ்
சரியாகிற் கண்ணில்லாதாம். பெண்ணுக்குக் கருப்பைசாய்ந்தாலும், புழுமிகி
னும் அக்கினி மிகினும் வாயுமிகினும்பெண்மலடாம். பின்னொருபாடம். மலமி
கினூமையாமென்றும், பெண்புருஷனைக் கூடும்போது வைராக்கியமாய் மல
ம்விடவாரத்தை யடக்கிற் பிள்ளைகுருடுகளாம்.சலமடக்கி லூமையாம். இனி
ஆண்பால் பெண்பா லிரண்டுக்குஞ்சரியாகச்சொல்வது யோனிலிங்க மாழுஞ்
சரியாகில் அலியாகும். புருஷனுக்குச் சந்திரனும் பெண்ணுக்குச் சூரியனுமா
கிற் பெண்ணும். புருஷனுக்குச் சூரியனும்பெண்ணுக்குச் சந்திரனுமாகி லா
ணும். இருவருக்கு மிப்படி நடக்கிறவாயு இடைவிடாமற் சரியாகநடக்கி லா
ணாகிலும், பெண்ணாகிலுஞ் சகல சற்குணத்துடன்கூடி அழகாய்ப் பிறக்கு
ம். இருவருக்குஞ் சுழிமுனையாகிற்கெற்பமில்லை. இருவருக்குஞ் சூரியனாகில்
அலியாம். இருவருக்குஞ் சந்திரனாகிற் கெண்டியாம். சுக்கில சுரோணிதமொ
க்கில் அலியாம். இருவருக்கு மொருவர்மேலொருவரன்பாய்ப் புணரும்போது

இருவருக்குமேகநாடி. தீவரமாய்நடந்தாலும் நாசமாவான். இருவருக்குமிருபா ரிசத்திலுமோடிச் சுக்கிலமு மிரத்தமுஞ் சமனுகிற் பிள்ளைசெத்துவிழும் இருவர்வாயுவு மொன்றாய்க் கலக்கி லது அணிலமா யுயிர்ப்பாய், வந்தியங்கியுதியும். இனி யோகியானவன் தன்பெண்சாதியுடனே புணரி லந்தப் பிள்ளை வாழுநாளுஞ் சாவுநாளுமறிவான். சரசாத்திரஞ் சோதித்துமறிந்தவன் புணரிற் பெண்ணுணுகிறதும் பலாபலமுமறிவான். இருவருக்குஞ் சுவாச மெடுக்கிற பிள்ளைகள் நாலுவிதமாய்ப் பலவாய்ப் பிறக்குமென்றறிக. ஆனாற்செற்போற்பத்தி இத்தனைவிதமாய்ச் சொல்லுகையினாலே பெது கிபத்தியாவதென்னிற் இவர்அவரவரிடமாயிருந்து பிரோரிக்கிறதினாலே யவரவர் கன்மங்களுக்கிடாக முன்செற்பத்துக்குச் சொன்னலட்சணங்களெல்லாங் கூடியும் பிறக்கும். அல்லது முன்சொன்ன ஒவ்வொரு விதங்களாலே பிறந்தாலு மந்தக் கெற்ப மெப்படியாகவேண்டுமோ அப்படிக்குத் தெய்வஞ் சககாரியாகப்பிரேரிக்குமென்றறிக. எப்படிப் பிரேரிக்குமென்றால், வித்தின்வழி வித்துப்போலவும் அச்சின்வழி யச்சுப்போலவு மிப்படியுமல்லாமல் ஒரு அச்சில்ஒருஅச்சாயும் மற்றைகற்பிதங்களாலும் இதெல்லா மனிதயோனிக் கென்றறிக. மனிதயோனியாவது பையிற்பிறப்பதெல்லாமாம் பையிற் பிறக்கிறதெதென்றால் பட்சிகளாகிலும் மிருகங்களாகிலுந் தோல்க் கதாயிருக்கிற சீவனெல்லாம் பையிலேபிறக்கும். இதல்லாமல் தோல்க்காது முன்டாய்கையிலெடுத்து வாயிலே போடுகிறதுமாய் குந்தியிருப்பதுமான சீவனெல்லாம்மனித யோனியென்றறிக. இப்படி தெய்வம்பிறப்பின்விதம்அனேகஞ் செய்யுமென்றறிக.

௯-வது—அத்தியாயம்.

காலசக்கரம்.

ஆயுப்பரிட்சை யறியும்வகையைக்
காயத்துள்ளாங் காலசக்கரமே.

௱௫௭. சாற்றியயோகசித்தி தான்வருமளவுஞ்செல்ல
வாற்றலங்காயுவேண்டு மாதலாலதனையிங்ங
னேற்றியவகையேசோதித் தாயுவினெல்லேகண்டு
போற்றுகயோகமென்றே புகன்றனமறைகளின்றே.

௱௫௮. மிக்கநல்யோகந்தன்னைச் செய்யுமாவிரும்பினோற்றுக்கவல்வுடலினின்றுஞ் சாலகிர்வழுக்கிறுற்போ

லுக்கவப்பிராணனன்றுனு முயிர்நிலைகாலமென்னுஞ்
சக்கரத்தறியவேண்டுஞ் சக்கரத்தன்மைகேண்மோ.

௱௫௯. ஒங்குநல்லயனந்தன்னுள் மலாதிகமொழித்துப்பின்னை
யாங்குநீதன்னைபாடி யடிசிலுமொருபோதார்ந்து
திங்கதாங்காயநீக்கச் சிவனிருநாளுஞ்சென்னி
தாங்கியமனத்தனாகித் தாமரைத்தலத்திற்சார்க்.

௱௬௰. அன்றதுவடதிசையயனமாயிடி
லொன்றியவிடமலால் வலத்தினின்றெழுந்
தென்றிசையயனமேற்றிசழ் செய்வாயுவு
நின்றதோர்வலமலா விடத்தினின்றெழும்.

இப்படி அயனகாலத்தி லொருபொழுதாகவுண்டு மலசுத்தி சரீரசுத்தி செய்து கொண்டு உத்தராயனமாகிற தைமாதப்பிறப்பில் நாழிகைதப்பாமல் அறிந்து அந்தநாழிகையிலேயிடத்திலோடினாலும் வலமாக்கிக்கொண்டு உத்தராயனவுதையநாழிகைமுதலாய் முந்தமுந்தவலத்திலைந்துநாழிகைநடந்து பின்பு,இடத்தில் ஐந்துநாழிகைநடந்து இப்படிமாறிமாறித்தப்பாம லந்த மாதமெல்லாம் நடந்தால்,வயது நூறென்றறிக. இனித் தெட்சணாயனவுதையநாழிகைதப்பாமற் சோதித்து அறிந்துஅந்தநாழிகையில் வலத்திலோடினாலும்இடமாக்கிக்கொண்டு முந்த இடம் ஐந்துநாழிகை பின்பு வலம் ஐந்துநாழிகையாக இப்படிமாறிமாறித் தப்பாமலந்தமாதமெல்லாம்நடந்தால் வயது நூறுண்டென்றறிக.

உதாரணத் திரட்டு.

௱௬௧. ஐந்துமுதல்பத்துப் பதினைந்தோடாறைந்தாய்
வந்தகடிகையின்கீழ் மன்னிடுமால்வடுக
ளைந்துக்குநூறென்ப தறுபத்திரண்டுபின்
வந்தைம்பதின்பி னுமெட்டொன்றமைருவாம்.

என்றது ஐந்துநாழிகைக்குவயது நூறு ௧௰-க்கு-அ௰- ௰௫-க்கு-௬௰௨-௨௰-க்கு ௫௰- ௨௰௫-க்கு-௧௰௨- இப்படி-௫-முதல்-௧-மட்டாக வருஷமாயுளென்றறிக.

௱௬௨. இருபத்தெட்டிருபத்தைந் திராறுநாடிகைவயெல்லாந்
சுருதியகடிகைக்குக் கணக்காகக் கழிந்த தற்பின்.

என்றது-௰௫-உ௰அ-௰௫௫-உ௰௫-௯௰௫-௰உ இப்படி ஐந்துமுதலென்றக விக்கு இலக்கம்-அ-க்கு-வருஷலக்கம்-அ-ம்-இது உத்தராயணநாழிகைமுத லிரண்டுபாரிசமுமாறிமாறிநடக்கிலிப்படிவயதுண்டென்றறிக.

௱சுங. உற்றறிவைந்துமுணர்ந்தறிவாரேழுங்
கற்றறிவெட்டுங் கலந்தறிவொன்பதும்
பற்றியபூஞ்சும்பலவகைநாழிகை
யற்றதறியா தழிகின்றவாறே.

௱சுச. ஆ[illegible]நின்றவான்ட[illegible]வையைந்துமூன்று
மொழிகின்றழிப்பது மூன்றென்பதாகுங்
கழிகின்றகாலற [illegible]த்திரண்டென்ப
தெழுகின்றவீனாம்பமெல்லணற்றிருந்தே.

என்றது அன்னுவயமுமாக- ௰-௯-அ-எ-௯-௫-ஆ வகை-௬௫-உ௰அ-௯௰௯-௫௰-௬உ-அ௰-௱- இப்படிஆயுள்பேதமென்றறிக. இப்படிமாறிமாறிநடவாமல்வலதுநாடியில் ஏகநாடியாக முப்பத்து மூன்றுநாள் நடக்கில் நாள் - க ௰ நாளெல்லா மேகநாடிநடக்கில்-௰-௵-உ-நாள்நடக்கில்-அ-௵- மூன்றுநாள்நடக்கில்-௬-௵- நாலுநாள்நடக்கில் -ச-௵-ம்.

௱சுரு. பெருகுநாளொன்றிரண்டு மூன்றுநாலென்றும்பேயாக்
கொருபத்தெட்டாறே டொருநாலான்டொட்டிடுக.

௱சுசு. நாளைந்துபத்துபதினைந்துநாட்டியதற்
காளந்தகுமூவாண்டிரண்டொன்றுகுமால்
மாளநாள்களைலந்தோடையைந்துமாய்
வீளையிற்குழ்திங்களாறுடனே முத்திங்கடொன்றிடுமே.

என்றது -௫- க்கு - ௵ - ௯ -௰- க்கு - ௵ -உ-௰௫- க்கு-௵- க-நாள்-உ௰-க்கு-மீ - ௬ -உ௫- க்கு- மீ - ௯ -உ௬- க்கு - மீ- உ- உஎ -க்கு-மீ- ௯ -உஅ- க்கு-நாள்-௰௫- உக- க்கு-நாள்-௰-௯௰-க்குநாள்-எ-௯க-க்கு-நாள் ௯-௯உ-க்கு-நாள்-உ-௯௯-க்கு-நாள்-க- இப்படி - ஒருநாள்முதல் முப்பத்துமூன்றுநாள்மட்டாக ஏகநாடிவலதுபாரிசமாய் நடக்கில் வெகுவாய் வியாதியும் பீடையு முபத்திரவமும்பட்டுஇங்கேசொன்னபடி வருஷம் மாதம் நாள்களிலே சாவானென்றறிக. இந்தப்படிக்குத்திரட்டில் முன்கவியிருபத்தைந்து நாளுமல்லாமல்.

௱சுஎ. இருபத்தாறுநியா யென்னைஞ்குநாளீறாய்
வருதராநாள்களுக்கு மதியிரண்டொன்றுகு
மொருபத்தைந்தொருபத்தேழொன்மூன்றிரண்டாகு
மருகுநாளதுவறிவாராளப்பிலாயோகிகளே.

௱சுஅ. உன்னுடிவட்டந்தன்னிலோங்குமுப்பத்துமூன்றில்
வின்னுடுநாளன்றுகும் விளங்கிடவறிந்துகொள்க
பன்னுடுமொழியினைக்கேள்பகரொன்றுவாயுக்கா[illegible]
கன்னுடியனையகாலச்சக்கரக்கணக்கிதா[illegible]

௱சுகூ. தலைவனிடம்வலஞ் சாதிப்பாரில்லை
தலைவனிடம்வலமாயிடிற்மையற்
றலைவனிடம்வலந் தன்வழியஞ்சிற்
றலைவனிடம்வலந்தன்வழிநாறே.

௱எ௰. ஏறியவாறினி லென்பதுசென்றிடுந்
தேறியவேழிற் சிறக்கும்வகையென்னி
லாறெருபத்தாயமர்ந்தவிரண்டையுந்
தேறியேநின்றுதெளியிவ் வகையே.

௱எக. இவ்வகையெட்டுமிடம்பெறவோடி
லவ்வகையொன்பதே யென்னவறியலாஞ்
செவ்வகையொன்பதுஞ்சேரவேநின்றிடின்
முவ்வகையாமதுமுப்பத்துமூன்றே.

௱எஉ. மும்மூன்றுமொன்று முடிவுறநின்றிடி
லென்மூன்றிலுமிட வகையாய்நிற்கு
மைம்மூன்றுமோடியகலவேநின்றிடிற்
பன்மூன்றேடீராறுபார்க்கலுமாமே.

௱எங. பார்க்கலுமாகும் பகல்முப்பதாகி
லாக்கலுமாகுமவ் வாறிரண்டுள்ளிட்டும்
போக்கலுமாகும் புகலறவொன்றெனிற்
றேக்கலுமாகுந்திருந்தியபத்தே.

௱௭௪. வயிருநாளுமியல்புறமேவாடிடிம்
பூரயிருநாளும் பகையறநின்றிடுக்
தேய்வுறமூன்றுந்திகழுவேரின்றிடி
லாயுருவுமென்றளக்கலு மாமே.

௱௭௫. அளக்கும்வகைநாலு மவ்வகையோடிடில்
விளக்குமொருநாலுமெய்ப்படநிற்குந்
துளக்குமவ்வகையிற்று தாயநெறியோடிக்
களக்கமறநின்றுகாணலுமாமே.

௱௭௬. காணலுமாகுங்கருதியபத்தோடிம்
காணலுமாகுங்கலந்தவிரண்டையுங்
காணலுமாகுங்கலப்பறமூவைந்தெம்
காணலுமாகுங்கருத்துறவொன்றே.

௱௭௭. கருதுமிருபதிற்காணவாறுகுங்
கருதிவையைந்திற்காண்பதுமூன்றுங்
கருதுமிருபதுடனறுகாணிற்
கருதுமிரண்டெனக்காட்டலுமாமே.

௱௭௮. காட்டலுமாகுங்கலக் திருபத்தேழிற்
காட்டலுமாகுங்கலந்தேழு மொன்மெனிற்
காட்டலுமாகுங்கலந்திருபத்தெட்டிற்
காட்டலுமாகுங்கலந்தவிரைந்தே.

௱௭௯. ஈரைந்துமைந்துமிருமூன்றுமெட்டிக்கும்
பாரஞ்சிநின்றபகைபத்துநாளும்
வாரஞ்செய்திவ்வகையாறுநாளாகி
லோரைஞ்சோடொன்றென்னவொன்றுநாளே,

௱௮௰. ஒன்றியநாள்களொருமுப்பத்தொன்றுசிற்
கன்றியநாளுங்கருத்துறமூன்றுகுஞ்
சென்றுயிர்நாலெட்டிஞ்சேரவேயின்றிடின்
மன்றியலாகுமனையிரண்டே..

௱௮௧. மனையினிலொன்றுகுமாதமுமூன்றுஞ்
சுனையினிலொன்றுய்த்தொனித்தனனந்தி
வினையினிலோங்கிவெளிசெய் துநின்றுந்
றனையுறநின்றுதலைவனுமாமே.

இந்தப்பதின்மூன்று திருமந்திரமு முன்சொன்னதிரட்டுப்படி ஆயுளுக்கு சொன்னதுசரியென்றறிக. இப்படியொருநாழிகைமுதல் முப்பதுநாழிகையுமி ருபாரிசமுமாறிநடக்கில்நாழிகைக்குச்சொன்னவாயுளுண்டாமென்றறிக. இனி ஒருநாள்முதல் முப்பதுநாளும் உத்தராயனமுதலாக வொருநாழிகை லொருபாரிச மாய்நடக்கிற் சூரியனிலாகிற்சாவு சந்திரனிலேகநாடி நடக்கிற் சகல வியாதி முதலியவற்றாற்றுக்கப்பட்டுப்பிழைப்பான் சாவில்லையென்றறிக. உத்தராயன திருதுக்கு வலத்தில்நடவாமலிடத்திலேகநாடியாய் அந்தமாதமெல்லாம்நடக்கி லுபாதியுண்டாய்ச் சாவில்லை. தெட்சணாயனத்துக்கு இடத்தில் நடவாமல்வல த்தில் அந்தமாதமெல்லாம் நடக்கில் உபாதிபட்டுச்சாவா னென்றறிக.

௱௮௨. இடையினியங்குமதியம்பிங்கலையி லிரவிதானியங்கிடும்பி
ராண,னிடமுறவிடையிற்பிங்கலைதானின் றியங்கும்போதுத்த
ரவயனந், திடமுறவிடையினின்றுபிங்கலையிற் செல்வதுதென்
றிசையயன,மடைவுறவிரண்டின்சந்தியின்பிராண னஃதமாவா
சையென்றறைறவாம்.

என்றது இடையிலியங்குவது சந்திரன் பிங்கலையிற் சூரியன் இப்படிசு பாவ மியங்குகிறது இப்படி உத்தராயனத்தில் பிங்கலைநடவாமற் பிராணன் இடப்பாரிசத்தில் நடக்கிலுந் தெட்சணாயனத்தில் இடையில்நடவாமற் பிங் கலையில்நடக்கிலும் இப்படிமாறியேக நாடியொருபாரிசமாய்நடக்கில் ஆயுள் குறையு மென்றறிக. இடைபிங்கலை யிரண்டின் சந்திப்பு அமாவாசையெ ன்றறிக இதல்லாமல் முன் உத்தராயனந் தெட்சணாயனத்துக்குச் சுபாவம் வலத்திலு மிடத்திலும் நடக்கில் அந்த மாதமெல்லாம் பார்த்து ஆயுளறிகி றது சொல்லிப்பட்ட விதம் உத்தர தெட்சணஞ் சொல்லுகிறோம் அதெ ப்படியென்றால்

௱௮௩. பத்திநாஞ்சொன்னபடி யயனமுன்னாட் பகலோர்போழ்து
ண்டுயரிசுத்தனுகி, மற்றைநாளுத்தராயனமாந் தன்னின்மாறி
யிடந்தனிலோடும்வலந்தெற்காகும், பெற்றதோர்நாழிகைதா
னைந்துநாறும்பெறுங்கடிகைதனிற்குறையிற்பிராணனுச,முற்
றொருமாநாழிகைக்கோரான்டுதாழு முறைமையேநாமுரைத்தக
னைக்குன்மமதானே.

என்றது- அயனம்பிறக்கிறமுன்னாள்பகலி லொருபொழுதுண்டு பரிச த்தனுய் மற்றுநாள் உத்தராயனம் பிறக்கிற நாழிகையில் வலதுபக்கம்நடக் கும் அப்படிநடவாமல் இடதுபக்கமாகத் திருப்பித்தெட்சணத்துக்கு இடது பாரிசம்நடக்கும் அப்படிநடவாமல் வலதுபக்கமாகத் திருப்பிக்கொண்டுபார்க் கி லிதற்கு ஐந்துநாழிகை யந்த மாதமெல்லாம் மாறிமாறிநடக்கில் வயது நூறு ண்டாமென்றறிக. இப்படி ஐந்துநாழிகைநடவாம லொருமாநாழிகை யேறி நடக்கில் ஒருமாவுக்கு ஒருவருஷமாகவும் ஒருநாழிகைக்கு இருபது வ வருஷமாகவும் இப்படி ஏறினநாழிகைக்கெல்லாம் ஆயுள் குறையுமென்றறி க. இப்படிநாழிகையேறி யிருபாரிசமும்நடக்கி லேறிநடந்தநாழிகைகண்டு ஆயுள் இத்தனையென்றறிந்து சென்றவருஷம் தள்ளி மீதி யித்தனைவருஷ மென்றறிக திருப்புகிறதெப்படி யென்னில் அயனகாலத்து முன்னாள்ராத் திரிவலக்கைகீழாய்ப்படுத்து உத்தராயனப்பிறப்பி லிடதுபுறமாக்கிக்கொள்ள தெட்சணாயனத்துக்கு இடக்கைகீழாய் முன்னாள்ராத்திரிபடுத்து உத்தராய னப்பிறப்பில் வலப்புறமாக்கிக் கொள்ளவும் இப்படிப்பார்க்கில் ஐந்துநாழி கைக்குமேலேறி நடக்கிற நாழிகையை யந்தமாதமெல்லாங்கூட்டி ஐந்துமு தல்முப்பதுநாழிகைக்குச் சொன்னவயதின்படி கண்டுகொள்க இனி யொரு நாள்முதல்அந்தமாதமெல்லாமேகநாடியிலோடில் அந்தநாளுக்குச்சொன்னவ யதுஞ்சென்றவயதுந்தள்ளிநின்றவயதென்றறிக. கொஞ்சநாளாகிற்சென்ற காலந்தள்ளக் காரியமில்லையென்றறிக. இனி மேஷசங்கிராந்தியாகிற் சித்தி ரைமாதப்பிறப்புக்கு முன்னாளே வல்துபாகமான வாயுவைச்சோதித்துப் பா ர்த்துச் சூரியோதையத்திலிருந்து சித்திரைவிஷுவுதையவேளையில்இடது பாரிசத்தி லிடைவிடாமலந்தப்பாரிசமாகத்தானேமாறிநடவாமல்இடமாகவே ஐந்துநாழிகைநடக்கில் வயது -ரா- கூ-க்கு-கூ0-எ-க்கு -அ0-அ-க்கு-எ0-கூ-க்கு கூ0-0-க்கு-ரு0-0க-க்கு-ச0-0உ-க்கு-௩0-0௩-க்கு-உ0-0ச-க்கு-0-ரு-க்கு-க-இ னிப் பகல் முப்பதுநாழிகை யொருநாடியிலும்இராத்திரிமுப்பதுநாழிகையொ ருநாடியிலும்நடக்கில் - மீ - ச - இராத்திரிபகலறுபதுநாழிகையும் ஒருநாடி யில்நடக்கில் - மீ - க - இதல்லாமல்சூரியன்ஐந்துமாதம்நடந்து ஆறுமாதம்மு தல்நாளில்சந்திரன்நடந்து இரண்டாநாள்சூரியன்இராப்பகல் நடந்தால் நாள் பத்து அந்தச் சூரியனிலொருசாமம் நடந்தால் ... இனி யொருநாள்சந்திரன்நடந்து மற்றஐந்துமாதப் பிறப்பு சூரியன்நடந்தால் நா ள்பத்து இனித்துலாசங்கிராந்தியாகிறஅற்பசிமாதப் பிறப்புமுதற் சூரியோ தையத்திலிருந்து சூரியனிடைவிடாம லொருநாளெல்லாஞ் சூரியநாடி யேக மாய்நடக்கில் வருஷம் ௩. உ-க்கு உ. ௩-க்கு க. உதையமுதல் பத்துநாழிகை நடக்கில் மீ-க-என்றும்-கூ-என்றுஞ் சொல்லும். சூரியன் -க-மீ- நடக்கிலொ ருநாளென்றுஞ்சொல்லும் இப்படிச்சூரியனொரு பாரிசத்திலாயின் ஆயுள்ஹீ னமென்றறிக. இனிச்சிங்கமான ஆவணிமாதப்பிறப்பில் இடையில்ஐந்துநா ளோடில் வருஷம்-ச-இனித்தனுவாகிற மார்கழி,மீ-ரு-நாளிடத்தேயோடில் வருஷம்-கூ-இனி ரிஷபமாகிற வைகாசிமீ பிறப்பில் இடையிலைந்துநாளோ

டில் வருஷம் அ. இனி மீனமாகிற பங்குனிமீப் பிறப்பில்இடையில்நின்று பிங்கலையிற்பாயந்து ஐந்துநாளோடில் வருஷம்-0- இனிக் கன்னியாகிற பு ரட்டாசி-மீப்-பிறப்பில்இடத்திலைந்துநாளோடில் வருஷம்-க-இனிக் கும்ப மாகிற மாசி-மீப்- பிறப்பில்இடையிலைந்துநாளோடில் வருஷம்-கூ-இனித் தேளாகிற கார்த்திகைமாதப் பிறப்பில்இடையிலைந்து நாளோடில்வருஷம் ச- இனி மிதுனமாகிற ஆனி-மீப்-பிறப்பில் வலத்தில் ஐந்துநாளோடில் வருஷம் கூ, இப்படி நடக்குமென்றறிக. இதுகளைத் தொகையாகச்சொல்வ து தைமீப்பிறப்பில்வலமிடமாகமாறிநடக்கில்ஆயுள்விர்த்தியாகும்ஆடிமாதப் பிறப்பில்இடம்வலமாகநடக்க ஆயுள்விர்த்தியாம் இனிஆயு ...ணங்களுக்குள் தைமாதப் பிறப்பில்இடமும்ஆடிமாதப் பிறப்பில்வலமும் பங்குனியும்அற்பசி யும்வலமும் இனிஆவணி மார்கழிவைகாசி புரட்டாசி மாசி கார்த்திகைஆனி சி த்திரை யிந்தஎட்டுமாதமும் இ... நடக்கும் ஆ... -0உ-இ- இப்படி ஆயுட்ஹீனமாகுமென்றறிக. ... சூரியனில் ஏகநாடிநடக்கிற்சாவு நிச்சயமென்றறிக. சந்திரனில் ஏகநாடிநடக்கில் ...ந்தசலமுந் துக்கமு ம்வாதையுமுண்டாய்ச் சாவில்லாமற் போமென்றறிக இப்படி வருஷம் மாத ...ச் மறிவதென்றறிக. இனி சமசத்தகத்திற் சூரியனிருக்கிறவன் சென் மதாரகத்திற் சந்திரனைக்கூடி ... சரம்பார்த்தாற் பார்த்தகாலத்தைத் திரும் பிப்பார்க்கவரும் அதெப்படி அப்போது சூரியனேகநாடியிலொருசாமம் நடந் தால் வருஷம்-0கூ-நாலுசாமம் நடந்தால் வருஷம்-0உ - ஒருநாள் நடக்கில் வருஷம்-0- பத்துநாள்நடக்கில் வருஷம் -க- மாதம்நடக்கில்நாள்-க- இனி ப் பத்துநாளிருபாரிசத்திலும் வாய்வானதிடைவிடாமல் நடக்கில்-மீ-கூ-மூக்கி ல் நடவாமல் வாயில்நடக்கில்நாள் -௩-. இப்படிச் சாசமபந்தம் வெகுவாயு ண்டென்றறிக. பிறருடையகண் சோதியில் தன்னிழல்பிரதிபலியாமற்போ னால் மரணஞ்சமீபம்.

ரா அச. ஆண்டறுதிங்கள்மூன்றுநாள்பத்தே முஞ்சாமூன்றுனவை யடைவே, கண்டகாலுள்ளங்கைசெவி நெற்றிநிறைந்தவ்வது டிப்பிலவாகிற் காண்டாருருவஞ்செவிமுழக்கம்பின் கன் னிவட்டத்தொளிகரக்கு, மின்னாயிற்குமாறு நாழிகையே கோகிரைவிரும்பட ... மீ.

என்றது உள்ளங்கா லுள்ளங்கை கண்ணெற்றி யிவைகளிற்றுடிப்பு களில்லையாகிற்கிரமமாக வருஷம்-க-மாதம்-கூ-மாதம் -௩- நாள்-0- இப்படி-ஆ யுளென்றறிக. செவிசத்தம்போனால் - நாள்-எ- பின்னெருசரத்தில் மாதம்-க பரிசந்தோணுவிடில்நாள்-கூ-கண்ணொளி தோணுவிடில்-நாள்-ரு- இரசந்தோ ணுவிடில் நாள்-௩- கந்தந்தோணுவிடில்நாள்-உ- மூக்குநுனிதோணுவிடில்நா ள் ௩-புருவமத்தியந்தோணுவிடில் நாள்-உ-நாக்கு நுனி தோணுவிடில் நாள்- க-உள்ளங்கையில்வைத்த பதார்த்தந்தோணுவிடில் நாள்-க-இந்நாளில்மரண

மாம் இதுகளுக்குப் பின்னுமொருசாத்திரஞ் சற்றேறக்குறையச் சொல்லும். இனிப் பசிதாக மல மூத்திரஞ் சுக்கில மிவ்வைந்துஞ் சரியாய்விழுந்தால்-அன்றுதானேமரணம். மார்பு நெற்றி கை கால் வயிறுஉதடு கவிற்பூனி கந்தங்கடுக உலர்ந்தாலுங் குளிக்கும்பொழுதித்தக்கானங்களிற்றண்ணீர்நில்லாம லுலர்ந்தாலும் பத்துநாளென்றும் மூன்றுமாதமென்றுமாம். விசேஷயவேளைகளிற் சுக்கிலங்கறுப்பாகிலுங் கண்டாத முன்னேயெழும்பிலுந் தன்னிழலிலேதலை[illegible]தோன்றவிடினும், ஆயுள்-மீ-க- வின்று தண்டம்வற்றிப் பூரிப்பில்லாமற்போனாலு மாதம் உ- கண் முகிபிடித்துச் சமுத்திரகோஷம் வெகுவரயுண்டாயானா[illegible]தமானால் ஆயுள்விர்த்தியுண்டிரோக்குக்க[illegible]னாலும்உடல்நெட்டைவிடாவிடினுஞ் சுரவீனமானாலும்மரணநாள்-[illegible] இப்படி- ஊர்த்தமாகிலும் காயிழுட்டாகக் குளிர்த்துபோனாலும் [illegible] தோன்றிலும் நாள்-உ- கற்சாக்கிறத்தில் நாக்குத் திண்டு[illegible]றவ னுக்குத் திண்டாவிடினுங் கண்பஞ்சடைந்தாலுஞ் சா[illegible]சமீபம். இ[illegible]ச்சந்திரனைச் சூரியனைவட்டகையில் நீர்வார்த்து அதிலே தோன்[illegible]நிழலை யிமையாமற் பார்க்கத்தெற்குக் குறையில் மாதமாறு மேற்குக்குறையில் மாதம்-௩-வடக்குக்குறையில் மாதம்-உ- கிழக்குக் குறையில் மாதம்-க-நடுக்குழியில்-நாள்-௰- [illegible]ள்ளெங்கைவிரல்களைக் கண்ணிமைப்- புருவத்தில் வைத்து அண்ணாந்துபார்க்க அங்குராங்குறைந்தால் நாள்-௰-புருவந்தோன்றவிடில் நாள்-௩-தன்னிழலைப்பார்க்கத் தோன்றவிடி லன்றுதானேசாவு. ஆகாசத்தில்மேகமில்லாமற்களங்கமற்றவெளியில்பத்தடிமுதற்கொண்டு ஐந்தடியாகிறபரியந்தமும் நிழலை யிமை கொட்டாமற் பார்த்து ஆகாசத்திலே சாயாபுருஷனைப் பார்க்க அந்தப்புருஷனிலே தன்ருபமெவ்வாகண்டால் தீர்க்காயுசு கையிரண்டுந் தோன்றவிடில் வருஷம் -க- தலை தோன்றவிடில் மாதம் ௬. பிஷ்டபாகத்துக்குச் சரியான [illegible]பாரிசம் நாபிக்குக்கீழ்பிசமட்டாகத் தோன்றவிடில்பெண்சாதிமரித்துச் சங்கியம்பேர்ம் பாதமுதடுவுந்தோன்றவிடில் தமுன்றிற்குத்தப்படும். கறு[illegible]பாய்க்கண்டால ஹானிவரும். பொன்வர்ணம்ரோகம்வரும் புகைவர்ணந் து[illegible]கம் வெள்ளைஆரோக்கியசவுக்கியம் சிவப்புராசசியமாளும்இனி யித்திரதனு[illegible] பார்ப்பது ஆகாசங்களங்கமில்லாதவெளி பார்த்து காற்றடிக்கின்ற பிர[illegible]பாரிசமாகத் தன்னிழல் முன்னுகப்பார்த்துச் ஜலத்திலேநின்று வாய்நிரம்ப நீர்மொண்டு தாம்பிரமாய்ப் பறக்க உமிழ்ந்தாக்வானில்இந்திரதனுசுபஞ்சவர்ணமாய் நீர்மேலுமந்தத் தோன்றும் பழக்கமானபிறகு [illegible]தோன்றும்அத்தவில்லுபூரணமாய்த்தோன்றில் -௵-க - இரண்டாய்முறிந்து பகுதிதோன்றில் அவ்வாண்டிற்சாவு. முறிந்தவில்லில் யமனுதிலும் பூரீ யாகிலுந்தோனில் -மீ -௬- இனிச் சூரியனைத் தண்ணீரில் நெய்யிற் பார்த்தாற்சூரியவிம்பம் பாதிதோன்றில் மீ-௬-வெண்மைதோன்றிலுயிர்வாழ்வு பொன்மையாகிற்கேடு. சிவப்பாகில் நோய். கறுப்பாகில்மரணம் புகையாகிற்றுக்கம்இப்படியென்றறிக. உள்ளங்கையை யுச்சந்தலைமேல்வைத்துப்பார்க்கில் நோய்முன்கை தோன்றிலாயுளாம் அந்தம் பருத்துவிரட்டிப்பாகில் - மீ-க - படல்போலேகைவிரியில்நா

ள் ௰- அமாவாசை பவுர்ணையிற் சூரியனைச் சந்திரனைத் தன்வலக்கையாலே யிடக்கண்ணைமூடித் தன்கைப்பெருவிரல் நுனியங்குலத்திலே சரி[illegible]யடங்கிற் றீர்க்காயு ளாம் இதிலடங்காமல் கண்ணுக்குக்காண்பித்தால்-மீ-௬- இனி மூலாதாரத்தில் லிங்கம் வலத்திற் சாய்தலன்று இடத்திற் சாய்தல்இது நடுவாகில் மத்திமம் மத்தியபாணயுகத்தில் [illegible]ழ்வு புலான்நாறிற் புதல்வருண்டு பொல்லாதகாற்றுமாலில் வறுமை தலைபரு[illegible]ல்லிடிக்கும் [illegible] ம் குவளை யரும்பு போலாகிற் செல்வம் ப[illegible]ம்புபினைக்[illegible] பருத்துத்தோன்றிற் றிங்கு லிங்கமொத்து சேர்ந்துபருக்கி[illegible]தாயிருந்து[illegible] நிலானும் சேர்ந்திருந்துபருக்கித் பெண்ணும்[illegible]போ[illegible]னையிலும் பருத்து சிகிதும்பெரியபிடிக்கும் அண்[illegible]மான்பியாகி[illegible] மொன்றேடென்றெவ் வாதாசிலுங் [illegible] அண்ட[illegible] தன்றேறு சரியாகிற் புரவலரும் இப்படிலிங்கங்கிலையறிக [illegible]கநாடி யையான[illegible]யு-௫-தம்[illegible]-௬- மலம் -உ- கல்லது. இனிநீரில்நம்போது.

ரு-ஆ௫. இயல்பாகவலப்புரிக்குநிலத்தைக்கருத்தி[illegible]யகமாய்வெளுத்
துமலைந்திரட்டிப்பாகச், சமமான நாளிகல்[illegible] மறுமுறை
[illegible]ய்த் தலம்புகற[illegible]மன்னவராயச்சராயுவாழ்வர், மயல்ப
[illegible]த்துவிடப்புரிந்து[illegible]ரிப்புநாறி வாதுக்கிப்பலைவேயாம
ன்றுத்தாம, லயல்பாய்ந்துதுளிவொற்றித்தனிநீர்[illegible]போரா
லுமிகழுமிடியாய்நோயே.

பி[illegible] நீர்தருவிழில்நோயாளும் இரண்டுதாரையாகில் சிலைத்தகாரியம்பலியா
[illegible] இடதுபாரிசமாகநீர்விழில் அன்னியராலே பிணக்குண்டாம்வலத்திற்சிந்தி
[illegible] கண்பார்பகைபோலச் செல்வர் அண்டம்தனைய நீர்விழிற்பிளியாற்சாவு நீரி
[illegible]ய்ப்பிள்புவ[illegible]ய வலமிடமா யிடம்வலமாய் இப்படி முன்பின்திரிந்துவி
[illegible]ருக்கில்லை[illegible] இனி அமாவாசை பவுர்ணை நாயிறு செவ்வாய் புதன் இ
துகளிற் சலித்து[illegible]நிற்சாவுதப்பாது. கோவாய்[illegible]டக்கிறு நீயண்ணைக்குத்
இப்போடிழுஞ்சாவி[illegible] இலிங்கம்உத்தலிகா[illegible] பெறினுஞ்சாவி[illegible]
குத்தமலிற்றுத்தன[illegible]ய் விழுந்து உவப்புநா[illegible]ம் சுக[illegible]கிவிழினும்ப
கைவருண்டு இனி பெ[illegible]வட்டகையிலாமற்சலத்[illegible] அண்ணைத்துவிகளைவிட்
டுப்பார்க்கச் சாவுகாலங்கள்வருகிறதற்குங்கண்மை[illegible] இமைநோவகள் வருகிற
தற்கும் அதி[illegible]களுத்[illegible]ன்றும் இத[illegible]லசாத்திற்காண்கவென்ற
றிக. மூக்கிற்சுவாச மோடாமல் வாயா[illegible]ன்றுநாளிற்சாவு மலஞ் சல
ஞ் சுக்கில மிக்கதுன்ற[illegible]மெப்பொதும்போலேயல்லாமல் மெத்தக்குறைந்து
விழில்ஒருபுருவத்திலுயி[illegible]போம் ஆறுமாதத்தன்றுடல் அலையாமலிருக்கத் த
ன்னிழலையிற் சாவுசமீபமாம். பஞ்சேந்திரியமும்பஞ்சவர்ணமும் ஆருசிறிபு
மொன்றெனற்ற மாறு[illegible]டாய்க் காணில் மாதம் -௬-

ரு-ஆ௬-அருந்துநிந்துமிதுருவணமிழுக்கிலுளிமற்றை
பொருந்தருமுயாவிடபதம்புருவமேட்கடைக்

டிருந்திடுமோதுருமண்டலமாகுமிவைதெரியா
திருந்திடுமேற்சின்னாளின்மரணி நகர்க்கெய்துவராம்.

என்றது, அருந்துதிநாநுனி துருவநுனி மூக்குநுனி விஷ்ணுபதம் புருவநடு மாதுருமண்டலமாவது, கண்ணிர்கடை யிவைகள்தெரியாவிடிற் சிலநாளிற் சாவன் இதழ் நாக்கு மிடறுக [illegible]ரமில்லாம‌லுலர்ந்துபோகில் மாதம் -ரு-உதடு நாக்கு பல்லு பல்லீறுகள்கறுக்கில் மாதம் -ரு- தெற்குத்திசையிற் சூரியன் தேர்நடக்கக்காணிலும் பலுதுகள் காலத்திலே பொன்னிறமாகிலுங் கறுப்பாகிலும் வெளியிலே யொருவருக்கண்ணில் - ரு - ஒரு - சாவு மூன்றுமாதத்திலுஞ்சொல்லுந் சென்மத்தாந் நின்றது மெழாமிடத்திலுஞ்சாவு ஆகாசத்தில் மதப்பட்டகறுத்த [illegible]னை பகலிலேதோன்றில் -ரு - மீ-சாவு ஈருவாள்போலிருக்கிற ஒனறென்று தலைமேல்விழிற் சிலநாளிற்சாவு தன்தேகமாகிலும் புத்தியாகிலுந்தடுமாறிலும் இராத்திரியில்வில்லிடக்கண்டாலுஞ் சந்திரன்சூரியன் இரண்டாய் முன்னேதோன்றிலுங் கல்லில் மரத்திற் கந்தர்வநகரமெதிர்ந்திடக்கண்டாலும்-மீ-க-பகலில்நட்சத்திரந்தெரிந்து இராத்திரியிற்றோன்றுகநிலுஞ் சிலநாளிற்சாவன்இராத்திரியில்நாலுதிசையிற் சந்திரன்தோன்றிலும் பகலிற் கண்ணிற்றோன்றபேயாடிலுந் தன்னிழல்தெற்குத்தோன்றிலுஞ்சிலநாளிற் சிவன்போம். பேய்- பூதம்-நரி- கழுதை-யசுரர்- இராக்ஷதர் - கழுகு காக்கை- பருந்து - குரங்கு - கடுஞ்செந்நாய்- இவைகள் தன்னைத் தின்னக் கனவுகாணிற் சிலநாளிற்சாவு சிவப்பு சிவப்புப்புடவை சிவப்புச்சாந்து சிவப்புச்சந்தனங் கனவிலே தேகத்திற்பூசிற் சாவு-மீ- அ - புற்றிற் கம்பத்திற் றன்னை மோதக்காணிலும் எண்ணெயிட்டு விரித்ததலையுடனே தென்டிசைக்குத்தோ ரொருவர் கொடுபோகவு மிவர்தன்மேலேறவுந் தன்புல்லுச்சுமக்கவும் அதைக்கன்றுகள்தின்னவுங்காணில் மாதம் -க. கறுப்பாய்க் குள்ளமாயிருந்தவனைக் கனவிற் கூடிலுங் கறுப்புக்குதைகொண்டு கறுப்புப்புடவையுடுத்துக் கறுவலாய்த் தன்னைத் தாண்டக்காணில் மாதம் -க- குரங்குவந்து இழுக்குத்தின் கொண்டுபோகக்காணில் நாள் -௰- சந்திர சூரியாவிடிலு மீயாதவர்ந்தாலுஞ் சிலநாளிற்சாவர். துருவன் அருந்ததி சந்திரச்சாயைதண்டு வழி யிதுகள் தெரியாவிட்டால் வருஷம் ரு-கிரணமில்லாத சூரியனுங் கிரணமுண்டான வக்கினி கண்டாற் சிலநாளிற்சாவு இனிச் சாக்கிய சொற்பனத்தில் பொன்வெள்ளிமேல் [illegible] கண்டாகில் மாதம் [illegible] பிரேத பசாசு கந்தர்வ நகரங்களுஞ் சுவர்ணமயமரங்களும் கண்டால் மாதம் க- இழித்தமில்லாம விளைத்தவன் பருத்து பருத்தவனிளைத்தாலும் உடம்புகறுத்தாலும் மாதம் அ- பின்னொருபாடத்தில் மாதம் க-மலைவிழுந் சேற்றிலுந் தன்னை முன்னுமிலும் பின்னுமிலும் பாதியாகில் மாதம் ஏ-இது சிலநாளிலென்றுஞ்சொல்லும் காக்கை கோட்டான் கபோதாதிபட்சிகள் தன்தலைமே லிருந்து போனால் மாதம் ரு- மணல்மழை தன்மேல்பெய்தாலுந் தன்னிழலிலே காசாருநிகள் விகிர்தமாய்க்கண்டாலும் -மீ-௩-க-தெற்கில் மேகமில்லாதமின்னலும் கீரிவிந்திரதனுக்கண்டால் -மீ-௩- இன்மலைக்கண்ணொடியிலும் கீரி

லும்நெய்யிலும்தன்சிரசு காணமற்போனாலுந் தன்னை யன்னியபுருஷனாய்க்கண்டாலும் மாதம்-க- தன்தேகம்பிணநாற்றம் வெப்புநாற்றமாகில் நாள் ௰௫- இடைவிடாமற் றேகம் நடுக்கெடுத்தால் பிராணன்போம் சொற்பனத்திற் கரடிகுதிரையைக்கூடித் தெற்குந்திசைபோனாலுங்கறுப்பவஸ்திரங்கட்டின ஸ்திரீயையுங் கறுப்புப் புருஷனையுங்கூடித்தெற்குத்திசைபோனாலுந்தான்கறுப்புப்புடவையுடுத்துநீலக்குடை பிடித்துக்கொண்டு நிர்வாணமாய்நடந்தாலும்மரணந்துரிதமாம்பகலிலேவெருநட்சத்திரந்தெரிந்தும்இராத்திரியிலிந்திரதனுசும்இரத்தவர்ணச்சந்திரனையுங்கறுப்புவர்ணச்சூரியனையுங் கண்டாற்சீக்கிரம் மரணம் பின்னுங் கறுவலான மொட்டைத்தலையன்கல்லாலெறியக்கண்டாற்சிக்கிரம் மரணம் சூரியோதையத்திலே நரிகூப்பிட்டுத்தன்னைக்கடிக்கக்கண்டாலு மரணஞ்சமீபம்சொர்ப்பனத்திலேமயிரைவிரித்துக்கொண்டு ஆடிப்பாடித் தெற்குத்திசைபோனால் மரணம் வெள்ளையானையைத்தெற்குதிசையிற்கண்டாலும் ஒட்டகங் கழுதை குதிரை கட்டின தேரிற்போனாலும் மரணம் இந்தவிதங்களால் மரணகாலங்களையறிந்து பரமேஸ்வரனையிடைவிடாமல்பாவித்து தியானஞ்செய்வோனாயினும் அன்றி - ஞானசமாதிபுரிந்தானாயினும்மோக்ஷமடைவானென்றறிக.

௬ஆவது—அத்தியாயம்.

சாத்திரவருஷபலன்.

வருஷ மயன மாதம் பட்சம்

தினமுஞ்சாத்திற்செய்பலன்சொல்லல்.

இனிச்சரத்தில் வருஷபலன் பங்குனிமாதம் அமாவாசைராத்திரி சுத்தக்மனைய நாடிசோதித்துச் சுபதத்துவத்திலேசூரியன்நடக்குமாயின்வலக்கை கீழாய்ப் படுத்து அருணோதையத்தி லெழுந்து பார்த்துச் சோமன் சுபதத்துவத்தில் நடக்கும்போது கிழக்குவடக்கு வாசூலமில்லாமலிருந்தால்முந்நவைத்து ஐந்தடி நடக்க இப்படி மூன்றுநாள் சோமனை நடக்கப் பார்த்துக்கொண்டால் ஒருவருஷபலனுண்டு இதிலொருநாள் சோம னடவாமற்போனாலொருகந்தாயப்பலனில்லை இனி அயனபலன்உத்தராயணத்தைமாதப்பிறப்பின்முன்னைக ராத்திரி சூரியனடக்கும்போது வலக்கைகீழாகப் படுத்துஅருணோதயமெழுந்து சந்திரனைசுபதத்துவம் நடக்கப்பார்த்துப் படுத்தவிடத்திலெழுந்து கிழக்கு வடக்கு வாசூலமில்லாம விடக்கால் முன்னாக ஐந்தடிநடக்க ஆறுமாதப்பலனுண்டு இனித்தெட்சணாயனம் ஆடிமாதப்பிறப்பின் முன்னைராத்திரி சந்திரனைச்சோதித்து இடக்கைகீழாகப்படுத்துஅருணோதையத்திலெழுந்து சூரியசுபதத்துவம் நடக்கப்பார்த்து தெற்குவடக்கு வாசூலந்தப்பி வலக்கால் முன்னாகவைத்து நாலடிநடக்க ஆறுமாதப்பலனுண்டு இனி மாதபலம் மற்றப் பத்துமாதத்துக்கும் அமாவாசைவிதியைநாளிலேசந்திரோ

தையத்திற் சந்திரன் சுபதத்துவத்தில்நடக்கப் பிரதமை யுதையத்திலெழு ந்து சோமனுடிநடக்கும்போதிடக்கால்முன்னாக ஏழடிவைத்து வடக்குக்கிழ க்கு வாசுலையில்லாமல் மூன்றுநாள்நடக்கப் பட்சபலமென்னா மூன்றிலி லொருநாள் சோமனடிவாயிடில் ஐந்துநாட் பலனில்லை இனிப் பட்சபலமா வது கிருஷ்ணபட்சம் அமாவாசை ராத்திரி சூரியன் சுபதத்துவ மிடக்கும் போதுவலக்கை யூனப்படுத்துச் சுற்றப்பார்த்துக்கொள்ள பத்துமாதப்பல னுண்டு இனிச் சுக்கிலபட்சம் பவுர்ணை பூரணசந்திரன் சுபதத்துவத்தி லந்த விராத்திரி யிடக்கை கிழியப்படுத்து அருணோதையத்திலெழுந்து சூரியனடக் கையில் மற்றநாள் பகுளபாட்டியமியில் மேற்குத்தெற்கு வாசுலைத்தப்பி வ லக்கால்முன்னாக மூன்றடிநடக்க ஐந்துநாட்பலனுண்டு பகுள விதியைப்பார் க்கப் பத்துநாட் பலன் திதிதிலைபார்க்கப் பதினைந்துநாட்பலன் இப்படி மூன்றுநாளும்பார்க்க மூவைந்துநாட்பலனுமாம் இனிவாரபலன்.

ஈஅஎ. வெள்ளிவெள்ளிடிங்கள்விளங்கும்புதனிட
மெள்ளியமந்தனிரவிசெவ்வாய்வலம்
வள்ளியபொன்னிவளரும்பிறையிடந்
தள்ளியதேய்பிறைதான்வலமாமே.

என்றது, வெள்ளி திங்கள் புதன் மூன்றுநாளைக்கும் முன்னிரவாயிரத்திற் வ க்கை கூப்பப்படுத்து உதையத்திற் சந்திரனடக்கில் சனி செவ்வாய் ஞாயிறு மூன்றுக்கு முன்னிரவாயிரத்திரிசந்திரனிடக்கை கிழாய்ப்படுத்து உதையத்திற் சூரியனடக்கில்கலது இனிவியாழக்கிழமைமுன்வாரம்-உ-ம்வ பிறைபின்வாரம்-உ-ம்-தேய்பிறை அ-வாரம்-எ-இனி முன்வாரமூன்றுக் கிழக்குவடக்குவாசலையில்லாமலிடக்கால் மூன்றடிநடக்கப் பின்மூன்றுவா ரமுந்தெற்குமேற்குச்சூலந்தப்பிவலக்கால்முன்னாகமூன்றடிவைக்க இப்படி தப்பாமல்நடக்கிறவனுக்கு-கூ-ரு-பட்சம் வாரதிதுகளிலே துக்கிரகபீடைகளும்இன தோஷங்கள் நட்சத்திரதோஷங்களெல்லாந்தீருமென்றறிக இப்படிச்சாம்பாராதபேருக்கெல்லாம் எல்லாப்பீடைகளுமுண்டென்றறிக.

...வது—அத்தியாயம்.

நவக்கிரகராசிநட்சத்திரஞ்சரத்தில்நடப்பது.

நவக்கிரகராசிநட்சத்திரங்க
ளுபக்கிரமமாய்ச்சரமுன்னிலைநடப்பது.

இனிக்கிரகமிலே சந்திரனடக்கையிற் பிருதிவியில்வியாழம் நீரிற்சோமன் வன் னியில் வெள்ளி வாயுவிற் புதன் வானில்வாளக இந்த வைத்துக்கிரகமுஞ் சந்திர

ருடி பஞ்சபூதத்தில்நடக்குமென்றறிக. இனிச் சூரியன் நடக்கையில் மண் ணில் சூரியன் நீரில்சனி தேயுவிற்செவ்வாய் வாயுவிலிராகு வானில் கேது இந்த-ரு-ஞ்-சூரியனில்நடக்குமென்றறிக. இனியிராசிசரத்தில்நடப்பது மே ஷங் கடகந்துலாம்மகரம்இந்நான்குஞ்சூரியனுடி சராசிநடக்கும்இத் ல் பவுடியகாலமுறிய தனுசமிதுனங் கன்னி மீனம்இந்நான்குஞ்சுழிமுனை நடுமூக்குத்தண்டாகத்து தன் எதிராகக்கொண்டுவர்த்தமானகாலங்களுறிய இ து அனல்ராசியாகக்கொள்கவிருச்சிகஞ்சிங்கம்இரிஷபம்கும்பம்இந்நான்குஞ் சந்திரனில்திரராசியாய்பூதகாலங்களையுறிய இப்படிப்பன்னிரண்டு ராசியுஞ்சூ ரியன்சுழிமுனை சந்திரனில் நடக்கும் இதல்லாமற் பஞ்சபூதத்திலு நடக்கு மென்றறிக. இனி நட்சத்திரம் பூராமாதி மூலமந்தமாக நட்சத்திரம் -கூ- ம்- ரோகணிசதைய மிருகசிரிடம்-அ-கூ- ஆகப்பன்னிரண்டுநட்சத்திரமுஞ்சூரிய னுளாகையால் சூரியன்சரத்திலேநடக்குமென்றறிக. இனி அசுவனிபரணிகா ர்த்திகை-அ-கூ-திருவாதிரைமுதல் மகமந்தம்-ரு-ம்- பூராடமாதி ரேவதியந்த மாகச் சதையந்தள்ளி நட்சத்திரம் -எ-அ-நட்சத்திரம்பதினைந்துஞ் சந்திர னுளாகையால்சந்திரசரத்தில்நடக்குமென்றறிகஇப்படிநவக்கிரகராசிநட்சத்தி ரமிவைகளைச் சோதிடத்திலே யறிந்து சமதிநவன் சரத்திலே கண்டுதெ ரிக்கும் கேட்டவர்க்கும் பலாபலன்சொல்வது இப்படியறிந்த சர ஞானி ...த் திதி வாரம் நட்சத்திரம்ராசி யிந்தநாலுவிதமும் வாரசரத்தோடு கூடி ...ந்தால் மெத்த உத்தமம் இதில் மூன்றுநடந்தால் மத்திமம் இரண் டு நடந்தால் அதமம் ஒன்றுமில்ல அதமாதமம் இப்படிப்பார்த்து மூன்று காலமுமறிவாரென்றறிக. இது வெகு சங்க்ஷேபமாகச் சொல்லுகையாலே ...சாத்திரத்திலே வெகுவாய்ப் பாடுபட்டவனுக்கு இதுநன்றாய்த்தெரியுமெ ன்றறிக.

...-வது—அத்தியாயம்.

சன்மார்க்கம்.

சன்மார்க்கங்களை நாடியறிந்து
துன்மார்க்கம்விடல் தூயசன்மார்க்கமே.

ஈஅஅ. பன்னியமணையிருந்து பனுவல்கட்டளையின்றன்மை
புன்னியவனுடிநிக்க னுனருவாரல்லாதுன்னார்
மன்னியசிறப்பானத்தின் வான்பொருட்கொள்வர்நல்லோர்
துன்னியகுற்றந்தேடிச் சொல்லுவர்சிறியோரன்றே.

என்றது, சொல்லப்பட்டவேதமுதலானதில் பனுவல் கட்டளைகளை வி சாரித்து அதிலே யனுபூதிகள்சொல்வதைத்தெரிந்து அல்லாதவைதவிட்டு உன்

னப்பட்டுந்தோஷமாய் பிரமத்தையேகொள்வர் நல்லோர் அல்லது கன்மகாண்டங்களைக்கற்றுப்பெரியோர்களுக்குக் குற்றங்கள் தேடிச் சொல்லுவர் சிறியோரென்றறிக.

௱அகூ. நம்மெ ருளொக்குங்கொண்டு நன்றலாதெங்குநீக்கி
யற்புதவஸ் டேயென்ன வரும்பயன்கொள்வதன்றித்
தற்பொருளென்றுமத்தைத் தமதவாப்பொருளதென்று
பற்பலகூறாக்காதும் பரிசதுபெரியோர்க்கின்றே.

௱கூ௰. எடுத்தவெம்மதங்கணூல்க ளியாவையுந்தமதாயங்கு
வடித்தநற்பொருளைகொண்டு வாம்படமகிழ்வதல்லாற்
படித்தொருபொருளைப்பற்றிப் பாங்கிறுலதினைதங்கிப்
பிடித்ததுபிடித்துக்காதும் பேதமைபெரியோர்க்கின்றே.

அறிவிக்கிறவன் அறிகிறவன் ஞானந் தவம் இந்நான்குங் கைகூடினவனுக்குக்குருவானவர்கைத்தலத்துநெல்லிப்பழமுங் கையில்மணியும்போலவொருபொருளைக் காட்டக்கண்டு அது ஒருசொல்லாலே கணத்திற்பலிக்கு நெறியி யித்த அனுபவத்தை யனுபவித்துத் தன்னை யிழந்த குருத்தியமுடையவனாயிருப்பதே சன்மார்க்கமாகும். இதல்லாமல்வேதாகம புராண சாத்திரங்களைக்கற்றுயுத்திதர்க்கவாதங்களாலே வாசாபிரமஞ்சொல்லிக்கொண்டு தனக்கநுபவ நிஷ்டையில்லாம லிருக்கின்றது அசன்மார்க்கமென்றறிக.

திருவெண்பா.

௱கூக. எய்தவெளிதாமிறையருளில்லையே
லெய்தவரிதாமியாவர்க்கு - மெய்தெளிந்தா
லெம்மார்க்கத்தோடு மிகலற்றிருக்குமதே
சன்மார்க்கமாகு நெறிதான்.

கூ-வது—அத்தியாயம்.

சாதிசங்கற்பம்.

சாதிவேறில்லைத்தானெல்லாமொன்றேயன்றி
வாதியில்வரும்விதமறிவித்துரைத்தது.

அநாதியிலே விராட்புருஷனுடைய முகத்திலே பிராமணனும் புசத்திலே க்ஷத்திரியனுந் தொடையிலேவைசியனும்பாதத்திலேசூத்திரனும்பிறந்தார்களென்று புருஷசூக்தத்திற்சொல்ல இதல்லாமல் மேல்சாதிபுருஷனுங் கீழ்சா

திபெண்சாதியுங் கூடிப்பிறந்தவன் அநுலோமனென்றுங்கீழ்சாதியானும்மேல்சாதிபெண்ணுங் கூடிப்பிறந்தவன்பிரதிலோமனென்றும் புருஷனையறியாமல் விபசாரம்பண்ணிப் பின்னொருவனுக்குப்பிறந்தபிள்ளை குண்டகனென்றுங் கைம்பெண்சாதிக்குப் பிறந்தபிள்ளை கோளகனென்றும் போகஸ்திரீகளுக்குப் பிறந்தபிள்ளைகெடிலனென்றும்வெள்ளாட்டிபிள்ளை விடலனென்றும் இப்படி அனேகவிதமாகவும் இருநூற்று நாற்பது சாதியாகவும் வேதாகமபுராணங்கள்ஞுதசங்கிதை முதலானதெல்லாஞ் சொல்லும் இதுமெய்யாம்அதெப்படியென்னில், முன்வேதஞ்சொன்னதானங்களிலேமுகத்திலேபிராமணனுக்கிலீஸ்வரனும் புஜத்திலே க்ஷத்திரியனுக்கிவ்விஷ்ணுவுந் தொடையிலேவைசியனுக்கிற்பிரமாவும் பாதத்திலேசூத்திரனுக்கில்இந்திரனும் இப்படிநால்வருஞ்சிருஷ்டியாரம்பத்திலேபிறந்தார்களென்னில்இப்போது அந்தத்தானங்களிலேநாலுவர்ணத்தாரும் பிறவாமற்சுக்கில சுரோணிதங்களாகியஸ்தூலபஞ்சபூததிரட்சியாலேவித்தின்கண்வித்துபோலவுடலின்கணுடல்தோன்றுகையாலேயிவர்கள்முன்சொன்னதானத்திலல்ல வென்றறிக.

௱கூஉ. ஆதியிற்பிரமனேதா னனைவர்க்கும்பிதாவாமென்றும்
வேதியர்வேந்தர்மிக்க வணிகர்சூத்திரர்கள்மற்று
நீதியிற்சங்கரஞ்சேரீசராம் பறையராதி
சாதிபேதங்கள்சொல்லுந் தன்மையாமறிகிலேமே.

௱கூங. தந்தையாம்பிரமன்மன்பார்த் தனித்தவத்தானந்தோறு
மந்தவாராதிசாதி யன்றுபோற்பிறக்கக்காணே
முந்திவிழுந்திரவுத்தை யொழுக்கருயோனியாலே
வந்தெல்லாம்பிறந்துசொல்லும் வாசியேசாதியையா.

இதல்லாம லெண்ணிறந்தசராசர சீவனெல்லாம் பஞ்சபூதாத்மிகமானபடியாலே யெல்லாச்சீவனுமொன்றென்றுமொருசாதியோனியிலேயொருசாதிசீவனுற்பத்தியாகாதபடியாலே சீவராசிகள்முதலானதாவராதிகளெல்லாம் வேறுவேறுசாதியாம் இதல்லாமற்பிறப்பின்விதங்களனேகமா யோனிபேதங்களனேகமாய்ப்பிறக்கையாற்சாதிவேறுவேறாம் ஆனால்-சசாத- அசசபேதங்களும் சசாத- சாதியென்று ஒருவிதத்திற் சொல்லலாம்ஆதியிலேமனிதர்மாத்திரமேத்தினசாத-மென்பதுசிறு மத்தியாயு மொருசாதியென்றறிக.

௱கூச. தாதுவின்மயமதொக்குஞ் சகலபூதங்களொக்கு
மோதுநன்புலன்களொக்கு மவ்வவருருவந்தோறு
மாதியாய்நின்றநாத னொருவனேயாதலொக்கும்
பேதமாஞ்சாதிபேத மென்கொடுபேசினையே.

என்றது,பஞ்சபூதங்கள் சத்ததாதுக்கள்-௯௬- தத்துவமுதலான தத்து

வுங்கள்ஆகாயம்-சித்திரை-மைதுனம்-பயங்கள்-ஆத்மா-சீவன்-சுக-துக்கம்-சஞ்சில சரோஜம்-யோனி-வீனுதண்டம்-சையோகம்-இதுமுதலானதெல்லாம் சாதனுவுக்குச் சரியாகையாலே மனிதயோனி யெல்லா மொருசாதியென்றறிக.

௱௯௫. பிரமனுக்குத் தூவசி பெற்றபிள்ளைதான்
 வரமுடைவசிட்டனவ் வசிட்டமாமுனி
 விரைவினிற்குறுங்கிதோள் விரைபூயப்பெற்றனள்
 பரதமாஞ்சத்திமாமுனிவன்றன்னையே.

௱௯௬. சத்திமாமுனிவன்றன்பாற் பராசரன் பராசரர்க்கு
 மச்சியகேந்தியென்பாள் வயிற்றினிலவதரித்து
 விச்சையின்மிகுதியாலே வியாசனுமுனியுமானன்
 கொச்சைகீசர்திபேத மென்கொலோ கூறிடுவே.

௱௯௭. சாதியொன்றுயர்ந்தது தாழ்ந்ததொன்றெனப்
 பேதமேவல்லராய்ப் பிதற்றுவார்சிலர்
 சோதியேயனுதியாய்த் துன்னிநின்றதை
 போதியாமையால்வரும் புன்மைவேறிலே.

என்றது, பிரமற்குக் கூர்த்திவயிற்றிற்பிறந்தவசிஷ்டருக்குச் சண்டாளிச்சிவயிற்றிற்பிறந்த சத்திமாமுனியுஞ் சத்திமாமுனிக்குப் புலைச்சிவயிற்றிற்பிறந்த பராசரும் பராசருக்கு மீன்வாணிச்சிவயிற்றிற் பிறந்த வியாசரும் இதல்லாமற் பின்னுங் கழுதை நாய் முதலியயோனிகளிலும் பிறந்தயோகருரனங்களாலே ரிஷிகளானுரென்றறிக. இனப் பிராமணனே அதிகமென்றுவேதாகமபுராணஞ் சொல்லுகையால் எல்லாருக்கும்மேலாக் பிராமணனென்னில் அதற்குத் தடையாளமொன்றதிகமாக [illegible]லுமது இல்லாமல்பஞ்சபூதம்-தத்துவம்-ஆகாரம்-நித்திரை-மைதுனம்-பயம்-குணம்வேதம்-நவக்கிரகநட்சத்திராசி- நாள்- பட்சம்-மாதம்- வருஷம்- புண்ணியம்-சொர்க்கநரகம்- மழை-காற்று- வெய்யில்-நிலவு-இதுவெல்லாஞ் சரியாகையாலே யெல்லாருஞ் சரியென்றறிக. இனிவேதம் பிராமணரேயல்லாமல் மற்றபேர் படிக்கப் போகாதென்னில். வேதமும் சாஸ்திரங்களும் மகாமந்திரங்களும் கற்றவர்களுக்கெல்லாம் பாடமாகையாலும் [illegible] மாத்மாவும்வாயில்லாதாகையாலும் விலைசெறு பண்டபதார்த்தங்கள் வீடுகள் மாடங்கள் புல்லுகள் கற்பூட்டங்கள் தூபதீபங்கள் சுகதுக்க வியாதி சென்ன மரண கவலை திரை ஏப்பு பிணமாகிறது நாறுகிறது தெய்வப்பிரசன்னங்கள் விதிகள் முதலானதெல்லாஞ் சரியாகையாலுஞ் சாதிபேதமில்லையென்றறிக. ஆனால் பிராமணபீஜம் வேறேயென்னில் ஒருமரத்தின்விதையை

யொருமரத்திலேயிட்டால் அந்தவிதைப்படியேமரத்திலே மாமுளைக்குமல்லாமலந்த மரம்போலாகிற தில்லையாலும் பிராமணன் பறைச்சியோடுகூடி அவன் விந்து பறைச்சியோனியாகிற் பூமியிலேவிழுந்தால் அந்தப் பிராமணனுகப்பிறவாமற் பறைப்பிள்ளையென் றெடுத்துப்போகாமல் [illegible]ப்போகையாலும் பிராமணபீசமவேறேயல்ல அதற்கு இஷ்டம் ரிஷிகளெந்த யோனியைக் கூடினாலு மந்தரிஷிகளுடையபிள்ளைகளாய்த்தகப்பனைப்போலேரிஷிகளாகையாலே விதையொன்றென்றறிக. இதல்லாமல் விதைகள் வேற்றுமைக்கு இன்னம் பூரண திஷ்டாந்தஞ் சொல்வது நாயும் நரியும் மானையுங்குதிரையுங் கரடியும் புலியுங் கோழியுங் குரங்குங் கூடினால இலேசெற்பந்தரியாமற் போகையாலே யதுகளைப்பீசபேதமென்றுஞ் சொல்லலாம் மனிதசாதியெல்லா மொன்றாகையாலே பலிப்புவிடாதென்றறிக. சாதிவேறென்றுசொல்வது அவரவர்செய்தொழில்களாலும் நடக்கையாலுஞ் சாதிவேறென்றறிக.

௱௯௮. பிறப்பொக்குமெல்லாவுயிர்க்குஞ்சிறப்பொவ்வா
 செய்தொழில்வேற்றுமையால்

திருமந்திரம்.

௱௯௯. இக்குலமக்குலமென்பவரேழைக
 ளக்குலமாயிலென் னெவ்வுயிராகிலென்
 சுக்கிலமல்லவோதோன் [illegible]குலமெல்லாந்
 தொக்கவர்க்கல்லவோ [illegible]வனிசமே.

சிவவாக்கியம்.

௨௱. பறைச்சியாவதேதடா பனைத்தியாவதேதடா
 விறைச்சிதோலெலும்பிலே யிலக்கமிட்டிருக்குதோ
 பறைச்சிபோகம்வேறதோ பனைத்திபோகம்வேறதோ
 பறைச்சியும்பனைத்தியும் பகுந்து [illegible]ருமும்முளே.

ஞானரத்நகாரம்.

௨௱௧. மன்கொடுகடங்களைவனைந்துபலபேரிட்
 டன்கொள்ளியற்கைகளின்மன்கள்பலவாமோ
 தன்குலன்மறைக்குலனெனச்சகலசாதி
 [illegible]தின்விகாரமலதுண்டோ.

சிவவாக்கியம்.

௨௱௨. சாதியாவதேதடா சலந்திரண்டநீரலோ
 பூதம்வாசலொன்றலோ பூக்குவ்வாசலொன்றலோ
 காதிலோலைகம்பிவாளிபாடகம் பொன்னொன்றலோ
 சாதிபேதமோதுகின்ற தன்மையென்னதன்மைதான்.

நல்வழி.

௨௱௩. சாதிஇரண்டொழிய வேறில்லைசாற்றுங்கால்
நீதிவழு நெறிமுறையின்-மேதினியி
லிட்டார்பெரியோ ரிடாதாரிழிகுலத்தோர்
பட்டாங்கிலுள்ள படி.

அமிர்தசாரம்.

௨௱௪. ஆதிபேதம் விளைவையறிந்தவர்கள
சாதிபேதந்நீதிஞ் சாற்றுவரோ-சாதிகுல
நல்லார்தொழத்தக்க ஞானமுடையவரே
யல்லாரிழிகுலத்தராம்.

இன்னம் மனித சாதியெல்லா மொருசாதியென்கிறதற்குத்திருஷ்டாந்தம்.

௨௱௫. சந்தனமரமும்வேம்புந் தனித்தனிக்கந்தநாறு
மந்தணர்தீயின்வெந்தாலதின்மணநாறக்காணோஞ்
செந்தழல்புலையர்போலத் தீயினில்வெந்துநாறும்
பந்தமுந்தியும்வேறோ பாச்சனூர்கிராமத்தாரே.

௨௱௬. குலந்தனைக்கேட்டுதோஷிந் தீயிபுபூணுநூலும்
கலந்துடன்பிறந்தாருண்டோ ல்வியால்வகுத்துக்கொண்டீர்
நலந்தருபூவுநீரு நான்முகன்வகுத்துவிட்டாம்
பலவிதஞ்சொல்வதேதோ பாச்சனூர்கிராமத்தாரே.

இப்படி யொருசாதியென்கிறதற்குச் சாத்திரமுகங்கள் பலவுயுண் டென்றறிக. வேறேசாதி யுண்டென்பது - அஞ்சாத - அச்ச பேதமும் அஞ்சாத-சாதிவேறென்றறிக. இதில் ஊர்வையிற் சிற்றெறும்பெல்லா மொருசாதிபோல நாலு அச்சில் ஒவ்வொரு அச்சின் குலமெண்ணிறந்தனுண்டாம் ஆதலால் - காத - அச்சில் இரண்டுகாலுடைய நரரெல்லாமொருசாதியென் றறிக. இதுவரும் ஞானகாண்டத்துக்குச் சரியென்றறிக. எண்ணிறந்த பேதமுந் தூலசூக்குமசம பூதாத்மீகமாகையாலெல்லா மொரேசாதியென் றறிக. வேதமும் ஏகசாதியென்றுசொல்லும் 1. ஆகையால் சாதி பேதமில்லையென்றறிக.

தத்துவநிஜாநுபோகசாரம்.

க-வது—பொதுமைப்பிரகரணம்-முற்றுப்பெற்றது.

௨-அத்தியாயம்- ௬௰க இ-உதாரணமுட்பட்ட செய்யுள்-௨௱௬.

ஓம்பராபரப்பிரமணேநம:.

தத்துவநிஜாநுபோகசாரம்

1.—பூர்வபாகம்—கர்மகாண்டம்.

௨-ஆம்-அதிகாரம்-வாதிகள்சமயம்.

க-வது—அத்தியாயம்.

சமயத்தொகுதி.

பலசமயங்களைப்பாயிரமாகத்
தலைமையாய்ச்சேர்த்தல் சமயத்தொகுதியே.

க. மன்னியசமையங்கூறி லோகத்தினில்வைகு
மன்னவையெட்டாம்பேதத் தாகியவெட்டாம்வேறுந்
துன்னியவட்டவாதஞ் சொல்லுசாங்கியத்தோடெட்டும்
பின்னியபுறத்துமூன்றும் பேசுசங்கற்பமற்றும்.

௨. பாட்டமேபாஸ்கரியம் பகர்பிரபாகரத்தோ
டொட்டியகாம்யதோடங் கெப்தியவிரண்டுமென்றிக்
கூட்டிடுபாஷண்டந்தொன் ஞாறுடன்குலவுபூவி
மீட்டியமிலேச்சாதி யென்றெணுச்சமயபேதம்.

என்று-ஆகமநெறியாகச் சொல்லுஞ் சமையம்-அ-இதிற்பேதம்-அ-வே றுஅஷ்டவாதம் சாங்கியத்தோடு அ- பின்னும் புறச்சமயம் -௩- பின்னும் பா ட்டம்-பாஸ்கரியம்-பிரபாகரம்-சமயம் - ௬௰அ - இதல்லாமற் பாஷண் டமதம் -௬௰- இனி பூமியில் மிலேச்சசாதிகள்கொள்வது இலக்கமில்லாதச மயம் இந்தத்தொகையி னர்த்தம் விளங்க உதாரணம் முறையாய்ச்சொல்லு கின்றும். சிவனுடன் சம்பந்தமாகிறசைவம் எட்டுக்கும்பெயர்.

௩. சிவனுடன்சம்பந்தத்தாஞ் சைவமேசிவாத்துவிதம்பின்
சிவனொடுகூடுசம்மே ளனம்பாசுபதமேற்செப்பிற்

பவயின்மாவிரதங்காளா முகம்வாமம்வயிரவத்தோ
டெவயிலாகமத்துட்பட்ட சமயமெட்டறைந்தாமே.

சிவாத்துவிதம்-சம்மேளனம்-பாசுபதம்-மகாவிரதம் - காளாமுகம்- வாமம் வயிரவம் ஆ-எ.

௬. சைவபேதங்கள்சாற்றி னூற்தமேயனுதிசைவஞ்
செவ்வைசேராதிசைவ மகாசைவந்திகழ்பேதத்தோ
டவ்வையினபேதஞ்சைவ மந்தரசைவம்வேறுங்
கவ்வைசேர்குணைமேநிற் குணத்தசைவங்கள்காணே.

என்றது-சைவத்துக்குப்பேதமானசைவங்கள்- ஊற்தசைவம் - அனுதிசைவம்-ஆதிசைவம்-மகாசைவம்-பேதசைவம்-அபேதசைவம்-அந்தரசைவம்-குணசைவம்-நிற்குணசைவம்-ஆ-கூ.

௫. ஓதியவத்துவாசைவம் யோகமேஞானசைவ
மாதியிலவாந்தரத்த சைவமேகிரியாசைவ
மேதயில்சுத்தசைவ மிலகுநாம்பதத்தசைவம்
பேதகசைவமீரொட் டாயினபேசுங்கலே.

என்றது-அத்துவாசைவம்-யோகசைவம்-ஞானசைவம்- அவாந்தரசைவம்-கிரியாசைவம்-சுத்தசைவம்-நாமபதசைவம்-பேதசைவம்-ஆ-அ- இஃது ஒவ்வொன்று - ௬ = ஆ-௨௰சா

௬. சைவமேயாதியான சைவகாலாறத குமவ்வகையிவைதான்மிக்க குண்டப்பிசத்தியாந்த
தெய்வுறுமிதனைமாமாயையின்தொணிமாலீட்
டவ்வகையியற்றலைமேல யவைசத்தமுத்தியாகா.

இவையல்லாமல்-அஃது காதமென் : அ-சிவசமவாதி- அயிச்கவாதி-சங்கிராந்தவாதி-பிறவாவேஸ்வரவாதி-காபாலிவாதி-அவிகாரவாதி- பேதாபேதவாதி-அனேகேஸ்வரவாதி-ஆ-அ.

எ. மறைநெறிவைதிகத்தால் வந்திடுசமயங்கட்டா
மறைதருநியாயவைசே ஷிகமீமாங்கிசத்தோ
டறைதருசாங்கியம்பின் வைணவம்பாட்டத்தோ
டுறைபிரபாகரந்தா னுயர்வியாகரணத்தோடே.

என்றது-வேதாங்கீகாரமான வைதிகத்திற்பேதமானது நியாயம்- வைசேஷிகம்-மீமாங்கிசம்-சாங்கியம்-வைணவம்-பாட்டம்-பிரபாகரம்- வியாகரணம்-ஆ-அ. மாயாவாதம் - பாஸ்கரியம் - சத்தப்பிரமவாதி-புராணிகள்-ஆ-அ ஆ - சமயம் - ௬௰௪ - இ-நாலுவித சமயம்-௯௰௨-வைதிக பேதம் - அ - பின் அம் புறம்பென்றது-௬- மாயாவாதம்-௩- ஆ-௬௰௪- இது - தத்துவத்நாகர

த்திற் சொல்லுகிறதென்றறிக. இதல்லாமலும் மற்றுமுள்ள சாத்திரங்களில் வைம கச்சொன்ன சமயங்களுங் கூட்டிக்கொண்டு இந்த தத்துவநிஜாநுபோகசா த்திற் சொன்னதென்றறிக.

அ. வானினாவோசையென்பார் வந்தொருகணத்திற்றோன்றி
யுனியார்புத்தியென்பா ரடையவுங்கேட்டுநின்ற
சூனியமென்பார்பூதத் தொழிலெனச்சொல்லாநிற்பா
ரானவாறொருவராலென் றடையவுமியல்பேயென்பார்.

கூ. ஆனந்தக்காரணமென்றறையுமொன்று ஆத்மாவேகாரணமென்றறையுமொன்று,வானின்றுமுலகம்வருமென்னுமொன்றுமாயையினுல்வருமென்னுமற்றதொன்று, தானுந்தானேருமெனுந் தனியேயொன்றுசத்தியின்றும்பிறப்பதெனுமற்றொன்று, வானுந்தன் பெருமைகொடுவந்ததென்று மறைமொழிகடன்னிற்றுன் மயங்குங்காலே.

கலித்துறை.

௰. ஆணவங்காமிய மாயையனுய காதியனு
வேனுதின்லீலைய லீலையிலென்பர் வெகுவிதமாக்
தானுவிலென்பர் பிறப்பிறப்பித்திற் றிப்பதைத்தைக்
பூனுமல்லியோகிக் கோன்கலிங்கேசவொளிவெளியே

௰௧. அருவென்பருருவென்பவரீசன்றன்னை யனேகமுமாயழிக்குமென்பரேகமென்பர், கருவென்பரொவ்வுயிருங் கடந்தானென்பர் கன்னென்பர் கயென்பர்காஷியலரென்பர், தெருளொன்பராம்பூதஞ்சோமனென்பர்சிவனேசிவனட்டமூர்த்தியென்பர், பொருளன்முன்புபுன்றவற்றைத்தாமுங்கேட்டுப் புகன்றபுகன் றேவிடுவர்பொருள்காணுரோ.

௰௨. சவனியல்பையுயிர்க்குரைப்பருயிரைக்கரணங்களுக்கிசைப்ப பேசுங்கரணமுடற்குரைப்ப முடலைப்பூதங்களிற்பிணிப்பர் [ர் பாசபூதமுடற்குமுடல் கரணங்களுக்கும்பகர்காணங் [மே தேசத்துயிர்க்கு முயிரியல்பைச் சிவர்க்குமுரைப்பர்சிலர்தா.

இப்படி நாலுவிதமான சமயங்களிலே வேஷதாரிகளாவா ரிலக்கணம்.

௰௩. தலைமயிர்பறிப்பார் சடையினைப்பறிப்பார் தண்டுதோல்குண்டிகைசுமப்பார், கிலையினைத்துறப்பார்வியதியுற்றினைப்பார் நித்தமோருர்புகத்திரிவார், கலையினைத்துறப்பார்கலைகளைத்தரிப்

பார்கல்லொடுகுமிடிடைத்துயில்வா, கிலேயினிற்றுயப்பாய்நை
வனெட்டிடுமோ விவரினைத்திடுவதேயென்னே.

௰௪. செந்துகில்புனைவார்சிவரந்தரிப்பார் திரிதண்டோடொருத்தனை
பிடிப்பார், தந்தமூத்திரைகள்பலபலதரிப்பார் தவமெய்த்
தம்மூடம்பொறுப்பார், மூந்துகாய்கிழங்கோடிலையயின் றிடு
வார் மோனமென்பார்கதறிடுவா, ரிந்தவாருலத்தாலிசன்மே
விடுமோவிவர்துயருறுவதேயந்தோ.

இப்படி எண்ணிறந்த சமயபேதத்தி லிந்நாடு இத்தேசத்திலுள்ள ச
மயங்களிலே சில எடுத்துச் சங்க்ஷேபமாகச் சொன்னதென்றறிக. இப்பால்
வேதாந்திகோமதங்கள் சொல்வது.

உ-வது—அத்தியாயம்.

கிரீடாப்பிரமவாதி.

பிரமக்ஷோபம் பெயருமுக்குணத்தால்
நெறிமைகிரீடாப்பிரமமிலேயே.

இனி பிரமத்திலே முக்குணமாரோபித்து இந்த மூன்று குணத்தோங்
கூடி மும்மூர்த்திகளாய் இவர்களாலே சிருஷ்டி திதி சம்மாரங்க ளுண்டாய்ச்
செகத் பிரவர்த்தியெல்லா மிவர்களேசெய்யப் பிரம்மானது சாட்சிபூதமாய்
நித்த-புத்த-சுத்த - முத்தனுய்-தன்குணங்களிலே யக்கமூலவாய் மடக்கியும்
விட்டும் இந்தப்படி நிவிர்த்திப்பிரவிர்த்திகளைச் செய்து தனக்கு இந்தவியாபார
மில்லாம லிருக்குமென்றறிக. இதில்(சொரூபலட்சணமாவது) ஏகமாய்இரண்
டாவதில்லாதிருப்பது. இனி(தடத்தலட்சணமாவது) இராசத-தாமச-சாத்வீத
குணரோபத்தில்மும்மூர்த்திகளுண்டாவது. இனி(பெத்தநிலையாவது)இவர்களா
லேசெகத்துண்டாய்ச் சீவர்கள்செனனமரணப்படுவது (முத்தியாவது) இது
களைவிட்டுக்குருவினாலே மோட்சமடைவதென்றறிக.

௩-வது—அத்தியாயம்.

லீலாப்பிரமவாதி.

வாரிதரங்கம்போலவசிப்பது கேருலீலாப்பிரமநிலையே.

இனி (சொரூபலட்சணமாவது) தனிப்பொருளாய் நிற்பது. (தடத்தல
ட்சணமாவது) சமுத்திரமானது தானேதரங்கமானாற்போல ஏகமானபிரம
ம் தானேமாயைமுதல் செகத்பிரவர்த்தங்களான தனுகரணபுவனபோகபோக்
கியங்களானதென்றறிக. இனி (பெத்தநிலையாவது) இப்படியானசெகத்பிர
வர்த்தங்களிலே சீவராசியென்றுபெயராய்ச்செனனமரணப்படுவதுபோல் பி

ரானந்தியாலே கன்மங்களிலே கூடியிருப்பது. இனி (முத்தியாவது)சமுத்திரத்
திலே தரங்கமடங்கும்போதுந் தரங்கமுண்டாகிறபோதுஞ் சமுத்திரமொன்
றே நின்றாற்போலப் பிரமந் தானொருவனாய் நின்றாலுந் தன்சுயலீலையாலே
தன்னிடத்திலுண்டான அனேகவிவகாரவஸ்துக்களுடனே நானாவாய்விளை
யாடிநின்று வெகுவானவஸ்துக்களெல்லாமனித்தியமும்அசத்தியமுமாய் எ
ல்லாந் தன்னிலே யடக்கித் தானே தற்போதமுமா யெல்லா மடங்குகிறது
ந்தும் ஒடுங்குகிறதற்கும்பிரமமேயல்லாமல் வேறொன்றில்லை இப்பிரமத்தை
விடச் செனனமரணமில்லையாமென்றறிக.

௪-வது—அத்தியாயம்.

பிரதிவிம்பவாதி.

செலசூரியன்போலத்தேகங்கடோறும்
மெலமாஞ்சீவன் பிரதிவிம்பமென்னே.

இதில் (சொரூபலட்சணம்) பிரமமொன்றுமேநின்றது. இனி (தடத்தல
க்ஷணம்) சுத்திகாரிசிதம்போல் பிரமத்திலேமாயையுண்டாய் மாயையாலேய
ஞ்சபூதமுதலான செகத்துண்டாக இதிற்சூரியன் கடோபாதிப் பரிச்சின்ன
ங்களாலே யனேகமாய்த் தோன்றுமிடத்தில்அந்தக்கடசலத்தில்வந்த உபா
தியாலே பிரதிவிம்பித்தசூரிய னுபாதிப்பட்டதுபோலக் காணப்படும். இதுமு
ற்சூரியனுக்கில்லாததுபோலும் அந்தச்சூரியனல்லாமலந்தப் பிரதிவிம்பம் ம
ற்றொன்றல்லாதுபோலும் பிரமமுந்தேகோபாதிப்பரிச்சின்னங்களாலே ய
னேகசீவராசிகளாய்ப் பிரதிவிம்பித்து அந்தந்ததேகோபாதிகளில்வந்த சுகது
க்கங்களை யந்தந்த சீவராசிகளுக்கு மயாக்கித்தனக்கில்லாமல்நின்ற நிலையென்
றறிக. இனி (பெத்தநிலையாவது) மாயைமுதலானசெகத்திற் பிரதிவிம்பமான
வாத்மாக்கள் தேகோபாதிகளாலே பெந்தப்பட்டுச் செனனமரணப்படுவ
தென்றறிக. (முத்திநிலையாவது) கடமுடைந்தாற்கடசூரியவிம்பம் முதற்சூ
ரியனில்கலந்தாற்போல் தேகோபாதிகள்நீங்கிக் குருகடாக்ஷத்தாலே யாத்ம
சொரூபம்விளங்கி நிட்டைசாதித்துக்கூடுகிறபோதுஞ் செகமெல்லாம் நிமிஷ
த்திலே சர்வசங்காரமாம்போதும் பிரமமொன்றுமே யிருந்திருந்து அப்பிரம
த்தோடெல்லாமயிக்கியமாவதே மோட்சமென்றறிக.

௫-வது—அத்தியாயம்.

மாயாவாதிமதம்.

மாயையவித்தையெனவாதித்து
காய்பொருளொன்றெனன் மாயாவாதமே.

(சொரூபலட்சணம்) நிட்களாகிஞானந்த நின்மலசிசப்பிரகாசநிராமய நிஷ்

தாங்கமாய் ஞப்திமாத்திரமானபிரமமே நீயாகிறவனென்றறிக. இனி (அஷ்டத்தலட்சணம்).

௬௫. சாற்றியபிரமமென்னு மவிகாரிசந்நிதிக்கே
யேற்றியமாயைதானிவ் வுலகுயிரனைத்துமாகித்
தோற்றருமனந்தபேத மாய்ச்சுழன்றழியுங்காணே
யாற்றரும்பெற்றமுத்தி பேறிழுவவையுமித்தை.

௬௬. ஆதலாலிகழ்மித்தை பரமதுதானுமித்தை
யேதமதறவுமற்றை யகமெனுமதுவுமித்தை
யோதியமபல்போப்போத முத்தமென்பதுவுமித்தை
சாதமேபிரமமுத்தன் ஞானவிகாரியென்றும்.

௬௭. சாற்றியவதுநீயென்று தான்மறைகுரவர்கூற
வேற்றியவதுவோநானென் றிசைத்தன்மாத்திரமேஞானம்
போற்றியவதுவுமோரிற் பொய்யதாமாயையின்றே
யாற்றவங்கறிதன்மாயா வாதமத்துவிதமையா.

௬௮. சுத்தவத்துவிதங்கக்க டுகொறத்துனியாவாகா
மெய்த்தகுபிரமந்தாங்கள் டனுபவித்திடல்விடென்ப
சத்தகுபிரமங்காணி லழிவுறுமறியாரேது
மித்தையென்றிச்சைசெய்தே விளையாடித்திரிபுரையோ.

மறுப்பு.

௬௯. அவிகாரம்பிரமமாயை விகாரமமெவையுமென்று
யவிகாரவிகாரங்கண்டன் கதிக்குசாற்றிடலேதையா
வவிகாரமென்னிற்முன்போய் விகாரியாமாயையேனுன்
னவிகாரந்தானும்பொய்யாய் மாயையாயழியுமென்றே.

என்றது, பிரமம் விகாரமென்றும் எல்லாம் பிராந்தியல்லது தொன்றுமில்லை, மாயைதானேயெல்லாமாயிருக்குமென்றும் காந்தத்தின்முன்னே இரும்பு திரிந்தாற்போல் சைதன்னிய சந்நிதிக்கே புத்திநடக்குமென்றும், பழுதையிற் பாம்புருப்போலும் நீரின்சலனத்தைச் சந்திரன்சலிக்கின்றானென்றும், நானேபிரமம் ஞாலம் பேய்த்தேரென்றும், அனிர்வசனமாகிறமாயையிலே உலகமுண்டானதென்றும், இதுவில்லையாகிவுலகமுறியாதென்று மியல்பாகி லழியாதென்றுங், கிளிஞ்சில் வெள்ளிப்பிரமைபோலப் பிராந்தியாகிறமாயையினாலே செகத்துண்டானதென்றும், ஆகாசத்திலே மேகசஞ்சாரந் தோன்றி யொன்றுமில்லாததுபோலுஞ் சிலந்தி நூல்களையுண்டாக்கி யில்லாமல் விழுங்குவதுபோலும், பிரமத்தின் சத்தியில்மாயை செகத்தையுண்டாக்கும். அஃதெப்படி யுண்டாக்குமென்னில், பிரமத்தில் வாறு யிதிலொன்றி

லொன்று யைந்துபூதமுமாகி யிதில்தானியமுண்டா யிதிலன்னமா யிதிலாறு தாதுவாயிவ்வாறுமொன்றி லொன்றுகூடிப்பஞ்சகோசமா யிந்தக்கோசவுருவிற் பிரமம் பிரதிவிம்பிக்கும் சூரியகிரணத்தாலே பலபாண்டத்தில் விம்பசூரியன்பற்றில்லாததுபோலுந் தோன்றித்தோன்றினதெல்லா மித்தையாய்ப் போம். பிரமமேநித்தியம்இப்படிப்பிரமசன்னதியில் மாயாப்பிரவர்த்தந் தோன்றி மித்தையாகுமென்றறிக. இது (அட்டதலட்சணம்) இனிப் பெத்தமாவது சிவராசிகள் முன்சொன்ன பஞ்சகோசவுருக்களிலே கடோபாதி பேதங்களால் சூரியன் நானாவானதுபோலும், நானாவிரத்தினங் கோத்த சாடி நானாவர்ணங்கள் போலும், சிவராசிகளானவிடத்தில்அந்தக் கடத்தில்வந்த வுபாதி கடசூரியனுக்கல்லாமல் முதற் சூரியனுக்கில்லாததுபோலு கடசலமுடைந்தால் முதற்சூரியனோடேகூடுமென்றும் இப்படி தான்பெத்தமென்றறிக. இனி (முத்திநிலையாவது) தத்துவங்கள் முதலானதெல்லாம் வித்தையாகாரியமென்றும் இஃதிரண்டும் விசாரித்து மித்தையென்றறியில் ஞானம்பிறக்கும். அஃதெப்படி யென்னில் சந்தி காயத்திரி அநுஷ்டானமுதலான சற்கர்மங்கள் செய்து சுசிற்பூசனைகில்அந்தக்கரணசுத்தியாம் இச்சுத்தியால்ஞானமுண்டாம் இஞ்ஞானம் பிரமத்தை நானென்றறிவிக்கும் இது தானேநானாய் தன்னிற் றன்னையேயநுபவித்து மாயாகாரியபூதங்கள் மித்தையாகத்தான் பிரகாசித்துநானேயுள்ளதென்று தெளிவது அத்துவிதஞானமென்றறிக. இதற்குத் தத்துவமசியை யுணர்ந்தா லதுவே நீயென்றும் நீயேயதுவென்றும் இதப்படி வராவிட்டாற் சன்னியாசியாய் பஞ்ச சாதனமும் பெற்று அஷ்டாங்க யோகங்களைச்செய்து சமாதிநிலைவந்து எல்லாமித்தையாய்நின்று தானேதானென்றறிவது மோட்சமென்றறிக.

௭௰. பேதமோடபேதபேதா பேதமேபிறமுமூன்று
லோதியமாயாவாதத் துன்மையையுரைக்குங்காலை
பேதமாய்ப்பிரமமென்னப் பேதமாம்பேதாபேதத்
தோதலாம்பிரமமென்ன மூவகையுளதாயன்றே.

என்றது, பிரமம் பேதம் அபேதம் பேதாபேதமாயிருக்குமென்றறிக. பின்னுமொரு விதசிருஷ்டி சோதிய விளைவா யிருக்கின்ற தாய்தான வெளியிலே யவித்தையாகிற மாயை யங்குரித்து இதிலே ஐம்பூதமாய்ப் பணைத்து உலகுண்டானதென்றறிக. இஃது வியாசர்கற்பிதம்.

௯-வது—அத்தியாயம்.

வைதீகவேதாந்தம்.

வேதப்பொருளின் விரிவைத்தள்ளிச்
சோதியநிவேசெசங்கில்வேதாந்தமே.

சுத்தவைதீகவேதாந்தமாவது, வேதங்களைச்சிரசிலேதரித்துக்கொண்டி

தானும்அறியாம லிருக்கிற உபநிஷத் பிரமாணமான விவேகசிந்துவாகிற சா
த்திரத்திற் சிருஷ்டிப்பிரகாரணத் தத்துவசிருட்டி சொல்வது. இனி (சொரூப
மாவது) சத்தி சக்கரத்துக்குப்பின்னெருப்பிமாத்திரமான அறிவே ஞாதுருஞா
ன நேயமாம் இவைகளடங்குவதற்குத் தானமாய்நிற்பதுநிட்களநிர்மலநிசா
ணந்தபரப்பிரம அறிவென்றறிக. இதைஞானமென்று லறிகிறதில்லை. அஞ்
ஞானமென்றால் மறப்பில்லை. அபாவமென்றால் சுத்தசைதன்னியம் ஆனந்
தசொரூபம் உள்ளதென்றால் வாங்கப்போகாது இல்லையென்றால்விடக்கூடா
துசித்திரைசெய்கின்றவனையெழுப்பும் எழுந்தவனை யெச்சரிக்கும் எச்சரித்
தவனைப் போகிக்கச்செய்யும் இப்படிச்செய்தாலுந் தானொன்றிலுந்தோயா
ல் ஒருபடிகப்பருவதம்போல் பெரியதிலெல்லாம் பெரியது களங்கமில்லாதது
பிடித்தாற் கடினப்படாமலிருப்பது பிரமசொரூபலக்கணமென்றறிக. இஃ
து ஆகாசம் போலேவெளியாய் வியாபியாய் வியாபகவெளியாயிருக்கும். பி
ர்மாதிபஞ்சமூர்த்திகள் தங்கள்வியாபாரஞ்செய்து வோய்வானவேளையி லி
ளைப்பாறுகிறதற்கு நிஜமானவீடு அங்கேவித்தையவித்தையில்லை அகம்பிய
ஸ்வஸொரூபவேத்தியம் அதுவே நீயாகிறபிரமமென்றறிக. இனி (தடத்தல
ட்சணமாவது) ஆகாசவீதியிலே மேகசஞ்சாரங்காண்பித்தாற்போல் முன்
சொன்னபிரமத்திலே மாயாபடலங்காண்பித்தது இதுகெட்டால் சயம்புவா
யிருக்கும். இந்தமாயாதேவி ரஜஸிலே பிரமாதிதேவதைகளும் அபரிமிதபாலக
ர்களும்பிறந்தார்கள் இந்தமூலமாயைக்கு முன்சொன்ன பூரணசைதன்னிய
மே முதலென்றறிக. இந்தமாயை பிரமத்திலேயுள்ளது இதுவிவர்த்தனம் இ
துவேதாந்தசித்தாந்த உபநிஷத்துக்களாலே நிச்சயிக்கப்பட்டது. இதுபிரமா
ணசித்தம். இனிவிவர்த்தனமாயை பிரமத்தைப்போல் தானும்நிர்விகாரமுமா
ய்அன்னியஆபாசமா யிதின்நிசாகாரம் விகற்பியாமலிருக்கும். சூரியப்பிரகா
சத்தாலே கானற்சலமுண்டாவதுபோல் பிரமத்திலேவிவர்த்தங்கள் காண
பித்தது. இருளிற்பழுதை பாம்புபோலத் தோன்றிற்று. இந்தமாயாப்பிரம
விவர்த்தனம் இங்கேகுணசாம்பியமென்பது சங்கேதம். இந்தவாக்கியஞ்சா
ங்கியன்பிரகிருதி புருஷனென்றுகொண்டான். இது குணத்திரயசம்மதம்.
இது ஈஸ்வரனுன்மணி அவத்தை யிந்த விவர்த்தனமாயையை முன்சொன்ன
பூரணசைதன்னியபிரமதிருஷ்டியால் இந்தமாயைதானே மகாமாயையாயி
ற்று. இஃதே சுத்தசாத்மீகமான ஸ்வரூபானுசந்தானமாய் நானேபிரமமெ
ன்றாயிற்று. இது மித்தியாபாசமாம். இஃதே பிரமவிவர்த்தனம் அஃதெப்
படியந்தமகாமாயைக்குப்பிரமகாந்தியினாலே ஞானபூர்த்தியங்குறித்த தென்
றால், பிரமமெத்தனையுண்டு, அத்தனையும்வியாபித்து இந்தமாயா தேவிதா
னே பிரமமாயிருக்கும். இந்தமாயைபிரமத்தின்முன்னேயில்லாமையேகாண்
பிக்கும். பிரமமில்லாதபோது தன்னைத்தெரிவித்துக்கொண்டு பிரமாதிதேவ
தைகளைத் தன்னகத்தி லடக்கிக்கொண்டு கடுகடனா சாமர்த்தியத்தோடி
ருக்கும். இது அசம்பாவனமாயை அனிர்வாச்சியம் ஆகையாலே மித்தியா

ப்பிராந்தி வியர்த்த ஆபாசமாயிருக்கும். இந்தமகாமாயை பிரமதிருஷ்டி
யாலே ஈஸ்வரனுண்டானான். இவனுக்குப்பரமபுருஷனென்றும்பரமாத்மாவெ
ன்றும்பெயராம். இவனைச்சாங்கியன்பிரகிருதி புருஷனென்றுகொண்டான்
இந்தப்பரமபுருஷனுக்குஇந்தமாயைநிஜசத்தியாயிற்று. இந்தமாயையோடே
கூடின பரமபுருஷனைச்சகுணப்பிரமமாயீஸ்வரனைப்பரந்தாமனாய்ஆதிமூலமா
ய் வாசுதேவரானதென்று வைணவர்கொள்ளுவர். இந்தப்பரமபுருஷனுக்கு
மாயைகூட்டமெப்படியென்னில், எங்கேகடமுண்டாயிற்றோ அதற்குமுன்
னேயாகாசம்இருப்பதுபோலமாயைக்குமுன்னே சைதன்னியம்வியாபித்திரு
க்கும் சமுத்திரதரங்கத்துக்குமுன்னேசலம்வியாபித்தாற்போலமாயையங்குரி
த்தவிடமெல்லாம் அதற்குமுன்னேபிரமம்வியாபித்திருக்கும். இந்தமாயையி
லேவியாபித்தபிரமமேசகுணம். இந்தமாயையோடேகூடாததுநிற்குணம்இது
விவர்த்தனமூலப்பிரகிருதிக்குப்பின்னமாயிருக்கும்இதற்குச்சாட்சியாய்நின்று
பிரகிருதியையவனறிவான்பிரகிருதியவனையறியாதுஅவனிராபாசன் இதுபிர
காசரூபம் அவன்சுயம்பிரகாசரூபன் பிரகிருதிவேத்தியம்அவன்வேத்தா அது
ஞேயம்அவன்ஞாதா இந்தப்பிரகிருதிபுருஷர்களுதிசகவாசமாயிருப்பர்இவர்களு
க்கு வர்ணங்களில்லைபிரகிருதிஅமூர்த்திகள்இவர்கள்சொரூபநிலையைத்தன்னிச
ஸ்வரூபானுபவத்திலேயறியவேண்டும்இந்தப்புருஷன்பரமாத்மாசுயஞ்சோதி
விஞ்ஞானாத்மா இதுமுதலானபேர்களையுமுண்டு இந்தப்பரமாத்மாதானேசிவத்
துவத்தையடையவேண்டிமகாமாயையைநோக்கிப்பார்த்தபோது பிரதிவிம்பமா
கிறமகதத்துவமுண்டாயிற்று. இந்தமகதத்துவத்துக்கு அவ்வியாகிருதமென்
றும்பேர் இந்தசிவனாகவேண்டு மென்றவன்ஞானவிக்கிரகம்பரமேஸ்வரன்சர்
வாத்மாநிர்விகாரன் அவன்சொரூபமேயல்லாமல் தன்சொரூபத்திலே மறப்
பில்லை பிறவித்துவிர்த்திசெய்வதில் சமர்த்தன் இவனொருவனேகர்த்தாஇ
வனது அஞ்ஞானஅவதாரமான பிரமாதிகளெதற்கென்றால், இவன் சகுணப்
பிரமமாய் மாயையோடேகூடிச் சிருட்டியாதிசெய்வதற்கென்றறிக. இந்த
மகாமாயையின் சுத்தப்பிரதிவிம்பமான மகதத்துவத்தோடு முன்சொன்ன
பரமபுருஷன்கூடிப் பிரதிவிம்பித்தபோது சீவாத்மாவென்றும்பேராம். இந்
தச் சுத்தமாயை மகதத்துவமிரண்டுங்கூடினது கூடஸ்தவமாகிற தத்துவ
கெற்பத்திற்சூக்குமமாயிற்று இதுபரமபுருஷன்காரணதேகம்இதைஉருத்தி
ரனுலேசுவகரிக்கச்செய்யும் அதற்குஅஃதேவிடுஇந்தச்சிவாத்மாவுக்குத் தத்து
வங்கள் கூட்டிப் புசிப்பிக்கவேண்டி முன்சொன்ன பரமபுருஷன்அவ்வியா
கிருதத்திலேகூடி அதிஷ்டித்தபோது அங்கேநிர்விகாரங்கார முண்டாயிற்று
மாயையின் குணச்சேட்டையாலேசாத்வீக ராசத தாமசாங்காரத்திரையமு
மாயிற்று. இதில் சாத்வீகத்தில்ஞானசத்தியும் இராசதத்தில் கிரியாசத்தியு
ந்தாமசத்தில்திரவியசத்தியுமாகி மூன்றுமுண்டாயிற்று. இதில்திரவிய சத்தி
யைச்சர்வேஸ்வரன்பார்த்தபோது பின்னுமொரு தாமசாங்காரமும் பஞ்சத
ன்மாத்திரையும் பஞ்சபூதமு முண்டாயிற்று ஆகையாலே சத்தாதிவிஷய
பஞ்சகத்துக்கும் பஞ்சபூதத்துக்குங்காரணகாரியபாவமாயிற்று. பின்பு இவ்

யாசத்தி சமேதராய நிருவிராசதாங்காரமுண்டாய் இதில் ஞானேந்திரியம் கன்மேந்திரியம் பிராணபஞ்சகம்ஆ-௰ரு-ம- உண்டாயிற்று பின்பு ஞானசத்தியை அதிட்டித்தபோது சாத்வீகாங்காரம் உண்டாய் இதில் அந்தக்கரண சூரியாதி தேவதையுண்டாயிற்று. இந்தமூன்றிலுஞ் சர்வேசன்கூடஅன்னியகுண தத்துவமுண்டாயிற்று. இதில்சாத்துவிதாங்காரத்தில்தத்துவம் தொக்குசாதகமாயிற்று. இனிராசதாங்காரத்திற் சுரோத்திராதிஞானேந்திரியந்தோற்று தசாத்தியசாதகமாய்ச் சகலவிஷயமும் புருக்கப்பட்டது இதைக் கர்த்தா போக்தாவென்பர் இனி தாமதத்தில் தத்துவம்போக்கிய சாதகமாயிற்றுஇனிக்கர்த்தா காரணகாரியம் போக்தாபோகபோக்கியம் இது திரிபுடியாம் பின்பு அந்தக்கரணமேபோகம் இந்திரியமேபோகத்துக்குச்சாதனம் பஞ்சபூதவிஷயரூபத்திலே யிருந்து போக்கியமாம் ஒவ்வொருபோக்கிய சாதகத்துக்குமூன்று கூடவேண்டும் அங்கேசைதன்னியம் நிற்சங்கமாயொவ்வொருபூதத்தில் வியாபித்திருக்கும்பரஸ்பரமாய்ஆகாச அம்ஸம் அந்தக்கரணம்-௫-வாயுவம்ஸம் பிராணாதிவாயு-௫-அக்கினிஅம்ஸம் ஞானேந்திரியம்-௫-அப்புஅம்ஸம்விஷயம்-௫-பிருதிவியம்ஸம் கன்மேந்திரியம்-௫-இது ஒன்றிலொன்று கலக்கையால் பஞ்சீகரணமென்றறிக. இதுகளில்ஆகாசத்திலிருந்து அந்தக்கரணஞ்சமானவாயுவாதாரமாய் சுரோத்திரத்துவாரத்திலிருந்து வாக்குசகிதமான சத்தங்கொள்ளும் மனமானதுவாயுவிலிருந்து வியானவாயுவாதாரமாய் தொக்கிந்திரியத்தாலே பாணிசகிதமாய்ப் பரிசங்கொள்ளும் இனிபுத்தியானது அக்கினியிலிருந்து உதானவாயுவாதாரமாய் சக்ஷுவிந்திரியத்தாலே பாதசகிதமாய் ரூபங்கொள்ளும். இனிசித்தமானது அப்புவிலிருந்துஅபானவாயுவாதாரமாய் சிங்குவையால்குய்யசகிதமாய் ரசங்கொள்ளும் இனி ஆங்காரமானது பிருதிவியிலிருந்து பிராணவாயுவாதாரமாய் ஆக்கிராணத்தாலே பாயுசகிதமாய் கந்தங் கொள்ளும் இவ்வாறு சத்தாதிவிடயங்களைக்கொள்வதென்றறிக. இனிப்பஞ்சபூதமும் பஞ்சவிஷயத்திலிருந்து தாமசாங்கார அம்ஸமாய் அவ்வியத்தமாயிற்று. அஃதே பஞ்சமகாபூதம் அஃதே சொரூபத்துக்கும்வந்தது பரஸ்பரகூட்டமாகி இந்தக்கூட்டங்களையொருவிடத்திலே கூட்டவேண்டுமென்று ஈஸ்வரன் மாயையிலே பிரேரித்தாரென்றறிக. இதெல்லாஞ் சங்க்ஷேபமாய்ச்சொல்வது. முன்சொன்னபிரமம் விவர்த்தனமானமாயையை அதிட்டித்தபோதும் மாயையாய் சுத்தமாயையுண்டாயிற்று. இந்தமாயையிலே பிரமம்பிரதிஷ்டித்தபோதுபரமாத்மாவாய்ப் பிரதிவிம்பித்தது இந்த சர்வேசுரன் மகாமாயையைப்பார்த்தபோது மகதத்துவமுண்டாய் மகதத்துவத்தில் அந்த பரமாத்மாபிரதிவிம்பித்த போது சிவனுண்டாயிற்று இப்பவிந்த சிவனுக்காக தத்துவசிருஷ்டி யுண்டானதென்றறிக. சர்வேஸ்வரன் பஞ்சபூதத்திலேபிரவேசித்து அதிட்டிக்கப்பஞ்சீகிருதமாயிற்று உண்ணிலையென்றுபெயராய் முன்சொன்ன-உ௰௫-மாம்இனித் தூல பூத அம்ஸ கூட்டங்களாவது பிருதிவிக்கு மயிர்-தோல்- எலும்பு- நரம்பு-மாம்ஸம்-ஆ-௫-கூட மற்றநாலுபூதத்துக்கும்-உ௰-ஆ-உ௰௫-இது புற

நிலையென்றும்பெயராம். இனித்தூலவியற் பஞ்சவிஞ்சதியாவதுசர்விஷயம்-௫-ஞானேந்திரியங்-கன்மேந்திரியம்-௫- அந்தக் கரணம்-௪-உயிர்-௧-ஆ-உ௰௫-இனித் (தூலபஞ்சவிஞ்சதியாவது) -சுரோத்திராதி- வாக்காதிதானம்-௫-அவத்தைதானம்-௫-பிருதிவியின் கூறுமயிராதி-௫-அப்புவின் கூறுசோரிமுதல்-௫-ஆ-உ௰௫-இனி (சூட்சுமபஞ்சவிஞ்சதியாவது) சத்தாதி-வசனாதி-௫-அக்கினி சம்பந்தம்-ஆகாரம்- நித்திரை-பயம்-மைதுனம்-மறப்பு-ஆ-௫-வாயுவின்கூறான-ஓடலிருத்தல்-கிடத்தல்-நடத்தல்-வலித்தல்-ஆ-௫- ஆகாயத்தின் கூறான-காமக்குரோத-லோப-மோக-மதம்-ஆ-௫-ஆ-உ௰௫-இனிப் (பொறியிற்பஞ்சவிஞ்சதியாவது) ஞானேந்திரியங்-கன்மேந்திரியம்-௫- வாயு-௫-கரணம்-௪-உயிர்-௧-ஆ-உ௰௫-இனி (மறையிற்பஞ்சவிஞ்சதியாவது) பூதம்-௫- ஞானேந்திரியம் -௫-விஷயம்-௫-கரணம்-௪-உயிர்-௧-ஆ-உ௰௫-இனி (பூதவியற்பஞ்சவிஞ்சதியாவது) சுரோத்திராதி-௫-வாக்காதி-௫- விஷயம்-௫- அந்தக்கரணம்-௪-பகுதி-௧-ஆ-உ௰௫-இப்படி யேழுவிதப் பஞ்சவிஞ்சதி யென்றறிக. இனிச் சதுர்த்தோபிரகரணம் ஈஸ்வரதனுத்திரையம் அஃதாவது மகாதேவன் தன்னிச்சையாலே பஞ்சமகாபூதத்தை யிருபதுயங்காக்கி நிசாம்ஸமே நிறுத்தி மீந்ததைக்கூட்டினார் அதிலே ஒருபாகத்தை யிருபத்தைந்து பாகமாக்கி இந்த -உ௰-ம- ஈஸ்வராம்ஸமாம் பத்து திக்குஞ் சுரோத்திரம் வாயுவு தொக்கு சட்சுசூரியன் சிங்குவை வருணன் ஆக்கிராணம் அஸ்வனிதேவதைகள் இதிலிரணியகெற்பனிந்திரியம்-வாக்குவன்னி-பாணிசுரபதி - பாதமுபேந்திரன்-குய்யம்-பிரசாபதி- குதம்-நிருதி - இது கன்மேந்திரியமாம் இந்த [illegible]மாண்டத்தில் வர்த்தித்ததுபிண்டத்திலுஞ் சரியாம் இனி அந்தக்கரணம் விஷ்ணு-மனது-சந்திரன்-புத்தி கமலாசனன்-சித்தம்நாராயணன்- அகங்காரம் உருத்திரன் விஷயம்பத்தும் அண்டத்திலிருக்கையாலதுவே விஷயம் இந்த அண்டத்தில்-உ௰௫-குணதேவதையு மீஸ்வரலிங்கதேகமாம் இந்தசூக்ஷும பூதமே யீஸ்வரன் லிங்கதேகமென்றுசுருதி ஸ்மிருதி பிரசித்தம். இந்தஅண்டத்தில்-உ௰௫-தேவதையும் பிண்டத்திலே சிவராசிகளுக் கிருக்கின்றதத்துவம்-உ௰௫-மீ-அதிதேவதைகளாம் இனி யீஸ்வரன் தூலதேகமாவது பஞ்சீகிருதபூதமாயிற்று அதெப்படியென்றால் ஈஸ்வரன் பஞ்சபூதத்தையும் ஒவ்வொன்றாய்ப்பார்த்து ஆகாயத்திலேகரணம்-௫-முண்டாக்கி மற்ற அம்ஸம்பாதி அந்தக்கரணத்தை நிறுத்தும் மற்றநாலையு நாலுபூதத்திற்கலப்பித்து வாயுவை-௫-ஆக்கி யிதிற்பாதிநிறுத்தி மற்றநாலும் நாலுபூதத்திற் கலப்பித்து மற்ற மூன்றுபூதத்துக்குமற்ற அம்ஸம் பாதிநிறுத்திமற்றநன்னான்கு பங்கையும்நாலுபூதத்திற் கலப்பித்து ஆகாயங்கரணம்-௫-வாயுவசனாதி-௫-அக்கினி சுரோத்திராதி-௫-அப்புசத்தாதி- ௫-பிருதிவி வாக்காதி-௫-ஆ-உ௰௫-ம- தூலபஞ்சீகிருததத்துவமாயிற்று-இந்தப் பூதங்களொவ்வொன்றுக்கு மூன்று மூன்றாகக் குணதர்மகர்மங்களுண்டென்றறிக. அதெப்படியென்றால் ஆகாயத்துக்குநிர்மலமே தர்மம்-அவகாசமே-கர்மஞ்சத்தமேகுணம்- வாயுவுக்குக்குணஞ்சத்தம்-பரிசம்-உ-சாஞ்சல்லியமேதர்மம்உலாத்துநிறதேகர்மம்அக்கினிக்குசத்தாதிகுண

ம் ௩ - ஊக்கணமேதர்மம்பாகமேகர்மம் அப்புவுக்குச்சத்திரிகுணம்-௪-கெலிஞ்சியே-தர்மம்- பதஞ்செய்வதேகர்மம்-பிருதிவிக்குகுணம்-௫- கடினமேதர்மம்தாபணுதிகமேகர்மம்சத்தாதிகுணம்-௫- இப்படியென்றறிக. காரணபூதத்திற்குணங்காரிய ரூபமாய்ப்பிரவர்த்திக்கும் ஆகாசமுதலொன்றிலொன்றுபிறக்கையால்ஒவ்வொன்றுக் கொவ்வொருகுணமதிகமாயிற்று. இப்படியுண்டான சத்த-பரிசரூப-ரச-கந்தம்-௫-ம்-சுரோத்திராதி-௫-ல்-அறியப்படுமிந்தபஞ்சமாபூதத்தைச் சருவேஸ்வரன் பஞ்சீகிருதமுண்டாக்கினபிறகுதாலதேகமானது அனந்தமெப்படி நிர்மித்தானென்னில்,தன்னிச்சாமாத்திரத்திலே பஞ்சமகாபூதமும் விசித்திரமாக இரசதன்மாத்திரத்திலே கலந்தாற்பிதஞ்செய்து நிர்மலதேக பாவனையான பிர்மாண்டோற்பத்தியாயிற்று அந்ததேவதாமய விலிங்கதேகத்துக்குப் பிரமாண்டமேசரீரம்அவயவயுக்தமாய் தூலதேகமாயிற்று சத்தபாதாளமே யுள்ளங்கால்முதலாய்-தராதலம்- இரசாதலம்- மகாதலம்-பாதாளம்-சுதலம்-விதலம்-அதலம்-பூலோகம்-புவலோகம்-சுவலோகம்- மகாலோகம்- சனலோகம்- தவலோகம்- சத்தியலோகம் - இந்தப்பதினாலுலோகமும் விராட்புருஷனுக்கு அவயவங்களாம் இந்தப்பதினாலு லோகத்திலுள்ளதெல்லாம் அவன்வயிற்றுக்குள்ளே யிருக்கிறது இதெல்லாங்கூடினதுபிர்மாண்டத்திரிபுவனமாம் இது பிருதிவியாவரணம் இப்படி ஐந்துபூதமு மொன்றுக்கொன்று பதின்மடங்காவரணமாயிருக்கும் பின்பு மகதகங்காரம்மகதத்துவம் இப்படி ஏழாவரணமும் பாலுக்குச் சத்ததாதுவாம் இப்படி அனந்தகோடிபிர்மாண்டமும் மாயாதேவிகெற்பத்திலே யிருக்கும் இந்தபிரமாண்டங்களின் [illegible]றனுக்குத் தூலசரீரம் இந்த தத்துவசிருட்டி சாக்கிரம் இதற்குப்பிரமாஅபிமானி சிருஷ்டிகர்த்தாவிது பிரதமசரணம் அகாரபீசாக்ஷர முதலிய சகலமுங்கெற்பீகரித்திருக்கும் இனி (இரணியகெற்பலிங்க தேகமாவது) இதற்குத் திதி விஷ்ணுகர்த்தா அவஸ்தை சொற்பனம் உகாரபீசம் சகலமுங்கெற்பீகரிக்கும் இது இரண்டாமாத்திரிகை இனி (ஈஸ்வரன்காரணதேகமாவது) பிரகிருதிமகாப்பிரளயமான சுழுத்தி இது மூன்றுங் கௌரிபதிக்குங் கயிலாசபதிக்குந் தனுத்திரயமாயும் இதற்கு ஆதாரபூதமாயுமிருக்கும் மகாரபீஜம் இது பிரணவத்தில் மூன்றுமாத்திரிகையாம் இதுசகலமும் ஓங்காரவிஸ்தாரணமாயிருக்கு மென்றறிக. இனி விராட்டு இரணியகெற்பன் மாயாவிஇது மூன்று மீஸ்வரன் தனுத்திரயமாம் உற்பத்தி திதி லயம் இது அவத்தாத்திரயமாம் பிரம- விஷ்ணு - ருத்திரன் அபிமானிகளாம் அகாரம் மூன்றுமாத்திரிகை குணமூன்று இஃதெல்லாமாயாவிஸ்தாரம் இனிகாரணவுபாதிக்குச்சர்வேஸ்வரனே சகலமாய்வர்த்திக்கும் இது கேவலப்பிரமத்திலில்லை யிதுகாரணவுபாதியின் பிரிவென்றறிக. இனிச்சகலதத்துவார்த்தமு முன்னே சொல்லுகிறோமிது ஈஸ்வரன்தனுத்திரய முடிந்த தென்றறிக. இதைநாலாம்பிரகாணத்திற்சொன்ன தென்றறிக.

(பெந்தநிலையாவது) முன்சொன்னபரமாத்மாவே பிரதிவிம்பித்த சீவாத்மாவுக்குக்காமகர்மஅவித்தை மூடப்பட்டு அஞ்ஞானத்தாலே தன்சொரூபத்தை மறந்து சுகதுக்கவியாகூலனாய் செனனமரணப்பட்டுச்சொர்க்கநரகங்

ளிலே திரிந்துதிரும்பவும் பிறந்திறந்துதிரிவான் இவனைத்திரோபவசத்தியால் மறைப்பித்து ஞானசத்தியாலேதிருப்புகிறது ஈஸ்வரனும் எப்படியென்றால் வெள்ளத்திலகப்பட்டவனை நீயக்கற்றவன் அவ்வெள்ளத்திற் குதித்துப்பிடித்துவந்து கரையில்விடவேண்டும் நித்திரைசெய்கின்றவனைவிழித்திருக்கின்றவன் எழுப்பவேண்டும் அவித்தையாபந்தம் எப்போதுமித்தையேயிதுசத்தியமானால் விடுவிக்கக்கூடாது ஈஸ்வரன் ஆதாரசிருஷ்டிவேறுமென்றறிச்சயித்துபிரபஞ்சத்தின்அனு சந்தானத்தாலேகிஞ்சித்மாத்திரம்விசித்திரசொஸ்வரூபனானவுடனே அனந்தகோடிபத்தர்களுதயமாய் முகிளித அஸ்தமானார் அந்தசொஸ்வரூபத்தில் கிஞ்சித்மாத்திரமானதுதான் அஞ்ஞானலட்சணத்தாலே சைதன்னியனுக்குஅகங்காரபாவமுதையமாயிற்றுஅஃதெப்படியென்றால், ஒருதேகத்திலே அவயஅஸ்தபாதரோமதந்தமுகமுற்பத்திபோலும் அஞ்ஞானஸ்வரூபமாயாதேவியாலே வெருவாம். ஒருபுத்திக்கு அனேகவிர்த்திதோன்றுவதுபோல அறிவில் மறைப்புக்கூடுகையாலே அந்தமாயாதேவிஎத்தனைவிதமானாலும் அத்தனைக்கு மீஸ்வரன்கூடி அஞ்ஞானலட்சனை அவயவரூபனாய்ப்பிரவேசித்தான் அதினால் சூரியன் கடோபாதியாலே அனேகனும்போல்ஒருசிவனே உபாதிபேதத்தால் அனந்தவிதசிவனானான் அந்தச்சிவனுக்கெல்லா மீஸ்வரனுமாவான்ஆனாலுமீஸ்வரன்நித்தியன் சீவன்நாசமாம்சிவகர்மசுகதுக்கமீஸ்வரனுக்கில்லை ஆனாலுஞ் சலத்தைவிடத்தரங்க மில்லை சலந்தரங்கதர்மத்தைவிடும் இதுபோலபரமாத்மாவினவான பிரதிவிம்பத்திலேசிவகர்மம் வர்த்தித்து அது அஞ்ஞானத்தில் பிரவேசிக்க விபரீதஞான மு[illegible]யிற்றுஇதுபழுதைபாம்பானதுபோலென்றறிக. அஃதெப்படிஅஞ்ஞானம்பழுதை விபரீதஞானஞ் சற்பம்போலேயாம் இதல்லாமற் சூரியகிரணத்தாலே மேகமுண்டாய்அதுதானே சூரியனைமறைத்ததுபோல்ஆத்மாவினால்வந்தஅஞ்ஞானம்ஆத்மாவைமறைக்கும் மறைத்தாலுஞ் சூரியன் நடக்கிறகெதியையும் நாழிகையுந்தடுக்கமாட்டாதததுபோல் ஆத்மாவின் உண்மைஞானத்தைத்தடுக்காது அஞ்ஞானம் அவித்தையும் ஆவரணவிபரீதாஞ்ஞானவிக்ஷேபமாகிறதே சிவசங்கற்பகாரணம் (அவித்தையாவது) மூலப்பிரகிருதிஅம்ஸம் அதற்குப்பிரகிருதியேதேகம்சிவன்பரமபுருஷாம்ஸம் ஆகையால்சிவனையும்புருஷனெனப்படும்.இதுபிரஹதாரணஉபநிஷத்திற்கூறுவதால்சிவசிருஷ்டியுமாயையும் அனுதிசித்தம் இந்தசிவனுக்குப் பிரகிருதியாகிற அவித்தையேகாரண தேகம் இதிலே யுண்டான தத்துவங்கள்கூடி அன்னிதாஞானமாய் இலிங்கதேமாகிறசூட்சுமதேகத்தில்தர்ப்பண பிரதிவிம்பம் போலச் சிவன்காரணதேகத்தினின்றுலிங்க தேகத்திற் பிரதிபலித்தவுடனேஅனந்த கோடிரூபமானான் செனனமரணதுக்க முதலானது வர்த்தித்த தென்றறிக. இந்த இலிங்கதேகம்இரணியகெற்பன் இதேலிங்கதேகம்இந்தலிங்கதேகமே நெளிவுஊர்வனமுதல் - அபோசாத - சீவபேதமும் இதுவுமல்லாமல் தூலதேகம் வரும்படியிந்த இலிங்கதேகஞ் செய்தபுண்ணியபாவவிதத்தாலேநானாயோனியாம்.இந்தவிலிங்கதேகத்துடன் கூடினசிவன்உசுவாசநிசுவாசத்தாலும் அன்னபான

நியிலாகிலுங் கர்மாதீனத்தாலே சீவன் அணுரூபமாய் பதினெட்டுதான்னி யத்திலே ஒருவிதத்திலேமாய், அன்னமய கூடு தாதுகாரணமாம் அஃதெப் படியென்னில், புசிப்புகளிலே அன்னரஸமுதலானதுடன் கூடி தகப்பன் தேகத்திலேயிரசமாய் இதுஜடாக்கினிசம்பந்தத்தாலே ஆறுதாதுவாகியேன் டு பதினாலுநாளிற்சுக்கிலமாய் ருதுகாலத்தில் மாதாவின்சுரோணிதத்திலே கூடிப் பரிணமித்து தூலதேகமாமென்றறிக. இப்படிக்காரணசூட்சமஸ்தூ லமாகிய மூன்றுதேகத்துக்கும் விராட்டுஇரணியகெர்ப்பஅவ்வியாகிருதனுளை பரமாத்மாவின் மூன்றுதேகமேபுட்கருவியாய்ப் பிரேரிக்குமென்றறிக. சீவ னுக்கு அஞ்ஞானத்தினலேபிறப்பிறப்புவந்ததென்றறிக. இனி (முத்திநிலை யாவது) முன்சொன்னசிவனுக்குப் பாசபந்தமானபிரகிருதி லிங்கதேகந்தூ லதேகமுதலானதத்துவங்களையெல்லாம்நீயல்லவென்றுநேதிபண்ணித்தனுக ரண புவனபோகமெல்லாம் இரச்சுசர்ப்ப பிராந்தியானதுபோலாயிற்றென்று அனுபவபூமிநாலில் முதற்பூமி (விக்ஷிப்தஆவது) பிரமாப்பியாசஞ் சந்தே கமாய் சொரூபத்திலே சித்தசமாசமானது அதைவிட்டுச் சம்சாரவிவகாரத் திலே புகுவது இனி இரண்டாம்பூமி(கதாயாதமாவது)சித்தஞ் சொரூபத்தி லே லயமாய் விவகாரத்திலெட்டிப்பார்த்துதிரும்பச் சமாதியாவது இனிமூ ன்றாம்பூமி (ஸுலுஷ்டமாவது) மனது பிரமத்திற்கலந்து ததாகாரமாயான ந்தம் பொசிக்கும் இனி நான்காம்பூமி (ஸுலீநமாவது) பிரமத்திலேசி த்தஞ் சேஷ்டையில்லாமல் லயமாய் ஞெப்திமாத்திரமாவது இதனால் பிரமாப் பியாசமாகிற பரிபூரணம்பிறக்கும் இந்திரியம் பற்றுமிடமெல்லாஞ் சுலீனத நிஷ்டையில் நிற்ப தென்றறிக. இனிஇப்படிக் குருவாலே சாம்பவி சே சரி ஞான மவுனமுத்திரைகளைப்பெற்று ஜெகசிவபரமெல்லாம் பிரமத்தை விட வேறில்லையென்று தெளிவதே மோட்சமென்றறிக. இந்தமாயாவாத வைதிகவேதாந்தம் வியாசகற்பிதமென்றறிக. இனிச் சச்சிதாநந்தத்துக்கு அர்த்தம் சத்தேயாப்பிரமம் சித்தேபிரமத்தின் சிற்கிரணபிரபாவமானசித்பி ம்பம் ஆனந்தமேயிந்தவிரண்டின்மத்தியமானவிலாசம் இம்மூன்றுமொருமி த்தலேயீஸ்வரன்பிரமமேசத்ததனு சித்துசிற்கிரணதனுஆனந்தமேயீஸ்வரத னுதற்பதநிற்குணம் சிற்பதம் சகுணம்ஆனந்தமேசகுணநிற்குணம்சற்பதம் பிரவர்த்தி நிவர்த்தியில்லாததுசிற்பதம்மாயையுமாயாபிரவர்த்திநிவர்த்தியுமு ள்ளது இதுசத்துமல்லஅசத்துமல்ல சத்து அகர்த்தா சித்துகர்த்தாகிரியாரூபம் ஆனந்தம் சகலகர்த்தவ்வியத்துக்குங்காரணம் இது உத்தரமீமாஞ்சையென் றுபேராய் உபநிஷத்தார்த்தப் பிரதிபாதிகமாய் பிரபஞ்சத்துக்கு மித்தியா தத்துவஞ் சாதிக்கையாலே பிரமாத்மம் அயிக்கியத்துவஞ் சொல்லுமென் றறிக. ஞெப்திமாத்திரமாகியஆத்மா பிரமாயிக்கஞானத்தாலே விவகாரபந்த நிவர்த்தியாவதே மோட்சமென்றறிக.

௭-வது—அத்தியாயம்.

சுத்தவேதாந்தம்.

சத்தியமாகச்சக சிவபரத்தைச்
சுத்தமதாய்ச்சொலல் சுத்தவேதாந்தமே.

சொரூபலட்சணம் விவேகசிந்தாமணியிற்சொல்வது திருக்கு திரிசிய ம் என்றிரண்டாம் இதில் திருக்குவிவேகமாவது திருக்குமவானந்தம் பரி பூரணஞானுந்தானவிர்த்தி ஞாதுரு ஞான ஞேயஞ் சத்து சித்து ஆனந்த ஞ்செக சீவ பரம் இதுகளொன்றுமில்லாதவிடத்திலெதிர்த்தபொருளாய்ச் சு த்தகுணியமாய் சுத்தஞெப்திமாத்திரமாயிருக்கிற பொருளொன்றுண்டென்ப து. இனி (தடத்தலட்சணமாவது) முன்சொன்ன திருக்குவினிடத்தில்- சுகத பேதம், சுஜாதிபேதம், விஜாதிபேதமென நிராகரிக்கத்தக்க பேதத்திரயமு ண்டு. அவைகட்குத்திருஷ்டாந்தம். ஒருவிருக்ஷத்திற்குப் பத்திரபுஷ்பபலாதி களேசுகதபேதம். விருக்ஷாந்தரமே சுஜாதிபேதம், பாஷாணாதியேவிஜாதிபே தம். திருக்கானசத்ரூபபிரமம் ககனம்போல நிரவயவமாகையாலும், சத்துக் கு வேறொரு சத்தில்லாமையாலும் சுகதபேதம் சுஜாதிபேதமில்லாதிருந்தா லும், சகத்காரண மாயையுண்டாகையால் விஜாதிபேத முண்டென்னின், சி த்திரகளைவிட்டுச் சித்திர சத்தி வேறு தோன்றுவதில்லாததெப்படியோ அப்படிச் சின்மாத்திரபிரமத்தைவிட்டு, மாயைக்கு விலக்ஷணத்துவமில்லா மையால், விஜாதிபேதமில்லையென்பதே நிச்சயம் இந்தஅர்த்தத்தில், "ஏகமே வத்துதியமென்னும்", பதத்திரயத்துக்குஐக்கிய, அவதாரணை, துவைதநிஷே தமென அர்த்தத்திரயமாகையால், அந்தக்கிரமத்தில், சுகத, சுஜாதி, விஜாதி பேதத்திரயமில்லையென்பதேபிரமாணமென்றறிக. இனி (கற்பிதத்துவயம்) அத்தியாரோபம், அபவாதமெனக் கற்பிதத்துவயமுண்டு. அவற்றுள், உண் டான ரச்சு, சுத்தி, ஸ்தாணுவாதியில், கிரமத்தில் இல்லாதசர்ப்ப, ரசித, சோ ராதிகற்பிதம்போலச் சத்ரூபபிரமத்தில் இல்லாதமாயாப்பிரபஞ்ச கற்பனை யே, அத்தியாரோபமாம். இது சர்ப்பமல்லரச்சுவே, இது ரசிதமல்லசுத்தியே இது சோரனல்ல ஸ்தாணுவேயென்பதுபோல விசாரமுகத்தால், இது பிரபஞ் சமல்ல பிரமமென்பதே அபவாதமென்றறிக. இனி (உபாயத்திரயம்) அதத் துவியா விருத்திலக்ஷணை - தடத்தலக்ஷணை - சொரூபலக்ஷணையெனத் தி ருக்ரூபவஸ்து சாக்ஷாத்காரத்துக்கு உபாயத்திரயமுண்டு. அவற்றுள், தே காதி அநாத்துமவர்க்கங்களை யுத்தியால் நேதித்து,பின்றஆத்மனை அறிவிப்ப தே அதத்துவியா விருத்திலக்ஷணையாம். விருக்ஷத்தின்மேலே சந்திரனிருப் பானென்பதுபோலப்பூதாதிசகத்காரணத்திருந்த, ஆத்மனை அறிவிப்பதே த டத்தலக்ஷணையாம். பிரகிருஷ்டோஷ்ணப் பிரகாசரூபமே சூரியனென்ம-

போல, ஆத்மஸ்வரூபமறிவிப்பதே சொரூபலக்ஷணமாமென்றறிக. (ஆத்மசொரூபலக்ஷணபஞ்சகம்) சத்து, சித்து, ஆனந்தம், நித்தியம், பூரணமென ஆத்மாவின் சொரூபலக்ஷணபஞ்சகமுண்டு. அவற்றுள், அறிவேன் அறியேனென்பதிலும், காமாதிவிருத்தி தோன்றுமிடத்திலும், தோன்றாவிடத்திலும், சாக்கிராதி அவஸ்தையிலும், தனக்கொருவாதையில்லாமலுண்டென்பதே சத்துரூபமாம். சாவாவஸ்தையிலும் விஷயங்களை இடைவிடாதறிகிறதே சித்துரூபமாம். பரமப்பிரீதியில் விஷயமாவதே ஆனந்தரூபமாம். சதோதிதமாவதே நித்தியரூபமாம். சர்வார்த்த சாதகமாகையால், சர்வசம்பந்தத்துவமே பூரணரூபமாம். சச்சிதானந்தமே ஆத்மசொரூபமானால், சத்துஞ்சித்தும்போலச் சர்வபுத்தி விருத்தியிலும், ஆனந்தரூபத்துக்கு அபிவியக்தி யுண்டாகவேண்டும். அஃதில்லாமையால் ஆனந்தம் ஆத்மசொரூபமல்லவென்றால் திருஷ்டாந்தம். உஷ்ணப் பிரகாசமானதீபப்பிரகாசமே கிரகத்தில் வியாபித்திருக்கும் உஷ்ணம் வியாப்தமாகாது. சலத்தில் உஷ்ணமேபிரகடித்திருக்கும், பிரகாசம்பிரகடிதமாகாது. காஷ்டத்தில் உஷ்ணமும், பிரகாசமும், இரண்டும் பிரகடமாயிருக்கும். அப்படியே பிரமத்தின் சத்துபாவனைகளில், அபிவியக்தி யாகிறதல்லாமல் சிதானந்தங்கள்பிரகாசியாது, புத்தியின் தமோகுணத்தால் அஞ்ஞானமயமான மூடவிருத்தியிலும், ரஜோகுணத்தால் ராகமயமான குரோதவிருத்தியிலும், சத்துச் சித்திரண்டும் பிரகாசிக்கிறதல்லாமல், ஆனந்தம் பிரகாசியாது. சத்துவகுணத்தால், வைராக்கியமயமான சாந்தவிருத்தியில், சச்சிதானந்தமென்னுந் திரிரூபத்துக்கும் ஸ்புரணை காணப்படும். ஆகையாலானந்தம் ஆத்மசொரூபமாம், இந்தப்பஞ்சரூபத்துக்கும் உபாதிபேதமாவது. (சத்துத்திரயம்) வியாவகாரிகசத்து, பிராதிபாசிகசத்து, பாரமார்த்திகசத்து, எனச்சத்துமூன்றாம். அவற்றுள்-சாக்கிரத்தில் கடாதிசத்தே விதேககைவல்லியபரியந்தம் சுழுத்திமூர்ச்சைமுதலான அவஸ்தையிற்றோன்றாமல், எழுந்தபொழுது முன்போலத்தோன்றுகையால், வியாவகாரிகசத்து. சத்திகாரஜித சொப்பனவிஷயாதிசத்துத் தோன்றுகிறகாலத்தல்லாமல், விழித்தகாலத்தில்லாமையால், பிராதிபாசிகசத்து, சமஸ்தகற்பனைக்கும் அதிஷ்டானமாய்த் தோன்றாதடங்காதிருக்கிற பிரமசத்தே பாரமார்த்திகசத்தென்றறிக. இனி (சித்துசதுஷ்டயம்) சீவ ஈச்சுர கூடஸ்த பிரமமென்னுநான்குஞ்சித்துசதுஷ்டயமாம், இதற்கு திருஷ்டாந்தம் சலப்பிரதிபிம்பாகாசம், மேகாகாசம், கடாவச்சின்னாகாசம், மகாகாசமெனக்கிரமத்தில் திருஷ்டாந்தசதுஷ்டயமாமென்றறிக.

இனி (ஆனந்தாஷ்டகம்) விஷயானந்தம், பிரமானந்தம், வாசனானந்தம், முக்கியானந்தம், நிசானந்தம், ஆத்மானந்தம், அத்வைதானந்தம், வித்தியானந்தமென ஆனந்தம்அஷ்டபேதமாம். அவற்றுள். வனிதாதிவிஷயபத்திற் றோன்றுவதே விஷயானந்தம். நித்திராகாலத்திற்றோன்றுவதே பிரமானந்தம். நித்திரைதெளிந்துந் தெளியாவிடத்திற்றோன்றுவதே வாசனானந்தம். ஸ்தானஸ்தானமில்லாத வியபேக்ஷாபுத்தியிற்றோன்றுவதே முக்கி

யானந்தம். யோகாப்பியாசபலத்தால், மனோலயமானவிடத்திற்றோன்றுவதே நிசானந்தம். பிரியமான வனிதாதி விஷயமத்தியில் தானே பிரியாத்மகமென்றறிந்தவிடத்திற்றோன்றுவதே, ஆத்மானந்தம். நாமரூபப்பிரபஞ்சமெல்லாமித்தை, தானேசத்தியமென்றுவிவேகத்திற்றோன்றுவதே அத்வைதானந்தம். தத்வமஸியாதிவாக்கிய சந்தியமான அபரோக்ஷஞானத்திற்றோன்றுவதே வித்தியானந்தமென்றறிக. இனி (அபாவசதுஷ்டயம்) பிராகபாவம், பிரத்வம்சாபாவம், அந்நியோந்நியாபாவம், அத்தியந்தாபாவமென பிரமாணித்தியபதார்த்தப்பிரகாசக அபாவசதுஷ்டயம்நான்கு. அவற்றுள்-உற்பத்திக்குமுதலாகாரத்தில் கடாதிமுன்னில்லாததே பிராகபாவம். உண்டானகடம்பின்னில்லாததே பிரத்வம்சாபாவம். கடத்திற்படமில்லை, படத்திற்கடமில்லையென்பதே அந்நியோந்நியாபாவம். ககனகுசுமாதிகமே, அத்தியந்தாபாவமாமென்றறிக. இனி (பரிச்சேதத்திரயம்) காலபரிச்சேதம், தேசபரிச்சேதம், வஸ்துபரிச்சேதமெனப்பிரமபூரண பதார்த்தவிரோகிக்குத்தக்க பரிச்சேதத்திரயமுண்டு. அவற்றுள்- ஒருகாலத்துண்டு ஒருகாலத்தில்லையென்பதே காலபரிச்சேதம், ஒருதேசத்துண்டு ஒருதேசத்தில்லையென்பதே தேசபரிச்சேதம். ஒருவஸ்துவாயும், ஒருவஸ்துவல்லவென்பதே வஸ்துபரிச்சேதமென்றறிக.

இனி இருக்குவேதமெசர்வேதஞ் சாமவேதம்-அதர்வணவேதமிந்நான்கில் பிரக்ஞானம்பிரமம் அகம்பிரமாஸ்மி தத்வமஸி அயமாத்மாபிரமம் இந்நான்கு சித்தார்த்தபோதகம் இந்நான்குமகாவாக்கியத்தில் தத்துவமஸிமுக்கியம் இது தத் துவம் அஸி என்கிற பதத்திரயத்துக்குச் சிவசிவ வழிகியமே கிரமமான வர்த்தத்திரயமெனப்படும், பின்னும் பதபதார்த்தகளின் யத்துக்குச்சொல்வது, சாமானாதிகாரணசம்பந்தம் விசேஷணவிசேஷிய சம்பந்தம் லக்ஷியலக்ஷண சம்பந்தம், இப்படிக்கிரம சம்பந்தத்திரயமுண்டு. இதில் (சாமானாதிகாரணசம்பந்தமாவது) நீலோற்பலவாக்கியத்தில் நீலபதமும் உற்பலபதமும் ஒருஉற்பலத்தில் வியக்தி விருக்கிறதுபோல தத்துவமென்னும் வாக்கியத்தில் தற்பதமுந் துவம்பதமு மொருசைதன்னியத்திலிருப்பது (விசேஷணவிசேஷியசம்பந்தமாம்) சோயந்தேவதத்தனென்னும் வாக்கியத்திற்சத்தவாச்சியமான தேசகாலவிசிஷ்டத்தில் தேசமுங்காலமும் விசேஷணம் புருஷன் விசேஷியம் இதுபோலத்தத்துவமென்னும் வாக்கியத்தில் தற்பதவாச்சியமானசர்வஞ்ஞத்துவவிசிஷ்டத்திற்சர்வஞ்ஞத்துவ உபாதிவிசேஷணம் இது நீங்குமிடத்தில்நின்ற சைதன்னியம்விசேஷியம். இனித்துவம்பதத்துக்குவாச்சியமானகிஞ்சிஞ்ஞத்துவ விசிஷ்டத்திற் காரியோபாதிவிசேஷணம் இது நீங்குமிடத்தில்நின்ற சைதன்னியம்விசேஷியம் இனிலக்ஷியலக்ஷண சம்பந்தமாவது தற்பத துவம் பதங்களுக்கு வாச்சியமான சர்வஞ்ஞத்துவ கிஞ்சிஞ்ஞத்துவவிசிஷ்டங்களுக்கு ஐக்கியங்கூடாத படியால் தற்பதத்துக்கு வாச்சியமான சர்வஞ்ஞத்துவத்தைவிட்டுச் சைதன்னியமாத்திரம் லக்ஷணம். இனி துவம் பதத்துக்கும் அதின்வாச்சியமான கிஞ்சிஞ்ஞத்துவத்தைவிட்டுச் சைதன்னியமாத்திரம் லக்ஷணம் ஆகையால்

அசிபதத்தினாலே தற்பத துவம் பதலட்சியங்களுக்கு ஐக்கியஞ்சொல்லுகையினால் அகண்டப்பிரம விஷய சாக்ஷாத்காரஞ் சித்திக்கும் இந்தலட்சியசொரூபமானசைதன்னியந் தானேசாக்கிராதி அவஸ்த அபிமானியானவிரண்டுவிதஅவஸ்தைக்குமபிமானிவிஸ்வாதிவிராட்டாதிக்குஞ் சீவாத்மா பரமாத்மாவுக்கும் பிரித்தறியப்படாத போது தத்துவமசிவாக்கியத்துக்கு வாச்சியார்த்தமாகப் பிரித்து சைதன்னியமாத்திரமாகவறியப் பட்டபோது லட்சியசொரூபமான அவஸ்தாத்திரயரகிதத்தியமாய்நித்தியசுத்த புத்த முத்தசத்தியஞானனந்தாகண்டபரியப் பிரமமாத்திரமேயாம் இதற்குத்தானே பின்னும்விவேகசிந்தாமணியில் தத்துவமசி பதத்திரயங்களுக்கு வாச்சியார்த்தலட்சியார்த்தமென்றுஅர்த்தத்துவயமுண்டு. அதெப்படி, பூர்வோக்ததூலாதிதனுத்திரயசமஷ்டி ரூபத்துக்கு விராட்டு முதல்மூன்றும் பிரமத்தைக்கூடிதப்தாயப்பிண்டம்போல ஏகாகாரமாய்க்காண்கிறது வாக்கியார்த்த முக்கியார்த்தமென்றும் அபிதார்த்தமென்றுஞ்சொல்லப்படும். இனி துவம்பதத்துக்குத்தனுத்திரய வியஷ்டிரூபத்திலே விஸ்வாதிகள்பிரத்தியேகாத்மாவைக்கூடித்தப்தாயபிண்டம் போல வொன்றாயிருக்கும் இது துவம் பதத்துக்கு வாச்சியார்த்த முக்கியார்த்த அபிதார்த்தமாம். இனிவிராட்புருஷனை வேறுசெய்துமீதிநின்ற நிருபாதிகப் பிரமம் தற்பதத்துக்கு லக்ஷியார்த்தமென்றுஞ் சோதிதப்தார்த்த மென்றுமாம் இனி விஸ்வாதிகளை வேறுசெய்து நிருபாதிகப் பிரத்தியேகாத்மாவைத் துவம்பதலட்சியார்த்தஞ்சோதித்துவம்பதார்த்தமாம் பின்னும் மூன்றுலக்ஷணைவாக்கியமுண்டு அஃதுவிட்ட லக்ஷணை விடாதலக்ஷணை விட்டு விடாதலக்ஷணை யென மூன்றும் கங்காசத்தம் பிரவாகரூபமானமுக்கியார்த்தமல்லாமல் கங்கைநீற் கோஷமில்லை கங்கைக்கரைச்சேரியிலே கோஷமென்றுகொள்ளல் இனிக்குந்தசத்தம் ஈட்டிக்குத்துமென்றால் ஈட்டிப்பிடித்தவனைக்காட்டும் இனிச்சோயமென்கிறசத்தம் பூதகாலதேசவயோவிசிஷ்டனான தேவதத்தனைக்காட்டும் அயசத்தம் வர்த்தமானகாலதேசவயோவிசிஷ்டனான தேவதத்தனைச் சொல்லுந் தேசகாலவயோவிசிஷ்டங்களைவிட்டு தேவதத்தனை யவனே யிவன் இவனேயவனென்று சொல்லும் இனிஜகலக்ஷணை அஜகலக்ஷணை ஜகதஜக லக்ஷணையென்றும் அர்த்தலக்ஷணை யென்றும் பாகத்தியாகலக்ஷணை யென்றும் பரியாயநாமம் தத்துவமசியிலுதாரணமாயிவற்றிலொன்றைச்சொல்ல யோக்கிமாமோவென்னில் தற்பதம்வாச்சியார்த்தமாய் சர்வஞ்ஞத்துவாதி விசிஷ்டகுண பரோக்ஷஞனசிவனைச்சொல்லும் துவம்பதம்வாச்சியார்த்த மாய் கிஞ்சஞ்ஞத்துவாதிகுணவிசிஷ்டனான அபரோக்ஷ சீவனைச்சொல்லும் இந்தஉபயவிருத்த உபாதி பதார்த்தத்துக்கு ஏகத்துவஞ் சொல்லாததினாலே பின்னுமிந்த உபயபதார்த்தமான பரோக்ஷத்துவாதி விருத்த தன்மாம்சத்தைவிட்டுவிருத்தமில்லாதசைதன்னியமாத்திரமாய் லக்ஷியார்த்தமான பிரமகூடஸ்தனை அங்கீகரித்து அஃதேயிது இஃதேஅது இந்தவிதத்தில்தாதாத்மிய முண்டாக்கும் பின்னும் அசிபதம் உபயலக்ஷியார்த்தத்திற் பரோக்ஷ

அபரோக்ஷம் வித்தையாகற்பிதமெனச்சொல்லும் அசிபதமாய்ந்த வாத்மாவைக்கண்டயிக்கதஸ்போதமாத் திரமேசித்தமென்று வாக்கியார்த்த லக்ஷணம் இப்படி உபநிஷத்துகளிலேயறிக. இஃது தமிழில்செகலட்சணையாவது விட்ட லட்சணையாம் இவ்விரண்டின் உபாதிகளைவிட்டது (அசகலக்ஷணை யாவது)விடாதலக்ஷணையாம் இதுஉபாதிகளைவிடாற்சீவனும் பரனும்விடாமலொன்றென்பது (செகதசெகலக்ஷணையாவது) விட்டுவிடாதலக்ஷணையாம் இதுவிட்ட உபாதியும் விடாத சீவனும் பரனுமொன்றென்று இப்படிச்சொன்ன அர்த்தலட்சணையை வேறுபண்ணினதும்ஒன்றாக்கினதும்பாகத்தியாகம் இப்படித்தமிழிலென்றறிக.

இனி (சீவநாமரூபவிவகாரம்) பூர்வோக்தசித்துபேதமானசீவ ஈச்சுராதிகளுக்கு - நாம, ரூப, விவகாரகற்பனையாவது சீவனே - விசுவ, தைசத- பிராக்ஞியனென மூன்றும், அவற்றுள்- தூலசரீர வியஷ்டியபிமானி, வியாவகாரிகசீவன், புத்திபிரதி பலிதசைதந்நியன், சிதாபாசன், விக்ஷபரூபன் க்ஷேத்திரஞ்ஞன், சரீரி, பிரமார்த்துரு, கர்த்துரு-போக்துரு-சமுசாரி - விஷயி, பாவாத்துமன், விஞ்ஞானமயன், துவம்பதமுக்கியார்த்தன், முதலானவைவிசுவனுக்குப் பரியாயநாமமாம். சூக்ஷமசரீரவியஷ்டியபிமானி, பிரதிபாசிகசீவன், சொப்பனகற்பிதன், முதலானவைதைஜதனுக்குப் பரியாயநாமமாம். காரணசரீரவியஷ்டியபிமானி, அவித்தியோபாதிகன், முதலானவை பிராக்ஞியனுக்குப் பரியாயநாமமாமென்றறிக.

இனி (ஆத்மத்திரயம்) சீவாத்மா, அந்தராத்மா, பரமாத்மாவென ஆத்மத்திரயமுண்டு, அவற்றுள்- தப்தாய பிண்டம்போலத் தேகங்கட்குள்ளே சம்பந்தித்துச் சகலசமுசார விவகாரமுள்ளவனே சீவாத்துமா. கமலபத்திரோதகம்போலச் சமுசாரம் பொருந்தியும் பொருந்தாதவனே அந்தராத்துமா. லோகவிவகாரங்களுக்குச் சாக்ஷிரூபிய னெப்படியோ வப்படிச்சீவாந்திரவிவகாரசாக்ஷிகனே பரமாத்துமா. இனி (சமுசாரகற்பனை) சலத்தின் சஞ்சலம், சூரியன்சஞ்சல மென்பதுபோலவும், மேகமோடச் சந்திரனோடுமென்பது போலவும், நதியில் ஓடமோடத் தீரத்தின் விருக்ஷமோடுமென்பது போலவும், மனையிந்துவாரத்திற் பிரகாசிக்கின்ற சூரியகிரணம், கையசைக்கும்போது அசையுமென்பதுபோலவும், தேகத்தின் சனனமரணம், ஆத்துமனுக்கென்பதுபோலவும், நிர்விகாராத்துமனுக்குத்தேகாதியுபாதியாலான அவஸ்தாகற்பனைசமுசார விவகாரமாம். இனி (ஈச்சுரனுமரூபவிவகாரம்) ஈச்சுரனே- விராட்புருஷன், இரணியகர்ப்பன். அந்தரியாமி யெனமூவராம். அவருள், தூலசரீரசமஷ்டியபிமானி ஈச்சுரன் தற்பதமுக்கியார்த்தன், முதலானவை விராட்புருஷனுக்குப் பரியாயநாமமாம். லிங்கசரீர சமஷ்டியபிமானி, மகாப்பிராணன்- சூத்திராத்மன்- முதலானவை யிரணியகர்ப்பனுக்குப்பரியாய நாமமாம். காரணசரீர சமஷ்டியபிமானி, அக்கியானோ பயிதசைதந்நியன்- காரணோபாதிகன், மாயோபாதிகன்- மாயாபாசகன், மாயாவயவி, ஜகத்கியோனி, ஆனந்தமயன், அக்ஷரன் , அவ்வியாகிருதன், சபளப்பிரமன், ச

குணப்பிரமன், பரன், பரமன், பரதேவதை முதலானவை அந்தரியாமிக்குப்பரியாயநாமமாம். இனி (அந்தஃகரணதோஷதிருஷ்டாந்தம்) சித்திரபடமான து நாநாவர்ணங்கூடுமுன்னே வெள்ளைப்புடைவையென்றும், மேற்கஞ்சிகூழ்அனுலேபத்தால் கடிதமென்றும், மேல்கிமையினுகாரத்தா லாஞ்சிதமென்றும், மேவிதயோக்கியவர்ண பூரணத்தால் ரஞ்சிதமென்றும், சொல்லப்படும். அப்படிப்பிரமமுதல் மாயாதத்காரியாதிதமானதே சித்தென்றும்; சர்வகாரணமான மாயோபாதியினால், அந்தரியாமியென்றும், அவ்வியக்தமான சூக்ஷமசரீர சமஷ்டியுபாதியினால், சூத்ராத்மனென்றும், வியக்தமானபஞ்சீகிருத பூதகாரியரூப, தூலசரீர சமஷ்டியுபாதியினால், விராட்புருஷனென்றுஞ் சொல்லப்படும். பிரமத்துக்குச சித்திரப்படம் திருஷ்டாந்தமானால், அதில்,சித்திரம் யாதொன்னில், விரிஞ்சனாதி திரணாந்தமான சேதனபிராணிகளும், கிரியாதி அசேதன விஷயங்களுமான சடாசடரூப சகமென்றறிக. பாரமார்த்திகமான சித்ரூபமொன்றில், மித்தியாத்மகபகுசேதன சேதனரூபசகத்துக்கு யெப்படியென்னில் சித்திரபடத்தி லெழுதப்பட்டு நாநாவர்ண பேதமான சிதாதிகளை நிவிர்த்திசெய்வதற்கு அசமர்த்தமான வஸ்திராபாசங்களும் சிதாதிகளைப் பரிகாரஞ்செய்கிற சத்தியமான ஆதாரபடமும், ஏகாகாரமாக விருந்த போதைக்கும், சித்திரபடத்திலிருந்த கிரி நதியாதிகள் அந்தசித்திரா தாரபடத்துடன், சமானமாகாதபடியே சித்ரூபப்பிரமத்தில், வெவ்வேறாகத்தோன்றப்பட்ட சிதாபாசசைதந்யரான வியாவகாரிகசிவர்கள், சித்துடனே சமானமாய்த்தோற்றினும், பிருத்திவிமுதலான சடரூபங்கள், சமானமாகாததினாலே [illegible]தனு சேதனமான சகத்து, சித்ரூபப்பிரமத்தில், கற்பிதமென்றே நிச்சயிக்கப்படுமென்றறிக. இனி (ஈச்சுரன்முக்கியகுணம்) சர்வஞத்துவம், சர்வேச்சுரத்துவம், சர்வநியந்தாத்துவம், சர்வா[illegible]யாமித்துவம், சர்வகர்த்தத்துவம், சர்வசக்தித்துவாதிகளே ஈச்சுரனுடைய [illegible]கியகுணமாமென்றறிக.

(ஈச்சுரன்பிரபுத்வ சாமர்த்தியகுணத்திரயம்.) கர்த்தருத்துவம், அகர்த்தருத்துவம், அந்நியதாகர்த்தருத்துவமென ஈச்சுரன் பிரபுத்துவ சாமர்த்தியகுணத்திரயமுண்டென்றறிக. இனி (ஈச்சுரன்பஞ்சகிருத்தியம்.) சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகமென ஈச்சுரன்பஞ்சகிருத்தியமுண்டு ஆனால், நிர்விகாரத்துவமாகிய பிரமசொரூபனான ஈச்சுரனிடத்தில், சிருஷ்டியாதிவியாபாரமெகுகிர்த்தியங்களெங்ஙப்பிரசித்தாலாமென்றால், எப்படிச்சூரியன் இச்சாயத்தனமில்லாமல், தன் வருஷகிரணத்தால், விருஷ்டிரூபமான சலத்தைவிட்டுப் பின்னாத்தசலத்திற்றனேபிரதிபிம்பித்து மேகாதிகளால்அதனைமறைத்து, இம்கிரணத்தால்அதனைத்தடுத்துஉஷ்ணகிரணத்தால் அந்தசலத்தைத்திரும்பவாங்கிக்கொண்டு அந்தப் பிரதிபிம்பத்தைத் தன்னுடனே கூட்டிக்கொள்ளுவன், அப்படியே யீச்சுரனுந்தன்மாயாசத்தியுடனேகூடிச்சித்துப்பிரதானத்தால், நிமித்தியகாரணனும் சடப்பிரதானத்தால், உபாதானகாரணனும், புத்தியாதிகாரியங்களைச் சிருஷ்டித்துச் சிவரூபத்தாற்றனே

பிரவேசித்துக்கர் மத்தால், போக்தருவென்றும், நியமகசத்தியால் போக்கிய போக்தருக்களென்றும் நியமித்து ருத்திரரூபத்தால் அந்தக்காரியரூபங்களைச் சங்கரித்தப்பின் . குருதிருரூபத்தால் அந்தச் சிவனைத் தன்னுடனே ஐக்கியஞ்செய்துகொள்ளுவனென்றறிக.

இனி (ரூபத்துவயம்) வியஷ்டி, சமஷ்டியென சிவ ஈச்சுரருக்கு விகார வியாபகத்துவயமுண்டு, அவற்றுள், அநேக விருக்ஷமுள்ளது ஒருவனமென்றும் போல, அநேக சிவசொல்லாளையும், தன்னுத்தும மென்றும் அபிமானமே ஈச்சுரனுடைய சமஷ்டிரூபமாம். அத்தவனத்தில் இதுவொருவிருக்ஷம், இதுவொரு விருக்ஷமென்று வெவ்வேறு குறியிடுதுபோலப் பின்னுபின்ன தேகத்துவாபிமானமே சிவனுடைய வியஷ்டிரூபமாமென்றறிக, இனி (கூடஸ்தன்பரியாயநாமம்) விஸ்வாதி சிவத்திரயாதிஷ்டான சைதந்நியன், துரியன், சயஞ்சத்தாத்தன், சாக்ஷிகன், பாரமார்த்திகசிவன், பிரத்தியேகாத்மன், அனுசந்தாத்துரு, அவிச்சின்னசிவன், [illegible]வம்பதகலக்ஷியார்த்தன் முதலானவை கூடஸ்தன்பரியாயநாமமாமென்றறிக. இனி (பிரமத்தின்பரியாயநாமம்) அந்தரியாமியாதி, ஈச்சுர திரயாதிஷ்டாத்துரு, பரமாத்மன், பரதத்துவம், பரப்பிரமம், சர்வாதிஷ்டாத்துரு, விசுத்தசித்து, தற்பத லக்ஷியார்த்தன் முதலானவை பிரமத்தின் பரியாய நாமமாம். இனி [illegible] பிருத்திவிகைபொன்றே நாமரூபத்தால் கடாதிவெகுபேத மாறுற்போலவும், சுவர்ணமொன்றே வங்கிசாரம்பத்தால் கடக, மகுடாதியாபரண மாறுற்போலவும், சலமொன்றே வாயுவசத்தால், பேன, புற்புத, தரங்காதிசமுதாய மாறுற்போலவும், தீபமொன்றே கடத்தின்துவாரபேதத்தால், வெகுரூபமாறுற்போலவும், மாருதமொன்றே வேணுரந்திரத்தால் மந்தர, மத்திம, தாரமாறுற்போலவும், சு[illegible]ற-பாடுவான்குறிப்பால்நாநாஇராகமாறுற்போலவும் சுதவீதனா சீபமொன்[illegible]டத்தால், சிநாராதி நாநாபேத மாறுற்போலவும், இலக்கமொன்[illegible]-பிரத்[illegible]ந்தால், தச, சத, சகஸ்திராதியாறுற்போலவும், சித்தொன்றே-பூர்வோக்தச்சுவச்சுராதிபேதவிகாரமாயிற்றென்றுசொல்லப்படும்இவையெல்லாந் திருக்குவிவேகமென்றறிக. இனி (திரிசியவிவேகம்) சந்திரனிடத்தில் அநாதிகளங்கமானது எப்படிச் சந்திரனையாசிரயித்து அவனை மறையாமல் அவனால் விளங்குகிறதெப்படியோ அப்படியேநானென்னைஅறியேனென்னும் லோகப்பிரசித்தவிவகாரத்தால், ஆத்மனையடுத்து அவனைமறையாமல் அவனால்விளங்கிக்கொள்வதாகியும், அக்கினியின்சுடுந்தொழில், மணிமந்திராதி பிரயோகத்தால் பந்திக்கப்பட்டுத்தான் அக்கினிரூபமுமல்லாமல் அக்கினியைவிட்டு தோற்றவுஞ்செய்யாமல், ஸ்போடகாதிகாரியோதய மெப்படியோ அப்படியே பிரமசொரூபமு மல்லாமல், பிரமவிலக்ஷண மாயுந்தோன்றாமல் ஆகாசாதிகாரியோதய முண்டாக்குகிறவளாகியும், அகடிதகடனசாமர்த்தி யாகியும், சர்வதத்துவங்களுக்குங் காரணமானதே திரிசியரூப மாயாசத்தியென்றறிக. இனி (மாயாலக்ஷணபஞ்சகம்) அசத்து, சடம், துக்கம், அநித்தியம், கண்டிதமென மாயாலக்ஷணபஞ்சகமுண்டு, அவற்றுள், சச

நிருக்கமுதலானவை அசத்தரூபமாம், பாஷாணாதிகளே சடரூபமாம், ரஜ தமோமயமான புத்தியினுடைய குரோதமூடவிருத்தியாதிகளே துக்கரூபமாம் தோன்றிக்கெடுகிற தேகாதிகளே அநித்தியரூபமாம் - காலபரிச்சேதாதிகளே கண்டிதரூபமாமென்றறிக.

இனி (மாயாநிர்வாச்சியநவப்பிரகாரம்) பின்ன, அபின்ன, பின்னாபின்ன சத்து, அசத்து, சதசத்து, சாவயவ, நிரவயவ, சாவயவநிரவயவமு, இவையல்லவென்பதே மாயா நிர்வாச்சிய நவப்பிரகாரமாம் அந்தமாயையே - சுருதிசம்பந்தஞானம், யுத்திசம்பந்தஞானம், லோகசம்பந்தஞானமென்னும் ஞானத்திரயங்களுடனேகூடி கிரமத்தில், ககனகுசுமம்போலத்துச்சமென்றும், சுத்திகாரசிதம்போல, அநிர்வாச்சியமென்றும்ஆத்மனைப்போலநித்தியமென்றுஞ்சொல்லப்படுமென்றறிக, இனி(மாயாநாமபஞ்சகம்) தமசு, மாயை, மோகம், அவித்தை, அனுர்தமெனமாயாநாமபஞ்சகமுண்டு. அவற்றுள்சிவசைதந்நியத்தைதமறைக்கையால்தமசென்றும், சகத்ரூபமான தன்னிதரதோற்றத்துக்குக்காரணமாகையால்மாயையென்றும், அப்படித்தோன்றினசகத்தில்சுத்திகாரசிதாதி விபரீதமுண்டாக்கையால் மோகமென்றும், வித்தையினிடமாய்க்கெடுகையால் அவித்தையென்றும், சத்ரூபத்துக்கு அந்நியமாகையால் அனுர்தமென்றும் பெயராமென்றறிக. இனி (மாயாதர்மத்துவயம்) சங்கோச, விகாசமென மாயாதர்மத்துவயமுண்டு அவை யெப்படியெனின், சித்திரபடமானது, தன்பிரசாரணையால், நாநாவித சித்திரங்காண்பித்துச் சங்கோசத்தால் அந்த நாநாசித்திரமுமறையும். அப்படியேமாயை தன்விகாசதர்மத்தால் அகிலப்பிரபஞ்சமுந் தோற்றுவித்துச் சங்கோசதர்மத்தாலடங்கச் செய்யுமென்றறிக. இனி(மாயாகுணத்துவயம்) அசுவதந்திரம், சுவதந்திரமென மாயாகுணத்துவயமுண்டு. அவற்றுள், மாயைமித்தையாகையால் சத்ரூபசைதந்நியம்விட்டுத் தானாகத்தோன்றாததே அஸ்வதந்திரம் [illegible] சாக்ஷிகனுமாய் அசங்கனுமான ஆத்மாவைச் சீவாதிப்பிரபஞ்சமயமாகப் பண்ணுவிப்பதே சுவதந்திரமாம். மாயைமித்தையென்பது ககனகுசுமம்போலச் சர்வதாசூந்நியமல்ல-சொப்பனதேகாதிகம்போலத்தோற்றி விசாரிக்க இல்லாதமித்தையேமாயையென்றறிக. இனி(மாயாவிர்த்தித்திரயம்) விசுத்தசத்துவரூபமாயை, மலினசத்துவரூபமவித்தை, தமப்பிரதானரூபப்பிரகிருதியெனமாயாவிர்த்தித்திரயமுண்டு. அவற்றுள். மாயைசுழுத்திலயங்களிலே பிரமத்துடனே அத்தியாசவைக்கியமாயிருந்து, பின் சாக்கிரசிருஷ்டியில் கிஞ்சித்துப்பேதாவஸ்தையாமளவில் அந்தப்பிரமசைதந்நியந்தன்னிடத்திற் பிரதிபலித்துத்தானே சர்வஞ்ஞயத்து வாதி. குண விசிஷ்ட சைதந்நியனை ஈச்சுரனென்றும், பதிபதார்த்தமென்றும், பிரேரக விதுருவென்றுங், கொள்வதினால், அந்த ஈச்சுரனுக்கு உபாதியாகி அமோககாரணியென்றுஞ் சொல்லப்படும். அவித்தை தன்னிடத்திற் பிரதிபிம்பித்து, போக்துருக்களான பசுபதார்த்த சீவருக்கு உபாதியாகி மோககாரணியென்றுஞ் சொல்லப்படும், பிரகிருதிபோக்கியாத்மகத்துவத்தாற் பாசபதார்த்தமென்றும் குணத்திரயசாமான்னியமா

வஸ்தையால் அந்தஅவித்தையிற்பிரதிபிம்பித்தசீவருடையபோகார்த்தமாய்ச் சகலகாரியமு மாகவேண்டி ஈச்சுரன் சந்நிதானலக்ஷண வீக்ஷணமாத்திரத்தில், விரிந்துமுதற்காலதத்துவமுண்டாய், மேற்காலவசத்தாற்பரிணமித்து, மகதத்துவமாம், அந்த மகதத்துவமானது, விதைத்துத் தண்ணீர்வார்க்க அங்குரமுமாகாமல், பீசஸ்வரூபமுங்காட்டாமல் உற்பின்னவஸ்தையையடைந்தபீசம்போலக் காரணப்பிரகிருதியுமல்லாமல், காரியகங்காரமுமல்லாமல், மித்தியாஞான நிர்விகற்பசொரூபத்தால் மத்தியாவஸ்தையாம், பின்னும் அந்தமகதத்துவத்திற் குணபேதமாய் மித்தியாஞான சவிகற்பசொரூபமான பிரதமாத்தியாச மெனப்படுகிற மூலாங்கார முற்பத்தியா மென்றறிக. இனி (குணத்திரயசிருஷ்டி) சத்துவ, ரஜ, தமமெனக்குணத்திரயமுண்டு. பிரகாசபிரவிர்த்தி மோகமெனக்கிரமத்தில் சத்துவாதிகுணரூபமுண்டு. தைசதம், வைகாரிகம், பூதாதிகமெனச் சத்துவாதிகுணங்களுக்குப் பரியாயநாமமாம். அவற்றுள் சத்துவகுணத்தில்-மனமாதி அந்தக்கரணசதுஷ்டயமும் சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியபஞ்சகமுந்தோன்றும், ரஜோகுணத்தில்-வாக்காதிகர்மேந்திரியபஞ்சகமும், பிராணாதிவாயுபஞ்சகமும் உதிக்கும், தமோகுணத்தில் ஆகாசாதிபூதபஞ்சகமுற்பத்தியாம், பின் பூதபஞ்சீகரண சம்மேளனத்தால் பிரமாண்ட புவனசரீரகடாதிவிஷயங்களுண்டாம். அந்தமனமாதி அந்தக்கரணங்கிரமத்தில் விஷயங்களை, நினைப்பது, நிச்சயிப்பது, அபிமானிப்பது, அநுசந்திப்பது, வியாபாரமாம், இதற்குச்சந்திரன் சதுர்முகன், க்ஷேத்திரக்ஞன், [illegible]ந்தகன், அதிதேவதைகளாம், இதயமேகோளகஸ்தானம் அந்தச்சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களுக்குக்கிரமத்தில், சத்தாதிவிஷயங்களை கேட்டல், பரிசித்தல், பார்த்தல், ருசித்தல், மணங்கொள்ளுதல், வியாபாரமாம். இதற்குத்திக்கு, மாருதன், [illegible]ரியன் வருணன், அஸ்வினி அதிதேவதைகளாம் காதாதிகளே கோளகஸ்தானம் சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களுக்குப் பாகியசத்தாதிவிஷயங்களை யறிவதுபோலச், செவியையங்குலியான் மூடப்பிராணவாயுசடராக்கினியிலுள்ள சத்தக்கிரகணம் அன்னபானாதிதாரமாக, சீதஸ்பரிசக்கிரகணம் நேத்திரத்தைமூட ஆப்பியந்தரதமோரூபக்கிரகணம். எப்பமாக ஆப்பியந்தரரசக்கிரகணம். வாந்தியாக ஆப்பியந்தரகந்தக்கிரகணம். இப்படி ஆப்பியந்தரசத்தாதி விஷயக்கிரகணமுண்டு. அந்தவாக்காதி கர்மேந்திரியங்களுக்கு கிரமத்தில் சொல்வது, வசனிப்பது, நடப்பது, பிடிப்பது, விடுவது, ஆனந்திப்பதுவியாபாரம். இதற்கு அக்கினி, இந்திரன், ரவி, மிருத்யு, பிரசேதசன் அதிதேவதைகளாம். முகாதிகோளகஸ்தானம் அந்தக்கரண ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரியமென்னும் பதினான்கும், ஆத்தியாத்மிகமாம். இவற்றின்விஷயமே ஆதிபௌதிகம். அதிதேவதையே ஆதிதெய்விகம்அந்தச்சந்திராதிதேவதைகளே விராட்புருஷன். அவனுடையதே தூலசரீரம். அந்தக்கரணேந்திரியாதிகளே இரணியகர்ப்பன் சூக்ஷமசரீரம் அந்தச்சரீரமே தமோரூபத்தால் அந்தரியாமிக்கு ஆவரணமாமென்றறிக. இனி அந்தப்பிராணவாயு

இதயஸ்தானத்திலிருந்து, உச்சுவாசநிச்சுவாசம்பண்ணும். அபானவாயு குதஸ்தானத்திலிருந்து, மலமூத்திரத்தைக் கழிப்பிக்கும், சமானவாயு நாபிஸ்தானத்திலிருந்து, உண்ட அன்னசாரத்தைச் சர்வாங்கத்துக்கும் பகுத்துக்கொடுக்கும் உதானவாயு கண்டஸ்தானத்திலிருந்து, வாந்திபண்ணுவிக்கும், வியானவாயு சர்வாங்கத்திலுமிருந்து, தேகத்தைச் சீறுத்திவிக்கும். கிரமத்தில்பிராணவாயுவிற்றோன்றினாகவாயுமெய்யைமுறுக்கிக்கொட்டாவிவிடும். கூர்மவாயுவிக்கவேப்பமிடும். கிரிகரவாயு தும்மலிருமலுண்டாக்கும். தேவதத்தவாயு சிரிக்கும், வசனிக்கும். தனஞ்சயவாயு நரம்புகளை யெழுப்பிப், பிராணன்போயும் ஐந்துநாளிருந்து தேகத்தை வீங்கச்செய்து தலைவெடிக்கப் பண்ணிப்போமென்றறிக.

இனி நாகாதிவாயுவைந்தும் பாகியவாயுவென்று சொல்லப்பட்டு, வாக்காதி கர்மேந்திரியங்களைச் சேஷ்டிக்கிறதற்கேதுவாம், பிராணாதிவாயுவைந்தும், ஆப்பியந்தரவாயுவென்று சொல்லப்பட்டுச், சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களைச் சேஷ்டிக்கிறதற்கேதுவாம். வைரம்பன், முக்கியன், பிரபஞ்சன், அந்தரியாமி யென்னுமிந்நான்குஞ் சிவசம்பந்தவாயுக்களாய் மனமாதியந்தக் கரணங்களைச்சேஷ்டிப்பிக்குமென்றறிக. இனிஅந்தப்பூமியாதிபஞ்சபூதங்களுக்குக்கிரமத்தில் தாரணை, பிண்டிகரணம், பாகஞ்செய்தல், உலாவல், அவகாசிப்பித்தல் வியாபாரமாம், இவைகளுக்குப் பிரம்மா- விஷ்ணு- ருத்திரன்-மகேச்சுரன்-சதாசிவன்-அதிதேவதைகளாம். கந்தாதியேகுணங்களாம் அதெப்படியெனின், ஆகாசத்துக்குப் பிரதித்தொனி ரூபமான சத்தமொன்றும்- (௧) வாயுக்குச்சத்தம் உஷ்ணசீத ஸ்பரிசத்தோடு - (௨) அக்கினிக்குச்சத்த உஷ்ணஸ்பரிசம்-பிரபாரூபத்தோடு- (௩) சலத்துக்குச் சத்தம், சீதஸ்பரிசம், சுவேதரூபம், மதுரரசத்தோடு-௪-பூமிக்கு, சத்தம் அநுஷ்ணஸ்பரிசம், நீலாதிவிசித்திரரூபம், மதுராதிஷட்ரசம், துவிகந்தத்தோடு-௫-என்றறிக. இனி (திரிபுடி) ஞாதுரு, ஞான, ஞேயமென்றத் திரிபுடியுண்டு. அவற்றுள், மூலாங்காரத்தில் பிரதிபலிக்குஞ் சிவசைதன்னியமே ஞாதுரு. மனதிற்பிரதிபலிக்குஞ்சைதன்னியமேஞானம். பூதபௌதிகவிஷயங்களில் பிரதிபலிக்குஞ் சைதன்னியமேஞேயம். அவற்றுள் மனமே - ௨௪ - ஆம் தத்துவம், மூலாங்காரமே - ௨௫ - ஆம் தத்துவம், அகங்காரகதசிதாபாச சிவனே, ௨௬ - ஆம் தத்துவம். மாயோபாதிகனான ஈச்சுரனே-௨௭-ஆம் தத்துவம், அகங்காரசிவனுக்கு அதிஷ்டானமான கூடஸ்தனே-௨௮- ஆம் தத்துவம், இந்தமாயா ஈச்சுரனுக்கு அதிஷ்டானமான பிரமமே- ௨௯- ஆம் தத்துவமாமென்றறிக. இனிப் (பிரகிருதிகாரியோதயத்வயம்) அவைகிரமசிருஷ்டியென்றும், யுகபத்சிருஷ்டியென்றுமிரண்டு. அவற்றுள்-மூலப்பிரகிருதியில், மகத்தத்துவமும், அகமும், தன்மாத்திரபஞ்சகமுமெனச் சத்தப்பிரகிருதியுண்டு. அவற்றுள், பஞ்சபூதம் அதிற் பிரமாண்டபுவன சரீராதிபிரபஞ்சோதயமே கிரமசிருஷ்டியாம். நிஸ்தரங்க சமுத்திரத்துள் ஏககாலத்தில், வாயுவசத்தால் விசித்திர,பேனத

ரங்க, புற்புதாதிகளுதயமாவதுபோலச், சச்சிதானந்த பிரமத்தில் ஏககாலத்தில் கற்பிதமாயாமயநாமரூபப்பிரசாரணையே யுகபத்சிருஷ்டியாம். இந்த இரண்டுபிரகாரமும் சுருதிசித்தமாகையால்அங்கீகாரமாம். அவற்றுள் அதிசோதிதபிரமசொரூபமான விகாரமில்லாத ஈச்சுரனால், சடப் பிரகிருதியில், சகலகாரியோதய மெப்படி யென்றால், இச்சாதிகமில்லாத சூரியனால் யத்தனாதிகமில்லாத சூரியகாந்தத்தில், அக்கினிஜொலிக்குமாபோல ஈச்சுரனால், பிரகிருதியில் மகதாதிகாரியோதயத்துக்குவிரோதமில்லை யென்றறிக. இனி (மாயாகாரியோதயசதுஷ்டயம்) விருத்தி, பரிணாமம், ஆரம்பம், விவர்த்தமென-மாயாகாரியோதய சதுஷ்டயமுண்டு. அவற்றுள்-படகுடாதிபாவ, கூர்மத்தியாகார தந்துபடாதிபாவ-ரச்சுசர்ப்பரூபமெனக்கிரமத்தில் திருஷ்டாந்த சதுஷ்டயமுண்டு. சத்ரூபப்பிரமத்தில், மித்தியாவஸ்து கற்பனைக்கு ரச்சுசர்ப்ப ஸ்தாணுசோர, சொப்பனேந்திரசால, கந்தர்வநகர, சுத்திகாரசித, மிருகஜல, மரீசிகாசல முதலானவை திருஷ்டாந்த சமூகமாம். நிர்விகாரசொரூபாத்துவயானந்த-ஆத்மனிடத்தில், மித்தியாவஸ்து கற்பிதமானால், அக்கற்பிதத்தியாருக்குத் தோன்றினதென்றால், யாதாமொரு யோகீச்சுரனிடத்தில் சகிதசித்தாகைத யென்னுந் திரிவிதரூபங்களும் சொப்பனத்தில் ஏககாலத்திற்றோன்றினும், அதனால் அவனுக்குயாதொரு ஆனியுமில்லாததுபோலச்சாக்ஷிகனான ஆத்மனிடத்திற் குணத்திரயாத்து மகப்பிரகிருதியில் பிராந்திஞாதுரு, பிராந்திஞானம் பிராந்தி ஞேயமென்னுந் திரிபுடிமயப் பிரபஞ்சம் ஏககாலத்திற்கற்பிதமானாலும் அந்த ஆத்மாவுக்குயாதொரு ஆனியுமில்லை. இனி, ஈச்சுரனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டனமாயாமய வியோமாதி பிரபஞ்சமானது, சொருபத்தில் ஏகப்பிரகாரமென்றறிக. இனி (விஷயத்திரயம்) அதனிடத்தில்சிவபத்தி கற்பிதமான, போக்கியத்வரூபமேபரீதிவிஷயம், துவேஷவிஷயம், உபேக்ஷாவிஷயமெனத்திரிவிதமுண்டு. அவற்றுள், வனிதாதிவிஷயமேபிரீதிவிஷயமாம்வியாக்கிராதிவிஷயமேதுவேஷவிஷயமாம். வீதித்திரணாதிகமேஉபேக்ஷாவிஷயமாம். அந்தவிஷயமொன்றில் ஈச்சுரநிர்மிதமானஏகாகாரமும், சிவகற்பிதமான அநேகாகாரமுமுண்டு. இப்பாலும் விவேகசிந்தாமணியில் வெகுவாகத் திருஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகையால் விரிவாமென்று இம்மட்டில் முடித்ததென்றறிக.

இப்பாலுபநிஷத்து விக்ஷேபசத்தியென்றும் ஆச்சாதானசத்தியென்றுஞ்சொல்லும். இவற்றுள் விக்ஷேபசத்தியென்றது, அவித்யாசத்தி சிற்சத்தி ஆனந்தசத்தி சுகசத்தி என்றுப் பெயராம், இனி ஆச்சாதானமாவது ஆத்மஞானத்தைமூடிக்கொண்டு அஞ்ஞானமாயிருக்கும் இதனிடத்தில் சந்திரன் களங்குபோலவுண்டான விவர்த்தனமாயை யென்றறிக. இனிவிக்ஷேபமென்றது முன்சொன்ன ஆச்சாதானசத்தி அஞ்ஞானமாய் மூடிக்கொண்டிருப்பதை வெளியாகத்துறந்து ஆத்மாவுக்கு விஷயஞானங்களைக் காட்ட மூலமாயைமுதல் பஞ்சீகிருதங்கடையாகத்தத்துவசிருஷ்டியானதென்றறிக. ஆச்சாதானமாவது ஆத்மஞானத்தைமூடுகிற அஞ்ஞானம், விக்ஷேபமாவது மூடின அஞ்ஞானத்தைக்கெட்டியாய்ப்பற்றிக்கொண்டு சகலதுக்க

விஷயங்களிலழுந்திச்செனனமரணதுக்கத்துக் கேதுவாக்குமென்று சொல்வாருமுளர். இந்தச் சடசத்திதானே முன்சொன்ன மூன்றுமாயையுமாய் காலதத்துவம்- கர்த்தத்துவம்- மூலாங்காரம் - முக்குணம் - மூன்றுங்காரம் உ௰௪ - கரணம் பஞ்சீகிருததத்துவம் பிண்டப்பிரமாண்டங்களெல்லாமு மானதென்றறிக. இதுவே சீவேசுரர்க்கு உபாதியானதென்றறிக. இனிப் பிரமசிற்கிரணமே சித்தாகிறபிரமம் இந்தச்சித்திலுண்டானது மாயை யிந்தமாயையிலே சித்துப்பிரதிபிம்பித்துச் சீவேஸ்வர கூடஸ்தபிரமமென்று நான்குவிதமாம். இதில் சிற்கிரணசித்து ஒட்டற்று நிற்கையால் அஃதே பிரமமென்றும் அனுபவத்தில் மூன்றுபாழுங்கடந்ததற்கப்பாலானதென்றுஞ் சீவேஸ்வரகூடஸ்தனுக் கப்பாலானதென்றுஞ்சொல்லும். இனி ஏகசிவபாழுண்டாகிறவிடமாயும் மூலமாயைக்கிடமாயுமிருப்பதால் கூடஸ்தமென்றும் இதைத்தானே துரியனுக்குக்கூடஸ்தமென்று மீஸ்வரனேபிரமமென்றுஞ்சொல்லும். இனிப்பஞ்சகிருத்தியங்களுக்கு அதிஷ்டானமாகையால் ஈஸ்வரனென்றுஞ் செனனமரணப்பட்டுச் சீவிக்கையால் சீவனென்றும் இப்படிச்சிருஷ்டிபேதஸ்தானபேதங்களால் பெயர் வெவ்வேறானதென்றறிக. இப்படிச்சிற்சடசத்திகளால் தூலசூட்சமகாரணப்பிரபஞ்சமெல்லாமுண்டானதென்றறிக. இதை ஆகமங்கள் விரிவாகச்சொல்லும்.

உ௧. மன்னுஞ்சிவத்திற்சத்தி மதித்திடிலிருவகைத்தாம்
பின்னமற்றிருப்பதொன்று பின்னமாயிருப்பதொன்று
மன்னியசிவத்தபின்ன மாகிலச்சிற்சத்தியாகும்
பின்னமாவதுசடந்தான் பேர்சொலின்மாயையென்னே.

உ௨. அரியனுபறிதற்கொண்ணு வருபராஞ்சிவத்தைநாளுந்
தெரியுமாறதனைச்செய்யுஞ் சிறந்தசிற்சத்திதானும்
பிரிவிலாச்சிவனுக்கென்று பின்னமாமாயாசத்தி
விரியுமாம்சகத்துக்கென்றும் வித்தாயுமேவுமன்றே.

இனி (முத்திநிலையாவது) சுத்தனனஆத்மா பிரகிருதியோடுகூடிப் புருஷபாவத்தையடைந்து விகுர்தியாலுண்டான புத்தியாதிகளால் பந்தப்பட்டு செனனமரணமெடுக்கிற அறியாமை நீங்கவேண்டிச் சற்குருவையடைந்து முன்சொன்ன உபக்கிரமத்தாலுள்ள மாயை முதலான தத்துவங்களெல்லாம் நேதி நேதியால் வேறுபண்ணிச் சடமானபின்பு தத்துவங்களாலே வருகிற சுகதுக்கமெல்லாம் பிரகிருதிக்குள்ளது தனக்கில்லையென்று குருவால் அனுக்கிரகிக்கப்பட்டு அவித்தியாசம்பந்தமான குணத்திரயங்களும் விகுர்தி சம்பந்தமுமடங்கச் சமாதிசாதித்து எல்லாமிறந்தவிடத்தி லாத்மாவைக்கண்டு சித்துத்துரிய மூன்றையுங்கடந்து சத்தாகிறபொருளாய் நீலோற்பலவாக்கிய திஷ்டாந்தத்தால்தானேபிரமசொருபமாவது மோக்ஷமென்றறிக. வேதாந்திகளாத்மாவை தெப்திமாத்திரமென்றும் மகத்பரிமாணமென்றுஞ் சொல்வா

ர்கள் இதுவியாசகற்பிதமென்றறிக. இந்தவேதாந்தசித்தாந்தம் சிலபசம்பந்தக்கூட்டிச் சொல்வதென்றறிக. இனி முன்சொன்னகிரீடாப்பிரமவாதத்துக்கும் பிறகுசொன்ன லீலாப்பிரமவாதத்துக்கும்பேதமெப்படியென்னில், அவன் பிரமத்தின் முக்குணத்தில் மும்மூர்த்திகளால் செகமுண்டான, தென்று சொல்லில் லீலாப்பிரமவாதம் சமுத்திரமுந் தாங்கமும்போல் பிரமந்தானே செகமானதென்று சொல்லுகையால் அதற்குமிதற்கும் பேதமுண்டென்றறிக. லீலாப் பிரமவாதிக்கும் பிரதிவிம்பவாதிக்கும் பேத மென்னெனில் அவன் சமுத்திரதரங்கம்போலப் பிரமமென்று சொல்லில் இவன் சூரியன் கடசலத்தில் பிரதிவிம்பம்போலப்பிரமமுந் தேகோபாதிகளாகியபேதத்தாலநாலுவாய்த்தோன்றி செகமாமென்று சொல்கையாலவனுக்கு மிவனுக்கும்பேதமுண்டென்றறிக. இனிப்பிரதிவிம்பவாதிக்கும்மாயாவாதிக்கும்பேதமென்னெனில் அவன் கடோபாதிசூரியன்போலப் பிரமமே சீவனுமென்றுசொல்லில் இவன் பிரமமாகிற வவிகாரி சந்நிதானத்தில் மாயைமுதலிய பிண்டாண்டசகத்துகளாகி யனந்தபேதமாயழியுமென்றும் அந்தமாயை மித்தையென்றும் மாயையாலேகற்பிதமானதெல்லாம் பொய்யென்றும் ரச்சு சர்ப்ப பிராந்திபோலென்றுஞ் சொல்லுகையாற் பேதமுண்டென்றறிக. இனி முன்சொன்னமாயாவாதிக்கும் சுத்தவேதாந்திக்கும் பேதமென்னெனிலவன் பிரமமொன்றுமேநித்தியம் மற்றதெல்லா மநித்தியமாயழிந்துபோமென்றுஞ் சொல்லுகையாலிவன் சத்தி சக்கரத்துக்குப்பின்னமானதேப்தியே நிஷ்களமென்றும் ஆகாசத்தில்மேகசஞ்சாரம்போல் மாயாபடலமென்றும் இந்தமாயையானதெல்லாமற்போனாற் பிரமமேயிருந்திருக்குமென்றும் இரச்சுசர்ப்ப பிரமைபோல் மாயாவிகற்பமெல்லாம் பிரமையென்றுஞ் சொல்லுகையால்பேதமுண்டென்றறிக. இனி சித்தவைதிகவேதாந்திக்குஞ் சுத்தவேதாந்திக்கும்பேதமென்னென்னில் அவன் முன்சொன்னதுபோலே யிருக்க இவன் பிரமமானது - ௩ -விதமென்றும்இதிற்சித்து நாலுவிதமென்றுஞ் சந்திரன்களங்குபோலச் சித்தினிடத்தில்மாயையுண்டானதென்றும் இதெல்லாம் பொய்யென்றுஞ் சீவாத்மா பரமாத்மாவுண்டென்றுஞ் சொல்லுகையாற்பேதமுண்டென்றறிக. இனி வேதாந்தத்திற் பின்னுமொருவித சிருஷ்டிபேதம்.

உ௩. சிற்சிவஞ்சிற்சத்தியீசன்வியோமஞ்செய்காலபர
நச்சும்புருடன்பகுதியுமாய்நல்லகங்கரண
மெச்சியமுக்குணந்தன்னிலேமொட்டினின்மேவுபஞ்சி
நிச்சயம்பஞ்சீகரித்ததண்டம்பூதகிருபகே.

என்றது - சிற்சிவமானது சித்து. இதிலீஸ்வரன் இதில்வியோமமாகிறமாயை யிதில்காலபரம் இதைச் சித்தாந்தி காலதத்துவமேழாக விரித்துச்சொல்லுவான் இந்தக்காலபரத்திற் புருடன் இதில்மூலப்பகுதி யிதிலகங்கரணம் இதில் மூன்றுகுணம் இதில்தைசத வைகரி பூதாதி ஆ ஆங்காரம்- ௩-

இதில் முன்புசொன்ன வகங்காணத்திலே முக்குணத்திரண்டதுசித்தம் இத் தத்திற் புத்தி புத்தியில்மூன்றுங்காரமுண்டா யிதிற் றைசதத்தில் மனமும் ஞானேந்திரியமும் வைகரியிற் கன்மேந் திரியமும் பூதாதியிற்றத்தாதியு மிந்தப்பதினாறும் முக்குணஞ்சார்வாகவுண்டாம் இந்தச்சத்தாதியிற் பஞ்சபூதமுண்டாம் இது பஞ்சீகரித்து பிண்டப்பிரமாண்டங்களாமென்றறிக. முன்சொன்ன சிருஷ்டிக்கு மிதுக்கும் பேதமென்னெனில் வித்தச் சிருஷ்டியில் ஈஸ்வரனிடத்துமாயையுண்டென்றுதங்காலபாத்திற்புருடனுந்தம் மூன்றுங் காரத்திலுந் தத்துவசிருஷ்டியிலும் பேதமாகையாற் பேதமென்றதென்றறிக. இதுவும்வேதாகமவங்கீகாரமாம். இதில் சொருபந் தடம் பந்தமுத்தியாகி யதிந்நான்கும் முன்சொன்னது போலென்றறிக. முன்சொன்னவேதாந்திகளெல்லாரும் ஆறுபிரமாணங்கொள்ளுவர் இந்தமாயாவாதமுதலானவேதாந்தங்களைப்பிரதிபாதிக்கிற உபநிஷத்துக்களில் சிலவாக்கியவிபரம் - உ-ம்

உச. உபாதியொழிந்தாலுயிர்பரமென்றே
சுபாசுபர்களாய்நின்றதோற்றம் - உபாதி
கடாகாயமாகாயம் வேறாகக்காண்கை
யடாய்காணறிவென்றேயாம்.

இப்படி யித்தவேதாந்தம் வியாசர்முதல் சங்கராசாரியீருள்ள வனேக பேரால் சகலசாஸ்திரசம்மதியாய்உபநிஷத்தப்பிரமாணங்களாகச் சொல்லப்பட்டதென்றறிக. இந்தவேதாந்திகள் ஆத்மாவை நெப்திமாத்திர மென்பார்கள் இப்போதுசொன்ன வேதாந்தமார்க்கமேழுவிதமும் உத்தரமீமாங்கிசையின் பேதமென்றறிக.

அ௰வது—அத்தியாயம்.

அச்சுமாறுதல்மதம்.

அச்சுமாறுதலுவாயிருத்தல் மெச்சியவாதமெய்யிதுவாமே.

(அசொத) சிவாசிகளும் பெண்ணச்சுப்பெண்ணாகவும் ஆணச்சு ஆணாகவும்அந்தந்தசிவன் அந்தந்தவச்சாய் ஒருசிவனச்சொருசிவனாகாமல் அந்தந்தசிவனச்சாகத்தானே யாண்பெண்ணாய்ப் பிறக்குமென்றறிக. இப்படிச்சிருட்டி காலத்திலும் இலயகாலத்திலும்அந்தந்தவச்சுப்பிரகாரமேயிருக்கும்இப்படியச்சுகள்கலையாமலிருக்கிறதே சொருபம். திரும்பிச்சிருட்டிகாலத்திலும் பூர்வம்போலச்சுகள்கலையாமற்பிறக்கிறதே தடத்தலக்ஷணம். அந்தந்தச்சிவனச்சுப் பின்னொருசிவனச்சாகாமல் அந்தந்தவச்சாகச் செனனமரணப் படுகின்றதே பந்தமென்றறிக. இனிச்சிவனைப்பூசைபண்ணியந்தந்தவச்சுகளாய் மீண்டுமீண்டும் பிறவாமல் சிவன்சந்நிதானத்திலிருப்பதே முத்தியென்றறிக. இதற்கு (மறுப்பு) அகலிகை கல்லாயும் அரிபல அவதாரங்களாயும் பிறந்தும் சிலதி

அரவு ஆனை எலி யிறுகள் மனுஷராயுஞ் சாபங்களினால் ஒருஅச்சு வேறொரு அச்சாயுஞ் சித்தபுருஷர்கள் கிருஷ்ணன் முதலானபேர் அனேகம் வேறுவேறு அச்சுகளாயும் ஆண்பெண்ணாயும் பெண்ணாணாயும்ஒருசிவன்தானே - அசொத - அச்சமெடுக்கு மென்றும் வேதாகமபுராண முதலானது சொல்லும் இப்படி வேதாகமபுராணங்கள் சொன்னதல்லாமல் பிரத்தியக்ஷமாய் ஒரு அச்சு வேறொரு அச்சா னதில்லையென்றால் கறுத்த வண்டுகள் குண்டைப்புழுக்களை யெடுத்துப்போய் மரங்களைத்துளைத்துவைத்தும் பஞ்சவர்ணங்களாயிருக்கிறகுளவிகளும் அதற்கதற்கேற்ற நீண்டபுழுக்களையெடுத்துப்போய் கோயில்கள் வீட்டுச்சுவர்கள் இறப்புகள் இது முதலானவிடங்களில் வச்சிரக்கூடு போலுங்கூடுபோலும் அறை யறையாகச் செய்து அதிலேவைத்துப் பின்னையொரு உருவாயெடுத்துப்போய்வைத்த குளவிகள் சிறமாய்ப்பறந்துபோயும் பின்னையொருவிதங் குளவிகள் சுவர்களையடியிற்றுளைத்துப் புல்லுக்கிளிகளைக் கொண்டுவந்துபத்திருபதிட்டத்தில் வைத்து மூடிப்போட்டும் இப்படி அனேகவிதமான வண்டுகள் குளவிகள் புழுக்களைக்கொண்டுவந்துவைத்து வாசலைமூடிப்போட்டுச் சிலநாள்சென்றபிறகு பூர்வபுழுக்க ளச்சுப்போய் எதுகொண்டுவந்துவைத்ததோ அந்தவண்டுக் குளவிக ளச்சாய்க் கூட்டைத்துளைத்துப் பறந்துபோகும் இதல்லாமல் மயிற்குட்டியென்கிற புழுக்கள் தன்னைத்தானே இரைங்களாலே தாயத்துபோலக் கூடுகட்டிக்கொண்டு அந்தக்கூட்டைச் செடிகளிலே பற்றவைத்து அசைந்தாலுங்கால் சிலநாட்சென்றபிறகுமனுஷனைக் கொட்டுகிறகுளவியாய்ப்பறந்துபோகும் இதல்லாமல் பச்சுகள் செடிகள் காடுகளில் நீண்ட பச்சைப்புழுக்கள் தொத்திக்கொண்டு பனிகள்விழுந்து ஊனைப்போலும் உமிழ்ந்ததுபோலும் கூடுகட்டிக்கொண்டு அந்தப்புழுத்தானே கருங்கிப் பருப்புபோல வட்டமாய்ச் சிவப்பாய் நளையாம் பூச்சியென்று பறந்துபோகும் இதல்லாமல் தண்டலைச்செடிகளிலும் சிலசெடியாத்திலைகளிலும் பலவர்ணமான பட்டாம்பூச்சிகள்வந்து குழம்புபதித்தாற்போலே முட்டைகளைப்பீச்சி யந்தமுட்டைகள் சிலபொழுதில் மயிர்மைபோலே புழுக்களா யிலைகளைப்பொரித்துத்தின்று பெரிய எரிப்புழுக்களாயுங் கம்பிளிப்பூச்சியாயும் இதுகள் முதிராதவுடனே யூர்ந்துபோய்ச் சுவர்கள் இறப்புகள் மரக்கிடிகளிலே நெருக்கித் திரளாய்க்கூடிச் சிலந்திநூல்போல் மேலெல்லாங்கூடு கட்டிக்கொண்டு இதின்மயிர்களுதிர்ந்துபோய்ச் சிலநாட்சென்றபிறகு எந்தவர்ணப் பூச்சி முட்டை யிட்டுதோ அந்த வர்ணப்பூச்சியாகி யிறகு முளைத்துப்பறந்துபோகும் இதல்லாமல் பசிக்காய்ச் சிலந்திப்பூச்சியென்கிறது தன்னைநூல்களாலே பெரிய பட்டுநூற்கூடாய்க் கட்டிச் சிலநாட்சென்றபிறகுகுரியபுடம்போலுஞ் சுருதுப்பட்டுப் போலும் பட்டாம்பூச்சிகளாய்ப் பறந்துபோகும் பின்னும் அழிந்திக்கிக் கொட்டைகள் உதிர்ந்தவிடத்தில் மழைபெய்தபிறகுஅந்தக் கொட்டைகளுள்பிக்கொண்டு அதிலே புழுக்களுண்டாய்

ளர்ந்துபோ யந்தமரங்களுடனேயொட்டிக்கொண்டு கிளைகளையிலே வெள்ளைப்பட்டாம்பூச்சியாய்ப் பறந்துபோகும் பின்னும்மரங்கள் செடிகளிலேது டப்பம்பருமத்திலே நீண்டபசிரைபுழு நீண்டபட்டுக்கூடாரக்கட்டிக்கொண்டுதொங்கி அதுவுஞ்சிலநாளைக்குப்பிறகு மெல்லியதும்பியாகப்பறந்துபோகும் பின்னுந் தாயத்துபோலும்பருச்சிக்காய்போலும்நாறுமாற்றுத் தங்கநிறமாகவும் பின்னும் அனேகவிதங்களாகக் கூடுகட்டிக்கொண்டு பின்னையொரு வண்டாய்ப்பறந்துபோகும் தண்ணீரல்நெற்பயிர்விளையுமிடங்களில் நாலுகாலாப்ச சிலபூச்சிகளிருக்கும் இதுகள்கெற்பித்து அதின்முதுகைத் துளைத்துநீண்டதும்பிகளாய்ப்பறந்துபோகும் நண்டுகள் தங்கள் தேகமிருக்கும்போதே யதில்வேறொருதேகமுண்டாய் முன்தேகத்தைப் பாம்புதோலுரித்தாற்போல்தள்ளிப் பால்நண்டாய் முதிர்ந்து பெருநண்டாகும் பாம்பு -௬- ஞ - சென்றபிறகு பட்சியாய்ப்பறந்துபோகும் ஒரு அச்சிலே ஒரு அச்சுப்புழுக்கிறது நால்வகையோனியல்லாமல் ஓமங்களில்மந்திரங்களில் கினைவுகளில் ஒருயோனியி லொருயோனி பிறப்பதும் ஒருசீவன் ஒருசிவனைத் தன் னச்சுப்போலாக்குகிறதும் ஒருசீவன் தான்தானேவேறொரு அச்சாக்குகிறதும் ஒரு அச்சுச்சிவன் தானே பலசீவனுகிறதும் இபபடியிந்தத்தீவமுதலான எல்லா வண்டங்களிலும் ஒரு அச்சிலே வேறொரு அச்சுப்பிறக்கையாலும் அச்சுமாறுதென்றது தப்பாம். இங்ஙனமிருக்க எல்லா வச்சுகளும் அந்தந்த வச்சுகளாகப்பிறக்குமென்பது அச்சுமாறுதவாதிமதமென்றறிக.

௯-வது—அத்தியாயம்.

சாங்கியன்மதம்.

பகுதிபுருடன்பாலகறுதி விகுதியாற்பந்தமேவுசாங்கியமே.

சொருபலட்சணம் அழுக்கில்லாத ஆத்மா பொன்றையுமறியாததாய் அறிவே சொருபமாய் அசங்க சின்மாத்திரமாய் பிரகிர்தி விகிர்திக்குவேறாய் நித்தியமாய் விவர்த்தமாய் முத்தராய்ப் பலவாயு மிருக்கு மாத்மாவென்றறிக. இனித் (தடத்தலட்சணம்) முன்சொன்ன சுத்தாத்மாவிற்பிரகிர்தியானது நித்தமாய் விவர்த்தமாய் சடமாய் யெல்லாபதார்த்தங்களுக்குங் காரணமாய்முக்குணங்களு மொத்துநிற்கி றநிலையே தனக்குவடிவாய்மூர்த்தமாயிருக்கும் இதில் விகிர்தியானது புத்திதத்துவமுதல் பிருதிவி பூதங்கடையாகத் தத்துவம் - ௨௰௩ - விகிர்தி - ௧ - ஆ - ௨௰௪ - ம் புருடனுகிற ஆத்மசந்நிதிமுன்னே பிரகிருதியாலே விகிர்தி சேட்டையைப்பெற்று பிரகிருதி தானுக்கும் பரமாய் யோனிபலவினும் விரிந்தொடுங்கி யாத்மாவாகிறபுருஷனைப் பந்திக்கும் இனிச் சுத்தாத்மாவானவனுலே சிருட்டியில்லையாம். எங்ஙனமென்றால் பிரகிர்தி விகிர்திக்கு வேறானவனுகையாலென்றறிக. இவனுலே தடத்தலட்சணம்வருமோவென்னில்முன்சுத்தாத்மாவின்சந்நிதியிலே

மூலப்பிரகிருதி சேட்டையைப்பெற்று விகிர்தியுண்டாய் இதில்தத்துவங்களெல்லாமுண்டாகி பிரகிருதிமூலம் புரியஷ்டகம் விகிர்தி யென மூன்றாய் இந்தமூன்றுந் தூல சூக்கும பரமாய்நின்று சிருட்டியுண்டாகையால் தடத்தலட்சணஞ் சொல்லப்பட்டது.

௨௫. இலங்கியபுருடன்மற்றும் பிரகிர்தப்பகுதியென்னத்
துலங்கியவிரண்டுமுன்னர்ச் சொல்லியபகுதியின்பால்
மலங்கெழுமாஅங்காரம் வருந்தனவிகுதியெல்லாந்
சலங்கெழுங்கட்டுவீடுந் தனக்குத்தான்புருடன்செய்யும்.

௨௬. பகுதியில்விகுதியாகிப் பரந்தெழும்பின்பதன்பத்
தகுதிகற்சித்தாந்தன்மே லேற்றுதல்பெத்தமாகும்
விகுதிநற்பகுதியெல்லா மெனக்கில்லையென்றுபார்க்க
வகலுமற்றதுவேவீடா மருளமற்றிறைமேவறின்றே.

௨௭. சித்தமானபகுதிசீழ் சிறந்தவூனைவந்தொருபதோ
டொத்ததானவிகுதிதன்னில் விகுதியொன்பகுதியில்
வைத்தலாற்பகுதியல் விகுதியிற்பதைத்தலால்
சித்தமானமுத்தியென்று நீசொல்சாங்கியவாதமே.

௨௮. பகுதியுமான்மெய்ப் பகுதிவிகுதி
சகலந்தனைத்தன்கைபற்றும்-விகுதியாம்
யாதுஞ்சித்தியுடையதுனக்கல்லையென்றும்
வேதநஞ்சாங்கியன்மன்வீடு.

என்றது - முன்சொன்ன தத்துவவிக்குமார்த்தம்பிரகிருதியும் மாயையும் வறுதியெயுள்ள தாகையாற் பகுதியால்வந்தவிகுதியாலே ஆத்மா தன்னைப்பந்தப்படுத்திக்கொண்டு செனனமரணப்பட்டுச் சுகதுக்கங்களை யநுபவிப்பதே பந்தநிலையென்றறிக. இனி முத்திநிலையாவது சுத்தனுன ஆத்மா பிரகிருதி புருஷபாவத்தை யறிந்து புத்தியாதிகளையடைந்திருக்கிற அறியாமையைப் போக்கி விகிர்தியாலுண்டான சுகதுக்கங்கள் பிரகிருதிக்குள்ளது தனக்கில்லையென்று குருவால் அனுக்கிரகிக்கப்பட்டு அவித்தையாசம் பந்தமான குணத்திரயங்களடங்கச் சமாதிசாதித்துப் பார்த்து தான் அறிவில் சுத்தனென்றும் பிரகிருதியோடுகூடி வேஷதாரியாய் விளங்குமாமாத்திரமாய் நின்றேமேயல்லாமல் நமக்குப்பெத்தமில்லையென்று தெளிவதே மோட்சமென்றறிக.

௰-வது—அத்தியாயம்.

நிரீஸ்வரசாங்கியன்மதம்.

புருடன்சந்நிதிபொலிபும்பகுதியென்
ணிருடியாகுநிரீஸ்வரசாங்கியே.

௨௯. மூலம்புரியஷ்டகம்விகிர்தியென்னுமூன்ருயிதுதானே, தூல
ஞ்சூக்குமபரமெனவே சுத்தபுருடன்சந்நிதியிற், பாலன்சே
ட்டைபுரிந்துலகம் யோனிபலவாய்ப்பரந்தொடுக்குந், சால
வென்றநிரீஸ்வர சாங்கியன்ருன்சாற்றிடுமே.

என்றது-பிரகிருதியானது மூலம் புரியஷ்டகம் விகிர்தி யென்றுஞ் சூக்
ஷும் இதுதானே தூலஞ் சூட்சுமம் பரம் என்றுபெயராய் சுத்தபுருஷன்
சந்நிதியிலே முன்பிரகிருதியானது பாலனைப்போலச் சேஷ்டைபுரிந்து யோ
னிபலவாய்ப்பரந்தொடுக்கித்திரிவதுவேகுற்றமென்று நிரீஸ்வர சாங்கியன்
சாற்றுவான்.

௩௰. இன்னசாங்கிய மெனைத்தினுமொரு சங்கையன்றியிடுபி
டைமவனால், சொன்னசாங்கியநிரீசவீசர சாங்கியத்திறெடு
தோன்றுமா, லன்னதானவைகரணவன்றனி லசத்ததாயுறி
யுமாதலாம், சொன்னசாங்கியவியமாதிசமயங்கள்மாயையி
டைத்தோன்றுமே.

இந்தச்சாங்கியத்திலே பேதமானவிதம்- யோகசாங்கியம்-ஞானசாங்
கியம்- நிரீஸ்வரசாங்கியம்-இச்சாசாங்கியம்-புருடசாங்கியம்- பேதசாங்கியம்
ஆறு - ௯ - ௭ - ௬ - ஆறு - ௯ - இவை வகைகள் நித்திய நிர்மலாத்
மா சந்நிதானத்திலே குணத்திரயாத்மிகப்பிரகிருதி பஞ்சவிம்ஸதி தத்துவா
த்மகமான செகமாய் விவகரித்துச் சம்சாரபந்தமுஞ் சத்துவாதிகுணத்திரி
யக்கிரமத்தில் வாதபித்தசிலேத்துமமாகிய மூன்றும் பிரகிருதி சாந்தி கு
ரோத மூடகாதி குணமான உத்தம மத்திம அதம புருஷத் திரயத்தில்
வர்ணநீதி முதலானது விவகரிக்கும் இவர்கள் பிரத்தியட்சம் அனுமானம்
ஆகமம் இந்தமூன்று பிரமாணமுங்கொள்ளுவார்கள் ஆத்மாவை யசங்கசின்
மாத்திரமென்பார் இதுபேதவாதமாகியதுவிதமென்றறிக. இதுகபிலர்சூத்திர
ப்படியமைக்கப்பட்டு வேதாந்தத்துக்கு விகற்பமான வாக்கியங்களாம்.
இனிப் (பாதஞ்சலமதம்) இயமாதியஷ்டாங்கத்தாலேமனோநிர்ச்சலஞ் சித்திக்
கும் ஆத்மா யோகத்தில் மனோலயமாய் அஞ்ஞானங்கெடுகிறதே மோட்ச
மென்பார் ஆத்மாவை அசங்கசின்மாத்திரமென்பார் முன்சொன்ன வேதா
ந்திக்கு மிவனுக்கும் பேதமென்னெனில், அவன் சிவன் பரன் மாயையு
ண்டென்றும் ஐயிக்கமென்றுஞ் சொல்லுவான். சாங்கியன் புருடன் பிரகி

ருதி அநாதியென்றும் பகுதியில் விகிர்தியுண்டாய் அதினுடனே புருடன் பந்
தப்பட்டு பாலன்போல விளையாடுவனென்கையாற் பேதமென்றறிக.

௧௧-வது- அத்தியாயம்.

பூருவமீமாங்கிசை.

சத்தம்பிரமம் தம்மிவிவர்த்தனமா
வொத்தபூர்வமீமாங்கிசையுரையே.

சோற்றுபலட்சணம் நாதமாகிறசத்தமே பரப்பிரமமாயிருக்கும் அந்தப்பி
ரமமாகச்சத்தமாய் ஒருவராலுண்டானதல்லாததாய் சுயமாயிருக்கிற சத்தமே
பிரமம். இனிப் (தடத்தலக்கணமாவது) சத்தப்பிரமமானது விவர்த்தனமா
யையால் பஞ்சபூதங்களையுண்டாக்கி யித்தப்பஞ்சபூதங்களால் பிண்டப்பிர
மாண்டங்களெல்லாமானதென்றறிக. இனிப் (பெத்தநிலையாவது) ஆத்மாவா
னவன் அறிவுள்ளவனு யநேகமாத்மாவாய் வியாபியாய்ப் புத்தியைத் த
னக்குக் குணமாகவுடையனாய்ப்புத்தியைபொறிகளிலே பிரவேசிக்கச் செய்
துவிஷயங்களை அனுபவிக்கும்பொருட்டு முன்சொன்னபூதத்தை புத்திமுத
லானதத்துவங்களாகவும், தனக்குத்தேகமாகவுங்கொண்டு நல்வினை தீவி
னைக்கீடாக நரக சொர்க்கங்களையனுபவிப்பதாயிருப்பனென்றும்,உடலையுஞ்
சக துக்கங்களையுங் கொடுப்பதுகன்மமல்லாமல் வேறொருதெய்வங்கொடுக்
கிறதில்லையென்றும், ஞானங்களால் விடில்லையென்றும், வினைகள் விடுகிற
தற்கு வேறுவிதியில்லையென்றும் பசப்படித் தியாகஞ்செய் தயாகத்தி
னு லுண்டான பலங்களைச் சொர்க்கத்திலனுபவித்து அந்தப்புண்ணியம் ரசித்துத்
திரும்பி வேறுவிதியில்லாமற் பூமியில் பிறக்குமென்றுஞ், சதிமந்திரங்க
ளால் பிரசபம்பண்ணினால் கருதியபலன்களைக் கொடுக்குமென்றும் இப்ப
டிச் சொன்னவிதங்களா லாத்மா கட்டுப்பட்டுத்திரிவானென்றறிக. இனி
உச்சிரமாதி ஷடுவித லிங்க தாற்பரியத்தால் வேதவாக்கிய விசாரபூர்வக
மாய் ஜோதிஷ்டோம யாகாதிகளை விதிக்கும்.

௩௧. பெந்தமென்றானேபகர் பகுதியும்
வந்தமெக்கனுவத்தம் வைகரிகக்
தந்தவ்வியத்தமுதன் புத்திஞானமும்
முந்துவிச்சாதி மூடம்பெபந்தமே.

௩௨. ஏதமீமெக்கனுவத்தமென்பது
ஓதுகசோதிட்டோதிமாதிப்பிரபந்தனந்
சாதனைகாரிகந்தன்னைச்சாற்றிடுந்
பேதபஞ்சவெஞ்ஞாதிப்பிரபந்தனம்.

என்றது-பகுதியென்றுந் தெட்சணுவத்தமென்றும் அவ்வியத்தமென்றும் மூன்றுபந்தமாம். இதில் தெட்சணு வத்தமாவது ஜோதிஷ்டோ மாதி பந்தனம். வைகாரிகமாவது பஞ்சவெளிருபந்தனமாம். அவ்வியத்தமாவது ஞான யெஞ்ஞபந்தனமாம். இதனுலே சொர்க்க நரக செனன முண்டாமென்றறிக.

௯௩. அறிவுறுமனேகமாத்மா வுமேகமும் யோபிபுத்தி
பொறியுறுகுணமாமென்றும் பூதமீருடல்களாகிச்
செறிவுறுநரகசொர்க்கஞ் சேர்ந்தவல்வினையால்முத்தி
பிறிவுறுமறிவுசத்தம் பிரமமீமாங்கிசர்க்கே.

௯௪. உண்டானபொருளைமறைபுரைத்ததென்று யோவாமதாரிய த்தையுரைக்குமென்றும், விண்டார்க்குஞானத்தால்விடுமில்லை வினைகடனைவிடுகைக்கு விதியுமில்லை, கண்டானுமுலகு தனைக்கர்த்தாவேகாலன் காரணனுயிருப்பானேரீசனில்லை, யுண்டாகிற்சுவற்கமலமொன்றுமில்லை யொத்திருக்குமிதுபொருளென்றுரைக்கின்றோமே.

௯௫. காரியமாங்கருமத்தையெல்லாஞ்செய்து காமியபாவக்கருமமெல்லாம்விட்டுக், கூரியனைப்மேற்குறையுஞ்செய்யோமென்று, குறித்திருந்தவவனுடைய்குரம்பைவீழ்கா, லீரியல்பாமிருவினைகளெல்லாங்கூடி யிவனுக்கோர்குரம்பையினையெடுத்தத யாருயிரைக்கருமபலமாக்கின்றார்க்கே முத்திபெனமதிக்கின்றோமே.

௯௬. நரகசொர்க்கந்தீங்கு நன்றுந் தமங்
கருமறைதானன்றியிலே தாமம்-பிரமவொலி
நாடுங்குணம்புத்தி ஞானமில்பாடாணம்போல்
வீடென்றுன்மீமாங் கிசன்.

ஆத்மா புத்தி சையோகத்தால் நிற்சொருபனுய் புத்திசம்பந்த சமாதியி லன்மானுல் ஆகாசம்போல் மகத் பரிமாணமாய்ப் பாஷாணம் போலிருக்கும் புத்திகூடிற்சுதப்பிரமாணஞானசமேதனுயிருக்கு மென்றறிக. வாசுதேவாத்மகப் பிரகிருதிசொருபத்தோடடையுஞ் சொர்க்கமேமோட்சமென்பரென்றறிக. இது பேதவாதிமதம், இஃது பூர்வமீமாங்கிசைபேதமாய் சைமுனியென்பவரா லிதற்குச்சூத்திரஞ்சொல்லப்பட்டது. முன்சொன்னசாங்கியனுக்கும் இவனுக்கும்பேதமென்னெனிற், சாங்கியன் பிரகிருதி விகிர்தியாலே தன்னைத்தானேகட்டிக்கொண்டுதானே விட்டுக்கொள்ளுவானென்பான்

இவன்சத்தமேபிரமமென்றும் அதிலே ஆத்மா புத்தியாதிகுண விகாரங்கள் கெட்டுப் பாஷாணம்போல் இருப்பது முத்தியென்கையால் பேத முண்டென்றறிக.

௧௨-வது-அத்தியாயம்.

வைசேஷியன்மதம்.

செடமாயனேகராய்ச் சேஷ்டைகுணங்குணியா
யிடமாஞ்சிவனியல்வைசேஷியே.

சொருபமாவது சகசொருபியாய் நித்தியனுயிருக்கிற சிவனொருவனுண்டென்பது. இனி (தடத்தமாவது) முன்சொன்னசிவன் கருவிகளைக்கொண்டுபிரேரித்து ஆத்மாவுக்கறிவிப்பன். அதெப்படி யென்னில், சரீரமுண்டாய் இந்திரியங்களுண்டா யிதுகளில்மனங்கூடுகையால் ஞானமுண்டா யிந்த ஞானத்தாலே புண்ணியா புண்ணியமான கன்மமுண்டா யிதனுல் சொர்க்கநரகப்பிராப்தி யுண்டாய்ச் செனனமரணப்பட்டுத் திரும்பியுஞ்சகடக்கால்போற் றிரிவனென்றறிக. இந்தப்படிக்கு நடத்திவிப்பவனீஸ்வரனும்.

௯௭. முத்திசேரிடத்துநிற்குணத்ததாகுமேதுயிர்
பெத்ததாமிடத்தின்முக்குணத்தொடானபேதமாம்
புத்தியானமுத்திநல்கபாவனைநியானுறும்
வைத்ததாமவத்தைதவிவுமன்னுயிர்சடத்ததாம்.

௯௮. வைசேஷிகன் பொருள்கடம்மால் வைத்ததெரிசனம் நீங்கேமயன்றோ, அவ்வன்னமதனுன்னிய மதமுங்கூறி லாத்மாக்கள்செடராகியனேகராகி, மெய்வன்னனங்குணங்குணியாயவத்தைபேசிவியன்பாசபெந்தர்களாய்ப்பிறந்திறந்து, உய்வன்னமதுன்னியுறுவார்தங்கட் குய்வீடுபாவனையாலுளவாமன்றே.

௯௯. அரும்பாசத்தகப்பட்டபெத்தாத்மாக்க ளனேகபவந்தனின் முயன்றவறங்கடன்றூற், றிரும்பாதபத்தியதுசிவன்பாலுண்டாய்ச் சிவனைதினம் பாவித்தங்காராதிக்கப், பெருப்பாவங் கருடனையேபாவித்தத்தாற் பெருவிடந்தீர்ந்ததுபோலப்பாசம்விட்டுப், பான்போலுநிற்குணனுயவத்தைகெட்டுப் பரனொத்தங்கிருப்பதுவேபகர்வீடாமே.

இனிப் பெத்தமாவது இந்தவாத்மாக்கள் பெத்தப்படு நிமித்தியமாக இவனுக்குஉபகரணங்களாய்க் கூடினதத்துவங்க ளெத்தனையென்னில், பிர

மாதிவிஷயபதார்த்தங்களாவது திரவியங் குணங் கருமஞ் சாமான்னியம் விசேஷஞ் சமவாயம் இப்படி ஷட்பதார்த்தமென்றும், இதல்லாமபாவங்கூடி யேழென்றும் இத்தனைமுனிசுத்தில் (திரவியமாவது) பூதம்-ரு-ஆகாசம்-க-ஆக-சா- இனி காலம்-திக்கு- ஆத்மா-மனம்-ஆக-ச-ஆக-கூ இதுகள் நித்தியமு மனித்தியமுமாயிருக்கும். அதெப்படியென்றால், பரமாணு ரூபமாயிருக்கிற காரணத்தினாலே நித்தியமுங் காரியரூபத்தால் அநித்தியமு மாயிருக்கும். இந்த - ரு- ல் பஞ்சபூதங்கள்தானே ஞானேந்திரியங்களாய் அதன்குணமான சத்தாதிவிஷயங்களைக் கிரகிக்குமென்றும், விஷயங்கள் பஞ்சபூதத்தின் குணமென்றும், இதல்லாமல் ஆகாசமொன்றுக்குமே சத்தம் மற்றநான்கிற்குஞ் சத்தமில்லை ஆகாசத்திலுடையவாசினையத்தா லுண்டானதென்றுஞ் சொல்லும். இனிக் (காலமாவது) பூதவர்த்தபவுஷியமானபடியால் நித்தியமென்றும், திக்குகளாவது தெசதிக்குகளென்றும் இனி (ஆத்மாவானது) நித்தன்மயுக்தாராய் அனேகராய்ச்செடராய்க் குணகுணிபாவமாய் அவத்தையிற்சுழன்று வேறுவேறுபாசபெத்தர்களாய்ப் பிறந்திறந்து புண்ணியபுண்ணிய கன்மமுண்டாய் மனதின் கூட்டரவா லுண்டான ஞானத்தால் ஆத்மாவானது முன்சொன்ன சரீரசமூகங்களால் ஜெனனமரணப்பட்டுச் சொர்க்கநரகங்களைப் பவிக்குமென்றறிக.

இனி (மனமாவது) ஆத்மாவுக்குச் சகலதத்துவங்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு அறிவைக்கொடுக்கும் ஆதத்திரவியம் - க - இதில் முன்சொன்ன பூதங்களுக்கிற்கும் காரியம் இந்திரியம் விஷயமென்றும் ரூபத்தால் - ங - விதமாம். இதில் (காரியமாவது) பிருதிவியினுடைய ரூபமானது சரீரம் பூலோகத்தில் நம்முடைய சரீரமுதலான எவ்வகைத்தோற்ற சரீரங்களாம். இனி யிந்திரியமாவது கெந்தத்தைத்தோற்றுவிக்கும் [illegible]வது காணப்பட்டபதிகள்- ஆக-ங- இனி அப்புவினுடையகாரியமான சரீரம் வருணலோகத்திலும் இவ்வுலகத்திலுங்காண்க. இந்திரியமாவது ரசத்தைத் தோற்றுவிக்கும். விஷயமாவது சமுத்திர முதலானவைகள், ஆக-ங- இனித் தேயுவினுடைய காரியரூபமான சரீரம் ஆதித்தலோகத்திற் காண்க. இந்திரியமுருவத்தைத்தோற்றுவிக்கும். விஷயமாவது பௌமதிவ்வியம் அவுதாரியம் ஆகாசம் எனநான்காம். இதில் பௌமமாவது காஷ்டாதியிலுள்ள வக்கினி. திவ்வியமாவது நக்ஷத்திரங்கள். அவுதாரியமாவதுஜடராக்கினி. ஆகரஜமாவது இரத்தினாதிகள். ஆக-ச- இனி வாயுவினுடையகாரியரூபமான சரீரம் வாயுலோகத்திற்காண்க. இந்திரியமாவது பரிசத்தைத்தோற்றுவிக்கும் விஷயமாவது விருக்ஷமுதலானதிற் சலனாதிகள்- ஆக-ங- இனி ஆகாயத்தினுடைய காரியரூபமானசரீரம். ஆகாயலோகத்திற் காண்க. இந்திரியமாவது சத்தத்தைத்தோற்றுவிக்கும். (விஷயமாவது) முன்சொன்னநான்கு பூதத்திற்கும் வேறாய் சத்தத்துக்குக் காரணமாய் நித்தியமுமா யிருக்கும் - ஆக-ங- இதிற் காலமுந் திக்கு மிதற்கு வேறாய் நித்தியமுமா யிருக்கும். ஆத்மாக்க ளிவற்றிற் கெல்லாம் வேறாய் முத்தராய் சித்தராயனே

கரா யிருப்பார்கள். இனி மனமானது இவற்றிற்கு வேறாய் ஞானநிகருக்குமேதுவாய் நித்தியமுமாயிருக்கும். இந்த நவதிரவியங்களுக்கும் வேறாயிருக்கும். அதாவது குணம் அவை சக்கிலாதி குணபதார்த்தமாய் ரூபம்- ரசம்- கந்தம் - பரிசம்- சங்கியை - பரிமாணம்- வேறுதல் - சையோகம்- பிரபாகம்- பரத்துவம்- அபரத்துவம்- குருத்துவம்- திரவத்துவம்- சிநேகம்- சத்தம்- புத்தி- சுகம்- துக்கம்- விருப்பு- வெறுப்பு- முயற்சி- புண்ணியம்- பாவம்- வாசனை- யென்னும்பேதத்தால்- உச - இனி கன்மமாவது எழுதல் விழுதல்-முடக்கல்-நீட்டல்-நடத்தலென்னுங் கூறுபாட்டால்- ரு-ம் - இனிச் (சாமான்னியமாவது) பரமென்று மபரமென்றும் இரண்டாம். இது கோத்துவமுதலாயுள்ளசாதிகள் இனி விசேஷமாவது எல்லாத்திரவியங்களிலு முண்டாயிருப்பதால் அனந்தமாயிருக்கும். இனிச் சமவாயமாவது ஸம்யோகமென்றுஞ்சமவாயமென்றுமிரண்டாம். இதில் ஸம்யோகமாவது அனித்தியசம்பந்தம் சமவாயமாவது நித்தியசம்பந்தம்,இதுவுமிவற்றிற்கு வேறாயிருக்கும். இனி (அபாவமாவது) பிராக்பாவம்பிரத்தொம்சாபாவம்அன்னொன்னியாபாவம் அத்யந்தாபாவமெனநான்காம்இதில்பிராக்பாவமாவது அநாதிசம்பந்தமாயிருக்கும் அநாதியாகிலு முடிவுள்ளதாயிருக்கும் இதற்கு உதாரணமிறந்தகாலம் இனிப் பிரத்தொம்சாபாவமாவது முதலுண்டாய் முடிவற்றது இதற்கு உதாரணம் எதிர்காலம் இனி அன்னொன்னியாபாவமாவது தாதான்மியபாவம் இதகடமில்லைபட முண்டென்கைபடமில்லைகடமுண்டென்கை இனி அத்தியந்தாபாவமாவது அநாதிரணம் அத்தியந்தா[illegible]வம் இது ஆதியந்தமற்றிருக்கை, யிதற்கு உதாரணம் ஆதியந்தமற்றிருக்கிற ஈஸ்வரன் இதில் அபாவபதார்த்தத்தைவிட்டு மற்ற [illegible]ங் கொள்வாருமுளர். இனி முன்சொன்ன ஆத்மா[illegible] சொல்லப்பட்ட பதார்த்தங்களை[illegible]த்தாலே ஞானமு[illegible]னவையுஞ் [illegible] ஜெனனப்படுமென்றறிக.

[illegible]வர்கள் பிரத்தியட்சமும் அநுமானமுங் கொள்ளுவார்கள் வேதாந்[illegible] எவ்வாறு ஸ்ருஷ்டிசெய்தது, ஈஸ்வரன் அறிவிக்கிறவன் இத்தவிதங்களினால் பந்தப்பட்டவன் ஆ[illegible]வனென்றறிக. இனி முத்தி நிலையாவது முன்சொன்ன ஷட்பதார்த்த[illegible]ங்களையும் இதினுடைய வெகுவிதவிஸ்தார உண்மைகளையுமறிந்து மனதினுடைய கூட்டரவால் வந்தஞானங்களெல்லாம் பிறந்துபோகும்படி பக்தியினால் சிவனைத்தியானம்பண்ணினால் கன்மக்ஷயமுண்டாம் இதனால் ஆகாயம்போல் மகத்பரிமாணமாய் நிர்க்குணமாய்ப் பாஷாணம்போல் விகாரமற்றிருப்பது மோட்சமென்றறிக. அனைத்திலும் யானெனதென்றபிமானங் கொள்கையாலகங்காரமே யாத்மாவென்றுங்காயம்போனவைகங்காரபுவனந் தன்னிற்பொருந்துமென்றுந், சிவத்தியானத்தால்விகாரமற்றமோட்சம்வருமென்றுஞ் சொல்லும் பின்னுஞ் சையோகத்தால் சித்தகன்ம யத்தனென்றுஞ் சரீரேந்திரியாதிகமாதிற- உக- பேதமான துக்கம் நீங்கிப்பாஷாணம்போல் இருப்பது முத்தியென்றுஞ் சொல்லும். இது

இருளும் வெளியும் போலச் சிவனுமாத்மாவு மிரண்டாகையாலிதுவும் பேத வாத சித்தாந்தமாம் இந்தச்சமய நூல் கல்[illegible]நாதர் கற்[illegible]தமென்றறிக.

௪௰. முத்தியினிலிற்குணனுய் முன்னெங்குணகுணியாய்ப்
பத்தியினின்முத்தியுறும் பாவனையாம்-சுத்த
சடபாலராயவத்தை சார்தலாலான்மா
கடனென்றுன் [illegible]வசேடிகன்.

இனி முன்சொன்ன மீமாங்கிசனுக்கு மிவனுக்கும் பேத மென்னென்னில் அவன் சத்தமேபிரமமென்றும் புத்தியே குணமான வாத்மா புத்திவிகற்பங்கெட்டுப் பாஷாணம் போல்வது முத்தியென்றும், இவன் சிவனுண்டென்றும் ஆத்மாவுக்கு மனதினுடைய கூட்டரவினல் விஷயஞானங்களுண்டாம் இதுநீங்கும்படியாகச் சிவத்தியானஞ்செய்து விகாரமற்றிருப்பது மோக்ஷமென்கையா லவனுக்கு மிவனுக்கும பேதமுண்டென்றறிக.

௧௩-வது—அத்தியாயம்.

நையாயிகன்மதம்.

ஈசனுங்கன்மமு மியலுமாருயிர்க்குப்
பாசக்கட்டுதல் ப[illegible]நையாயிகமே.

சொரூபலக்ஷணமாவது சிவன்நித்தியமா[illegible]ய் எல்லா வியாபாரத்துக்குங் கர்த்தனுயிருப்[illegible]னென்றறிக. இனித் தடத்த[illegible]ணமா[illegible]வரனுனவன் சித்தத[illegible]யத்தமான ஆத்மாக்கள் செய்த [illegible]த்தைக்கொ[illegible]டு அந்தக் கன்மமு ம[illegible]வரனுமாக ஆத்மாக்களைப் பாசப்[illegible]டுத்திச் செ[illegible]னமரணங்களில் விட்டுச் சொர்க்க நரகப்படுத்துவானென்றறிக.

௪௧. அறிவுறுமனேகவியாபி யாகுமா[illegible]மாக்கடாமே
நிறைகுணம்புத்திவித்தா நி[illegible]ருமுத்திகூறிற்
செறிபிணம்போலவந்தக் கரணமேசொற்றலாகு
மிறையுருவுண்மைசெய்த வினைபெத்தமுத்தியேய்க்கும்.

இனி (பெத்தநிலையாவது) இந்தவாத்மாக்கள் கன்மத்திற்கூடியது தத்துவ பதார்த்தங்களாவது யாதென்றால்.

௪௨. திரவியமைந்துநான்கு செறிகுணம்பத்தோடேழு
திரவியகருமமைந்து திகழிலக்கணங்கள்மூன்று
விரவியதகிலமாத்மா வியாபிகள்குணமும்புத்தி
கரவியல்கட்டுவீடுங் கன்மமுங்கத்தாவாலும்.

என்றது, திரவியமைந்து நான்கென்பது பிரிதிவிமுதற்பூதம் - ரு - திக்கு- மனம்- புத்தி - யாத்மா- [illegible] - திரவியம்-௯ - செறிகுணம்பத்தோடேழென்பது பரிச ரூப ரஸ கந்தமுஞ் சங்கியை பரிமாணம் பிரத்தியக்ஷம்ஸம்யோகம் கெந்தருவாகம் பாத்துவம் அபாத்துவம் புத்தி சுகந்துக்கம் இச்சை சௌக்ஷம் பிறநுசனம்-௧௭-குணம்-மெ-திரவியகரும மைந்தென்பது எழுதல் விழுதல்முடக்கல்நீட்டல் நடத்தல் -ரு-திகழிலக்கணங்கண் மூன்றென்பது சாமான்னிய விசேஷசமவாயமுமென-௩-இதி[illegible]முன்சொன்ன திரவியங் குணங் கருமம் - ௩- இனி இலக்கணமாகிற சாமான்னிய விசேஷவாய்மை - ௩- இந்தவாறு மிச்சாத்திர விஸ்தார வர்த்தங்களுக்கெல்லா முதன்மையான சமூகமென்றறிக. இதிற்பூதம்- ரு - ம் - தானே சுரோத்திராதிகளாயிருந்து தன்குணமான சத்தாதி விஷயங்களைக் [illegible]க்கு மென்றும்.

இப்பூதங்களனுக்கூட்டமென்று மிதில் அனுவியனுச்சத்தாய்க் கெடாதிருக்குமென்றும்காரியமாகியவனுக்கள் வேறாயிருந்து உலகங்களாய்ச்சத்தாய்ச் செடமாய் நித்தியமுமாய்க் கெடுமென்றும், இப்படிச் சூக்ஷும ஸ்தூல வனுக்க ளிரண்டுவிதமென்றும். விரவியதகிலமென்றது முன்சொன்னதிரவியங் குணம் கருமமென-௩-ம்- சாமான்னிய விசேஷ சமவாயமுமென - ௩- இந்த வாறுபதார்த்தமு மசத்தான வனுக்களா யிதினுடைய சமூகங்களா யகிலங்களாயிற் றென்றுசொல்லும். ஆத்மா வியாபிகுணமும்புத்தி யென்றது முன்சொன்ன வகிலங்களிலாத்மாக்கள் வியாபிகளா யனேகமாயிருக்குமென்றும் இந்தவாத்மாக்களின் குண[illegible]னது புத்தியென்றுசொல்லும். கரவியல் கட்டுவீடுங் கன்மமுங்கத்தாவாலுமென்பது, முன்சொன்ன பதார்த்தமான வகிலங்களிற் குணம் புத்தியாயிருக்கிற வாத்மாக்களியல்பாக வதிஸ்மறைந்து கட்டுப்பட்டுச் செனன ம[illegible] துக்கவேதுவாமென்றும், இந்தவாத்மாக்களைக் கட்டு[illegible]ம் விடுவிப்ப[illegible]மத்தாலுங்கர்த்தாவாலுமென்றும். ஆத்மாவுக்குத் தனக்கென்றறிவில்[illegible]யனுக்குப் புத்திமுதலான அந்தக்கரணவறிவைக் கொடுக்குமென்றும், இதுகளைக்கொண்டுசருவஞ்ஞசிவன் ஆத்மாவுக்குக் கன்[illegible]தினல் அறிவிப்பானென்றும். காலம்பூதவர்த்தபவுவிக[illegible]கையால் நித்தி[illegible]மென்றும், இனிப்பிரத்தியட்ச[illegible]மாணங்கள் பிரமேய[illegible]த்தியார்த்தமாக [illegible]நியப்படும். இனிப்பிரமேயம[illegible] ஆன்மாதேகம் இந்திரியம் அர்த்தம் புத்தி மனம் தோஷம் பிரவர்த்தி பிரேத்தியாபாவம் துக்கம் பலம் மோட்சம்ஆகப்பிரமேயங்கூடி - ௰உ - இவைகளைப் பிரேரிக்கிறவ னிஸ்வரனென்றறிக. இனி பெத்தநிலையாவது தர்க்கயுத்திமுதலான சோடசபதார்த்[illegible] யிருக்கும் அதாவது பிரமாணம் பிரமேயம் ஸம்ஸயம் பிரயோசனம் திருஷ்டாந்தம் சித்தாந்தம் அவயவம் தர்க்கம் நிர்ணயம் வாதம் சற்பம் விதண்டை எத்துவாபாசம் ஜலம் ஜாதி நிக்கிரகஸ்தானமென்று இப்படி சோடசபதார்த்தமுதலானது ஈஸ்வரகர்த்தத்துவத்தை நிச்சயிக்கும். இனிப் பிரபஞ்சத்துக்குச் சரீரத்திரி யாதிபாகிற வாத்மா வகாயம்போல் மகத்பரிமாணமாய்ப்

பாஷாணம்போல் சடமாய் மணச்சைவயோகத்தால் சித்தர்மயுத்தனென்பர். இனி முத்திநிலையாவது முன்சொன்னதெல்லாம்விட்டு நீங்கிப் புத்திமுதலானகரணவிகற்பங்கெட் டாகாயம்போலும், பிணம்போலுஞ் சமாதிபொருந்தியிதற்கிடையூறான - ௨௰௧ - பேதத்துவமாகிற துக்கம் நீங்கிப் பாஷாணம்போல்வது முத்தியென்றறிக. இருளும் வெளியும்போ லாத்மாவுஞ் சிவனுமிரண்டாயிருக்கையால் இதுவும் பேதசித்தாந்தமென்றறிக. இவர்கள்பிரத்தியட்சம் அனுமானம் உவமானம் மூன்றுங்கொள்வார்கள் இந்நூல் அட்சபாதராலே கற்பிக்கப்பட்டது முன்சொன்ன வைசேஷிகனுக்கு மிவனுக்கும் பேதமென்னெனில் எல்லாஞ்சரியானாலும் அவன் ஆத்மாவுக்கு அந்தக்கரணங்கள் வேறாயிருந்து அறிவிக்குமென்று சொன்னால் இவன் ஆத்மகுணம் புத்தியென்றுஞ் சில பதார்த்தங்களேறக்குறையச் சொல்லுகையால் பேதமுண்டென்றறிக.

௪௩. அணங்குற்றவாத்மா வனேகம்வியாபி
குணம்புத்தியாமுத்தி கூறிற் - பிணம்போல்கை
மெய்யாமிறைவனையும் வீடுகட்டுக்கேதுவா
நையாயிகனா லலம்.

௪௪. செறிதிரவியமைம்பூதந் திசைகாலமனமோடாத்மா
வுறுகுணம்பரிசமாதி நாலோடெண்பரிமாணந்தான்
பிறிவொடுகூட்டம்பேசுஞ் சராசரம்புத்தியின்பங்
கிறிதருந்துன்பம்வேண்டல் வேண்டாமைமுயற்சிகேடே.

௪௫. ஏற்றியகருமமைந்து மிலங்கிடவறியக்கூறிற்
போற்றியபக்வாபக்வம் புகன்றிடும்விரிவொடுக்க
மேற்றியகமனமென்றுங் கைந்தினி னிலக்கணந்தான்
சாற்றியவிசேடஞ்சாமானியஞ் சமவாயமாமே.

௪௬. சட்டமேயகிலமாத்மா சகலமும்வியாபிபுத்தி
யிட்டமாங்கன்மந்தானு மீசனுமெவ்வுயிர்க்குங்
கட்டுவீடிரண்டினுக்குங் காரணமென்றுகொண்டு
தட்டினையோராநையா யிகனார்தாஞ்சாற்றலென்றார்.

௪௪-வது—அத்தியாயம்.

சிவாத்துவிதமதம்.

துவிதமல்லாமற் றேன்றியதெல்லாஞ்
சிவாத்துவிதமாஞ் சிவாத்துவிதியே.

சொரூபலட்சணம் நித்த புத்த சுத்த முத்தனாய்த் தனக்கிரண்டாவானில்லானாய் ஏகனாய் அறிவேவடிவாயிருப்பனென்றறிக. இனித் தடத்தலட்சணமாவது அக்கினியானது பொறியும் புகையு மானாற்போலும், அப்பு அலையும் நுரையும் புற்புதமுமானாற்போலும் முன்சொன்ன பிரமந்தானே தன்னுருவைப் பகுத்து உயிர்களையுஞ் செகங்களையு முண்டாக்கித் தன்னைத்தானே மறைத்துக்கொண்டு உபாதிகளில்நின்று சுகதுக்கம்போல் விளையாடுவன் பின்பு தன்னையொழியச் சுகதுக்கங்களைப்பெறுவதும் பெறுமற்போவதும் ஏற்பானு மீவானும் வேறில்லாமையா லெல்லாச்சுகதுக்கத்தோடுந் திருவிளையாடல் செய்துகொண் டிருப்பானென்றறிக.

௪௭. அறுதிசிவன்சகத்து மாருயிருமாகத்
தனதுருவைத்தானே பகுத்துத் - தனதொழியப்
பேறிழவில்லைப் பெறுவானுமீவானும்
வேறில்லையென்றறிகை வீடு.

௪௮. தனிச்சிவந்தானாகித் தடப்பரியயுலகமதாய்
முனிற்றேனகத்தவாய் முடியாதவினைப்பிறப்பைப்
பினிற்றானுஞ்சிவனையே பெந்தித்துவிரித்தெல்லா
மினித்தாயவின்பதுய ரீவானாய்ப்பெறுவானும்.

௪௯. முத்திதான்கொடுப்பானாய் முன்னைத்தானையும்வன்னை
சத்தியாலிவையேசெய்து தானிகழ்தல தியாகுஞ்
பத்தியினிவர்பரவிப் பழையதனையிவனடைதல்
சித்தியாஞ்சிவாத்துவிதத் திகழ்த்தியவீடதுவன்றே.

இனிப் பெத்தநிலையாவது தன்னைத்தானேபகுத்து ஆத்மாவாய்ச்செகமும் புண்ணியபாவமுமாய் மூடிக்கொள்வது பெத்தநிலை. இனி முத்திநிலையாவது முன்சொன்ன படித்துவத்தையெல்லாமறிந்து குருவால் சாம்பவி தீட்சை பெற்று அனுபவநிஷ்டையி லயமாய்ப் பெறுவான் பேறில்லாமலெல்லாம்பிரமமாகிற தென்றறிக. இதுவும் பேதாபேதமாய்த் துவிதமாமென்றறிக. இருவரும்நேரப்திமாத்திரமென்பர் இனி முன்சொன்னநையாயிகனுக்கு மிவனுக்கும் பேதமென்னெனில் அவன் ஆத்மா வியாபியென்றும்

புத்தி குணமென்று யிவ்வாறுங்கன்மமு மாத்மாவைப் பாசபந்தப்படுத்துமென்றுஞ்சொல்வதுபோல் இவனும் பிரமமே யெல்லாமா யானதென்கையால் பேதமுண்டென்றறிக.

௧௫-வது—அத்தியாயம்

பாஸ்கரியன்மதம்.

சித்தசித்தாகிய சிவசெகத்தெல்லா
முத்தனேயானது முதல்பாஸ்கரியமே.

சொரூபலக்ஷணமாவது பிரமம் சத்து சித்து ஆனந்தம் நித்திய வியாபகமாயிருக்குமென்பது. இனி தடத்தலட்சணம் முன்சொன்னபிரமமே சித்து அசித்துக்களாயிருக்கிற செகசீவர்முத லெல்லாமாய்ப் பரிணமிக்கும்போது அண்டாண்டபுவன போகங்களும் பிண்டாண்டதனுகரண போகங்களும் இந்தப் பிண்டங்களில் போதங்களாகிற தத்துவங்களுமாய்ப் பரிணமிக்கும். அஃதெப்படி யென்னில் இலவணத்தீர்த்தம் இலவணக்கட்டியானதுபோலும், பொன் மண் நூல், பூஷணங் கட படமானதுபோலும் வித்து மரங்களானதுபோலும், பரிணமிக்கும் ஆனாலிப்படிப் பரிணமித்தால் முதற்பொருள் கெட்டுப்போமென்னில் அப்படியல்லாமற் சத்தம் பிறந்தபோது அர்த்தமாகத்தோன்றியும் அர்த்தமாகிற பதார்த்தங்களைக்கண்டபோது சத்தம்வேறு அர்த்தம்வேறானதுபோல், சிவன் தானே சத்தங் கெடாதது போலநின்று செகசீவர்கள் அர்த்தம்போலவேறாய் சிவன் தானேயெல்லாப்பரிணாமமுங் கெடாமல் நிற்பதென்றறிக. இனிப் பெத்தமாவது இந்த அர்த்தம்போல வேறான சீவராசிகள்செகத்துக்குள் இஃதோடுகூடிப்பந்தப்பட்டுச் செனனமரணப்படுவது. இனி முத்தியாவது முன்பரிணமித்த போதங்களெல்லாமிறந்து போதசிவனானவன் குருவால் வேதாந்தஞானம் பெற்றுச் சமாதியொருந்தி மனோலயமான வீட்டில் தன்னையறிந்துதானும் லயமாகப் பூரணசமாதி நிஷ்டைசாதித்து எல்லாம்பிரமத்தி லொடுங்கிப் பிரமமாகிறதே முத்தியென்றறிக.

௫௰. சித்தாயசித்தாய்ப்பரிணமித்துச் சிவனாகித்திகழ்ந்தமையாம்,
சத்தேயல்லாமுத்திதனைச் சாரக்கண்டஞானங்கள்,வைத்தே
மொழியுமாமறைகள் சொன்னமரபேவந்தக்கா,லொத்தேகெ
ட்டுப்பிரமத்தோ டொன்றாய்ப்போமென்றுரைத்தனனே.

இதுவும்பேதமா யபேதமாய்த்துவைதமாம் இது பதஞ்சலர்கற்பிதமென்றறிக. முன்சொன்ன சிவாத்துவிதிக்கு மிவனுக்கும் பேதமென்னெனில் சிவாத்துவிதி அக்கினியிற்பொறி புகைபோலச் செகசீவமாயிற் றென்றான் இவன் சிவமேயெல்லாமாய்ப் பரிணமித்த தென்கையாற் பேதமுண்டென்றறிக.

௧௬-வது—அத்தியாயம்.

சத்தப்பிரமவாதிமதம்.

சத்தந்தானேசகமுயிருடலெனச்
சத்தப்பிரமவாதிகள்சாற்றுமே.

சொரூபமாவது வசனிக்கிற சத்தசொரூபமாய் நித்தியமா யழியாததாய் சர்வத்துக்குங் காரணமாயிருக்கிற சத்தந்தானே பரப்பிரமம். இனி தடத்தலட்சணம் இந்தச்சத்தம் பரிணாமவிவர்த்தனமான மாயையினால் செகங்களை யுண்டாக்கும். இந்தச் சத்தமாகிற பிரமத்தினது விவகாரந்தானே கருவிப்பொருளாகிற அர்த்தத்தைக் கொடுக்கையினாலும் சகலபதார்த்தங்களுமுண்டாகையாலுஞ் சத்தத்தாலெல்லா விவகாரமுந்தோன்று கையாலும் மோட்சமடைதற்குக் கருவியா யிருத்தலாலும் தடத்தமென்றறிக. இனிப் பெத்தமாவது பரிணாமவிவர்த்தன மாயையால்பிண்டப்பிரமாண்டங்க ளெல்லாஞ் சத்தத்தில் தோன்றுகையால் சீவராசிகளெல்லா மந்தச் சத்தத்தில் தோன்றி யதுதானேபந்தப்படும். அஃதெப்படி விவர்த்தனமாயையி லுண்டானதல்லாமல் சத்தத்தில் செகத்பிரவர்த்தி முண்டாகாதென்னில் உண்டாம். அதெப்படி யென்னில் ஒரு சத்தமெழுகிறபோது பொருள்களெல்லா முன்னேதோன்றுதபடியால்சத்தத்தில் பொருள் தோன்றுதென்னும் அப்படியல்ல பொருள் சத்தத்தி லுண்டாம்வகை பூமாவென்றபோதும்நெற்பொரியென்றபோதும் இந்தச் சத்தமும் பொருளுமொன்றுபோ லிருக்கிலுஞ் சத்தத்தி லந்தப் பூமாவும் நெற்பொரியு மில்லாததுபோலதைக்காட்டுகையால் பொருள் வேறு சத்தம்வேறாம் சத்தத்தினுடைய பதத்தி லந்தப்பொருளில்லையாய்ப் பதமேயின்று பின்பு பொருளைக் காட்டிச் சத்தங்காட்டின பொருளெல்லாந்தோன்றி தினவிருதியில்நாசமாய்ச்சத்தமொன்றுங் கெடாமல் மீண்டுமீண்டும் வருகையால் சத்தமே யுள்ளதாயிருக்கும் பொருள்களநித்தியமாம். இந்தப் பொருள்களெல்லாஞ் சத்தத்தையல்லாமல் மாயைமுதலான தேகங்களுண்டாகாது சத்தத்தைசொன்னபோது சத்தந் தானே யர்த்தமாகத் தோன்றியு மர்த்தத்தைக் கண்டபோதுசத்தம்வேறு அர்த்தம்வேறாயிருப்பதுபோலச் சத்தமாகிறபிரமந்தானேசத்தமு மர்த்தமுமா யிருக்குமென்றறிக.

௫௧. பரிணாமவிவர்த்தமாயையதில்
தருமாமுலகுள்ளது சத்தமதே
பொருளானவைசொல்லனமல்லவெனிற்
மருளாதுபொருட்டிறமந்நிலையே.

௫௨. பூமாவெனவேபுரையும்பொருளு
மாமாவடிவொன்றிலனாந்திலதாம்

நாமாதரவேயாதுநன்கருவாய்த்
தாமாம்பொருளெனும்பொரிதாரினைவே.

௫௩. சொல்வந்தெழுவும்பொருடோன்றுதலாற்
சொல்லேபொருளென்றுதுணிந்திடுநீ
சொல்லும்பொருளும்முடனின்றதெனிற்
சொல்லும்பொருளின்றுசொன்னின்றதுவே.

௫௪. தருமொழிபிரமமதெனச்சமைந்திடு
மகமுறுமறிவிலியகிலமுலமும்
மிகுதருமொழியலதலதுவேறென
விகபரமதுவழியாமலோதுவான்.

இந்தச் சத்தத்திலெல்லாப் பொருளுங் காட்டப்படுகையால் இதுவே பந்தமில்லையென்றறிக. இனி முத்தியாவது சத்தம் மாயையோடுகூடி யுள்ள மானதென்றும் அர்த்தமாகிறபொருள் சத்தத்திலொட்டாமற் பொருள்வேறாய் நிற்குகையால் சத்தமேபொருளெனக்கொள்வது முத்தியென்றறிக. இவன் ஆறுபிரமாணமுங்கொள்வன் இது வியாசர்கற்பிதமாய் அபேதாபேத சித்தாந்தமா மென்றறிக. முன்சொன்ன பாஸ்கரியனுக்கு மிவனுக்கும் பேத மென்னெனில் பாஸ்கரியன் பிரமந்தானே ஜெகசிவர் முதலான வெல்லாமாய்ப்பரிணமிக்குமென்னில் இவன் சத்தமே யெல்லாமாயானதெனக்கூறினமையால் பேதமுண்டென்றறிக.

௧௭-வது-அத்தியாயம்.

வையாகரணிமதம்.

௫௫. மெய்யாலக்கணலக்கியமதுரை
செய்யதியுற்றெழுசெற்பவிகற்பொடு.
நையாயிகத்துவைகாடுதல்வீடென
வையாகரணிமதத்தொடுகூறுமால்.

௧௮-வது-அத்தியாயம்.

பாட்டமதம்.

மறைகளேசுயம்புவாயைம்பூதஙுக்கணா
மிறையுலகுமிரெனவியல் பாட்டமதமே.

சொருபலக்ஷணமாவது வேதமானது நித்தியமா யநாதியாய் சயம்பு வாய்த் தோற்றமின்றி முடிவின்றி இரியல்பாய் நாதப்பிரமமா யழிவில்லாத

தா யிருக்கும் இனித் தடத்தலக்ஷணமாவது இந்த வேதத்தை யொருவரால் கற்பிக்கப் பட்டதென்று சொல்லிற் சகுணமானகடவுள் சொல்வாரில்லை. அவனுஞ் சிவர் களுக்குள் ளொருவனு யிந்திரியகரணங்களுடனே கூடினவனுவன் அவன் படித்தமாத்திரம் ஞானங்காண்பன். அருவனுவன் சொல்வானெனிற் கருவிச்சொல்ல வுருவமில்லாதபடியால் சொல்லக்கூடாது ஆகையால் வேதந் சயம்புவாம் இந்தவேதத்துக்கு அங்கமீ௬-சாதன- கற்பம்-வியாகரணம்-சிட்சை-சோதிடம்- நிருத்தம்-இந்த- ஆறையுங்-கை- கால்-முக-மூக்கு-கண்-செவி- யெனக்கொண்டது இனி உபவேதமாவது ஆயுர்வேதம் அர்த்தவேதம் காந்தர்வவேதம் தனுர்வேதம் இந்நாலுடனும் வாகு-காது- பிரத்தியம்-பிராதிபதிகம். இந்த நாலுமுப்புடனுங் கூடியிருக்கும். இனி இருக்குவேதம்- ௨௧- பேதமும், எசுர்வேதம் - ௱௧ - பேதமும் சாமவேதம் - ௲- பேதமும் அதர்வணவேதம்- ௯- பேதமு மிந்தநாலுங்கிரமமாக விதிவாதம் அர்த்தவாதம் மந்திரவாதம் நாமதேயமென நான்கு விதமாம். இந்தவேதாங்கிகாரமான புராணம் - ௧௮ - உபபுராணம்- ௧௮- ஸ்மிருதி- ௧௮- இதுகளில் சதுர்த்தசவித்தை- ௧௪- ம் முக்கியமாம். அதாவது வேதம்-௪ - அங்கம் ௬- நியாய மீமாம்சை-௨- புராண ஸ்மிருதி-௨- ஆ-௧௪- இனி (உபநிஷத்துக்களாவது) சிருத்திரம், பிரகதாரண்ணியம், சுவேதாசுவதரம், கைவல்லியம், காலாக்கினி, கடம், வல்லி, காத்தியாயனம், பிரமம், நாராயணம், அங்கிசம், பிரமாங்கிசம், பாஸ்கரம், பிரமபிந்து, ஆருணி, அமிர்தபிந்து, நாதபிந்து, பிரமகபாலம், தேஜோபிந்து, வாசஸ்நேயம், போதாயநீயம், ஆஸ்வலாயநீயம், சாங்கியாயநீயம், வாஸ்யாயநீயம், சௌனகீயம், சிவசங்கற்பம், சிரவணம், பராக்கிரமம், புரோக்ஷயம், முத்கலம், முண்டகம், மைத்திராயநீயம், என்னும்- ௱௮ உபநிஷத்துக்களும் ஞானங்கமானவிபூதி ருத்திராக்ஷாதிகளையும், பிரமக்ஞாநிகளையும் விவகரிக்கும், இதனையும் வேதந்தன்னுள்ளேயடக்கிக்கொண்டு ஆரணம், பன்னம், பனிசையிதல்லாமல் வேதமோதுமிறசாதி விவர்த்தகன், நிவர்த்தகனென்று இரண்டுசாதியாம், இதில், விவர்த்தகன், விசுத்தனுமிறவன், நிவர்த்தகன், சங்கானுபதேசிகன். இப்படி சகஸ்திரவேதமுண்டு அனந்தாவைவேதமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டவிதிவெல்லாம் லௌகிக வைதிக ஆத்தியாத்மக, ஆதிமார்க்க மாந்திரீக இந்த-௫-ல் அடங்கும் இதல்லாமலும் பொ உபநிஷத்துக்கள் முதலான வேதாந்தங்களெல்லாம்விரிந்துங் குவிந்துமிருக்கிறதே தடத்தலக்ஷணம் இனிப் (பந்தமாவது) பஞ்சபூதமானது அநாதியே யியல்பாய்ப் போக்குவரவில்லாமல் ஆக்குவாரழிப்பாரில்லாமல் சயம்புவான வணுக்களாகி யிதுவும் வினைகளோடு கூடிக் காரியங்களாகிற வுலகங்களானது தத்துவங்கள் பிண்டாண்டங்களாய்விரியுமென்றறிக. இதல்லாம லுயிரானது பஞ்சபூதங்களால் நாலுவுருக்க ளெடுத்துப்புலன்வழி யுலாவித்திரியு மென்றுஞ் செனனந்தோறுஞ் செய்தவினைமாய்ந்து சிந்தையில் பந்தித்துச் செனன மெடுக்குமென்றும்,

இருவயலி விட்ட எருத் தழை மாய்ந்து பின்பு பயிருக்குப்பலிப்பது போ லுயிருக்குப்பலிக்குமென்றும், இதுகளையெல்லாஞ் சொல்வது வேதமாகை யால் அதிலே பந்தப்படுவது பந்தமென்றறிக.

இனி முத்திநிலையாவது முன்சொன்ன சுயம்புவான வேதத்தைத்தே வர் முனிவர் சித்தர் இவர்கள் முதலானபேர் பாரம்பரையாகக்கற்று நல்ல கன்மங்களைச்செய்து இந்தவேதத்தால் கல்வி கேள்வி போதந் தரும் சற் கர்மம் ஞானமுண்டாய் நித்தியகர்மங்களை வேதஞ்சொன்னபடி செய்து சோமயாக பூதியாக வனேகம்யாகங்களை யெக்ஞங்களைப் பசப்படுத்திச் செய்து வேதமந்திரங்களால் ஜெபதபங்களைச்செய்து பசியானவனுண் சிதிர்ந்தாற்போலக் கன்மஞானங்களிரண்டுங் காலாகக்கொண்டு விண்ணை லே றி வீடாகிறசொர்க்கங்களைப் பெறலாமென்பதென்றறிக.

௫௫. எட்டாயமறையேதருவேழ்விக
டட்டாநூல்வழிச்செய்திடுந்தன்மையின
லொட்டாதானவைசொர்க்கமுறுமெனப்
பட்டாசாரியனேபகராநிடும்.

இந்தவேதமில்லாதபோது ஊமைபோலுங் குழவிபோலுமிருந்து மோ ட்சங்களையறியாமற் செனனமரணப்படுவாரென்றறிக. இதின்சங்க்ஷேபம் வேதமுமநாதி அணுக்களாகிற பூதங்களுலகங்களுமநாதி உயிர்களுமநாதி யிந்த மூன்றுஞ் சுயம்புவாய்க் கெடாமலிருக்கையால் இது பேதவித்தாந்த மென்றறிக. இவர்களாத்மாவைச் சுத்தப்பிரமான ஞானசமேத னென்பர் இந்தச்சாஸ்திரஞ் சைமினிகற்பிதமென்றறிக. இதில் முன்சொன்ன பஞ்ச விதசாத்திரத்தில் (லௌகிகமாவது) தன்மந்திரிகற்பிதமான ஆயுர்வேத த ண்டநீதி நிஷ்டிபலன் களைச்சொல்லும் (இனி வைதிகமாவது) ஜெய்முனி அக்ஷபாதர் கணாதரால் சொன்னபூர்வ மீமாங்கிசை நியாய வைசேஷிக முதலியவற்றைச்சொல்லும் இனி (ஆத்தியாத்மீகமாவது) கபிலர் பதஞ்சலி வியாசர் இம்மூவராலே சாங்கியபாதஞ்சல வேதாந்தமாகிற ஆத்மஞானத் தைச்சொல்லும் இனி (அதிமார்க்கமாவது) மாயாதத்துவ வித்தியாதத்துவ த்திலேயிருக்கிற மூன்றுருத்திரரால் பாசுபத காபாலிக மகாவிரதமுதலிய வற்றைச்சொல்லும் இனி (மாந்திரிகமாவது) பரசிவகற்பிதமான மந்திரங்க ளே மோட்சமாகிற சரியைகிரியை யோகங்களைச்சொல்லும் இப்படி யிந்த ஐந்துவிதசாத்திரத்தில் வந்தபேதங்களென்றறிக. இனி முன்சொன்ன சுத் தப்பிரமவாதிக்கு மிவனுக்கும் பேத மென்னெனில் அவன் தொனிக்கிற சத் தமே பிரமம் இதில் அர்த்தமாகிறபொருள் நாசமாய்ச் சத்தங் கெடாமல் நி ன்றுசொன்னதற்கும். இவன் வேதமும் பூதமுஞ் சீவனு மிந்தமூன்றுமநா தி நித்தமென்கைக்கும் பேதமுண்டென்றறிக.

௰௯-வது— அத்தியாயம்.

பிரபாகரமதம்.

வேதம்பிரமம் வினையாற்சிவ ஞதலழிதலாம் பிரபாகரமே.

பட்டாசாரியனிற் பேதமான பிரபாகரமதத்தின் சொருபநிலையாவது இவனும்வேதமே பிரமமென்பான். இனி(தடத்தமாவது) சீவராசிகள்செய்ய ப்பட்ட, செயலின்கன்மங்கள் விரிகின்றது.

௫௬. அருஞ்செயலின்பாவத்தே பூர்வமெனும்வினைதோன்றித்
தருஞ்செயலினின்பழியிற்றுன்பலிப்பதாகுமது
வருஞ்செயலொன்றின்றியே மண்சிலைபோலாமுத்தி
தருஞ்செப்புமெனவுரைத்துத் தாரணிமேலவன்சாற்றும்.

என்றது அரிதாகச்செய்கிறசெயலின்பாவத்தால் பூர்வமாகவிருக்கிறக ன்மந் தோன்றிச் சுகவுபலிப்பும் புசித்து தொன்றுதொட்டுச் செனனமரண ங்களெடுத்துப் புசிக்கும்போதெல்லாஞ் செய்யப்பட்டவினைகள் மீண்டும் எருத்தழைப்போலச் சீவனுக்குப்பலித்து வருவதே தடத்தலட்சணமாம். இனிப் (பந்தமாவது) சீவராசிகள் வேதஞ்சொன்ன கன்மங்களைச் செய்து அதனால்கன்மக்கட்டுப்படுவது. இனி(முத்தியாவது) முன்சொன்ன வேதப் பிரமாணமானகன்மகாண்டத்தின் செயலொழிந்து ஈஸ்வரதத்துவத்துக்கன் னியமாய் ஆத்மஞானமாத்திரமேயாய் சுத்தப்பிரமான ஞானசமேதனுயிருக் கிற ஆத்மாவானவன் விஷயஞானங்கெட்டு மண்சிலைபோல் சமாதியில் பொருந்தியிருப்பது முத்திநிலை இதுவுஞ் சைமினிகற்பிதமென்றறிக. இனி முன்சொன்ன பாட்டனுக்கு மிவனுக்கும் பேதமென்னெனில் அவன்வே தங்களால் சொர்க்கப்பிராப்தியடைவதே மோட்சமென்றுசொல்ல இவன்ச மாதியில்மண்சிலைபோலிருக்கவேண்டு மென்கையால்பேதமுண்டென்றறிக.

௫௭. சிலையெனமன்னெனச் செப்பவொப்பமில
தலைதருகாரணமைக் கடக்கிமுத்தியாம்
நிலைபிரபாகரனின்றுசெப்பவா
மலையத்தாரம்விடன்றுமானயயாம்.

௨௰-வது—அத்தியாயம்.

ஆநந்தபேதம்.

ஆநந்தமாவதனுவதின்முடிவிற் மேநந்தமாளதெளிவுறாய்பதுவே.

இதில் நாதாந்தமாவது.

௫௮. மேவும்பிரமமே விண்டுருத்திரன்
சேவுமெய்யீசன் சதாசிவன்மிக்கப்பால்

மேவும்பரவிந்து நாதம்விடவுரு
வோவும்பொழுதனுவொன்றுள்ளதாகுமே.

என்று பிரமாமுதற் பஞ்சகர்த்தாக்களுக்குமேல் அகார உகார மகார விந்து நாதம் இந்நாதத்துக்கு மேலாத்மா இந்தவாத்மாவே நாதத்துக்கு அந்தமானவாத்மா இது ஆத்ம தெரிசனமாம். இதுவேயல்லாமல் அப்பால் வேறொன்றுமில்லையென்று நிச்சயிப்பது நாதாந்த மென்றறிக.

இனிச்சித்தாந்தமாவது.

௫௯. நித்தப்பிரானுமெயிருந்து நீன்மனஞ்
சத்தமுதலைந்துந் தத்துவத்தாணிங்கிச்
சுத்தமசுத்தந்தொடராவகைநினைந்
தத்தன்பரன்பாலடைதல்சித்தாந்தமே.

௬௰. உடலானவைந்து மோராறுமைந்து
மடலானமாமாயை கூட்டத்துநீவப்
படலானகேவல பாசந்துடைத்திட்
டிடலாந்தனையுன்னல்சித்தாந்தமாமே.

௬௧. நேராமலைவகை நீங்கியத்தையி
னேரானவாறுன்னி நீங்கினானின
னேராமலமைந்து நேரேதெரிசித்து
நேராம்பரத்துட னிற்பதுசித்தமே.

என்றது முன்சொன்னநாதாந்தந் தீர்வானவாத்மாவைக் கூட்டிக்கொண்டு இந்தவாத்மா நியதியால், ஆத்மதத்துவம்-௨௫- காலதத்துவம்-௬- சிவதத்துவம்-௫- ஆக- தத்துவம்-௩௬- இந்த மூன்றுவித தத்துவத்தையுமுண்டாக்கின மூன்று விதமாயையும் நீங்கினவிடத்தி லுண்டான கேவலமாகிற ஆணவமும் நீங்கி இது நீங்கும்போது சுத்தாவத்தையாகிற நின்மலாவத்தை- ௩- ல் ௩- மலமும் போக்கித் தான் சுத்தனாய்த் தன்னையுந் தெரிசித்துப் பரதெரிசனமு மநுபவித்துப் பரனாகிற பதியோடேகூடிக் கலந்து நிற்கும். ஆகையால் ஜீவாத்மா பரமாத்மா பாசம் இந்த மூன்றிற்பாசத்தை நீங்கிப் பசுவான வாத்மா பரனாகிறபதியோடு கூடி நிற்பது சைவசித்தாந்தமென்றறிக.

இனிப் போதாந்தமாவது.

௬௨. உள்ளுயிராறுறு தாருமுபாதியைத்
தெள்ளியகன்றுநாதாந்தத்தைச்சேற்றுமே
யுள்ளவிருணீங்கவோருணர்வாகுமே.
லெள்ளவில்போதாந்தத்தெய்திடும்போதமே.

வேதாந்தந்தன்னிலுபாதிமேலேழ்விட
நாதாந்தபாசம் விடுநல்லதொம்பத
மீதாந்தகாரணோபாதியேழ்மெய்ப்பரன்
போதாந்ததற்பத மயிக்கியமாமே.

என்றது- உள்ளான வுயிர்க்கு உபாதியான -௩௬- தத்துவந் தெளி நீக்கி நாதாந்தமாகிற ஆத்ம தெரிசனத்தினால் இருளாகிறமலம் நீங்கின வாத்மாவையும், பரையாகிற பரனையுமொன்றாய்க் கூட்டுவது. இனிவேதாந்தத்திற் காரியோபாதியேழும் நீங்கினவிடத்தில் நாதாந்த பாசமாகிற ஜீவோபாதி நீங்கித் தொம்பதசுத்தியாய்ப் பின்பு காரணோபாதியும் நீங்கி பரமாத்ம தெரிசனமாய்த் தற்பதசுத்தியாய்ச் சீவாத்மா பரமாத்மபேதந் தோன்றாமல் கண்டற்றுநிற்பது போதாந்தமென்றறிக.

இனி யோகாந்தமாவது.

௬௪. தேடியமயம நியமாதிசென்றகன்
றாடிருசமாதியிலுற்றுப் படர்சிவன்
பாடுறச்சீவன்பரமாகப்பற்றறக்
கூடுமுபசாந்தம்யோகாந்தக்கொள்கையே.

என்றது, இயம நியமாதியான அஷ்டாங்கயோகமுஞ் சாதகமாகச்செய்து யிதுகளைக் கடந்து நிலையான சமாதியிலுற்று தான் முன்கண்ட பரமசிவசொரூபத்திற் கலந்து இப்படிச் சமாதியாலுல் உபசாந்தங்கை கூடிச் செகசீவபர மூன்றுமொன்றாகி அகிபத சுத்தியா யகண்டார்த்தவயிக்கியமானது யோகாந்தமென்றறிக.

இனிக் கலாந்தமாவது.

௬௫. கொள்கையிலான கலாந்தங்குறிக்கொள்ளில்
விள்ளகையிலான நிவிர்த்தாதிமேதாதிக்
குள்ளனவாம்விந்து வுளனையொடுங்கலுந்
தெள்ளியதனைத் தெளிதலுமாமே.

௬௬. தெளியுமிவையன்றித் தேனைக்கலைவே
றொளியுளமைத்துள தோரவல்லார்கட்
களியவனாகிய மந்திரதந்திரத்
தெளிவுபதேசஞானத்தொடைந்தாமே.

என்றது முன்சொன்ன அகண்டார்த்தத்தில் நிற்கையினால் தான்கண்டுவந்த சிவபர சிவசம்பந்த மெல்லாஞ் சத்தியாகையால் இந்தச் சத்திசித்தினுடைய கிற்கிரணமாகையால் இந்தச் சிற்கிரண சிற்சத்தியானது மாமாயையோடு கூடி யுறைந்தபோது கலைகளுண்டாம். இந்தக் கொள்கையில்லாத காலாந்தத்தைக்குறிக்கொள்ளில் மனதுவிடுகிற மனோலயத்தில் நி

வர்த்தியாதிகலைகள் மேதாதிஞானமாவதற்கு உள்ளதான சிற்சத்தியாகிற விந்துவில் ஒடுங்கையால் தெளிவாய் அதனைத் தெளியக்கண்டு அதில் உண்டாகிற ஒளியில் கூடிச் சிற்கிரணங்களை யநுபவிக்கும்போது மந்திரதந்திரத் தெளிவுபதேசம் நானமென்கிற தந்திரம் ஐந்துவிதமாம். இந்தவைந்து விதத்திலும் பிரகாசமாகிற சுகசத்தியான ஆனந்தத்தில் அழுந்தி ஆனந்தத்துக்குமுதலான சித்து சொரூபமாய் நிற்பதென்றும், இது மௌன நிட்டையில் அடங்குமென்றறிக.

இனி வேதாந்தம்.

௬௭. தானனவேதாந்தந் தானென்னுஞ் சித்தாந்த
மானுந் துரியத் தனுவன் றனைக்கண்டு
தேனார்பராபரஞ்சேர்சிவயோகமா
யானமலமற் றருஞ்சித்தியாதலே.

என்றது வேதாந்தமாவது தானே யெல்லாங்கண்டுபோய்த்தானே சத்துச் சித்து ஆனந்த மூன்றையுங் கொண்டுநின்ற முதலாய் நீரொற்பல இட்டம்போல நின்றதென்றும், இனிச் சித்தாந்தமாவது தானேதுருவன் வேறுண்டென்றும், இனித் துரியனைக்கண்டு பரம் பராபரஞ் சேர்ந்தது சிவயோகமாம், இது ஞாதுரு ஞானஞேய மௌனமெல்லாந் தானுகிவிளங்கி மலங்களெல்லாம் நீங்கினது வேதாந்தமென்றும், சச்சிதானந்தத்தைக் கொண்டு நின்ற முதலென்றும், சாம்பவி கேசரி ஞானமௌனமெல்லாந் தானுகிநான்குமுத்திரையுந் தன்னிலடங்குமென்றறிக.

இனி வேதாந்தசித்தாந்தமாவது.

௬௮. உயிரைப்பரனை யுயர்சிவன் றன்னை
யயர்வற்றதொந்தத் தசியதனும்
செயலற்றதிவாகியுஞ் சென்றடங்கி
யயர்வற்றவேதாந்த சித்தாந்தமாமே.

௬௯. சிவமாப்பரமனுஞ் சிவனுட்காட்டு
மவமற்றவேதாந்த சித்தாந்தமானுல்
நவமுற்றவத்தையில் ஞானஞ்சிவமாந்
தவமிக்குணர்ந்தவர் தத்துவந்தோரே.

என்றது உயிரைப் பரனைச் சிவனை யிந்தமூன்றையு மயர்விலாமற் கண்டு தேர்ந்தசியால் நிச்சயஞ்செய்து எல்லாச்செயலு மற்று நீரொற்பலமானது மணம் சோபை நிறம் மெருகு இந்த நாலுங்கெடாமற்கொண்டு நின்று நீரொற்பலமென்றது போல சிவ ஈஸ்வரகூடஸ்தப்பிரமமானசித்தையுஞ் சத்தையுங் கொண்டு நின்ற முதலென்றும், இரண்டாமந்திரத்தில் ந

வாவத்தையில் நின்றஞானமே சிவமென்றுசொல்லுகையால் ஒன்பது துரியமான ஒன்பதவத்தையும் உற்றுநின்ற ஞானஞ் சிவமென்றதென்றறிக.

இனிச் சித்தாந்தவேதாந்தம்.

௭௰. சித்தாந்தத்தேசிவன் முத்திசித்தித்தலாற்
சித்தாந்தத்தேநிற்போர்முத்திசித்தித்தவர்,
சித்தாந்தவேதாந்தஞ் செம்பொருளாதலாற்
சித்தாந்தவேதாந்தங் காட்டுஞ்சிவனையே.

என்றது சித்தாந்தத்தில் சிவன் எடுத்த சென்மத்தில் மோட்சஞ் சித்திப்பிக்கையால் சித்தாந்தத்தில் நின்றபேர் முத்தி சித்தித்தவர் இது செம்பொருளானதைச் சிவனைக்காட்டு மென்றறிக.

௭௧. வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம்வேறிலாமுத்திரை
போதாந்தஞானம் போகாந்தம்போதுநேய
நாதாந்தமோனந்தஞ் சிரோதயமாகு
மூதாந்தமுத்திரை மோனந்தான் சிவ.

௭௨. ஆறந்தமுஞ்சென்றடங்கு மங்கையத்தே
யாறந்தஞ்ஞேயமடங்கிடுஞாதுரு
கூடியஞானக்குறியுடன் வீடவே
தேடியமோனஞ்சிவானந்தவுண்மையே.

௨௧-வது—அத்தியாயம்.

புராணிகன்மதம்.

அண்டபிண்டங்களு மாக்கொழில்விதங்களும்
பண்டையதாகப் பயிற்றும்புராணமே.

சொரூபமாவது மும்மூர்த்திகள்முதலான எழுவகைத்தோற்றங்கள் பிண்டப்பிரமாண்டங்க ளிதுமுதலாக விரிவான வெல்லாவற்றையு மறிவித்துத் தன்னிகெடாமலிருக்கையால் புராணமென்னும் பிரமமென்றறிக. இனி தடத்த லக்ஷணமாவது புராணம்-௧௮-உபபுராணம்-௧௮-தர்மசாத்திரம்-௧௧-ஸ்மிருதியிதிகாச பாரத ராமாயணம் ஆபஸ்தம்ப போதாயனங் காத்தியாயனம் போதாயனம் பாஷியங்கள் இதுமுதலாக காவியாலங்காரப் பிரபந்தகாவியங்கள் இப்படி யனந்தவிதநூல்களாகவிரிந்திருக்கும் இதுகளைதைச் சொல்லுமெய்தி வைதிககர்மங்கள் சாங்கிய பாதஞ்சல பாஞ்சராத்திர பாசுபத சைவ முதலானமதமு மதின்விதங்களு மும்மூர்த்திகள் சரித்திரங்களும் அவர்

தொழில்களும் அவர்சாசசங்களும் அவர்க ளொருவருக் கொருவருண்டாம் சுருதிகங்களும் அவரவர் தானவைபவங்களும் அதிலே யடைகிற ப ரிருக்கிற போகசவுக்கியங்களும் கொலுவுகள் இருஷிகள் முனிகள் யிருப்புகள் அவர்தபோவனங்கள் அவர்தபோமுக்கியங்கள் வயிராக்கியங்கள் அவரவர் ப றுகிறவரங்கள் அவரவர் பலாபலன்கள் ஆயுள்கள் சாபாநுக்கிரக சாமார்த் தியங்கள் தபோபிரஷ்டத்துவங்கள் காசிபர் முதலான நவப்பிரசாபதிகள் சிருஷ்டியும் சந்தசு முதல் அங்கமாறின் விரிவுகளும் உபவேதகாவியர் அ ர்த்தங்களும் முதல்வேத காவின் அர்த்தங்களும் வியாகரண கோகாவியலா கு நோக்கு அஸ்தலாரு டொம்பாவித்தையுஞ் சவுரவித்தையுஞ் சோரா தி ருதங்களும் அஸ்வவித்தை ஐகவித்தைதவில்வித்தைத ஸ்வப்பிரயோகம் பாண வித்தையுஞ் சகுனங்களும் மணிமந்திர அவிழ்தங்களுஞ் சக்கரபேதமும் ய ந்திரபேதமும் தந்திரங்களுஞ் சொல்லிக் கடையில் சமோட்சமும் அவர்ம கிமைகள் இராட்சதர் அபசுகள் அவரவரங்கள் அவ ஐயிஸ்வரியங்கள்அவர் தேவர்களைச்சிறைச்சுறைபிடித்து உபத்திரவஞ்செய்ததும் தேவர்கள் பல த்துஇராட்சதரைச்சிறைச்சுறை பிடித்துக்கொன்றதும்ஒருவர்க்கொருவர்வ ஞ்சனைகளுஞ்சூதங்களும் பிண்டப் அண்ட புவனபோகங்களுண்டானது ம் அதினுடைய லட்சணங்களும் அண்டலட்சணம் நூறுகோடியுயரமு நூறுகோடியகலமும்இதிலடங்கின லோகங்கள் இதில் தீவுகள் இதில் மகா மேருமுதலான பருவதங்கள் நதிகள் இத்தத்தீவுகளாண்ட சக்கரவர்த்தி க ள் மனுமாந்தாதிகள் இவிதுள்ளபேர் ஆசாரங்கள் அந்த அ ண்டங்களைப்போல பத்துபங்கதிகமாக அனேககோடி அண்டங்கள் நவக்கி ரக நக்ஷத்திரம் திதி வாரம் கரணம் யோகம் மாதம் வருஷம் அயனம் ருது காலங்கள் நெய்தல் முல்லை வனங்கள் பருவதங்கள் தீர்த்த மூர்த்தி முக்கி யங்கள் ஸ்தலமகிமைகள் சந்திர சூரியகதிகள் நக்ஷத்திர கதிகள் இராகுக ள் பிண்டோற்பத்தி பிண்டகோசலட்சணம் நால்வகையோனி எழுவகை த்தோற்றம் - அசராத - யோனிபேதங்கள் தத்துவபேதங்கள் உபதேச பேதங்கள் சன்மார்க்கம் அசன்மார்க்கம் புண்ணியம் பாவம் பலாபலன் செ ப தப தியான யோக சமாதி அஷ்டாங்கயோகம் அணிமாதிசித்தி அஷ்ட அயிஸ்வரியம் அனேகவிதயோகம் அதின்பலன் அநுசெய்கிற தந்திரம் எக் ராதிகன்மம் அதற்கேற்ற உபவாசங்களு முபவாசபலன்களும் மகாநவமி தீ பாவளி யுகாதி விநாயகசவுர்த்தி அனந்தவிரதம் கேதாரிவிரதம் கோகுலாஷ்ட டமி ரக்ஷகல்சவுத்தி மாதசங்கிராந்தி விருஷபசங்கிராந்தி வரலட்சுமிநோன்பு ஆ டிகார்த்திகை சங்கிராந்தி அயனகாலம் கிரகணகாலம் இதுகளைக்கெடுத்த அபசாரங்களும் தீர்த்தவிசேஷத் தீர்த்தயாத்திரை விசேஷம் ஸ்தானவிசேஷ சாந்திராயண கிரிசிராயண பிரதோஷம் அஷ்டமி ஏகாதசி துவாதசி சி வராத்திரி சோமவாரமுதலான எழுவாரம் இதின்பலன்களும் இதுமுதலான புண்ணியகால பண்டிகை விசேஷங்களும் இதின்பலன்களும் மாகசிறுஞ

பலன்களும் சூரியபூசை அக்கினிபூசை விநாயகபூசை கந்தன் வீரபத்திரன்பிர மா விஷ்ணு ருத்திரன் பூசாபலன்களும் பெலிகளுந் தேர் திருநாள்களும் க லியாணங்கள் சோபனங்களும் நவக்கிரகபூசை நவக்கிரகசாந்தி பிராயச்சித் தங்கள் உச்சாடன மோகன ஸ்தம்பன வசிய ஆக்ருஷண வித்துவேஷ மாரணத் தவேஷங்களும் இதின் தந்திரங்களும் அஸ்தப் பிரயோகங்க ளும் அதின்மந்திரங்களுஞ் சத்தகோடி மந்திரங்களும் மந்திரபுனற்சரணைக ளும் விபூதி ருத்திராட்ச பஞ்சாட்சரமகிமைகளும் விஷ்ணுமந்திரங்களும் கா யத்திரி சாவித்திரிபலன்களும் மந்திரவாத விஷவாத தந்திரவாத யந்திரவா த விஷவாத மருத்துவாத பூதாவேச சக்கரதந்திரசித்திகளும் அஷ்ட சித்தி வித்தைகளும் இராசவசியமுகவசிய சனவசிய ஸ்திரீவசிய மிருகவசியபூதப்பி ரேதவசியங்களும் நரகமும் அதின்வாதனையும் யமதண்டனையுஞ் சொற்கபோக மும் சொற்கசவுக்கியமும் சற்குரு அசற்குரு சற்சிஷன் அசற்சிஷன் உபதேச விதங்களும் வர்ணச் சிரமமும் அதிவர்ணச்சிரமமும் அதிவர்ணச்சிரமநடக்கை யும் ஆசிரமங்களும் ஆசிரமநடக்கையும் அவர்பெருமையும் யதிஸ்வரர்பூசை யும் அவர்பெருமையுஞ் சித்திரகுத்தன் யமராசனிருப்பும் பின்னுகாரணம் பெ லிகரணங்களுஞ் சமாதிபக் தனைய துதிவிதங்களியல்பும் வியசாரியியல்பு ம் பிதுர்கன்மங்களும் பிரப்பிரிதிடு ருதிருண்டக கோளக அநுலோம பிரதிலோமபேதங்கள் இதுமுதலான சங்கராசாதிகளுஞ் சாதியினுதிக்கரு ஞ்சாலோகாதிசங்களும்பலசமயமும்அதின்கொதிகளும் பலவிதமு மனுமாந் தாதி சக்கிரவர்த்திகள் சரித்திரமும் மனுமந்திர சந்தப் பிரதிசற்க வங்கிசா னுசரித்திரமும் இதுமுதலாக அனந்தவிதங்களாய்ப் புராணங்கள் விரிவாகை யால் அடைந்தலட்சணமென்றறிக. இனி (பெத்தநிலையாவது) இந்தபுரா ணங்கள் சொல்லுகிறபடிக்கு நடவாமல் இதின் ஆக்கினைதப்பி நடப்பதே பெத்தமானதென்றறிக. இனி (முத்திநிலையாவது) இந்தபுராணங்களாலே யி கலோக பரலோகங்களை யறிந்துகற்றுங்கேட்டுந் தப்பாமல் நடக்கிறதே மோ ட்சமென்றறிக. இது சங்க்ஷேபமாகச் சொன்னது இந்தபுராணங்கள் விபா சர்கற்பிதம் இனி முன்சொன்ன ஆறந்தத்துக்கு மிவனுக்கும் பேதமென்னெ னில் அவன் அந்தமுடிவிலே நிசமோட்சஞ் சொல்லில் இவன் புராணங்க ளைக்கேட்டு மூர்த்திகள் பதமடைதலேமோட்சமென்கையால் பேதமு ண்டென்றறிக.

௨௨-வது—அத்தியாயம்.

பாஞ்சராத்திரமதம்.

தெசவிதனைவஷனைவர் மெய்யமொன்றுமவன்.
புசபலன்புகழும் பேதகஞ்சொல்வது.

சொருபநிலையாவது, ஆதியாமுகமாசி யகண்டபூரணனுள் ஞானச் சொருபமாய்நின்றமாயன்னன், உலகிருப்படி விஷ்ணுதார்த்தமாகஷைப்பிரகிர்தி

யாகிறமாயையோடுங்கூடிச் சகுணமாய்ப் பரந்தாமனென்றும் ஆதிமூலமெனிறும் பரவாசுதேவனென்றும் ஆதிவிஷ்ணுவென்றும் பெயராம். இந்தப் பரவாசுதேவர் பிருதிவியாதி மனமீறாக - உமச - தத்துவத்தின்மேல் ஞான தத்துவாத்மீக வாசுதேவராய் நித்த புத்த சுத்த முத்தராய் அனேகவிதமான குணமுடையராய் அனந்தானந்தகளாப்பிரசன்னமுடையராய்ச் சங்கு சக்கரதாரியாய் லட்சுமியையுத்தனும்ச் சகுணப்பிரதிவிம்பமாய் அஷ்டகுணந்தனும் சத்திபலவயிஸ்வரிய தேஜோவீரிய வைஷ்ணவஷ்டகுண சந்தனும் அந்தராதாமச பரோசாத்மீக சீலவர்ன சர்வசோபிதராய்ச் சர்வாலங்காரத்துடன் ஞானசத்தி இருக்குமாங்கதர் சங்கருஷ்ணர் பிரத்தியும்மன் அனிருத்தர் புடைசூழ மச்ச கூர்ம வராக வாமன நரசிங்க பிறகுராம ரகுராமபலராம கிருஷ்ணகலிகி யிப்படித் தசாவதார யுத்தனும் அனிருத்தனும் இருக்குமாங்கத ப்ரகலாத நாரத பராசர புண்டரீக வியாச அம்பரீஷ சுக சௌனக பீஷ்ம தாலப்பிய அர்ச்சுன வசிஷ்ட பலி விபீஷண வசேந்திர அக்குரூர முசுகுந்த குசல ஞான உத்தவ துருவ முதலாகிய பரம பாகவதர்கள் சேவிக்க வைகுந்தத்தில் ஆதிமூலமாயிருப்பார். இது சொரூபம்.

இனி (தடத்தமாவது) சத்தமுனிவர் பெண்சாதி தேவஹூதி யென்பவள்வயிற்றில் விஷ்ணுவானவர் அவதாரஞ்செய்தார் கபிலமகரிஷியாய் அவரை தேவஹூதி யென்கிற தாயானவள் தன்குமாரனாகிய கபிலனை நோக்கி இவ்வுலகச்சிருஷ்டிக்கிரமங்களை யெனக்குச்சொல்லவேண்டு மென்று கேட்கத்தாயாருக்குச்சொல்வது பாகவதத்திலிரண்டாமாசுவாசத்திலுள்ளது. இனிதேவஹூதி ஆத்மசொரூப மாவதெதுவெனக்கேட்க அநாதிபுருஷனும் சுத்தவாதிகுணசூனியனும்பிரகிர்தி விலக்ஷணனும்பிரத்தியேக சொரூபனும்சுயம்பிரகாசனும்பிரபஞ்சத்துக் காதாரபூதனும் சர்வசலட்சணனும் இருக்கிறவனென்றும் நாம் நம்முடையசத்திசொரூபமாகிற சூட்சம குணத்திரயத்தால் பிரகிர்தியிலேவிலாசார்த்தமாய்ப் பிரவேசித்துப்புகுந்தபோது அந்தப்பிரகிர்தியுங் குணத்திரய மயமாய் தன்ரூபமான செகத்தையுண்டாக்கினது அப்போது ஆத்மாவானவனதைப்பார்த்து மோகிதனும் அஞ்ஞானமுடைப்பட்டு அநாதியான பிரகிர்திகுணங் தன்னிடமாக ஆரோபிதமாயிற்று. கிரியாசொரூபமான மனோகாரியத்தினு லஞ்ஞானகத்தருத்துவ முண்டாகிச் சம்சாரபந்தனும் பரதந்திரனுமிருப்பன் இந்த வாத்மா பிரகிர்தியாதீனமென்றறிக. இனி (சுகதுக்க போக்துருத்துவம்) பிரகிர்தி முதலானவெல்லாமவற்றிற்கும் விலட்சணனும் கத்துருத்துவ சூனியமான ஈஸ்வரன் சாட்சிமாத்திர மென்றறிக.

இப்படி சொல்லக்கேட்ட தேவஹூதி கபிலரைப்பார்த்துக் கேழ்க்கின்றாள் பிரகிர்தி புருஷார்த்தமான ஆத்மாவுக்கு காரணமாகையால் இந்தப் பிரகிர்தி ஆத்மலட்சண மெனக்குத்தெரியவில்லை விளங்கச்சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்க, கபிலர்சொல்லுவார் கிரமத்தில் முக்குணம் பிரகிர்தி அவ்வியத்தம் நித்தியமாய் சத்துமாயிருக்கும் இந்த அசத்தோடு கூடின

வாத்மா பிரதானமும் முன்சொன்ன குணம் பிரகிர்தியே சொரூபமென்றுஞ் சொல்லுமாகையால் இந்தப் பிரகிர்தியே - உச - தத்துவமாயிற்று அஃதெப்படியெனில் பஞ்சமகாபூதமும் பஞ்சதன்மாத்திரையான சத்தாதியும் ஞானேந்திரியமான சுரோத்திராதியுங் கன்மேந்திரியமான வாக்காதியும் அந்தக்கரண நான்கும் ஆ - உச - தத்துவமாயிற்று. இந்த உச - தத்துவங் கூடினது மானதப்பிரமமென்றாகுஞ் சொன்னேனுங் காலபுருஷன் - உரு - தத்துவ மென்றாயிற்று. சிலர் புருஷ தத்துவமேயான ஈஸ்வரனே பொருள்காலசத்தத்தினும் சொல்லப்படும். இனிச் சிவனை அகங்கார மோகிதனும் பிரகிர்தி குணத்தோடு பிறப்பித்துப் பகவான் சேஷ்டாவிசேஷத்தினால் காலமென்றுஞ்சொல்லலாம். இதனை அந்தரங்கத்தில் புருஷனென்றும் பாயுங்கத்தில் காலமென்றும் பெயராமென்றறிக.

இனி முன்சொன்னதத்துவ உற்பவபேதம், ஆத்மா மாயையானதத்துவத்தில் அந்தர்கேதமான ஈஸ்வரன் சிவனுஞ் சங்குசிதமான பிரகிர்தியில் பரமபுருஷன்கூடிச் சித்திரவர்த்த வீரியத்தினால் பிரகிர்தியில் இரண்ணியமயமான மகத்துவமுண்டாயிற்று அதா பிறகு சகல பிரபஞ்ச காரணமான ஈஸ்வரன் தன்சூட்சம விக்கிரகத்திலுள்ள செகதாதி பிரபஞ்சத்தைப்பார்த்துத் தன்சொரூபப்பிரகாசத்தினு லுண்டான தாமசமாகையால் அஃதே ஆத்மாவைப்பிரவர்த்திக்கிற கர்மச்செய்கையால்தமசாயிற்று. இனித் திவ்வியமானவாசுதேவன் பூகசத்தியம் திரிலோகத்திலுஞ் சேவிக்கிறதென்று சொல்லலாம். எல்லாங்கடந்த வாசுதேவருக்கும் இதின் பிரதம மகத்துவத்திலிருந்து கிரியாசத்திருடமான அகங்காரமுண்டாயிற்று. இந்த அகங்காரத்தில் வைகாரிகதைசத தாமசமென்று மூன்றகங்கார முண்டாயிற்று. இதில் வைகாரிகத்தில் மனது ஞானேந்திரிய பஞ்சபூதமும் தைசதத்தில் புத்தியும் பிராணனு முண்டாயிற்று. தாமசாங்காரம் திரிகுண கூட்டத்தில் ஆதாரமாயிருக்கும் இந்த அகங்காரத்தில் வைத்த சகஸ்ரபணி மண்டலமாகிற அனந்தன் சங்கருஷ்ண புருஷனுமானார் இவர் இரண்டாம்பூதத்தில் புத்தேந்திரியமானவனும் கத்துருத்துவ காரியத்துவ காரணத்துவ சாந்தத்துவ கோரத்துவ மூடத்துவாதி லட்சணலட்சித உள்ளவனுமிருக்கிற புருஷனும் இரண்டாவதான வைகாரிகத்தில் தமமுண்டாயிற்று. இதில் சாமான்னியவிசேஷ சித்தையி லுண்டான சங்கற்ப விகற்பமாகையா லிதிற் காமசம்பவனுமிற அநிருத்திர புருஷிருக்கும் இவன் சொனிதத்தில் புத்தியுண்டாயிற்று. தைசதாங்காரத்தில் ஞானேந்திரியங் கன்மேந்திரியங் கிரியாஞானசாதனமாயிருக்கும். இனிப் பிராணன் மூலமாய் கிரியாசத்தியும் புத்தியில் ஞானசத்தியுமுண்டாகி இந்திரியசாதனமாயிருக்கும்.

இனித் தாமசாங்காரத்தில் சத்த தன்மாத்திரையுண்டாகி பிறகு ஆகாயமென்று சொல்லப் பஞ்சபூதமுண்டாயிற்று. இதுவே பஞ்சீகரித்துச் சப்த முதலான தத்துவக்கூட்ட முண்டாதலால் இதற் பிரத்தியம்மின்று

கம் மூன்றுவகென்றும். இப்படிப் பாகவதத்தில் திருஷ்டிகள் நாலென்று பேதமாய்ச் சொல்லியிருக்கும் அதுகளி லிங்கேகூறியது பிரதானதிருஷ்டியென்றறிக. இது நிற்க, ஆதிமூலமாகிற விஷ்ணு வைகுந்தாகாசத்தில் வந்தார் அவர்மனதில் அயன்வந்தானென்றும், பின்புமாயாதீதரு யிருந்து மாயையினால் சுவேச்சாவிஷேத சிருஷ்டி யார்த்தமாகக் கிருபையினால் பால்சமுத்திரத்தில் சேஷசயனரா யிருந்து ஆகமங்களை யுண்டுபண்ணித் தனது நாபிகமலத்தில் பிரமாவையுண்டாக்கி அவரைச்சிருஷ்டி கர்த்தாவாக்கி யந்தப் பிரமாவினுடைய நெற்றியி லொரு வுருத்திரனையுண்டாக்கி அவரைச் சங்கார கர்த்தாவாக்கித் தான்திதி கர்த்தாவா யெல்லாவற்றிற்குமதிகார கர்த்தாவாய் முத்தொழிலு மும்மூர்த்தியுந் தானேயாய் மாயையாய் மாயாகாரியமுமாகி யுயிர்களுமா யுயிர்களுக்கு மாயையினால் பந்தமுஞ்செய்து அதனை விடுவித்து மாயையைப் போக்கி வைகுந்தத்தில் வைக்கிறவரா யிருப்பர் இவர் வைகுந்தத்தில் ஏகதேசமா யிருந்தும் பிண்டப் பிரமாண்டங்களுக்கெல்லாம் வியாபகராய்ச் சர்வம் விஷ்ணுமயஞ் செகத்தாயிருப்பர் இது நட்டத்தலைச்சனமென்றறிக. இனிப் (பெத்தநிலையாவது) ஜீவராசிகளும் பிரகிருதியும் விஷ்ணுவைப்போல் அநாதியாய் நித்யமாய் ஒருவரா லுண்டாக்கப்பட்டதல்லனவா யிருக்கும் இப்படி அநாதியாய் நாடிமத்திய கதனாய் அணுப்பிரமாணமான ஜீவராசிகளைக் கட்டுப்படுத்தி மாயாகன்மங்களால் ஜெனனமரணப்பட்டுச் சொர்க்க நரகங்களை யநுபவித்துக்கொண்டு பிரகிருதி மாயாகாரியத்தால் பகவானை யறியாமலிருப்பது பெத்தநிலையென்றறிக.

இனி (முத்தியாவது) இந்தச் ஜீவனுக்கு முன் அனந்தகோடி ஜென்மங்களிலுஞ் செய்த சுகிர்தத்தால் பகவத்சொரூபமான சற்குருவையடைந்து பிரதானமான தத்துவம் -உச-ம் - தெளிந்து இதனைச் சடமென்று கழித்து இதில் ஸ்தூல சூட்சும காரணதேகமல்லவென்று போக்கி-உரு-ஆவதாய் நின்ற ஆத்மாவை யறிந்து மூலப்பிரகிருதி மகதத்துவம் அகங்காரமுங் காலபுருடனையும் போக்கி அப்பால் நின்ற பரமபுருஷனே ஆதிமூல பரவாசுதேவனென்று அநுபவத்திற்கண்டு ஜீவாத்மா பரமாத்ம வயிக்கியமாகி யிப்படி ஞானத்தினால் அந்தரங்கத்திற்கண்டு பாயரங்கத்தில் எல்லாவற்றிற்குங் காரணமான பிரகிருதிக்குமேலாயிருப்பதே பிரதமவியூகம் பரவாசுதேவரோ பரமாத்மா, இரண்டாவது ஜீவனுக்கு சங்கிருஷணன், மூன்றாம்வியூக மனமேபிரத்தியும்னன், நான்காம்வியூக மகங்காரமே யநிருத்தன் இப்படிப் பிரகிருதி ஜீவன் மனம் அகங்காரம் இந்த நான்கு வியூகத்திலும் நான்கு சொரூபமாயிருக்கிற பரவாசுதேவர் சங்கிருஷணன் பிரத்தியும்னன் அநிருத்தனென்று பெயராய்ச் சமூக நால்வரு மிருப்பரென்றறிக. இவர்களை யந்தரங்கத்தில் கண்டும் பாயரங்கத்திலும் வைகுந்தத்திலும் இப்படி யிருப்பாரென்று சமாராதனை பண்ணியவுயிர்க ளிவர்க ளிடமாகப் பரமபதமெய்திக் கெடாதயூகமாகிற இந்நரபத்தில் பொருந்தி அனேகநாட்சென்றபிறகு அவ்

டீக்கிரக சிஷ்டபரிபாலன நிமித்தமாய்த் தசாவதாரமெடுத்து மீண்டும்தசாவதாரமெடுத்த அம்சம் பராசக்தியாகிப்போய்க்கலக்கும், இப்படியாகிய பரத்தையடைவதே பரமபதமென்றறிக. இதல்லாமற் பாயரங்கத்தில் அவதாரவிக்கிரகங்களையாவது [illegible] ஆதிமூலத்தையாவது விக்கிரகரூபமாயாராதித்துச் சங்கு சக்கரங்களைத்தேகத்தில் பொருத்திக்கொண்டு தேசவுறுமம்-உச-ம்-உச்சரித்து-டுட-நாமமுந் தரித்து நான்வைஷ்ணவனாய்ப் பரம பாகவதர்க் கிச்சைசெய்து சங்கு சக்கரமே குறியாகக் கொண்டு இதுசரியென்றாதி யென்றுமல் விஷ்ணுபத்தர்களுக்கெல்லாங் கயிங்கரியஞ் செய்து நீர்க்கிறபெனாக்கண்டா லொர்களைச்சேராமல் தமுபான சுராபானம் மந்திரவசத்தாகக் கொண்டு தன்னைவிஷ்ணுவாகவும் ஸ்திரிகளை லட்சுமியாகவும் பாவித்து விஷயமும் பொருந்தி அஷ்டாக்ஷரியைச் ஜெபித்துப் பாஷியக்காரர் முதலான பத்தர்களும் பொய்கையார் முதலான பன்னிரண்டாழ்வார் மகிமையும் அவர்கள்பாடது முன்னோர்ப் பரமபாகவதரை அடியென்தாசனென்று வணங்கி யவர்களையு மாராதனைசெய்து அர்த்தப்பிரான அபிமானங்கள் தன்னைசென்றோற்றுதல் குருசேவையுஞ்செய்து முக்கியமான திருப்பதிகள் சேவித்துத் தீர்த்தமாடித் திருவிழாவுடைய விசேஷதீர்த்தப் பிரசாதமுங்கொண்டு மற்றுள்ளதெய்வங்களை யறியாமல் விஷ்ணுவே தெய்வமென்று கொண்டால் அந்திமகாலத்தில் இவன் விமானமூடேறி விரஜாநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து பிரகிருதிதேகம் போந்து சாம்யமாய்த் திவ்வியதேகமான அப்பிராகிருததேகத்தை யெடுத்துக் கொண்டு அப்பா லெனைந்த ஜோதிப் பிரகாசக்கதிருங்கடந்து அப்பால் ஸ்ரீவைகுண்டவர் புருஷாகாரத்தையடைந்து பின்பு அந்தப் புருஷாகாரத்தை உடையவனிடத்திற் சேர்க்க அதனைத்திருமகளிடத்திற் சேர்க்க அந்தப்புருஷாகாரத்தைவிஷ்ணு திருவடியிற்கூட்ட அப்போது விஷ்ணுவைப்போல் சங்குசக்கரதாரியாய்ப் பரமபதத்தில் அமர்ந்திருப்பது அமலமானமோட்சமென்றும், கைவல்லியமென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்.

இனி முன்சொன்ன ஆதிமூலமான விஷ்ணு அவதாரங்களெடுத்துத்துஷ்ட நிக்கிரக சிஷ்ட பரிபாலனஞ் செய்த மகிமையைச் சொல்லத்துடங்கில் சோமுகாசுரன் வேதத்தையெடுத்துக் கொண்டு சமுத்திரத்தில் விழுந்தானென்கிற முறையீடுகேட்டு மச்சாவதார மெடுத்துச் சமுத்திரத்திற் குதித்து அவன் வயிற்றைப்பீறிக் கொன்று அவன் தின்ற வேதங்களை எடுத்துவந்து வியாசர்முதலான ரிஷிகளைக் கொண்டு [illegible] சொல்லி யுலகத்தைரட்சித்தாரென்றும், இதல்லாமல் பிரமாவிடத்தில் [illegible] மதுகைடவனென்கிற இராட்சதன்வேதங்களை யெடுத்துப்போக அப்போது பிரமாவந்து விஷ்ணுவை நமஸ்காரஞ்செய்து வேண்ட அவனைக்கொன்று வேதங்களைவாங்கிவந்து அயக்கிரீவவதாரமெடுத்துக் குருவாய்ப் போதித்தாரென்று காந்த புராணத்திலே சொல்லுகிறதன்றியும், சமுத்திர மந்தனஞ்செய்யும்போது அந்தசமுத்திரக்கரையிலே சத்தியவிரதனென்கிற விராசாவும் எழுபிராமணருந் தபஞ்செய்துகொண்டிருக்க அவர்கள்முன்னே போயின்று இரா

சாவுக்கும்பிராமணருக்கும் ஞானசாங்கியம்போதித்து அதனாலே யிராசாகிச மோட்சம்பெற்று ஏழுபிராமணருஞ் சக்கரவர்த்திகளானாரென்றும், இனிக் கூர்மாவதார மெடுத்து மகமேருவின்கீழேபுகுந்து தாங்கிக்கொண்டு அண்டசராசரங்களையும் நிறுத்தினாரென்றும், இனி வராகவதார மெடுத்து இரணியாட்சன் பூமி யெல்லாவற்றையும்பாயாகச் சுருட்டிக்கொண்டு பாதாளத்திலே விழுந்தபோது அவனைக்கொன்று பூமியைக் கொம்பாற்கிளப்பி யெடுத்துவைத்து உலகத்தை யிரட்சித்தாரென்றும், இனி நரசிங்காவதார மெடுத்து இரணியநாமாவென்றுந் தானே செகத்துக்கெல்லாங் கர்த்தனென்றுந் தன்மகனான பிரகலாதனைச் சொல்லச்சொல்ல அவன்விஷ்ணுவே தெய்வம் நீதெய்வமல்லவென்று விஷ்ணுவேநமவென்றுசொல்ல ஆனாலுன்தெய்வமெங்கே யிருக்குமென்னத் தூண்துரும்பு முதலெங்கும் பரிபூரணனாயிருப்பானென்ன ஆனால் நான் சாய்ந்துகொண் டிருக்கிற தூணிலுமிருப்பானோவென்று தூணைக்காட்ட அந்தத்தூணிலிருந்துதோன்றி யிரணியன் முதலான சதுரங்கபலத்தையும் பஞ்சியில் நெருப்புப்பற்றினாற்போல பற்றிக்கொண்டு இரணியனையும் வெகுவாகப் பங்கப்படுத்திக்கொன்று பிரகலாதனுக்கு மோட்சங்கொடுத்தாரென்றும்,

இனி வாமனவதார மெடுத்து மகாபலியை மூன்றடி பூமி தானங் கேட்டுக் கீழ்மேலெல்லா மிரண்டுபாதத்திலே யடக்கிக்கொண்டு மற்றவோரடிக்காக அவனைச் சிறையிலே வைத்துப் பிரமாதிகள் பயந்தீர்த்தாரென்றும், இனிப் பரசுராமாவதார மெடுத்துக் கார்த்தவீரியார்ச்சுனன் முதலான இராஜாக்களை யெல்லாங்கொன்று அவர்களுடைய இரத்தப்பிரவாகத்தில் பிதிர்தர்ப்பணஞ்செய்து தானே ராஜேந்திரனாயிருந்தாரென்றும், இனி இராமாவதாரமெடுத்து அந்த அவதாரத்தில் விஷ்ணு பாற்கடலிலே பள்ளி கொண்டிருக்கும்போது இராவண னுபத்திரவத்தாலே தேவர்கள் முறையிட அவர்களுக்கு நாம் தசரதகுமாரனாய்வந்து அவனைக் கொன்று உங்களுபத்திரவந் தீர்க்கின்றோம் நீங்கள் குரங்கு சேனையாய் வாருங்களென்று சொல்ல அப்படியே தசரதகுமாரனாய் வில்வித்தை முதலிய வெல்லாங்கற்றுப்பிறகு பூப்பிரதட்சணமாகத் தீர்த்தயாத்திரைபோய் வந்தவுடனே பதினெட்டுவயதில் ஞானவயிராக்கியம் பிறந்து பொன் மண் பெண் மூன்றும் வெறுத்துநித்திய அநித்திய வஸ்து விவேகம்பிறந்து பேயன்போலிருந்தகாலத்தில் விசுவாமித்திரன் தாடகி சம்மாரத்துக்காக வந்தழைக்க அதைக்கேட்டதசரதமகாராஜனிராமனிதுவரைக்குந் தாடகையைச்சம்மாரஞ் செய்யமாட்டான் இதன்றியும்வன்பயித்தியம் பிடித்தாற்போ லிருக்கின்றானென்ன அதைக்கேட்ட வசிஷ்டரும் விசுவாமித்திரரும் இராமனை யழைத்துக் கேட்கும்போது எனக்கு விராச்சியபார முதலான போகபோக்கிய மெல்லாம் வேண்டாமென்னா மாயையில்லாத பிரமஞானம் போதித்தாற்போலுங்கள் அல்லவென்றுங்காட்டுக்குப்போகிறே னென்று சொன்னார் அதைக்கேட்ட வசிஷ்டருக்கும் விசுவாமித்திரருக்கும் மிகுந்த சந்தோஷமாய் பிரமபோதித்த அத்தியாத்தும விஷயத்தை வசிஷ்டர் இராமருக்குப் போ

தித்து முன்னே பிரமஞானநிர்விகற்பசமாதி சாதிக்கச்செய்து மோட்சமடைந்த கதையாக நாற்பத்து நான்கு கதையை வாசிட்ட ராமாயணம் ஆறாயிரக் கிரந்தங்கொண்டு யவர்மனதைத் தெளிவித்து விசுவாமித்திரர் தன்னுடன் அழைத்துப்போனார் அப்போது எங்களை யழிக்கிற தாடகையைசம்மாரஞ்செய்தும், அகலிகை சாபந்தீர்த்தும் பரசுராமனைச்செயித்தும் சீதாபிராட்டியை மணஞ்செய்தும் அயோத்தியில்பரதனே ராச்சியபாரமாளும்படியாகச் சொல்லிவிட்டுப்பதினான்கு வருஷம் வனவாசஞ்செய்து இராட்சதருடைய வுபத்திரவம் பொறுக்காமல் தேவர்கள் முறையிடுக்காக இராவணசம்மாரஞ்செய்தும் பின்பு மயிராவணசம்மாரஞ்செய்தும் தேவர்சிறையையுஞ்சீதாபிராட்டிச்சிறையையு மீட்டுக்கொண்டு அயோத்திக்குப் போய் பட்டாபிஷேகங் கட்டிக்கொண்டு இராச்சியபரிபாலனஞ்செய்தாரென்றும்,

இனிப் பலபத்திராமாவதாரமெடுத்துக் கலப்பையே யாயுதமாகப் பிடித்துத் தேனுகாசுரன் முதலான அநேகரைக்கொன்றும், பௌத்தாவதாரமெடுத்துத் திரிபுராதிகள் விரதங்களைக் கெடுத்து லிங்கபூசைகளை விடுவித்து அவர்கள் விரதங்கெட்டார்களென்று சிவனிடத்திற் சொல்லித் திரிபுராதிகளைச் சிவன் கொல்லமாட்டாமல் வில்லைப்பிடித்தபடியே நிர்மித்து எப்படிக் கொல்லுவோமென்று அழுதுகொண்டு நிற்க விஷ்ணுபோய் உன்னை வெல்ல விறக்கமாட்டார்கள் நாமுனக்கு அம்பாயிருக்கும் நம்மை நாணிற்பூட்டிப் பிரயோகிக்கச் சொல்ல அப்போது பிரமதேவன் விஷ்ணுபஞ்சாக்ஷரத்தைச் சிவனுக்கு உபதேசஞ்செய்ய அந்த மந்திரத்தைச்செபித்துப் பரமாத்மாவான விஷ்ணுவைத் தியானஞ்செய்து அந்தவம்பை விட்டபடியால் சிவன் திரிபுரத்தையெரித்தாரென்றும் இதல்லாமல் (பாரதத்தில்) சகலதேவதைகளுந் திரிபுரசங்கார நிமித்தமாய்ச் சிவனுக்குத் தங்கள் சக்தியிலர்த்தபாகங்கொடுத்து நாங்க ளெல்லோரும் நீர் ஏறுகிற இரதமும் இரதத்துக்கேற்ற உபகரணமுமாயிருக்கிறோம் நீர்திரிபுரத்தைச் செயிக்கவேண்டுமென்று சொல்ல அப்படியேயாகட்டுமென்று சிவன்சொல்ல அப்போது - அதனால் - பசுவர்க்கத்தின் சத்தியி லர்த்தபாகங்கொண்டு மூர்த்திகரிக்கையால் பசுபதியென்கிற நாமங்கொடுக்கப்பட்டு, விஷ்ணுவாதிகள் சகாயத்தால் திரிபுராதிகளைச் செயித்தாரென்றும், இனிக் கிருஷ்ணவதாரத்தில் வசுதேவன் தேவகிக்குப் பிறந்து சத்துருநிமித்தமாக யாதவர் வீட்டில் நந்தகோபனிடத்திலே வளர்ந்து அவர்கள் வீட்டில் வெண்ணெய்தயிர்களைத் திருடித்தின்றதினால் யாதவஸ்திரீகள் உரலிலேகட்டித் தாம்பாலடிக்கையில் அதைப்பொறுக்காமல் வாய்திறந்தழும்போதவர்வாயிற்றி லிருக்கிற அண்டங்களைக்கண்டு பயப்பட்டார்களென்றும்,

இனி இந்திரன்யாதவர்மேல் கோபமாய்ச் சத்தமேகங்களை வருஷிக்கச்சொல்லி யப்படியேவருஷிக்க யாதவர்முதலான ஆடுமாடுகள், சாகும்போது கோவர்த்தனகிரியை யொருவிரலில் தாங்கி யாதவர்முதலானவர்களை யிரட்சித்தாரென்றும், பிருந்தாவனத்தில் முன் இராமாவதாரத்தில் - ரிஷிகள் - அவ்வழகைக்கண்டுமயங்கி நாங்க ளும்மோடுகூடிச் சரசமாயிருக்கவே

ண்டுமென்றுசொல்ல அப்படியே எமது கிருஷ்ணாவதாரத்தில் நாமுங்களைக் கூடுகிறோம் நீங்கள் கோபஸ்திரீகளாய் வாருங்களென்று சொல்ல அந்த ௧௬௲- ஸ்திரீகளை நரகாசுரன் சிறையில் வைக்க அப்போது நரகாசுரனைக் கொன்று- ௧௬௲- ஸ்திரீகளைக்கூடும்போது- ௧௬௲- கிருஷ்ணனுஞ் சொரூபங்கொண்டு அவர்கள்மோகம் தீர்க்கும்படி- கூட- கலவியோடுங்கூடி யிருந்தானென்றும், பின்புகிருஷ்ணனுக்கு ஈஸ்வரிமதனகோபாலனாய்ப் பிறந்தானென்றும் ஈஸ்வரன் எட்டுஸ்திரீகளாய்ப் பிறந்து கிருஷ்ணனுக்கு எட்டுஸ்திரீகளானானென்றும், பூதகி தாய்ரூபமாய்வந்து முலைகொடுக்கும்போது முலைப்பாலுடனேயவளைக்கொன்றும், சிசுபாலன் தந்தவக்கிரன் கஞ்சன் வத்சாசுரன் நரகாசுரன் முராசுரன் இவர்கள் முதலான அசுரரைக்கொன்றும், கஞ்சன் வாயலிலிருந்தயானை கிருஷ்ணனைக்கொல்லவர அந்தயானையைக்கொன்று உதிரத்தைச் சித்திரத்திலமாறும் அதலி விட்டானென்றும், பாண்டவர்களைக் கொண்டு துரியோதனாதிகளைக் கொன்றானென்றும், துரியோதனாதிகள் செய்த பொய்சிங்காசனத்திலிருந்து திரிவிக்கிரமாவதாரம்போல வளர்ந்து படுகுழியி லிருந்தவரைக் காலினாற்கொன்றும், சகாதேவனுடனேயசோதம்பேசின மண்டபத்தில்- ௧௬௲- ஞானிலும்- ௧௬௲- உருவுகொண்டு சகாதேவன் உயிர்ப்பறிந்து பிடித்தானென்றும், கிருஷ்ணன் முழந்தாளி யர்ச்சுனன் பூசிக்க அந்தப்புஷ்பமெல்லாஞ் சிவன்திருமுடியிற் காட்டியும் கிருஷ்ணன் தர்ப்பணஞ்செய்ய அந்தசலத்தில் கந்தருவன் உமிழ்ந்தானென்று அவனைத்துரத்தும்போதவன்போயர்ச்சுனனை யடைக்கலம் புகுந்ததற்காக இவருங்கூடி கிருஷ்ணனோடுயுத்தஞ்செய்ய அவர்சக்கரப்பிரயோகஞ்செய்ய ஈஸ்வரன்வந்து கிருஷ்ணனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து வேண்டிக்கொண்டு அவர்களை விடுவித்தானென்றும்,

இனி வாணாசுரன்சிவனைநோக்கித் தவஞ்செய்து நித்தியத்துவம் பெற்று விஷ்ணு வாதிகள் அன்றேடு சரியானாலுமீஸ்வரனைத்தன்வாயற் காவலாளியாயிருக்க வரம்வாங்கிக்கொண் டொருவருமெதிரில்லாமலிருக்கிறநாளில் வாணாசுரன்தன்மக ளுஷாதை யென்பவளுக்கு கிருஷ்ணனுடையபேரன் அநிருத்திரனைக் கணவனுக்கி வைத்ததற்காகக் கிருஷ்ணன் கோபித்தவன்மேலுத்தஞ்செய் தவனுடைய சிரங்களையுங் கைகளையு மறுக்கும்போது வாணாசுரன் சிவனைத் தோத்திரஞ்செய்யச் சிவன்வந்து கிருஷ்ணனோ டுத்தஞ்செய் தவரைச்செயிக்கமுடியாமல் லவரைவணங்கிவாணாசுரனை மீட்டுக்கொண்டு போனானென்றும்,

இனி துரியோதனாதிகளிறந்து போர்க்களஞ்சோதிக்கும்போது காந்தாரி கிருஷ்ணனைப் பார்த்து நீயல்லவோ என்பிள்ளைகளெல்லாங் கொல்லச் செய்தாய் நீயுமுன்பிள்ளைகளு மிவ்வாறேநாசக்கடவதென்று சபித்தாளென்றும், பின்பவதாரமுடிவில் விஸ்வாமித்திரன் தூர்வாசன் பரத்துவாசர் முதலவரும்பிடத்தில்கோட்டா குமாரர்களெல்லாங்கூடிச் சாம்பனுக்குச்சிறைகெற்பம் போலவேடந்தரித்து இவளென்ன பிள்ளை பெறுவாளென்று கேட்க அவர்

களைப்பார்த்துக் கோபித்து உங்கள் வம்சமெல்லாமழிக்க வொரு இருப்புத்தண்டு பிறக்குமென்றுசொல்ல அப்படியே யொரு இருப்புத்தண்டு பிறக்க அதை ராவிப்பொடியாக்கி ராவாமலிருந்த முனைத்துண்டும் சமுத்திரத்திற் போடுவித்தார் அதனை மச்சமெடுத்து விழுங்கிற்று ராவினபொடியெல்லாஞ் சம்பாய் முளைத்தது. இறந்த இராமாவதார அந்தத்தில் அங்கதனையழைத்து நாமுன்தகப்பனைக்கொன்ற கோபமுனக்குத்தீரவில்லை யாதலால் நீவேடனாய்ப்பிறந்து நம்மைக் கிருஷ்ணாவதாரத்தில் கொல்லென்று சொன்னபடியா லப்படியே வேடனாய்வந்து மச்சம் விழுங்கின இரும்புமுனையைத் தன்னம்புக்குக்குப்பியாய்ச் செய்திருந்தான். கிருஷ்ணன் வைகுந்தம்போகவேண்டித்தன்வம்சத்தோடு சமுத்திரக்கரையோரம்போகும்போது அந்தசம்பைக்கண்டு பிள்ளைகளெல்லாம் பிடுங்கி ஒருவரையொருவ ரடித்துக்கொண்டு ரிஷிகள்சாபத்தாலுங் காந்தாரி சாபத்தாலு மிறந்து கிருஷ்ணனொருவனும் பிள்ளைகள் மாய்ந்த துக்கத்தால் சலித்துகொண்டிருக்க முன்புதூர்வாசர் பிரசாதக்காலில் தடவாதபடியால் சரியென்கிற பாக்ஷிபூர்வ வயிரத்தால் கிருஷ்ணன்கால் மிருதுவாய்த் தோணிக்க வேடன் மிருகமென்று அம்பை யெய்தான் அப்போது கிருஷ்ணன் தேகம்விடுகிறசமயத்தில் பாண்டவர்கள் துதிக்க அவர்கள் துக்கந்தீர்த்து நீங்கள் வைகுந்தம் வாருங்கள் கலியுகம் பிறக்குதென்கிற அடையாளஞ்சொல்ல அதுகண்டவுடன் வாருங்களென்று தாமும் வைகுந்தஞ் சேர்ந்தார். அந்ததேகத்தைத் தர்மபுத்திரர்தொடுத்துத் தகனஞ்செய்ய அந்ததேகந் தகனமாயு மாகாமலுமிருக்க அதைச்சமுத்திரம்போங்கி யலையாடிக்கின ஜெகநாதத்தில் அந்தக்குறையாயிருக்கிற அங்கத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்தானென்றுமிக.

இப்படி அவதாரமெடுத்த தல்லாமற் பிரமாவுக்கு அஜனென்கிற பிள்ளையாயுங் கர்த்தமரிஷிக்குந் தேவஹூதிக்குங் கபிலனாய்ப்பிறந்தும், அதிதிக்கு இந்திராநுசனாய்ப்பிறந்தும் அத்திரிக்கும் அநசூயைக்குந் தத்தாத்திரேயனாய்ப்பிறந்தும் கிருஷ்ணன்தேவகிக்குப் பிறந்தும் பாதராயணனுக்கும்ஆகூத்திக்கும் கிருசனாய்ப்பிறந்தும்சத்தியவதிக்கும்பராசரனுக்கும்வியாசனாய்ப்பிறந்தும் மேருதேவிக்கும் நாபி மேதினிபதிக்கும் விருஷபனென்று பிறந்தும் இப்படிப்பாகவதத்தில் இரட்சிக்கும்பொருட்டாகஅவதாரமெடுத்தானென்றும் சொல்லும். இனி இராமபத்திரனை நோக்கிச் சிவன் காசியில் தபஞ்செய்யஅவர் பிரசன்னமாய்ச்சிவனுக்கு இராம மந்திரமாகிற தாரகப் பிரமத்தையுபதேசஞ்செய்துகாசியிலிருந்து இங்கே மரணமாகிறவர்க்கெல்லாங் காதிலேயுபதேசஞ்செய்துமோட்சமுண்டாக்குமென்று அநுக்கிரகஞ்செய்தானென்றும், சிவனைநோக்கிப் பார்வதிதவஞ்செய்யச் சிவன் உமைக்கு அந்தமந்திரத்தையுபதேசஞ்செய்தானென்றும், இனி அண்டங்களை யொருகாலத்தில்உருத்திரனுடத்திரவுஞ்செய்கையாலவர்களைவிரட்டிப்பான்பொருட்டு உலகமெல்லாம்விழுங்கி வயிற்றில்வைத்துக் காத்துக்கொண்டு ஆலிலையேற் போயிருந்தானென்றும், கஜேந்திரன் முறையிட்டுக்கேட்டு அவனுக்காகச் சக்கரத்தினால் முதலையைக்கொன்று யானையை மீட்டு அதற்கு மோக்ஷங் கொடுத்தானென்றும்

அந்த-வீரனை முறையிடும்போது பிண்டப் பிரமாண்டங்களுக்கெல்லா மெவன் கர்த்தன்பஞ்சகிருத்தியங்களுக்கு மெவன்கர்த்தனெவன்பரமமாகிறவனோ அவன் வந்து என்னைக்காப்பாற்றுவானென்று முறையிடும்போது விஷ்ணு பரப்பிரமமாகையால் விஷ்ணுவே காப்பாற்றினரென்றும், சமுத்திரத்தைக் கடந்தபோது அதிற்பிறந்த அமிர்தத்தையும் அதிற்பிறந்த பேரையும் விஷ்ணுவானவர் ஸ்திரீரூபமெடுத்துத் தேவர்களுக்குப் [illegible] கொடுத்து உருத்திரன் தாமசகுண முந்தனென்று விஷத்தையு மெருக்கையுங் கொடுத்தாரென்றும், பிரமாவினுடைய சிரசை யுருத்திரனறுக்கும்போது அந்தப்பிரமகபாலங் கையைவிடாமற் பிராத்தனைப் பிட்சையெடுக்கும்போது லட்சுமிதேவிவந்து பிட்சையிட்டவுடனே பிரமகபாலங் கையைவிட்டு விழுந்துபோயிற்றென்றும் (இதல்லாமல் மச்சபுராணத்தில்) சிவன் பார்வதியைப்பார்த்துச் சொல்வது, உமது விவேகத்தில் பிரமாவெனுந்தசெந்நடையாலே வலதுகை நகத்தாலவன்சிரசைக்கிள்ளினேன் அப்போது பிரமாவானவன் நம்மிடத்தில் குற்றமில்லாமல் நாமுனக்குத் தகப்பனுமாய் குருவாயுமிருக்கக் குருபாதகஞ்செய்தாய் நீகபாலியாய்த்திரியென்று சபித்தான் அப்போது நாம் புண்ணியதீர்த்தங்களாடி யிமோற்பருவதத்திலிருந்தாய் நாராயணனைப் பிட்சைகேட்டோம் அப்போது அவர் தமது துடையை நகத்தாற்கிழிக் கபாலநிறைய வுதிரம்விட்டவுடனே கபாலம் பொடியாய்ப் போனதென்றும், பின்னொருகாலம் விஷ்ணு தம்முடைய வெயர்வையைக் கபாலத்திரப்ப வழித்துவிட்டார் அப்போது கபாலமுடைந்து போனதென்றும், விஷ்ணுதன்மோத்தரத்தில் சிவன் விஷங்கொள்ளுகிறபோது விஷ்ணு நாமத்திரயத்தைச் செபித்துக்கொள்ளுகையாற் பிழைத்தாரென்றும், இராமாயணத்தில் பரசுராமன் இராமருக்குச் சொன்னது சிவனும் விஷ்ணுவு மொருகாலத்தி லுத்தஞ்செய்யும்போது விஷ்ணு ஓங்காரஞ்செய்யச் சிவன் விழுந்து மூர்ச்சைபோகையால் விஷ்ணுவே பரப்பிரமமென்று தேவர்களவணங்கினார்களென்றும்,

இனிப் பாரதத்திற் பத்ரிகாசிரமத்தில் விஷ்ணு தவஞ்செய்யும்போது சிவனித்தவேளையிற் போய் யுத்தஞ்செய்து ஜெயிக்கவேண்டுமென்று யுத்தஞ்செய்ய அப்போதுசிவன்தோற்றுப் பிராணச்சேதம்வர அப்போதகப்பனாகிற பிரமதேவன்வந்து விஷ்ணுவிடத்தில் முறையிட வப்போது உருத்திரனைவிட்டாரென்றும், பின்னும் பாரதத்திற் பிரமாவுமுருத்திரனும் விஷ்ணுவை நோக்கிக் கோடியுகந் தவஞ்செய்து சிருஷ்டி சங்கார வதிகாரங்களைப்பெற்றாரென்றும், பாரதத்தில் விஷ்ணு பிரமாவையழைத்துக் கற்பாந்தரங்களெல்லாம் நமக்குக் குமாரனாய்ப்பிறக்க வரங்கொடுத்தாரென்றும்,

அய சொருபக்கியானத்தில்பிரமாசொல்வது நான்பிறந்தது, நாராயணன் மனதில்முதலாவது கண்ணி லிரண்டாவது வாக்கில்மூன்றாவது காதில்நான்காவது மூக்கிலைந்தாவது அண்டத்திலாறாவது நாபியிலேழாவது இப்படிப் பிறந்தேன். இனி [illegible]குநிறயுகங்களிலு மிப்படிப்பிறப்பேனென்றும்பின்னும் உபநிஷத்தில் நாராயணன் மனதில் நினைத்தவுடனே அவர்நெற்றியில் வெயர்வைபிறந்து அது [illegible]காசமாயதில் பொன்னாண்டம்பிறந்தது அதில் பிரமன்

பிறந்தாரென்றும் இனிக் கன்மகாண்டத்தில் பார்வதிக்குச்சிவன் [illegible] நாராயணன் அண்டபகிரண்டங்களெல்லா [illegible] விழுங்கி யது வயிற்றிற்சீரணித்துப்போகாமல் காப்பாற்றிப்பின்பு அந்தப்படியே சிருஷ்டியும்ஆதாரமில்லாத மாயைக்கு ஆதாரமாய் நின்றும் பிரமாதி தேவதைகளெல்லா மிறந்துபோனாலும் நாரணனே [illegible]கிறவனென்று சிவன்சொன்னானென்றும், விஷ்ணு தன்மோத்தரத்தில் பிரமாஉருத்திரனிந்திரன்சந்திர சூரியாதி தேவதைகள் முதலான சகலசீவர்களும் விஷ்ணுகார்த்தியால் விளங்கிப் பிறகு விஷ்ணுகார்த்தியில் ஒடுங்குவார்களென்றும், வராகபுராணத்தில அகஸ்தியருடன் சிவன் சொன்னது ராசத சாத்மீககுணத்தால் பிரமாவையும் ராசத தாமதத்தால் என்னையும் பிறப்பித்தாரென்றும், இனி நாரஸிம்ம புராணத்தில் விஷ்ணு நாபியில் பிரமாபிறந்து விஷ்ணுவை நோக்கி யுலகசிருஷ்டி வேண்டுமென்றுநினைக்க அப்போது அவருக்கு சிருஷ்டிக்கச் சக்தியில்லாமற்போகையாற் பிரமாவுக்குவெகுகோபம்வந்தது அந்தக்கோபத்தால்அவருடைய துடையில் உருத்திரன்பிறந்தாரென்றும், இனி அந்தப்பாலன் அழுதுகொண்டு பிறக்கையால்அந்தப்பாலனை உருத்திரனென்று பெயரிட்டாரென்றும்,

இனி பாகவதத்தில் பிருகுமகாரிஷி சிவனைநீபிரமமல்ல உன்னையடைந்தபேர்கள் மோட்சம் பெறார்களானபடியால் விஷ்ணுவே பிரமமென்று சிவனைச் சபித்தாரென்றும், பின்னொருகால் நாரணன் நினைக்க நெற்றியில் வெயர்வை பிறந்து அதில் ஒருதுளிபிறந்தது அதிலொன்று கண்ணுங்குலமுமாக ஒரு பாலன்பிறந்து உருத்திரனெனப்பெயர் பெற்றது அப்போது நாரணன் இரிஷிகளைப் பார்த்து இப்படி நம்முடைய வெயர்வையில் பிறந்த பிரமாவும் உருத்திரனும் அண்ணன்தம்பியாகையால் இவர்கள்தானே லோகாலோகங்களுக்குக் கர்த்தரா யுங்களுக்கெல்லாம் வரங்களைக்கொடுப்பாரென்றும், பின்னும் விஷ்ணுதுடையில் நீலலோகித னுறைந்தானென்றும், அவனுக்கு எழுபெயர்கொடுத்து முந்தப்பெயர்கூடி எட்டுபேருக்கு மெட்டுத்தல மெட்டுப்பெண்கள் எட்டுக்குமாரர்களென்றும், அந்நிலைபசின் மூன்றுபேரும் அவர்பெண்சாதி கெற்பத்தில் பிறந்தாரென்றும், சிவனுக்கு இரிஷிகளால்சாபம்வர அந்தச்சாபங்களைத் தவிர்ப்பித்தாரென்றும்,பத்மாசுரன்உருத்திரனைநோக்கித் தபஞ்செய்து தன்கையை எவர்கள் தலைமேல் வைத்தாலும்அவர்களெல்லாரும்பஸ்பமாகவேண்டுமென்று வரங்கேட்டுப்பிறகு உருத்திரன் சிரசில் தான்கையைவைத்துஎரித்துப்போடுவோமென்றுஉருத்திரனைத்துரத்த ஓடிப்போய் ஜுவிரலிக்காய்க்குள்புகுந்தார் அப்போதுஉருத்திரனையிரட்சிக்கவேண்டி விஷ்ணு மோகினிரூபமெடுத்து உபாயத்திற்கொன்று உருத்திரனையிரட்சித்தாரென்றும்,உலகமெல்லாம் விஷ்ணுஎடுத்துவிழுங்கினபோது சிவனையும் விழுங்கி யவர்வயிற்றில் இருக்க மார்க்கண்டமுனி சிவனைப்பூசிக்கப் பாற்கடலெல்லாந்தேட அப்போது விஷ்ணுவானவர் நம்முடையவயிற்றி லிருக்கின்றாரென்று வாயைத்திறந்து காட்ட அப்போது மார்க்கண்டன் அவர்வாயால் போய்ப் பூசைசெய்தாரென்றதிக.

ரிஷிப்பிரசேதனனென்கிற ப்ராசாசிவனைநோக்கித் தவஞ்செய்தளவர்ப
ரப்பிரமம் எவராலென்க்கு மோக்ஷமுண்டு அவரா யனுக்கிரகஞ் செய்
யவேண்டுமென்றுகேட்கச் சிவன் விஷ்ணுவே பரத்துவம் விஷ்ணுவே மோ
க்ஷங் கொடுக்கிறவனென்றும் நாமும் விஷ்ணுவை யாராதனை செய்வோமெ
ன்றும் நீயும் விஷ்ணுவை யாராதனைசெய்து மோக்ஷம்பெறுவாயென்றுஞ்
சொன்னானென்றும், சிவன் அந்தகாசுரனுடைய [illegible] அவனுதி
ரமொருதுளி பூமியில்விழுந்தபோது அவனைப்போல் கோடி அசுரருண்டா
க அப்போது சிவன் வியசனமுற்று விஷ்ணுவைத் தியானஞ்செய்ய அப்போ
து விஷ்ணு ஸுஷ்கரேவதியென்கிற சத்தியையுண்டாக்கி விழுகிற உதிர
மெல்லாம் அவள் நாக்கைப் பூமியோடீக்கி விழவும்,அவளைப்பானம்பண்
ணவுஞ் செய்து உருத்திரனை யிரட்சித்தானென்றும், இனி வாமனவதார
மெடுத்தபோது அவன்பாதம் பிரமலோக பரியந்தம் வளர அவர்பாதத்தை
ப்பிரமா தன்கமண்டலசலத்தால் பூசைசெய்ய அந்தச்சலம் அண்டமெல்லா
மடித்துப்போமென்று சிவன் தம்முடைய சடையில்விஷ்ணு பாதோதகத்
தைத் தரித்தானென்றும், ஒருகாலத்தில் உருத்திரன் யுத்தஞ்செய்து வில்லை
ப் பூமியிலூன்றிக்கொண்டு அதின்மேல் சிரசைவைத்தபடி நித்திரைசெய்
கையி லந்த வில்லின்முனையைச் செல்லரிக்க [illegible] வில்லுநிமிர்ந்
து உருத்திரன்சிரசை யெடுத்துப்போகையி லந்தச்சிரசைப் பிடித்து வைத்
துச் சிவனை எழுப்பினானென்றும் ஆகாசகங்கை விஷ்ணுவானவன் பாதோ
தகமென்றும் அதைச் சிவன் தரித்தானென்றும், இந்திரன்சாரதிமாதலியா
னவன் ஆதிசேஷனுடைய பேரனுக்குப் பெண் கொடுக்கிறேனென்றச்
சேஷன் கெருடனுக்குப் பயப்படுவேனென்ன அப்போது ஆதிசேஷன்பே
ரனுக்கு விஷ்ணுவு மிந்திரனும் அபயந்தங்கொடுத்து மணஞ்செய்து கொ
டுக்க அப்போது மாதலி யானவன் தன்மருமகனைத் தேவலோகத்துக் கழை
த்துவர அவனைக்கெருடன் கண்டு பகையாளியை நீ யிங்கேயழைக்கிறதென்
னவென்று இந்திரனையும் விஷ்ணுவையும் யுத்தத்துக்கழைக்க விஷ்ணு கெ
ருடனகங்காரத்தையடக்கப் பின்பு கெருடன் பயப்பட்டு வணங்கினானென்
றும்,இனித் தாருகாவனத்தில்இரிஷிபத்தினிகளை உருத்திரன்பிட்சைகேட்க
ப் போகும்போது இரிஷிபத்தினிகள் மோகித்துஉடுத்த உடைகள் கழன்று
விழ அப்போதுஇரிஷிகள் உருத்திரனுடைய லிங்கமும் தங்கள் பத்தினிகள் யோ
னிகளும் விழுந்துபோகச் சபித்தார்களென்றும், அது யோனியே பீடமுந்த
ண்டேலிங்கமுமாகையால்இருபுறத்திலும்யானைதாத்திலும் மீஸ்வரன்கோவி
ல் சேவிக்க வொண்ணாதென்றும், மயானபூமியி லாடுகையால் மயானருத்
திரனென்றுஞ் சிவனுக்குச்சூலம் விஷ்ணுகொடுத்தானென்றும் யோனியும்
இலிங்கமுங் கூடினதாகையால்இலிங்கதீர்த்த பிரசாதமாகாதென்றும், விஷ்
ணுவுக்கு உருத்திரன் பிராணபத்தினியை அனுருத்தன யிருக்கிறானென்றும்
ஈஸ்வரனும் விஷ்ணுவு மொருகாலத்தில் கூடியிருக்கும்போது நீரும் நாமு
ம் விளசார்த்தமாக ஸ்திரீபுருஷராகக்கூடவேண்டுமென்றும் அப்போதுஉரு

த்திரன் - ௬௬ - கோபால ஸ்திரீரூபமெடுத்துக் கிருஷ்ணவதாரமெடுத்த
போது கூடினானென்றும் சீதை மகளாகோபால தத்திரஞ்சொல்லுமென்று
ம் அநுமார்சிவனுடைய வீர்யவிற்பிறந்துஇராமருக்குச் சேவகனானானென்று
ம், விபூதிமயானபஸ்மமாயிருப்பதாலும் பசுவின்சாணமாகையாலும் விபூதித
ரித்தால் நரகமென்றும் சிவபுராணங்களெல்லாந் தாமசபுராணம் மோகபு
ராணமென்றும் உருத்திரன் தாமசகுணனென்றும் இராவணனுக்குச் சிவன்
பார்வதியைக் கொடுத்து அழைத்துப் போகும்போது விஷ்ணு உபாயஞ்
செய்து வண்டோதரியைக் கொடுத்துப் பார்வதியை விடுவித்தானென்றும்
பின்னொருதிருஷ்டியில் விஷ்ணுசகோதரி ஈஸ்வரியாகையால் சிவனுக்குவரு
கிற உபத்திரவமெல்லாம் விஷ்ணு பரிகரிப்பாரென்றும்,

துவாரபாலகரைச் சத்துருவாய்வாக்செல்லியதுகையிடவனைக் கொன்
றானென்றும் விஷ்ணுவை பூசைசெய்து சித்தியரானவர்கள் வியாசர் வா
மதேவர் புண்டரீகர் சவுனகர் பிரகலாதர் விபீஷணர் முதலான பத்தர்க
ள் - ௨௨ - பேரென்றும் விஷ்ணு கொடுத்தவரத்தை யழிக்காரென்றுஞ் சி
வன்கொடுத்தவரத்தை யழிப்பாரென்றுஞ்சரபாவதாரமெடுத்தவீரபத்திரனை
நரகேசரியென்றானென்றும்- ௬- [illegible] இது விஷ்ணுபுராணத்தில் பின்னொ
ருகாலத்தில் பிரமா விஷ்ணுவோடே [illegible]டுப்பிரமா வுலகமெல்லாஞ் சி
ருஷ்டிக்கிறேனென்ன அப்போது உலகத்தையெல்லாம் விஷ்ணுவிழுங்கி இ
னிச் சிருஷ்டியென்னஅப்போது பிரமாவனுங்க நாபியால் விட்டானென்றுங்
கவியென்கிற அசுரனை யிந்திரனுக்காகக் கொன்றானென்றுஞ் சொல்லும் -௬-
[illegible] இப்படி நாராயணோபநிஷத்து நவாதசோபநிஷத்து விஷ்ணுபுராண
ங் காருடபுராணம் நாரதபுராணம் பாகவதபுராணம் விஷ்ணுதன்மோத்தரம்
ஆகமங்கள் சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாசங்கள் புருஷசூக்த முதலான தெல்லா
ப்படியேசொல்லுமென்றறிக. இந்த விஷ்ணுவின் மகிமையெல்லாம் மகேஸ்
வரன்சரிதையிற்கண்டிக்கப்படும்.

உ௬-வது—அத்தியாயம்.

மகேஸ்வரன்சரிதை.

மகேஸ்வரனுத்கிருஷ்டமானசரிதை.

அதெப்படியென்னில் பரமசிவனின் பராசக்தி யிது குடிலையோடுகூடி
நாதம் நாதத்தில் விந்து விந்துவில் சதாசிவன் இந்தச் சதாசிவனில் அனேக
பேதமுண்டு, அதெப்படியென்னில் அனுதியில் சதாசிவருண்டாம் இவர்விஸ்
வமெல்லாங்கண் விஸ்வமெல்லாமுகம் விஸ்வமெல்லாம்புஜம் விஸ்வமெல்லாம்
பாதம் இப்படிரூபமுடையவர், இருக்குவேதத்தில் விஸ்வமெல்லாம் சுரோத்தி
ரம் இதுமுதல் வொருபனிஷசயெல்லாஞ் சொல்லும் இவரிடத்தில் அனுதி
ஈஸ்வரருண்டாம் இவரையும் வாக்கியஞ்சொல்வது-இ- [illegible] என்று இதுமு
தல் விரிவாய்ச்சொல்லும் இவரிடத்தில் அனுதி மகேஸ்வரருண்டாம்இவரை
வேதஞ்சொல்வது புருஷசூக்தம் சகஸ்ரசீர்ஷா: புருஷ: இதுமுதல்

வேதாகமங்கள் விரிவாய்ச்சொல்லும் ஒருபுருஷனென்பது அறுதி விராட்டு சொரூபமான மகேஸ்வரனென்றும் இவரிடத்தில்- ௰௫ - முகம் - ௰௫-பாதம் - ௰௫ - அஸ்தம் - ௬௰ - கண்ணும் இப்படி ஆதிசதாசிவருண்டாம் இவரிடத்தில் ஆறுமுகம் - ௰௨ - தோள் - ௬ -பாதமுடைய ஆதிஈஸ்வரனுண்டாம் இவரை வேதம்ஆத்தியன்னியவஸ்ருரிதி இ[illegible]முதல் விரிவாய்ச்சொல்லும் இவரிடத்தில் - உ௫ - முகமும் - ௰௫ - கை[illegible] ௰௫- பாதமுமுள்ள ஆதிமகேஸ்வரனுண்டு இவரைச்சர்வதேவதைகளாலுங்காண கிடையாதவராய் வேதாகமங்களால் விரிவாய்ச் சொல்லப்பட்டவரான இவரிடத்தில் ௫- முகமும்-௰- அஸ்தமும்- உ - பாதமுமுடைய சதாசிவதேவருண்டாம் இவர்சிற்பாவமுகத்தில் ஆத்மாவும் ஈசானதி - ௫ -முகமும் இதில் அஞ்சபூதமும் மனதிற் சந்திரனும் சட்சுவிற்சூரியனும் இந்த எட்டுஅஷ்டமூர்த்தி தனுவாய்ப் பிண்டப்பிரமாண்டரூபமா யிருப்பார் இவரில் ஈஸ்வரனுண்டாம் இவர் - உ௫ - லீலை யெடுத்து எல்லாவற்றையும்இரட்சித்துப் பஞ்சகிருத்தியஞ்செய்து அண்டபிண்டங்களைப் படைத்துக்கர்த்தராயிருப்பார் இவரில் உருத்திரனுண்டாம் இந்தஉருத்திரனுக்கு[illegible]காலாக்கினி உருத்திரனென்றும் பிரளயகாலஉருத்திரனென்றுஞ் சங்காரகால[illegible]உருத்திரனென்றும் பெயராம்.

இவரிலுண்டான விஷ்ணு பிரமனென்பவர்[illegible] சொல்லுவார்கள் இந்த உருத்திரபேதம் அனந்தமுண்டாம் இவரிற் பிரதானர் - ௰௧- உருத்திரர் இவரிற் பேதம் - ௰௧- கோடி இந்தஉருத்திரர் சகலவரங்களையுஞ் சாலோகாதி பதங்களையுங் கொடுத்துத்துஷ்டநிக்கிரகசிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்து ஆத்மாக்களை இரட்சிப்பாரென்னில் திரிபுரத்தையெரித்து[illegible]னையுதைத்துந் தெட்சன்யாகத்தை யழித்துங் காமனையெரித்தும் பிரமாவை ௫ சிரசைக்கிள்ளியும் ஆலகாலத்தையுண்டும் மகிடாசுரனைக்கொன்றுஞ் சலந்தரன் சூரபத்மன் சிங்கமுகன் தாருகாசுரன் இந்த நால்வர்முதல் அனந்தய வெள்ளஞ்சேனையைக் கொன்றும் கயமுகாசுரனையுரித்தும்அந்தகாசுரன் [illegible]ரகாசுரன் நிவாதகவச காலகேயரைக்கொன்றுஞ் சங்காரகாலங்களில் பிரமா விஷ்ணுவாதிகள் சிரசுகளையும் எலும்புகளையும் அடையாளந்தரித்தும் அவர்சிகை மயிரைப்பூணூலாய்த் தரித்தும் பின்னொருசங்காரத்தில் மாலயனைச் சூலத்திற் குத்தியெடுத்து உலர்ந்தபிறகு நெற்றிக்கண்ணா லெரித்தும் விஷ்ணு தசாவதாரங்களில்சிக்கிரகாவதாரத்தில் ஆமையோடும் பன்றிப்பல்லும் மீனின்கண்ணுந் திருவிக்கிரமத்தின் முதுகெலும்பும் நாரசிங்கத்தின்தோலும்இதுகளைத் தரித்தும் ரிஷிகள் யெக்ஞத்திற்பிறந்த புலி அக்கினி மான் பாம்பு பூதங்கள் கருதலை மந்திரங்கள் முயலகன் சர்ப்பங்களாகிய இதுகளை யாபரணமாகத் தரித்தும் இந்திரனை யற்பமாகக்கோபித்தும் விஷ்ணுவுக்குப்பிறுக்கைமோகந்திர்த்துத் தர்மதேவதையை இரிஷபமாயேறியும் விஷ்ணுவுக்குச் சக்கரமுதலாக வினைகங்கள் கொடுத்தும் அனுக்கிரக வவதாரம் -௫- ல் அனேகம் அனுக்கிரகஞ்செய்தும் கங்கையைச் சடையிற்றரித்தும் ரவி சசி சிகிமூன்றையு மூன்றுகண்ணாகத்தரித்தும் பிர்மாவிஷ்ணுஇந்திராதிகளுக் கதிகாரங்

கள்கொடுத்தும்இவர்கள்சாபத்தைத்தீர்த்தும்-உ௫-அவதாரத்திலும்நிக்கிரகாநுக்கிரகஞ் செய்துவந்த இப்படி அனேகங்களைகளுண்டு.

இனிவிஷ்ணுவானவர்.

௩௯. ஆதியாயருவமாகி யகண்டபூரணனுய்ஞானச்
சோதியாய்நின் றமாயன் சுவேச்சையாலுருவங்கொண்டு
நீதியார்கருணையாலே நீள்கடற்றுயின்றதாலு
மோர்ந்துமென்றுபாஞ்ச ராத்திரியுரைப்பானுற்றே.

விஷ்ணுஆதியாகில் அறுதியுண்டு அருவமாய் அகண்டபூரணனாய்ச்சோதியானால் அப்படிஇருக்கவேண்டும் சுவேச்சையாகில் ஞானவாசிஷ்டத்திற் பிரமமாகிறஞானசொரூபத்தில் விஷ்ணுவந்தான் அவன்மனக்கமலத்தில் பிரமாவருகையாற்சுவேச்சையல்ல,இதல்லாமற்சங்கு சக்கராயுததாரியாய்லட்சுமிசையுத்தனாய் வைகுண்டபதியாய்ச் சகுணமாயிரான் அவன் ஏகதேசத்திலிருந்தாலும் அவர் அனந்தகலாப் பிரபன்னராய் அனந்த கல்யாண குணமாயிருப்பாரென்னிற் சூரியன் சந்திரன் கலைகளைப்போல் கண்ணில் காணவேண்டுங் கல்யாணகுணமா யெல்லாம் விஷ்ணுமயமாகில் எல்லாருக்குங் கல்யாண குணமாகவேண்டும், [illegible] யோனிசன்யஜாதன் பவவர்சிதன் சென்னனமில்லாதவன் லயமில்லாதவன் என்றும் உத்தரகீதையில்- ௬ - [illegible]

இப்படி [illegible] விஷ்ணுவானவருக்கு முன் சொன்னதெல்லா முண்டாகிறசகுணமானால், சகுணத்துக்கு முன்குணங்களெல்லாமில்லை அல்லது உண்டாகிற் பி[illegible]றப்புவராது சுவேச்சாவிநோதத்தால் தசாவதாரமுதலான செ[illegible], சுவேச்சையால் மகேஸ்வரன் - உ௫ - அவதாரமெடுத்துந் [illegible]யமாய்க் காண்பித்து அதிரிசியமாய்ப் போகையால் உருத்திரனெடுத்ததே சுவேச்சாவிநோதமாம் விஷ்ணுவும் உலகரட்சகார்த்தமாக வுஞ்சத்துருசங்காரநிமித்தமாகவும் ஒவ்வொருவர்தபத்துக்காகவும் இன்னின்ன அவதாரமெடுக்க வேண்டுமென்று எடுக்கையால் சுவேச்சையென்னில்தேகமெடுத்து மச்சதேகம் விடுகிறபோதும் அதிரிசியமாகாமல் தேகங்களைவிட்டுப் போகையாலும், அயோனிசாதனங்களாதலாலும் எடுத்ததேகத்தில் வருத்தங்கள் வருவதாலும் மாயைகன்மங்களோடு கூடிச்சனனமெடுத்ததென்றறிக. ஆனால் சிவன் இராதாற்சனத்தில் வருத்தம்போலும்- ௬௩- நாயன்மாரைச்சோதிக்கும் வருத்தம்போலும் - ௬௪ - திருவிளையாடல் வருத்தம்போலும் ஆயும் விநோதார்த்தவருத்தமாகில் அப்படியெடுத்ததேகங்களில் அடிக்குமடித்தால் அத்தேகமுந் திரிசியா அதிரிசியமாய் நடிப்பாரென்றறிக. இனிக் கருணையால்பால்சமுத்திரத்தில் நித்திரைசெய்துவேதமோதுமென்னிற் கருணையானது சாக்கிரத்திலொழிய நித்திரையி லில்லையாலோதிருமென்னிற் சோமுகாசுரன் மதுகையிடவர் வேதங்களையெடுத்துப் போனதுகேட்டு அவர்களோடு யுத்தஞ்செய்து அவர்களைக்கொன்று சில ஏடுகளைக் கொண்டுவந்து வியாசர்முதலானபேரை வேதத்தின் அடுக்கு கலைந்ததென்று கோவையிடைச்சொல்லி அயக்கிரீவாவதாரமாய்ப்போதித்

[illegible]தவேதங்க ளெல்லாம் இல்லாமற்போவானேன் மந்தவேதமோதின வர் மீண்டும் ஓதாமையால் மந்தவும் வேதம் ஓதினவால்ல அப்படியோ னது மெய்யாகில் பாடமானமாத்திரமோதினுளென்றறிக. இப்படியே விஷ்ணுவைப்பற்றி யிந்த கிரந்தகர்த்தாசொல்லியிருக்கிற சரித்திரங்களெல்லை பொரந்தனியாகப்பதிப்பித்துத் தெரிவிக்கப்படும்.

உ௫-வது—அத்தியாயம்.

ஆகமம்வந்தவரலாறு.

ஆகமங்களின்பெருமைதன்னை யறிவோராமமந்நாகமத்தின்,பா கபேதமும்பலபொருளுந்தொகையும் பதிகமாகப்பகர்ந்துதானே.

ஆகமங்கள்வரலாறு காமிகம் யோகஜம் சிந்தியம் காரணம் அஜிதம் தீப்தம் சூக்ஷமம் சஹஸ்ரம் அம்சுமான் சுப்ரபேதம் விஜயம் நிஸ்வாஸம் ஸ்வாயம்புவம் அனலம் வீரம் ரௌரவம் மகுடம் விமலம் சந்திரஞானம் விம்பம் புரோற்கீதம் லலிதம் சித்தம் ஸந்தானம் சர்வோத்தமம் பாரமேச்வரம் கிரணம் வாதுளம் ஆக ஆகமம்-உ௮-இஃது- எவ்விடத்தி லுற்பவித்ததெனிற் சதாசிவனுடைய சத்தியோசாதமுகத்தில்-௫-வாமதேவமுகத்தில்-௫-அகோர முகத்தில்-௫-தற்புருஷமுகத்தில்-௫- ஈசானமுகத்தில்-அ-இது-காமிகமுதல்-சுப்ரபேதம்அந்தமான ஆகமம்-௰-சிவசம்பந்தமாம் விஜயமுதல்வாதுளமந்தமான ஆகமம்-௰அ- ருத்திரசம்பந்தமாம் இச்சிவருத்திரரால்இச்சிவாகமங்கள் பிரபஞ்சமானதெப்படி யென்னில் சத்தியோசாதத்தி [illegible]ன காமிகாகமங் கேட்டவன் பிரவணன் இவனிடத்திற்கேட்டவன் திரிகாலன் இவனிடத்தி ற் கேட்டவன் ஹரன்-ஆ-௩-ம்-யோகஜாகமங்கேட்டவன் [illegible]பாகன் இவனி டத்திற்கேட்டவன்பவுஷன் இவனிடத்திற்கேட்டவன்விஜயன் ஆக-௩-ம்-சிந் தியாகமங் கேட்டவன் சிபன் இவனிடத்திற்கேட்டவன் யோகவியன் இவ னிடத்திற் கேட்டவன் அம்பிகன்-ஆ-௩-ம்- காரணாகமங்கேட்டவன் கார ணகமன் இவனிடத்திற் கேட்டவன் பீஷ்யன் இவனிடத்திற் கேட்டவன் பிரஜாபதி ஆ-௩-ம்- அஜிதாகமங் கேட்டவன் சிவன் இவனிடத்திற் கேட் டவன் சசிவன் இவனிடத்திற் கேட்டவன் அச்சுதன்- ஆ-௩-ம்- இவ்வைந் தாகமங் கேட்ட வைவர்,இவ்வைவரிடத்திற் கேட்டவர் பதின்மர் ஆ-௰௫- ம்-வாமத்திலுண்டான தீப்தாகமங் கேட்டவன் ஈசன் இவனிடத்திற் கே ட்டவன் திரிமூர்த்திஇவனிடத்திற் கேட்டவன் ஹுதாசனன்-ஆ-௩-ம்- சூக்ஷ மவாகமங் கேட்டவன் சூட்சன் இவனிடத்திற் கேட்டவன் வைசிரவணன் இவனிடத்திற் கேட்டவன் சுப்பிரபஞ்சன-ஆ-௩-ம்-சஹஸ்ராகமங் கேட்டவ ன் காலருத்திரன் இவனிடத்திற் கேட்டவன் சிமருத்திரன் இவனிடத்திற் கேட்டவன் தர்மன்-ஆ-௩-ம் - அம்சுமானாகமங்கேட்டவன் அம்புவன் இவ னிடத்திற் கேட்டவன் உருத்திரன் இவனிடத்திற் கேட்டவன்ஔாசனன் ஆ-௩-ம்-சுப்ரபேதாகமங் கேட்டவன் தசேஸன் இவனிடத்திற்கேட்டவன்

விக்கினேஸ்வரன் இவனிடத்திற் கேட்டவன் சசி ஆ-௩-ம்- இவ்வைந்தாகமங்கேட்டவ ரைவர் யிவ்வைவரிடத்திற் கேட்டவர் பதின்மர் ஆ-௰௫-ம் அகோரத்தி லுண்டான விஜயாகமங்கேட்டவன் உருத்திரன் இவனிடத்திற் கேட்டவன் நாதி இவனிடத்திற்கேட்டவன் பரமேஸ்வரன்-ஆ-௩-ம்-நிஸ்வாசாகமங் கேட்டவன் உமையன் இவனிடத்திற் கேட்டவன்சிரிஜன்-ஆ உ-ம்- ஸ்வாயம்பாகமங்கேட்டவன் நியகேசன் இவனிடத்திற் கேட்டவன் ஸ்வயம்பூதன் ஆ-உ-ம்- அனலாகமங்கேட்டவன் வியோமன் இவனிடத்திற் கேட்டவன் உதாசனன்-ஆ-உ-ம்-வீராகமங் கேட்டவன் தேஜஸன் பிரசாபதி-ஆ-உ-ம்- இவ்வைந்தாகமங்கேட்டவரைவர் இவ்வைவரிடத்திற் கேட்டவ ரைவர்-ஆ-பதின்மராம். தற்புருஷத்திலுண்டான ரௌரவாகமங் கேட்டவன்பிரமனேசன் இவனிடத்திற் கேட்டவன் நந்திகேஸ்வரன்-ஆ- உ-ம் மகுடாகமங் கேட்டவன் வைஷாக்கியன் இவனிடத்திற்கேட்டவன் மகாதேவன்-ஆ-உ-ம்-விமலாகமங்கேட்டவன் சர்வாத்மன் இவனிடத்திற் கேட்டவன் வீரபத்திரன்-ஆ உ-ம்-சந்திரஞானகமங் கேட்டவன் அனந்தன்இவனிடத்திற்கேட்டவன் பிரகஸ்பதி-ஆ-உ-ம்-விம்பாகமங்கேட்டவன் பிரசாந்தன் இவனிடத்திற் கேட்டவன் ததிசி ஆ-உ-ம்- இவ்வைந்தாகமங்கேட்டவரைவர் இவ்வைவரிடத்திற் கேட்டவரைவர் ஆ-பதின்மராம் ஈசானத்திலுண்டான புரோற்கீதாகமங்கேட்டவன் சூலி இவனிடத்திற் கேட்டவன்கவசாக்கியன்-ஆ - உ-ம்- லளிதாகமங்கேட்டவன் மலையன் இவனிடத்திற் கேட்டவன் அனிதன் ஆ-உ-ம்- சித்தாகமங்கேட்டவன் இந்திரன் இவனிடத் திற்கேட்டவன் [illegible]சன் ஆ- உ- ம்- சந்தானசர்வோத்மாகமங் கேட் டவன் சிவ்டன் இவனிடத்திற் கேட்டவன் சைபாலன் ஆக-உ-ம்-பாரமேச்சுராகமங் கேட்டவன் தேவிசோமன்இவனிடத்திற்கேட்டவன் நரசிம்மன் ஆக-உ-ம்-கிரணாகமங்கேட்டவன் தேவபிதன் இவனிடத்திற்கேட்டவன் சங்கவர்க்கன்-ஆக-உ-ம்-பேதாகமங்கேட்டவன் தேவிகாலாத்மன் இவனிடத் திற் கேட்டவன் பேதஸ்யன் ஆக-உ-ம்-வாதுளாகமங் கேட்டவன் சிவருத் திரன் இவனிடத்திற் கேட்டவன்மகாகாசன் ஆக- உ-ம்- இவ்வெட்டாகமங் கேட்டவர் எண்மர் இவ்வெண்மரிடத்திற் கேட்டவ ரெண்மர்-ஆக-௰௬-ம்- இவ்வாகமம்-உஅ-ம்-சிவருத்திர சம்பந்தமாய் இதை பாரம்பரையாய்க்கேட் டபேரனேகருண்டென்றறிக. இந்த-உஅ-சங்கிதைகளை யிலக்கம்பார்க்கில்இரண்டுசங்கமும் ஒருபத்மமும் ஒருஅற்புதமும்-௰௬-கோடியும்- ௬அ- லக்ஷம்- சஙஅ- கிரந்தமுண்டென்றறிக.

இதல்லாமலிந்த ஆகமங்கள்- ௱௩௰௭- பேதமாயிருக்கும். அஃதெப்படியென்னில் காமிகமாவது உத்தர பயிரோத்தரநாரசிம்ம வென்று-௩- பேதமாம். இனி-உ-ஆன-யோகஜமாவது பீஜசிரோத்தரம் தாரக்த்மசவுக்கியாகம-சாந்தாக்கியாகம யோகமென்று-௫-பேதமாயிருக்கும். இனி-௩-ஆன சிந்தியாகமமாவது சுசிந்தியாகம·வாம-தந்த்ர பாபனுசன சரோத்வ அமிர்தாகமமென்று-௬- பேதமாம்-இனி-௪-ஆன- காரணகமமாவது, காரணதந்த்ர பாவ

ன தந்த்ர தார்க்ஷ்யதந்த்ர மகேந்திரதந்த்ர ஈமதந்த்ரமார்ணதந்த்ர ஈசான தந்த்ர மென்று-௭-பேதமாம். இனி-௫-ஆன அசிதாகமமாவது ப்ரப்ருதாகம பரோபுதாகம பார்வதிதந்த்ர பத்மசம்ஹிதை யென்று-௪-பேதமாம். இனி-௬-ஆன தீப்தாகமமாவது அமேயாகம ஆஸ்யாகம அஸம்க்யாகம அமிர்தாஜநகம அநந்தாகம மாதவோத்பவாகம அத்புதாகம அமிர்தாகம மென்று-௮-பேதமாம். இனி-௭-ஆன ஸூக்ஷ்மாகமமாவது ஸூக்ஷ்மசம்ஹிதை யென்று-௧-பேதமாம். இனி-௮-ஆன ஸஹஸ்ராகமமாவது, அதிதாஸ அமலாகம சுத்தாகம-அப்ரமேயாகம ஜாதியாநுகம ப்ராபூத்யாகம விபுதாகம அஸ்தாகம அலங்காராகம சுபோத்தாகம மென்று-௰-பேதமாம் இனி-௯-ஆன ஹம்சுமாநுகமமாவது வித்யாபுராணம பாஸ்வதாகம நீலலோஹிதம தந்த்ரப்ரகிரணகம பூததந்த்ரசங்கம ஆத்மாலங்காரம காவியாகம கௌதாகம மஹேந்த்ராகம ப்ரம்மாகம வசிஷ்டாகம ஈப்ராணேத்ரம வென்று-௰௨-பேதமாம் இனி-௰-ஆன சுப்ரபேதாகமமாவது இதின் பேதம்-௪-கண்டுகொள்க.

இனி ௰௧-ஆன-விஜயாகமமாவது விஜயதந்த்ரம உற்பவதந்த்ரம அகோரதந்த்ரம மிர்த்தியநாசகதந்த்ரம குபேரதந்த்ரம விமலதந்த்ரம மஹாகோரதந்த்ரம வென்று-௭-பேதமாம். இனி-௰௨-ஆன நிஸ்வாஸாகமமாவது நிஸ்வாஸம உத்தர நிஸ்வாஸம முகோதயம நிஸ்வாஸநயநம நிஸ்வாஸகாரிகை ம கோரஸம்ஹிதைநம சுசௌக்ஷ்மஞான வென்று-௮-பேதமாம். இனி ௰௩-ஆன ஸ்வாயம்புவாகமமாவது ஸ்வாயம்புதம ப்ரஜாபதிமதம பதுமதந்த்ரம வென்று-௩-பேதமாம் இனி-௰௪-ஆன அனலாகமமாவது ஆக்னேய மென்று-௧-பேதமாம் இனி-௰௫-ஆன வீராகமமாவது ப்ரஸ்தாதந்த்ரம ப்ரஸ்வாததந்த்ரம ப்ரபோததந்த்ரம. போததந்த்ரம ப்ரபோதகதந்த்ரம அமோகதந்த்ரம மோகசமையதந்த்ரம சகடதந்த்ரம சாகுடியதந்த்ரம ஹலதந்த்ரம விலேஹனதந்த்ரம பதுகதந்த்ரம வீரதந்த்ரம வென்று-௰௩-பேதமாம். இனி ௰௬-ஆன இரௌரவாகமமாவது கலாதஹனம கரவோத்ரம கௌமாரமுகாருமம மஹாகாருமம இந்தாகம வென்று-௫-பேதமாம். இனி-௰௭-ஆன மகுடாகமமாவது மகுடதந்த்ரம மகுடோத்ரம வென்று-௨-பேதமாம். இனி ௰௮-ஆன விமலாகமமாவது அனந்தபோதாகம ஹகராந்தாகம ஸ்ரீதவஹம்ஸாகம ஹலிகர்தாகம ஹற்புதாகம மாரணதந்த்ரம வென்று-௯-பேதமாம். இனி-௰௯-ஆன சந்த்ரஞானமமாவது-ஸ்தாணுசம்ஹிதை ஸ்தாணு ஸம்ஹிதை மஹாதந்த்ரஸம்ஹிதை இராதந்த்ரஸம்ஹிதை நந்திகேஸ்வரஸம்ஹிதை ஏகபாதபுராணஸங்காரம நிலபத்ரதந்த்ரம சிவபத்ராகம கலபேதாகம ஸ்ரீமுகாகம சிவசாஸநாகம சிவசேகராகம தேவிமத மென்று-௰௪-பேதமாம். இனி உ௰-ஆன பிம்பாகமமாவது சதுர்முகதந்த்ரம லைதந்த்ரம மஹாயோகம ஸ்தபாகம ப்ரதிபிம்பாகம ஹத்தாலங்காரம வாயுவீயதந்த்ரம காடிகதந்த்ரம குதாடிகோம அலவிருத்தம அலாயோகம குஷ்டிமதந்த்ரம வர்க்கசேகாம மஹாவித்யம மஹாசௌரம வென்று-௰௬-பேதமாம். இனி-௨௧-ஆனபுரோத்கீதாகமமாவது காவாலாகம வாஸிதந்த்ரம பிங்களமதம பாசுபெந்தாஸம்ஹிதை தண்டதந்த்ரம குஜதந்த்ரம தனுதாரிணம சிவஞானம விஞ்ஞான

ம நிசாஞானம ஆயுர்வேதம தனுர்வேதம சர்ப்பதம கருடம பேதனலம்பிலக்ஷணம்த்ரம என்று-௰௮-பேதமாம். இனி-௨௨-ஆன இலலிதாகமமாவது இலலிதம் இலலிதோத்ரம கமாரதந்த்ரம விக்னேஸ்வராகமமென்று-௪-பேதமாம். இனி-௨௩-ஆன சித்தாகமமாவது ஸாரோக்தம தேவஜோக்தம காலபேதம சந்திமண்டலம வென்று-௪-பேதமாம். இனி-௨௪-ஆன சந்தானாகமமாவது இலிங்காத்தியக்ஷம அத்தியக்ஷம சங்காரதந்த்ரம மஹேஸ்வராகம தலங்கியாதந்த்ரம அனிலாகம அவந்த்வாகம வென்று-௭-பேதமாம். இனி-௨௫-ஆனபாரமேஸ்வராகமமாவது மாதங்கதந்த்ரம யக்ஷிணிசாஸ்திரம பாம்ரகம பௌஷ்கரம சுப்ரயோகம ஹம்ஸாகம ஸாமான்யாகம வென்று-௭-பேதமாம். இனி-௨௬-ஆன கிரணாகமமாவது கருடாகம நைருத்தியாகம நீலதந்த்ரம ருக்ஷாகம பாநாகமவைக்ரவாகம புத்தாகமப்ரபுத்தாகம காலதந்த்ரம வென்று-௯-பேதமாம். இனி-௨௭-ஆன பேதாகமமாவது இதின் பேதம்-௭-கண்டுகொள்க. இனி-௨௮-ஆன வாதுளாகமமாவது த்வாதல [illegible] உத்தரவாதுளாகம காலஞானகம ப்ரோக்ஷிதாகம சர்வஞானகம சிருஷ்டி [illegible] கிதபாகம சுத்தாகம மஹா [illegible] விஸ்வாகம விஸ்வாத்தாகம வென்று-[illegible]-பேதமாம் இப்படி-௨௮-ஆகமங்களில்-௱௨௰௭-பேதமுண்டென்றறிக.

இனி முன் [illegible] சொன்னசகல ஆத்மங்களிலுஞ் சரிதை கிரியை யோக ஞானமென்று நான்குபாதமாய் இதிற்சொல்வது பதி குண்டலி மாயை பசு போசத் திட்டையென்று ஆறுபதார்த்தமாம் இதற்குருமுகத்தாலே சித்தமானதூரணம் பிரத்தியக்ஷமாம் [illegible] சார்த்தருபமேயம் லிங்கார்த்தசாவிட்சயம் அநுஷ்டிய பரம்மதாசகமாநுகமகஅதிசிருதமான சிவமந்திரமௌனதனம் சிவசமானதாமுத்திருபார்த்தியம் ஆகப்பதார்த்தம் -௯- இதுகளைப் பிரதிபாதிக்கும். இனித்திட்சா விசேஷயுக்தமான அநுதிசைவ ஆதிசைவ மகாசைவஅநுசைவ அவாந்தரசைவ பிறவாசைவ அந்தரசைவ மென்று -[illegible]- விதமாம் இதிற்சிவனோ அநுதிசைவன் சிவன் முகம் - [illegible] ல் திட்சதரான கோப்தகாதிரிஷி யென்னுமவரே ஆதிசைவர் இத்தரிஷிகள் கோத்திரருமாய்த் திட்சதருமான சைவதந்திரமகாசைவர் சிவம்பஸ்காரியான க்ஷத்திரியரே அநுசைவர் சைவதிட்சாசம்பன்னரான ருத்திரரே அவாந்திரசைவர் சிவதிட்சாயுக்தரான அம்பஷ்டகுலாதிகளே பிறவாசைவர் திட்சாவிகாரனை அந்தரசைவரென்று ஆகமஞ்சொல்லும் பின்னு மிச்ர சைவம் - ௪ - விதமாம் வாமதட்சண மிசிர சித்தாந்த மென்று - ௪ - பேதமாம் இதிற் சத்திபரமானதோமம் வயிரவபரமானதே தட்சணம் சத்தமர்த்தபரமானதே மிசிரம் பரசிவமானதே சித்தாந்தம் பின்னு மித்சசைவங்களில் சாமான்யசைவம் மிசிரசைவம் சுத்தசைவம் வீரசைவம் என்று - ௪ - விதமாம் இதில் விபூதிதாரண [illegible] ந்திரத்திருலே சுத்தாக்ஷமுள சம்பு லிங்கர் தேவதான சிவமானவாதி யாதிலடைலிங்கா இதுகளைக் கண்டவிடத்திலே வணங்காப் பிறதெட்சணபூசைகள் வித்தாதனா

ரமாய்ச்செய்து பத்தமாகெல்லா விஸ்வாஸம் சிவபூசையிலாதரவு சிவார்ச்சனை சிவகாரியவிவகாரஞ் சிவபுராண சிரவணஞ் சிவத்தியான சிவாநுகூலம் பரமசாத்திகமென்கிற அஷ்டவிதபத்தி யுக்தனாயிருக்கிறவன் சாமான்னியசைவன் இனிப் பீடத்தின்மேல் சிவலிங்கம் விஷ்ணு உமை ஷண்முக விக்கினேஸ்வர சூரியன் இந்த ஐந்தையுமாவரணதேவதைகளாய்ப் பூசைசெய்து இதுக்கேற்றகாரியத்துடனுங்கூடி நடக்கிறவன் மிசிரசைவன் பின்னும் அநாதிசைவனான சதாசிவனை ஐந்துமுகத்திலுந் தீட்சதரான கவுசிக காசிப பாரத்துவாச அத்திரி கௌதம ஆதிசைவரான இவர்கள் கோத்திர சம்பவனாயிருக்கிற மகாசைவனாகிறவனே சுத்தசைவன் இவன் சகலாகமபுராண சாத்திரவேதசம்பன்னனாய்த்தாலநுட்சுமகாரணமாகிறலட்சணமும்சுத்தமிசிரசங்கிரன சிவசொரூபங்களுஞ் சிவாகருஷ்ணாதிகளுஞ் சகலதேவதாகருஷ்ணைகளும் லிங்கப்பிரதிஷ்டைமுதலானசகல தேவதாப்பிரதிஷ்டைகளும் லிங்கஸ்தாபனாதி சர்வதேவதாஸ்தாபனாதிகளும் நித்தியோற்சவ மாசோற்சவ ரதோற்சவ ரங்கிரமங்கள் புட்ப கந்த மது இட்சு நாளிகேர க்ஷீர ரஜநிசூரண சர்ப்பிதயிலசெல்வன என்கிற சிவனத்துவாதசொற்கங்களு மிதுமுதலான ஆர்த்மார்த்தபசார்த்த பூசகனே சுத்தசைவனென்றறிக. பாவன் கன்ம மின்னம் வெகுவா யுண்டென்றறிக. இனிமேல் வீரசைவலட்சணம் இனிமேல் வீரசைவமதஞ் சொல்லுகிறவிடத்திலே காண்கவென்றறிக.

௨௫-வது—அத்தியாயம்.

சுத்தசைவசித்தாந்தம்.

சுத்தசைவசித்தாந்தபதி

(சொருபலட்சணம்.)

௭௪. பலகலையாகமவேதம் யாவையினுங்கருத்துப் பதிபசுபாசந்
தெரித்தல் பதிபரமேயதுதா, னிலவுமருவுருவின்றிக்குணங்
குறிகளின்றி நிற்குணமாயேகமாய்நித்தமாகி, யலகிலுயிர்க்கு
ணர்வாகியசலமாகி, யகண்டிதமாயானந்தவுருவாயன்றிச், செ
லவரிதாய்ச்சேர்கதியாய்ச் சிறிதாகிப்பெரிதாய்த் திகழ்வதுத
ந்சிவமென்பர் தெளிந்துளோரே.

மெய்மொழியில்.

௭௫. இப்படியிருப்ப தொன்றென்றியம்பவொன்றதின்றி
யொப்புடனுணர்வுசூழ்ந்த வுணர்விறந்துணர்வாய்யின்றுந்
தப்பில்பேரின்பமாகிச் சந்ததம்விளங்கியெங்கு
மப்படியிருப்பதொன்றங் கதற்குமாஞ்சிவமதன்றே.

௭௬. எல்லாந்தன்னுள்ளதாகி யெல்லாத்துக்குள்ளுமாகி
சொல்லாதபொருளுமாகித் தொல்லையாயெல்லையின்றி
யல்லாதவடிவொன்றின்றி யானந்தவடிவேயாகிக்
கல்லாதோர்காட்சியாகிக் கலந்துதானிருந்ததன்றே.

தத்துவரத்நாகரம்.

௭௭. நாநாவிதமாய் முதனடுவிறுதிஞானநேயத்தோ
டாறுதுயர்தத்துவமாகியவைதானல்லவநிவாகி
யூனுருயிருள்ளுயிராகி யுயர்சத்தியஞானத்துடனே
தானுமனந்தானந்தமதாய்த்தானே தானுந்தற்சொரூபம்.

௭௮. துரியாதீதப்பரமசிவந் தோன்றுந்தற்பரமசிவந்
தெரியாவுயிர்க்குளானசிவஞ் செகமுற்றுமதாய்த்தீர்ந்தசிவ
மரியாவுதியாதானசிவம் மாசற்றொளிர்வதானசிவ
மரிதாஞ்சொருபானந்தசிவ மனைத்தாயில்லவாயசிவம்.

தடத்தலட்சணம்-சிவம்-௯-பேதமான விபரம்.

௭௯. நாதநற்சிவாகமஞ்சொல் நாலுபாதத்துஞான
பாதநற்பொருள்கண்மூன்றும் பதிபசுபாசமென்றே
யாதிநற்பதிசிவன்று னானுப்பசுமாசமைந்தாந்
நிதிலாப்பதியாயுள்ள சிவமுதற்றத்துவங்கேள்.

௮௰. திரிவிதத்த்துவங்கள் சிவசதாசிவமகேசம்
விரியுநற்சிவமதென்னும் விளம்பிடிற்சகளமல்ல
புரிதருசகளாசகளம் பொருந்திடுஞ்சதாசிவன்றான்
றெரிதருசகளமாகுஞ்செப்பிடின்மகேசமன்றே.

முன்சொன்ன ஒன்றானபதிதானே சதாசிவன்-௫-பேதமும் மகேஸ்வரன்-௨௰௫-பேதமும் ஆகமுப்பதுபேதமுமானதெப்படியென்னில்.

௮௧. தத்துவஞ்சகலோற்பத்தி தான்சகசிருட்டியாக
வுத்தமயோகிகட்கநுபகாரநிமித்தமாகச்
சுத்தநற்சிவத்தோர்சிந்தை சுபாவசத்தியினுற்றொன்றி
யத்திலாயிரத்திலொன்றி லரும்பராசத்திதானே.

இந்தப்பராசத்தி ஆயிரத்தொன்றில் ஆதிசத்தி யிதிலிச்சாசத்தி யிதில்ஞானசத்தி யிதிற்கிரியாசத்தி யிந்த-௫-ம் ஒன்றிலொன்று ஆயிரத்தொன்றானது இந்த-௫-ம் நிஷ்களமென்றறிக. இந்த நிஷ்களசத்தி-௫-ல் ஒன்றிலொன்று பத்திலொன்று பத்திலொன்றாக சிவசாதாக்கியம் அமூர்த்திசாதாக்கியம் மூர்த்திசாதாக்கியம் கர்த்துருசாதாக்கியம் கன்மசாதாக்கியம் இந்த-

௫-ந் தோன்றி யிந்த-௫-ம் தத்துவமூர்த்தி பிரபாவமென்று மூன்றுவி தமாய்க்கூடித் தியானித்துப் பூசிப்பார் நிமித்தமாக ஒன்றாய்ச் சகளநிஷ்க ளமாய்ச் சதாசிவதேவரென்றுங் கன்மசாதாக்கிய மென்றும் பேராய் எப் போழுஞ் சிவத்தியானத்தால் சதாசிவரா யிருப்பாரென்றறிக. இக்கன் மசதாசிவரே விந்துபீடமாய் நாதம் லிங்கமாம் இதில் விந்துவாவது அடிபீ டமாய்க் கன்மசாதாக்கியமானதென்றும் நாதமாவது லிங்கமாயிற்றென்று ங்கொள்க அதெப்படியென்னில் கன்மமே அடிபீடம் கத்தருவே [illegible]ண்டம்மூ ர்த்தியேயிதின்மேற்பாணிவட்டம் அமூர்த்தியே யிதின்மேலுவாராம் இந்த நான்குங்கூடில் விந்துவாம் இதின்மேல் சிவசாதாக்கியம் லிங்கமாம் இதுநா தம் இப்படி விந்து நாதமாய் லிங்கமாயிற்றென்றறிக. இக்கன்மசதாசி வ தத்துவமூர்த்தி பிரபாவமானது சத்தியிலேதோன்றின் சாதாக்கியம்-௫ ந ம்மூர்த்தி யிந்த-௫-ல் சிவசாதாக்கியமுதலாக ஒன்றிலொன்று சிவதத்து வம் சதாசிவதத்துவம் பரதத்துவம் ஈஸ்வரதத்துவம் ஈசானதத்துவம் இந்த ௫-தத்துவமுந் தோன்றும்வகைசிமைசத்தி-௫-ம் மகாமாயாவிந்துவில் [illegible]யு ம்போது சூரியகிரணத்தால் [illegible]த்தில் அக்கினிபோல நிமித்தாதி[illegible]-௫ ம் உண்டாயிதனால்-௫-சாதாக்கியத்தில்-௫-தத்துவமுண்டா[illegible]தென்ற றிக. இந்த-௫-சாதாக்கியத்திலுஞ் சிவகலையாகிற இந்திகை தீபிகை ரோ பிகை மோசிகை ஊர்த்துவகாமினி யிந்த-௫-கலையுண்டா[illegible]தருசெசாதா க்கியங்கள் மூர்த்தியாயிற்றென்றறிக. இந்த சதுவமூர்த்தி [illegible]ரண்டுங்கூடி னவிடத்தில் பிரபாவமாயிற்றென்றும் கன்ம-சதாசிவர்-விந்து [illegible]ற்ற நாலவரு ம்-நாதமென்றுமாம். இனி விந்து நடுவே நாதங்கெதம்-நாதநடுவே-மூர்த்திகெ தம்-மூர்த்திநடுவேதத்துவங்கெ-ம்-தத்துவத்திநடுவே-சிவங்கெதம் இப்படி யைந்து சாதாக்கியமுமொன்றாய்க் கன்மசாதாக்கியமென்றுபேராம். இந்தச்- சதாசிவர்-கன்மசதாசிவர்முதல் ஒன்றையொன்றாய்ச் சரிக்குமென்றும் இந்த வைந்துஞ் சிவனை ஆசரிக்குமென்றும் இப்படி தத்துவமூர்த்தி பிரபாவமான லிங்கத்தில் சருவபூதமாயிருந்துள்ள சராசரங்களெல்லாந் தோன்றுகிறதற் கும் லயமாகிறதற்கும் யோனிலிங்கமாயிருந்துள்ள வதி விருப்பவர் கன்மச தாசிவரென்றறிக. இவர்கத்துருவில் இவர் மூர்த்தியில் இவர் அமூர்த்தியில் இ வர் சிவத்தில் இவர் பரமசிவத்திலடைத்திருப்பர் இப்படி-௫-முகமும்-௰-ஐஞ்சு மும்-௩-ஆயுதமுமுடைய கன்மசதாசிவருடைய ஆயிரத்தொன்றில்-மகேஸ்வ ரதேவராய்-இவர்-உ௰-அவதாரலீலையாய் விளையாடுவரென்றறிக. ஆகப்-பதி- க-சதாசிவன்-௫-மகேஸ்வரன்-உ௰-ஆக-௩௰௫-பேதமு மூன்றுவிதமாயிற்று. அதெப்படியென்னில் பரமசிவன்-க-௫-சாதாக்கியமும்-௯-உ௰-மகேஸ்வர னும்-க-ஆகத்-தத்துவம்-௩௰-இந்த மூன்றின்வழிவந் தருங்கக்கூடினதென்ற றிக. இதில்மாகேசுவரத்திற் கோடிகூற்றில் உருத்திரர் இதில் கோடியிலரன் மால் வேதன்தோன்றினரென்றறிக சாட்சி.

௮௨. கோடிலாமகேசர்தம்பாற் கோடிகூற்றொன்றில்வந்து
தித்திலரன்மால்வேதன் செனித்தனரென்[illegible]கொண்ணீ

சோதியாமிரவியிந்து சடருமுக்கண்ணிற்றோன்றி
யாதிருக்கவனைசன்கண்டத் தறுமுகனிராதையத்தே.

௮௩. பன்னிராதித்தருக்கு பகர்ந்திடுஉரோமமான
தன்னிலேநாலேழுகோடி தனித்தனிதேவர்தோன்றித்
துன்னியேயிருடிமாருந் தோன்றினர்நாலேழுகோடி
பன்னியமகேசரோம மற்றவற்றகத்தே.

௮௪. தத்துவபேதஞ்சொன்னேறுஞ் சத்தியும்பலங்கேள்விந்து
பத்திலொன்றுமாபதிக்குப் பத்திலொன்றுமாமயி
யத்திலுங்கெனும்பியாங்கே யதிலுமீசுவரியுமாங்கே
சுத்தமாமனோன்மணியுந் தோற்றினாளதிலுமாங்கே.

௮௫. உன்னுமம்மனோன்மணியா மதன்கோடிசத்தியொன்றின்
மன்னுருக்கவுரிதோன்றி மற்றவள்கோடிகூற்றிற்
றன்னிலேசெல்வியோடு சரஸ்வதி துர்க்கையாதி
[illegible]ன்னுமாயனந்தசத்தி பிறந்தன[illegible]வென்றுகொண்ணீ.

இன்னுமொருவிதம் சிவநெறிப் பிரகாசத்தில்.

௮௬. ஞான[illegible]மவடிவாமாறசத்தாருவாகும்ஞானமுடன்கிரியையொ
த்து[illegible]ணியிடும்வடிவு[illegible]ரானந்தர் ஓத்தியுந்தருபாருப மாயி
டுவர்க்[illegible]கைதானதிகமாகி, யுன்னி ஞானமுடனுதித்தவாற்று
உருவமாம்பிரவத்தருளைரின்மூன்று, மீனமானம்பாசமொழி
க்கப் பாவித்திடப்பூசித்திடவனை[illegible]யெடுத்தவன்றே.

என்றது சத்தாஞானமே சொருபமாகையால் அருவமாகும் ஞானக்கிரி யையொத்தவிடத்து துதித்தவர் யுக்தியுக்தராகையால் அருவுருவமாம் இனி க் கிரியையதிகமாய் ஞானனமா யுதித்தவராகையா லுருவமாகும் இவர் பிர வர்த்தராகும் இவர் பாவிக்கப்பூசிக்க வணங்கியேற்ற விருப்பாரென்றறிக.

௮௭. ஏகருபகனித்தினைபுமுருவமாக்கி யினைசந்தலகுக்குயிருமாயி
ருப்பர்சதாசிவராக், தேசருபகனைத்திலுக்கும் பரமகாரண
மாய்ச் சிந்திக்கப்படுவராந் திகழுஞ்சிற்றுயிர்க, ளேசரூட்
சத்தருபகனைத்திலுக்குமதிக கிரியாகதின்றுபவர் நினைப்பவரி
தாயே, மாசரிதையறியாமற் றேவரிலேயொருவன் மாதேவ
னென்றுரைக்கும் வாய்மைபமுதாமால்.

இவர்களுக்குச் சத்தனென்றும் பரமசிவனென்றும் யுக்தியுக்தர் கன்மசா தாக்கியர் சதாசிவனென்றும் கன்மசாதாக்கியர் சதாசிவனென்றும் பெயர் பிறகு பிரவர்த்தரென்றும்மகேஸ்வரனென்றும்பெயர் ஆகச்சத்தாயுத்தியுக்தர பிரவர்த்தரானதென்றறிக. இனிப் பரமசிவனிற் சதாசிவன் சதாசிவனில் ம ஹேஸ்வரன் (௧௦) பேதம். மஹேஸ்வரனில் உருத்திரன் இவன் வஸுபாரிச

இதயம் பிரமாவும் இடதுபாரிசு இதயத்தில் விஷ்ணுவு முண்டாகுமென்ற றிக. இந்த உருத்திரருக்கு ஸ்ரீகண்டருத்திரனென்றும்பெயர்.

சித்தியாரில் உதாரணம்

௮௮. சிவஞ்சத்திநாதம்விந்து சதாசிவன்றிகழுமீச
னுவந்தருளுருத்திரன்றன் மாலயனென்றிலொன்றாய்ப்
பவந்தருமருவநாலிங் குருவநாலுபயமொன்றாய்
நவந்தருபேதமேக நாதனேநடிப்பனென்பார்.

சிவஞ் சத்தி எ-து. பரநாதம் பரவிந்து சுத்த தத்துவத்தில் நாதவிந்துவுக்கு அபரநாதம் அபரவிந்து இந்தநான்கும் அருபஞ் சதாசிவன் அருபரூபம்மகேஸ்வரன் உருத்திரன் விஷ்ணு பிர்மா இந்த நால்வரும் உருவம் இந்த-௯-ம் ஒன்றிலொன்றுண்டாம் நவபேதமு மொருவனுகி நடிப்பனென்றறிக.

தத்துவாத்திரகாம்.

௮௯. முதனடுமுடிவொன்றில்லா முதுபாற்பரம்பரந்தான்
றிதமுறவதனிற்சிராச்சிவானந்தசத்திதோன்றப்
பதியுறுபராற்பரந்தான் பயந்திடவதன்பாற்பன்டை
நிகழுறுஞ்சிவையேதோன்றவதற்பரத்தெரிவாற்றேன்றும்.

௯௦. பதியெனுந்துரியாதிதப் பரத்தினிற்பரையாஞ்சத்தி
கதிகரத்தோன்றும் [illegible] சத்தியாகி
விதிதருமிச்சாஞான [illegible] கிரியையான்மிகுமூன்றாகத்
துதிபெறுசத்தி [illegible] ன்ற யாவையுமவற்றுட்டோன்றும்.

௯௧. வேறதாங்கிரியாசத்தி மிக்கவுஞ்சாகசத்தி
பேறதாம்பிறபுசத்தி பெருகுமந்திரத்தசத்தி
கூறுமாறடைவேயாகக் குறித்ததொண்டானசத்தி
ஈறிலாமுன்னர்மூன்றிற்றேன்றிடுமிவையேருபம்.

௯௨. அவற்றுளேயிச்சாசத்தி யானதிற்குடிலைவேறாந்
தவத்தகுண்டலினிதாரந் தானிவைமூன்றுந்தோன்ற
வுவப்புறுஞானசத்தி தனிலுயிர்பரையேமற்றைக்
கவற்புறுபரையிலாய பரம்பரைகருதுமூன்றும்,

௯௩. அவ்விடைகுடிலைதன்னிற் பரவிந்துபரநாதமாஞ் [ல்
செவ்வையிற்றேன்றத்தன்னுற் செறிந்தவம்பரனேர்வன்ன
குவ்விடைத்தோன்றவாக்காய்க் கூறுமென்னைன்கலாதி
யொவ்விடைத்தோன்றவிவ்வா றுள்ளதாங்குடிலோற்பத்தி.

௯௪. அன்னதேயன்றிவேறாங் குண்டலினியகத்துள்
மன்னியவபரநாதம் வருதருமபரவிந்து

தன்னிலீசானன்றன்பான் மகேசன்பான்மகேசையாகு
முன்னியமகேசைதன்பா லுருத்திரனுதித்துளானல்.

௯௫. ஓதியவுருத்திரன்பா லுயரரியவன்பால்வேதா
வாதியாம்பிரமனுலிவ் வகிலிடமனத்தியான
சாதவன்டசமுற்பிசஞ் சுவேதசஞ்சராயுசத்தோ
[illegible]ாதலாஞ்சனனபேதஞ்சிருட்டியாலுதித்ததன்றே.

௯௬. அன்னகுண்டலினியிற்று னதத்துவமாமாயை
துன்னியமாயைதொல்லை வயிந்தவஞ்சூழும்பா[illegible]
மின்னுமிந்நாகலத்தர் பிரளயர்சகலர்வேறு
மன்னுமைவகையாமாத்மா வாய்வருக்வகுப்பினோடே.

இதனுள் ஐவகையாத்மாவாவன ஆத்மா - அந்தராத்மா - பூதாத்மா - பரமாத்மா - ஞானத்மா - என்றுகொள்க.

௯௭. [illegible] கூடியகுடிலைமூன்று வலையக்குண்டலினியைந்தா
கூடியமூன்றுகோணம் வயிந்துவகாவட்டம்
விடியவிந்துநாதப் பிரணவம்விசுவாக
மாடியவிந்துவட்டமாமறை யறையுங்காலே.

இனி யாத்மாவுக்குச் சுத்த தத்துவம் [illegible] லாத்மாவுக்குச் சிவதத்துவ ஞானமாயிருக்கும். சத்தி கிரியை [illegible]மப்பம் சதாசிவம் ஞானங்கிரியைசமனுமெழுப்பும் ஈஸ்வரம் ஞானானமாம் சுத்தவித்தை கிரியாயீனமாம் இப்படி யாத்மசித்தமாய்த் தொழி[illegible] இந்த - ரு - ம் வயிந்துவத்திலுண்டாய்ச் சதாசிவாதிகளுக்குத் தனுகரண[illegible]னபோகமாயிருக்கும் இந்தவயிந்துவத்தில் அகாராதி-டு - ம்-நி-கலையாம் இந்தக் கலையாகிற அகாராதியில்-நு-வாக்குண்டாம் இந்த அகாராதியாகிற கலையில் ஆறத்துவாவுமாகும்.

௯௮. அத்துவாவாகிநின்ற வகாராதிகலையோரைந்தா
லுத்தவிசானமூர்த்த மைந்தோடமுயரிசெட்டு
வைத்திடுமேகசமாறு முடனுற்றென்பானின்மற்ற
துத்தனபலவுஞ்சுற்ற தத்துவத்துதித்தொடுங்கும்.

இனிக் கிரியாபூமி ஞானபூமி யோகபூமி அனுபவபூமி யிந்த - ச - லேலகலை - உ௮ - ௬௰ -இதுகளெல்லாம் பரையாலேயாகும் பரசிவன் சந்நிதிசாட்சியாக முதல் துணை நிமித்த மூன்றால் அண்டபிண்டங்களைக் குலாலன் மண்ணைக்கொண்டு கடங்களைவினைவதுபோல் சிவன் பரையைக்கொண்டு மாயையாகிற மண்ணைற்செய்வான் இனி முன்சொன்ன பராசத்தியி லிச்சாஞானக் கிரியாசத்தியால் நவசத்தியுண்டாய் நவசத்தியா லனந்தகோடிசத்தி யுண்டா யெல்லாஞ்சத்தி மயமாய்ச் சிவபரனுஞ் சத்தியாலாமென்றும் இப்படிச் சிருஷ்டிவிதங்க ளனேகமாய் ஆகமங்கள் சொல்வது உகர்ந்தபேதங்களால் வந்ததென்றறிக.

௯௯. காலம்போலவடிவிலதாயுருவாதியாக்கிக் காயவலைப்பேரிலி
லையின் கணங்கட்லை, பேலவேடாகுறச்செய்து காயத் தெ
றிந்திரியையாத்மாத் தானியந்றன்னைப், போலவேசராசர
ங்கடன்னினின்று புரிந்திடுவன்பிரேரகத்தைப் புனிதன்றனு
ஞ், சிலபோதிரீவில்லைக்கதுபோன்றுன்னாஞ் செய்திகமலாதி
தாயோர்ந்தெரிந்துகொள்ளே.

இதல்லாமல் மதமொன்றுகிலுந் தந்திரபேதங்கள் வெகுவிதமாகையாத சிருஷ்டிவிதங்களும் பேதங்களாயிருக்கும் இதுகளெல்லாஞ் சொருபத்தில் லடத்தலட்சணமென்றறிக.

இனிச்சுத்தமாயை யுபக்கிரமலக்ஷணம்.

௱. ஆரும்பராபரிவன்றன் பராசத்தியிற்குடிலை
சேருங்குடிலையினுதமந்நாதத்திற் சேர்ந்தவிந்து
சாருநல்விந்திற்சதாசிவந்தோன்றுஞ் சதாசிவத்திற்
கூறுமகேசமகேசத்தில் வித்தையுங்கூட்டிடுமே.

௱௧. பதிபசுபாசமூன்றும் பார்த்திடின்வியாபித்தம்
பதியவன்சத்திமூன்றும் பரசத்திக்கனந்தசத்தி
விதியின்றும்பசுவன்றி யுமிரிறைவிமலனுகுவ்.
கதிபசுபதியையொத்துக் கலந்துகொண்டிருக்கும்மே.

என்றது-பரசிவன்பால் பராசத்தியருளால் குடிலையாகிற சுத்தமாயையாவது கர்த்தாவினுடைய வைபோகவதிகாரங்களுக்கிடமாய்ச் சுத்தமாய்ச் சடமாய்க் கர்த்தாவுக்குப்பரிக்கிரக சத்தியமாய் நித்தமாய்க் காரணமாயொன்றாய் அச்சுத்தாசுத்த மிரண்டிலும் வியார்த்தமாய் விஞ்ஞானகலருக்குத் தனுகரண புவனபோகமும் பிரளயாகலர் சகலருக்குச் செலுத்துந் தத்துவமாயுமிருக்கும் இந்தமாயையில் சிவசத்தியதிட்டிக்கையால் சிவதத்துவம் -௫-ம் கலைகள் -௫-ம்-தோன்றும். அதெப்படியென்னில் பரமசிவன் பராசத்தி சொருபமாய்த் தனது ஞானசத்தியைக்கொண்டு அதிஷ்டிக்கையால் முழு ஞானமான சிவதத்துவமும் தனது கிரியாசத்தியைக்கொண்டு அதிஷ்டிக்கையால் முழுக்கிரியையான சத்திதத்துவமும் தனது ஞானக்கிரியையிரண்டையுஞ் சமனாகக்கொண்டு அதிஷ்டிக்கையால் ஞானக்கிரியை சமனான சதாசிவதத்துவமும் ஞானநன்முன் கிரியாதிக்கமுமாக அதிஷ்டிக்கையால் ஞான ஈனமுங் கிரியாதிக்கமுமான ஈஸ்வரதத்துவமும் கிரியாஈனமும் ஞானதிக்கமுமாக அதிஷ்டிக்கையால் கிரியாஈனமும் ஞானதிக்கமுமான சுத்தவித்தையும் இப்படி ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளைக் கொண்டு சிவதத்துவம் -௫-யுந் தோற்று விப்பானென்றறிக. இனி முன்சொன்ன பரன் பராசத்தியும் சுத்தத்துவத்திற் சிவனுஞ் சத்தியும் ஆ-௫-ம் கர்த்தாவுக்கு நிஷ்களமான இருமேனியும் லயத்தானமுமென்று போம் இனிச் சதாசிவன் சகளாசகளம்

மகேஸ்வரன் உருத்திரன் விஷ்ணு பிரமா இந்த நால்வருஞ் சகளம். இந்த ௯-ம்- சிவனுக்குக் காரண சூட்சுமஸ்தூலதநுவாயிருக்குமென்றறிக. இனி முன்சொன்ன குடிலையிற் றோன்றினவிந்துவிற் சுக்குமாதி -௪- வாக்கும் -௫௧- அட்சரமுஞ் சத்தகோடிமந்திரங்களும் -௨௮- திவ்வியாகமமும் -௪- வேதமுந் தோன்றும். இனி முன்சொன்ன சுத்ததத்துவம் -௫- ல் சிவதத்துவத்திற் பரனிருக்கும் சத்திதத்துவத்திற் பராசத்தியிருக்கும் சதாசிவதத்துவத்திற் சதாசிவனிருப்பர் ஈஸ்வரதத்துவத்தில் மகேஸ்வரனிருப்பார் சுத்தவித்தையில் உருத்திரதேவரிருப்பார் இந்தச்சுத்ததத்துவந்தோன்றினது குடிலையில் நாதம் நாதத்தில் விந்து விந்துவிற் சதாசிவம் சதாசிவத்தில் மகேஸ்வரன் மகேஸ்வரத்திற் சுத்தவித்தைதத்துவம் தோன்றினது இந்த -௫- ல் ஈஸ்வரதத்துவத்தையிச்சாசத்திசெலுத்தச் சாதாக்கியத்தையுஞ் சத்தியையுங் கிரியாசத்திசெலுத்தச் சுத்தவித்தையுஞ் சிவதத்துவத்தையுஞானசத்திசெலுத்த இந்த -௫- ம் காலதத்துவம்- எ -ம்- செலுத்த இந்த- எ- ம்- ஆத்மதத்துவம் -௨௪- யுஞ் செலுத்துமென்றறிக. இந்தச் சுத்தம் -௫- இ- முற்பாடுசொல்லக் கூடாது ஏனெனில் காலதத்துவமில்லாதபடியாலும் இதை நின்மலசத்திகள்-௫-ம் சேட்டிக்கையாலும் சுத்தமென்றதென்றறிக. இனிப்பரன்பராசத்தி சதாசிவன்மகேஸ்வரன்உருத்திரன்இத்தனைவரும்சிவஞ்சத்தி சதாசிவம் ஈஸ்வரன் சுத்தவித்தையில் அமர்ந்திருப்பார்களென்றறிக. இதல்லாமல் அருவம்-௯-ம்-சிவனுக்கு நிஷ்களமானகாரணதநுவாய் இலயத்தானமுமாம் ரூபாரூபம் சூட்சதநுவாயும் போகதானமுமாயிருக்கும். இதில் அட்சரசொருபமாய் சகளமாயிருக்கிற பரை பைசந்தியான அபரநாத அபரவிந்துவும் அணுசதாசிவர்களுமடங்கும். இனிரூபம்-௯-ம்-சிவனுக்குச் சகளமானதூலதநுவா யதிகாரத்தானமுமாயிருக்கும். இதிலிவர்களும் அஷ்டவித்தியேஸ்வரரும் ஈஸ்வரதத்துவத்திலிருப்பார்கள். இனிச் சுத்தவித்தையில் சத்தகோடிமகாமந்திரங்களுஞ் சத்திசொருபமாயிருக்கிற வியோமவியாபிமுதலான மந்திர ஆகமவேதங்களடங்கும். இவ்விடத்தில் சிவன் அருவம் ரூபம் உருவம் என்று மூன்றுவிதமாம் அப்படி பராசத்தியுமூன்றுவிதமாம். அதெப்படியென்னில் சிவன் பரனானபோது சத்தியும்பராசத்தியாம் சிவதத்துவத்திற் சிவன்நாதமானபோது விந்து சத்தியுமாய் நிஷ்களமாம். கர்த்தா சதாசிவனாய்ச் சகளநிஷ்களமானபோது சத்தியும் மனோன்மணியாய்ச் சகளநிஷ்களமாம் கர்த்தா மகேஸ்வரன்உருத்திரன் விஷ்ணு பிரமாவானபோது சத்தியும் மகேசை யுமை திருவாணியென்று நான்காய்ச் சகளமாம் இனிக்கலையுற்பத்தி எப்படியென்னில்,

௱௨. பரஞ்சித்திலுதியாநின்ற மலகிரணம்பதித்தாங்கா
யிரஞ்சித்தபோதுநாம மெழில்கொள்குண்டலமாயைக்குச்
சிரஞ்சித்தின்புணர்ச்சியாலே செகத்தைமுன்கெற்பந்தாங்கி
யுரஞ்சித்தாநின்றுதானே புலங்களீன்றதன்றே.

என்றது பரமாயிருந்துள்ள சைதன்னியசத்தியிலுதிக்கப்படாநின்ற கிரணங்களானவைசென்று விழுந்து இரஞ்சித்தபொழுதுமாயைக்குக் குண்டலியென்றுபெயராய்த்தலையாயிருந்துள்ள சிற்சத்தியினுடைய கிரணச்சையோகத்தால் செகத்தைக்கெற்பந்தரித்துத் தானேசைதன்னிய சொரூபமாய்நின்று செகத்தையுண்டாக்கும்.

௱௩. பஞ்சசத்திவிந்துவினிற்பதியுங்காலே பரிதியொளி காந்தத்தேபதிந்தபோதில், விஞ்சசுடருதித்ததுபோற்கலாசத்தியைந்தை வேறுவேயீசானுதியைந்தா, யெஞ்சலிலாப்பஞ்சமந்திர சத்தியுதிக்கு மிவைதனுவாய்க்கரும சாதாக்கியர்தானிசைந்தே, தஞ்சமாயனைத்துயிர்க்குங் கருணைசெய்யச்சதாசிவதத்துவத்திறையாய்த் தரிப்பர்தானே.

என்றது பஞ்சசத்தியானது விந்துவாகிற மாயாசத்தியோடு போய்க்கூடினபோது சூரியகிரணமானது காந்தத்திற் கூடி அக்கினிப் பிரகாசமுதித்ததுபோல் நிவிர்த்தாதிகலை ஐந்துமுண்டாம், அதெப்படியெனில் பஞ்ச சத்திகள்தானே மாமாயையில் பிரதிபிம்பமானதே பஞ்சகலையாயிற்றென்றறிக். வேறுநவேயென்றபதத்துக் கிப்பாலிதில் சொல்லப்பணியில்லை யாதலாலிந்தக்கலையின்செய்தியெப்படியென்னில் நிவிர்த்தியென்பதுதன்னிடத்தில் பொருந்தினவாத்மாக்களுடைய சங்கற்பம் நிவிர்த்திசெய்கையாம் இனிப் பிரதிஷ்டை யென்பது தன்னிடத்திற் பொருந்தின, ஆத்மாக்களுக்கு முன்சொன்னசங்கற்பம் விடுதியிலேபெற்றுத் திடமாகப் பிரதிஷ்டைக்கையாலென்றறிக. இனி வித்தியாகலையென்பது தன்னிடத்தில் பொருந்தின வாத்மாக்களுக்குச் சங்கற்பம் விடுதியிலேபெற்றுத் திடமானத்திற்சருவார்த்தஞானம் பிரகாசிப்பிக்கையால் ஞாநத்துக்கு வித்தையென்றுபெயராகையாற்கலைக்கும்வித்தையென்றுபெயராயிற்று. இனிச்சாந்திகலையாவது தன்னிடத்தில் பொருந்தினவாத்மாக்களுக்குச் சர்வார்த்தஞானப் பிரகாசத்தால் இராகத்துவேஷமின்றி யிருக்கையாலும் விகற்பஞானஞ் சாந்தமாகையாலுஞ்சாந்திகலையென்றுபெயராயிற்று, இனிச்சாந்தியாதீதகலையாவது தன்னிற் பொருந்தினவாத்மாக்களுக்கு அந்த விகற்பஞானஞ் சாந்தமானதென்கிற முன்னிலை யுங்கழிந்து அதீதமாய்ப்பரமாகச் சொரூபமாய் நிற்கையாற் சாந்தியாதீதமென்றுபெயராயிற்று இந்தக் கலைகள்-௫-ம்-தத்துவம் புவனங்களுமாத்தசொரூபமாயிருக்கும் இனி வாக்கு நாலும் அட்சரங்களாகிற வர்னமு மந்திரபதமும்ஆகம வேதங்களுஞ் சத்தசொரூபமாயிருக்கும். இனி மாமாயை சத்தமாகவும் அர்த்தமாகவு மிரண்டுவடிவாயிருக்கும் இதினுடையவிரிவை ஆகமங்களிற் கண்டுகொள்க. இனி முன்சொன்ன விந்துவில் வாக்குகள் தோன்றும் அதெப்படியென்னில் மூலாதாரத்தில் விளங்காநின்ற விந்துவில் சூக்குமைதோன்றிச் சொல்லுதற்கரிதாய வறிவுமாய் விளக்கமுமாய் ஆத்மா பகுதியாலே ஒருநாதமுமாய்த்துரியதானத்தைப் பொருந்திநிற்கும் இதில்நிற்கிறநாதமான சூக்குமையில் பைசந்திதோன்றிச் சமுத்தித்தானத்

தைப்பொருந்தி அட்சரங்களை வெவ்வேறாய்த் தோற்றுவித்துத் தன்னுணர்வொடுக்கிப்புத்தியிலுஞ் சுட்டப்படாதவக்கரத்தையுடைத்தாய்ச்சத்தமர்த்தமில்லாததாய் வெவ்வேறானவக்கரங்கள்தோன்றாமல்மறைந்து மயிலின் முட்டையில் மயில்ரூபிகரித்துத்தோன்றுகையிலதையுடைத்தாற் சலந்தோன்றும்போலச் சித்தத்தில் அறிவாய்நிற்கும். இனிப் பைசந்தியின்மத்திமை தோன்றிப் பிராணவாயுவுடனேபொருந்தி வரப்பட்ட அக்கரங்களையுமவற்றின் பொருள்களையும் புத்தியில் நிறுத்தி முற்பட்டுவருகையில் செவிக்குக் கேளாமலுள்ளேயுணரத்தக்கதொனியாய்க் கண்டத்தில் முழங்கும். இதில் வைகரிதோன்றி உதானவாயுக்கூட்டுண்டு பிராணவாயுவுங்கூடிச் சத்தத்தையிவனுடைய செவியில் கேழ்க்க நினைந்ததுசொல்லும் இந்தவாக்குகள் சுத்தவத்துவாவிற் சூக்குமமாயும் மிசிரவத்துவாவிற் றூலமாயும் அசுத்தவத்துவாவில் வெகுதூலமாயுஞ் சீவிக்கும்.

௱௪. உந்தியெயிதையங்கண்ட மோஷ்டமெதந்தந்தாலு
நடந்தியநாசியுன்னு முறைமுறையேதான்றாம்வன்னம்
தந்திடுஞ்செவிக்குளான சத்தவத்துவங்களாகிப்
புந்திகாரணமாய்ப்பிராணன் போக்குதையாத்துமத்தாம்.

இந்தமுறையில் சிவனருளால் ஆத்மாக்களறிகிற வறிவுக்கிடாகாதேநாலுவாக்காலுஞ் சுத்ததத்துவமைந்தாலும் ஞானம்பிரகாசிக்குமென்றறிக. இனிச் சுத்த தத்துவமான அருள்சத்தி முதலான வாமுசத்திகளிலுஞ் சுயமாகத்தானே தோய்வர் இனி மகாமாயையிலுண்டான சுத்தவித்தைமுதல் தத்துவங்களில் தமதுசத்திகளைத் தேகமாய்க் கொண்டுதோய்வர் இந்தச்சத்திகளால் சுத்த தத்துவங்களைத் தேகமாகக்கொண்டு சுத்தா சுத்தமானதத்துவங்களிற்றோய்வர். இனி அசுத்தமானதத்துவம்-௨௪-லிலும் இதற்கு அதிதெய்வங்களைத்தேகமாகக்கொண்டுதோய்வர்.

௱௫. தத்துவங்கள்சடமாகி யறிவுதொழிலின்றும் சத்திசிவனும் பிரவேசித்திடுவர்சாற்றிற், சுத்ததத்துவமதனிற் சுயமேதோய்ந்திடுவர்சொலுஞ்சுத்தாசுத்தத்திற்றோய்வர்சத்தியிடமாய்ச், சித்தமுதலானவற்றிற்றேவர்களைச்சேர்ந்தே செறிந்திடுவரிங்வாறுமூவகையாற்சிவ, னைத்துயத்ஞ்செய்கருணாற்றத்துவத்துக்குணர்வுதொழிலாக்கியிடலுணர்ந்திடுவாமுனைமே.

௱௬. வன்னியுடனிந்திரனு முபேந்திரனுமலிமாமலரோன்றனுமி வர்வாக்காதியைந்தைத் துன்னியிருந்தேவசனகெமனதானந்
சொலில்விசற்கானந்த மைந்தாந்தொழில்புரிவித்திடுவே, முன்னியிடிற்செவிதோல்கணுக்குமூக்கி லுற்றிருந்தென்டிசைத் தேவன்வாயுவினன்வருணன், அன்னியமிலாவிருவர்களினிதே வதைகளடைந்தறிவிப்பார்சத்தமாதியைந்துமடைவே.

௱௭. மனமதனிற்சங்கிரனுமாங்காரமதனின் மன்னியபவிமேசர்பு
க்திபினிற்புத்தி, யௌவுரைக்குஞ்சத்தியாங்குணங்களோர்மூ
ன்றி வினைக்குமலரோன்மாலுமீலவுருத்திரரு, முனல்பற்பல்
கைக்கொண்டலைக்கரிக்தேயோங்க லுற்றதனைப்பகுத்தறிந
லுயர்தன்மாதிகளாய், பளவுளதாம் பஞ்சாசற்பாவந்தானா
கப் புன்னிடுவெரிப்பரிமேமெலுளநம்பகர்வாம்.

௱௮. என்னனிதாபிராகத்திவிராகேசரிசைசங்தே யியற்றிடுவர் பு
ருடனையுபிச்சையையுமுனைா, நன்னியிடவிடயத்தே செ
ய்யும்வித்தை நன்னிடுவன்வித்தியாதேவிகலமாரா, பன்னி
யிடவதிவுதொழில் விளங்கியிடத்தலைக்கே பதிந்திடுதல் கலா
தேவியெனப்பகர்வர்காலத், தன்னைல்காலேசரனைந்தாக்கிய
ளித்துமீத்த லாவனவுந்தோற்றுவித்தேநியமனமாக்கிடுவார்.

௱௯. சுத்தவித்தைதனைவிமலவித்தியாதேவி சொல்லீசதத்துவத்
தைப்மகேசர்சதாசிவத்தை, யத்தர்சதாசிவர்பொருந்தியவ்வவ
ற்றுலனைத்து மாத்துவர்களந்தந்தத்துவத்தினடைவு, மித்த
கையதத்துவங்கட்கிறைார்தம்வடிவுமெழில்கிரியைகுணங்குணி
யுமியம்பில்விரிவாகும் இத்நுயிர்க்குயிராகிச் சராசரங்கடன்
னி னின்றனைத்துஞ்சேட்டிக்கு நிலையுணரவரிதே.

௱௰. கரையிறந்தசத்தியுடன்மாரியரூபாகிக் கலந்திடுபேகின்றுவுடை
யகாரியமாயையின்கண், புரைவறவேயிசர்சத்திபுணர்ந்ததனை
வடிவாய்ப் போற்றுமாயா தேவியெனும்பெயரும்புனைந்தே,
திரைதுனைகடிவிலைகடான்கடற்பாலருஞ் செய்வகைபோற்ற
னுவாதிசிறக்கச்செய்தே, தனையிறுதிகலையாதிதத்துவத்தாரு
யிரக டான்மயங்கிச்செய்புமெனச்சாற்றிடுமாகமமே.

இனித்தாத்திகங்களாவது.

௱௧௧. நவமணிதாதோமூ மார்சுரர்காகராதி
யவயவம்வாயுப்பத்து மூவிந்திரற்றுத்திகங்க
ளுவமைமயில்சதிரோனுதி யொளிபதியுரும்வயாகுக்
தவமிலாருள்ளம்போலத் தாவிருள்பாசமாமே.

இந்தச்சுத்தமாயையில் விஞ்ஞானகலர்க்குத் தனுவாதியாக்கியும் பிர
ளயாகலரைச் செலுத்துவதாகியும் இமயகாலத்தில் கலையினோர்க்குக் காய
மாக்கியு மிப்படிச்செய்வளென்றறிக. இனித் தன்மை முன்னிலை-படர்க்கை
யென்று-௩-விதமாம் இதில் தன்மையாவது-பரிபூரணம் - முன்னிலையாவது
இந்தப்பரிபூரணத்தால் இச்சாஞானக்கிரியாசத்திகளைப்பிரேரிக்கும்.படர்க்கை
யாவது-முன்னிச்சாஞானக்கிரியை பிரமாதிகளைச்செலுத்தும் - பிரமாதிகள்

அகாராதிகளைச்செலுத்தும் அகாராதிகள் மறுதிகளைச்செலுத்தும் இப்படி-
௩-பிரகாரமாயிருக்கும் இஃதின்னமொருவிதம் - தன்மை-இச்சாஞானக்கிரி
யை - முன்னிலை- அ-உ-ம-வாம்-படர்க்கை - இவ்விரண்டிலுங்கட்டாத
வுண்மை-யிதுகள்-பெத்ததிலைக்குச்சொன்னதென்றறிக. இனி முத்திநிலைக்
குப்பின்னுமொருவிதம்-சிவமயமாய்நின்றது தன்மை-அகிலமெல்லாஞ்சிவமய
மாய்த்தோன்றுகிறது - முன்னிலை - யிதுவிரண்டுந்தோன்றும அனுபவசொ
ரூபமாகிறது - படர்க்கை-இஃதின்னுமொருவிதம்-தன்மையாவது- ஆணவத்
தைப்போக்கித் தன்னையுள்ளபடிதோற்றுவித்தல்- முன்னிலையாவது- அ-உ-
ம-வது - முன்னிலையாகச்செலுத்தல் - படர்க்கையாவது - புண்ணியபா
வபலனை நுாலினுலுணர்ந்து-நரக - சொர்க்க-முன்டென்பது - இனி அருள்
மூகிட்டு பராசத்தி-மலத்தைச்செலுத்தல் ஆதிசத்தி சிருஷ்டியாதி அறந்திகழ
வுண்ணியது இச்சாசத்தி அனேகத்தையுநோக்கல் ஞானசத்தி அன்னியமாகக்கிரி
யைசெய்தல் கிரியாசத்தி-ஆ-ரு-இந்தச்சுத்தமாயையிற்சத்தி கூடினபோது
நிவிர்த்தி-பிரதிஷ்டை-வித்தை-சாந்தி,சாந்தியாதீதை-திரோதைநாதம்நாதாந்
தம்-சத்திவியாபினி - சமனை-உன்மனை - வியோமரூபிணி- அனந்தை-அநாதி-
அநாசிருதை - சோடசகலையாகப் பிரசாதகலையுண்டாம் - இனிச்-சுத்த
மாயை-கூ-பெயராம் - அதெப்படியென்னில்- ஓங்காரம்-பரப்பிரமம்- வயி
ந்தவம் - மாயேயம்-மாமாயை - மாயை-படம்-குடிலை-பிரணவம்- பேரொளி-
நாதம் விந்து-சிவனுக்குத் தனுகரணபுவனபோகம்-ஆ-ச-வாக்காதி-ச-நிவிர்
த்தி -ரு - சத்காதி-ரு-குண்டலி யாகச் சுத்தமாயைபரியாயநாமம்-கூ-
இப்படிச் சிவசத்தியினலித்தனைபெயராயிற்று ஆறு விந்து சிவசத்திதா
னே விந்துவாமென்னில் - சித்து-அசித்தாய் - பந்தமாகாது-இது உயிர்க்கு
ஞானங்களாய்ப் பெந்தங்களை விடுவிக்கிறதாகும் கடத்திற்குமண்போலச்சிவ
னுக்கு உபாதான்காரணமான பரிக்கிரக சத்தியாயிருக்கும்.

௱௧௨. அறிவிலதாய்ச்சுத்தமாயனுதியாய்நாத மாதியாந்தத்துவங்
களாக்கரங்கள், பிறிவிலாச்சுக்குமைமுதல்வாக்கியாவும் பிறப்
பிடமாய்விஞ்ஞான கலர்க்குருவமாகி, நெறியுளதாய்ப்பரமா
ன்முன்பினிற்றுவு நீங்குவதாய்நித்தமாய் வியாபியாயெங்கு
மு, செறிசிவற்குப்பரிக்கிரகசுத்தியாகிச் சேர்ந்துளதுவிந்து
வெனத் தெரிக்குநாலே.

இனிச் சுத்தாசுத்தமாயையுபக்கிரமலட்சணம் முன்சொன்னசுத்தமா
யையில்சுத்தாசுத்தமாயையுண்டாமிதுசுத்தாசுத்த மாவானேனென்னிற்று
ன் சுத்தத்தில் தோன்றித் தன்னிடத்தில் பிரகிர்தியுதிற அசுத்தமாயைதோ
ன்றுவதற் கிடமாகையால் சுத்த அசுத்தமாமென்றறிக. இதற்குஅதோற்மா
யையென்றும்இதுபிரளயாகலர்சகலருக்குத் தனுகரணபுவனபோகமுமாயிரு
க்கும் இந்த அதோற்மாயா சிருட்டிவிபரம் அனந்ததேவராகிற மகேஸ்வரனா
ருளினல் மாயையில் காரியமாயையுண்டா யிதில் காலமும்பின்நியதியும் பின்

கலையுந்தோன்றிக் கலையிலேவித்தைதோன்றி யிதிலேராகந்தோன்றும்-ஆக-௫-இந்த வைந்துடனும் ஆத்மா கூடினபோது ஆத்மா அதோமுகப்பட்டு அப்போதுபுருஷதத்துவமென்றுபெயராம் முன்சொன்னகாலதத்துவத்தோடுதுவுங்கூட காலதத்துவம்-௭-இனி அசுத்தமானபிரகிர்தி சிருஷ்டிக்கிரமம் முன்சொன்னகலையிலே பிரகிர்திதோன்றும் இதில் உருத்திரதேவரால் முக்குணங்கள்தோன்றும் இந்தக்குணங்களைக்கூடி யொத்தவிடம் அவ்வியத்தம் இந்த அவ்வியத்தத்திற்சித்தமுண்டாஞ் சித்தத்திற்புத்தியுண்டாம் புத்தியில் ஆங்காரமுண்டாம் இந்த ஆங்காரம்-தைசத-வைகரி-பூதாதி- என்று மூன்றுவிதமாம் சாத்வீககுணஞ்சார்வாகத் தைசதவாங்காரமாம் இதில் மனமும் பத்தேந்திரியமாகிற சுரோத்திராதிகளுமுண்டாம் இராசதகுணஞ் சார்வாக வைகரியாங்காரத்தில் கன்மேந்திரியமான வாக்காதிதோன்றும் தாமசகுணஞ்சார்வாகப் பூதாதியாங்காரத்திற் சத்தாதிதோன்றும் சத்தாதியிற் பஞ்சபூதமுண்டாம் இதற் கதிதேவதைகள்சதாசிவாதிகள் ஆ-தத்துவம்-௨௰௪-முன்சொன்னகாலதத்துவம் -௭- சுத்ததத்துவம் -௫- ஆ- தத்துவம்-௩௰௬ இந்த முப்பத்தாறும் மூன்றுமாயையிலுஞ் சிவன் உபக்கிரமபேதத்தாலுண்டென்றறிக. இதல்லாமல் சிவன் தற்சத்தையில் ஆதிசத்தியை ஆத்மாக்கள் செனனமரணங்களிற் படுகிறதுன்பத்தை யறியவொட்டாமற் கன்மசாம்மியம் பிறக்குமளவு மறைப்பித்துப் பக்குவப்படுத்துமளவும் நிறுத்தின ஆதிசத்திக்குத் திரோதானசத்தியென்று பெயராம் ஆனால் முன்சொன்ன மூன்றுமாயையையுந் திரோதானத்தையு மிங்ஙே சிவசிருஷ்டியில் சேர்த்ததுவானேனென்னில் ஆத்மாவுக்கு அனாதியேமலமுங் கன்மமும் பந்தித்து ஆத்மா தன்னையுந்தலைவனையுமறியாமல் மூடிக்கொண்டிருக்கையால் இந்தவியாதிதீர்க்கும்பொருட்டுவயித்தியன் மருந்துகளைக்கொண்டுவியாதிகளைத்தீர்ப்பதுபோலவும் வண்ணான்புடவைகளிற் பற்றின அழுக்குப்போகவேண்டிப்பின்னும் ஆட்டுச்சாணி-உமிமண்-கார-க்ஷாரங்களி னூரப்போட்டு முன்பற்றின அழுக்கையுந் தான்போட்ட அழுக்கையும்வாங்கி வெள்ளையாக்கினாற்போல இந்தநாலையு முபாதானமாகக்கொண்டு மும்மலமாகிய வழுக்கைத்தீர்க்கையினால் சிவனுபக்கிரமத்தில் சொல்லவேண்டியதென்றறிக. சிவனிலே ஆத்மாக்கள் மலகன்ம நிவிர்த்தியோபகார நிமித்தியமாகவும் மாயை [illegible] புவனபோகங்களை யுண்டாக்கின உபக்கிரமலட்சணம் வெகுசங்க்ஷேபமாகச் சொன்னதென்றறிக. சாட்சி-ஆகமம்-க, ☞

௨௯-வது—அத்தியாயம்.

வேதாந்தமுஞ் சித்தாந்தமு முபக்கிரமஞ் சரியாகச்சொல்வது.

அதெப்படியென்னில் மாயாவாதி பிரமமென்றதைப்பதியென்றும் மாயாவாதி பிரமகாந்தியென்றதை அருளென்றும் இந்தப் பிரமந்தானே மூலமா-

யையோடு கூடினபோது பிரதிவிம்பித்ததைப் பரமாத்மாவென்று பெயராம் அதனைச்சித்தாந்திபரமசிவனென்றும்இந்தப்பரமாத்மாவானவன் மூலமாயையைப்பார்த்தபோது பிரதிவிம்பித்த மகதத்துவத்தை அதோசிருட்டியான சுத்தாசுத்த மாயையென்றும் இந்தமகதத்துவத்தில்பரமாத்மா அதிஷ்டித்தபோது பிரதிவிம்பித்தசீவாத்மாவைப் பசுவென்றும் இந்தச்சீவாத்மா மகதத்துவத்தைப் பார்த்தபோது மகதத்துவத்திலுண்டானமூலாங்காரத்தை அசுத்தமாயை பிரகிர்திஅவ்வியத்தமென்றும் இந்தப்பிரமந்தானே-பரனாய்-பரன்-சீவபாவம் வகித்துக்கொண்டபோது தான் பிரமத்தைமறந்த மறப்புத்தானே அஞ்ஞானமென்றதை ஆணவமென்றும் சுகதுக்கங்களைக்கன்மமென்றும்ஆச்சாதானசத்தியை மறைக்கிற திரோதான சத்தியென்றும் இதுகளைக் கிரமமாகச்சொல்வது பிரமத்தைப் பதி பிரகிரணத்தை அருள் பரமாத்மாவைப்பரமசிவன்சீவாத்மாவைப்பசுவிவர்த்தனமூலமாயையைமகாமாயையென்றும் மகதத்துவத்தைச் சுத்தாசுத்தமாயையென்றும் மூலாங்காரத்தைப் பிரகிர்தியென்றும் ஆச்சாதானசத்தியைத் திரோதானமென்றும சீவன் பிரமத்தைமறந்தமறப்பை ஆணவமென்றும் - சுக - துக்கங்களைக் கன்மமென்றும் - பதிக - பசு - க - பாசம் - க - ஆகப் பதிபசுபாசமூன்றும் பிரமம் என்றுண்டோ அன்றுதுடங்கி நித்தியமாய் வேறாயிருக்குமென்றும் இப்படி வேதாந்தஞ்சொல்லுகிறதை ஆகமம் விரித்து மோட்சமார்க்கத்துக்குக் கிரமமாகச்சொல்லுமென்றறிக. ஆகையால் சித்தாந்தம் வேதாந்தத்தால் வந்ததென்றறிக.

௱௧௩. என்னைரிதாய்நித்தமாயிருள்மலத்துளழுந்தி யிருவினையின்
நன்மைகளுக்கிடானவாக்கை, யன்னவருளானண்ணியவை
யவராயதனு லலகினிகழ்போகங்களருந்துமாற்றும், புண்ணி
யபாவம்புரிந்துபோக்குவரவுடைத்தாய்புனருமிருள்மலபா
கம்பொருந்தியக்காலருளா,லுன்னிலருமொளியதனிருளக
ற்றிப்பாத முற்றிடற்புகவற்கமெனவுரைப்ப ருணர்ந்தோர்.

௱௧௪. பசுக்களுக்குப்பொதுவென்றுந் தன்னியல்பதென்றும் பக
ருமலகமன முன்டதிற்பொதுவைப்பகரி, னசித்திடாஞான
த்தையாளவத்தாற்மடுக்க நசிந்திர்க்கையுளராதே நானுகார
ணையாம், பொசிப்பின்றி நித்தமுமாயென்னிலதாய்விடுவாய்
ப்பொருந்தியது தானுகிப்புந்திமுதலின்றாய், வசிப்பதுமாய்
மாயையிலேகலைமுதல்களாகி வந்ததுதானனவத்தின் மறை
ப்பொறுக்கிச்சிறிதே.

௱௧௫. ஞானமுடனிச்சைதொழிலெண்ணியிடவதனு ளுறுபோகங்
களையுநாடியேநானென், மானமதாலிருவினையும்வளர்ந்தடவே
யதனால் வானமொடுபூமிகீழ்மருவிப்போந்தே, யினமுந்திரி

காலத்திருவினையுமொக்க விறைசத்திபதிந்தபோ திறைகு
ருவாய்வந்தே, தானவனும்படி செய்யத்தத்துவங்கள்வினைக
டமோமயமுநீங்கி யிடத்தற்சிவமாந்தானே.

௱௬௬. அவத்தைகேவலசகலசுத்தமெனமூன்றுமடையுமானவமா
யையருட்சத்தியதனு, லிவத்துள்கேவலமுயிர்க்குச் சகசமா
குமிறைவன்றன் மாயையினிற்கலாதிகளையிசைக்கப், பவத்
துவக்காஞ்சகலமாமிருவினையுமொத்த பருவத்தேபராசத்தி
பதிந்தருளினலே, சிவத்துடனுமதாசுத்தஞ்செப்பியவிம்மூன்
ந்தேருங்காலேயைந்தாய்மூவைந்தாய்த்திகழும்.

இந்தப்பசுலட்சணம் சத்திநிபாதத்திலுந் திட்சாக்கிரமத்திலும் விரிவா
கச்சொல்லியிருக்கையால் இவ்விடத்தில் வெகுசங்க்ஷேபமாகச் சொன்னதெ
ன்றறிக. இனிப்பசுவானது விஞ்ஞானகலர் ஆணவமலமொன்றும் பிரளயா
கலர் ஆணவ கன்மமாகியவிரண்டு மலமொன்றுஞ் சகலர்ஆணவகன்ம மா
யைமூன்றுமலமென்றுஞ்சொல்லிப் பின்பு சகலருக்குஆணவம்-௧-கன்மம்-௨-
மாயை-௩-திரோதானம்-௪-மூ - ௫- மலத்திலும் பந்தப்பட்டுச் செம்புக்குக்
காளிதம்போலும் நெல்லு முனை தவிடு உமியைப்போலவு மூடப்பட்டு ஆத்
மாதன்னைத்தலைவனையறியாமற் கேவலத்திற்கிடக்கும் அதெப்படியென்னில்.

௱௬௭. அறிவிலன்மூர்த்தனித்தன் ராகாதிகுணங்களோடுஞ்
செறிவிலன்கலாதியோடுஞ் சேர்விலன்செயல்களில்லாக்
குறியிலன்கத்தாவல்லன்போகத்துக்கொள்கையில்லான்
பிறிவிலன்மலத்தினேடும் வியாபிகேவலத்திலாத்மா.

இப்படிக் கேவலத்திலுஞ் சகலவிஷயங்களிலுந் தனுகரணபுவன போ
கங்களிலுந் திரிவதுபோற் கேவலசகலத்திலும் அவத்தைப்பட்டுச்செனனம
ரணப்படுகிறது பெத்தநிலையென்றறிக. இனி முன்சொன்னமலம் - ௫ - ல்
மூன்றுமாயையுஞ் சிவன் தனக்கு உபாதானமாக்கிக்கொண்டு ஆத்மாவுக்குத்
தனுகரணபுவனபோகங்களைக் கொடுத்து இந்த மாயாவுபாதிகளால் ஆன்மா
க்கள் மொத்துண்டு செனனமரணங்களில் முன்செய்த கன்மம் பின்சென்ம
த்தில் தெரியாமற் பின்செயல் முன்தெரியாமற் சீவனுக்குக் கன்மசாம்பிய
ம் பிறக்குமளவுஞ் சுகதுக்கங்களைப் புசிப்பித்து உருசிப்பிக்க ஆதிசத்தி
யைவிட்டு மறைப்பிக்கையினால் ஆதிசத்திக்குத் திரோதான சத்தியென்று
பெயராயிந்தத் திரோதானத்தைச் சிவன் தனக்குச் சம்பந்தகாரணமாக்கி
க்கொண்டு தனுவாதிநாலையுங்கொண்டு ஆத்மாவுக்குச் சகசமான ஆணவக
ன்மங்களைநீக்கி யிவை நீக்கும்போது முன்சொன்னநாலையுங் கூடநீக்கிச் செ
ம்புக்குக் காளிதத்தைநீக்கிப் பொன்னுக்குமாறுபோலஆத்மாவைச் சுத்தனாக்
கிச் சிவன் தன்னோடு அயிக்கியஞ் செய்துக்கொள்வதே முத்திநிலையென்ற
றிக. சித்தாந்தஞ்சொல்லும்போது இந்தவாத்மாவைப்பரமதத்தார்சொல்வது

அனேகார்த்தமானஅவயவங்கள் சேர்ந்து கூடினதேயாத்மாவென்றும்உடந்
னமுமொளியும்போல்இச்சாஞானக் கிரியையடைந்து அனேகமாயேகமாய்க்
குணமாய்குணியாய்அபாவமாய்ப்பாவமாயிருக்குமென்றுங் குணங்களில்லாம
ல்குறியுடைத்தாயாத்மாவிருக்குமென்றும், உடலின்கண்ணுகச்சங்கிலிச்சே
ட்டைபெற்றுக்காந்தமிரும்பை வலிப்பதுபோலென்றும் உயிருருவென்றும்
உயிர்பரிணாமமென்றுஞ், சூக்குமமென்றும், அந்தக்கரணவிந்திரியமுங்கடந்து
சூக்குமதேகமுங்கடந்து அப்பாலைக்கப்பாலாய் சூக்குமமென்றும், அருவுருவெ
ன்றும், உருவுருவென்றும், காஷ்டம் வன்னிபோலவென்றுஞ், சந்திரன்போல
அருவுருவென்றும், உள்ளே யுயிராயெழுமென்றும், அருவாய் அவிகாரியென்
றும், அசித்தே சித்தாமென்றும், சித் தசித்தாமென்றும், அணுவென்றும்,
உடலி லேகதேசியென்றுஞ், சுடரொளிபோலவென்றும், உருவெங்குநிறை
வென்றும், எங்கும்வியாபியென்றுஞ், சுத்தனைத் தேக மறைக்குமென்றும்
சிவனைஅருவமும் வியாபகமும்போ லல்லாமல்ஆத்மா அருவம் வியாபக
மென்றும், இதெல்லா மல்லவென்றும், பலநிறங்கவரும் படிகம்போல மாயா
சுட்டரவு லாத்மா அனேக விதமாமென்றுங்கூறுப.

௱௬௮. உடம்பினைச்சேர்ந்தகால முடம்புதானுயிருக்கு
மடம்படுமாயைசேரின் மாயையினியல்பேயன்று
படம்படுபரத்தைச்சேரி லீசனதியல்பேயாகுந்
திடம்படுமுயிரின்செய்தி சேர்ந்ததின்வண்ணமாமே.

இனி யுண்மையிற்சொல்வது ஆத்மலட்சணம் அவத்தை தன்மை ஆத்
மவுண்மை சிவவுணர்த்துமுறைநமைசிவஞானபுலம்மை ஆத்மதெரிசனம்ஆத்
மசத்தி ஆத்மஸாபம் பஞ்சாட்சரம் ஆணைந்தோர்தன்மை ஆகப் பத்துவிதமா
ம். இதில் ஆத்மலட்சணமாவது (௧) ஆவது தேகத்திலுள்ளொவுந்து தாக்கப்
பட்ட விஷயங்களை யிந்திரியங்களாலே கண்டு மறுதிகளாலேபற்றி வித்தை
களால் வெய்திய அருளானது முன்கருவிகளைக்கூட்டிப் புசிப்பிக்கிறதும் புசிப்
பின்வழலாறுமிதையான்மாவறியாம லவத்தைப்படுவதும் இதுவுந்தெரியாம
ற் கருவிகள்நீங்கி யாணவமலநீங்காமல் தனியதிதங் கேவலாத்மாவுக்குப் பெ
த்தநிலை யுண்மையென்றும் (௨) உடல் லிந்திரியங் கரணம் பிராணவாயு வி
துகளல்ல சிவஞானத்தா லறியி லாத்மா உண்டென்பது (௩) ஆத்மாதானே
யறிவான் கருவிகளாத்மாவுக்கறியாது சிவனுங் கருவிகளைக் கொண்ட
றியான் சிவன்ஆத்மாவுக்கு முன்புள்ளவறிவைச் சிவஞானத்தால் கருவிகளைக்
கொண்டுபிரகாசிப்பிக்கும் அருளிசேடமாயறிந்ததுவென்ன ஆத்மாவறியா
ன் சிவனுஞ்சுட்டியறியான் பாசஞ்சடமாகையா லறியாது ஆத்மா கருவிகளை
யுங்கூடி யறியாது அருளையுங்கூடியறியாது அருளும் பாசமுங் கூடியறியா
து ஒளியுமிருளுங் கூடாது போலென்றும் (௪) சத்தையும் அசத்தையு
மறிகிறதேதென்னில் ஆத்மாகண்போலும் அருள்கதிர் கிரணம்போலுங் கா
ட்ட அறியுமாத்மாமலத்துடன்கூடிமலமாயுஞ் சிவத்துடன் கூடிச சிவமாயு

மாகையாற் சதசத்தென்று பெயராமென்றும் (௭) விளக்கு குருடனுக்குக்கா ட்டாது கண்ணறியுந்தன்மை யுண்டாகையா லறிவிக்கும்போல ஆத்மாவுக்கு அறியுந்தன்மையுண்டாக்கையாற் சிவனறிவிப்பானென்றும் (௮) ஆத்மா ஒ ருதானத்திருந்தறியான் தேகத்தில் நிறைந்திருந்தறியான் பூரணமாயுமறியா ன் அருளறிவியாமலறியான் ஆகையா லாத்மா படிகம் பலநிறங்களையும்பற் றி யதின் வடிவமானதுபோல வாத்மா தத்துவவன்னரூபனுமென்றும் (௯) கேவல சகல சுத்தமான மூன்றவத்தையு மிந்தச் சாத்திரத்தில் அவத்தைவி ரிவாகச் சொல்லுகிற விடத்தில் காண்க. ஆ அவத்தை - ௰ - ல் கூடி (௰௨) சிவனுணர்த்து முறைமை -௰௩- கருவிகளுடன் ஆத்மாகூடி ஒருவிஷய த்தை யறியுமென்றும் (௰௪) இனியாத்மாஇதுகளைக் கூடாமலறியானாத் மா யறியுமல்லாமல் தத்துவமறியாது ஆத்மாவானவன் சிவ ஞானத்தா ல் தத்துவங்களைக் கூடிப் புசிப்ப னென்றும் (௰௫) இனி யருளறிவியாமற் சிவஞானத்தைக் கருவியாகக்கொண்டு ஆத்மாவறிவனென்னில்அதைக்கொ ண்டறிகிறவன்முத்தனாகும் அல்லது சிவஞானஞ்சங்கிரமித்து ஆத்மாவுக்கறி அ றியுமென்னில் ஒருவன் பசிக்கு ஒருவனுண்டு பசிதீர்ப்பதுபோ லாமென்றும் (௰௬) இனியாத்மா புசிக்கு முறைமை சூரியோதயத்தி லுழுதொழிலு ஞ் செய்வார்போலச் சிவனருளால் ஆத்மா புசிக்குமென்றும் (௰௭) இ னிக் கருவிகளை ஆத்மா வறிவிக்க வறிந்து ஆத்மாவைக் கருவிகளறியா து போல ஆத்மா அருளாலெல்லாமறிந்து மெக்கு அருளறிவிக்க அறிகிறுமெ ன் றறியாது கன்மத்தை யறிந்து புசியாது சிவனறிந்து புசிப்பிப்பனெ ன்றும் (௰௮) இனிச் சிவஞானவுண்மை தத்துவமில்லாவிடி லாத்மாவறி யாது இந்தத் தத்துவத்தால் அருளையாத்மாவறியாது முன்தபமுயற்சியால் உன்னையுணர்த்தின ஞானசத்தியே குருவாய்வந்து தத்துவங்களை நீக்கிச் சிவ ன் பாதத்திலே கூட்டுவனென்றும் (௰௯) இனி இந்தஆசாரியன் அறிவி த்தபடி படிகந்தானே மந்திரியானகாலத்திற் பலநிறங்களையும் கவராமற் சூரி யகிரணத்தைக் கவர்தல்போலப் பாசங்களைநீக்கி ஆசாரியன் சிவனோடு கூட்டு வனென்றும் (௨௰) இந்த அருளாகியவாத்மா மலத்தோடேகூடிய தா னுமிருளாம் இது அருளோடேகூடி யொளியாமென்றும் (௨௰) முன் சொன்ன ஞானமுண்டாகில் ஆத்மதெரிசனம் ஆத்மசுத்தி ஆத்மலாபம் இ திற் பிரயோசனமென்னென்னிற் பாசங்களைநீக்கி ஞானத்தைத்தெரிசிக்கிற து ஆத்மதெரிசனம் ஆத்மாவினுடைய இச்சாஞானக்கிரியை விடுகிறதேசுத்தி நிஷ்டையால் ஞேயத்தழுந்திச் சிவனைப்பெறுதல் பிரயோசனமாமென்றும் ௨௧-இனி ஞானத்தால் ஞானத்தைத்தெரிசித்து தானந்த ஞானமாய்நின்று தன்னையுந்தெரிசிப்பானென்றும்-௨௨-முன்சொன்ன மூன்றுக்கும் பேருஞ்சொ ல்லுது-௨௩ இனிஞானத்துக்குஞேயமுதல்ஞேயத்துக்குச்சிவமுதல்இந்தச்சிவ னுக்கு ஞானசத்தியாயிருக்கும் இது சூரியகிரணஞ் சூரியனை யறியாதுபோலெ ன்றறிக· ௨௪-ஆறுவிதச்சசத்திபோதாதோசிவனேதுக்கென்னிற் சிவனைவி டச்சத்தியில்லாமலு மத்தச்சத்தியினால் சிவனைத்தன்னையறிவித்துக் கொள் ளுவதுஞ் சூரியகிரணத்தால் சூரியனையறிதற் போலென்றறிக. ௨௫ - ஆத்

மதெரிசனமென்றும் ஞானதெரிசனமென்றும் பெயர் இனிப் பணியறிந்த முறைமைபசாசுபிடியுண்டவன்பசாசின்தன்மையானாற்போல்அருளையடை ந்த வாத்மா அருளைப்போலப் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யவேண்டாமோவென் னி லிது வுத்தரமல்ல ஆனால் சிவன் முத்தர்கள்தன்மை யெப்படியென்னி லி வர்கள் சிவானுபவத்துக்கே யுரியர் பஞ்சகிருத்தியங்களுக்கு யோக்கியரல்ல அதெப்படியென்னில் குருடன் முடவ னுடனே இவர்களைப் பசாசு பிடித்த போது ஊமைமுடங் குருடுகளைத்தீர்த்து தன்னைப்போல் ஆக்காமலவனுக்கு ள்ளபடியே பசாசுகடத்தினாற்போல ஆத்மாவுக்குச் சிவானுபோகத்தைக்கொ டுத்து தான்சர்வஞ்ஞனாகையால் பஞ்சகிருத்தியஞ்சிவனேசெய்வனென்றும், ௨௭-முத்தராய்ஞானருத்துவமொழிந்து ஞேயந்தோன்றிஞேயமாய்நிற்பனெ ன்றும்-௨௮-இந்ஞானத்தைக்கூடினவர் சிவமாவரென்றும்- ௨௯-இப்படிப் பற்றவர் ஞேயத்தழுந்துவது கேவலசகலந்தோன்றாமல் ஞானசத்தியின்சி ன்று காட்டுந்தன்மையான ஞானசத்தியுங் காணுந்தன்மை யாகிய வாத்மாவு மிந்தவிரண்டும்நீங்கிநிற்பதேபராசத்திநிலையாம் இப்பராசத்தியும்நீங்கஇருக்கு மேலானசிவந்தோன்றும்இதில்ஆகாசத்தில்வாயுத்தம்போலும்அப்புவிலுப் புபோலவுமேபோலம்பிறந்திருப்பதுசாக்கிராதீதமென்றும்-௩௰-இந்தநிஷ்டை யைஞானத்தாலொடுக்க வேண்டுமோ தானே யொடுங்காதோவென்னில்தத் துவங்கள்சடமானதால்தானேஒடுங்காது நான் அறிந்தொடுக்குவேனென்னி ல்நீயறிந்தொடுங்கி லப்போது உன்னிச்சாஞானக் கிரியைவேண்டும் அது உன் னைவிட்டுவொழிந்துக்காது ஆனால் கரணங்கள்கெடாதொடுக்குவேனெ ன்னி லப்போது உன்னறிவுகெடும் ஞானசத்தி யுன்தத்துவங்களை யொடுக் கி யுன்தன்மை சிவியாதபடி நீயுமொடுங்கி அந்தஞானமாய்நின்றால்தச்சி வம்தெரிசனமாமென்றும் ௩௰௧-இனிமத்தியானகாலத்துவிளக்கைப்போலநீமா ய்ந்தாற் பிறப்பறும்- ௩௰௨- இந்தச் சிவனைப்பெறுவதெப்படியென்னில் கேட் டன்றி நித்தல்தெளிதல் நிஷ்டையில்நிலைபெறநிற்பதே மோட்சமென்றும் ௩௰௩-சிவஞானத்தால்சிவனைக்காண்பதொழியப் பாசஞானம் பசுஞானத்தாற் காணமுடியாதென்றறிக. ௩௰௪-இனிச்சிவனை யொழிந்து தனக்குச்சேட்டை யில்லையென் றுநடக்கவேண்டும்-௩௰௫-இதைப்பாவிப்பதெப்படி யென் னில் சிவன் காணுதிறநுகையால் காணத்தாற் பாவிக்கக்கூடாது கரணங்களி றக்கப் பாவிப்பேனென்னிற் காணபிறந்தவிடத்தில் மறைக்கும்பாவிக்குமது வேதானென்னி லப்போது நீயிருப்பை பாவங்கேட்டுப் பாவிக்கில் ஒன்றுந் தோன்றுமையாம். பாவனையிறந்துநின்று பாவிப்பதென்றறிக. ௩௰௬-

௱௧௧. அறியாமையறிவகற்றியறிவினுள்ளே யறிவுதனையறிவினாலறியாதேயறிந்து, குறியாதேகுறித்தந்தக் கரணங்களோடுங் கூடாதேவாடாதேகுழைந்திருப்பையாகிற், பிறியாதசிவந்தானேபிரிந்துதோன்றிப் பிரபஞ்சபேதமெலாந் தானாய்த்தோன்றி, நெறியாலேயிவையெல்லாமல்லவாகி நிராதரமாயெப் போதுமிருக்குந்தானே.

௧௯-முன்பு ஆணவத்தோடுகூடி யாணவத்தன்மைபோலுங்கருவிகள்கழன்றவிடத்திற் கேவலத்தினாணவமலத்தை ஆத்மா கூடாமலும் அதுவந்து இவனைப்பொருந்தாமலும் ஆன்மாதான்கெடாமலந்தமலத்தை யிதுவென்று சுட்டிக்காண்பானுமல்லாம லதுவுந் தானுமென்றாகாம லிரண்டுமாகாமல் மறைக்கைக்குக் குணமும் லீவனிதில் மறைப்புண்டமுந்துகைக்குக் குணமுமா யிருக்குந்தன்மைபோல் ஆன்மாச் சிவனுடைய வியிக்கத்திலுமித்தன்மை காணவென்றறிக. ௨௰-இனிஇந்தமோட்சத்திற்பாசமழியுமோவென்னில்ஆணவகாரணமழியாமல் . மறைத்திருந்தகாரியநீங்கும் அதெப்படி விளக்கின்முன் இருள்போனதுமல்ல இருளிருந்து கண்ணைமூடினதுமல்ல இது போலென்றறிக.

௱௨௰. அறுதியாய்விபுவாகித்தமான வாணவர் தானிக்கும்வகை
யாவதெங்ஙனென்னுங்கொள்ளனி செம்பிலுறுகளிம்பறுதியிரத
முடிரைகளிலேயேகப்பொன்னாய், மனுதிருட்டனிறைந்திருந்
அ பூதங்களாயாதிமணிவிழிபிலங்கனருள்மன்னிஞேர்படும்,
அறுதுகெடுவாணவந்தான்மற்றோர்த்தன்மைத் தொடர்ந்துநிற்
குமாதலினுற்சேர்வுமின்றே.

௱௨௧. இருண்மலமுமாயுவினையெல்லாநீங்கி யெவ்வறிவுமெத்
தொழிலுமிறைபோலங்கே, மருவியிடாதென்னென்னிலான்
மாக்கட்கு வரம்பிகந்தசத்தியுளவவையவ்வாறே, கருவுலந்தா
ன்சத்திகளாற்படுத்துநிற்குங் கடவுடனேக்காணுமற்றறிந்தசத்
தி, குருவருளானிக்கிவிடச்சிவானுபூதி கூடியிடுமற்றனையகள்
கூறுங்காலே.

ஆனவித ஆசாரியனால் முத்தியுண்டாமென்றறிக. ௨௨-ஞேயத்திமுத்திமுற்றும்பஞ்சாட்சரம் உள்ளபடி குருவுபதேசித்து அந்தச்சிவத்தை செபிக்கவே சஞ்சித பிராரத்த ஆகாமியந் தீருமென்றறிக. ௨௩- இனிசிவபூஜை செபிக்க-௨௪- பஞ்சாட்சரவுண்மை- ௨௫- இவர்கள்தேகத்தோடே யிருக்கிலுங் கர்த்தாவின்சதந்தாமுந்தன்சதந்தாமுவானியும் பாசத்தின்செடத்துவமுமறியக் கன்மமாயை நீங்க நீங்காத ஆணவநீங்க ஞேயத்தில் அழுந்திநின்றுமும்மலமுந் தீருமென்றறிக. இதுவுமல்லாமல் மன வாக்குக் காய மிந்த மூன்றால் வருகையாற் காயத்தை ஆதனத்திலும் வாக்கை மவுனத்திலும மனத்தைப் பிராணயாமத்திலும்நிறுத்தமோனையகன்மம்நீக்கும் இதுவுமன்றிச்சஞ்சிதந்தீட்சையாலும் பிராரத்தஞ்சிவயோகத்தாலும் ஆகாமியஞ் சட்டறுநியாலுங் கன்மாதிகள் தீருமென்றறிக. ௨௬-இந்தநிஷ்டைசாதிக்கிறவர்முன்புள்ளநியமங்களை விடுவரோவிடாரோவென்னி லிந்த நிஷ்டைவிடாமற்சாதிக்கிலிந்நினைகொண்டவன்கையிற் பதார்த்தம்நழுவல்போலவெல்லாநழுவுமென்றறிக. ௨௭-இந்தஞானத்தை உள்ளேகாண்பரோ புறமேகாண்பரோவென்னிலகம்புறமில்லாமலெங்குமாய்க் காண்பரென்றறிக. ௨௮ - இந்தநிலைவராவிட்டால் எல்லாஞ்சிவனலேயல்லாமல் வேறில்லையென்று தெளிவது- ௨௯ - அல்லது எல்

லாம் அருளாலொழிய அசையாதென்றறிக-௩௰-பஞ்சசத்தி-௩௧- இந்தநிலையும் வராவிட்டாற் குருலிங்கவேடம் பொருளென்பது-௩௨- கன்மயம்-௩௩-இது சிவப்பிரகாசவுண்மை-௩௪-விருத்தமுந்தொன்கையாகச்சொன்ன தென்றறிக. இந்தப்படி அநுபவஞானம்வருவதற்குச் சிவபூஜைகள் தபங்கள் செபங்கள் அஷ்டாங்கயோகங்கள் தீர்த்தங்கள் மணிமந்திரஅவிழ்தங்கள் இந்தவிதங்கள்செய்கையாலாத்ம சத்தி யெப்படியிருந்ததோ அப்படி ஆணவசத்தியிருந்தும் அப்போதுஞானத்தொழிலான சத்திவிளங்கும்இவைசொருபத்திலல்ல விகற்பத்திலென்றறிக. இப்படிக்கொத்த முன்செய்தபங்களாலே சிவாகமமுந்துச் சங்கையில்லாத சிவானுபூதியை யடைந்து குருவால் அறிவு தொழிற் சத்தியோடுமுத்திசேர்வர் தபங்களாலுந் தெய்வீகத்தாலுஞ் சிவானுபவமொன்றேபெற்றுப் பரமுத்திதேகபதனத்தடைவரென்றறிக. சிவாகமமுமல்லாமல் தபயோகமுதலானது செய்யில் சிவானுபவமில்லாமல் சிலசித்திகளைப்பெற்றுப்பிறகுசெனனமெடுப்பாரென்றறிக.

ஆணவமல லட்சணம் இனிமுன்சொன்னபகவிந்தகனத்தில்-௩௫- மலஞ்சொன்னதிற் சிவனுபக்கிரமத்தில் இரண்டமாயை திரோதமுமாக மூன்றுபோக மற்றவிரண்டிற் கன்மமலமுமல்லாம லாணவமலத்தினுடைய விலட்சணஞ்சொல்வதென்றறிக. ஒன்றாய்மூலமலமாயிருக்கும் பிரகாசமென்ன இருண்டதாய் வியாபகமாய் சிவனையும் ஆத்மாவையும் பாசத்தையுந் தெரியாமற் செம்புக்குக் களிம்பும் அரிசிக்குத்தவிடுமியுந் நீருக்கு உப்புபோலும் ஆத்மாவைப்பொருந்தி யிச்சாஞானக் கிரியைகளை மறைக்கும்பரிபாகத்திலே நீங்குந்தன்மையாயிருக்கும் எண்ணிறந்தசத்தியுடைத்தா யிருளானது எல்லாவற்றையுமறைத்துத் தன்னுளடக்கித்தன்னைத்தோன்றக்காட்டிநின்றதுபோலவாணவமு மெல்லாவற்றையுமறைத்துத்தன்னையுமாத்மாவையுந் தோன்றாதபடியாயிருக்கும் ஆத்மாவினுடைய விச்சாஞானக்கிரியைகளைமறைக்கும்இந்த ஆணவம் ஆகந்துகமோ சகசமோவென்னில் ஆகந்துகமானதிரஜிதஞானம் சத்திஞானத்தைவாதிக்கமாட்டாதாகி லாகந்துகமென்னக்கூடாது ஆனாற் சகசமோவென்னிற் சகசமானால் அக்கினிக்கு உஷ்ணமுஞ் சலத்துக்குச் சீதளமும்போலக் குணமாகவேணுங் குணமழியிற் குணியுமழியும் ஆகையாலிப்படிச் சகசமாகாது பின்னையெப்படிச் சகசமென்னிற்செம்புக்குக்களிம்பு நெல்லுக்குத் தவிடுமிபோலச் சகசமாயினு மிது குணமல்லக் களிம்புந்தவிடுமியும்போனால் மறித்ததுவாகாதுபோல ஆன்மாவுக்குச் சகசமலநீங்கித் தொடர்பில்லை யாகையா லிந்தத் திஷ்டமான சகசத்துக்குக்குற்றமில்லை. இனி யிந்த மலம் மாயாகாரியமோ மாயையோ ஞானத்தினுடைய அபாவமோ ஞானத்தினுடைய ப்ராக்பாவமோ அன்னியதாஞானமோ ஆன்ம குணமோவென்னில், இது தனதுகாரியத்தால் மலத்தை நீக்கி யாத்மஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கையால் மாயையுமல்ல காரியத்தாற் பிரகாசிப்பித்துக் காரணத்தால் மறைக்குமென்னி லப்படிச்செய்யாது அப்படி அக்கினிகாரியமானதீபச் சோதியும் பிரகாசிப்பித்து உஷ்ணமும் பிரகாசிப்பிக்கும் போலென்றறிக.

ஆனால்மாயாகாரணத்தா லென்செய்யுமென்னில் விஷயங்களில் மோகிப்
பிக்கும் ஆணவம் போல்மறையாது ஆணவ மிருள்போலு மாயை விளக்குப்
போலுமாம் ஆனால் மலம் ஞானத்தின் அபாவமோவென்னில் அபாவ மொரு
திரவியமல்லாதபடியால் மறையாது அதெப்படி கடத்தினுடைய வில்லாமை
சலத்தைக் கொண்டுவரமாட்டாதுபோ லென்றறிக. ஞானபாவமென்பது
ஞானமில்லாமையாகும் ஞானத்தின் ப்ராக்பாவமோவென்னிலது ஞானமு
டிவென்பது முடிவுள்ளதற்குத்தோற்றமுண்டு ஆனால் தோற்றமென்று
சொல்லில் ஞானமழியு மாகையால் ப்ராக்பாவமல்ல அஞ்ஞானமென்
னிலொன்றை யொன்றாகாமற் கருதலை யிந்த அஞ்ஞான மொருவே
துண்டாமற் கூடாது அதென்போலச் சுத்திவெள்ளியாகத் தோன்றும்
போது கண்ணின் குற்றத்தால் தோன்றுவதாகையால் அஞ்ஞானம
ல்ல. இன்னு மாத்மாவினுடையகுணமோவென்னிற் சித்தாகிற வாத்மாவுக்கு
ஞாதுருத்துவ குணமொழிந்து செடமானமலங் குணமாகாது அதெப்படி அ
க்கினிக்கு உஷ்ணங் குணமானது சீதங்குணமாகாதுபோலென்றறிக. இனி
ஆணவத்துக்குப் பரியாயநாமம் அசுத்துவம் பசு நிசாம் விருத்தி மூர்ச்சை
மலம்அஞ்சனம் அவுத்தியை விருத்தி நலகிலானி பாபமூலம் அட்சயம் பா
சம் அசுத்தி அஞ்ஞானம் மெய்தனிரியாகாதம் களங்கம் ஆணவம் மோஹங்
கேவலம் ஆவரணம் தமசு செடம் படலம் அரித்து திரோதம் ஆச்சாதானம்
சென்மபீசம் மூலம் இவைகள் முதலானபேர்களுண்டு ஆணவமென்னாம
லாதிசத்தியாத்மாவைமறைக்குமென்னில் அது ஞானமாகையால்மறையா
து அறிவையறிவுமறையாது உணர்வுக்குச்செடமே வாதைஎன்றறிக. ஆ
னாற்சென்மமானது பாவமிருள்வடிவாய்மறைத்துப் புண்ணியம் வெளியுருவா
ய்வளர்க்கும் அப்படியறிவுண்டாகிலறிவையறிவுகூடாது நாம்செய்தது நீம்
புசிக்கிறோமென்று அக்கப்படாத அறியாமை யாத்மகுணமாகில் இச்சா
ஞானக்கிரியையாகையா லதுவல்ல மாயாகாரணமிருளாய் மறைத்துக் காரி
ய மொளிவடிவாமென்னில் ஒருபொருளொளி யிருளாகாது அதென்போல
க் காரணவன்னியொளியைக் கொடுத்துத் தானுமொளியாயிருப்பதுபோ லெ
ன்றறிக.

௱௨௨. அஞ்ஞானமென்பதோர் பொருளேயில்லை யறைகின்றஞான
த்தின்பாவமென்னி, லஞ்ஞானம்பாவமோமுன்னே பின்
னேவியம்பிமெய்யஞ்ஞாபாவமென்னிற்சடமா, மெய்ஞ்ஞா
னபாவந்தான்முன்னென்னிற்பின்னாய் மெயுதலின்மையஞ்ஞா
னபாவம்பின்னென்னி, லஞ்ஞானமுன்னொருகாலுண்டாகா
ஞானவுருவுயிருக்கிவ்வாதிங்கோதல்பழுதுனரே.

என்பது ஆத்மாவுக்கு அஞ்ஞானமென்று வேறொருபொருளில்லை ஆத்
மாவுக்கு ஞானம் அபாவமா யில்லாமையாயிருக்குமென்னில் ஆத்மாவுக்கு எ
க்காலும் அபாவமா யில்லாமல் இருக்குமோ ஆத்மாவுக்குமுன்னேவந்ததோபி
ன்னேவந்ததோசொல்லென்னில் அது ஆத்மாவுக்கு காழியில் சென்று கூறு

கொண்டாற்போல் ஆத்மாவை யத்தியந்தமாய் முழுதும் ஞானம் பாவமாயி
ருக்குமென்னில் முழுதுஞானமில்லாவிட்டால் ஆத்மாவுஞ்செடமாம் ஞான
பாவம் ஆத்மாவுக்குமுன்னே ஆவரித்ததென்னில் ஆத்மாபின்னே யுண்டா
னதாம் ஞானபாவ மாத்மாவுக்குப் பின்னென்னிற் பிறகு ஒருகாலத்திலுமுண்
டாகாது ஞானவுருவாயிருக்கிற வாத்மாவுக்கு ஞானமில்லாமல் பாவமாயிருக்
குதென்றுசொல்வது பழுதென்றறிக. இனிச் சிற்றறிவே யான்மாவுக்கென்
னில் அப்போதுஎல்லாவுயிருஞ்சிற்றறிவாம் பேரறிவுண்டாகையால் அதுபி
றந்து முத்திபெறவேண்டிற்று ஆண வணவத்தாற் றடைப்புண்டமோலையிறு
ற் சிற்றறிவாமென்னில் ஆணவ மாத்மாவையாவரிக்குமோ ஞானவுருவே
ளியானதால் ஆத்மாவும் வெளியுருவாம் ஒளியை யொழிக்கு மென்னி
ல் அப்போது ஆத்மப்பிரகாசமாகிறவொளியால் ஆத்மவொளியழியா அழி
யி லுயிருமழியும் ஆண வணவ மான்மாவை யாவரித்தல் ஒருநீதி ஆத்ம
சொருபத்தில் விருத்தியாய் நிகழ்ந்து ஆத்மா விச்சாஞான கிரியைகளைத் த
டுக்கும் அதெப்படி தீயினுடைய உஷ்ணத்தை மந்திரசத்தியால் தடுத்து உ
ஷ்ணமறைபட்டு ஒளிநின்றாற்போல ஆத்மஞானங்கெடாதென்றறிக. இத்
த அர்த்தங்களைவிரிக்கிற் சங்கையும் பரிகாரமு மெத்தவுண்டாய் விரிவாமெ
ன்றறிக.

௱௨௩. போற்றிடும்பதிவிபுவாயான்மாவுமிதனைப் பொருந்திய
வீருமறியாமைபுகன்றுயின்னுந், சாற்றுவதேதுணைவந்தான
னாதிபாசந்சாருமுயிர்தனைச் சிவனைச்சாராதென்னென்னிற்,
காற்றதுதான் வானத்தைப்பிரியாதேனும் கந்தமுடன்வெம்
மையைப் பற்றுதலைமெய்த, மேற்றிகழுமாகாசத்திவைபொருந்
தாவாறுமேனுமோருவமானம்விளம்புந்கேளே.

இதல்லாமலுங்கடல் நீரிலே யிருக்கிறவுப்பு அந்தச்சலத்தைதரித்திருக்கிற
பூமிக்கில்லாதுபோலச் சிவனுக்கு மலமசையகூடாது ஆனாற் சிவன் அந்தகா
ரவிமோசாதியல்லவோ சிவன் சந்நதியிலிருக்கிற சீவனை ஆணவமூடி யிருக்கு
மோவென்னில் மூடியிருக்கும் அதெப்படி திஷ்டம் விஷமானது அரா விடத்
திலேயிருந்தும் அந்த விஷம் பாம்பை வாதியாமற் பாம்பின்வாயினாலேகடியு
ண்டவனை வாதிக்கும்அதுபோலச் சிவனிடத்தி லிருளிருந்துஞ் சிவனைவாதியா
மற் சீவனை வாதிக்குமென்றறிக. இதல்லாமலும் நிர்விஷமும் விஷமுமொ
ருமுகமாயிருக்கிற தெங்கும் அங்கே யந்த மரத்திலேகூடியபோது அங்கேயிருக்
கிற நிர்விஷம் அங்கேயிருக்கிற பச்சைநாபி விஷத்தைகழியாமலிருந்து பச்
சைநாபிதின்றபேருக்கு நிர்விஷந் தீர்த்தாற்போல ஒருசிவனையடைந்த ஆண
வத்தைத் தீர்க்குமென்றறிக. இதல்லாமலும் பெருங்காயத்தை ஒருமரத்தின்
வேரிலே யிட்டா லந்தமர முலர்ந்துபோம் பின்னொருமரத்தின்வேரிற் பெரு
ங்காயத்தை யிட விருட்சம் பலிக்குமென்றறிக.

௱௨௪. ஏகமாயனேக மாஞ்சத்தியுளதாகி யெல்லணியுயிர்ஞானத்
தைத் தடுப்பதாகி, மோகமுதலெழுகுணங்க ளுடையதாகி

முடிவிலதாயனுதியுமாய் முத்தியுயிர்க்காகப், பாகமாம்படியா
திசத்தியன்னைப் படுவதுமாய்ப் பக்குவத்தையடையுயிர்கள்
பாவி, லாகமாதிகள்யாவுமடையாதுமுத்தியடைவதற் குத்தா
னிங்குமானாவமென்றறியே.

௱௨௫. எதுக்காயானவமுண்டென்னவேண்டி மெனிலுயிர்கள்ஞா
னத்தைத் தடுப்பதொன்றிங்கிலையேல், மாதுக்கமுறுதுயிர்க
ளெவ்வறிவுமெல்லா வல்லமையுஞ்சுதந்தரமு மருவியிடும்பி
றப்பரிந், தீதுற்றுவருந்தாது ஞானவுருவாமாற் சிவன்போல
வேயிருக்குஞ்சிற்றறிவுமாகா, சோதற்றமுத்தியென்ப தேதுவி
லென்றே குறித்திடிவ்வானவமாங் கூறுங்காலே.

இனித் த[illegible]வாதத்திறுகாத்தில் மும்மலவர்பேதஞ் சொல்வது.

௱௨௬. கேவலவிஞ்ஞானத்தர் கிளர்ந்தவிருத்தேவரொன்ம
ரானவயிலெழுகோடி மந்திரமூர்த்தந்தானோர்
மேவியவானவத்தாத விட்டகத்தான்மாவென்னத்
தியநான்குபேதத் திறத்தவிஞ்ஞாகலத்தோர்.

௱௨௭. இருமலராகியுள்ள பிரளயாகலர்தாமென்போர்
வருபலகோடிபேத வுருத்திரர்வருசீகண்டர்
தெருடருமண்டலேசர் குரோதேசர் தீர்த்தத்துள்ளோ
ரொருமலந்தவத்தால்விட்டோ ரொன்றிலோர்மூவருண்டாம்.

௱௨௮. பெத்தசித்தகனொடொன்றப்பேணியமுத்தசித்தும்
பெத்தமுத்தத்தசித்தும் பேசின்மூவகுப்பதாகும்
வைத்தமூன்றுகும்பேதம் வகுத்திடிலொருபத்தாகும்
வைத்தசீவாத்மாவந்த ராத்மாம[illegible]பூதவாத்மா.

௱௨௯. பரமான்மாசீவாத்மா பகருமைங்கலைப்பாலாத்மா
திரமாமுத்தான்மாசித்[illegible]ன் மாதிகழிருபான்மூன்றே
ரமானவிருபேதத்தா னுள்ளதாமாத்மபேதம்
வரமானகிரியாபேதத்தான் மாயைபாற்பலவாமாத்மா.

இனிக் கன்மமலலட்சணம் வியாபகமாய் அந்தந்தவனுக்கடோறும்வெ
வ்வேறுகன்மமாய்அறிந்துசெய்வதும் அறியாமற்செய்வதும்வந்தேறுகிறதா
ய் சுகதுக்கத்தைச்செய்வதாம் இதவிதங்களானவதாய் அனுபவத்தாலோ
ழிந்திராதாய் சஞ்சிதமாவது அநாதிதொடுத்துச் செனனந்தோறும்ஆர்ச்சி
த்தவினைபுசித்தது மிஞ்சியது ஆறத்துவாவிலுங் கட்டுப்பட்டிருக்கிற புண
ணியபாவமாயிருக்கும் பிராரத்துவமாவது இந்தச் சஞ்சிதத்திற் சிறிது பு
சிக்கப்போகப்பட்டவினை சரீரத்தையெடுப்பித்துச் சாதியாயுப் போகத்தைக்
கொடுக்கும் ஆகாமியமாவது பிராரத்துவபுசிப்பில் வந்தேறுகிற புண்ணிய

பாவமாயிருக்கும் பின்னும் உருவெடுத்தற்குக் காரணமாய் நானுவிதங்களா
னபோகத்தையடையத்தாய்செனனமரணமுண்டாகிவரும் இந்தக்கன்மம் ஆ
வதாயு மழிவதாயும் வருமென்று சொல்வாருமுளர். இன்னுமனுதியா யாத்மா
க்களோடேயும் பலவிதமாய் மனோவாக்குக்காயங்களாலு முண்டாவதா யிவர்க
ளுடைய புத்தியை யடைந்திருப்பதாய்ப் புண்ணியபாவமாய் மாயையாலே
தோன்றுவதா யிந்தக்கன்மம்நல்லசாதி தீயசாதிதீர்க்காயுள் அற்பாயுள்அற்ப
போகம் மகாபோகமாய் தெய்வீகம் பௌதிகம் ஆத்மீகம் இப்படி மூன்றுவி
தமாய்ச் சஞ்சிதம்பிராரத்தம்ஆகாமியமாய்ப்பின்னும் இச்சாபிராரத்தம் பரவி
ச்சாப்பிராரத்தம் அனிச்சாபிராரத்தம் இப்படியிருக்குமென்றறிக. இதிற்சஞ்
சிதமாவது பிறப்பைக்கொடுக்கும் பிராரத்துவமாகிறது எடுத்த உடலில் சுக
துக்கங்களைப் புசிப்பிக்கிறது ஆகாமியமாவது புசிக்கும்போது கட்டுப்
படுகிறது இதிற் பிராரத்துவமாவது தெய்வீகம் பௌதிகம் ஆத்மீகம் என்று
மூன்றுவிதமாம் இதில் தெய்வீகமாவதுகெற்பாசயத்தில் வரும் [illegible]ம்பிரச
வகாலத்தில் விதனம் நரை திரை மூப்பில் விதனம் அந்நானத்தால்செய்ய
ப்பட்ட அளவில்லாதசங்கற்பத்தில் வரும் விதனம் மரணகாலவிதனம் நரகத்தி
ல் விதனம் இப்படி யிச்சியாமல்வருகிற அனிச்சியாப்பிராரத்தம் ஆறுவிதமா
ம் இனிப் பௌதிகமாவது குளிராலும் மழையாலும் வெய்யிலாலுங் காற்றாலு
ம் மின்னலாலும் இடியாலு மிப்படி யிச்சாபிராரத்தமாகும் இத்தவாறும்
வேண்டினகாரியமானாலும் மிகுதியினுந் துக்கமேதுவாம் ஆறும்
அவசியம் வேண்டியிருக்கிற காரியமாகையால் இச்சா பிராரத்துவமாம்
இதல்லாமலொருவனை அடித்துங் கட்டியுஞ் சிறைவைத்தும் வெகு உபத்தி
ரவங்கள் செய்யவும்ஒருசிவனை ஒருசிவன்கொன்றும் அதிற் சிலசிவன்களைத்தி
ன்றும் இதில்வருந் துக்கசுகங்கூடி எழுவிதமாம். இனி ஆத்மீகமாவது தேகத்
தைப்பற்றி வருகிறதொன்று மனதைப்பற்றிவருகிறதொன்று ஆக இரண்
டுவிதமாம் இதிற்தேகத்தைப்பற்றி வருவதாவது வாத பித்த சேத்மம் அ
ழுகுநோய் ஒழுகுநோய் நீர்ப்பாடு வெப்பு குஷ்டமிதுமுதலான - ௯௪௰ - வி
யாதிகளுஞ் சத்துருக்கள் விலங்குகள் பசாசுகள் கள்ளர் ஊர்வை பறவை ரா
ட்சதர் கொசுகு மூட்டை எறும்பு ஸ்திரி புருஷ கூட்டப் பிரிவு குருசே
வை தேவகாரியத் தபசு சம்பத்து அடாதசெய்கை யிப்படி வருவனவும் இ
தல்லாமலும் வெகுவித உபத்திரவங்களு[illegible]மென்றறிக. இனி மனதைப்பற்றி
வருகிறது சோகம் பந்துக்கள் திரவியங்கள் முதலானவைகளைப் பிரிகையா
லும் பிறருடையவறிவு முருவமு மாக்கமுங் கண்டு பொறாமையாலும் அழுக்
காறு மனதுக்கழிவுவருதல் விஷயத்தி லிச்சை கோபமிவை யைந்துமுதலா
கவரும் விதனம் இப்படித் தேகத்திலு மனத்திலும்வந்தேறுகிறது பிறத்தியா
க விருப்பதாலும் துக்கசுகம் வருகையாலும் பரவிச்சா பிராரத்துவமென்று
ஞ் சொல்வாருமுளர். இப்படித் துக்கத்திரயமிருக்குமென்றறிக. இது பி
ன்னுமொருவிதமாம் அந்தக்கரணம் - ௪ - ம் இந்திரியம் - ௰ - ம் ஆக - ௧௪ -
ம் அத்தியாத்மீகமாம் இதின் விஷயங்க ளாதிபௌதிகமாம் இதின் அதிதேவ

னைகளை ஆதிதெய்வீகமும் இப்படியுஞ் சொல்லுமென்றறிக. இனி முன்சொன்ன பிராரத்துவத்தை யிச்சிக்கப்பட்டுவருகிறதெல்லா மிச்சாப்பிராரத்துவமென்றும், இச்சையில்லாமலிருக்க வருகிறதை அனிச்சாப்பிராரத்துவமென்றும், ஒருவர்தெண்டனை யினேகங்களால் வருகிறதைப் பரவிச்சாப்பிராரத்துவமென்றுங் கொள்வாருமுண்டென்றறிக. முன்பு ஆர்ச்சிதபுகன்மம் புசித்துத்திருமாயின் இனிமேற் சென்மம்வருவானேனென்னில் அதுமுன்செய்ததை யிப்போது அநுபவிக்கிறோமென்று னுபவியாமல்அதை நான்செய்தேன் பிறர்செய்தார் அவராலேவந்தது நம்மாலேதப்பிவந்தது என்றும் யானெனதென்றுசுட்டி முன்செய்ததென்கிறதை மறக்கையினால் இது தானே மேலைக்குங்கட்டுவதென்றறிக. இனிச் செய்கிறகன்ம மிரண்டுபிரகாரமாம் புத்திபூர்வம் அபுத்திபூர்வமாகச் செய்கிறது இதுவே இதாகிதமாம் இஃதேபுண்ணியபாவமென்றுஞ்சொல்லும் இது மனோவாக்குக்காயங்களால் வரும் ஒன்றொன்றுளொர்ச்சிதகன்மம் ஒன்றொன்றும் போக்கவொண்ணுதாய் புசிப்பத்தவிராதாயிதிலொருவினையைக்கொண்டு ஒருவினையைப் போக்குதற்கு வேதாகமப்படி செய்தாற் கூடினகன்மம் நிற்குவதாயும் விலக்கிக்கொண்டாலுந் திருவதாயுமிருக்கு மிப்படியானுற்முன்தான் கன்மங்களைச்செய்யாமற் செய்கிறபேர் சுகிர்தங்களையெல்லாம் விலக்கிக் கொண்டு போக்கலாமென்னில் பிருதிகன்மம்போம் போகாதகன்மம் புசிக்கவேண்டுமாகையால் இதி ஸஞ்சிதமானகன்மம் மேலைக்குப் பந்தனமாமென்றறிக. இந்தக் கன்மம் வித்து மங்குரமும்போலப் பிறவாஊனுதியாயிருக்கும் இனிக்காணப்பட்டசென்மத்திலுங் காணப்படாதசென்மத்திலும் நியமித்தகாலத்திலும் புசிக்கிறதாக மூன்றுவிதமாங் காணப்பட்ட சென்மத்திற் புசிப்பாவது அன்னபானுதிகளும் தெண்டனைபண்ணுகிறவியாதிகளும் இராசதெண்டனைகளாலும்பகைவராலே பிரயோகிக்கப்பட்டமந்திரதந்திர அஸ்திரங்களாலு மிப்படி யனேகவிதமா மிந்தத்தேகத்திற் புசிப்பு இனிக்காணுதசென்மத்திலாவது சொர்க்க நரகத்தி லனுபவிப்பது நியமித்தகாலத்திலாவது ஒருகாலத்திற்செய்த அஸ்வமேதயாகமும் பிரமஹத்திபாவமுங் கர்த்தா ஒன்றையின்னசென்மத்திலென்று நிறுத்தி யொன்றை யிந்தசென்மத்தில் புசிக்கச்செய்வன் இதுகள் மாயையால் திருட்டிகாலத்திற் புசிக்கப்படும் இனிப் பொய்யுமெய்யுங் காரணமாகையாலே புண்ணியபாவமானதென்றறிக. இந்தக் கன்மம்வியாபிதமாய் சங்கிலித்தொடர்ச்சியாய்ப் புத்தியில்வசனுதிதோஷம் பொருத்திப் பந்தமாகச் சிவன்புசிப்பான் அதெப்படி யென்னில் பேறு இழிவு இன்பம் பிணி மூப்பு சாக்காடு என்ற வாறுஞ் சுக்கிலத்தோடு கருவாகிப் பற்றி வித்துமாமும் போலவுங் கழனிக்குப்போட்ட எருத்தழைகள் கைந்து அழிந்து மண்ணோடுமண்ணாய்ப் போயும்பின்பு அழிந்தது தானேபயிருக்குப் பலிக்கும்போலென்றறிக.

௱௬௰. இருவினைகட்கிடாகத்தனுவாதியினைவ னிசைத்திடுவன்மா
யையிலென்றீர்வினைகளெல்லாம், வருவனவுடனமாதியாயாகா

ரியத்தான் மற்றவற்றுள்முன்னுகமன்னியதேனென்னி, லொ
ருவாதனுனத்தையிச்சைதொழிலொக்க வுள்ளதாலனுதியா
னுடன்மாயைவினைகள், கருவாகியதனுலேசகசமாகக் காரிய
மும்பலன்களுமாங் கருதிக்காலே.

௱௬௧. அனாதியேயாணவத்தின்ருணங்கள்கூடி மாத்மாக்களறிவிச்
சைதொழில்களாலே, மனுதியாற்புரிவதனுற்கன்மமெம்ம
ருவுவர்கட்காகையினலிதிட்டமென்று, முனதுபுரியாதிருக்கி
ற்பரிகாரத்தை புண்ணுமவொழியாமலுறுவதாகித், தனுதிய
ந்தம்புரிதீவினைப்புசிப்பாலாகித் தானிற்குங்கன்மமின்னுஞ்சா
ற்றக்கேளே.

என்பது கன்மத்துக்கிடாகத் தனுவாதிகளை மாயையால் சிவன்கொடுப்பானென்றீர்மனமாதிகளால்வருவதாயிருக்கமுன்னே வந்ததெப்படியென்னில் அனாதியேயாத்மாவுக்கு மாயையால் இச்சாஞானக் கிரியைகளுண்டாகையால் அதனால்கருப்பற்றிமனத்தினலேகாரியமாய்ப்பயன்படும் இதல்லாமலாத்மாவுக்கு ஆணவத்தி லேழுகுணங்களுமாத்மா விச்சாஞானக்கிரியையால்கூடும் இனி மனத்தில் உண்மைற்செய்யாமற் பரிகாரங்களை புண்ணுமலிருந்தாலுந் தானொழியாமற் பலிக்குமென்றறிக. இப்பாற் பாரதத்தி லொருகதையுண்டு கௌதமியாகிற பிராமணத்தி புருஷன் மரித்ததுக்கத்திலே வருந்தப்பட்டுத் தன்பிள்ளையையெடுத்துக்கொண்டு தானும்போய் ரிஷிகளாசிரமங்கள்தோறுஞ் சென்று மவர்கள்சேர்வைகளைச்செய்து மோட்சமாகிலும் பெறுவோமென்று போய் ரிஷியாசிரமங்களிலே சஞ்சரிக்கிறநாளி லொருநாள் நித்திரைசெய்யும்போது பாம்புவந்துகடித்துப் பிள்ளைமரித்தது அந்தப்பிள்ளையைப் பிராமணிபார்த்து மெத்தப்பிரலாபித்து ஓ பாம்பே யென்பிள்ளையால்உனக்கு ஒரு உபத்திரவமுமில்லாதிருக்கஎன்பிள்ளையை யேன் கொன்றாயென்றுஅலறச்சே அதை உற்பதனென்கிறவேடன்கேட்டுவந்து உன்மகனைக்கடித்த சற்பம் புற்றிலிருக்குது அதைப் பிடித்துவருகிறேனென்று பிடித்துவந்து பிராமணிமுன்னேவிட்டு இது உன்பிள்ளையைக் கொன்றது இந்தப் பாம்பை நான்கொல்லுகிறேனென்ன அப்போது என்மகனுஞ் செத்ததல்லாமற் பாம்பின்பழியு மென்மேலேகட்டவேண்டாமென்று வேடனை வேண்டும்போது அந்தப்பாம்பு வாராய்பிராமணி யுன்மகனாலே எனக்கொருதோஷமில்லை யுன்மகனை நான்கொன்றதுமில்லை மிருத்தியுவந்து என்னைவரவிட்டான் அவனாலேகொன்றேன் என்மேல்தோஷமில்லையென்ன அப்போது மிருத்தியுவை நினைத்துஅழ அப்போது மிருத்தியுவும்வந்து என்னை யமன் வரவிட்டானதினாலே நான் பாம்பைவிட்டேன் என்மேல் தோஷமில்லையென்ன அப்போது எமனும்வந்து நான் வரவிட்டவனல்ல உன்மகன்செய்த கன்மத்தினாலாக அவன் மரித்தான் எல்லாவற்றிற்குங் கன்மமானதுகாரணமாகையாலே கருவிலேதானே சாவு வாழ்வு வித்தை சென்மம் புசிப்புகள்முதலானதெ

ல்லாங் கட்டுப்பட்டு அந்தப்படியே மரிப்பான் விதியதுவாகின் மதியதுவாமெ ன்று எமன் சொல்லிப்போனானென்றறிக. ஆகையால் கன்மமே பிரதானம்

வெண்பா.

௱௯௨. வினைப்பயனை வெல்வதற்கு வேதமுதலாம்
அனைத்தாய நூலகத்து மில்லை - நினைப்பதெனக்
கண்ணுறுவதல்லாற் கவலைபடே னெஞ்சேமெய்
விண்ணுறுவார்க் கில்லை விதி.

இந்தச்சுத்தசைவத்திற்பதிலட்சணமும் மாயாலட்சணமும் பசுலட்சண மும்ஆணவகன்மலட்சணமுமிதுகளெல்லாஞ்சொன்னபடியென்றறிக. இனிமுன் சொன்ன மகேஸ்வரவாதிக்கு மிந்தச் சைவத்துக்கும்பேதமுண்டென்றறிக

௨௭-வது—அத்தியாயம்.

சிவசமவாதிமதம்.

பதிபசுபாசபதார்த்தத்தின் விதியதுவாய் விளம்பியவாறே.

இனிச் சிவசமவாதிமதம் பதி பசு பாச மூன்றும் நித்தியமாம் இத்தமூன் றின் சொரூபலக்ஷணமாவது பதியாவது நாமரூபக்கிரியா ரகிதனாய் நித்திய மாய் நிஷ்களநின்மலனாய் சுத்தனாய் பற்றில்லாதவனா யிருப்பதுபதி. இனிப் பசுவானது அனேகருமாய் நித்தியருமாய் வியார்த்தருமா யனாதி மலசம்பந்த ருமாய் மலத்தோடுகூடித் தன்னைத்தலைவனையறியாம லிருப்பது பசு. இனிப் பாசமானது நித்தியமா யனாதியா யனந்த வியாபகசத்தியை யுடைத்தாயிரு க்கும், இது மூன்றுக்குஞ் சொரூபலட்சணமென்றறிக. இனி யிந்தமூன்றின் தடத்தலட்சணமாவது முன்சொன்ன பதியினிடமாக அனேகசத்திகள் மூர் த்திகளுண்டாம் அதெப்படி முன்சொன்ன சுத்தசைவனுக்குச் சிருஷ்டிக்கி ரமமானபடியே யிவனுக்கும் ஆத்மாவின் மலபந்தம்நீக்கும்பொருட்டு விரிவா னதென்றறிக. இனிப் பசுவானது மலந்தீரும்பொருட்டுச் சிவன் மாயாவுபா தானமாக ஆத்மவர்க்கங்களுக்குத் தனுகரண புவனபோகாதிகளைக் கொடுத்து அதிலேதிரிவன். இனிப் பாசமாவது சிவனால்விரிந்து மலம் பக்குவப்படுவதுஇ ந்தமூன்றின் தடத்தலட்சணம் முடிந்தது இனிப் பந்தநிலையாவது சிவன் மாயையினாலே கன்மவசத்தாக மலந்தீரும்பொருட்டுத் தனுகரணபுவன போ கங்களைக்கொடுத்துச் செனனமரணப் படுத்துவனென்றறிக. இனி முத்திநி லையாவது கன்மத்துவமும் மலபரிபாக முண்டானபோதே நான்குவித சத்தினிபாத சமயவிசேஷ தீட்சைபெற்று விதியாகச் சிவனைப்பூசித்துப் பி ன்புதீவிரதர சத்தினிபாத பக்குவத்திலே அத்துவாசுத்தி பண்ணுவதான நிரு வாணதீட்சையினால் தத்துவம்-௯௬-ம் பஞ்சகோசங்களும் போக்கிப் பதிபசு பாசபந்தங்களறிவித்துப் பாசந்தீர்த்து பசுவானது தேகத்தில் ஈஸ்வரனை ப்போல் எங்கும் பரிபூரணனாய் சர்வஞானத்துவஞ் சர்வார்த்த கர்த்தத்து

வத்தையு முடையனாய் பஞ்சகிருத்தியமும் பண்ணவல்லவனாய் சிவனுடனே கூடிச் சாயுச்சியமாகாமல் வேறாயிருப்பது முத்திநிலையென்றறிக. இனி யி வன்கொள்ளுவது மலம் - [illegible] - ம் தத்துவம் - ௯௬ - ம் பிரமாணம் - ௬ - ம் முன் சுத்த சைவனுக்குள்ளதெல்லாங் கொள்ளுவானென்றறிக. முன்சொன் ன சுத்தசைவனுக்கு மிவனுக்கும் பேதமென்னென்னி லிருவருக்கு முபக்கிர மம் உபசங்காரம் மற்றுமெல்லாஞ்சரி. அதில் மோட்சத்திலே சிவனுக்குவேறா ய் சர்வகர்த்துருத்துவமுண்டாய் தேகாந்தத்தில் பஞ்சகிருத்தியமும் செய்யுமெ ன்றது பேதமென்றறிக. இந்தமதமும் ஒரு உருத்திரரா லுண்டாக்கப்பட்டுச் சிவனோடுசரியாகையால் சிவசமவாதியானதென்றறிக. ஆத்மாநித்த வியாபக சைதன்னியனென்றறிக.

௨௮-வது—அத்தியாயம்.

ஐயிக்கவாதிமதம்.

மலம்போமுத்தியில் ஐயிக்கவாதிமதலட்சணம்.

முன்சொன்ன சிவசமவாதியைப்போல் இவனுக்குந் திரிபதார்த்தத்தின் சொரூபலட்சணமுந் தடத்தலட்சணமும் ஆத்மாபந்தப்பட்டுச்செனனமெடுக் கிற பந்தநிலையும்முத்திநிலையுஞ் சரியென்றறிக. இதில் ஐயிக்கவாதிக்குப் பே தமென்னென்னில் ஆத்மா அநாதிசுத்தனென்றுங் கேவல வவத்தையி லானவ மில்லை மாயையுங் கன்மமுமேயுள்ளதென்றுங் கன்மசாம்மிய பரிபாகமுண் டானவாற்ற நாலுவிதமாம் சத்தினிபாதமுண்டான வளவில்ஆசாரியமூர்த்தி யாக எழுந்தருளியவர்கையிற் சமையவிசேஷதீட்சைபெற்று விதிப்படி சிவ னைப்பூசித்து அத்துவாசுத்தி பண்ணுவதான நிருவாணதீட்சையினாலே மா யாகன்மங்களைப் போக்கி அநாதியில்சுத்தாத்மாவுக்கு நடுவேவந்தமாயை கன் மம்போனபிறகு பாலும்பாலும் நீருநீருங்கலந்தாற்போலச் சிவனுடன் கலப்ப தென்றதுவும் பேதமென்றறிக. இதுவுமொரு உருத்திரராலுண்டாக் கப்பட் டதென்றறிக.

௨௯-வது—அத்தியாயம்.

பாசுபதிமதம்.

மலம்போமுத்தியிற் பாசுபதிமதமாவது.

பதிபசு பாசமூன்றுநித்திய மிதிற் பதிசொரூபலட்சணம் பதியானது நா மரூபக்கிரியாரகிதனாய் நிஷ்கள நின்மல நிராமய [illegible]ம்பதிந்த சுத்தனா யிருப்பதுபதி. இனிப்பசுசொரூபலட்சணம் அனேகருமாய்நித்தியருமாய் வியா ர்த்தருமாய் அநாதிமலசம்பந்தராய் பரமாணுசொரூபமாயிருப்பதுபசு. இனிப்

பாசமாவது நித்தியமாய் அனந்தவியாபக சத்தியுண்டாயிருக்கும் இது மூன்றின் சொரூபலட்சணமுடிந்தது. இனி மூன்றின் தடத்தலட்சணமாவது இதிற் பதியின் தடத்தலட்சணமாவது பதியினிடமாகச் சத்திகளுண்டாய் அதுகளிடமாக மூர்த்திகளுண்டாய்ப் பஞ்ச கிருத்தியங்களைச்செய்வது அதெப்படி பதியின்சந்நிதியில் அனுத்திரள்கள்கூடிப் பிரபஞ்சபூதங்களாய் இது முதலாக வுலகங்களையுண்டாக்கும். இனிப் பசு வின் தடம் பசுவுக்குச் சிவன் மாயையினிடமாகப் பரமாணுக்கள்தானேகூடி மாயை கன்மம், பிரபஞ்சங்களாய் பசுவும் பரமாணுவாய்த் தனுகரணபுவன போகங்களோடுகூடி விரிகிறது. இனிப் பாசத்தின் தடம் அணுக்கள்தானேயிறையவன்மூன்றுகை மாயை பூதமூலங்களாய் விரிகிறது இப்படி மூன்றுதடமு முடிந்தது. இனிப் பெத்தநிலையாவது பசுவானது அனுத்திரள்கூடி மாயைகன்மம் பிரபஞ்ச தனுகரணபுவனபோகங்களோடுகூடிப் பந்தப்பட்டுச் செனனமரணப்படுவதென்றறிக. இனி முத்திநிலையாவது கேவலத்திலாணவமில்லைமாயையுங்கன்மமுமே யுள்ளது இதைச் சிவன் அனுதிசுத்தராயிருக்கிற ஆத்மாவினிடத்தில் கூடின கன்மசமத்துவத்தில்சத்திநிபாதமுண்டாக்கி ஆசாரியமூர்த்தியாக எழுந்தருளிமாயாகன்மங்களை அத்துவாசோதனையானநிருவாணதிட்சையில்போக்கி நித்தியவியாபக சைதன்னிய வாத்மா சிவபூசையால் பேதமில்லாமற் சிவனுடன் பாலும்பாலும் நீரு நீருங்கூடினாற்போல் கலப்பது முத்திநிலை யென்றறிக.

௱௯௩. அனுத்திரளிறைவன்முன்ன ரகிலமுமுளதேயாக்கி
மனுப்பலபேதத்தாகு மானவைமலங்கணிங்க
வினைப்பிலாவமலபூசை யிறைவன்பாலியற்றலன்றாற்
றனைப்பிலாமுத்தியென்னச் சாற்றும்பாசுபதிதானே.

௱௯௪. அகிலமிறைமுன் பனுத்திரளைசெய்யுஞ் சகலாத்மாக் கடளையாமலங்க, ளகலவலம்பூசையா லொப்பாகைமுத்தி புகல்கின்றுன்பாசு பதன்பரமாணுவ்.

௱௯௫. பரமாணுவுதானமாயவும்நிற்புணர்ப்பதுகாரணமாகியுலகம்
பன்ன,வரமாகவிறைநிமித்தமாகிநிற்கு மலமூன்றின்பிணிப்
பாகும்பசுக்களெல்லாந், திரமாகவாகமத்தின்முறைமையாலே
திகழாவாகனமுதலாம்படியேயர்ச்சித், துரமாகும்பாசமறவ
னுக்கவொல்லா மொன்பதியொத்திருப்பதேயுயர்வீடாகும்.

என்பது சிவன் நிமித்தகாரணனு யிவன்முன்னகப் பரமாணுவுபாதானமாயிதிற்புணர்ப்பது காரணமாக வுலகத்தையுண்டாக்க ஆத்மாக்க ளெல்லா மூன்றுமலத்திலுங்கூடப்பட்டுப் பந்தனையாம் இந்தப்பந்தம்விட ஆகம முறைமையாலே ஆவாகனமுதலானபடியே பூசைசெய்து மலங்களெல்லா நீங்கிப் பதியோடொத்திருப்பதேவீடாமென்றறிக. இதல்லாமலும் ஆத்மலங்களுமனுப்பேதத்தாலுண்டென்றும் அதுநீங்கிப் பதியோ டொப்பதென்றுஞ்

சொல்லுவதென்றும் ஆத்மா நித்தியவியாபக சைதன்னியன் சீர்த்தத்துவமே சங்காரமாகையா லதைநீக்கி ஞப்திமாத்திரமாதல் மோட்சம் இது வொருருத்திரனாலுண்டானதென்றறிக.

௰௯-வது—அத்தியாயம்.

சங்கிராந்தி வாதிமதம்.

மலம்போமுத்தியிற் சங்கிராந்திவாதிமதம்.

பதி பசு பாசம்-௩-ல் பதிசொரூபம் பதியாவது நிர்விகாரமாய்ச் சுத்தராயிருப்பார் இனிப் பசுவானது அனுதியாய் சுத்தராயிருப்பார் இனிப் பாசமாமாயை சடமாயிருக்கும் இதுமூன்றின்சொரூபலட்சணம் இனி யிந்தமூன்றின் தடத்தலட்சணமாவது பதியொன்றையுந்தட்டாமல் விளக்குப்போலநிற்பன் இனிப் பசுவானது அநேகம் இதுகள் சூரியன்சந்நிதியில் காந்தமிரும்பைச்சேட்டிக்கும்போல மாயையால் கற்பிதமான வுடம்பைச் சேட்டிக்கும் இனி மாயையாகிறது தனுகரணபுவனபோகங்களாய் விரிகிறது ஆ-௩-இனிப் பந்தநிலையாவது உடலியங்கு மவசரத்திற் சலிக்கிறபூட்டையின் அவயவங்கள் தந்தம்தொழிலைச் செய்யுமாறுபோலச் சத்தாதிகளை யிந்திரியங்கள்கிரகிக்கும் இதிலிருந்த பயனை யந்தக்கரணங்களனுபவிக்கும் அந்தக்கரணநீங்கின லிந்திரியங்கள் விஷயமாகிற பயனை யனுபவியாது பிராணவாயு ஒடுங்கி னுடல்சேட்டியாது இப்படிப் பந்தக்கட்டான தத்துவங்களுடனேகூடிச் செனனமரணப்படுவது. இனி முத்திநிலையாவது ஆசாரியன்செய்யப்பட்ட கிரமதிட்சையினால் மூன்றுள்ள தத்துவவிகற்பங்களான மலங்கள் நீங்கிக் கண்ணாடியிலே நிழலாகச் சங்கிரமித்தாற்போல ஆத்மாவில் நிழல்போன்ற சிவனுடைய ஞானஞ் சங்கிரமிக்கும் அப்பொழுது அக்கினியைச்சேர்ந்த காட்டமக்கினியானாற்போலவும் அளத்தைச்சேர்ந்த துரும்பு உப்பானாற்போலவு மிவன்பசுகரணமாறிச் சிவகரணம்புரிந்து அறிவும் ஏகமாய் யானெனதற்றுச் சிவனாயிருப்பனென்றறிக. இதுமுத்திநிலை இனி யிவனுக்கும் முன்சொன்னபாசபதிக்கும் பேதமெப்படியென்னில் அவன் சிவன் முன்பே அனுத்திரளுண்டாக்கின வுலகத்தினால் பசுக்களுக்குப் பந்தமென்றும் ஆவாகனாதி பூசையாலேமலம்போய்மோட்சமென்றுஞ்சொல்லுகையில் இவன் சொன்னதெல்லாம் பேதமென்றறிக.

௰௰-வது—அத்தியாயம்.

பிறவாஹேஸ்வரவாதிமதம்.

மலம்போமுத்தியிற் பிறவாஹேஸ்வரவாதிமதமாவது.

பதி பசு பாச மூன்றின் சொரூபலட்சணமாவது ஈஸ்வரனொருவனுன்

டென்பது ஆத்மாக்களநேகருண்டு மாயையுங்கன்மமுமுண்டு இந்தமூன்றும் அநாதியிலே யுண்டென்றறிக. இனித் தடத்தலட்சணமாவது ஈஸ்வரன் ஒருவன் அதிகாரத்துக்கு ஒரு முத்தாத்மாவந்து பட்டங்கட்டிக் கொள்ளுகிறது இனி யாத்மாக்களுக்கு அநாதிமலமில்லை மாயைகன்மத்தாலே பந்தப்பட்டுக் காரியகாரணங்களாயிருக்கிற தத்துவக்கூட்டத்தால் தநுகரணபுவனபோகங்களைக்கூட்டிச் செனனத்துக்கேதுவாகிறது. இனி மாயையுங்கன்மமு மாத்மாக்களுக்குப் பாசமாய்விரிகிறது இந்தமூன்றுந் தடத்தலட்சணமென்றறிக. இனிப் பந்தநிலையாவது பசுவானது மாயையாலுங் கன்மத்தாலும் பந்தப்பட்டுப் பிறவித்துன்பத்தையநுபவிப்பன் இனி முத்திநிலையாவது இவனுக்கு ஒருபக்குவத்தில் வயிராக்கியஞ்செனித்துப்பக்குவகாலத்திற் குருவைத்தேடித் தீட்சாக்கிரமங்களால் மாயைகன்மமிரண்டையும் நீக்கி யாத்மாசுத்தனானால் அதற்கு ஈஸ்வரன் தன்னுடையஞானத்தை யிந்தவாத்மாவினிடத்தில் சங்கிரமிப்பித்துத்தான்செய்கிறபஞ்சகிருத்தியங்களை யிவனுக்குக்கட்டளையிட்டுத் தன்னதிகாரத்துக் கிவனையிருத்தித் தான்பாரமற்றிருப்பன். அதெப்படி யென்றால் ஒருவன் குடும்பபாரத்தைப் புத்திரனிடத்தில் வைத்துப் பிதாசந்நியாசியானதுபோலவென்றறிக. இனி யிவனும் பின்னொருவன்முத்தனான வாத்மாவைத் தன்னதிகாரத்துக்குவைத்துத்தானும்பாரமற்றிருப்பன். இப்படிப்பாரம்பரையாக ஒருமுத்தாத்மாவைவைத்து ஒரு ஈஸ்வரன் பாரமற்றிருப்பனென்றறிக. இதுமுத்திநிலை யிதல்லாமற்பாரமற்றிருக்கிறதுஅனீஸ்வரன் அந்நியமானபோது ஆத்மாவெருப்புமாத்திரமாயிருப்பதேமோட்சமென்றறிக. இனி யிவனுக்கும் முன்சொன்னவனுக்கும் பேதமென்னென்னில் இதில் முன்சங்கிராந்தவாதி சிவன் விளக்குப்போலே யிருக்க ஆத்மாக்கள் சூரியன்சந்நிதியிலேகாந்தயிரும்பைச் சேட்டிப்பதுபோலச் சிவன் சந்நிதியிலுடலைச்சேட்டிக்கு மென்றுந் தத்துவங்கள்கூடிச் செனனஅதிகாரங்களுக்கு அவனைவைத்துப் பாரமற்றிருப்பனென்று சொல்லுகையில் இருவருக்கும் பேதமுண்டென்றறிக.

௯௨-வது—அத்தியாயம்.

மகாவிரதிமதம்.

மலம்போருத்தியில் மகாவிரதிமதம்.

பதி பசு பாசத்தின் சொரூபமாவது சிவனொருவனுண்டு ஆத்மாக்களநாதியில் மலத்திரையங்களோடு கூடியிருப்பர் மும்மலங்களு மநாதியேயுண்டு இப்படிப் பதி பசு பாசமூன்றும் நித்தியமென்றறிக. இனித் தடத்தலட்சணமாவது பதியானவன் தன்னுடைய கிரியாசத்தியில்லாமல்தான் ஞானசத்தியைக்கொண்டு ஆத்மாக்களைப் பெத்தாவத்தை படச்செய்வது இனிப் பசுவானது மும்மலத்தினாலும் பந்தப்பட்டுச் சிவன் ஞானசத்தியால் செனனவேதுவாகிறது. இனிப் பாசமாவது பசுவுக்குப் பந்தமாய் ஞானசத்தியால ப

க்கெட்டுப் பக்குவமாவது இதுமூன்றின் தடமென்றறிக. இனிப் பந்தநிலையாவது மும்மலத்திலுமநாதியில் பந்தப்பட்டவாத்மாக்கள் மாயை யிடமாகச் சிவஞானந் தநுகரணபுவனபோகங்களையுண்டாக்கி மலபக்குவமாகச்செனனமரணப்படுத்தித் துக்கங்களையநுபவிக்கப்பண்ணுவது இனிமுத்திநிலையாவது ஆத்மாவானது ஒருபக்குவத்தில் தீட்சையாலே மலத்திரையங்களுநீங்கி அதிகரித்து ஆகமப்பிரமாணங்களாலே பூசைசெய்து தேகாந்தத்திலே சுத்தத்துவசங்காரத்தைவிட்டு நித்தியவியாபகசைதன்னியமான வாத்மாசிவனுடைய ஞானசத்தியொன்றையு முடையராய்ச் சிவலோகத்தில் ஞானமாத்திரத்துடனே யிருப்பார்களிது முத்திநிலையென்றறிக.

௱௯௪. வெளியென்பக்குமுதற்றரித்துமெய்விரதத்
தாறுவுரைப்படிநிற்பபாமற்-பேணிப்
புரைதங்காதாரசிவலோகம்புகலாம்
விரதங்காமுன்றன்விதி.

௱௯௫. வெளியோடென்புமக்கு மிக்குமுத்திரையதாகத்
தானுமுன்னுரைத்தநூலிற் சமையாசாரங்கள்பேணி
யாணியாமாகமத்தி னடைவிலேயநுவிதிக்கக்
காணியாமுத்திமாவி ரதிகாளாமுகனேகூறும்.

என்பது சடையும் எலும்பும் ருத்திராட்சமுந் தரித்துச் சிவவாக்கியந்தப்பாமற் சிவபூசை செய்யிற் சிவலோகத்தில் திவ்விய ஞானியா யிருப்பானென்றறிக. நித்தியவியாபக சைதன்னியமானவாத்மா சங்காரமே சுத்தத்துவமானவையா னதைநீங்கி வெருப்புமாத்திரமாவதே மோட்சமென்றறிக. இவனுக்கும் பிரவாகனுக்கும் பேதமென்னென்னிற் பிரவாகன் ஒருமுத்தனுக்கு ஒருமுத்தன் பாரமற்றிருப்பனென்ன இவன் மும்மலபெத்தமு மோட்சமுஞ் சிவஞானசத்தியாலென்றுஞ் சிவலோகத்தின் பூசையாலே ஞானமாத்திரமாயிருப்பாரென்றுஞ் சொல்லுகையாற் பேதமுண்டென்றறிக. இதுவுமொரு ருத்திராலே கற்பிக்கப்பட்டதாம்.

௯௩-வது—அத்தியாயம்.

காளாமுகன்மதம்.

காளாமுகன்மதமாவது, முன் சொன்ன மகாவிரதிபோல் சொரூபம் உடக்கிரமம் பெத்த முத்தி எல்லாஞ்சரியென்றறி). உதாரணம்.

௱௯௬. அத்தியக்குஞ்சடைமுதலா மடையாளங்கொண்டன்பாற்
பத்தியொடேவழிபட்டுப் பருகிபமன்கொலையிமன்
மெத்தரியலவ்வுமேல் வினையாலுடலம்விடும்பொழுது
சித்தர்தொழுஞ்சிவலோக மடைவர்சிவார்ச்சனையாலே.

மகாவிரதிக்கு மிவனுக்குந் தந்திரபேதம் விஞ்சித்துண்டு ஆத்மா நித்திய வியாபக சைதன்னியனென்பதொன்றறிக.

௧௪-வது—அத்தியாயம்.

காபாலிமதம்.

காபாலிமதமாவது முன்சொன்ன மகாவிரதி காளாமுகன்போலே யுபக்கிரமம் உபசங்காரம் பெத்த முத்தி நாலுமிவனுக்குஞ் சரியென்றறிக. இவனுக்கு மவனுக்குந் தந்திரபேதமுண்டென்றறிக. இதுவுமொரு ருத்திரராலே கற்பிக்கப்பட்டது. பாசுபத மகாவிரத காபாலிக மிந்த மூன்று சாத்திரமும் மாயாதத்துவத்திலும் வித்தியாதத்துவத்திலு மிருக்கிற மூன்று ருத்திரராலே சொன்னதென்றறிக.

௧௫-வது—அத்தியாயம்.

அவிகாரவாதிமதம்.

அவிகாரவாதிமதமாவது சொரூபலட்சணம் விகாரமற்று அவிகாரமாய் நித்தியமானபதியொன்றுண்டு ஆத்மாக்களனேகராணவத்தாலே கட்டப்பட்டு அஞ்ஞானமாயிருப்பார் ஆணவமலமிருளாம் ஆக பதி பசு பாச மூன்று மநாதி நித்தியமென்றறிக. இனித் தடத்தலட்சணம் பதியானது தண்ணீரும் நிழலும்போல வந்தடைந்தவரை விடாயுந்தாகமுந்தீர்த்து அடையாதவரையென்றடையாதுபோல விருக்கும். இனிப் பசுவானது சிவனுடையஞானத்தைக்கொண்டு சர்வத்தையுமறியும் பாசமானது ஆத்மாக்களைமறைத்திருக்கு ஆத்மாசிவஞானத்தைக் கொள்ளுகையால் நீக்குதற்கேதுவா யிருப்பது ஆக மூன்றின் தடத்தலட்சணமு மிப்படியென்றறிக. இனி ஆத்மா பெத்தநிலையாவது ஆத்மாக்களாணவமிகும்பொருட்டு ஒருகர்த்தா வழிவிப்பதில்லாமற் சிவஞானமாகிறதைத் தாங்களேபற்றிக்கொண்டு இதனால் இந்திரியங்களைக்கொண்டு சத்தாதி விஷயங்களைப்பற்றி விஷயங்களால் பந்தப்பட்டுச் செனனமரணப்படுவது பெத்தநிலையென்றறிக. இனி முத்திநிலையாவது ஆணவமலமிருளாம் வந்தவிடத்து இருட்டறையில் இருக்கிற பதார்த்தத்தை வெளிக்கத்தீபத்தைக் கொண்டுமாபோல ஆணவ விருள்போக ஞானமாகியவிளக்கைக்கொண்டுபோது ஒருவர்பெற்று நீரு நிழலும் வந்தாரை வரவென்னும் போதுமாப் பாவென்று மில்லாமல் விகாரமற்றிருக்கத் தண்ணீர்வேட்டவனும் வெய்யிலிற்பட்டவனும் வயிற்றைச்சேர்த்து விடாயுந் தாகமுந்தீர்த்தாற்போல விகாரமற்றிருக்கிற சிவனைப் பிறவித்துன்பத்தில் வருந்தின ஆத்மாக்கள்தானே ஞானத்தாலேசேர்ந்து துக்கமற்றிருப்பார்களென்றறிக. இவர்கள் வேஷம் நரகபால பிக்ஷடனமென்றறிக. சுத்தருத்திரவமே சங்காரமாலைகயா லதுநீங்கி ஞெப்திமாத்திரமானதே மோட்சமென்றறிக. இதுவு

மொருருத்திர கற்பிதமாம். இனி முன்சொன்ன காபாலிக்கு மிவனுக்கும் பேதமென்னெனில் ஆத்மாக்கள் சிவஞானசத்தியாலே மலத்தினையுமு நீக்கித் திட்சையாலே பூசைசெய்து தேகாந்தத்திலே மோட்சமென்று சொல்லுகையில் இவன் சிவஞானத்தைக்கொண்டு ஆத்மாக்கள்தானே மோட்சமடைவார்களென்கையா லிருவருக்கும் பேதமுண்டென்றறிக. ஆத்மா நித்தியவியாபக சைதன்னியனென்றறிக. மலம்போமுத்தியிற்சிவசமவாதி அழிக்கவாதி பாசுபதி சங்கிராந்தவாதி பிறவாஷேஸ்வரவாதி மகாவிரதி காளாமுகன் காபாலி அவிகாரவாதி இந்த - ௧௦ - பெயரும் மும்மலவர் சிலர் இரண்டுமலவர் சிலர் இதுகள்தீர்ந்தவிடத்தில் மோட்சம் பெறுவாரென்றறிக.

௧௬-வது—அத்தியாயம்.

சம்மேளிதசைவமதம்.

௱௬௬. நித்தமாம்பதியிரு பசுபாசத்தா னிகளங்காம்பசுவுக்கும் பாசந்தானு, முத்தனும்பதியவனுமனாதியாக முழுமலனும் பசுபெத்தமவனமேவாம், பத்திஞானத்தாலும் பாசங்கெட்டுப்பதியோடுமெளிதொன்றும் பகருமுத்தி, சத்தமாஞ்சம்மேளிசைவமன்றித் தூரிசறநற்பொருளென்றோ சொல்லுங்காலே.

இனிப் பதி பசு பாச மூன்றின் சொரூபலட்சணம். பதி பசு பாச மூன்றும் நித்தம் இதிற்பசுவுக்கு அநாதியாய்ப் பாசம் பந்திக்கும்பதி அநாதி முத்தன்பாசமநாதி செடமாயாத்மாவுக்குப் பந்தமுமாமென்றறிக இனித் தடத்தலட்சணம் ஈஸ்வரன் வயிந்தவசீகமுடையவன் பசுவானது அனேகமுந் தனுகரணபுவனபோகங்களுடனே கூடுகிறதும் பாசமானது ஆத்மாக்களைப் பந்தித்து விடுகிறதற்கேதுவானது இப்படிமூன்றின் தடமென்றறிக. இனிப் பெத்தநிலையாவது பசுவானது பாசத்தினாலே பெந்தப்பட்டுத் தனுகரணங்களிலேகூடிச் செனனமரணப்படுவது இனி முத்திநிலையாவது சிவனைத்தியானம்செய்து ஞானபூசையாலே பாசபந்தங்களைவிட்டுச் சிவனோடுகூடுகிறதே முத்தியென்றறிக.

வெண்பா.

௱௬௭. பாசமாம்பெந்தம் பசுபெத்தன்முத்தனு
மீசனநாதியிவர் ஞான- பூசையா
லம்மோகமாறி யுயரொன்றல்லிடென்றான்
சம்மேளிதசைவன் றான்.

௱௬௮. பந்தமாம்பாசபெத்தன் பசுபதிமுத்தனுமு
முத்தியவநாதியிசன் மூதுயிர்ஞானபூசை
யந்தவாய்மையிற்செய்ய வழிவிலாச்சிவபந்தத்
துத்தமாமுத்தியென்னச் சிவசம்மேளிதனுரைக்கும்.

முன்சொன்ன அதிகாரவாதிக்கு மிவனுக்கும் பேதமென்னென்னில் அவன் சிவஞானத்தால்தானேபோய்ச் சிவனையடைவானென்ன இவன் ஞான பூசையாற் சிவனோடுகலப்பானென்கையாற் பேதமுண்டென்றறிக.

௱௭-வது—அத்தியாயம்.

சைவத்திற் பேதாபேதவாதிமதம்.

சொருபலட்சணமாவது.

௱௪௨. அ யிலதாய்ச் சச்சிதானந்தமாகி யகண்டிதமாய்நித்தமாயனு யாகிப், பொறிகரணக் குணங்குறிகள் விகாரமின்றாய்ப் பூரணமாய் ஒப்பிலதாயமலமாகிச், செறிவரிதாய் யிகச்சிறிதாய்ப் பெரிதுமாகிச் சித்தசித்தாயுள்ளதனைச் சேட்டித்தொன்றாய்ப், பிறிவிலதாய்ப் பேரொளியாய்ப் பெண்ணையானன்றாய்ப், பெரும்பொருளாம் பதிசொருபம் பேசுங்காலே.

தடத்தலட்சணமாவது, சிவநெறிப்பிரகாசத்தில்.

௱௪௩. அன்னியமாய்னைத்துயிர்க்கும் மலமதயாஞ் சிவன்றனைத் தினையும்வியாபிக்கு மதனாற்றனதுவாய்ப், பின்னமறவின்றயிரின்றன்மைக்கின்றாய்ப்பெறுவிப்பன்வினைக்கீடாய்ப் பிரிவில் தாஞ்சத்தி, தன்னையோர்காரணமாய் மாயைதனி லுயிர்க்குத் தனுவாதிகான்கினையுந் தானன்போலென்னின், மன்னியிடக்காற்றுதான் விசைபுடனேகடப்பால் வந்ததிக்குத்திரையாதிவாறுபோன்மதியே.

இனி மெய்மொழியில்.

௱௪௪. சுருக்கமில்சிவ த்திற்சத்தி தோய்ந்தபின் மாயாசத்தி செருக்கியேசெப்பந்தாங்கிச் செகத்தைமுன்பீன்றதன்மை யருக்கன்றன்கிரணயோகா லந்தரத்திலம்புமேகப் பெருக்கநீர்கெப்பந்தாங்கிப் பெய்யுமாமழைபோலன்றே.

௱௪௫. சத்தியின்றன்பேதத்தாற்சிவனுமங்கே சததனெந்நித்தியுத் தந்தானுமேலும், புத்திமுத்தியுதவுபிரவித்தனென்று பொருட்டியிடுயிலை மோடுபோகவதிகார, யித்தகையநூவரிலேசத்தவாகியெழில்ஞானபேவடிவாயிச்சைதொழில்சைந்து, சுத்தமாகலாதிதோற்றுமுனமிலையத் தொலைவதனிற் புரிவாருட்சூக்குமவைந்தொழிலே.

என்பது சத்தியின்பேதத்தாலே சிவனும் சத்தன் புத்தி புத்தன் பிரவித்தனென்று மூன்றும். இவர்கள் யடபோகவதிகாரஞ்செய்வார் இதிற் சத்

தர் உருவாகி ஞானமேவடிவா யிச்சைதொழிலுடனிசைந்து சுத்த தத்துவமுங் கலாதிகளுந் தோன்றுகிறதற்கு முன்பே லயமாயெல்லாமிறந்தடியுமிடத்திலே சூட்சுமவைந்தொழிலைச் செய்வர் இனிச் சத்தாகிறவர் சூக்குமவைந்தொழில் செய்வதேதென்னில் லயகாலமுடிந்து சிருஷ்டிதொடங்கிறகாலத்தில் பக்குவாத்மாக்களுக்குப் பாமுத்தியளித்துப் பின்பு பக்குவமில்லாத வாத்மாக்களைமறைத்து அவர்கன்மங்கள் தொலையப் பருவமுறச்செய்து மாயாசூக்குமமான மகாமாயையுந் தூலமான சுத்தாசுத்த மாயையுந் தோன்றும்வகைசெய்து கர்த்தா தனதருளாகிற சமவாயசத்தியைக்கொண்டு விந்துவாகிற மகாமாயையைக்கலங்கல்செய்வித்து அந்தச் சமவாயமாகிற சிற்சத்தியோகமாயையென்னும் பெயருண்டா யெல்லாமுண்டாகிறதற்கு யோனியுமாயிருக்கும். இஃதெப்படி யோனியாயின்று எல்லாவற்றையு முண்டாக்குமென்னில்.

மெய்மொழியில்.

௱௪௬. பாஞ்சத்தியுதியாகின்ற ப கிரணம்பதிந்தாங்கா யிரஞ்சித்தயோதுகாம மெழிக்கொள்ளு டமாயைக்குத் திரஞ்சித்தின்புணர்ச்சியாலே செகத்தைமுன்செப்பந்தாங்கி யரஞ்சித்தாயின்றுதானே யுலகங்களீன்றதன்றே.

பரமாகிற சைதன்னியசத்தியி லுதிக்கப்பட்ட கிரணங்களானவைசென்று விழுந்து மகாமாயையிலே போய்க் கூடினவுடனே மாயைக்குக் குண்டலியென்றுபெயராய் முன்சொன்ன சிற்சத்திகிரண சையோகத்தாலே செகத்தைக் கெற்பந்தரித்துத் தானே சைதன்னியரூபமாய்நின்று செகத்தையீன்றது மாயையென்றறிக. ஆகையால் சிற்சத்தியாலே மாயாசத்திகெற்பமாயுலகையீன்ற தன்மையினால் சிற்சத்தி இஃதோடு கூடினபோது அதற்கும் யோகமாயையென்று பெயராகையால் யோனியாய்நின்று உண்டாக்கினதென்றறிக. இதற்கெல்லா முதன்மையாகிற சத்தராகிறவர் தமது சிற்சடசத்திகளைக் கொண்டு உண்டாக்கிநிமித்தகாரணமாவன. இவருக்கெல்லாவற்றையு முண்டாக்கிறவிந்து உபாதானகாரணமாகுமிதிலே சத்தராகிறசிவனுஞ் சமவாயசத்தியாகிற சிற்சத்தியுமிருவரும் திஷ்டிக்கும்போது நாதவிந்துகளுண்டாம் இந்த விந்துவில் சத்தருடைய கிரியாசத்தியடைந்து கலங்கல் செய்து அக்கரங்கள் நாதாதிகளனைத்தினையு முண்டாக்கும். அதெப்படியென்னில் முன்சொன்ன குடிலையிலே தோன்றின விந்துவில் அதோபாகத்திலே யம்பிகையுதையமா யிவளிடத்திற் சயைகாளவுத்தி சனைநவா மயிவைநாலு முண்டா யிந்தநாலுசத்தியும் நிவிர்த்திசத்திமுத லோறு சத்திகளையுண்டாக்க ஆ முன்சொன்ன நாலுசத்திகூடப் பதினைஞ்சத்தியு மெல்லாவற்றிலும் வியாபிக்கும் இந்தச் சத்திகளாலே வர்ணங்களுதித்திடுமிதில் முத்திநாதமயமாய் விஞ்ஞானவொளியாய் மொழிபவைக்குமுதலாய்ச் சூக்குமைபிறக்கும் இந்தச் சூக்குமை விந்துமயமாய் விர்த்தியைப்பொருந்திப் பைசந்திவாக்காம் இது மயிலின்முட்டையிலே பலவர்ணங்களிருக்க அந்தவர்ணங்கள்தோன்றாமல்

நீராயிருந்தாற்போல அந்தமுட்டையை யெடுத்து சாய்த்துச்சாய்த்தால் வர்னங்கள்தோன்றியும் உடைத்தால் வர்னந்தோன்றாமல் நீராய்போம் இத்தன்மைபோல முன்சொன்ன சத்திசொரூபமான பதினாறு மெழுத்தும் பலவர்னங்களையுமடக்கிக்கொண்டு மணியோசைபோலே நிற்கும் இந்தப் பைசந்தியிலுண்டான மத்திமைவாக்கானது அகாமாய் வாமை முதலான சத்திகளையாகமாக்கொண்டு பதினாறக்ஷரமாய்த் தானே பிரமவேதாதிக்குபாதானமாய்ப் பிறகுதான்விரிந்து கவ்வாதி - ரு - வர்க்கமும் டவ்வாதி சுவ்வந்தம் -டு- வர்க்கமும் ஆக பதினைந்துவர்க்கமாம் சரானுசத்திலே கம்முதல் ௬௰ - அக்ஷரமுமாய்ச் சத்தமுமர்த்தமுமாய்க் கருதிய ம். இனிச் சத்தமு மர்த்தமுஞ் செவியிலேகேட்க சவனிப்பது மத்திமையிலுண்டான வைகரி வாக்கென்றறிக. முன்சொன்ன உயிரெழுத்துப்பதினாறும் கர்த்தா அதிட்டிப்பார் இதற்குடலாகிய - ௬௰ - எழுத்தையுஞ் சத்திகள் அதிட்டிக்கும் ஆகையால் சிவன் சத்தியானது குடிலையிற்பிறந்த நாதவிந்துவைப் பதிட்டிக்கையாலே யிதினுடைய பெயராலே சிவனுக்குஞ் சத்திக்கும் பெயராகி வேறுபெயராயுங் குடிலையில் நாதவிந்துவுக்குச் சிவன் சத்தியரால் சிவன்சத்தியென்று பெயராமென்றறிக. பின்னும் வாக்காதிகளுண்டாக்கைபால் வாகீசனென்றும்பெயராம். இந்தவாக்குகாலும் சிவிர்த்திகளாலே பிரேரிக்கப்பட்டு சிவிர்த்தாதியிலுண்டான வுயிர்களுக்கு வாக்கிலைபோலும் கலைகள்சமுத்திரம்போலும் உள்ளத்திலே யுதித்துச் செய்யில் நிகழ்தல்செய்து பந்தமாய்ச்சிவஞானமுண்டானபோது நீங்கும் முன்னிருள்போலவென்றறிக.

௱௭௭. பவனசுத்தகாலமுடனியதிகலையாதி
பவனுக்கிப்புவனங்கள்பதினொந்தாக்கிச்
சிவனுக்குச்சமனுகிப்பரமுத்தியடைவோர்க்கு
யவ்விடத்திலேதனுவாதியாக்கிவிப்பன்.

இப்பால் விந்துவால் சாதாக்கிய தத்துவத்தையுண்டாக்கி யிதில் சதாசிவர்முதலான அனுச்சதாசிவர்களை யிருக்கச்செய்து இந்தவனைத் தத்துவங்களனைத்திலுஞ் சத்தியால் சிவனியற்றச்செய்து இயற்றப்பட்ட மந்திரமுதலான ஆறத்துவாவிலுஞ் சிவன் பிரிவறநிற்பன். இம்மட்டுஞ் சூக்ஷும வைந்தொழிலென்றறிக. இனிக் கன்மசாதாக்கியர் வரலாறு.

௱௭௮. பஞ்சசத்திவிந்துவினிற்பதியுங்காலை பருதியொளி யேந்துந்தபோது, விஞ்சுசுடருதித்ததுபோலலாசத்தி தோன்றவேயோர்சாதாதியைந்தா, யெஞ்சலிலாப்பஞ்சசத்தியுதிக்கு மிவைதனுவாய்க்கருமசாதாக்கியர்தாமே, தஞ்சமாயனைத்துயிர்க்குங்கருணைசெய்யச் சதாசிவத்திறையாய்த்தரிப்பர்தாமே.

என்றது சிவசத்திகளாகிற பஞ்சசத்திகளும் மகாமாயையிலே பரவுதலில் பருதியொளிகாந்தத்திலே உதித்து அனல் பிறந்தாற்போலப்

பாசத்தியுண்டாயிதிலீசானாதி பஞ்சமந்திரமுண்டாயிவை தனுவாய்க் கருமசாதாக்கியர் முன்சொன்ன சாதாக்கிய தத்துவத்திலே யிருப்பர் இவருக்கு நாதபஞ்சசத்திகளு முருவுள்ள விந்துவிலேகூடத் தோன்றினகலையால் உண்டானபஞ்சமந்திரம் ரூபாரூபமானகையாற் சதாசிவரும் ரூபாரூபமா யுத்தியுத்தபொதுவென்கிற நாமமுமுண்டாயிருப்பர் இவர் ஆணவத்தின்பருவநோக்கித் தானைவைந்தொழிலுஞ்செய்வர். இனி யிந்தச் சாதாக்கிய தத்துவத்தில் எவ்வதத்துவமும் இதில் சுத்தவித்தையு முண்டாக்கி சதாசிவமுதல் மூன்றுதத்துவத்திலு மிவாறுபுவனமாக்கி யிருவினையு மாயையுநீங்கியாணவமொன்றேயிலங்கின விஞ்ஞானகேவலரிடத்தில் இவர்தா சத்திநிபாதஞ் சேர்ந்தபோது சிவமாகப் பரமுத்திசேர்ப்பர் இவரசத்திநிபாதஞ் சேர்ந்திருந்து பக்குவமைந்து பேதமாம். இதின்முதல் பக்குவருக்கு அபரமுத்திக்தானத்தில் புனிதஞானமுதன்மையெல்லாம்பொருந்திச் சிவசமமாயிருக்கச்செய்வர்.

இரண்டாம்பக்குவருக்கு.

௱௭௯. இருமொழிந்திட்டேகவந்திவுமலமாயுள்ள விருமூன்றுகுணமவினாக்கிமெய்முமாக, வருமெப்புரிந்தவிந்துவானதத்துவத்தமையமர்விப்பன்.

இனி மற்றமூன்று இரண்டாம்பக்குவருக்கும் பாசநீக்கிச் சதாசிவ ஈஸ்வர ருத்திரராகச்செய்வது இம்மூவருஞ் சதாசிவம் ஈஸ்வரஞ் சுத்தவித்தையில் மெய்ஞ்ஞானம்பெற்று அதின் இருந்து பிரளயகாலத்தே பரமுத்திபெறுவர் இனி முன்சொன்ன கருமசாதாக்கியரிடமாகஞானவனத்தெசனை மருவியிந்து மூர்த்தி விஸ்வாதத்துவத்துக்கதிபராகி அதோமாயாகாரியத்தைப்புரிந்து பிரவர்த்தகரென்கிற நாமமுண்டாயிருப்பர் இனிஞானவடிவாகையாற் சத்தருவமாயுலகனைத்திலுக்குமதிகராயிருப்பர் கிரியைசமமானவடிவாகையால் ரூபாரூபமாயுத்தியுத்தருலகனைத்திலுக்கும் பரமகாரணமாய்ச் சீர்திக்கப்பட்டவராயிருப்பர் இனி ஞானங்குறைந்து கிரியை அதிகமானவடிவமாகையாற் பிரவர்த்தரானவருருவமாயுலகனைத்திலுக்கும் பூசாயோக்கியருமாயும் தியானயோக்கியருமாயு மிருப்பர் இனிக் கருமசாதாக்கியத்தில் - ௨௫ - பேதமான மகேஸ்வரதேவரிருப்பர் இவரிதையத்திலுருத்திரதேவருதிப்பர் வைதுபாசிசத்திற் பிரமா இடதுபாரிசத்தில் விஷ்ணு மூன்றுநேத்திரத்திலும் ரவி சசி சிகி மூன்றுமுதிக்கும் வாக்கிற் பாரதியாளுஞ் சுருதியாகம முதலானது தோன்றும் சுவாசத்திலவாயுக்களுத்தித்திலனைவன் பின்னும் இதையத்தில் கந்தர் கன்னத்திற் கோடிமுனிவர் ரோமத்தில் - ௩௩ - கோடி தேவர்கள் உதரத்திலணிறந்த சிவாகிசருண்டாம் இவைகளுக்கெல்லாம் பின்னமாய்த் திரிதனுமா யுபாதானமுமாயிருப்பர் இந்தமகேஸ்வரதேவர் அம்பிடத்தில் ஸ்ரீகண்டருத்திரதேவரை யுண்டாக்கிச் சுத்தவித்தைக் கதிபராயிருக்கச்செய்வர் இதிற் பிண்டிதார்த்தம் சதாசிவர் மாயாருக்குமுநாலசத்திகளை இதில் தமது சமவாயசத்தியால் மகாமாயையைக் கலக்கல்செய்வித்து அந்தச் சமவாயசத்திதானே யோகமாயையென்பதுமுண்டான யோனியாயிருக்கத் தானேயெல்லாவற்றிற்கும் நிமித்தகுருவன் விந்துவைத்தனக் குபாதானமாக நாதவிந்துக்களையுண்டாக்கி யிந்தவி

க்துவைத் தமது கிரியாசத்தியால் கலக்குல்செய்வித்து அதோபாகத்தில் அம் பாகியுண்டாகி யிதில் வாமை முதலான நாலுசத்தியுண்டாகி யிந்த வாமிற் பனிரெண்டுசத்திகளுண்டாகி ஆகப் பதினாறுசத்தியாலும்வாக்குநாலுந்தோ ன்றியிதில் நாலுசத்தியால் ஐம்பிரெழுத்துப்பதினாறுமுண்டாக இதைச் சிவன் திட்டிக்க மற்றப்பனிரெண்டுசத்தியும் கம்முதல் -ஐ- வர்க்கமா யுடலெழுத் து - ௩௰ - ம் முண்டாக்கி இதைச் சத்தி யதிட்டிக்க இந்தவாக்குகளை கிவர்த் தாதி பிரேரிக்கச்செய்து இதின்பிறகு முன்சொன்ன விந்துவால் சாதாக்கிய த்தையுண்டாக்கி யிதில் கன்மசாதாக்கியர் அனுச் சதாசிவரை யிருக்கச்செ ய்து இதில் ஈசுவர தத்துவத்தையுண்டாக்கி இதில் முன் கன்மசதாசிவரிடத் திலுண்டான ஈசுவரனுக் கிருப்பிடமாக்கி யிந்தமஹேசுவரரிடத்தி லுருத்திர னையுண்டாக்கிப் பிரமனைச் சுத்தவித்தையி லிருக்கச்செய்வர். இப்பா லீசுவரா னவர் பிரமனுக்கு விளையோறுத்துப் பாழுத்தி மேவச்செய்து பக்குவமி ல்லாதவனுக்கு வினைபெயழித்து மலமாத்திரம் நிறுத்தி குத்திரர்களாகிப் புவ னைசாரச்செய்து அக்காரகாலத்தில் சுத்தருத்திரனிப்பர். இப்படிப்பட்ட ஈசுவரன் புவனங்களுக் காதாரமாகத் தத்துவங்களையுந் தாத்திகங்களையும் அ தோமாயையிலுண்டாக்குமுறைமை இனி யீசுவரசத்தியானது அதோமா யையைக் கலக்கல்செய்ய அந்தச்சத்தியால் காரியமாயாசத்தியுண்டா யிந்த க்காரியமாயையில் காலநியதிகலை முறைப்படின்றியுதிக்க இதிற்புவனங்களைச் சேர்ப்பர் இனி மகேசரிடத்திலுண்டான உருத்திரர் கலையை யதிட்டித்துப் பிரகிருதிமாயையையுண்டாக்கி யிதில் வித்தைதோன்றி யிதில்ராகந்தோன் றி யிப்படி காலம் நியதி காரியமாயை கலை ஆக - ௫ - ம் இஃதோடு முன்சொ ன்ன கலையிலுண்டான பிரகிருதி -க- இதற்கு அவ்வியத்தமென்றும் மானெ ன்றும் பிரகிர்தியென்றும் பெயராம் இந்தப்பிறகிருதியிலுண்டான வித்தை ராகம் - உ - ஆக ஆறுமுண்டாம் இந்தோடுகூடின ஆத்மாவுக்குப் புருடனெ ன்று பெயராமென்றறிக. முன்கலையிலுண்டான பிறகிர்தியில் முக்குணமு ண்டா யிதை மும்மூர்த்திகளுக்குங்கொடுத்து மூவரு மூன்றுகுணத்தின்படி யே ஆக்கி யளித்தழிப்பார் அதெப்படியெனனில் மானி லதோபாகத்திற் சித் தமு மிதிற் புத்தியுமா யிது - ௫ - பாவமுடைத்தா யிதி லாங்காரந்தோன்றி யிந்தவாங்கார முன்சொன்ன முக்குணபேதத்தாலே தைசத வைகரி பூதா தியென்று மூன்றா யிதில் தைசதவாங்காரத்தில் மனமுஞ் சோத்திராதியும் வைகரியில்வாக்காதியும் பூதாதியிற்சத்தாதியும் சத்தாதியிற் பஞ்சபூதமுமாக உசு- முண்டாய் முன்சொன்னதுகூட மூன்று மாயையிலும் - ௩௬ - தத்துவ முண்டாமென்றறிக.

செத்தியாரில்.

௩௫௰. வித்தைகளீசர் சதாசிவரென்றிவர்க்கு
வைத்துறுபதங்கள்வன்ன புவனங்கண்மந்திரங்க
டத்துவஞ்சரீரம்போகந் காரணசடாமெலாம்
மொய்த்திடும்விந்துவந்த துயர்காரணமாகின்றே.

என்பது. உருத்திரன், ஈஸ்வரன், சதாசிவன், இம்மூவரும் மந்திரம் பதம், வன்னம், புவனம், தத்துவம், சரீரம், போகம், காரணங்களெல்லா மகாமாயையிலுண்டானதென்றது. இனிப் பரனானவன் தனது சத்திகண் ணாக எல்லாமறிவன். அதெப்படி, ஞானமே விழி, திரோதையேகருமணி, யிச்சாஞானக்கிரியையே அதற்குள்ளொளியாகக் காண்பன். இந்தச்சிருஷ் டிபேதந் சிவ சிருஷ்டி, சத்தி சிருஷ்டி, மூர்த்திசிருஷ்டி, யிதின்பெயர். சங்கற்ப, விகற்ப. அதிகார மென்றுமாம். இந்த மூன்று சிருஷ்டியையுஞ் சதாசிவன், மஹேஸ்வரன், உருத்திரன், இம்மூவரு மூன்றுவகைச் சிவனுக்கு மும்மாயையிலும் பெந்தமுண்டாக்குவர். அதெப்படி சிவந், சத்தியை யுண்டாக்கிச், சத்திகள் மூர்த்திகளை யுண்டாக்கி, மூர்த்திகள் மும்மாயையி லு மூவகைச்சீவராசிகளுக்கும் பெந்தப்படுத்துவர். இனி மாயைகண்ணுகக் காண்பது பசுவர்க்கம்.

5370

௩௫௧. பரன்பிரமசாரிபரைகன்னியாகும் பரம்பரனைச்சத்திபதுப
வியாதென்றும், வரம்பிலனுக்கிறையிறையோடாக்கி மன்றுமு
ம்பிப்பாங்கியெனநீங்குஞ்சத்தி, குரம்பையிலைம்புலனுயிர்க
ருந்துமாறு கூடினைமம்பொறிபுலனின்கணைகொள்வா, யரு
ம்பொறியைபொழிந்துயிரைம்புலனைக்கூடா வத்தனையச்சத்
தியாழிந்தடைந்திடாவே.

இது பிரமத்துக்குத் தடத்தலட்சணமு மும்மாயைக்குத் தடத்தலட்ச ணமுஞ் சிவநெறிப்பிரகாசப்படி சொன்னதென்றறிக.

இனிப் பசுலட்சணஞ் சிவநெறியில்.

௩௫௨. சாற்றியிடுஞ்சம்பந்தமானதுதான்பதிக்குஞ் சத்திக்குஞ்ச
மவாயம் பதிக்குமுயிர்தனக்கும், போற்றியிடவேறெனவே
பொறுப்பதுமாய்ப்பிரியாப் புணர்ச்சியிலேதாதாத்மியமாய்ப்
புகலு, மாற்றியிடச்சிவனருளாம்பசுக்கள்பாம்பாச மாறுவதா
லுறுதியாஞ்சையோகமாகு,மேற்றிகழுமுலகுக்குமுயிர்க்குஞ்
சம்பந்த மேவியிடுஞ்சையுக்தசமவாயமெனவே.

என்பது. பதிக்குஞ் சத்திக்குஞ் சம்பந்தமென்றது, நிர்மாணஞ்செய் கிறவேலைக்கு உபகாரணங்கள் போலச் சிவனுக்குச் சத்தியானதென்றறிக. பதிக்கு முயிருக்குஞ் சமவாயமென்றது, மகனைவிடக்கடலில்லை. நாலை விடப் படமில்லை யென்றதுபோலப் பதியைவிடச் சிவனில்லை யென்றது "போற்றியிடவேறெனவேபொறுப்பதுமாய்,, என்றது, வேறென்று சொ ல்லத் தக்கதாகவுஞ் சொல்லப்பெறுகிறதாய்த் திரும்பத் தாதாத்மிக மாவா னென்னிற் பதியைவிட வாத்மாவுக்குப் பிரிய வேறிடமில்லாமை ஃதோடு பொருத்தியிருக்கையாலென்றது. ஆனால் ஆத்மா சிவனுக் கன்னியமோவெ ன்னில் அல்ல பாசக்கள்பாற் பாசத்தை நீக்கினால் நீங்குவதாகையால், அ திலே பதிக்கு மாத்மாவுக்குஞ் சையோகமென்றறியவேண்டும். அதெப்படி

என்னில், மலத்தால் வேறுபட்டதாகையால் மலம்போனால் ஆறுநிசையோக திறன்றறிக. இனி உடலுக்கும் உயிருக்குஞ் சம்பந்தமாவது, சையுத்த சமவாயமா யிருக்கும். அதெப்படி, கூடினதாகிலும் வேறென்று சொல்லப் போகாமற் கூடியிருக்கையாலென்றறிக. இனிசமவாய மென்றவர்த்தம், அவயவங்கள் வேறாயிருந்தாலும், அவயவியைவிடாதவதில்லை. அதெப்படி, முகத்தில் மூக்கு, கண், தாடை, வேறானாலு முகத்தைவிடவதுகள் வேறல்லவென்றறிக.

மெய்மொழி.

௱௫௩. சின்மயமாதலாலே செகத்திநிற்சராசரங்க
டன்மையுணர்ந்துபார்க்கிற் சத்தியுஞ்சிவமுமேகாண்
சின்மயசிவன்றான்சிவன் சிற்சத்தியறிவுமாயை
தன்மயங்காமென்றே சாத்திநிச்சியார்த்தம்.

௱௫௪. விண்ணனின்மழைக்குப்பத்தி வேலைநீர்வெய்யோன்காந்த
கண்ணியதிக்கும்பத்தி கலந்ததியன்றியில்லை
நண்ணியப்பிரப்பி னுடங்குதைகனக்கட்கெல்லாம்
மெண்ணின்மற்றன்றோசொல்லினிருஞ்சிவமன்றிவித்தே.

சிவானந்தமாலையிற் பசுலட்சணத்தில்.

௱௫௫. சார்வறிவுபோதந் சதசத்துசித்தறிவு
பேரறிவுவென்றிவனைப் பேசாதே-நீர
விவன்செய்தி யொன்று மிலாயிங்கிவனையெண்ணிற்
சிவன்செய்தியென்றே தெளி.

௱௫௬. வாராயறிவுடைய மாறாவுனக்கினிய
போரவகையலவும் பேசினேம்-நேரா
வுவமையெலாமோயவும் ஒழிந்தவிடத்துன்னைச்
சிவமயமென்றுள்ளே தெளி.

௱௫௭. மும்முதலுந்த மெனமொழிந்தோமுத்திநிலை
மும்முறையாமென்றே மாங்கனுகேள்-மும்மைக்
கழிவின்மைகாட்டும் காலாராதயின்ப
மொழிவின்மையேமுதன் மூன்றும்.

௱௫௮. ஒங்குஞ்சிவமொழியவில்லையில்லையென்றனை
யங்கந்திரள்கருவி யாணவமாம்-பொங்குயிருண்
மைசெய்தமாமாயை மாயைவினைமற்றமெலாம்
பொய்பொய்பொய் பொய்பொய்பொய்.

தனி

௱௫௯. தம்மைத்தமக்கறநி பெற்றோர்கள்தாளிக்க
மும்மைக்குமொன்றே முதல்.

வெண்பா.

௱௬௰. ஆணவமேதாருயிரோ தாதிமுதலே தன்று
காணநெடுநூல்விரித்து கற்றதே-மாணுமே
யென்போதங்கிழாயிக்கெப்போதுந் சீவனமா
நின்போதமும் மலமாய்நில்.

சிவவாக்கியத்தில்.

௱௬௧. சத்தியாவதும்முடம் நயக்குசோதியுஞ்சிவம்
பித்தர்காளிதற்குமேம் பிதற்றலாவதில்லையே.

௱௬௨. என்னகத்துளென்னைநா னெங்குநாடியோடினேன்
னென்னகத்துளென்னைநா னறிந்திலாமையாதலா
லென்னகத்துளென்னைநானறிந்துமெய்தெரிந்தபி
னென்னகத்துளென்னையன்றி யாதுமொன்றுகண்டிலேன்.

திருமந்திரத்தில்.

௱௬௩. சித்தினிலன்றி முனையிலையம்முனை
வித்தினிலன்றி வெளிப்படுமாறில்லை
வித்துமுனையுமுடனல்ல வேறல்ல
வத்தன்மைத்தாகுமரநெறிதானே.

இப்படிச்சிவனை யல்லாமலாத்மா வேறல்ல வென்று, சகல ஆகமங்களுஞ் சொல்லும், இதல்லாமல். வேதத்தில் கீழோற்பல வாக்கியமுங்கண்ட வாக்கியமுஞ்சாட்சி இனி உயிரானது ஆணவ மலத்தடையுந்திர்க்குமற்றபாசங்களும் நீக்கிச் சிவமாகிறது தன்னியல்பு. சொன்ன மாணைப்படுவது பொருவியந்து இப்பாச சாலமெல்லாஞ் சிவனேவென்னி லொக்குஞ் சத்தி சிவத்மகமாகையாலெல்லாஞ் சிவமென்றறி.

வெண்பாவில்.

௱௬௪. சித்துடன்சித்திடத்தே செகத்தினுற்பகதாரனுஞ்
சித்துடன் சித்திடத்தே செகத்தினிற்சராசரங்கள்
சித்துடன்சித்துமாகிச் சிவசத்தியிருப்பதென்றுஞ்
சித்துடன் சித்தாயுள்ள சிவசத்தி யியுஞ்செகத்தே.

சிவஞானதீபத்தில்.

௱௬௫. பசுருயிர்கேவலமருவியிருளினமம் பரவுபிரகிருதியெனும் பன்பினுருங், தகவுயிருக் குணர்த்துசகலத்துமாயா சத்தியருளிருவகையாஞ் சார்புநீக்கி, யிகலருமேலால்வத்தை யுணரிலாத்மா வேயசிவதத்துவமாமருளினம, மகமருவுமுடலேமுறும் பொய்யென்றுவி யறிந்தகளி லருணமங் கடாட்சமமே.

௱௬௬. ஆருயிர்தன்னியல்பையுணர்த்துமோக்கானுவவதாரத்திலரு
ளைந்திரோதைதாவி, யேமவருளுனரிலரு எறிவாமென்ப
ரெய்துசைதன்னியனருளுருவமாகி, ஞமமருடனக்கினியகரு
ணையாகு நாடியசிவன் சிவனேகனுகும்போதிம், றேயிலரும்
பெயாருட்கானந்தமாகுந் சொற்றருவாருட்கருதாருணிந்து
ளோரே.

இதல்லாமல் ஆத்மா பதினுலு அவசரப்பெயராய்ச்
சிவனுவனென்றறிக. இனிச் சித்தியாரில்.

௱௬௭. சத்தியுஞ்சிவமுமாய தன்மையிவ்வுலகமெல்லா
மொத்தொவ்வாவாணும்பெண்ணு மூணர்குணருணியுமாக
வைத்தனலாளாவந்த வாக்கமிவ்வாக்கையெல்லா
மித்தையுமத்யார்பீட லிங்கத்தி னியல்புமோரார்.

௱௬௮. அருவினிலுருவந்தோன்றி யங்காங்கபாவமாகி
யுருவிலிதாவமாயே யுதித்திடு முலகமெல்லாம்
மருகிநின்சருவிதும்பேதாபேதமோடபேதமாகு
மொருவனேயெல்லாமாகி யல்லவாயுடனுமாவன்.

௱௬௯. உலகினையிறந்துநின்ற தானுருவென்பதோரா
ருலகவனுருவிற்றோன்றி யொடுங்கிடுமென்றுமோரா
ருலகினுக்குயிருமாகி யுலகமாய்நின்றதோரா
ருலகினிலொருவனென்ப ருருவினையுணாரெல்லாம்.

ஞானசாரத்தில்.

௱௭௰. நீயறச்சிவமாய்நிற்ற னிலையுருகிகட்சித்தன்மை
மாயமுன்னிலையுளைங்கி லகிலமுஞ்சிவமாய்த்தோன்ற
லேயபின்னிரண்டிற்தோன்று நிருத்தவேபடார்க்கையாகு
நேயவாதுத நிலையதாகிலேயிமென்ருன்.

திருமந்திரத்தில்.

௱௭௧. பாசம்பசுவானதாகுமிச்சாலோகம்
பாசம்பரனதாகுமிச்சாமீபம்
பாசந்திசிவமானதாகுமிச்சாரூபம்
பாசங்கரைபதி சாயுச்சியமாமே.

திருவாசகம்.

௱௭௨. பாரொடுவின்னுய்ப்பரந்தவெம்பரனே
பற்றுநான்மற்றிலேனகண்டாய்.

இப்படி வேதாகம சாத்திரங்களிலும், ஆப்த வாக்கியங்களிலும், சக
சிவமெல்லாஞ் சிவமயமென்று சொல்லுமென்றறிக. இந்தப் [illegible] லக்கணத்

திற் சவாநுபோகசமாதி சிவாநுபாவ அமிர்தம் புசித்தபேர்களறுதி யிட்ட
து பதிதானே, யாத்மாவானதென்றும், பதியின [illegible] சுபாவ சத்திதா [illegible] அ
வசரப் பேராய் மாயையாயிற்றென்றும், பதி, பசு, பாச, மூன்றுஞ் சிவச
த்தியேயானதென்று யிந்தமூன்று மீறி மூன்றுக் கொரு முதலாய் ஆத்
மாதானே நின்றதென்றும், அநுபவிகளால் சொல்லப்படும். இந்த வாத்மா
மும்மலத்தடையினுல் தன்னைமறந்து சென்னமரணப்படுவது பெத்தநிலையா
ம். இதெல்லாம் நீங்கிக் குருவினுல் சவாநுபோக நிஷ்டைகளால் அநுபவ
சமாதியால் நிர்விகற்பசமாதி சாதித்துத் தானே தானுய் சிவமயமாகிறது
முத்திநிலை யென்றறிக. இனி முன்சொன்ன சுத்த சைவனுக்கும், இவனுக்
கும் பேதமெப்படி யென்னிற் சுத்தசைவன் மூன்றுமுதலு மனுதி நித்திய
மென்றும், மோட்சத்திலும் ஆத்ம கெவுரவசத்தியும் ஆணவசத்தியுங் கெவுர
வங் கெட்டுக் காரணம் நிற்கு மென்றும், பசு, பாசம், சூரியகிரணத்தால்
சந்திரன் கிரணங்கெடாம லடங்கியிருக்கிறதுபோல் சூரியகிரணம் போலுற்போ
தத் தன்னை யிழந்த விடத்திற் சிவமுதயமென்றுஞ் சந்திரனை யிழந்த விடத்
திற் சூரியனுதயமென்றுஞ் சொல்லுகையில் இந்த பேதமாக சைவன் சிவ
னுக்கும் ஆத்மாவுக்குஞ் சமவாயமென்றும், பதிக்கும் அருளுக்கும் சம்பந்த
மென்றும், உடலுக்கும் உயிருக்குஞ் சையுக்த சமவாயமென்றும் அருளை
யோனியாய் நின்று ஏகத்தை யெல்லா மீன்றதென்றுஞ் சொல்லுகையா
ல் பேத முண்டென்றறிக. எல்லாச்சைவமும் வேதாந்தத்தில் விரிவாகச்
சொல்லும், இப்போது சொன்ன சைவமெல்லாம் சித்தாந்தபட்சமாக ஆகம
ங்கள் சொன்னதென்றறிக. இதில் பந்தப்படுவதும், முத்தியும், இந்தப்
பசு லட்சணத்தில் தானே வெகு சங்கேஷபமாய் முடித்ததென்றறிக.

கூ௰-வது.—அத்தியாயம்.

வீரசைவம்.

சொரூப லட்சணமாவது.

அனுதி மூலத்துக்கப்பாலுக் கப்பாலாய், மகாமூலத்துக்கு மூலமாய், இ
ரண்டாவதொரு பொருளில்லாததாய், முன் மூல சுவாமி யொருவனே நின்
றதென்றறிக. இப்படி ஒருவனுய்த் தனிமுதலாய் நின்ற சுவாமி யிடத்திற்
பாரம்பரியாயுண்டான பொருள்கள்தானே யிவருக்கு அவயவங்களான
விபர மெப்படியென்னில் தனித்த நிபந்தமே சிரசு திவ்வியானந்தம், திவ்விய
மகானந்தம், திவ்விய ஞானுதீதம், நிராகாரம், நிராகாரா தீதம், இந்தப் பிர
ணவங்கள் புருவத்துவயம். அசலாதீதப் பிரணவமே நெற்றியாம். அசலம்
நாசியாகும். நிராலம்பாதீதம் உஸ்வாச நிஸ்வாசமாம். நிராலம்பமே கன்னங்க
ளாகும். நிர்லட்சம் நிர்லக்ஷாதீதமே ஹனுத்துவயங்களாகும். நிர்வயல், நிர்வய
லாதீதமே, மேலுதடு போலமாகும். அமலம், அமலாதீதமே கட்டமீசையாகும். கும
லம், குமலாதீதோத்தரமே கோரைத்தாடை, அகண்டநாதம், அகண்டவிந்

து, அகண்டநிற்கலை, தானேஷ்டமாம். சகசம், சகசானந்தம்,சகசானந்தா தீதம், ஆனந்தம். ஆனந்தாதீதம், அனந்தச்சோதி, அனந்தச்சோதியாதீதம், அதிமகானந்தம், அதிமகானந்தா தீதம்,அதிமகானந்தாதீதோத்தரை, மகாவக ண்டச்சோதி, மகாவகண்டச்சோதியாதீதம், நிர்மலம், நிர்மலாதீதம். நிர்ம லாதீதோத்தரம், சிற்பிரணவம், சிற்பிரணவாதீதம், மகாசிற்பிரணவம், மகா சிற்பிரணவாதீதம்,சிதானந்தம், சிதானந்தாதீதம், சிற்கூடம், சிற்கூடாதீ தம், சித்தவியோமம்,சித்தவியோமாதீதம், நித்தியம், நித்தியாதீதம், நிரமயம் நிரமயாதீதம், அனந்தபூதம், அனந்த பூதப்பிரளயம், சர்வசூனியப்பிரளை யமிந்த ௬௨. பிரணவமும் அனந்தகோடிப் பிரகாசமானகாந்திகளே ௬௨. கூ டின. ௬௨. தத்துவங்களாகும். [illegible]குணம், கண்டஸ்தானம், அகோசரம், புசத் துவயங்களாம், பரம், பரமானந்தம், பராபரம்,பராபராதீதம், கர்த்தவயமாம் சிவம், சிவச்சோதி, [illegible] பந்தமாம். சூனியம், சூனியாதீதம், அஸ்தவிர லங்குலிகளாம், பரப்பிரமம், மூலவஸ்தும். சிவப்பிரமம், பரசிவப்பிரமம், மூலை களாம். நிருபம், நிருபானந்தம், [illegible]களாம். நிருபமாதீதம், மகாநிருப வாடிதிட்சணபாதிநாம். நிர்வாச்சியம்,அநிர்வாச்சியம், வெள்ளவடிவம், சூட்சமானந்தம், சூட்சமானந்தாதீதம், வெட்டவெளியாம். பஞ்சசத்தினை யும் [illegible]ளாகாரமும், சொற்பவாசமாகும். அனந்தகோடி, மகாசோதி, நாபிமண்டலமாம். இந்தமூலசுவாமி சொற்பத்திலே யிருக்கிறது. நிரஞ்ச னாதீதப் பிரணவம், நிரஞ்சனப்பிரணவம், அவாச்சியப் பிரணவம், சிற்கலா ப்பிரணவம், அனாதிப்பிரணவம், ஆதிப்பிரணவம், இந்த ஆறு பிரணவங்களி லும் உற்பத்தியான அனேக பிரணவங்களிலும் இதிலொன்றி லொன்று பே தாபேதங்களான சிருஷ்டிக்கிரமங்களுங் கூடிக் கோடானகோடிபிரணவங்க ளும், கோடானகோடி பதிபாசங்களும், கோடானகோடி மந்திரபத வன்ன புவன தத்துவகலைகளும், கோடானகோடி வேதாந்த, சித்தாந்த, போதா ந்த,நாதாந்த, யோகாந்த, கலாந்தங்களும், இப்படி ஆறந்த ஞானங்களும், ஆறந்தா தீதஞானங்களும், அனேக விராட்புருஷர்களும், அனேகமகாபிரண வங்களும், அனேக அனந்த சங்காரம், மகாசங்காரம், சத்தசங்காரம், பூதங்க ளும், அனேகம் அனாதிசதாசிவன், அனாதி மகேஸ்வரன், அனாதி ருத்திரர்க ளும், ஆதிசதாசிவன், ஆதி மயேஸ்வரன், ஆதி ருத்திரர்களும், அனேக வி ஷ்ணுப் பிர்மாதிகளும், எண்ணிறந்த சத்திகளும், அனேக வயிரவ வீரபத் திர சண்முக [illegible]திகளும், அனேக மாயாவிதங்களும், எண்ணிறந்த நர, சுர, பசு, பட்சி, தாபர, சதர, சங்கமங்களும். எண்ணிறந்த சந்தி ரன், சூரியன், நட்சத்திரம், நவக்கிரகாதிகளும், அனேக பிர்மாண்ட, மகாபாண்ட பாண்டங்களும், அனேகவித பஞ்ச பூதங்களும், அனேகலட்சி யத்தியானங்களும், அனேக மணிமந்திர அவிழ்தங்களும், அனேக சமையங் களும், இதுகள் முதலானதுஞ் சொல்லாதுகளனந்தகோடி பேதாபேதங்க ளும் உற்பவ முண்டென்றறிக.

இனி வியோமம், வியோமா தீதம், நடு யிடையாம். திவ்விய கலானந் தப்பிரணவங் கடிஸ்தலமாம். சோதண்டம், சோதண்டாதீதம் பட்சபாரிச

மாம். அனாதி ஆதி சதாசிவர்கள், இலிங்கஸ்தானமாம், இதிலெண்ணிறந்த சிவராசிகள் செனனத்துக்கு மூலமாம். நிரஞ்சனம், நிரஞ்சனாதீதம், [illegible] யங்களாம். அவாச்சியம், சிற்கலாப்பிரணவம், கணைக்காலத்வயங்களாம். [illegible]ச்சப்தக்கிரகம், கிச்சப்தக்கிரகாதிதங் கரடுகளாம். அகண்டோங்காரம், மக தோங்காரம், பாதங்களாம். தாரகபிர்மாதிகள், புறங்கால், உள்ளங்கால், பா தங்கள், விரல்களுமாம். சத்திகள், சாதாக்கியங்கள், அங்குலிகளாம். அனே க அக்ராதிகள் முதலானகலைகளும், கால்விரல் [illegible]ங்களும், நககாந்திகளுமா ம், அனேக பாமுகள் வாக்கின் சத்தங்களாம் அனந்தப் பிரகாசாதீதம் வாக்கும். அனேக சூனியாசூனியம் பரிவட்டமாம், அனேககோடி லிங்கம் பூஷணமாம், அனேக சத்து, சித்து, நித்திய ஆனந்தபரிபூரணம். இதுகள் கிரீடமாம். அனேககோடி சிவப்பிரணவம், சத்திப்பிரணவம், சத்தியாசிரத ப்பிரவணம், மாயாப்பிரணவம், மாயாதீதப்பிரணவம், சித்தாகாசம், சிதாகா சம், சுத்தாகாசம், [illegible]காசம், சிவாகாசம், பராகாசம், நாதவிந்துக் கலையா காசம், பிரணவாகாசம், மகாகாசம், மகத[illegible]காசம், [illegible]காசம், கந்தாகாச ம், [illegible]தாகாசம், கலாகாசம், சத்தியாகாசம், பிரணவாகாசம், பூதாகாசம், சூட்சும[illegible]காசம், நாலாகாசம், இது முதலான இன்னும் அனேக [illegible]காசங்கள், உரோமங்களாம். இப்போது சொன்னதெல்லா மவையவியவையவங்களில் அங்கம், பிரத்தியாங்கம்,சாங்கம், உபாங்கங்களாம். இப்படி எண்ணிறந்தவெ ல்லாங்கூடி அகண்டமூலச்வாமி ரூபிகாரமாயிருப்பார். இதெல்லாம், அவரிட த்திற் பாரம்பரையாகத்தோன்றுதற்கு முன்பு ஏகமாயத்தனியாயிருப்பர். இ னிநாமரூப கிரியாரகிதமாய் வாக்குமனாதீதமாயிருக்கின்றது. அகண்டமூலசு வாமி சொரூபலட்சண முடிந்தது, இனி தடத்த லட்சணம், இவரிடத்தில் உபக்கிரமம், சிருட்டிவிபரம், இப்படி யிரண்டாவதில்லாமல் ஏகமான மூல சு வாமி நினைவில் உலகச்சிருஷ்டிவேண்டி நினைத்த நினைவுதானே நிரஞ்சனாதீ தப் பிரணவமுண்டாயிற்று. இதினினைவிலேநிரஞ்சனப்பிரணவம்,இதினினை விலே அவாச்சியப் பிரணவம்,இதினினைவிலே சிற்கலாப்பிரணவம், இதினினை விலே அனாதி பிரணவம், இதினினைவிலே ஆதிப்பிரணவம். இப்படிவிஷ்ணுஸ் தப் பிரணவமுண்டாம். இனி அனாதிப்பிரணவமானது அனாதிஅகார உகார மகார மூன்றுண்டாம். இது மூன்றுங்கூடின விடத்திலிதினினைவிலே ஆதி அகார உகார மகார முண்டாம். இது மூன்றுங்கிரமமாக பிராணசுவாத்மகன விசுவாத்மகன் என்று பெயராம். இதுதானே நாதம் விந்துக்கலையாம். இ து அகாராதிக்கு ஆதாரம். இந்த நாதவிந்து கலைக்குப் பிரகிருதி ஆதாரம். இத ற்குப் பிராண ஆதாரம், இதற்கு அகண்டமாசோதி லிங்கமாதாரம், ஆதி அ வ்வெனும் பிரணவமகுகமாம், ஆதி வவ்வெனும் நாதவிந்துக்கலையிறங்கி ஆ தி மவ்வோடு விந்துங்கூடி அகண்டசோதி கோளகாகாரப் பிரணவமாம். இப்படி ஆறு பிரணவ வுற்பவமென்றறிக. இதிலாதி அகாரத்தில் தாரகத ண்டம், பிராண சுவாத்மகன், அகாரமதிதெய்வம், இதிலயமாம், இதில் தப்பிர ணவமுண்டாம். இனி உகாரத்தில் குண்டல மாத்த சந்திரனுண்டாம், பிரஞ் ஞாத்மகன், தெய்வம், உகாரமிதிலயமாம், இதில் ஏகாதசப்பிரணவமுண்டாம்

இனி மகாரத்தில் தற்பனம், சோதியுமுண்டாம். கிராமயாத்மகன், மகா ர [illegible]தெய்வம், இலயம் [illegible]. இதில் துவாதசப்பிரணவமுண்டாம். இனி ஆ தி அகார, உகார, மகார மூன்றுங்கூடி ஓ மென்னுஞ்சோதிரூபமாய் ஓங்கெ தி [illegible]யாய் நிற்கும், பிரதமம், [illegible]கம், துவிதீயம், தண்டகம், திரிதியம், குண்டலம், சதுர்த்தம், அர்த்தச்சந்திரன், பஞ்சமம், தற்பனம், ஷஷ்டி, சோதி, இதுகோப் பியம். ஓங்காரத்தி லெல்லா[illegible]ண்டாம். இனி உகார மாதியான பிரணவ மாவது, உகாரம், மகாரம், அகார மூன்றுங்கூடி அகண்டசோதிபரம், ஓங்கா மாம். உகாரத்தில் தாரகதண்டம், சயம்புலிங்கந் தெய்வம், உகாரமிலை யமாம். இதில் ஏகாதசப் பிர[illegible]வமுண்டாம். இனி மகாரத்தில், குண்டலி, அ ர்த்தச்சந்திரன், [illegible] பர சிவத[illegible]வம் அகாரமதிதெய்வமிலயமாம். இதில் துவாதசப் பிரண[illegible]முண்டாம். அகாரத்தில் தறபனம், சோதி, குருத்துவமி ன்மயந்தெய்வம், அ[illegible]ர மிலய[illegible]ம். இதில்திரயோதசப் பிரண[illegible]முண்டாம் இனி உகார[illegible] மகாரம்[illegible]காரம், [illegible] நாதம், [illegible] மென்ற [illegible] ஓம்பரமே ஸ்பர[illegible] [illegible]மூல[illegible] வரிசையாய் நிற்கும். இந்த அ [illegible]ம், விந்[illegible] [illegible]கார மிஷ்டலிங்கம், மகாரம், பிராணலிங்கம், அ[illegible] பாவலிங்[illegible], உகாரத்தி[illegible]ரகதண்டம், அதிதெய்வ மிஷ்டலிங்க[illegible] விந்து வலயமாம். இதில் அஷ்டாதசப் பிரணவமுண்டாம். மகாரத்தில் [illegible]ண்டலி அர்த்தசந்திரன், இதற்குப்பிராணலிங்கந் தெய்வம் கலையிலயமாம். இதில் நவதசப் பிரணவமுண்டாம். அகாரத்தில், த[illegible]பனம், சோதி ரூபமாம். பர வலிங்கந் தெய்வம், நாதத்திலயமாம். இதி விருபது பிரணவமுண்டாம். இந்த நாதவிந்துக்கலை, யொன்றாய்ச்சோதி யகண்டோங்காரமாம். இனிமகாரமாதி யான பிரணவ ரூபவ பேதம் இனி மகார அகார உகாரம் இந்த மூன்றுங் கூடியகண்ட மகதோங்காரமாம். மகாரங் கலை, அகாரம் நாதம், உகாரம் விந் து, மகாரஞ் சர்வாத்மன், அகாரம் பரமாத்மன், ஓகாரம் சீவாத்மன், மகாரத் துக்கு ஆதாரங் கலை, அகாரத்துக்கு ஆதாரம் நாதம், உகாரத்துக்கு ஆதாரம் விந்து, இந்த மூன்றுக்கும் பிரகிருதி யாதாரம், இதற்குப் பிர[illegible]ணதாரம், [illegible] ரணனுக்ககண்டமாசோதி லிங்கம், ஆதிமெய்வெளி தகலை, ஆதி உவ்வெளில் விந்து, ஆதி அவ்வெளில் நாதம், இந்த மூன்றுமொன்று யகண்டமகதோங் கார[illegible]பிரணவமாம், மகாரத்தில் தாரகதண்டம், உகாரத்தில் தற்பனஞ்சோ தி, சீவா[illegible]கள் உகாரந்தெய்வம், இதிலயமாம், சத்ததசப் பிரணவமுண்டா ம், மகார அகார உகார மூன்றுங்கூடிச் சோதி ரூபமாம், தாரகமுதல் வரிசை யாக ஆறுமாம், இந்த ஆறும் விந்துவெனும். ஓங்காரத்தில் காயித்திரி, காயத் திரி, வேதகு[illegible]மெல்லாமுண்டாம், இதில் மூன்சொன்னவெல்லாந் தொகை யாகச்சொல்லுவது பிரஞ்சனதி, ஆறு பிரணவமுண்டாம், இதில் நாதாதி கூ டினது அகண்டச்சோதி, கோளகாகாரப்பிரணவம், ஆதி அகாராதி கூடின [illegible] சோதி, சோதிரூபோங்காரப்பிரணவமாதி, உகாரதி மூன்றுங்கூடினது அகண்டச்சோதி, பரம், ஓங்காரம், இனி ஆதி மகாரமதி மூன்றுங் கூடினது [illegible]கண்டமக தோங்காரப்பிரணவமாம், ஆதி விந்து நாதகலை மூன்றுங் கூடி னது ஓம் பரமேஸ்வர கோங்காரமாம். இனி முன்சொன்ன [illegible]காராதி

[illegible]கண்டமான இலிங்கலிங்கம், வயமான நாதவிந்துக்கலை யொன்றாய்ச் சோதிய கண்டோங்காரமாம், அப்படி ஆதிப்பிரணவபேத[illegible]களானதென்றறிக.

இப்பால் அகண்டசோதி லிங்கோற்பவம், [illegible] முன்சொன்ன ஆதி நா தாதி கூடின அகண்ட சோதி கோளகாகாரப்பிர[illegible]வத்திற் சோதிச்சொரூபி [illegible] மகாரம், குண்டத்திலகாரம், தாரகத்தில் உக[illegible]ரம், இந்த அகாரமே சிவம், உகாரமே சத்தி, மகாரமேபரம், அகாரம் நாதம், [illegible]காரம் விந்து, மகாரங்கலை இந்த ஆறும், விஞ்ஞானம். இது பர, சிவ, சத்தி, [illegible]க்கற்பத்தாலே நாதவிந்து கலை சையோகமா யாகண்டசோதி, லிங்கமாய் [illegible]கா சாலைக்களின்றி யுற்ப வமாம். இது அகண்டசோதி கோளகார [illegible]ந்தரையாயிருக்கும், இனி அவ்வியத்த லிங்கோற்பவம், மூன் சமுத்தரை [illegible]லிங்கத்தில் [illegible]வ்வியத்தலிங் கமுண்டாம். அதெப்படி மூன்சொன்ன இ[illegible]கத்தில் [illegible]ர உகார மகார சையோக மத்தியத்தில் தோன்றும். அவ்வி[illegible]த்தலிங்க[illegible] சோதி சொரூபமா ய் விந்து பீடம் நின்றுதலைலிங்[illegible] [illegible]னமாய் நிந்த மா [illegible]ரமலிங்கமாய் நிற்பதி பீட[illegible]யிருக்கும். இதில் சதா[illegible]திகள் [illegible]க லே மூலந்துத் தோற்றமுமிதிலே [illegible]ல்லாம் லயமுமாமென்று[illegible] இந்த லிங்கந் சம்பு [illegible] சத்தி சிவசத்[illegible] [illegible]யோகத்தாலே[illegible]த்பவமா [illegible] ஆதிபோ[illegible]பீடம். இனி அக[illegible]ங்கண்டம், உகாரம் கோமுகம், மகாரம் வட் டம், சென்றுதம் விந்து, நாதம் [illegible]லிங்கம், இப்படி நிஷ்களமாயாளிதும், இந்த லிங்கம் ஆதி மத்தியா[illegible]மின்றி அவ்வியத்தசொரூபமாய் நிர்மல நிர்குணமாய் நித்திய நிரஞ்சன நிராமயின்றி நின்றது, லிங்கமாம். இனி அநாதி சதாசிவன், ஈஸ்வரன், மகேஸ்வரன், உற்பவம், மூன் லிங்கத்திலே அநாதி சதாசிவருண்டாயிவரையிருக்குவேதத்திற்சொல்வது ஏ,[illegible] என்று சொல்லுமிவரை யின்னம் வெகுவாக வேதங்கள் சொல்லுமினி யிவரிடத்தி லாதியீஸ்வரருண்டாம், இவரை வேதஞ்சொல்வது. அ. [illegible] என்று சொ ல்லும், இவரை[illegible] வேதமெங்கள் வெகுவாய்ச்சொல்லும். இவரிடத்திலே அ நாதிமகேஸ்வர[illegible], இவரை வேதஞ்சொல்வது. புருஷருக்தம் சொல் லும் ஒருபுருஷனை யென்பது புருஷனை யென்றறிக. மகாயீஸ்வரனென்பது மகேஸ்வரனை யென்றறிக. இனி யிவரிடத்தில். ௰௲, முகமும், ௰௲. பாதமு ம், ௰௲. அஸ்தமு மிப்படி ஆதிசதாசிவருண்டாம், இவரிடத்தில், ௲, முக[illegible] மை. நேரதும், ௲. பாதமுமுடைய ஆதி யீஸ்வரருண்டாம் இவரை வேதஞ் சொல்வது, அதமாங்கம்பபிருதிதிஸ எனறிதமுதலானவேதங்[illegible]சொல்லும். இனி யிவரிடத்தில், உ௲. முகமும், ௰௲ கையும், ௰௲. பாதமு [illegible]முள்ள ஆதி மகேஸ்வரனுண்டாம். இவரைச் சர்வதேவதைக[illegible]ளுங் காண[illegible]டைய[illegible] ராய் வேதாகமங்களாலே மகாதோத்திரா யிவர்மகிமைசொல்லப்போகாத வரென்றறிக. இனி யிவரிடத்தில், ரு. முகமும், ௰, கையும், உ. பாதமுமுடை ய சதாசிவ தேவருண்டாம். இனி யிவரிடத்திலுண்டான விதம் இவரிடத்தி ற்பவ முகத்திலே ஆத்மாவும், ஈசானுதி, ௫. முகமும், இதில் ௫. முகமும், மனதில் சந்திரனுஞ் சட்சுவிற்சூரியனும் இந்த எட்டுங்கூடி அஷ்டமூர்த்தித

னுவாய் பிண்டப்பிரமாண்ட ரூபமாயிருப்பர். இந்த அஷ்டமூர்த்தியை வேத ஞ்சொல்வது. க, ௱௲ . என்று சொல்லும் இவைகளைவேதங்கள் வெருவா ய்ச்சொல்லுமென்றறிக. இவரி லீஸ்வரனுண்டாம். இவர் உரு. அவதாரமெ டுத்து எல்லாரையும் இரட்சித்துத் தியானபாவனை பூசாயோக்கியராய்த் த மக்குக் கீழ் மூவருக்கும் அநுக்கிரக கர்த்தாவாய் ருத்திரன், விஷ்ணு, பிரமா தேவர்கள் முதலான செய்த்தொக்களை உண்டுபண்ணியுமவரவர் கேட்டவர ங்கள் கொடுத்தும் பஞ்ச கிருத்தியமும் பண்ணு கிறபரென்றறிக. இவரில் ருத்திரருண்டாம். இந்த ருத்திரன், காலாக்கினி ருத்திரன், பிரளயகாலருத் திரன், சங்கார கால ருத்திரனென்றும் இவரைமூவரிலொருவனென்றும், கா லாக்கினி ருத்திரம், ஸ்ரீருத்திரம் முதலான வேதாகமங்கள் சுருதி, ஸ்மிருதி புராணமுதலான நூல்களெல்லாஞ் சொல்லுமென்றறிக. இவரில் விஷ்ணு, இவரில்பிரமாவுண்டாம், இவர்களையும் வேதாகமபுராணங்கள் சொல்லுமெ ன்றறிக, இனி கு. முதல்ந்தாநிறுத்தல் ஐவரும் ஐந்து பூதத்துக்கும் அதி தேவதையாயிருப்பரென்சொல்லை சதாசிவர் நிற்பாவமுகத்திலே விஸ்வா திகோருத்திரனுண்டானார்.இவரைவேதஞ்சொல்வது ஓம் விஸ்வாதிகோத்தா மகிருஷி இவனைசிருஷ்டித்து இவரைத்தம்முகத்திலுண்டானபஞ்சபூதங்களை யுண்ணமாக்கிக்கொண்டு பஞ்சபூதப் பிரமாண்டங்களைச்சிருஷ்டிக்கச்சொ ல்லிக்கட்டளையிட்டார். இப்பால் விஸ்வாதிகோருத்திரன் சிருஷ்டிக்குக்க ளெப்படி என்னில், தசசக்கரங்களுற்பவம்,முன்பிரமமான அகண்டசோதி கோளகாகாரப்-பிரணவத்தில் அறுசக்கரமுண்டாம். இதில் பச்சிமம்,இதில் சிகரசக்கம், இதில்பிரமசக்கரம், ஆக. ௬. மற்றது,அறுஞாசக்கரமுதலொன்றி லொன்றாக ஆறு சக்கரமுண்டாம் ஆ. ௰. இதுதானே இன்னமொருவிதசி ருஷ்டியாம், அகண்டசோதியில் பச்சிமதிக்கி லறுசக்கரம், உத்தரதிக்கிற் பச்சிமம், பூர்வதிக்கிக்சிகரசக்கரம், தெட்சண திக்கிற பிரமசக்கரம்,இப்படி நாலுதிக்கிலும் நாலுசக்கரமுண்டாம். இனி இருதயத்திலே கண்ட சக்கரஞ், சோதி ஆதிநுதி முதலாதியும் ஆஞ்ஞை முதலாய் ... இப்படிப் பதினொருசக்கரமுண்டாம், இதல்லாமற் பின்னுமொருவிதம். ஆஞ்ஞைமே லிதொதம், இதின்மேல் சுழுமுந்த யிதில் பிரமரந்திரம், இதில்சிகை இதில்பச் சிமம் இதிலனு ஆ. ௬. இனிமூலாதாரமுதல் ஆஞ்ஞையந்தம்ஆதாரம் ௬. ஆ சக்கரம், ௨௨. இதின்மேல் பிந்துகளம், இதின்மேல் நிராளம். இதின்மேல் சாரணம், இதின்மேல் கலை, இதின்மேல் பிந்து, இதின்மேல் நாதம், இதின் மேல் நாருரு இதின்மேல் சுரம், இதின்மேல் பரம், ஆ. ௬. இதின் சுட்டிச் க்கரம், உக. இதற்கெல்லாம் முதலாக ஒன்றுமேலொன்றாக விருக்கிறசக் கரம்,உக-லும். முன்சொன்னவரிசையாக இதழுகள். ௪-௬-௰-௰உ-௰௬-உ-௬௪- ௱-௲-௬௬-௬௬. லட்சம். கோடி. அற்புதம். கறுவம். மகாகறுவம். பத்மம் சேஷாணி,சுநிதி. அசங்கியம். இப்படி உக. சக்கரத்திலும், இதழுகள் நிற்கு மென்றறி.

இனி அக்ஷரங்களும் இதழுகளெத்தனையெத்தனையுண்டோ அத்தனை பி

லும், அத்தனை அக்ஷர நிற்குமென்றறிக. இனி உக. சக்கரத்திலு நிற்கிறது, ஒவ்வொன்றில் பூதம், கோணம், வர்ணம், இதழ், அதிதெய்வம், முகம், லிங்க ம், கலை, சாதாக்கியம், திக்கு, நாதம், காயினி, சத்தியாதி, கிரியாசக்தியாதி, வேதங்கள், அஸ்திரங்கள், பத்தன், பூஜை, சமுத்திரம், ஆத்மன், பிரமநாதா திகள், பிரணவங்கள், குருமுதல்ஸ்தானங்கள், சக்கராதிமுதற் பிரவியங்கள், பத்தாதி அங்கங்கள், பிரமங்கள், பதினொரு மந்திரங்கள், பதங்கள், வன்னங் கள், புவனங்கள், தத்துவங்கள், கலைகள் பரிநுதங்கள்,பூதாட்சரங்கள் ஆ ௬௬. இதுமுதலாக ஒவ்வொரு ஆதாரத்திலேயனேக முண்டென்றறிக. இத்தச்சக்கரங்களில் இதழ், அக்ஷரம், பூத முதலாயுள்ள நிலைச்சக்கரங்களுக்கு மேலிருக்கிறது முண்டென்றறிக. இனி நிராதார தசசக்கரமாவது, சிவப்பி ருதிவி,சிவவப்பு, சிவவக்கினி, சிவவாயு, சிவாகாசம், சிவருதயம், ஆ ௬ம். இதிற் சிவப்பிருதிவியின் மேலாய் நிராளமூலாதாரமாம். இதில் ... அக்ஷரம். ... நிராள ... நிராளபிரம மதி தெய்வம், பீசசக்கரம், அறுதிகாரம். இனிச் சிவப்பின்மேல் நிராளசு வாதிஷ்டானம், இதழ், சுருமு ... சரம், சுரு, இது வர்ணமில்லை நிராள யீஸ்வரி நித்யானந்தப் பிரமமதிதெய்வம், பிரணவநாதம், பீசாட்சரம், அறு தி உகாரம், இனிச் சிவாக்கினிமேல் நிராள மணிபூரகம். இதில் பத்மம், ௬௬ அக்ஷரம். ௬௬. வர்ணமில்லை, நிராள சிவசத்தி நிரஞ்சனப்பிரமமதி தெய்வம் பிரமநாதம், பீசாக்ஷரம், அறுதிமகாரம், இனிச்சிவ வாயுவின்மேல் நிராள அறுகதம் இதிற் பத்மம், உ௰. அக்ஷரம், உ௰. நிராளமாசத்தி, ஆனந்தப்பி ரமமதிதெய்வம் சுநாதம், ஆதிப்பிரணவநாதம் பீசம் வர்ணமுமில்லை, இனிச் சிவாகாசத்தின்மேல் நிராளவிசுத்தி யிதழ். ௭௰. அக்ஷரம். ௭௰, வர்ணமி ல்லை, நிராளமனோன்மணிசத்திமகாநாதம், சகளநிதப்பிரமபீசாட்சரம், ஆதி விந்துப்பிரணவமினிச்சிவயிருதயத்தின்மேல் நிராளஆஞ்ஞை அனேகமிதழ், அனேக அக்ஷரம் நிராளப்பிரணவசத்தி விமலானந்த நாதம், நிராள நிஷ்கள லிங்கப்பிரமம் தெய்வம், பீசங்களாப்பிரணவம் ஆ சக்கரம். ௬. இதின்மே ல் நிர்வாண லிங்கசக்கரம், இதின்மேல் நிர்வாண மகாலிங்கசக்கரம், இதன் மேல் மகாலிங்கச்சக்கரம், நிர்வாண மகாமகாலிங்கசக்கரம், ஆ ௪. இதுகள் வர்ணமுமில்லை, ஆ சக்கரம், ௰. இனி நிரஞ்சனநித சக்கரம், இதற்குப்பூ தத்துவப் பிருதிவி, பரதத்துவ வப்பு, பரதத்துவ அக்கினி, பரதத்துவ வாயு, பரதத்துவ வாகாசம், பரதத்துவயிருதயம், ஆ ௬. இந்த ஆறுபூதத்திலும் ஆறுதாரமும் அதற்கேற்றதுகளும் ரூபங்களாயிருக்கும்,இதின்மேல், சூனிய மாய் ஞானசயானந்தசக்கரம், சுதிசயானந்தசக்கரம், உயர்சயானந்தசக்கரம், அருந்தசயானந்தசக்கரம், ஆ ௪. ஆ ௰. இதல்லாமல் முன்சொன்ன நிரஞ் சனநிதப் பிரணவ முதலாயில், நிரஞ்சனம், ௰. அவாச்சியத்துக்கு, ௰. சிற்க லைக்கு. ௰. அறுதிக்கு, ௰. ஆதிக்கு. ௰. ஆ ௫௰. முன். உ௰. ஆ ௭௰. அக ண்டமூலசுவாயிநிராமயசக்கரம். ௰. ஆ அ௰, முன்சொன்னது. உக ஆக இதுகளை விரிக்கில் விரிவாமென்று தொகையாய்ச் சொன்னதென்றறிக.

இனி அஷ்டதள சக்கரபேதமாவது, காது, உ. கண், உ. மூக்கு, உ.

நாக்கு, ௯. அவலோகஷம், ௧. ஆகுருவாரம். அ. இதை முககமல அஷ்டதள மென்று சொல்லுவார். இந்த அஷ்டதள கமலத்தைத் தீண்டித் திண்டாமற் சதுர்த்தளமிருக்கும், இதின் சிவாம்ஸ பரமாம்ஸ அக்ஷரம் நாலுமிருக்கும், இதி ல் மத்திமத்தில் கானிகாவர்சமாய் அனந்தகோடி சந்திர சூரியர் அக்கினிப்பி ரகாசமாய்ப் பிரபையாய் சுயம்பு லிங்கமாயிருக்கும், இதைச் சூழ முன்சொ ன்ன அஷ்டதள சவுக்க மத்தியமாம், இது நிராகார நிர்வயமாகி யுதித்த பத்மம், ௰௨. இதிலெட்டிதழ் அதோமுகமாயிருக்கும், நாலிதழ் ஊர்த்தமுக மாயிருக்கும், இது அஷ்டதள காணிகையென்றுஞ் சவுக்க மத்திய காணி கை யென்றும், எட்டிதழில் பரமாத்மன், நாலிதழில் சிவாத்துமன், இரண் டுங்கூடி யோக சமாதியாயிருக்கில் இவனே சிவயோகியாம். யோகச்சந்திர மாக யோகம்பண்ணில் அஷ்டமாசித்தி அஷ்டஐஸ்வரியமுண்டாமென்றறிக இனி அகாரமே அஷ்டதளம், இதின்மேல் உகாரமே சவுக்கமத்தியம் மகாரஞ் சோதிரூபமானலிங்கம் இது விளங்கின்றியிருக்கும், இதல்லாமல் பின்னும் அ ஷ்டதளமென்றுஞ் சவுக்கமத்தியமென்றும் இன்னம் நிரஞ்சன அஷ்டதள முஞ் சவுக்கமத்தியமுமென்றும், இதுமுதலாகப்பத்துவித அஷ்டதள சவுக்க மத்தியங்களுமுண்டென்றறிக. இது பிதமு அக்ஷரமதிதெய்வம், முன்சொ ன்னதுபோல் அதோமுக ஊர்த்தமுகமென்றறிக, இது தொகைமாத்திரஞ் சொன்னது இனி பத்மமுதல் சில தத்துவங்களுற்பவக்கிரமம். இதில் பத்ம உற்பத்தி நிராதாரப் பிரம நினைவில் பிரமமுண்டா மிதுதானே பத்மசொரூ ப முகங்களாம், இனிப்பராபர தத்துவத்திலுண்டான சோதிமுதலாகி றுதியிலும் ஓம் யவாசிமந என்று ஆறட்சரமுமுற்பத்தியாம்,இனிப்பிரணவத் தில் சிவாம்ஸபரமாம்ஸஆகாரத்தில், அகர,முதல்,௰௬.வகாரத்தில், ககர, முதல் ௰௨,சிகாரத்தில்,டகர, முதல்,௰,மகாரத்தில், பகர, முதல், ௬, நகாரத்தில்,வ கர முதல், ௪. ஆ அக்ஷரம்.௫௰. இதில் சீவபரஅம்மைமாவது, ஹம், ஸம், எம், க்ஷம், என்று ௪. மாம். இனி அஷ்டநாதமுற்பவம். நிஷ்பதத்தின் நினை விலே ஒன்றிலொன்று அஷ்டநாதமுண்டாம், இனி ஆதி உகாராதி கூடின அகண்டசோதி பரம் ஓங்காரத்தில்சோதிமுதலாறுகிருதியிலும் ஆகாசாதி பூதமுண்டாம், இந்தப் பிரணவத்தில் தானேபதம். ௬. உண்டாம். இந்தப் பிரணவத்தில் தானே தாரகுண்டலசோதி மூன்றில் அகாராதி மூன்று மு ண்டாம், இந்த மூன்றுங்கூடி ஓங்காரப் பிரணவமாம், இனி ஆதிலிந்து வா திகூடின பரமவோங்காரத்திலுண்டான சோதி முதலாறிலும், மனங்கூட இந்திரியமாறுமுண்டாம். இனிச் சிற்சத்தி முதலொன்றிலொன்றாக ஆறு சத்திகளுண்டாம். இச்சத்திகளில் ஆறு மூர்த்திகளுற்பவம். இனி அகண் டசோதி கோளகாகாரப் பிரணவத்திலுண்டான தாரகாகிருதிமுதலாறிலும் இருதயாதி யாறுமந்திரமுண்டாம்.ஈசாநாதி முகத்தில் ஈசாநாதி மந்திரமுண் டாம். ஆ மந்திரம். ௰௧. இனி முன்சொன்ன பிரணவத்தில் சோதிமுத லாறிலும், மகாலிங்க முதலாறுண்டாம். பின்னுமொருவகை மகாலிங்க மு தலொன்றி லொன்றுண்டாம். இந்த லிங்கங்களில் சாந்தியாதீதாதகலை

முதலாறு கலையுண்டாம். இதிலாறு சாதாக்கியமுண்டாம். முன் சோதி ஆயில் பாவ வஸ்து முதலாறு அவஸ்தைமுண்டாம். பின்னு மொருவிதம் பிர மத்திலொன்றி லொன்றாக வஸ்துக்களாம். இனி நிரஞ்சன அஸ்திநினைவில் பின்ன சத்தி, இதில் நிற்பிராந்த சத்தி,யிதில் நிர்மாய சத்தி, யிதில் ஆகினி யசத்தி, யிதில்ஞாகினிய சத்தி, யிதில் டாகினியசத்தி யிதில் வாகினியசத்தி யில் ராகினிய சத்தி,யிதில் காகினியசத்தி ஆ சத்தி ௯. இனிச் சோதியாதியி ல் நவதேவதைகளும் உற்பவம். ஆத்மன். சதாசிவன். ஈஸ்வரன். உருத்தி ரன். விஷ்ணு. பிரமா. ஆ ௬. இனிஅந்தராத்மன். பரமாத்மன் .சர்வாத்மக ன். லிங்கம். ஆ ௩. ஆ ௯. வேதம். ௪. காயத்திரி, ௧. அசபை, ௧. ஆ ௬. இனிச்சௌந்தரை யுற்பவம். அநாதி சௌந்தரை, லிங்க சௌந்தரை, சர் ஈசவுந்தரை, கூடசவுந்தரை பரசவுந்தரை, பராகுண சவுந்தரை,ஆ ௬.இதி லிக்கு ஆதி,ஆறுபத்தருண்டாம்.இனிஆதிமகாராதிகூடினமகவோங்காரத்தில் ௩.௪.புவனமுண்டாம். அந்த ஓங்காரத்திலுண்டானதாரகாதியில் ஆறு பிரம முண்டாம். அதேது பரப்பிரமம், விந்துநாதப்பிரமம்,மகாஞானப்பிரமம் கலைப்பிரமம், பிண்டப்பிரமம், மூர்த்திப்பிரமம், ஆகப்பிரமம் ௬. இன்ன மொருவித சிருஷ்டி ஓம் பிரதமத்தில் அநாதி சச்சித்தமானநாமரூபக்கிரியை களில்லாத நித்திய நிராள நிர்விகற்பனை அநாதி பத்தனிலே வாலதயம், வாஸ்த யத்தில் சங்கமம், சங்கமத்தில் மகுடம், மகுடத்தில் சூனியம், சூனியத்தில், சிதம்பரம், சிதம்பரத்தில் சிவசத்தி, சிவசத்தியில் ஞானசிவமூர்த்தி யிந்தச்சி ருஷ்டிக்கு அர்த்தமெப்படியெனில், நிரஞ்சனாதீதப்பிரமத்தில் சமரசபத்தி யிலிருக்கிறபடியால், அநாதி பத்த பத்தனாயிறது. நிரஞ்சனாதீதப்பிரம த்தில் பரவசமான நினைவுதானே யிர்தய யிர்தயமாயிறது. சத்தார்த்தம் பேதமில்லாதுபோல் முன்சொன்ன நிரஞ்சனாதீதப்பிரமத்தின் அன்னியமி ல்லாதிருந்த சத்து விவேக வறிவுதானே, சங்கமமாயிறது. சூரியனெங்கும் பிரகாசமானதுபோல நிரஞ்சனாதீதத்தில் சமரசமாயிருந்தது. அண்டபிண் ட மெல்லாம் பூரணமான மூலஞானத்தாலே மகுடமாயிறது. அப்படிச் சொன்ன பத்தாதி சொரூபந்தானேயாய்த்தோன்றுகிற நிரஞ்சனாதீதப் பி ரமத்தானே சங்கமம், அதின் மகுடமணியில் நிர்தியடங்கின அக்கினிபோ லிருக்கிறபிரகாசம் வசந்தமாருதம்போல் சத்த மடங்கினதோவதும், அது விரண்டுங்கூடி, அகார, உகார, மென்கிற வன்னதத்துவ யாத்மகருண்டாக குண்டலிசோதியாயிருதியால் பொருந்துகிறஓங்காரசொரூபமெட்டின்றுக மைத தத்துவங்களையுமுண்டாக்கி அதற்கு மேலெய்தான மாலையால் மகுட சூனியப்பிரகாசமென்கிறதற்கு அர்த்தமாயிற்று. அந்தச்சூனியலிங்க மென்கிற பரசிவ தத்துவமெப்படியிருக்குமெனில். சித்திரைபண்ணுகிற பாம்புபோல் சயானந்தத்துள்ளே பரவசனுகி உப்பரிகையின்மேல் வார்த் த எண்ணெயில் சூரியகிரணம்பிரதிபிம்பத்தால்அந்தக்கிரணங்க ளெப்படிச் சூட்சமாய்க்காணுமோ. அதுபோல் அதிசூட்சும தசமயமாயிருக்கும். இது சூனியலிங்கஸ்தலம். அந்தச்சூனிய லிங்கமே அகண்டாத்துவய நித்திய நி ர்வியபரிபூரண சச்சிதானந்தசொரூபமான நிஷ்களப் பிரமமாயிறது. அது

நிஷ்கள லிங்கஸ்தலமாயிற்று. இப்படிப் பஞ்ச சங்ஞையை யாயிருக்கிற நிஷ்கள லிங்கத்தினுடைய விஸ்தாரமாகிய அந்தர்க்கதமான அஷ்டைஸ்வரியத்துக்குப் பூஷணை சுயம்பிரகாசமென்கிறது. பகிர்க்கதமாகி நாம விர்ணமத்துக்கு வாராத மூலசித்தென்கிற நாமத்தைத்தரித்ததுக்கும் அந்த நிஷ்களம் பிரமத்துக்கு மந்தாரமாகையால் ஞானிய ஞாதம் சிதம்பர அர்த்தமாயிறது, அந்த நிஷ்களப்பிரமத்துக்கும் பிரதம நினைவானபடியால் மூலசித்தென்றாயிறது. இனி தற்பனைசையோகத்தால் செற்பகிரகப் பிரவேசமான ஞூரியப் பிரபாதி திக்ஷணம்போல அந்தமூலசித்தி ஸ்ரீடத்தில் பிரதிவிம்பிக்கப்பட்ட சிற்பிரகாசமே சிற்பிந்து. ஆகாசம் வாயுவினால் பிறந்த சத்தத்தைப்போல் அந்தச் சத்தாக்கித்துகளிலிருந்து நிஸ்வதமான சிவாதாரகோஷமே சின்னாதம். புட்பத்தில் பிறந்த வாசனைபோல் அந்தப் பிரமத்தினால் பகிர்க்குகமான சிசாணந்தமே சிற்கலை. இந்தத்திரிவிதமும் அபரஞ்சிற்பிரகாசம்போல் மூர்த்திகொண்டு அசுத்தியரூடமான ஓங்காரசொரூபமாயிற்று அந்த ஓங்காரமே பிந்துமயமானசத்தி, அந்தமகாராதமே அவாச்சியப் பிரணவரூபமான சிவமயமாகையால் சிதம்பரஞ் சிவசத்தியற்பவமென்று அர்த்தமாம். இனிப் பஞ்சகலட்சண பஞ்சாக்ஷர முதலாகிச் சருவாதிமூலஸ்தம்பமாய் விளங்குகிற சிவதத்துவத்தில் பஞ்சகலாப் பரியாயமான பஞ்சசத்தியுண்டாயிறது. அந்தப் பஞ்ச கலாசத்திகளுடைய ஒவ்வொன்றில் பத்திலொன்றில் பஞ்சசாதாக்கிய முண்டாயந்தச் சாதாக்கியங்களின் பிரகாசங்களே பவையவங்களாய்த் தோன்றின மூர்த்திசதாசிவனுகச் சிவசத்திசதாசிவன் உற்பவமாயிற்று. இது பஞ்சமூர்த்தி லிங்கஸ்தலம். இனிப் பஞ்சசத்தி ரூபமானது, பராசத்தி, விந்து, ரூபம், ஆதிசத்தி, நாதரூபம், இச்சாசத்தி. சிவன் சத்தி ரூபு, ஞானசத்தி சத்தரூபம், கிரியாசத்தி சிவன்வாக்குரூபம். இனிச்சாதாக்கிய லக்ஷணமாவது, சாஸ்தரோக்தமாகச் சுத்த தத்துவமாகையால் அறிவே வடிவு சிவசாதாக்கியமாயிறது. ஒரு மூர்த்தியில்லாமல் சோதிப்பிரகாசமாகையால் அமூர்த்திசாதாக்கியம், இச்சாசத்தி, குணத்துவமாய் அக்கினி ஸ்தம்பாகாரமாய் சிரசுமுண்டாகையால் மூர்த்திசாதாக்கியம், செகத்துவைய முண்டாக நாலுமுக முண்டாகையால் கர்த்ருசாதாக்கியம், கிரியாசத்தியோகத்தால் ஐந்து முகமுடைய கன்மசாதாக்கியம். இந்தச் சாதாக்கியங்கள் கிரமத்தில் சதாசிவ, ஈச, பிரமேச, ஈஸ்வர, ஈசானிய என்கிற நாமமாயிறது. இலிங்கமூர்த்தி சிருஷ்டிமுடிந்தது.

பின்னுமொருவிதம் நிஷ்கள லிங்கஸ்தலம், ஞானிய லிங்கஸ்தலம், நிஷ்கள லிங்கஸ்தலம், மகாலிங்கஸ்தலம், பஞ்சமூர்த்தி லிங்கஸ்தலம். என்று மூ. விதமாகச்சொல்லும். இனி அங்கஸ்தலம், லிங்கஸ்தலம், சிருஷ்டிவிபரம், என்றது, சச்சிதானந்தப் பிரமந்தானே தன்னுடைய சுசத்திசேஷாபமாத்திரத்தால் ஸ்தலமிரண்டு விதமாயிறது. ஒன்று லிங்கஸ்தலமென்றும், ஒன்று அங்கஸ்தலமென்றுமாம், இலிங்கம், அங்கம், உபாதியினுடைய பின்னமாயிறது. அதெப்படிப் பின்னமானதென்னில், ஒரு ஆகாசங் கடாகாசமானதுபோலென்றறிக. பிரமந்தானே தன்னுடைய லீலாவிலாச

த்தால் உபாசிய உபாசகனுகித் தன்னைத்தானே பூசிக்கவேண்டிப் பூசிப்பானும் பூசைகொள்வானுமாகவேண்டி ஆகாசமானது. கடாகாச மகாகாசமானதுபோல் தன்னுடையசமவாயசத்தியின்பேதத்தால்சிவமென்றும், ஆத்மாவென்று மிரண்டு பிரகாரமாயிறது. இதில் சிவம் இலிங்கஸ்தலமும், ஆத்மா அங்கஸ்தலமாயிற்று. இனிச்சத்தியானது. சத்தியென்றும், பத்தியென்று மிரண்டுவிதமாம். இதில் சத்தி லிங்கஸ்தலத்தோடு கூடி ஆறுசத்தி, ஆறுகலை, ஆறுசாதாக்கியம், ஆறுலிங்கம், இதுமுதலான வெகுவிதரூபமூர்த்திகளுடனே அனந்தரூபமாயிற்று, இனிப்பத்தியானது, அங்கஸ்தலத்தோடேகூடி, ஆறுபத்தி, ஆறுஸ்தம், ஆறர்ப்பணம், ஆறவதானம், இது முதலான அனேக பக்திகிரியைகளாக அனந்தரூபமாயிற்று. இனி அங்கஸ்தலமான ஆத்மாவுக்கு பத்தியானது அந்தரங்கமாய்த் தன் பிரமமாயிருதல் திடமாகச் செய்வது. இனிச் சத்தியானது ஆத்மாவுக்கு அந்தரங்கமாய் மந்திரதந்திரங்களாய் அனேகக் கோடி தத்துவங்களாய் அனேக தனுகரண புவன போகங்களாய் பாபரங்கமாய்க் கிரியைகளைச் செய்வித்து மலபாகம் வருத்துவிக்கும், அங்கத்தி லயமானவாத்மா லிங்கத்தி லைத்தனையாயிறதே அத்தனைபத்தனைப் பூசைசெய்வன். இலிங்கஸ்தலம், அனந்தரூபமாய் பூசைகொள்ளும். இதிவிரண்டுவிதமும், பிரமந்தானே ஆயிறதென்றறிக. பத்தி, சத்தி, இரண்டுவிதமுஞ் சத்திதானே ஆயிறதென்றறிக இனி ஷடாங்கரூபத்தி. இது சர்வாங்கலிங்க சாயித்துக்கு மங்கமாம். முன்சொன்ன பிரமமாறில், ஷடாங்கரூபவிபரம். இனி பரப்பிரமத்தில் பரசிவன், க்ஷேத்ருன், கர்த்தன், பாவன், சைதன்னியன், மகதாகாயம், ஆக. ௬. இனி விஞ்ஞானப்பிரமத்தில் சதாசிவன் ஆகாசம், சத்தம், ஞானம், சோத்திரம், வாக்கு. ஆக. ௬. இனிப்பிரமாணந்தப்பிரமத்தில் ஈஸ்வரன், வாயு, பரிசம், மனம், தொக்கு, பாணி. ஆக. ௬. இனி சலப்பிரமத்தில், உருத்திரன், அக்கினி, அங்காரம், ரூபு, நேத்திரம், பாதம், ஆக. ௬. இனிப் பிண்டப்பிரமத்தில் அரி, அப்பு, இரஸம், புத்தி, சிங்குவை, குய்யம். ஆக. ௬. இனி மூர்த்திபிரமத்தில், சித்தம், ஆக்கிராணம், குதம், பிரமா, பிருதிவு, கெந்தம். ஆக. ௬. ஆகப்பிரம ஷடாங்க தத்துவம். ௩௬. இனி யிதுதான் சத்தி ஷடாங்கமான விதம் சிற்சத்தி சம்பந்தம் பரமசிவன், க. சதாசிவாதி. ௫. ஆக. ௬. பராசத்தியில் க்ஷேத்ருன். க. பூதம். ௫. ஆக. ௬. இனி யிச்சாசத்தியில் ஞானம். க. காணம். ௫. ஆக. ௬. இனி ஞானசத்தியில்சேதனன். க ஞானேந்திரியம். ௫. ஆக. ௬. இனி கிரியாசத்தியில்தன்மாங்கம். க. கன்மேந்திரியம். ௫. ஆக. ௬. ஆகாச ஷடாங்கம். ௩௬. இனியிதுதானே ஆறுமுகத்திலும் ததாபங்களாய் வந்துசேர்ந்தவிதம் ஈசானமுக மதிதேவதையாகச்சோத்திரம், சத்தம்,வாக்கு, வசனம், செவி, வாய், ஆகாசம், இந்தவேழும் பேதமில்லை. இனித் தற்புருஷமுகந்தெய்வமாக தொக்கு, பரிசம், பாணி, தானம்,தோல், அஸ்தம்,வாக்கு, இந்தவேழும் பேதமில்லை. இனி அகோரமுகந் தெய்வமாகச் சட்சு, ரூபு, பாதம், கெமனம், கண், கால், அக்கினியிந்த வேழும் பேதமில்லை, இனி வாமதெய்வமாக ஜிக்குவை, ரஸம், குய்ய

ம், ஆனந்தம், நாக்கு, சலத்துவாரம், அப்பு, இந்தயேழும் பேதமில்லை. இனி சத்தியோ சாதந்தெய்வமாக ஆக்கிராணம், கெந்தம், குதம், விசர்க்கம், மூக்கு, மலத்துவாரம், பிருதிவு, இந்தயேழும் பேதமில்லை. இனிப் பாவமுள்ள தெய்வமாக யிருதயம், சேத்திராதி, சத்தாதி, வாய்வாதி, வசனாதி, செவியாதி, வாயாதி, ஆகாசாதி யிதுகள்பேதமில்லை. இப்படியாக முகத்துக்கும் ஆறுமுகமே அதிதெய்வமாக யிதுகளெல்லாமிருக்கும். இனித் தூலாங்கத்தில் இந்திரிய மிருக்கிற ஸ்தானங்களுக்கு அஷ்டலிங்கம் இனிச் சூட்சமாங்கத்தி லிந்திரியங்களுக்குப் பிராணலிங்கம். இனிகாரணாங்கத்தில், அந்தக்கரணங்களுக்குஞ் சத்தாதி விஷயங்களுக்கும் பாவலிங்கம். இந்தமூன்று லிங்கமும் ஆதிசதாசிவன், ஆதி யீஸ்வரன், ஆதிமகேஸ்வரன், தானேயானதென்றறிக. இந்திரியங்களுக்கு அந்தக்கரணங்களுக்கு மாறுலிங்கந்தானே முகமாயறியுமென்றறிக. இனி ஆறாதார நிலையாவது, மூலாதாரத்தில்பிருதிவு, பூதம், நாற்கோணம், பொன்னிறம், காலுபதமம், சிவப்பு, நாலக்ஷரம், முகம், சத்தியோசாதம், ஆசாரலிங்கம், நாதரூபம், நிவிர்த்திகலை, கன்மசாதாக்கியம், திக்கு, மேற்கு, வெண்டிதம்பிரகதம், காமினி, சத்தி, கிரியாசத்தி, ருக்குவேதம், சுசித்த அஸ்தம், ஆக்கிராணமுகம், சற்பத்தன், பிரமபூஜாரி, அறுசுவைகளை, கோரதம்மன், பிரமநாதம், மந்திரமூர்த்திப்பிரணவம், ஸ்தானகுதம், திரவியம், கெந்தம், அங்கம், பிருதிவு, மூர்த்தி பிரமா, அந்திரீயகம், மந்திரம், பதம், வன்னம், புவனம், தத்துவம், கலை, ஆகவிதம். ௯௬. இதல்லாமலும், இஃதோடு சேருகிறது, இன்னஞ்சில வுண்டென்றறிக. இந்த மூலாதாரத்துக்குசொன்னதுபோல்மற்ற ஐந்தாதாரங்களுக்கு முண்டென்றறிக. மற்ற சக்கராதாரமெல்லா முன்சொல்லியிருக்கிறதென்றறிக. இது தடத்தலட்சணமுடிந்தது.

இனி ஆத்மா செனனமரணப்படுகிற பந்தலட்சணம். இனி பந்தத்துக்கு வருகின்றவனுக்கு முதலான பிண்டலட்சணமெப்படியென்னில் மந்தபிண்டம், மத்திமபிண்டம், சிற்பிண்டமென்று மூன்றுபிரகாரமாம். நித்திய நின்மல சதாசிவனுடைய இருதயமத்தியத்தில் சுத்தசாத்மிக குணசம்பந்தமான உத்தர கலாசத்தில் ஆயிரத்தெட்டுசீவாத்மா உதயமாகிச் சிவாஞ்ஞையால்சோகுணசம்பந்தமானபஞ்சபூத காயமெடுத்துக் கிளியின் கூடுபோலவிருக்கிற கோலிலேயினவுடனே தன்னைத்தானே மெய்மறந்தகிளிபோலத் தற்றாயப் பிழையால் சிவபாவமறந்து தமோகுண சம்பந்தமுள்ள அவித்தையா ரூபிணியான மாயாசத்தியோடு கூடி ஆத்துமாவின் சுயஞானமானதும், மனோசஞ்சலத்தோடுகூடி ஞானகுருசத்தத்தால், சிவாத்மநிலிருக்கையில் தர்ப்பணம் பிடித்த குழந்தைபாவம்போல் நானென்னுதென்கிற மோகரூபமான அகங்கார தர்ப்பண சானித்தியத்தினாலந்தப்பிரபஞ்ச சீவாத்மாவென்கிற பிரகிருதி மார்க்கத்தைப்பிடித்துச்சாதிவர்ணசிரமகுலகோத்திரப் பிரவேசிதனாய்ச் சம்சாரபந்தனாயிருக்கிறதினால் மந்தபிண்டமென்றாயிற்று. இதற்கு அர்த்தம், செனனசாதியான அனிஷ்டமாகிற சம்சார பிரவிர்த்தியால் சிவசைதன்னிய விரதத்தை மறந்த உலர்ந்தன சிவ

ரூபமில்லாமல் தத்துவம், ௯௬. ல் அகப்பட்டு அதினால் தநுகரணபுவனபோகங்கள், அத்துவாக்கள், பிண்டப்பிரமாண்டங்கள், கன்மவிதம், மகாமாயாவிதம், ஆத்மீகம், பௌதிகம், தெய்விகம், சஞ்சிதம், பிராரத்வம், ஆகாமியம், நவக்கிரகபீடைகள், சந்திரகுலம், என்பெண்சாதி, பிள்ளைகள், பந்துக்கள், பொன், மண், பெண், இதுமுதலாகச் சிவன் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட விதமெல்லாவற்றிலும் தநுவெடுத்து அகோர அவஸ்தையில் விழுந்து பந்தப்பட்டுச் செனனமரணப் படுவது மந்தபிண்டமென்றறிக. இனிப்பக்குவதேகிமோட்சமாவது, பிரகிருதி காயத்தினால் ஒன்றாகி மாயாபாசங்களில் விழுந்த சீவாத்மா பாசப்புண்ணியத்தால், பசுபுண்ணியமாய்ப் பசுபுண்ணியத்தால் பதிபுண்ணியமாய்ப் பதிபுண்ணியத்தால் ஒரு தீவிரபக்குவம் பிறந்து ஒருதெய்வமுண்டாகவேண்டுமென்று தோன்றி அந்தக்கரண சுத்தமாய்ப் பக்குவமானபழம்போல் சிவசமஸ்காரமும்பூரணஞான சர்மதேகமேமத்திமபிண்டமாம். இனிசிற்பிண்டமாவது, நிஜாத்மத்தினையங்கள், குருலிங்கசங்கமம். சொரூபமகிமை சாக்ஷாத்காரமாகிறது. பிரசாதமயமாகி சர்வாங்கமைதன்னியம் பாதோதகமயமானதிலிருக்கின்ற சிற்கனலிங்கப்பிரகாசம், சற்பாவத்தாலுண்டானஆனந்த மந்திர கோஷசம்பிரஞானத்திலிருக்கின்றசிவானந்தம், இந்தமூன்றுவிதமும் பாதாதமிக்குரூபமா யதுவேபீசாக்ஷரத்திநையமாம். அந்த அக்ஷரத்தினையமே நிஷ்களப் பிரணவமாம். அந்த நிஷ்களப் பிரணவ சொரூபத்தில் பிரமரந்திர ஸ்தானத்தில் ஞானியாதி பிரமாந்தம், பிரமாதி சிவாந்தம், சிவாதிருத்திராந்தம், உருத்திராதி பிரமாந்தம், பிரமாதி நிராலம்பமான பஞ்சலிங்கசிருஷ்டிய முட்டகொண்டு விளங்குகிற மகாகன நிஷ்கள லிங்கத்தில் மூலசித்ரூபமாய் சிதாகாசமாயிருக்கிற பரமாத்மனிப்போது சிற்பிண்டமாயிற்று. இதி னபிப்பிராயம் குருகாருண்யத்தில் இலிங்கதேகி இலிங்கப்பிராணியாகிப் பஞ்சலிங்கதிதத்துவங்களும், பஞ்சாக்ஷர சொரூபமாகிச் சகத்தின் மலதுர்ப்பூரம்போல்சிவஞானமாலேவிட்டதுவைப்போது சிற்பிண்டமென்பது. இன்னுஞ் சிவதத்துவத்திலுதையமான ஆத்மாவுக்குச் சித்தற்பூரபோகம்போல் தோன்றுகிற நிராகுத்தினிபாதமுள்ள சிற்பிண்டத்தை உட்கொண்டவன் காஷ்டானல் சம்பற்கம்போல் தோன்றுகிறமத்திய சத்தினிபாதமுள்ள மத்தியபிண்டமே முக்கியமென்றுதலிரம்பூரானல் சம்பற்கம் போல் மந்ததரசத்தினிபாதமுள்ள மந்தபிண்டமென்பது. செம்பருந்தம்பு சமீபத்திலிருந்தபடிகம்போல சத்திகாரிதருந், சொப்பனம், ரஜசு, சற்பம், ஸ்தாணு, சோரதிருஷ்டிநீஷ்ணை நிஷ்டம்போல் ஆகாசத்தைமூடினமேகம்போலச் சத்தியமல்லவென்று நேதிகளைந்து சற்குருவால் அந்தமந்தபிண்ட மத்தியபிண்டத்தைசசிற்பிண்டசொரூபமாக்கிப் பரசிவத்தி லயிக்கு சிமிக்கத்தினால் கிளையில் கிருதஞ்சாதிப்பதுபோல் சூரியகாந்த வக்கினி சந்திரகாந்த ஜலம்போல் ஆத்மாவந்தரங்கத்தில் சிதங்கசமேதசுத்த சித்த சமேதசு

காத பூர்ந்சலட்சணசொரூபத்தில் சாதிக்கப்பட்ட அங்கதலிங்கத் தலங்கள் முற்றும்ஸங்க்ஷேபமென்றறிக.

இதின் அபிப்பிராயம் குருகாருண்யத்தினால் இலிங்கதேகி இலிங்கப்பிராணியாகிப் பஞ்சவிம்சதி தத்துவங்களும் பஞ்சாட்சரசொரூபமாகிச் சுத்தநின்மல கர்ப்பூரம்போல் சிவஞான மனாவிட்டதனு இப்போது சிற் பிண்டமென்பது. முன்பஞ்சசிருஷ்டியின்நிர்ணயமெப்படியென்னில், இதை தொகையாகச்சொல்வது, அனாதி பக்தன் இதில் ஹிர்தயம் இதில் சங்கமம், இதில் மகுடம், இதில் சூனிய இலிங்கம், இதில் சிதம்பரம், இதில் “பசிவ, என்ற அக்ஷரத்திரையமுண்டாம். இந்தப்பஞ்ச சவுஞ்ஞையாதியாக, அந்தற்பாவமான சின்னங்க ளிப்போது சூனியாதி பிர்மாந்தமான சிருஷ்டி, இனிப் பஞ்சநாதம், பஞ்சப்பிரணவம், பஞ்சகலை, பஞ்சசத்தி, பஞ்ச சாதாக்கியமுதலான தனுகாந்தியின் சின்னங்களிப்போது பிரமாதி சிவானந்தமானசிருஷ்டி, இனிப் பஞ்சாக்ஷரி, பஞ்சமூர்த்தி, பஞ்சமுகம், ஈஸ்வராஷ்டகம்,மாயேஸ்வரம்,பஞ்சவிம்சதி,ஏகாதசம்,உருத்திரத்திரயாவயம், இரணியகெற்ப, விராட்டு, முதலான சாகாரவிக்கிரகத்தின்சின்னங்கள். சிவாதிருத்திராந்த சிருஷ்டி, இனி அஜ, அரி, இந்திரமுனிவர்க்கமுதலான சாலோக்கியாதி பதத்திரையங்களுடையவர் உருத்திராதி பிர்மாந்தமான சிருஷ்டி, இனி சிவசாதி. தானவர், மானவர் முதலான சாதிகள் உலோகாதிலோகங்கள் பிர்மாதி திரணாந்த சிருஷ்டி பிண்டத்திரையமுற்றும்,

இந்தப்பக்குவதேகியாய்ப் பக்தாதிகளாகிறவருக்கு இந்தப் பிண்டத்தலமூன்றும், நாற்பெருந்தலமானவிபரம். இனி மந்தபிண்டத்தலமாவது, தன்னைமறந்து சிவன்செய்தியை யிழந்து எனது யான் என்னுங் கன்மத்தினால் இருவினைகள்செய்து அதைப்புசித்து யிறந்து பிறந் துழலுமுயிரான்து யிருவினையொப்பில் மலத்தடைசற்று நீங்கி ஈசனருளால் பக்திப் பிரவேசமாய்ச் சத்தினிபாதம் பிறந்து மேகத்தில் மின்னும் நீரிற்செங்கையும், பழுத்தி விரசமும், ஆணிமத்தகத்துமதம்போலும், சந்திரகாந்தத்தில் நீர்போலும், குழந்தை சொப்பனம்போலும், அரும்பிற்கந்தம்போலும், உயிரிற்சைதன்னியம்போலும், தயிரில்நெய்போலும், முத்தின் அடங்கினநீர்போலும், பீசத்தில்விருட்சம் [illegible] மகாகனத்தைப்போதித்துக் காணவேண்டும். இனிப் பாஷாணத்திலக்கினிபோலும், பக்தருடன் கூடின நிசபக்தர்போலும், அடங்கியிருக்கிறதைப் பிண்டத்தலமென்றுசொல்லுவார். ரூபருபிலடங்கி ரூபமாகி நின்ற ரூபு நிச்சயமாய்ச் சஞ்சலமில்லாமல் பாரமாகி நின்ற நிசபதங் கூடல்செனனநிவர்த்தியென்றறிக. இனி மந்திமபிண்டஞானத் தலமாவது பரையறிவினாலண்டபிண்டங்களை மெய்யென்றிருப்பதைக் கானல்நீர்போல் பிரமையென்றுஇலக்கமில்லாதசெனனமெடுத்த நான்பரமுமல்ல, அசத்துமல்ல, நாஞ் சிவமாம்சமேயென்று தானென்பதிழந்து உலகுயிர்கள் தன்னிற்றோன்றி யொடுங்கப்பரையுருக்கொண்டு லீலையாகி நிசத்தை விளக்கிக்கொண்டவன் சிவனென்று நித்தியாநித்தியங்களையறிந்து சுவானுபவவுதையத்தில் ஞானநேத்திரத்தைமூடின திரையைத்துறந்து தன்னிசத்தைக் கண்டு

தெளிந்து சித்தவிந்துப் பிரகிருதியாகிறதைநீக்கித் தத்துவவிவேகியாகிநிச்சல நிசாந்தரங்கம் நிச்சயித்துச் சுகமுகத்தையறிந்து இந்தஞானமுகத்துளடங்கிப் பார்த்துத் தன்னைத்தானே விட்டுத் தானேதனக்கன்னியமில்லையென்பதை யறிந்து மாயையைநிவர்த்திசெய்து சிவத்தியானத்தால்மனதைச் சாதனத்தில் நிறுத்தி மனோபாவியாகி விந்துநாதங்களை யழித்துச் சிற்சொரூபவித்துவாய்நின்று விளங்கி ஞானமே வடிவானவன் பிண்டஞானியென்றறிக.

இனி சிற்பிண்ட விபரம். “சம்சாரஹேய ஸ்தலமாவது, மயிர், தோல், உதிரம், இறைச்சி, மேதை, நரம்பு, குடல், எலும்பு, சீழ்,புண், கோழை புழு,மலம்,நீர்,மூளை,மச்சை,வழும்பு,இதுகளுடனே கூடியழிகிறவுடலான பாம்பின்வாய்ப்பட்டு அதினால்நிலையில்லாதஇகபரமும் வெறுத்துச்சிவனேயெனக்குப்பந்தம் விடுவிக்கவேண்டுமென்றுருகிப் பதைத்தலறிச் சகலமும் பகையாய்ச் சுக்கில சுரோணிதப்பந்தமான மலத்தினால் நான் பிரகிர்திகாயத்துக்கனுகூலமான மாயாமலத்திரயத்தினால் சகலப்பிரபஞ்சமும் அனுகூலமாகப் பிராப்தியாகிச் சுகிர்த சிந்தனைசெய்ய வொட்டாமல் அஃதே தோன்றி யிருக்கிறவெனக்கு விகாரமென்றுமற் கருணையினால் மாயாவிகற்பங்களை பரிகரிப்பாயென்று நம்பினேன் ஐயனே இனி என்னைச்சம்சார மென்னும் பந்தத்தினின்று அகற்றி உண்மைஞானந்தத்தைத்தந்து ரக்ஷிக்கக்கடவாயென்று பிரார்த்திப்பதே சம்சாரஹேயஸ்தலமென்றறிக. இனிக்குருகாருண்யத் தலமாவது, நானா பவபயசம்சார அஞ்ஞான செடத்தைத்தீர்த்து,ஞானானுக்கிரக சென்மத்தின் செனிக்கச்செய்து, பின்புகன்மசாத செனிதேந்திரியதுஷ்கர்மத்தால் பூர்வாச்சரியத்தைக் கெடுத்துச் சிவஞானவர்மத்தைக் காட்டிக், கரகமலத்தைச்சிரசில் கருணையால்வைத்து, துஷ்கர்மலிங்கத்தைத்துடைத்து, நரசென்மமாகிற பூர்வாசிரியதோஷத்தைத்தீர்த்து, அருள்புரியப்பட்ட குருவடிவாகிற பிரமத்தைச்சேர்ந்து துதித்து உருகுகையிலவன்பாசத்தைத் தீரக்கடிந்து சிவ ஆத்ம சுத்தி பண்ணி ஆஞ்ஞாதீக்கை உபமாதீக்கை அத்துவாகாயாரோணம்விபூதிபட்டங் கலசாபிஷேகம் இலிங்கசுவாயித்தியமிதுமுதலானதீக்கைசெய்துஅங்கத்தில்லிங்கத்தை வைத்துச் சர்வாங்கமுமிலிங்கத்தலமாக்கி மேல்சுககாமான பரம [illegible] காட்டி, உட்புறம் பென்னுமற்றன்னிலேதன்னைப்பிரகாசிக்கிற ஞானசோதியைக்கண்டு தெளிய ஞானக்கண்ணை விளக்கிச் சிகெற்பூரம் பற்றினது போல்' என்னுள்ளே கலந்திருக்கிற மகாகனத்தைக்காட்டிப் பரமசுகத்திலே வைப்பது குருகாருண்யத்தலமாயிற்று. குருகருணைப்பட்ட மகாமகிமனைத் தாலுதனுவிவகாரத்தைக்கெடுத்துச் சதாசாரசற்கிரியாவர்த்தனைக்கே சாதனமாகியங்கத்தின்மேல் இலிங்கசுவாயித்தியமானபேதமெப்படியென்னில், இலிங்கதாரணத்தலமாயிற்று.இதற்குகுருவானவர் வேதமந்திரக்கிரியா[illegible]மான மூன்று தீட்சையாலே குருவினுடைய அஸ்தம், விதிப்பிரகாசம், சிஷன் சிரசிலேவைப்பதுவேதாத்மிகை, செவியிற் பஞ்சாக்ஷரமந்திரஞ்சொல்வது ம

ந்திராத்மிகை, இஷ்டலிங்கத்தைச் சிஷ்யன் கரத்தில் தரிப்பதுக்ரியாத்மிகை, இந்தலிங்கத்தை ஆறுதலத்திலுந் தரிப்பதாம். இதிற்றரிக்கும்விபரஞ் குருவானவர் பரமார்த்தத்தை யோசித்துச் சிஷ்யனுடைய பிராணனைக் கடாக்ஷிக்கையால்அந்தச்சரீரம் இலிங்கத்னுவாமாகையால்அப்போதும் லிங்கந் தரித்திருக்கவேண்டும். இலிங்கசகிதக டை,இலிங்கசகிதநொடி, இலிங்கசகிதசகலேந்திரியமுகம்,இலிங்கத்தில்ஆலிங்கனமாயிந்தலிங்காங்கியேசகசமாகையால்சதிசுதமித்திரர்களுமிலிங்கதாரணை மாகவேண்டும்.

இனித் கிரிகாணைசத்தியினால் அவதானப் பிரகிருதி சஞ்சலமல்லாமல் அபேட்சா சத்தியினால் திரவியங்களைக் கையில்பிடியாமலும், வாங்காமலும், வயிராக்கிய விர்த்தியாய் அகண்டபரிபூரண சரித்திரத்திலனுமாத்திர மாகிலும் இடைவிடாமற் பக்தியுத்தியால் சிவலிங்கந்தரிப்பது. அதிலத்தில் உண்டானநானுமுத்தி போக போக்கியங்களைத் தனக்குவேண்டிக் காண்பித்து ஆசையால் ஞானேந்திரியமுகத்திற் புகவொட்டாமற் சுவானுபவ நிசமுண்டாகில் இலிங்கத்துக்கே அர்ப்பிக்க அவன்கசுத்திற்றரிப்பது இனி அங்கவிகாரத்தால் விரகதாபத்தாலே ஸ்திரீ சங்கஞ்செய்யாமல் நிர்மலனாய்ச் சரீரத்தைவிட்டுவந்து தாக்கிறவினைப சவுக்கியம் [illegible] விலிங்கத்துக்கேசமர்ப்பித்து [illegible]சகியாயிருப்பதுநித்தால், மார்பிற்மெச்சன்சாயின்கண் இலிங்கந்தரிப்பது. இனி அவிர்த, அபசத்த,குதர்க்க,மன ருதகசிங்கை,நிஷ்களமுதலானவிகாரபிரமேதமச்சரங்களை யனுசரியாமல் அனுதினமும் லிங்கத்தை முகவிச்சையிலே தரிப்பது. இனிக் காணுநி குணங்களின் சஞ்சலத்தைச்சங்கரித்துச் சிவஞானத்தால் அந்தரங்கத்திலிரண்டுமில்லாம லேகமாய் ஒன்பதுநாளுள்ளேசஞ்சரிக்கிறபிராணவாயுவின்குணங்களைநிறுத்தி விசாரித்து உள்ளேபரிபக்குவசதானந்தசுகத்தில் நின்றவன் அமலேக்கிய லிங்கந்தரிப்பது. இனி அவிசாரணையால் உடைத்துச் செடமனுஷனை நமஸ்காரஞ்செய்யாமற் பிரமாணுச்சக்கரப்பிரவேச அனுபவிசிரசில் இலிங்கந்தரிப்பதுஇந்[illegible]கிரமத்தில் தரித்தவர் சிவதத்துவத்தில் மூலஞானசம்பவ சம்பந்திகளென்கிறநிசமகிமாபாதத்துக்குச்சானுசற்குருவேசங்காரமேயம் குருகருணைலிங்கதாரணம். இந்த மூன்று தலமுஞ் சிற்பிண்டத்திலடங்குமென்றறிக. இதில் முத்தித்தலமுமுங்கலென்றறிக. இனி முத்தித்தலம் பெற்றவன் - ௯ - தலத்திலுமாகிவேனுமது [illegible]சேஷபமாய்த் தொகையாகச்சொல்வது, இனி விபூதித்தலமாவது சிவன் ஐந்துமுகத்திலும் ஐந்துவர்ணமான ஐந்து பசுவிற்கற்பப்பிரகாரஞ் சோபம் ஐந்து மந்திரத்தால் விபூதி உண்டைசெய்து [illegible] நிவிர்தரலையைவாரம்,, என்று பெயரானதை நித்தியநியமமாகச் சடாக்ஷரியாலே - ௧௧ - ௧௫ - ௩௨ - தானத்திலு மூன்றுபொழுதுந்தரிப்பதென்றறிக.

இனி உருத்திராட்சத்தலம். சிவன் முப்புரத்தையெரிக்கும்போது மூன்றுகண்ணிலும் நீர் வந்துவிழ விது பஞ்ச வர்ணத்திலும் உருத்திராட்சமுண்டானதைச் சிகை, சிரசு, காது, களம், உரம், கை இதுகளில்விதிப்படியே யெண்ணிக்கை அளவு நிறமறிந்து தரிப்பதென்றறிக. இனிப் பஞ்

சாக்கரத்தலமாவது ஓங்காரமேபிரமம், பஞ்சசாதாக்கியமே பஞ்சாட்சரம், இந்த - ௯ - ம் நிஷ்கள சகளவடிவாம் [illegible]தை மாணதம், வாயு, நாக்கசையக் கருவிலுமுதென்றறிக. இனிப் பக்தத்[illegible]மாவது. சத்தபாதகம் பஞ்சருதகம்தனுமன் தனவஞ்சனைகளைவிட்டு மூ[illegible]று பொருளான குருலிங்கசங்கமத்தின் குறிகுணம்பாராதே ஒன்பதுவி[illegible] சம்பத்தியால் தனு மனவாக்கால் வருகிற அர்த்தப்பிராண அபிமானத்தை[illegible]வர் நினைவறிந்து சமர்ப்பித்துபத்தியிற் கூடிநடப்பதென்றறிக. இனி உப[illegible]யத்தலமாவது. சிற்பிரமமே பிரத்தியட்சகுருவடிவான குருவானவரின் வ[illegible]நின்று அவரிலொன்றாய் பிறிவிலாதபத்திசெய்து குருலிங்கமிரண்டினும் ஆனந்தம்பொங்கி நிற்பதென்றறிக. இனித் திரிவிதசம்பத்துத்தலமாவது, [illegible]றே மூன்றுனதறிந்துசாமேகமென்று குருலிங்கசங்கமத்தில் பக்தியொ[illegible]ன்றுன தென்றறிக. இனிச் சதுர்விசாரத்தலமாவது. உடல்பொருள் உ[illegible]பலவானதுஞ் சிவனுடைமையென்று இதையுடையவனுக்குச்சமர்ப்பியாமலு[illegible]ளபதால் நரகத்தில் வைப்பனென்றறிந்து குருலிங்கசங்கமங்கொள்ள வ[illegible]த்து அந்தப்பிரசாதமும் பாதோதகமுங்கொண்டு கு[illegible]லிங்கசங்கமம் [illegible]சாதம் இந்தநாலினும் பத்தியாயிருப்பதென்றறிக. [illegible]பா[illegible]வது, முப்பொருளுக்கு முப்பொருளீந்து நடப்பது [illegible]ாகமறும்உபாதி நிருபாதி சகசச்செயலாகும். இதின் முப்பொருளைச் சிவனைநம்பி எப்பொருளையும் வஞ்சனையில்லாமற் கொடுத்துப்பலயதங்களைவிரும்பி இரண்டுவிதமாய்ச் செய்வதென்றறிக. நிருபாதித்தலமாவது சகசத்தி வாழ்வு, பாத்தில்வாழ்வுவேண்டாமற்சிவனுடைமையென்று நிசபக்தியாற் குருலிங்கத்தினிலையறிந்துஅர்ச்சிப்பதென்றறிக. இனி சகசத்தலமாவது தன்னிடத்திற் சிவனுளமாயிவனுளம்பரத்திலயித்துதானேதானு வெவையுந் தன்மயமாகுதலால் இடுவானுங்கொள்வானும் பொருள்களுமொன்றாகையால் முப்பொருள்கொள்வதுஞ் சிவனென்றறிக. இப்போது சொன்னதலம் - ௧௦ - ம் நிசபக்தத்தலமாய்ப் பக்தன் நடக்கையென்றறிக. இது மந்தபிண்டத்தலமுதல் சகசம் அந்தமாகத்தலம்-௧௦- இனி மகேஸ்வரத்தலமாவது அரியயன் முதலானபேர் பசவர்க்கமென்றுஞ் சிவன் பதியென்றும்அறிந்து முப்பொருளுக்காக வசைந்துதான் சோகபத்திலமுவாமற் கவலையில்லாமல் அகம்புறமில்லாமல் நயிஷ்டாபத்தியா [illegible]யரீதம்வந்தாலும் அசையாமற் சிவநிந்தகரைச் செருக்குத் த[illegible]நிலை நின்று மற்[illegible]தங்களைவிட்ட நிராகுவதென்றறிக. இனி லிங்கநிஷ்டைத் தலமாவது ஒளியாய்ச் சிற்பரமாய் வெளியாயுயிராய்மனதே தேகமாய்நின்ற லிலிங்கங்கையிலே[illegible]ந்ததென்று மனுலையத்தானமா யஷ்டவிதார்ச்சனைசெய்து அந்தப்பிசாகு பிமாணம் போகவிழுந் தவறாமல் மயலகன்று அற்பிதமான அன்றேதகம் பங்கமறவண்டு லிலிங்கமயமாகி நிற்றலென்றறிக. இனிப் பூர்வாசரிய நிரசனஸ்தலமாவது, சிவசென்மத்தில் உதித்த சிவபக்தன் முன்போலக் குலங்களிலேகூடில் மேலேறிக் கீழ்விழுவார்போல நரகத்தில் விழுவான் சாதியாவது "பிரவிவ சற்பத்த,, னிரண்டு குலமேயல்லாமல் வேறுகுலமில்லை பலகாலுமும்வெந்து சாம்பலானதுபோல் சவசென்மராய்க்குலம்விட்டதென்றறிக.

இனி வாக்காலநுவித நிரசனத்தலமாவது, பூசிப்பதும், பூசகனும் ஒன்
றெனில் பூசைமோட்சமில்லையாம். சிவன் சுதந்திரனுமுயிர்வனவசத்தாம்.
இதனால், அத்துவிதியல்ல ஈசனுக்கடிமைத் தான்தொண்டாய் நிசபத்திசெ
ய்துபதவியை யடைவதென்றறிக. இனி ஆவாகன நிரசனமாவது பக்தியினா
ல் ஏகமாய் முத்திபதமான லிங்கத்தைத்தான் இரண்டில்லாமற்பவமறவே
பரிசித்துப் பரனுருவமாதலென்றறிக. இனி அஷ்டமூர்த்திநிரசனமாவது, அ
ஷ்டமூர்த்திருபமாய்சிவனிருப்பனென்னிற்பூதம்,நிலம், ஜடமாம். உயிர்பராத
ந்திரனும். சூரியசந்திரர்பாதந்திராயுமாகையால்,இந்த-அ. நாதனல்ல. எப்ப
டியென்னில், குலாலனுலான கடங்களவனுகாது, எல்லாவற்றையுமாக்கியழி
க்கிறவன் சிவனுகாறுகையால்சிவனை அஷ்டமூர்த்தியல்லச் சித்துருவென்றறிக.
இனிச் சர்வகத நிரசனமாவது, சிவனெங்கும் நிறைந்து எவ்வுருவிலுமிருப்
பனென்னிற் பூசை யெவ்வுருவிலுமில்லையாது இலிங்கத்திலிசைந்து அர்ச
னை கொள்வனுகையால் சர்வகதனல்ல. அதெப்படியென்னில், பசுவின்பா
ல் உடம்பெல்லாமிருந்தாலும் முலையினிடமாகத் தருவதுபோல் இலிங்கமுக
மாய்ச் சிவன் மோட்சங்கொடுப்பானென்றறிக. இனிச்சிவசகசெகமானதல
மாவது, செகமெலையுமுண்டுகொண்டு சிவனண்டபரிபூரணனுய்ச் சராசர
மெல்லாம் தானாய் நிற்பன். அதெப்படியென்னில், [illegible]
லுக்கு வேறில்லைபோலும், பூ இலை, காய், கனி, மர[illegible]
லும். சிவனிடத்தில் எல்லாமுண்டாயவனை யகலாதிருக்கும் அதுபோல
த்தானுநிற்பனென்றறிக. இனிப்பக்தநிதித்தேகத்தலமாவது, சிவனெல்லா
மாகியு மல்லாமல் நின்று வயிராக்கிய பக்திஞானமுள்ள பக்தன் தேகத்தா
லுயெல்லாருக்கும் அவன் மகிமையையுங் காட்டுவித்து அவன்குற்றமில்லாத
சுகபோகியாய் பரமாய் பக்தனை நேகமாய் நின்றதென்றறிக. ஆகமல்
தலம், ௬.

இனிப்பிரசாதித்தலமாவது, [illegible]
த்தான்நீண்டாது இலிங்கத்துக்கர்ப்பித்து [illegible]
நிசமான அவிதைதப் பிரசாதத்தைப்புசித்து அநுபவித்ததை [illegible]
ள்தோறுமப்பியாசித்துவசமாவதென்றறிக. இனி குருமகாத்மியத்தலமாவது,
சச்சிதானந்தமான பொருளினருள்பொங்கிக் குருவுருவாய்வந்துண்மையைக்
காட்டி [illegible]தென்றறிக. இனி மகேசன் இலிங்கமகாத்மியத்
தலமாவது, பராசரமாகி உலகமெல்லாமொடுங்கி யுதிக்கிறதானம் மகா
லிங்கமாயருச்சனைகொள்ளும் பொருட்டாயடியருள்ளத்தில்நின்று உள்ளங்
கை இஷ்டலிங்கனிடமாய் சரகமலத்திலிருந்து எல்லாந்தானாய் நின்றதென்றறி
க. இனி மகேசன் சங்கம மகாத்மியத்தலமாவது, அங்கத்தில் சைதன்னி
யமாய் பரமாய் பார்ப்பதுவே தொழிலாய்ப்பற்றியமுதுண்டு செகத்தில்தடை
யில்லாமல் நிசபக்தர்தன்னைச்சச்சிதானந்தமான அமல பதமாக்கி வசனாய்
பார்வைஸ்பரிசத்தாலுயிர்கள் பாகம்பொருந்திடச்செய்ய சங்கமத்தின் பொரு
ளறிந்து ஒன்றாய் நிற்பதென்றறிக. இனிப்பக்தன் மகாத்மியத்தலமாவது
பக்தன் செய்யுந்தீமைநன்மையாயும்,பாவிகளநன்மைசெய்வதின் மையாயும்

அதெப்படி தன்டித கககனசெயல்போலக் கொடிதான பெத்தவுற்றிய பக்
தியானது இரவியெழுமிடத்திருள் நீங்கல்போலச் சம்சாரம் நீங்கி எல்லாச்
செயலும் சிவன்செயலென்று தானென்பதில்லாமற் பக்திநிலை தவறாமல் நி
ற்பதென்றறிக. இனிச்சரணன் மகாத்மியத்தலமாவது, சுகங்கொடுக்கிற
பின்னமோகங்களை விட்டுச் சுத்த சிவஞானத்தால் சூதகமில்லாமலருச்சித்து
மனதை லிங்கத்திலயம்செய்து அறிவேவடிவானசிவன்தானேயாவது புனித
நிசமென்றறிக. இனிப் பிரசாதமகாத்மியமாவது, அத்துவிதமாய்ப் பரமப
தமாய்ச் சிற்கனமானபரமனுள்ளத்தில்நினைப்பட்டது பிரசாதமாகும். இது
சொன்னமில்லாமல் மிருத்தலமாய்ச் சிவன்தானே பிரசாதமானதையாவிநிற்பெ
ரியதில்லை யிதுசத்திய மென்றறிக. இந்தயேழுதலமும் பிரசாதித்தலமென்
றறிக.

இனிப்பிராணலிங்கத்தலமாவது முன்சொன்ன தலங்களிற் கிரியை
யோகமிதின்மேலான ஞானயோகம், உயிர் வாயுவின்குணம் தன்னிடத்திலி
ல்லாமற் சத்திடவானுஞ் சத்தியமும்போல் சமரசமாய்ப் பிராணலிங்கத்தை
யறிந்து தோன்றுகிற பழம்பிறருளை மறந்து அநுபவத்தால் மனம் இலிங்க
த்திலயித்து [illegible] பின்னமில்லாதிருப்பதென்றறிக. இனிப்பி
ராணலிங்கார்ச்சனாத்தலமாவது, அபிஷேகம், பொறுமை, வஸ்திரம், சத்
தியம், புட்பம், வயிராக்கியம், சாந்து, சமாதி, அட்சதை, அகந்தையறு
தல், தூபம், சிரத்தை, தீபம், சத்தியஞானம், மணி, மௌனம், உலகமெல்
லாம்நைவேத்தியம்,விசையாப்பிதம்,தாம்பூலம், இப்படிச் சிவபூசைசெய்வ
தென்றறிக. இனிச்சிவயோக சமாதித்தலமாவது, மனது அற்புதமாய் லயி
த்தலி[illegible] வினைபயங்கள்தோன்றாதது முன்[illegible] சச்சிதானந்தமயத்தோ
[illegible] வெளியொ
[illegible] தென்றறிக. இ
[illegible] யிதின்பிரமை
யெல்லாம் [illegible] பிண்டாண்டங்கள் இலயமுற்
பத்திகளமாய்த் [illegible] தானேதா
னென்றறிவதென்றறிக. இனி அங்கலிங்கத்தலமாவது, நின்மலமாய்நேயமா
னலிங்கமே யங்கமாய், அங்கமே லிங்கமாய், இந்த[illegible] பலத்[illegible]
ன்மையாய்விளங்குமிந்த-இ-தலமும்பிராணலிங்கத்தலமென்றறிக.

இனிச்சரணத்தலமாவது, பதிக்குப் பத்தினி பக்தி[illegible] தேகசுக
ங்கொள்ளுவதுபோல பக்தியினால் சிவ சங்கற்ப[illegible] பரானந்த மகிமை
மானபதியுடத்தால் சுந்தோதகமிருக்க கானல்நீரைத் தாவுதல்போலத் தனு
சுகத்தைத்தினையாதே பரானந்த நிலைவழுவாது நிலைநிற்பவனே சரணனென்
றறிக. இனித் தாமத நிரசனத்தலமாவது, அவிவேக வசத்தினால் மயங்கி
மறுப்பு நினைப்புமுள்ள மந்தன் குருவாலிருள்கெட்டு ஞானப்பிரகாசந் தோ
ன்றுவதினால்.சாந்தம், தமம், சிரத்தை, பாவம், அறிவு, வயிராக்கியம், சத்தி
யம், பொறுமையுமுள்ள பக்தியினால் பரனிடத்தே [illegible] மயலொழிவதெ
ன்றறிக. இனிநிர்த்தேகத்தலமாவது, மலை, மேரு, கடல் பாற்கடல், இப்

படி ஒவ்வொன்றி லொவ்வொன்று பெருமைபோனதையால் எல்லாரினும் குருப்பெரியவனவனும் இருணிங்கி கண்டப்பொருளை நிச்சயித்து ஒன்றாகாமற் பலசாத்திரம் படித்துக் குருவநுபவமில்லாதவன் நிச்சலக்கியானமுடையனுதலென்றறிக. இனிச்சிச்சம்பாதனமாவது, பதிபக்திசெய்து ஒன்றாய்ச்சுபிப்பான்போலத் தன்னுயிருடனே சிவன் மகிழத் தன்னைக்கொடுத்தொன்றாகாமற்பொருள்மேலுற்ற வேசிபோல விகற்பத்துக்காலையமான நிலவிர்த்தேயப்பொருளாய் மருவிச் சிவனை வழிபடுதல் துறச்சலம். ஞானத்தால் சிவனிடத்தொன்றாதல் சத்சிலமாம். இந்தநாலும் சரணத்தலமென்றறிக.

இனி அயிக்கமாவது அவஞானத்தால் சிவனைப்பெதமாய்க் கண்டு சிவஞானத்தாலொன்றாய்ச் சிவோகமென்று நிச்சித்து பதிபசுபாசமும் வேறில்லாதாய்த் தானே தானானசமரசமிதென்றறிக. இனிச் சர்வாசாரசம்பத்துத்தலமாவது, மகாலிங்கவயிக்கியுனை ஜடலைக்கொண்டு நானுதொழிற்செய்வதெல்லாம் பரனே செய்கிறேயாய்ச் சிவனிடத்தி லொன்றுதலால் இவனறியப்பட்ட விஷயமெல்லாஞ் சிவனுருவாய் தொழில் அர்ச்சனையாய், சிந்தனைகளே தியானமாய், உண்டல் நைவேத்தியமாய், உறங்கல் சமாதியாய், மனசங்கற்ப ருதகமற்றதென்றறிக. இனிச் சர்வாசாரமும் அங்கத்திலயித்தவயிக்கனுக்கு ஏகபாசனத்தலமாவது, தனக்கும் பரத்துக்கும் பின்னமில்லாமற் பரனுந்தானும் பிரபஞ்சமும் அகண்டாகாரமாய் நிலைபா யருக்கியகலாத நிலையென்றறிக. இனிச் சகபோசனத் தலமாவது, சச்சிதானந்தப் பிரமமுள்ளத்திற்கலந்து பெத்தமுத்தி யிரண்டுமில்லாமல் தானேதானுகிப் பிரகாசிக்கையாலுலகமெல்லாம் பிரிவில்லாமலைந்திச் சுத்தபரானந்தத்தால் தெவிட்டாமலிருப்பதென்றறிக. இந்த நாலுதலமும் அத்துவிதானந்த வயிக்கியத்தலமென்றறிக.

ஆகப்பக்தனுதி அயிக்கனிறுதத்தலம், சுஎ. இதனிடைத்தலத்திடையிடும் இந்த ஆறுதலங்கள்கொண்ட அறுபதியொடுமில்லை நிந்தல மொன்றுனவிதஞ்சொல்ல விரிக்களாலே-நூஎ-ஆனதென்றறிக.

இனித்தீட்சாகுருத்தலமாவது, சாத்திரப்படியே தீட்சைசெய்து அத்தப்பொருளைப்பெற்றதென்றறிக. இனிச்சிட்சாகுருதலமாவது, சீஷனைச் சத்தியகாரணையில் நிறுச்செய்து சிதைதது ஜடமில்லாமல் விஜூவாலருளி அகண்டபூரணத்தி லிடைவிடாமல் நிற்கச்செய்வதென்றறிக. இனி ஞானகுருத்தலமாவது, மூன்றுகாமத்தில வழுவாதவனுக்குச் சச்சிதானந்தத்தை பிரத்தியக்ஷங்காட்டிநிலையிப்பித்துப் பிரமத்தானேயாய் வடிப்பதும் இந்தக் குருத்தலமூன்றும் ஏகமானலிங்கமாய் பக்தனங்கத்திலே யிஷ்டலிங்கமாவதென்றறிக. இதிற் கிரியாலிங்கத்தலமாவது, குருவருளால் சிவபக்தியால் அகண்டபூரணமாய் மயக்கமான அனிஷ்டங்கெடுத்து இஷ்டம், இதைக்குறி பரிவுடனே பூசிப்பதென்றறிக. இனிப்பாவலிங்கத் தலமாவது, இந்தக்கிரியாலிங்கத்தை தமனதில் நிலைப்படப்பாவிக்கையால் விட்ட லிந்திரியகரணமெல்லாம் லயமாகி அந்தரங்கத்தில் பாவித்து அர்ச்சிப்பதென்றறிக.

இனிப்பக்தன் ஞானலிங்கத்தலமாவது, உருவத்தில் கிரியையும் அருவத்திற்பாவமுமில்லாமல் ஞானபரிபூரணமானதென்றறிக. இனிப்பக்தன் சுயத்தலமாவது இஷ்டலிங்க, பாவலிங்க, ஞானலிங்கமூன்றையும் அங்கம், மனது அறிவினால்இலயித்திடச்செய்துநிஜந்தானேயப்படிநிஜமிருந்ததோஅப்படி நிற்பதென்றறிக.

இனிப்பக்தசரத்தலமாவது,இப்படிவிளங்குவது சுயசொரூபமென்றுஅற்சிப்பாரிடத்தும்அல்லாநிந்திப்பாரிடத்தும் பிரியாப்பிரியமில்லாமல்சகலத்தையுந்தீண்டாமல் பற்றறவேண்டி குருபக்திகொண்டு சரிப்பதென்றறிக. இனிப் பக்தன் பரத்தலமாவது, சுயசுமாய் சுவேச்சையால் சரிக்கிறதைச் சொருபமென்னுமற் பரமேயென்று சகலமுந் தன்மய மானதென்றறிக. இந்த -சு- ம் பக்தலிங்கத்தலமென்றறிக.

இனி மகேஸ்வரத்தலம், இதில் மகேசன் கிரியாகமத் தலமாவது, சற்கிரியைசெய்யும்போது கிரியைநானேமொன்றாய்த் தான்விடாமல் பங்கு மந்தகனுஞ் சரிக்கும்போல அக்கினி ஏறகிற்றேன் றும்போல விலக்கமில்லாத கிரியைகளைச்செய்யிற் பரங்கின்றுமென்றறிக. இனிமஹேசன் பாவகத்தலமாவது, நிருபாதிகக்கிரியையாகக்கொண்டவன் மனதுநிர்மலமாய்ச்சிவோகமாய்ப் பாவனையாற் புழு வேட்டுவனும் போலச் சிவனுனேயாய் பாவமில்லார் கண்ணில்லார்போலென்றறிக. இனி மஹேஸ்வரன் மெஞ்ஞானத்தலமாவது, பாவனை கற்பனை கன்மமிதுவெல்லாந் துக்கபவத்துக்கேதுவாஞ் சிவஞானமுள்ள நிசத்தைக்கண்டு அன்பம்போவதென்றறிக. இனி மஹேசன் சகாயத்தலமாவது, உடலையல்லாமல் லொன்றுஞ் செய்யக்கூடாது உடலாலே மோட்சமுண்டாம். படமில்லாக்கூடாரமும் வித்தில்லாத முளையும்போல உடலில்லாவிடில் ஆகாதென்றறிக. இனி மஹேசன் அகாயத்தலமாவது, தேகாதிமயமான இருள், மாயை, கன்மம் நீங்கி அகண்டத்தில் இலயித்து யேகமானயோகி தேகத்துடனிருக்கினும் யானெனதில்லை தேகமழிந்தாலுந் தானழியாதையால் காயபோகமில்லையென்றறிக. இனி மஹேசன் பரகாயத்தலமாவது, சிவனேதனுவானசிவஞானத்தாற்றகனப்பட்ட உடலாதியெல்லாஞ் சிவமாய்ச் சச்சிதானந்தத் தனுவாய் பவவாதையுடல் நிற்கினும் போகினும் பராபரனுய் நிர்ப்பனென்றறிக. இனித் தர்மாசாரத்தலமாவது, பரமுடலானசரணன் பிறர்க்கருட்டாகச் சரணன் ஆசாரமுஞ் சமைதமைமுதலான குணமுந் தயாதர்மமுஞ் செபதபங்களுமுண்டா யுண்டானவர் பேரிற் சந்தோஷமுமா யிருப்பனென்றறிக. இனிப் பாவசாரத்தலமாவது, முன்சொன்ன தர்மாசாரமாய் நடந்ததெல்லாம் பரத்திலேயமைத்துப் பாரற்பனஞ்செய்து ஞானசூரியனைப் பிரகாசிக்கச்செய்து சந்தியானம் விஷையாற்பிதமோமம் இப்படி நித்தியகருமஞ்செய்வதென்றறிக. இனி ஞானசாரத்தலமாவது, இப்படிப் போதித்த பரமாசாரியன் பவவினையைக்கெடுத்துச் சிவாத்துவிதமாய், யானெனதற்றுப் பிரகாசிப்பதென்றறிக. இந்த -சு- ம் மஹேசன் இலிங்கத்தலமென்றறிக.

இனிப்பிரசாதித்தலமாவது, இதிற்பிரசாதிகாயாநுக்கிரகத்தலமாவது,
சிவஞானத்தால் சீவனுடலைக் கலைப்பித்துப் பிரமமேவடிவாய தேகத்தைக்
கொண்டு அதிற் றேயாமலிருப்பதென்றறிக. இனி யிந்திரியாநுக் கிரகத்த
லமாவது, எங்கே மனதுபற்றுதோ அங்கே இந்திரியம்போம், அதுபோ
லமனமானது சிவனிடத்தில் நிற்க விந்திரியமெல்லாஞ் சிவனிடத்திலேபோ
ய்ச் சிவன் சொரூபமாய்த் தானேதானு யெழுவகைத்தீட்சையாகிநிற்கையா
மென்றறிக. இனிப் பிராணநுக்கிரகத் தலமாவது, செனனமரணத் துயரை
க்குருவாலே வாசனுதோஷநீக்கிப் பரலிங்கப்பிராணனு மொன்றுயப்பழமை
யுணர்ந்து சிவத்திற் கூடுதலில்லாமற் பரனே தானெனயோகி பக்குவரையரு
ள்புரிய நோக்குதலென்றறிக. இனிப்பிரசாதிகாயாற்பிதத்தலமாவது, ஆதிநடு
வந்தமில்லாவிலிங்காற்சனைசெய்து தேகாபிமானமுதல்நீக்கிநீக்கினதை தச்சிவ
னைவேதனஞ்செய்து பிரத்தியிலுமிந்திரியவிஷயங்களையிஷ்டலிங்கார்ப்
பிதஞ்செய்து பிரசாதம்புசித்துச் சுத்தமாகிறதென்றறிக. இனிப்பிரசாதி
கரணற்பிதமாவது, மனமானது எல்லாக்கரணங்களுக்கு முதலாயிருக்குமா
கையால் மனதுபற்றினதெல்லாமனலிங்கத்துக்கு அற்பித்துஉருசிப்பிரசாத
ங்கொள்வதென்றறிக. இனிப் பிரசாதித்தலமாவது, தனுமனபாவனையை
நைவேதித்துச்சத்தியமாய்த்திரிகரணசமமாய்க் குருவருளையுஞ்சிவனையுமொ
ன்றாகக்கொண்டு உணர்வுபரஞ் செகமொன்றுமில்லை திருக்கிறபரனே நீ
என்று குருசிட்சிக்கப் பாலுக்காத்துச் சிவஞானமானதென்றறிக. இனிப்
பிரசாதிபூர்வாற்பிதமாவது, பாவனைமுத்திக்கேதுவாம் அதிற்றுற்பாவனைநீங்
கிச்சற்பாவனைகொண்டு இதில் ஒன்றியருந்தயாவையுந் தன்மயமானபரிணா
மத்தையெய்தியதென்றறிக. இனிப் பிரசாதியின் சிசுருஷைத்தலமாவது
சிவஞானக்கண்ணுள்ள சீஷன் குருவைச் சகுணமெது நிற்குணமெது காண
பிக்கிறவுலகெது இதுகளைக் கிருதகிறவுள்ளமெது அனுபாவவயிக்கமெது
என்றுகேட்க அவனுக்கு ஐயமறப்போதித்து அகண்டத்தி லொன்றிக்குவ
தென்றறிக. இனிப் பிரசாதியின் செவியத்தலமாவது, இப்படிக்கேட்டு
விளங்கின சிசுருஷையால் ஐயந்தீர்ந்த சிவயோகியை யுலகமெல்லாஞ் சேவி
க்கையாமென்றறிக. இந்த - ௯ - ம் பிரசாதிலிங்கத்தலமென்றறிக.

இனிப்பிராணலிங்கத்தலம். இதிற் பிராணலிங்கி சிவாத்மத்தலமாவது.
பரிபூரணசின்மயஞானம் விளங்காது இருளால்மூடப்பட்டுப்படிகஞ்செம்ப
ருத்தம்பூவோடுசேர்ந்து சிவப்பானதுபோல உடலோடுசேர்ந்து பிறப்பிலுழ
லுகிறசீவாத்மாவைப் பிரிந்து சிவனேசிவனுவதென்றறிக. இனிப்பிராணலிங்
கியந்தராத்மத்தலமாவது, பட்சிவேறு கூடுவேறு போல உயிர்வேறுதேகம்
வேறாய் மேல்நாடுகையால் அந்தரமாய் சீவன் சிவபாவமாதலாமென்றறிக. இ
னிப்பிராணலிங்கி பரமாத்மத்தலமாவது, இந்த அந்தராத்மா கரணமுதலா
னதிற்கூடாமல் அறிவுருவாய்த் தவிதானந்தமாய்ப் [illegible] பிரகிருதி புருஷ
ரூபமான பலசெகமுமாய்விடுங்கும் [illegible]தமாகிச் சிந்தையாதிகள்சேராதபரமா
த்மாவைச்சேர்ந்து பாசம் நீங்குவதென்றறிக. இனி பிராணலிங்கிநிர்த்தே

காகமத்தலமாவது, இப்படிப் பரமாத்மாவான சரணன் நிற்குணவடிவாய்
விதிக்கவினைக்கப்போகாதாய் நிரமான வயிக்கமாகையால் தேகதருமங்கள்
சேராமற்புனையில்லாதிருப்பதென்றறிக. இனிப்பிராணலிங்கிநிர்ப்பாவாகமத்
தலமாவது, பிரமம் நானென்பதில்லாமல் பரசொரூபமாயவன்மேற் பாவனையு
மில்லாமற் போனதென்றறிக. இனிப் பிராணலிங்கி நட்டாகமத்தலமாவது,
அறிபவன் ஞாதுரு இவனை விளக்குவது ஞானம் பிறித்தறியவேறில்லாத
பிரமம் நேயம் இந்தத் திரிபுடியும் இலயமாய்போதமேதுமில்லையாமென்ற
றிக. இனி ஆதிப் பிரசாதித்தலமாவது. ஆதியாய் எவைக்கு மத்துவிதமாய்
மறைப்பொருளாய்ச் சிவப்பிரசாதப் பிரசாதத்தை யிருட்பாவ மகன்று
சச்சிதானந்தப் பிரமத்துக்காதியானதைப்பெற்றுச் செனனமறுத்ததென்ற
றிக. இனிப் பிராணலிங்கி அந்தியபிரசாதலிங்கத் தலமாவது, தந்திரயில்
லாத பிரமானமான சிவப்பிரகாசத்தாற் பரமானந்தமயமாகி அறிகிறதுமல்ல
வாமென்றறிக. இனிப்பிராணலிங்கி செவியப்பிரசாதத்தலமாவது, எந்தவகை
யாலிவனுக்கு அநுபோகமாய் இகபரமில்லாமற்போமென்று நிஜமுத்தியளிக்
கிற குருச் சேர்வையாலுண்டான பிரசாதஞ்சத்தியமாகையாற் சிற்பரஞ்சக
முத்தியானவனென்றறிக. இந்த ௯-ம். பிராணலிங்கத்தலமென்றறிக.

இனிச் சரணத்தலம். இதிற் றீட்சாபாதோதகத்தலமாவது, பாதமென்
பதுபதம், பதமாவது பரமானந்த சமுத்திரோதகமென்கிற வாக்கியார்த்த
த்தாலதைச் சிவஞானமென்றும் பாதோதகமென்றுஞ் சொல்லப்படும் இத
ல்லாமல் அங்குஷ்டபாதத்தீர்த்தமென்பது, சுழிமுனை பிரமநாடியானதினால்
அது இரண்டிகவரா யிரண்டு பாதங்களுக்குங் கீழ்ச்சுட்டிருக்கையாலுமிந்
த மூன்று நாடியையும் கெங்கை, யமுனை, சரஸ்வதியென்று மூன்றுதீர்த்
தமாய் யோகசாத்திரஞ் சொல்கையாலும் அதுவை யிரண்டுவிரற் பிரம
நாடியிலுஞ் அங்கென்றுமுட்டிச் சங்கென்று ஏறுகையாலும் பாதந்தேகத்
துக்காதாரமாகையாலும் அங்குஷ்டத்தில் ஐம்பூதங்களிருக்கிறத் தவஞ்செய்
கையாலும், உன்பாதாரவிந்தமேகதியென்கையாலும், சாசாக்காலும், வே
தாத்தவிய மென்கையாலும், திருவடிவிளக்கமென்றகையாலும், நம்ஸ்காரங்க
ளுக்கெல்லாம் பாதமேயிடமாகையாலும், பாதநீர்த்தமுக்கிய மென்றறிக.
இனிச் சரணன் சிட்சாபாதோதகத்தலமாவது, குருசீஷமயஞான சிஷ்டை
யிருலே விளங்குகையால் ஆகமமாகிறதட்சிணகுருபூத[illegible]கிறமத்தாற் பரிவோடு
கூடிய சிவஞான வயிர்தம்பருகி யறிவேவடிவான [illegible]ங்கமாயிருப்ப தென்ற
றிக. இனிச் சரணஞான பாதோதகத்தலமாவது, ஞானத்தையளிக்கின்
வன் ஞானகுரு, அவர் ஞானத்தையளிக்கையால் ஞானபாதோதக மென்று
ம். இனிக்கிரியா நிஷ்பத்தித்தலமாவது, பரிபூரணப் பொருளானயோகி
சித்திகளை விரும்பாமலிருப்பதென்றறிக. இனி[illegible]ன்பாவநிஷ்பத்தித்தல
மாவது விட்டு நீங்கு[illegible] சிவனிடத்தில் பாவனைசெய்வது கிளிஞ்சி
லில் வெள்ளிதோன்றுவதுபோலும், இ[illegible]லாமல் நல்ல[illegible]பாவனைசெய்கிற சிவ
ஞானம அந்தப்பாவனை நீங்காமலிருந்[illegible] சிவங்[illegible]ன்றும். மூன்செய்

த பாவனைக்கு வேண்டிய வரங்கள்கொடுப்பார். பின்பாவனைக்கு மோட்ச
மென்றறிக. இனிச் சரணன் நிஷ்பக்திக்தலமாவது, ஞானத்தைக்கொண்
டு ஞேயத்தையறியப்பட்டஞாதுருவினால்திரும்பத்தோன்றுகிறஞானத்தால்
நானெனதற்றுச் சிற்கன சிவனேதானாகி ஞானநேயத்தி லழுந்தித் தானில்
லாமற்போவான். அதெப்படி சொப்பனத்திற்கண்டது சாக்கிரத்தி லில்லா
துபோலப் பிரமநிலைபெற்றதென்றறிக. இனிச்சரணன் பிண்டாகாசத்தல
மாவது, ஒளியாயறிவான லிலிங்கஞ்சித்துருவாய்ச் சிவனுக்குக்கோயிலான
தேகத்திற் பிரகாசிக்கினும் பரிபூரணமாம். அதெப்படியென்னில், கடாகா
சமும், வாரியிலாகாசமு மகாகாசமானதுபோலப் பிண்டாகாசத்தலமாயுடல்
கொண்டு நடந்தசையாநின்றதென்றறிக. இனிச்சரணன் விந்தாகாசத்தல
மாவது, பஞ்சபூதத்தி லொரு வாயு வெங்குமிருக்கினும் வேறுநி யந்தந்தத்
தேகந்தோறுமாம்போலச் சித்துருவானது இவன் சிந்தையில் கண்ணாடியில்
முகம்போலத்தோன்றி வானவர்கள் அறிவில்வேறாய்த்தோன்றியும் பூரண
மானதென்றறிக. இனி மகதாகாசத்தலமாவது, கடோபாதி, மடோபாதி
யுற்ற ஆகாசம் பிரிந்ததுபோலப்பிரியாதுநின்றாற்போலப் பிண்டாண்டத்தி
லுற்ற லிங்காங்கவுபாதிப் பிரமம் பிரிந்தும் பிரியாதுபோல வெளியாய் நின்
றதென்றறிக. இனிக் கிரியாப்பிரகாசத்தலமாவது, உன்னலரிதாய்ச் சச்
சிதானந்த மயமாய்க் கரணங்கூடாத வுணர்விற்சரணன் இலயித்துத் தானி
ல்லாமற் போகையால் சிவனிடத்திற் பலகிரியைகளாகும். ஆகாசத்திற் கந்
தர்வநகரங்கிரியைபல்விதமாகையாலென்றறிக. இனிப்பாவப் பிரகாசத்தல
மாவது, உணர்வானமர்மத்தில் உலோகாதிலோகமுங் கரணமுந் தோன்றும்
அதெப்படியென்னில், [illegible] மாக்குள்கடலிற் றோன்றுவது போ
லிருப்பதென்றறிக. இனி ஞானப்பிரகாசத்தலமாவது, உலகவுபாதிக ளில்
லாதாய்ச்சொல்லப்போகாதவுணர்வாய் பழமைகாட்டுவது சிவஞானம். இது
வுஞ் சிவனிற்றோன்றி நிகழ்வதென்றறிக. இப்படிச்சொல்லப்பட்டதலம்
௰௨. சரணத்தலஞ் சுத்த[illegible]சதன்னியனென்றறிக. ஆ தலம். ௯

இனி அயிக்கியத்தலமாவது, அயிக்கனிற்சுவிகிர்தப்பிரகாசத் தலமாவ
து, ஆதியந்தமுக்கிய லக்கணமுதலானதில்லாதாய் போதமான சிவப்பிரச
ங்கப்பிரசாதத்தாற் புதியசிதானந்த பரிணமத்தைப்போந்து பூதாதிமுத
லானதில் [illegible]ர்தோன்றாய்ப் பிரசாதமயமானதிதுவே பேதமெல்லாமகன்
று நிலைபெற்ற தென்றறிக. இனி அயிக்கன் சிட்டோர்தனத் தலமாவது
பிரசாதமயமான சிவயோகி யிருளால் அப்பிரமாணப் பிறமேயமாதுருவான
விரோதமுடைத்தான பிரமந்தானாகிப் பருதியொளியெல்லாவற்றையுங் கிரி
கிப்பதுபோலவுலகமெல் லாவற்றையுமுணர்வாலே கிரிகித்துத்தானேநிரமாய்
நின்ற தென்றறிக. [illegible]ச் சராசரத்தலமாவது, செகவுருவாய்மாயைவிரி
ந்த பிண்டாண்டங்கள் [illegible] ங்கிரிகித்துச் சின்மயச்சிவன்றானே சராசர
மாயிருக்கும். பகுதியில்லாமல் நின்றதென் [illegible] அயிக்கன் பாண்டத்தல
மாவது, மலவிருத்தக்கொளியா[illegible] சிவன்றனக்குச்சிவத்தை மன்னிவிக்கும்
உணர்வேகிற்பனையான பாண்ட[illegible]திசையில் உலகமுண்டாய் நின்று லயிக்க

வதில்சலனமொன்றுமில்லையாய்த் தன்னிசத்திற்றானிருப்பதென்றறிக. இனி
அயிக்கன்பாசனத்தலமாவது, இரவியுங் கிரணமும் பின்னமில்லாததுபோ
லச் சிவனுக்குத்தனுகரணமான அருளானது பலசெகபீசமாகிச் சிவயோகி நி
ன்று பிரகாசிக்குமிடமாகையால் விரிவானவுலகு உயிருக்காதாரமென்றறிக.
இனி அயிக்கன் அங்கலேபனத்தலமாவது, அத்துவிதமாய் நிசவுருவாகிய
தால் [illegible]நிக்ஷேதமே வாதநிலையானசித்துருவென்றறிக. இனி அயிக்கன் சு
பாரஞ்சத்தலமாவது, உச்சார்வான சிவனிலயமாய்த் தானேதானாகி நீ நா
னென்றறியாமல் முன்னே வெந்தனும் பின்னே பெத்தனும் அல்ல, ஞானி
அஞ்ஞானி சுஞ்ஞானியுமல்லவாய் பரமசூனிய லிங்கமானதென்றறிக. இனி
அயிக்கன்பாவாபாவலயத்தலமாவது, உவமையில்லாமல் நின்ற சிவனிற்கல
ந்தொன்றாய்ச்சிவோகஞ் சிந்தை நிட்பாவமில்லாமல் நிற்குணப்பிரமமாய் நி
ன்றதென்றறிக. இனி அயிக்கன் ஞானசூனியத்தலமாவது, நீர் நீரிலும்
அனலனலிலுஞ் சேர்ந்ததுபோலச் சித்தான அங்கமும் பூரணநிற்குண சூனி
யலிலிங்கத்திலயித்து ஏகமாய்த்திரிபுடியுடையஸ்தலம் சங்கம், யோகம், ஷடு
ஸ்தலசக்கம், நிற்சத்தமுதலான சர்வமுஞ் சூனியமாய்நின்றது சூனியத்தல
மென்றறிக. இந்த ௯ அங்கலிங்கத்தலமாம். இப்படியிந்த நூற்றொருத
லத்திலும் நின்று அநுபவித்து ஏறிவந்து நிற்சூனிய லிலிங்கத்தலத்துக்குவந்
தது மோட்சமென்றறிக.

சொருபலட்சணம்-தடத்தலட்சணம்- பந்தலட்சணம் - மோட்சலட்ச
ணம் இந்நான்கு முடிந்ததென்றறிக.

வீரசைவதீட்சாவிதிவிபரம்.

வீரசைவமாவது, வீரசாமானியம்-வீரவிசேஷம்-வீரநிராபாரி யென்று
மூன்றுவிதமாம். இதில் வீரசாமானியனுக்குக் குருவானவர் அஷ்டமஸ்தசை
யோகத்தாற் கலசஸ்தாபித விபூதிமந்திரங்களால் தீட்சைசெய்து இலிங்கந்த
ரித்து ஏககாலந் திரிகால வர்ச்சகனாய்க் குருலிங்கபூசித விசுவாசபரனாய் எந்
நேரமும் விபூதி ருத்திராட்ச லிலிங்கமோகியானவன் சாமானியனென்றறி
க. இனி வீரவிசேஷனாவது, சதனசதுட்டயசம்பன்னனாய்ச் சுபகாலதே
சாதிகளாய் அறிந்தவனாய் இடம்பொரு ளேவல் மூன்றுமுள்ளவனாய் சரமப்
பிரசாத சித்தனாய்ச் சகல வியவகார சகலவினைதயங்களிலும் [illegible]லசற்குண
முடையவனாயுள்ள குருவைச்சேர்ந்து இந்தக்குருவனு[illegible]மதியால் பக்குவதேகி
யான சீஷனுக்குத் தீட்சாக்கிரமஞ்செய்யும்படி யினித் தீட்சாமண்டபங் கட்
டுமிடம் ஒரு ஆள் புருஷந்தோண்டி அந்தக் குழியைத்தகனஞ்செய்து அதி
லிருக்கிற இப்பி ஓடுகள்சோதித்து அதிலே மணலெடுத்துவந்து சோதித்துத்
தூர்த்துக் கெட்டித்து மேல்பூமி மட்டஞ்செய்து இப்[illegible] ஆறுகாரியமுஞ்செ
ய்து அதின்மேல் மணியாசஞ்செய்து இதின்[illegible]தானுசாரமாக நவரத்
நாதிகள் சந்தனாதிகள் [illegible]திகள் கால்[illegible]ள்நாட்டி விசித்திரமாகச் சப்ப
ரங்கட்டி, அதை பீரனை, யாரங்கள் [illegible]தாரணை, கு[illegible]ம, சர, விசர, பா
ரவளி, தாபதாமர், நிடம் இதுகள்முதலா[illegible]த்தீட்சாவிதி[illegible]மண்டபஞ் சிங்காரி

த்து அந்தச்சப்பாத்துகளே திரு கோசென்மமாத்திரஞ் சவுக்கமாக கோமய
ங்கோசலம் பால் தயிர் நெய் கோரோசனை யிதுகளாலேமெழுகிப்பின்பு ப
வளம் முத்து வெள்ளைக்கல், பொன், வெள்ளையப்பிறகம், அரிசி இதுகளா
ல் சூரணஞ்செய்து இதில் நதி அஷ்டதள கமலமுஞ் சுற்றுஞ் சங்கம், சக்கர
ம், சூலம், டமருகம், பரசு, கண்டை, சத்திரசாமரை, ரிஷபபாதம் இதுமு
தலான விசித்திரவர்ணங்களெழுதி நிரப்பி யிதின்மேல் எள்ளு, சிரகம் கோ
தும்பை, அரிசி, உழுந்து இதுகள் பரப்பிக்கேவலம் அரிசியாவது கூட அங்கு
லச்சதுரமும் ௬ அங்குல உயரமும் பரப்பி அப்போதவ்விடத்தில் ஆசிரிய
ன்வந்து சிஷனையழைத்துச் சம்பிரதாயமான சேவகுசித்த மருசித்த அ
கோராமய பண்டிதார்த்தியாசிறவர்கள் வர்க்கத்திலே சகலகுணங்களுமுள்
ள ஆசிரியரை நாலுசித்துக்களைச், சர்வாலங்காரத்தோடு இருக்கச் சொல்லிச்
சரணஞ்செய்துகொண்டுவாவென்று அவனையனுப்பிப் பின்பு தாமிருந்து
கொண்டு கலசத்திலப்பியஞ்செய்து பஞ்சலோகக் கலசங்களில் நூலைச்சுற்றி
ச்சலம்பூரித்துக் கிழக்குத்தெற்கு மேற்கு வடக்கு நடுவுகளில்வைத்து வே
றுவேறாய் ஐந்துக்கும் பஞ்சவர்ணவஸ்திரந்தரித்து, நவசந்துக்களையும் ஆவர
ணமாகச்சுற்றி, அதில் சுவர்ணதிரத்தினதிகள்போட்டு, மாவிலை, அறுகம்புல்,
தேங்காய்ப்பாளை, வெற்றிலை, ஓலைப்பூமுதலானதுகளாலே கலசங்களை அலங்
கரித்துப் பின்பு நாலுதிக்குக் கலசங்களையுங் கிரமமாகச்சத்தியோசாதமுதலா
கப் பஞ்சமுகத்தையுந் தியானித்துப் பின்பு கலச மத்தியத்திலே பரசிவசொ
ரூபமாய் மேலே அக்கினிசனத்துய்க்கிழக்குமுகமாய்நடுக்கலசைகர்த்தனாய் ம
ற்றநாலுகலசத்துக்குமுன் சொல்லிவ்ரச்சொன்ன நாலுபேரையுமழைத்து
வரச்சொல்லிஅர்க்கியபாத்திய ஆசமனங்கொடுத்து நாலுதிக்கிலும் நாலுகல
சங்களை வைத்து பின்பு குருவானவர்பால் முன்னாள் இராத்திரி கூறாகா
ரியாணசிஷன் உதையகாலத்திலெழுந்து சரீரசுத்தி முதலானதெல்லாஞ்செ
ய்துமுடித்து வெள்ளைப்பிடவை விபூதியுத்தாளம் உருத்திராக்கந் திரிபுண்
டரதாரணம் இதுகள் தரித்துச் சுவர்ணபரணலங்கிர்தனாய் ஆசிரியன் சமீப
த்தில்வந்து அஷ்டமந்திர பூர்வமாகச்சுவர்ணபுஷ்பாதிகளால் சாஷ்டாங்கஞ்
செய்து வித்தானுசாரஞ் குருபூசையுஞ்செய்து நாலுசித்துக்களையும் அர்ச்சித்
துப் பக்த மகேஸ்வர சமூகங்களில் விபூதிகளையும்வைத்து அவர்களநு
க்கிரகமும் செய்துகொண்டு சிஷன் குருவிருக்கிற சவுக்கமத்தியத்தில் வந்து
திரும்ப அஷ்டாங்கஞ் சமர்ப்பித்துச் சரீரம்அர்த்தம் பிராணதிகளுஞ் சமர்ப்பி
த்துச் சிஷன் வடக்குமுகமாகக்குருவுக்குவலப்பாகத்தில் பத்மாசனத்திலிரு
ந்து சுத்தனாய் கரசாக்கிற ஊர்த்தநிருஷ்டியுள்ளவனாய் அஞ்சலியஸ்தனாய்
சிவத்தியான ரூடனாயிருக்கிற சிஷனுக்குத் தீட்சைசெய்யுங் கிரமத்தை வெ
குசங்க்ஷேபமாகச்செய்வது. பின்பு தியானரூடனை சிஷன் பக்தமகே
ஸ்வர சமூகமாய் ஆசீர்வாதங்கொண்டு மங்கலவாத்தியமுழங்க நாலுகலசத்
திலசீர்த்தித்துக்களாலே அவரவர் கலசோதகத்தை குருவாங்குரத்தால் சிஷ
ன்சிரசின்மேல் புரோக்ஷித்துப் பின்பு கலசங்களைமுன்போலஸ்தாபித்
துப் பின்பு முன்போல குருவாங்குரத்தாலே சிஷன் சிரசின்மேல் மூன்றுத

ரம் கமருஞ்சனஸ்நானஞ்செய்வித்துச் சிஷன் லலாடாதி ஸ்தானங்களிலே
சிவமந்திரத்தால் விபூதிதரித்து விதியாகிற அவிவேகந்துடைத்துக் காயசு
த்தி ஆத்மசுத்திசெய்து கலாநியாச மந்திரத்தால் நியாசஞ்செய்து மும்மலங்
களையுங் களைந்து சுத்தாத்மாவாகச் செய்து குருவானவர் பின்பு தமதுவல
க்கரத்தைக் கெந்தபுட்பாதி அட்சதைகளை சிவமந்திரத்தால் அர்ச்சித்துத்
தேஜோமயமாகப் பாவித்து அந்த அஸ்தத்தைச் சிஷன் சிரசின்மேல் மூலம
ந்திரத்தால்வைத்து அவன் சிரசிலிருக்கிற தேஜோமயமான கிரியாசத்தியாத்
மக விந்துவாகிறபீடமுஞ் சிற்சத்திகூடி லிங்கமயமுமாயிருக்கிற பிரமத்தைக்
குருவானவர்தன் வலக்கையில்வாங்கி இழுத்துக்கொண்டு பிரதிஷ்டித்து அந்த
ஸ்தலத்திலே தாபனம்செய்து இலிங்கத்தைத் தமது மானத பூசைசெய்து
பாவித்துத் தாம் நமஸ்கரித்து எப்போது மிங்கே சதாசந்நிதனாய் இருக்க
வேணுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டு இப்படிக் குருவானவர்,
சிஷன் துவாதசாங்குலப் பிரமாணமானதற்கு அப்பாலாயிருக்கிற கலையா
கிறசிவலிங்கத் தமதுவலக்கரத்தில் வாங்கி யதில் இருக்கப்பாவித்து கிறுத்தி
வது வேதாதிதீட்சையென்றறிக.

மந்திராதிக தீட்சைசெய்வது.

சிஷன் கர்ணங்களிலே மௌனப் பிரணவபஞ்சாட்சரியை இருஷிச்
சந்தன்தேவதாதிகளுந் தெரிவித்து ஆறங்காதீதமான பொருளுஞ் சடாட்சரியி
லிசைவித்துஷடுஸ்தலப் பிரமமான மந்திரோபதேசம்செய்வது. இனிக்கிரியா
த்மிக தீட்சையாவது, முன்பு சிஷன் மத்தகத்தில் ஞானக்கிரியாத்ம சொரூ
பமாய்சோதிமயமான இலிங்கத்தைக் குருவானவர் தன்மனோபாவனநிஷ்டிக
ளாலே தியானத்திலிருக்கிற ஆவாகனாதி இலிங்கத்தையாவாகனம் செய்யும்படி
சுவர்ணதிசிலைகளில் இரத்தினாதி சிலைகளில் பிரதிஷ்டிக்கவேண்டிச் சிலால
ட்சணம்பார்ப்பது இலிங்கநாசிகம்பெரிதாகிற்கடுகச்சாவு, சத்திபீடம்பெரிதா
கில் தரித்திரம், இரண்டுஞ் சமானமாகிற்போகமோட்ச மென்றறிந்து அதன்
பின்பு இலிங்கநாதத்தைச்சூழச் சூத்திரம்போட்டு அதைக்கோமுகைநானிக்
கும் இலிங்கமேலுக்கும்பிடித்துச் சரியாகக்கண்டு அதைக்கொண்டு கீழ்பீட
த்தையுமளந்து சரிகண்டுபின்பு அடிபீடத்துக்கும் இலிங்க நுனிக்குஞ் சரிக
ண்டு இத்தச்சூத்திரத்திற்பாதி கோமுகஞ்சரிகண்டு இப்படிப் பஞ்ச சூத்திர
முஞ்சரிகண்டுசிலைகளால் பீடமும் இலிங்கமுமொன்றாகச்செய்து காந்திமய
மான இலிங்கங்களைத் தீர்த்தபூரித கலசம்-க. பஞ்சகௌவியகலசம்-௧. பசித
பிசிரோதககலசம்-க. இந்த மூன்று கும்பங்களிலும் பூரிதமான கலசஸ்தாபி
யங்களில் கிரமமாக மூன்றுராத்திரிகளும் நூற்றெட்டுப் பஞ்சாட்சரமுஞ்செ
பித்து அதுகளிற் பிரதிஷ்டித்தமற்றநாலாநாள் ஆசாரியமூர்த்தியிருக்கிற க
லசத்துக்குக் கிழக்காகப் பூமிசுத்திசெய்து அஷ்டதள கமலஞ்செய்து ஏழு
முழச்சிலைகொண்டுக்-ஒரு முழச்சிலையால் பிரமத்தைமூடியதின்மேற்
சாமை ஒருஅங்குல உயரம்போட்டு அதின்மேல் பத்மமெழுதியிதை ஒருமுழ
ச்சிலையால்மூடியிதின்மேலென்று பரப்பி இதின்மேற்பத்மமெழுதி முழச் சி

லைமூடி இதின்மேற் கோதும்பையரிசிபோட்டு இதின்மேற் பத்மமெழுதி இதைமுழச்சீலையால் மூடி இதின்மேல் நெல்லுபோட்டு இதிற்கமலமெழுதி முழச்சீலைமூடி இதின்மேலரிசிபோட்டு இதின்மேற் பத்மமெழுதி இதின்மேல் முழச்சீலையால்மூடி இதின்மேல் துவரைபோட்டு இதில்முழச்சீலைமூடி இதின்மேல் சூதபத்திரி, வில்வம், ஆமலகம், குசை, அபராமார்க்கம், இந்தப் பஞ்சபத்திரிகளும்போட்டு இதின்மேல். முழச்சீலைமூடி யிப்படி ஏழுவித ஆதாரமாக இதுகளைப்பாவித்துப் பின்பு இந்த ஆதாரத்தின்மேல் இலிங்கத்தை இலிங்ககோமுகையுத்தரமாயிருக்கச்செய்து சிர்காரப்பிராணாயாமத்தால் மூலமந்திரமாயிரஞ்செபித்து அந்தவிலிங்கத்துக்கு "மாத்துருகா நியாசங்கலா நியாசமந்திர நியா,, சாதிகளிற் பிராணப் பிரதிஷ்டைசெய்து பின்பு கலசோதகத்தாலே ஸ்நானஞ்செய்வித்துப்பரிசுத்தமாயிருக்கிற இலிங்கத்தை அவ்விடத்தைவிட்டுத் தன்னிடதுகையால் ஆசிரியனை எழுந்தருளச்செய்து அஷ்டவிதார்ச்சனை செய்து பிறகு முன்னே தன்மனோதிஷ்டியில்தியானமாயிருக்கிறசோதிமய இலிங்கத்தை யிதிலே பிரதிஷ்டைசெய்து பின்பு சீஷனது வாமஅஸ்தமாகிற பீடத்துள்ளே கோமுகவாமபாகமாக "அயமேஹஸ்தபஹவான்,,என்கிறசுருதியால் ஸ்தாபிப்பதேகிரியாதீட்சையென்பது.

இப்படி ஏழாதாரத்தின்மேல்வைத்துப் பிரதிஷ்டை பூசைசெய்து பின்பு ஆசிரியன் தன்னிடதுகையில்வைத்துப்பூசைசெய்து சீஷனஸ்தத்தில் கொடுத்தபிறகு உக. வித தீட்சைசெய்வது இதின்பெயராவன ஆஞ்ஞாதீட்சை, உவமாதீட்சை, சுவஸ்திகாதீட்சை, கலசாபிஷேகதீட்சை, விபூதிப்பட்டதீட்சை, இலிங்காயித்ததீட்சை, இலிங்கசுவாயித்தியதீட்சை, தேகாபிமானதீட்சைஆ.எ. இனிச்சமையதீட்சை, நிஜசம்சாரதீட்சை,நிர்வாணதீட்சை, தத்துவதீட்சை,அத்தியாத்மிகதீட்சை, அனுக்கிரகதீட்சை,சத்தியசுத்தவித்தியாதீட்சை, இப்படியான பிராணாபிமானதீட்சை. எ. இனி ஏகாக்கிரசித்ததீட்சை, திடவிரததீட்சை, பஞ்சேந்திரியார்ப்பணதீட்சை,அகிசாதீட்சை, இலிங்கநிஜகாதீட்சை, மனோலயதீட்சை, சத்தியோமுத்திதீட்சை, பாவாபிமானதீட்சை. எ. ஆ மூன்றுவிததீட்சையும் உக. முன்புசொன்னபடி இலிங்கதாரணமானபிறகுசீஷனையழைத்துஉன்கையிற்கொடுத்த விலிங்கந்தான்பிராணலிங்கம், தத்துவாதீதமானபரவஸ்து, இதுதானேநிமிஷார்த்தமாகிலும் உன்தேகத்தைவிடாமலிருப்பாய்திரிகாலமும்பூசிப்பாய் இலிங்கார்ப்பிதமல்லாதுமற்றொன்றுங்கொள்ளாமலிருப்பாய்சகலபோகபோட்சங்களெல்லாமுன்கையில் வந்ததென்று நம்பு சர்வகிலேசமும்விடுவாய். இனிச் சத்தபாதகமாவது, வவ்விபாகம், வ்விசங்கம், அன்னியதெய்வம், பாரத்துவாரம், களவு,கொலை, கள்ளுஆ.எ-ம். பஞ்சசூதகமும்விடுவாய் என்றிப்படிச்சொல்லிக்குருவானவர் தம்மிட ஆஞ்ஞையால் நிறுத்துவது ஆஞ்ஞாதீட்சையாம்.

இனிப் புராதனசமையாசாரத்துக்கேற்றபடி ஆசாரியர்கள் நடந்தபடியும் புசிப்பது உவமாதீட்சை இனிச்சுவஸ்திகாதீட்சை, குருபஞ்சகலசோதகங்களாலே சீஷனைஸ்நானஞ்செய்விப்பது கலசாபிஷேகதீட்சை,ஆகமார்த்தப்

பிரமாணமான தானங்களில் அந்தந்தமந்திரங்களால் விபூதிதரிப்பது விபூதிப்பட்டதீட்சை, குருவானவர் தமது கையிலிருக்கிற விலிங்கத்தைச் சீஷன் சிரசில் தரிப்பது விலிங்கசுவாத்தியதீட்சை, இப்படிச்சாத்திரப்பிரகாரத்தில் இலிங்கசம்பந்தியாகிறதே விசேஷவீரசைவமென்றறிக. இந்த ஏழுதீட்சையுந் தேகதீட்சையென்றறிக. இப்படியானபிறகு பதினெட்டுஜாதியுங்களைந்து சரணன்குலமாவதே சமயதீட்சை. இனி தனுகரணபுவனபோக சம்சார மதித்தியமென்றும் அஃதெல்லாம்விட்டுச் சிவபூசாசம்சாரமே கொள்வது நிஜசம்சாரதீட்சை. திரிமலபந்தத்தில்மனது பற்றும விலலையென்று தீருகிறதே நிர்வாணதீட்சை பஞ்சவிம்சதி தத்துவமுந் தற்பததொம்பதமுந் தெளிந்து விலிங்காங்க சம்பந்தமாகத் தெளிகின்றதே சுபகரமான தத்துவதீட்சை. இனி இலிங்கமுமங்கமுஞ்சுயம்பு விலிங்கமேயாய் அதுவே நீயென்று தெளிகிறதே அத்தியாத்மக தீட்சை. பரசிவன் தானே ஆறுவிலிங்கமாய் அஷ்டாங்கமாயுமிருப்பனென்றறிக. இஃதே அனுக்கிரகதீட்சை. இனிச்சச்சிதானந்தப் பிரமமார்க்கமே சாங்கமாகத் தானே தானாக்குவது சத்தியசுத்த வித்தியாதீட்சை. இந்தவேழும் பிராணதீட்சை. இனி கரத்திலிருக்கிற இஷ்டலிங்க மல்லாமல் வேறொருதெய்வமுண்டென்னாமலிருக்கிறது. ஏகாக்கிறதீட்சை. தான்பிடித்த விரதநியமங்களைச் சரீரபரியந்தம்விடாமலிருப்பதேதிடவிரததீட்சை. இனிசரணன் சதியிலிங்கம்பதியாக நிசகாயகரணபாவங்களால் சாக்கிர சொற்பன சுழுத்திகளிலுஞ் சர்வகாலமுமிஷ்டப்பிராணபாவங்களுக்கர்ப்பிப்பது பஞ்சேந்திரியார்ப்பணதீட்சை. அபராதஞ்செய்யாத சீவன்களை மற்றச்சீவன்களையுங் கொல்லாதது பரமபாவசரணலட்சணம். இதைத் தவிர்ப்பது அகிம்ஸாதீட்சை. ஆதிமத்தியாந்தமில்லாத சிவன்தானென்பது இலிங்கநிசகாதீட்சை. அந்தவிலிங்கத்தில் பாவம் இலயமாய் மனந்திரும்பாமலிருக்கிறது சமாதி மனோலயதீட்சை. இதுகளையெல்லாமேன்பாடாக வரிந்தயாதொரு நிஜமான பொருளுண்டோ அஃதே சுயம்பு விலிங்கமாய் பார்த்தவிடமெல்லாம் இலிங்கமயமாவது சத்தியோமுத்திதீட்சை. இந்தவேழும் பாவதீட்சையென்றறிக.

இந்தவிசேஷ வீரசைவன் இப்படிதீட்சையால் பரிசுத்தனானாலும்
மந்திரநியாசாதி முதற் சகலதந்திரங்களுமுடையவனாய்
அர்ச்சிக்கவேண்டும் அதிற்கேவலஞ் சுருங்கச்
சொல்வது அர்ச்சனைசெய்யுட்விதம்.

"ஓம்ஹ்ம்ஹா அனந்தசக்திதாகேஜ்யோதிருபாய சிவாஸ்தராயபட்டு,,என்று மனோசுத்திசெய்துபின்பு"ஆபோர்வாயுத்யமசக்கியம்,, என்கிறவாக்கிய மெல்லாஞ்செபித்து அந்தஜலத்திற்கரசரணமுகம் பிறட்சாணஞ்செய்து பின்பு சர்வசூரியநமஃ,,என்றுபூசாக்கிரகத்திற்புகுவதுபின்பு "ஓம்ஹ்ராம் பிருதிவ்யாத்மனேநமஹ நிவ்ருத்திகலாயநமஹ,,என்றிருக்கிறதானங்களைச்சுத்திசெய்து பின்புதிரியம்பகமந்திரோர்ச்சாரணத்தாலே வடக்குத்திக்காக சுகாசனத்தில்

"ஓம்ஈம்ஈசாநாயநமா,, என்று வலதுகைவிரல் மத்திமை அநாமிகை அங்குஷ்டமிந்தமூன்றுவிரலால் விபூதியாதாரத்தில் விபூதியையெடுத்து இடதுகை அங்குஷ்ட விரலில் யகாராதி நகாராந்தமான பஞ்சாட்சரமுச்சரித்து அதில் வைத்துப் "பஸ்மாயநம,, என்று விபூதிக்கு நமஸ்கரித்து வலதுகையில் மூடி வலதுடையின்மேல்வைத்து "ஓம்நமசிவாயநமா., என்று-௰க-தரம் மந்திரித்து அக்கினி ரிதி முதலானதாகிலும் மந்திரித்து "மானஸ்தோகித,, மந்திரத்தால்கையையெடுத்துவிபூதிதரிப்பது"ஓம்ஹ்ராம்யஞ்ஈசாநாயநம,, என்று சிரசில் "ஓம் ஹ்ராம்வாமதற்புருஷாயநம,, என்று முகத்தில்"ஓம்ஹ்ரீம்சிம்அகோராயநம,, என்று இர்தயத்தில் "ஓம்ஹ்ராம்மம்வாமதேவாயநமஹ,, என்றுகுய்யத்தில் "ஓம்ஹ்ராம்நம் சத்தியோசாதாயநம,, என்றுபாதத்தில் இப்படிச்சொல்லி யந்தந்தமந்திரத்தால்தரிப்பது. பின்பு சர்வாங்கத்திலுஞ் சம்புரோட்சிப்பது பின்பு விபூதியைக்கையிலெடுத்து மூலமந்திரத்தில் அக்கினிரிதிமுதல்மந்திரம்-௰க-ம்-உச்சரித்து "ஓம்ஹ்ரோம்ஈசாநாயநம,,என்று சிரசில். ௫. தரம் "ஓம்ஹ்ரோம் தற்புருஷாயநம,, என்று முகத்தில். ௪. தரம் "ஓம்ஹ்ரம் அகோராய,, என்று இருதயத்தில். அ. தரம். "ஓம்ஹ்ராம் வாமதேவாய,, என்று குய்யத்தில். ௰௩. தரம். "ஓம்ஹ்ராம்ஹ்ரோம் சத்தியோசாதாய,, என்று பாதாதி சர்வாங்கத்தில். அ. தரம். இப்படி அந்தந்த தானத்திற்றானஞ்செய்வது. பின்னுஞ்சலமிஸ்ரமான விபூதிதிரிபுண்டரமாக முன்சொன்னசிரசு முதலான தானங்கள். ௰௪. ௰௬. ௩௩. இதுகளில் தரிக்கும்போது திரியாயுஷமந்திரம், திரியம்பகமந்திரம், இதுகளாலே திரிபுண்டரந்தரிப்பது.

இனிக் கராங்கநியாசம் பாணிமந்திரம் ஷடாங்கநியாசம்பிரமநியாசம் இது முதலானது பூசாவிதிகளிலுள்ளபடி செய்யவென்றறிக.

விபூதி முடிந்தபிறகு ருத்திராட்சம் தரிப்பது.

விதிப்படி சிகையில் ஏகமுகமணி. க. சிரசில். உ. முகம். ௩. முகம். ௰. முகம். இந்தமூன்றுவிதமணியுந்தரிக்கலாம். இதிலேதாகிலும் ௩. மணிதரிக்கவும். கூர்த்தினியில். ௰௧. முகமணி. ௩௬. காதில். ௭. முகமணி. உ. சிரசில். உ. முகமணி. ௩௨. மார்பில். ௪. முகமணி. ௰௨. பாகுத்துவயங்களில். ௰௩. முகமணி. ௰௨. மணிக்கட்டில். ௬. முகமணி. ௰௨. எஞ்ஞோபவீதத்துக்கு. ௰௪. முகமணி. ௱அ. உற்பக்ஷாத்துக்கு எந்தமணியாகிலும். ௰௪. அந்தந்தானங்களில் அந்தந்த மந்திரங்களால் தரிப்பித்து இந்தமுகங்கள்கிரமமாக கிடையாவிட்டால் எந்தமுகமணியாகிலும் தரிப்பது. இப்படி ஏகமுகமுதல். ௰௪. முகமந்தமாய் இதிலுடைய முகதேவதைகளுக்கு இதினட்சரீபதங்களுமறிவது. இனிவரிசை சிகை. க. சிரசு. க. கூர்த்தினி. க. செவி. உ. சமுத்து. க. மார்பு. ௨. தோளடி. க. கை. உ. மணிக்கட்டு. உ. கட்கம். க. வயிறு. இத் தானங்களிற்றரிப்பது, பின்பு. ௰உ. மந்திரஞ்சொல்லிப்புட்பாஞ்சலிசெய்து உருத்திராட்சந் தரித்துக்கொண்டபிறகு இலிங்கத்துக்குப் பஞ்ச

கௌவியம் அபிஷேகஞ்செய்யவும். அப்போதிலிங்கமூலத்திற் சுமுஞ்சிரசில் முகமும் பாரிசத்திற்புசமும் இலிங்கத்தின்கீழே பீடமும். இப்படிப்பாவித்து "பத்மம் ஆசமனம் அர்க்கியம்,, கொடுத்துச்"சத்தியோசாதம் வாமம் அகோரம்,, இந்தமுகங்களுக்குங்கொடுத்துப் பின்பு அந்த லிலிங்கத்தில் ஹ்ராம்சத்தியோசாதாயஓம்ஹ்ரோம்கோமூத்திரஞ்சுவாஹா,ஓம்ஹ்ரீம்வாமதேவாயநமா, கோமயஞ்சுவாஹா,ஓம்ஹ்ம், அகோராஓம்நமா, பால்சுவாஹா, ஹ்ம்ரோம் தற்புருஷாநமா. தயிர்சுவாஹா,ஓம்ஹ்ரோம், ஈசாநாயநமா,நெய்சுவாஹா, இப்படிப்பஞ்சகௌவியம்அபிஷேகஞ்செய்வது பின்புகந்தவுதகாதிமந்திரமூலத்து நூகாமியாசந்தாபாதி மந்திரம் இப்படிக்கொத்த சோடசோபசாரங்களாலும் அர்ச்சிக்கிறவன் வீரலிங்கதன் இவனைவீரசைவபக்தனென்கிறவன் இவனுக்குமார்க்கமெப்படி யெனின்;

வீரசைவபக்தமார்க்கம் செகத்திற் சரம், அசரம்,என்றிரண்டுவிதமாய் இதிற் சரஞ்சரீரியாகிறவன் சமஸ்த சைவ விசுவஷ்டமாகி மற்றச் சமயங்களிற் கிரியாகன்மாதிகளும் பலங்கொஞ்சமும் வீரசைவக்கிரியையும் பலம் அதிகமாம். அதெப்படி, மலையடியிலேக்கிரக்கல்லடித்து .... மாளிக்கமெடுத்துச் சாணைபிடித்தவிற்றவன்பலமும் போலவென்றறிக. ஆகையாலிந்த விசேஷதீட்சதன் ஸ்நான போசன நித்திரைசாக்கிரம் மலமூத்திர விஷயம்இதுகள் செய்யும்போது அசுசிதோன்றாமல் சுதாலிங்காங்க சம்பந்தியாக இலிங்கபோகபோகியாகித்தன்னிஷ்டஇலிங்கத்திலே ஆவாகன விசர்சனங்களில்லாமற் றிரிகாலலிங்கார்ச்சனனாகி இலிங்கலோபங்கிரியாலோபம்வந்தவிடத்திற் பிராணனை விடுகிறவனாக குருலிங்க சங்கம தீர்த்தப்பிரசாத விபூதி ருத்திராட்ச சிவாகம சிவக்ஷேத்திர சிவாசாரங்களைத்தொழாதவனும் அன்னிய தேவாசரணையில்லாதவனும்ப் பிறத்தியில் லவ்விகளுடனே ஆசனசயன கௌமன சங்கம சகபோசனமும். இனி அந்தரங்க லவ்விகளுடனே அனிர்த பஞ்சிவாக்கிய வஞ்சனை பக்திபேத ஊதாசின நிர்த்தயவு இதுகளில்லாதவனும்ச் சிவமகேசுவரரைக்கண்டால் எதிராதல் நமஸ்காரம் அவருடன் பிரிதல் பிரியஞ்சொல்லுதல் ஆசனத்தில்வைப்பது அன்னபானாதிகமுதலானதுகள் சமர்ப்பிக்கிறது. சாதி, செனன, மரண, ருது, எச்சில் இந்தபஞ்ச சூதகமுமுன்சொன்ன சத்தபாதகமுமில்லாதவனும் இலிங்காசாரபிறத்தியாசார, சிவாசார, கணாசார, நியமாசார, இப்பஞ்சாசார விஷயனும் தாசத்துவ, வீரதாசத்துவ, பிரத்தியத்துவ, சமயாசாரத்துவ, நிஷித்துவ, சகலாவஸ்தாத்துவங்களென்கிற ஆறுவிதமுமுள்ளவனும் அசகலகற்பித லோகாசாரங்கடந்தவனும் சுதந்திர சீவனாகிச் சிவ சீவ பேதமில்லாதவனும் உபநிஷத்வாக்கியத்திற் பிறக்க வித்தையில் சந்தோஷனும், செகத் பூச்சியனும், இருக்கிறவன் வீரபக்தனென்றறிக.

இவன் சர்வாசாரத்தலம் நடக்கும்விதம்.

இனி ஆசாரலிங்கம், குருலிங்கம், சிவலிங்கம், சங்கமலிங்கம், பிரசாதலிங்கம், மகாலிங்கம், ஆறு இலிங்கம். சு. இதின்விபரம், ஆசாரலிங்கந் திரிவிதம். சதாசாரம், நியதாசாரம், கணாசாரம், இதின்விபரம் தீட்சையிற்செ

பூர்வசென்மம்போய்க் குருரூபமாகிறதே சதாசாரம். இலிங்கபிக்கத்தினால் குரக்குமனமீகெடுத்து இலிங்கவிரதமாக நிற்றலே நியதாசாரம். சங்கமப க்தியினாலே நானெனதென்கிற தமறநிற்பதுவே கணசாரம். ஆ ௬.

இனிக்குருலிங்கத்திரிவிதம். தீட்சை, சிட்சை, சுவானுபவம், இதிற்சீ ட்சையாவது, குருசிட்சையாவது. சங்கமம், சுவானுபவமாவது. தன்னைத் தானறிவது. ஆ ௬. இனிச்சிவலிங்கத்திரிவிதம். இஷ்டலிங்கம், பிராணலிங் கம், திரிதிலிங்கம். இதில் இஷ்டலிங்கமாவது, குருநாதனிதுவே நீயென்று கொடுத்தது பிராணலிங்கமாவது, மனோகுண விகற்பங்களற்றது. திரிதிலி ங்கமாவது, சாக்கிர, சொப்பன, சுழுத்தியிலும் இலிங்கமல்லாமல் மற் றொன்றுமறியாதவறிவு. ஆ ௬. இனிச் சங்கமலிங்கத் திரிவிதம். சுயசரபரம் இதிற் சுயமென்பதுதான் சரமென்பது லாஞ்சனை மூன்றாய் நடப்பது பர மென்றாலறிவைப்பிடித்து நடப்பது. ஆ ௬. இனிப் பிரசாத இலிங்கத்திரிவி தம். சுத்தப்பிரசாத சித்தப்பிரசாத பிரசித்தப் பிரசாதம்.

இதிற் சுத்தமாவது குருமுகத்தினால் மலத்திரயமும்போய்த் தான்சி வதனுவானதுசித்தமாவது இலிங்கத்தினால் காணதன்மம்போய்த்தான் சுபா வமாய் நின்றது பிரசித்தமாவது சங்கமத்தினாலே சைதன்னிய சொரூபத்தா னேயாய்க்கண்டிதமற்று நின்றவறிவு. ஆ ௬. இனி மகாலிங்கத்திரிவிதம். பிண்டாகாசம், அண்டாகாசம், விந்தாகாசம், இதிற்பிண்டாகாசமாவது, பி ண்டத்தை அயிக்கங் கொண்டலிங்கம். அண்டாகாசமாவது, அண்டத்தை விழுங்கினலிங்கம். விந்தாகாசமாவது, அறிவை விழுங்கினலிங்கம். ஆ ௬. ஆ க-இ-அ-தலமறிய. இனி அங்கத்தலமாறாவது, பக்தன்-மகேசன்- பிர சாதி-பிராணலிங்கி-சரணன்-அயிக்கன் ஆக. க. இதிற் பக்தன்-திரிவிதம்-கு ருபக்தி-இலிங்கபக்தி-சங்கமபக்தி. இதிற் குருபக்தியாவது, தனுக்கிரியையா லே தனுவை யற்பிப்பது. இலிங்கபக்தியாவது, மனக்கிரியையால் தனுவும னமுமற்பிக்கிறது. சங்கமபக்தியாவது, தனக்கிரியையாலே தனுமனதனங் களையற்பிக்கிறது. ஆக ௬. இனிமகேசன் திரிவிதம், இகலோகவீரன்பரலோக வீரன்-இலிங்கவீரன். இதில் இகலோகவீரனாவது, மத்தியலோகத்துக் கண ங்கள் மெச்சும்படி சர்வசங்க பரித்தியாகஞ்செய்து அதற்கேற்ற நடைநொ டிபாவனையநுபவித்து நடப்பது. இனி இலிங்கவீரனாவது, அங்கலிங்கயி க்கியனாய்ச்சகலகரணமுஞ்சமைந்தமையாதிசாதனை சதுஷ்டயம்வந்து சமாதி நிஷ்டையிலடங்கி நிற்பது. ஆக. ௬. இனிப்பிரசாதித்தலத் திரிவிதம், அற் பிதப்பிரசாதி-அவதானப்பிரசாதி-பரிணாமப்பிரசாதி. இதிலற்பிதப்பிரசாதியா வது, சகலபதார்த்தங்களையும் காய்க்கிறபடியா லதைத்தொட்டு இஷ்டலிங் கத்துக்கற்பித்துக் கொள்கையாலும் அற்பியாதெல்லாம் விடுகையென்றறிக. இனி அவதானப்பிரசாதியாவது. பஞ்சேந்திரியங்களில் பஞ்சலிங்கபிரதிஷ் டைசெய்து சத்தாதி விஷயங்கள் வருகிறதைதமனவசத்தாலேதொட்டுப்பஞ் சேந்திரியவிலிங்கங்களுக்குமறவாமலற்பிக்கிறது. பரிணாமப்பிரசாதியாவது அ ங்காச்சரியமறிந்துலிங்காச்சரியமாய்நின்று பாவித்து, அடங்கிநிற்பது ஆக-௬.

இனிப்பிராணலிங்கத்திரிவிதம். ஆசாரப்பிராணி இலிங்கப்பிராணி சங்கமப்பி ராணி இதில் ஆசாரப்பிராணியாவது, மனோவாக்குக்காயங்களினால் ஆசாரவி யவகாரத்தைத்கிரகித்து அனாசாரங்களைக்கைவிடுகிறது. இலிங்கப்பிராணியா வது,பயரங்கவுபசாரக்கிரியையற்று அந்தரங்கத்தில் இலிங்கத்துக்குத்தன்னு டைய பிராணனாகிறசீவனைத்தானே இலிங்கமாக தியானசமாதியினால்பூசை பண்ணுகிறவன்இலிங்கப்பிராணி சங்கமப்பிராணியாவது, "பாகியபக்திமறந் து,,தன்னுடையதனுமனப்பிராணன்களுடனேகூடியறிவில்மூர்த்தியவ்வறிவு ம்பிரசன்னறிவைச்சமற்பித்தவன், ஆக-௬. இனிச்சரணத்தலத்திரிவிதம்,இஷ்ட லிங்கார்ச்சகன்,பிராணலிங்கார்ச்சகன்,பாவலிங்கார்ச்சகனிதிலிஷ்டலிங்கார ச்சகனாவது, அனிஷ்டகாரியங்கள், நஷ்டமாக்கிக்கொண்டவனாய்பிராணலி லிங்கார்ச்சகனாவது, சுபபரமறிந்தவனாய் பாவலிங்கார்ச்சகனாவது, இகபரம றிந்து இகபரம் விட்டவனாகையால். ஆக-௬. இனி அயிக்கியத்தலத்திரிவிதம், காய விலிங்கவயிக்கன், சிவலிங்கவயிக்கன்,பரலிங்கவயிக்கன், இதிற்காயலிங் கனாவது, கிரியாகாரமற்றது. சிவலிங்கனாவது, அனுபாவமற்றது. பாவலிங் கனாவது, தான் இலயமாகிறது. ஆக-௬. இப்படி ஆறுதலத்துக்கும். ௩௬-த்த லமென்றறிக. இந்த ௬-தலமான சர்வாசாரதலத்துக்குடன் சென்ன சங்கயனிடத்தில் வசவனே அறிவானென்றறிக.

இப்படியறியும்போது வீரசைவத்திலுள்ள சாத்திரமெல்லாம் குறை வறப்பார்த்தவனுக்கு இதின் விஸ்தாரந்தெரியுமென்றறிக. இனிப்பின்னும் பக்தனை ஆறுவிதலிங்கங்களிலும் வர்த்தனைப்பேதத்தால் ஒன்று ஆறாகி-௩௬ பேதமாம். இதில் ஆசாரவிலிங்கபூசகன் ஆறுவிதமாம். ஆசாரவிலிங்கமோ கியானவன்ஆசாரவீனரான ஸ்திரிபுத்திராதிகளைவிட்டு நிர்மோகமாயிருப்ப து. ஆசார விலிங்க பக்தனானவன் சிவாசாரத்துக்கு விருத்தமான பூர்வா சாரங்களைவிட்டவன், ஆசாரவிலிங்கபூசகனானவன் அன்னியதெய்வவசன ங்களை விட்டு இலிங்கார்ச்சனை செய்கிறவன், ஆசாரவிலிங்கவீரனானவன்தா ன்பிடித்த ஆசாரம் பிராணஹானி வரும்போதும் விடாமற்செய்கிறவன் ஆசார விலிங்கப்பிரசாதியானவன், சுசித்தம சித்துவாதி, சங்கற்பரகிதன் ஆசார விலிங்கப் பிராணியானவன் சிவமகேஸ்வரனை நிந்தியாதவன். ஆக-௬. இனி குருலிங்கபக்தன்-௬-விதம். மாதா பிதா புத்திரமோகம்விட்டு க்குருவினிடத்திலே மோகமானவன் குருலிங்கமோகி, பந்துக்களுபசாரம் விட்டுக் குருவினிடத்திலனுராகமுடையவன் குருலிங்கபக்தன். வேறு வேறு பூசைதோத்திரமில்லாமற் குருபூசை குருதோத்திரமுள்ளவனே குருலிங்க பூசகன். அன்னியமார்க்கங்களைவிட்டுக் குருமார்க்கமே வர்த்திக்கிறவன் குரு லிங்கவீரன். குருவினுன்னைதப்பாதவனே குருப்பிரசாதி. அன்னிய சர் வைகளுக்கு வெட்கிக் குருசேர்வைப்பிரியனே குருலிங்கப்பிராணி. ஆக-௬ இனிச்சிவலிங்கபக்தன்-௬-விதம். அன்னிய மோகமில்லாதவனே சிவலிங்க மோகி, அன்னியதெய்வவிராகரனே சிவலிங்கபக்தன், அன்னியதெய்வத்தை ச்சேவியாதவனே சிவலிங்கபூசகன், புண்ணியக்ஷேத்திரயாத்திரை விட்டவ னேசிவலிங்கவீரன், இனிச்சுகதுக்காதிகளைச்சயிக்கிறவன்சிவலிங்கப்பிரசாதி

சம்போகாதிகளில்லாதவனேசிவலிங்கப்பிராணி, ஆக-௬-இனிச்சங்கமபக்தன், ௬-விதம்.

இதிற்றன்பூர்வாசாரங்களை விட்டவனே சங்கமலிங்கயோகி. சாதிகுலாபிமானம் விட்டவனே சங்கமலிங்கபக்தன், அன்னியார்ச்சனைகளைத்தேடாதவனே சங்கமலிங்கபூசகன், அர்த்தப்பிராணாபிமானங்களைச் சங்கமத்துக்குக் கொடுத்துத்திரும்பியதில் ஆசையில்லாதவனே சங்கமலிங்கவீரன், இனிச்சங்கமன் சகலதிரவியங்களுந் தொட்டதல்லாமல் வேறுகொள்ளாதவனே சங்கமப்பிரசாதி, சங்கமனே சிவனென்கிற விசுவாசமே சங்கமப்பிராணி ஆ - ௬.

இனிப் பிரசாதபக்தன் - ௬-விதம் இதில் அன்னியருசி யறியாதவனே பிரசாதலிங்கயோகி பூர்வாசாரங்களைவிட்டவனே பிரசாதலிங்கபக்தன் அன்னியருடனே வினோதசம் பாஷணையில்லாதவனே பிரசாதலிங்கபூசகன் அன்னியதிரவியாதிகளில் கையிடாதவனே பிரசாதலிங்கவீரன் சிவயீங்கிதங்களிலாசையில்லாதவனே பிரசாதலிங்கப்பிரசாதி தன்னாத்மாவை நிக்கிரகஞ் செய்யாதவனே பிரசாதலிங்கப்பிராணி ஆ - ௬ - இனி மகாலிங்கபக்தன் - ௬ - விதம் இதில் ...கவுருவெல்லாம் நானேயென்கிறவன் மகாலிங்கயோகி பூர்வபக்தியாதிக ளனுசந்தானமில்லாதவனே மகாலிங்கபக்தன் அஞ்ஞானிகளுடனே சங்கம சம்பாஷணையில்லாதவனே மகாலிங்கபூசகன் உற்பத்தி திதி லயங்களிலே சிந்தனையில்லாதவனே மகாலிங்கவீரன் பக்திபோசனங்களில் வஞ்சனையில்லாதவனே மகாலிங்கப்பிரசாதி பிறத்தியி லர்ச்சனை யற்பனைகளெல்லா மந்தரங்கக்கிரியா நிஷ்டனே மகாலிங்கப்பிராணி ஆ - ௬ - இப்படி ஷடுஸ்தல வர்த்தனைகளிலே பிண்டஞானிகள் ஆனியமான-௩௬ - தலக்கிரமத்தில் அங்கஸ்தலம் - ௪௪ - இலிங்கஸ்தலம் - ௫௭ - ஆ - ௱௧ ? இப்படி - ௱௧ - தலமுஞ் சர்வாசாரத்தலமுமநுபவிக்கிறவன் வீரவிசேஷசைவனென்றறிக. முத்திநிலையாண அநுபவமாவது, நிராபாரவீரசைவநிலை காயார்ப்பணபேதங் காயார்ப்பண மாவது பிடித்துண்கிறதொழில் ஆசாரலிங்கம், உதகமுதலானதெல்லாங் குடிக்கிறதொழில் குருலிங்கம் கடித்துத்தின்கிற தொழில் சிவலிங்கம், உறிஞ்சுந்தொழில் சங்கமலிங்கம், நக்கிறதொழில் பிரசாதலிங்கம், இந்த ஐந்துதொழிலையுங் காண்கிற ஏற்சித்தொழில் மகாலிங்கம் ஆ - ௬ - இந்த ஆறு தொழிலையுங் குருலிங்கமாகிய நாக்கல்லவோ செய்யுமென்னிற்குருலிங்கம் ருசிகளையறிகிறதல்லாமலிதைப்போலத் தொழிலைச் செய்யாதென்றறிக. காயார்ப்பணத்தைத்தந்த தாது ...குரவுளைகளாலே செய்வதென்றறிக. இனிக் கரணார்ப்பணமாவது, மூக்கு, நாக்கு, கண், தோல், செவி, இர்தயம், இந்த ஆறுதானத்திலும் ஆசாராதி யாறுலிங்கமிருக்கும். இந்த ஆறுதலத்திலும், வருகிற எதிர் விஷயமான கந்த, ரஸ, ரூப, பரிச சத்தம், இந்த -ரு-ம் அறியும் இந்த ஐந்தின்திர்த்தியை மகாலிங்கமறியும் இப்படி யாசாராதி யாறுலிங்கமறியுமென்றறிக. இனி மிசிரார்ப்பணமாவது, பஞ்சீகரணபேதத்தால் ஒன்றிலொன்று மிசிறமாய்க் கூடுகையால் மிசிரார்ப்பணமென்றறிக. இனி மூக்

கிலாசார லிங்கம் கெந்தமறியும்போது அற்கந்த சுகந்தங்களை யாறுவிதமாயறியும் அதெப்படி, வேர்கிழங்கிற் கெந்தமாசாரத்திலாசாரலிங்க மறியும் மரப்பிசினிற் கெந்தமாசாரத்திற் குருலிங்கமறியும் இதிற் பட்டைகெந்தமுமரத்தோல் கூடியதென்றறிக. தளிரிலே இதின் கெந்தம் ஆசாரத்திற் சிவலிங்கமறியும் அரும்பு பூவின்கந்தம் ஆசாரத்திற் சங்கமலிங்கமறியும் காய்பழத்தின் கந்தம் ஆசாரத்திற் பிரசாதலிங்கமறியும் இந்த ஐந்துகந்தத்தின் திர்த்தியை யாசாரத்தில் மகாலிங்கமறியும் இனிப் பிண்டாண்டசெகத்தில் உள்ள கந்த விதங்களெல்லா மிந்த ஆறுவிதத்தி லடங்குமென்றறிக. இனி நாக்கிலிருந்து குருலிங்கம் நல்லரசம் பொல்லாரசங்களையறியுங் குருவிலாசாரலிங்கந் தித்திப்பானவகையெல்லா மறியுங் குருவிற் குருலிங்கந் துவர்ப்புவகையெல்லாமறியுங் குருவிற் சிவலிங்கங் காறல்கார முதலானதெல்லாமறியுங் குருவிற் சங்கமலிங்கம் புளிப்புவகையெல்லாமறியுங் குருவிற் பிரசாதலிங்கங் கசப்புவகையெல்லாமறியும் இந்த ஐந்துருசியின் திர்த்தியுங்குருவில் மகாலிங்கமறியும் இனி உப்புமுதலான பின்னுஞ் சிலருசிகளெல்லாமிந்த ... அடங்குமென்றறிக. இனிக் கண்ணிற் சிவலிங்கமாறுவிதமாக நல்ல ... பொல்லாரூபுகளைக் காணும் இதிற் சிவத்தில் ... ரூபம் பொன் ... மறியுஞ் சிவத்திற் குருவெள்ளைநிறமறியுஞ் சிவத்திற் சிவஞ் சிவப்புநிறமறியுஞ் சிவத்திற்சங்கமங் குங்கும நிறமறியுஞ் சிவத்திற் பிரசாதம் நீலநிறமறியும் ... ரூபத்திர்த்தியுஞ் சிவத்தில் மகாலிங்கமறியும் இனித் தொக்கிற் சங்கமலிங்கம் நல்லபரிசம் பொல்லாப்பரிசங்களை யறியுஞ் சங்கமத்தி லாசாரலிங்கங் கடினபரிசவிதமறியுஞ் சங்கமத்திற் குருசயித்திய பரிசமறியுஞ் சங்கமத்திற் சிவம் உஷ்ணபரிசமறியுஞ் சங்கமத்திற் சங்கமமிருது பரிசமறியுஞ் சங்கமத்திற் பிரசாதம் மிசிறபரிசமறியும் இந்த ஐந்துவித பரிசதிர்த்தியுஞ் சங்கமத்தில் மகாலிங்கமறியும் ஆ - ௬ - இனிக் காதிற் பிரசாதலிங்க மாறுவிதமாக நல்சத்தம் பொல்லாசத்தமறியும் பிரசாதத்தி லாசாரந் தாளமுதலான கஞ்சவாத்தியமறியும் பிரசாதத்திற் குருதந்திவிதமறியும் பிரசாதத்திற் சிவந்தோற் கருவிவிதமறியும் பிரசாதத்திற் சங்கமந் துளைக்கருவிவிதமறியும் பிரசாதத்திற் பிரசாத வசன கீத முதலான கண்டவாத்திய விதமறியும் இந்த ஐந்துவிதத்திர்த்தி யெல்லாம் பிரசாதத்தில் மகாலிங்கமறியும் ஆ - ௬ - இனி யிர்தயத்தில் மகாலிங்க மாறுவிதமாய் நல்லதிர்த்தி பொல்லாத்திர்த்திகளை யறியும் இனி மகாலிங்கத்திலாசாரங் கெந்தத்திர்த்தியறியும் மகாலிங்கத்தின் குரு ரசதிர்த்தியறியும் மகாலிங்கத்தின் சிவலிங்கம் ரூபதிர்த்தியறியும் மகாலிங்கத்தின் சங்கமம்பரிசதிர்த்தியறியும் மகாலிங்கத்தின் பிரசாதஞ்சத்ததிர்த்தியறியும் இந்த ஐந்துவிததிர்த்தியும் மகாலிங்கத்தில் மகாலிங்கமறியும் ஆ - ௬ - இப்படி யாறுலிங்கத்திலும் - ௩௬ - லிங்கமிதுமாக யறியுமென்றறிக.

இனிமிசிரார்ப்பணத்தில் மிசிறமாகப் பாவார்ப்பணமாவது, முன்மிசிரார்ப்பணம்-௩௬-லிங்கமாக ஒவ்வொருமுகத்திலிருந்து வொவ்வொருவிஷயத்தைக் கொள்ளும்போது ஒன்று ஆறுவிதமாக-௩௬-க்கு-௨௧௬-இலிங்கமுமனபேதமெப்படியென்னிற் சத்தாதி விஷயங்களைப் பற்றும்போது யாதாமொருவிஷ

யாதிபேதங்களிலே மூழ்தப்போய்த்தொடுவது ஆசாரலிங்கம் அதி[illegible]றது உறத்தொட்டு இது வென்றறிவது குருலிங்கம் பின்பு அறிந்ததைச் [illegible]கமநிச்சயஞ்செய்வது சிவலிங்கம் பின்பு அதினுடனேசுகித்துப்பொருந்துவது சங்கமலிங்கம் இதில் பரிணமிக்கிறது பிரசாதலிங்கம் இந்த ஐந்து விதலிங்கத்தில் வந்த - ரு - விதத்திர்த்தியுங்கொள்வது மகாலிங்கம் இப்படி ஒன்றுக்காறு விதமாய் - ௩௬ - இலிங்கமாம் இப்படிக் காயார்ப்பண கி[illegible]யைசெய்யும்போது ஒருகிரியை செய்தவுடனேயதிலேபேதமானக்கிரியை க[illegible]வரும் இனிக் கரணார்ப்பணங் கொள்ளும்போது சத்தாதி விஷயத்திலொரு[illegible]ஷயம் புசிக்கும்போதும் அதில் பேதமான புசிப்புகள்வரும் இனி மிசிரார்ப்பணங்கொள்ளும் போதும் ஒருலிங்கத்தி லாறுலிங்கமா யொரு விஷயத்தை யாறுவிதமாய்ப் புசிக்கும்போது அதிலேயும் பேதமான புசிப்புகள்வரும் இனி மிசிறத்தில் மிசிறமான பாவார்ப்பணமா யாறுகரணமாகிற ஆறுலிங்கமு மழியும்போது அதிலேயுஞ் சூட்சுமபேதங்களாய்வரும் இப்படி வருகையாலே [illegible] - லிங்கமென்று நிச்சயிக்கப் போமாதென்னில் எத்தனைவிஷயங்களிலு [illegible]த்தனைபேதங்கள் வந்தாலும் ஆசாராதி யாறுலிங்கமேதிரும்பத்திரும்பவரு[illegible]றதல்[illegible]ந்தப்படி இலக்கஞ்சொன்னதென்றறி[illegible] இப்படி யனேகவிதமாக விரிகிறலிங்கம் பரிபூரணமாய் ஞானமா[illegible]மாய்ப் பிண்டாண்டங்களிலொட்டற்றுப் பிண்டாண்டங்களிலே [illegible]போதும் பிரசன்னமாகி யகலாதிருக்கும் இதைச் சாதிக்கிறதெல்லாருக்கு மரிதென்றறிக. ஆனால் சாதிக்கிறதெப்படியென்னிற் சித்தகுணங்கெட்டுச் சித்தநிலைவந்தஅஸ்தத்திலாசாரலிங்கம் பதியும் இனிபுத்திகுணங்கெட்டுச் சுபுத்திநிலை யஸ்தத்தில் குருலிங்கம் பதியும் ஆங்காரமாண்டு நிராங்காரவத்த[illegible]குருலிங்கம்பதியும் மனதுமாண்டுசுமன அஸ்தத்திற் சங்கமலிங்கம்பதியும் அஞ்ஞானமா[illegible] சுஞ்ஞானவத்தத்தில் பிரசாதலிங்கம்பதியுந் துற்பாவமாண்டு சற்பாவஅஸ்தத்தில்மகாலிங்கம்பதியும் இப்படிமாயாசம்பந்தங்களானகரணங்[illegible]கட்டுச் சித்துசம்பந்தமான கரணங்கள் பிறந்தவிடத்தில் இலிங்கங்கள் சத்தியமாய்ப் பதியுமென்றறிக. இந்த இலிங்கங்கள்பதிந்தாலொழிய இலிங்கசையோகமில்லை சையோகமானாலொழிய இலிங்கார்ப்பிதமில்லை இலிங்கார்ப்பிதமானாலொழியப்பிரசாதபிரசன்ன தத்துவமில்லையாகையாலஸ்தங்களைச் சுத்தமாகிறதும் நிலைகொள்ளுகிறதும் பேதமெப்படி என்னில் மூலாதாரச் சக்கரபேதங் குறிமுகமாயிருந்து அதிற் சிவப்புவர்ணமும் நாலிதழும்வா, சா, ஷா, ஸா, என்கிறநாலட்சரமும்பிரமா அதிதெய்வமுஞ்சாக்கிரஅவஸ்தையும் இந்த ஆறுவிதத்தையும் ககாரபீசாக்கரத்தாலறிந்து கிரியாசத்தியாலுண்டாகிற பிராணவாயுவாலுண்டாகிற மலவுகளெல்லா மறுத்திட்டுப் பிராணவாயுவியங்காமல் நிறுத்திச் சற்பத்தியால் மேற்குத்திக்குச் சத்தியோசாத[illegible]க்கத்தால் பிருதிவியின் கடினகுணத்தைக் கெங்கிறுவாணபயபக்தியால் [illegible] அறுத்துத் தனுகுணபேதங்களநாஸ்தியாய்யோக நிஷ்டைகளைசாதிக்கிறது மாயாசித்த மாண்டுசுசித்தமாம் இந்தச் சுசித்தமே இலிங்கப்பிரசன்னத்துக்கு அஸ்தமென்று மிப்படிக் கைவர்த்தே பக்தத்தலமென்றறிக.

இப்படி ஆறுதாரங்களுஞ் சோதித்துநின்றுபார்த்தாற் கூடுமஸ்தத்தில் இலிங்கசாயித்தியமாம். இதல்லாமலுஞ் சர்வ சங்கப்பரித்தியாகத்திலேயு [illegible]தமசங்காரத்தில்மத்திமம். இதிலெது தனுக்கநுகூலமாயிருக்குதோ அதில்சமதமாதி ஷட்கசம்பத்தியகுணம்வந்து சகலஅஞ்ஞானகுணங்களும் விட்டு நடைநொடிபாவனைமூன்றிலும் ஞானமேயிந்நித் தான் மதாநுசாரமான குருலிங்கசங்கமமே பாயரங்கத்தில்பொருளாய்ச் சத்துச்சித்தானந்தமேஅந்தரங்கத்தில்பொருளா யிந்தவிரண்டு மேயோவமென்றறிந்து நடக்கைவந்தாலும் [illegible]தம் சுசியாய் இலிங்கம்பதியுமென்றறிக.

[illegible]ன்னுமொருவிதம். அநுபவ சடத்தலத்தில்பிரசனாகித்தேசத்தலமதிந்து பக்தாதி தலம் [illegible] பொருக்கு மின்ன வின்ன குணமுநடைநொடி பாவனையும் வந்தால் ஆணவாதி மலங்களுந்தீர்ந்து அஸ்தமும் நிலைகொண்டு இலிங்கமும் பதியுமென்கையாலிப்படியுமாமென்றறிக. பின்னுமொருவிதம். இலிங்கப்பிரசன்னமாய்ப் பதிகிறது யோகாப்பியா சங்களாற் றிச சக்கரங்களிலும் பேதாபேதமாய் இலட்சியமாகிறதண்டாகிருதி, தாரகாகிருதி, குண்டலாகிருதி, அர்த்தசந்திராகிருதி, தற்பணாகிருதி, சோதியாகிருதி, [illegible] சொரூபங்களைக் கண்டு இன்[illegible] அறிந்து அதில் இலயமாகிறதொருவிதம், இனி அறிவையறிந்து நிர்விகற்ப சமாதி நிஷ்டைகளால் மூன்று துரியமும் தரிசனமுமாய் இதுவே சத்துசித்தானந்தமாகிற இஷ்டப்பிராண பாவலிங்கமென்றறிகிறதொருவிதம். இப்படி யிலிங்கசாயுஜ்ஜியமாகிற உபாயங்கள் நாலுவிதமுண்டு. இதில் யோகாப்பியாசங்களாலே எல்லாக்குணங்களையுங் கெடுத்து வாயுத்தாரணைகள் செய்து சமாதி நிலைவந்து இலிங்க சாதித்தியமாவது நல்லதென்றறிக.

௭௱௧. இசைக்கிடுமாறுசத்தியினையதனைத்திருவே
விசைசப்புளதேசவாய்வையமேலுறவேங்குத்தி
திசைப்படுசக்கரமாறுந்திகழுமாறுஞ்சிமுமு
நிசத்தறுவிததாமுநிகழுமவிதவர்ணமும்.

௭௱௨. மூவிரண்டதிதெய்வமுமயக்குமாரவத்தையையு
மேவுருவிசாகரத்தால்மேவாமலேயறிந்து
பாவந்தமுமுகமாம்பகர்சத்திசல்விசார
மோவிடாதேயிடித்தேயுபாறுவிசாரத்தாலே.

௭௱௩. காணவேபட்டதானகனபத்தியாதிறலே
சேனுறுதத்துவமார்க்கத்திகழாறுதிக்குடைய
மானுறுமுகமானையுமாயமதநவுறிந்தே
வீனுறபூதமாறின்விடமானகுணமாமையும்).

ஆறுபக்தியாலே மக்குவித்து ஆருதாரத்திலும் இலிங்கமங்கங் கொ[illegible]ளுமென்றறிக. இந்த விதத்தால் ஷட்ஸ்தல அநுபவம் வரவேண்டும். இ[illegible]க் குருலிங்க சங்கம மூன்றில் காதலிக்குக்களை யறிந்து ஆத்மத் திரயத்[illegible] லிஷ்டப் பிராணபாவலிங்கங்களைச் சம்பந்தித்துத் தனுமூன்றில் யோகா[illegible]காதி மூன்றையுஞ் சம்பந்தித்து கிர்த்தேசத்திலாறங்கமு மொன்றாவது, பக்[illegible]தன், மகேச, னிரண்டுந் தியாகாங்கம், பிரசாதி, பிராணலிங்கி, யிரண்டும் போகாங்கம். சரணன், ஐக்கனிரண்டும் யோகாங்கம். இப்படி [illegible]காதியா றுதலமும் மூன்றங்கமாம். ஆறுஇலிங்கமு மூன்று இலிங்கமாம். இ[illegible]ஷ்டப்பிராணபாவமாம். இப்படி இலிங்கத்தலமு மங்கத்தலமு மாறு[illegible].

இதிற் பக்தஸ்தலம் பக்த சங்கமம் இரண்டு[illegible]மாம்.

அதெப்படியென்னில், பக்தன் பிரசாதி [illegible]மகேசன் மூன்றும் பக்தஸ்தலமாம். பிராணலிங்கி, சரணன், ஐக்கன், மூன்றுதலமும் சங்கமத்தலமாம், இஃதிரண்டும் "ஏகமேவாத்விதீயம் ப்ருஹ்ம," என்கிறவாக்கியத்தால் "பசிமதிஜப்பதத்தே, விளங்கப்பட்ட திசப்பிரகா[illegible]னதுதானே-உ-ங-க-ஙக-உகக-இ[illegible]யாய் பிறப்பிண்டாண்டத்தில் பரி[illegible]ணமாய் ஏகமாய் விளங்கிறது கண்டு [illegible] [illegible]துதானே முன்சொன்னதெல்லாம் ஆ[illegible]தென்று கண்டு திரும்ப-உகக-ம்-[illegible]-ல் கண்[illegible]-ம்-க-ல்-கண்டு-க-ம்-ங-ல்-கண்டு ங-ம்-உ-ல்-கண்டு உ-ம்-க-ல்[illegible]கண்டு நினைப்புமறப்பு ம[illegible]றுச்சிவயோகசமாதியிலே முன்சொன்னதெல்லா[illegible]றந்து நிருவிகிராமாய் வாக்குமநுதீதமாய் நின்றது அகண்டபரிபூரணலிங்கமென்றநுபவத்திற் குருமுகத்தாலறியவேண்டும். இதுவும் சர்வாங்க லிங்கசாகித்தியமென்றறிக.

எல்லாம் இலிங்கமாகச்சுடுதென்பானேன், லீலியமகமகிருஷ்டி, லியசிருஷ்டிக்குப்பிரம் மாதார பூதமாகையாலுஞ்சர்வமுமதினிடத்திலின்றுண்டாகையாலும் அதுவே செகமாகையாலும் எல்லாம் இலிங்கமென்றதென்றறிக.

சாட்சி உபநிஷத்துகளில் "ஸத்யஞ்ஞான, அனந்த ஆனந்தப் பிரமந்தானே கடோபாதி பரிச்சின்ன பேதங்களால் பிண்டாண்ட செகமெல்லா மொன்றும்பரம்பு மாகையாலும். "அஹம்ப்ருஹ்மாஹமஸ்மிப்ருஹ்மாஹமஸ்மி," என்கிற வாக்கியத்தாலுஞ் சர்வாங்க லிங்கமாயிற்றென்றறிக. இப்படிச் சர்வாங்கலிங்க சாகித்தியஞான கிரியாபர வீரசைவன் பூரண ஞானியானபடியால் சம்சார சவுக்கியங்களைவிட்டு இப்பால் வித்தையே சந்தோஷமே பின்னை, விராகமே பந்துக்கள், க்ஷமையே பரிகாரகன், சாந்தியே தோழன், பக்தியே தாய், ஆசாரமே தகப்பன், சத்தியமே பெண், சிரத்தையே அண்ணன் தம்பி மித்திராதி, சற்குணமே புத்திரர், ஞானமே தேகம், விசாரமே க்ஷேத்திரம், "அகிம்சையேவ நாவி,,அப்பைதயேவேதாசனு,நாமமே வாகனம், தனுவே ஆசாரியன், முத்தியே தேசம்,இதுமுதலான பரமார்த்தகுணம்பசமசாரியாய் [illegible], தெண்டு, கமண்டலம், பாத்திரை,விபூதி, கக்ஷப்பாசம்,என்கிற [illegible]யிரங்க பஞ்சமுத்திரைகளும் அந்தந்தமந்திரங்களால் தரித்துக் கொண்டு அந்தரங்கத்திற் சமனதயேக்கலுத, ஞானமே தெண்டு, தயவே[illegible]

மண்டலம், வயிராக்கியமே பிட்சாபாத்திரம், க்ஷமையே விபூதி [illegible]காரம் இந்த அந்தரங்க பஞ்சமுத்திரைகளுமுண்டாய் சடைபோலும் அஜிநதிகம் பாவித்திரவேஷங்கள் தரித்து நியமமாகப் பிட்சை பண்ணிக்கொண்டு விபூதி தாரண தாரணமுஞ் சிவார்ச்சனாதியானஸ்தல குளவிசார இலிங்காங்க சைவ[illegible]கலிதமுநி ஞானக்கிரியாசம்பன்னனுகி ரஸ ரஸாயன வாதங்கிய சோதிஷக்கிறைய லிங்கிறையாதி னெகேக விசாரங்கள்விட்டு வனி[illegible] விஷய விரத்தனுகிக் காட்டிலிருந்து குரோதாதி மற்றுமுள்ள அவகுணங்களைவிட்டு இருக்கி[illegible]ன் நிராபார வீரசைவனென்றறிக. இப்படி ஷட்ஸ்தலஅநுபோகி [illegible]ரபாரி சகலவர்ணஞ் சகல ஆசிரமஞ் சகல சிவநுக்கும் நிராபாரி செஷ்டனென்றறிக. 'பதிவன்ருஷிரம் யென்றும்பெயர். ஆகையால், விரசாமானியன், வீர விசேஷன், வீர்ராபரன், இம்மூவர் நிட்டையும் முடிந்ததென்றறிக.

அங்கத்தில் இலிங்கந்தரிக்கிறது சிரேஷ்டமென்று வேதஞ்சொல்வது.

[illegible] ௧௧.

இந்தவேதங்கள் இலிங்கதாரணவிதி சொல்லுமென்றறிக. இதெல்லாம் ஆகமபுராணங்களிலே வெகுவிரிவுண்டு சாட்சி [illegible]. [illegible] ௧உ.

இப்படி வீராகமத்திற்கோடி சம்மிதையுண்டாமென்றறிக.

இதல்லாமல் வாதுளாகமத்திற் சிவசித்தாந்த தந்திரமெல்லாம் ஆறாயிரந்திரந்தம் அநுபவவீரசைவஷட்ஸ்தலம் எட்டு நிர்த்தேசத்தலமுஞ்சொல்லுமென்றறிக. [illegible]தூலசுத்தாகமத்தை ஆயிரத்தில் மந்திரிகப்படலஞ் சொல்லுமென்றறிக. இதல்லாமற் பிரங்கி, நாறுவைசர், அரன், சக[illegible]சணன், வாணாசரன், பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன், இந்திரன், [illegible]சேனன், கந்தன், வீரபத்திரன், இவர்கள் முதலாய் சகல தேவதை [illegible] முனிவர்களெல்லாருஞ் சாயுச்சிய பதத்துக்குச் சிரசு, சிகை, கழுத்து, லலாடம், மூர்த்தினி, கக்ஷம், அஸ்தம், அமலோகம், இது முதலான தானங்களில் தரிப்பார்களென்று சொல்லுமென்றறிக. இலிங்கபூசை செய்யும்போது "அதிருத்ரவ[illegible]காலாக்னி ருத்ரோபநிஷத், நமசமகம்பாணிமந்திரமுதலானதெல்லாம் [illegible]ல்லிப் பூசைபண்ணவும். இனிப்பின்பு விஷ்ணு முதல் சகலதேவருக்கும் [illegible] சிவராசிக்குஞ் சிவன் தகப்பனென்றுஞ் சிவனுக்குச் சரியான தெய்வங்களில்லையென்றும், சிவனல்லாத பேரைப் பூசிக்கிறது பிராமணருக்[illegible] யோக்கியமல்லவென்றும், ஹரி யபயே நெறி சரியென்பீர் பறையராய்ப்பிறப்பாரென்றும், சிவனுக்கு உத்தமாங்க கமல்காரமென்றுஞ், சிவனைத்தோத்திரஞ்செய்யவேதகாவென்றும், சர்வேசத்தியங்களுக்கும், சர்வசிவாசிகளுக்குஞ், சிவன்கர்த்தனென்றும், சிவப்பிரசாதமல்லாமல்பிறவியருக்கிற மருந்து வேறில்லையென்றும், சிவஸ்தோத்திரஞ்சையும் பூசிக்கிற ஞகையையும் வேதம் புகழுமென்றுஞ் சிவபாதோதகத்தைக் கொள்ளாமல் இதாங்களை கொள்ளவொண்ணுதென்றுஞ், சிவபூஜையில்லா புசிப்பம் மலமொங் சிருமியுமென்றும் சிவபக்தர் சண்டாளராகிலுமவர்கள் வீட்டில் புசிப்புஉத்தமமே

ன்றும் இப்படி இன்னம்வெகுவாய் வேதங்கள் சொல்லும், அதுகளை யெழு தில் விரிவாமென்று விட்டனம், சர்வ வியவகாரத்திலுஞ் சிவன் கர்த்தனெ ன்று வேதஞ்சொல்லுவது சாட்சி. ஸ்ரீ ௧௬

இனி இலிங்கதாரண மாகாதென்று சொல்வது, ஸ்ரீ ௧௭.

இதினர்த்தம் முத்திராங்கிதந், சக்கராங்கிதம், வச்சிராங்கிதம், இலிங் காங்கிதம், இதுகள்போலக் காச்சிச்சுட்டுக்கொண்டு பேருக்குச்சொன்னத ல்லாமல் இலிங்கதாரண விதிக்குச் சொன்னதல்ல வென்றறிக. இனி முன் சொன்ன பேதாபேதசித்தாந்திக்கும் இவனுக்கும் பேதமென்னெனில், அவ ன் ஆத்மாவுக்குஞ் சிவனுக்கும் உயிருக்கும் சமவாயமொன்றுஞ், சத்தியைய வுலகில்லையென்றுஞ் சொல்லிப் பின்பு பேதமாய்சொல்லுவான். இந்தவீர சைவன் சிவன்தானே விலாசார்த்தமாய் அங்கஸ்தலம் இலிங்கஸ்தல மாயிற் றென்றுஞ்சர்வாங்கமும் இலிங்கமாயிற்றென்றுஞ் சொல்லுகையாற்பேதமு ண்டென்றறிக,

விபூதியுற்பவமும் அதின்மகத்துவமுஞ்சொல்வது சகலவர்ணச்சிரமத்து க்கும் பஸ்மதாரணம் வேண்டுஞ் சாட்சி. ஸ்ரீ ௧௮.

என்று சொல்லுகையால் விபூதிவந்த விபரம் சிவன் பஞ்சமுகத்திலும் ஐந்து பூதமுண்டாயிதில் நிவர்த்தியாதி கலை யுண்டாய் நிவர்த்தியிற் கபில வர்ணகந்தை, பிரதிஷ்டையிற்கிர்ஷ்ணவர்ண பத்திரை, வித்தையில்ரத்தவர் ண சுரபி, சாந்தியிற்சுவேதவர்ணசுசீலை, சாந்தியாதீதையிற் சித்திரவர்ண சும னை, இந்தஐந்து சுவர்ணருசிரங்கோருதிதோஷமில்லாதநல்லிலட்சணத்துடனே பிறந்தது இந்தப்பசுக்களிலே துர்க்கந்தமில்லாததாய்ப் பார்த்துக் கோமயங்க ளைப் பிரணவ[illegible] பஞ்சபிரமமந்திரங்களைக் கிரமமாக அந்தந்தமுகத்தி ற் பிறந்த அந்தந்தவர்ணப்பசுக்கள்கோமயத்தைபெடுத்துக்கொண்டு "க்ரிஹ ணகவளனசோஷணதஹந சோதனா,, என்கிற ஐந்து கிரமத்தாலும் விபூதி "பசிதபஸ்மக்ஷாரரக்ஷை,, என்கிற-ச-வித பூதிக்கிரமத்தாலேதகனஞ்செ ய்து சர்வதோஷ நிவர்த்தியாகக் கற்பம் அநுகற்பம் அகற்பமென்று-ச-வகை யாம் இப்படிசெய்யவும், இதுசகலருக்குமாம். இதல்லாமலும், "பிர்மக்ஷத்தி ரிய வைசியருக்கும்,, அக்கினிகோத்திரவிபூதியாம்இதுவும் உத்தமம், ருத்திர ருக்குச் சரோதாதாயாகாரப் [illegible] ஐச்வரியாவது, வைதிகர் வீட்டு விபூதி யாவ து யோக்கியம். மற்றுமுள்ள சங்கராசாதிகளுக்குத் தாவாக்கினியில் வெந்த விபூதியோக்கியம். சம்சாரிகளுக்கு விரஜானலாக்கினி வாசனுக்கினிகளிலுண் டான பஸ்மம் யோக்கியம். எதீஸ்வரராகிற சந்நியாசி,வானப்பிரஸ்தன், முத லான தபசிகளுக்கெல்லாம் எல்லாவிடத்திலும் விபூதி யோக்கியமாம். ஆதிவர் ணச்சிரமிகளுக்கு மயானபஸ்பம் யோக்கியமாம். இப்போது சொன்ன வெல் லாருக்கும் தேவஸ்தல விபூதி யோக்கியம், இந்தவிபூதியெல்லாம் மலர்ந்த உத்தமமாகத்தாரணமாகிறதென்று பிரகாரமாம். இதுகள் தரிக்கும்போது வி பூதி தரிக்கவிதித்த பிரகாரத்திலே தரிக்கவும். பின்னுமொருவிதம் பராணர்

ந்தமாய்ச்சொல்லில் தேவர்கள் கூடி அமிர்தம் கடைகிறபோது அதிலனேக வஸ்துக்களெல்லாம் பிறந்தது அப்போது காமதேனுவும் பிறந்தது அந்தக் காமதேனுவில் பஞ்சகௌவியம் பிறந்தது சாட்சி,

சிவதன்மோத்தரம்.

௱௭௬. கோமயமதனில்வில்வங்குறுமுறிகூடத்தோன்றும்
பூமகளந்தவில்வம்புரிந்ததிற் பொருந்துமாற்றும்
ருமமார்வில்வந்தானுமசிபலமென்றேசாற்று
நாமமுமுனைருமீசன்திருமுடிக்கணியெந்நாளும்.

௱௭௭. உற்பலமகலமுலம்பின்பதினுதிக்குநீரிற்
பொற்புறுகுங்கிலியம்போலிங்கெழும்புரியயாரு
மற்புதன்றனக்குமற்றையனைவர்க்கு முணர்வதாகக்
கற்புறுசெங்கெப்பாலிற்சந்திரொமிகலந்துதோன்றும்.

௱௭௮. சந்தனமுதலாயுள்ளமங்கலத்ததியினுக்கும்
அந்தரத்தமருள்ளுமமுதமுநவந்தந்தாந்
சிந்தையாற்சித்திபேதஞ்சிறக்கரோசனையுஞ்செய்யும்
அந்திவான்வண்ணன்மேனிக்கருகமிவ்வாறுமாமே.

ஆகையால் பஞ்ச கௌவியங்களிலும் இதிலுண்டான திரவியங்களிலுஞ் சுகந்த வர்க்காதிகளிலுஞ் சிவனைப் பூசைசெய்வது இந்தகோமயத்தில் விபூதி செய்யும்விதம் ஆகமப்படி விபூதி கற்பஞ்சொல்[illegible] பிரகாரஞ் செய்யவும்

இனி உருத்திராட்ச உற்பவம்.

சிவன் திரிபுரசங்காரஞ் செய்யும்போது தேகம் உட்பெருத்தியானந்தம் பிறக்க அப்போது சோம சூரியாக்கினி ஆகிற மூன்று கண்களிலும் ஆனந்த மாகிற சலஞ்சிந்தி விழ விழுந்தசலத்துள் சுப்பிரவர்ணத்திற்பதினாறு விதமும் இரத்தவர்ணத்தில் பன்னிரண்டு விதமும் கிருஷ்ணவர்ணத்தில் பத்துவிதமு ம், இப்படிமூன்று கண்களின்பேதத்தால் சூரியன் சம்பந்தம் வெள்ளையும், சந்திரன் சம்பந்தங் கறுப்பும், அக்கினிசம்பந்தம் சிவப்பும், இப்படி மூன்று வர்ணபேதமாய் உபகோபகாரமாகப் [illegible] நிமித்தமா யுண்டான தெ ன்றறிக. இந்த உருத்திராட்சத்தில் மூலமே பிர்மா, நாளமே விஷ்ணு,முக மே உருத்திரன், கேசரங்களே தேவதைகளாயிருக்கும் இப்படி உருத்திராட் சம் வந்ததென்றறிக.

௫௯-வது அத்தியாயம்.

அநேகேச்சுர வாதிமதம்.

அனேகேசுர வாதிமதம். தேர்தன் மாடமாளிகை கோபுரப்பிரகார மண்டபங்கள் முதலிய வற்றைக் கட்ட ஒருவனாலே கூடாமல் அனேகர்கூடிச் செய்வதுபோல் அனேக ஈஸ்வரர்கள் கூடிச் சிருஷ்டியாதிகளைச் செய்வார்கள். அப்படி போலப் பலவான் ஈஸ்வரராகிலே பஞ்சகிருத்தியமும் நடக்கிறது சொரூப நிலை யென்றறிக. இனித் தடத்தலக்கணமாவது, ஆனால் எந்த ஊர்பேர் கூடினாலும் ஒருசிற்பனாவது ஒரு அரசனாவது செய்யச்சொன்னபடியே அனேகருஞ் செய்கையினால் ஒருவனே கர்த்தாவென்னில், இந்த அரசனாலுஞ் சிற்பனாலுந் தனக்காகிற உபகாரணங்களைக் கொண்டு அவர்களைச்செய்யச்சொல்வதுபோல் ஈஸ்வரனுந் தன்னுடைய சத்திகளை யுண்டாக்கி அவர்களைக்கொண்டு பஞ்சகிருத்தியங்களுஞ் செய்வானென்னில், நாமுமப்படித்தான் அவன்சொன்னபடியே அனேகர்கூடி ஆகவேண்டுமென்றதென்றறிக. ஆனால் ஒருவனாலே யாமென்பதுபோய், ஒருவனொருதொழிலைச்செய்யும்போது அனேகவுபகரணத்தாலும் அனேகராலுங்கூடி அத்தந்தத்தொழில்முடிவதுபோல,ஈஸ்வரனுமனேகரூபாசாரணவுபகரணங்களுமனேகருங்கூடிச்சிருஷ்டியாதி தொழிலைச்செய்வதென்றறிக. இப்படியனேகராலேதொழில்கள் பலவிதமாய் விரிகிறதே தடத்தலக்கணமென்றறிக. இனிப் பெத்த நிலையாவது, இப்படியனேகர் கூடி யனேகத்தொழிலைச் செய்ய விடத்து அதில் விழுந்து தொழிற் பிறைபதார்த்தம் போலச் சீவராசிகள் அனேக ஈஸ்வரர்தொழிலைகப்பட்டுச் சென்மமணம்படுவதென்றறிக. இனிமுத்தி நிலையாவது, தொழில்செய்வாரு முபகரணமுமில்லாத விடத்துத் தொழிற்படுகிற பதார்த்தம் தொழிற்படாதது போல அவர்களெப்போது தொழில் விடுவார்களோ அப்போது சீவனுஞ் சென்ன மரணப்படாமல் சுகத்திலே இருக்கும் இதுவே மோட்சமென்றறிக. முன்சொன்ன விரசைவாதிக்குமிவனுக்கும் எல்லாம் பேதமுண்டென்றறிக.

௬௰-வது அத்தியாயம்.

விராடமதம்.

இனிச்சத்திப்படுவது, இவர்கள் அந்திரசத்தியாவதுசிற்சத்தி ஒன்றாக வேறொன்று மில்லாததுபோல நின்றது சொரூபநிலை யென்றறிக. இதினின்விலே பாசத்திமுதலாக ஒன்றியொன்று ஒன்றுசத்திகளுண்டாயிவர்களால் பாருவென்றலாய் சதாசிவாதிகள் பேதம், விஷ்ணுவாதிகள் பேதம், பிரமாதிகள்பேதம், இந்திராதிகள்பேதம், இப்படியொன்றிலொன்றாய் அனந்தகோடி தேவர்கள் முனிவர்களுருத்திரர் முதலான மூன்றுவகைச் சீவன் வகையோனி எழுவகைதோற்றம் அசராசர அச்சமு முண்டாய்

இதுகளுக்கெல்லாம் தநுகரண புவன போகங்கள் முதலான மன்னிறந்த வஸ்துக்களுமுண்டாய் சிருஷ்டி திதி சங்காரங்களுமுண்டாகத்து சித்தாந்தமாய் பதி பசு பாசமாய் வித்தாரமாய் யாவுமொன்றிறந்த சத்திபேதம் புருஷபேதமுமாய் இருக்குமென்றறிக. இனிச் சித்தென்கிறதும், ஞானமென்கிறதும், அறிவென்கிறதும், பிரமமென்கிறதும், ஆனந்தம், அருள், கிருபை, கடாட்சம், மோட்சம், சொர்க்கம், நாகம், போகம், போக்கியம், சுகதுக்க முதலான அனந்தகோடி விபவாரங்களனைத்தும் அய்மைசொரூபம் இது தடத்தலட்சணம். இனி முத்தியாவது, இந்த சத்தி யென்னிறந்த பேதமானதில் முக்கியமான சத்திகள் தனுரூபத்தில் வாக்கு இவளை திரிபுரை என்று மூன்றும், இது மூவர்க்கும் மூன்று சக்கரமுண்டு இதற்குப் பொன் முதலான பஞ்சலோகங்களிலே சிற்பசாஸ்திரப்பிரமாணமாகத் தகடு அடித்து இதிற் பூவில்தாம் மூன்றுதாரம் முதலான பிரமாணமாக வார்ப்பித்து அதுகளிலே தங்களுக்கிஷ்டமான தேவி சக்கரங்களை ஸ்தாபித்துத்தேவிமகாத்மியம் சொல்லுகிற விதிகளிலே மூலமந்திரம் பீசாட்சரம் ஆவரணதேவதைகள் முதலாக ஸ்தாபித்து ஆவாகனஸ்தாபன சன்னிதான சன்னிரோதன அவகுண்டனை விதிகளாலே பூசைசெய்து தேவியைப் பிரசன்னத்துவமாக்கிக் கொள்ளும் வகைக்குசாட்சி.

௩௭௯. தினைக்கின்றபவையுமக்குஞ்சக்கரபூசைக்கென்று சமைத்த
வாசம், விளைக்கின்றஅமலமும்விரைகாவும்பசுந்தாரு மெ
ழில்நுபூவன்றெ,திளைக்கின்றகெளியசுவதாஞ்சேதாவின்செவ்வி
றைச்சிக்கறியுந்தேவர், வளைக்கின்றபக்குவமானமாகாத்
திடைகொண்டுவரச்சொல்லாயே.

௩௮௰. உத்தமமாகும்பூசைபொளிமதுமுதலிந்தாலா
முத்தமசத்திமாருமொன்பதுமடிதாரு
முத்தமத்தானத்தாறுமுறைதவரிடவோரு
மத்திரமார்த்தமுந்திசோருடம்பவாமடவாரன்றே.

௩௮௧. வினைபூவின்னுமர்செம்மாசமதுமிப்படியில்வந்த
குலமுந்நைறயவன்மனுமேந்துநாயகிதானைவ்வே
பமைமறவனையமுனித்தவிருந்சேடம்வாங்கித்
தலைபுறக்கொண்டவருள்ள நலவிசன்னிதிமன்றே.

௩௮௨. சக்கரமீதிலைத்துத்தலைவிசன்னிதிதைப்பன்னு
முக்கிரபாத்திரத்துமுடம்பினுமைளைப்பவித்
தக்கரசரீரமாக்கியானந்தசத்திதானுய்த்
தக்கவொன்னமறனவயுன்னைத் தலைவிதன்வடிவதானும்.

௩௮௩. வெந்கொடுமனத்துக் கெட்டாமனேன்மனிதன்னையுள்ளி
னீக்கிலா... காலையுமன்... ன்னையெனாமிறந்தொன்றேயா
யோர்க்கொணுமரீப்புவெள்ளவெளியதாய்ப்புத்திமுத்தி
பாக்கியந்தானே தானும் பரமசாம்பவமீதன்றே.

௩௮௪. ஆக்குதலழித்தல்செய்ய வல்லதமைத்தியந்தா
னீக்கொருசமயத்துன்டோ விகரில்சாம்பவத்தினெல்லாந்
தேக்கிடமதுவையுள்ள தரிவைமார்முலையேதோய்ந்து
வேட்கைவேண்டியவாறு சய்பாவிளையும்விடைக்கட்கன்றே.

௩௮௫. சோமனைப்பனையப்பவைத்தான் றொடர்புதினைமேற் கெ
ண்டு, நூமனைப்பெகவிந்துருவத்தையுருகப்பார்த்து
மேமமுற்றிடப்பினைத்... ...ம்பின்றுமெல்லாந்
தாமகற்சாம்பவத்திற் றருபவாவசயல்களன்றே.

௩௮௬. சத்தியேயனைத்திறுக்குந் தாவரமாதலாலே
சத்தியையாராதித்துக்குமரன்சமைத்தவாற்றல்
வத்துவேகொள்ளத்தன்னில்வருகருமூலாச முத்தி
யத்தனுருரைத்தவாறென்றறைந்தனன் வாழியாவோன்.

வெண்பா.

௩௮௭. தன்னியகடகுச்சமயிகாவெவ்வுருவும்
பெண்ணுருவிற்காணும்பிறப்பகலா-முன்னாறவே
புத்தியுடன்முத்திப்பொருளுந்தரும்பினைமே
சத்தியலாதபொன்றான்.

இப்படிச் சக்கரபூசைகளைச் செய்து இந்தப்படியாக ஸ்திரீகளுடைய யோனிச்சக்கரங்களையும் பூசைசெய்து சாபாநுக்கிரக சாமர்த்தியமாய் அஷ்டமாசித்திகளை யடைவரென்றறிக. இப்படிப் பெற்றபேர்கள் அநேகர் உண்டு. பின்னும் கவுளாதசித்தர் ... ஏனோர்களுண்டென்றறிக. இனிப் பஞ்சகிருத்தியமதலானத் தூழில்களும் இருக்கு இருக்கடாதிரியுமுதலான வியதுக்கனம் ... செல்லுமுதலாய சொல்லுவதால் ... தாம் பிறப்பது பிறப்பதும் போய் மேய் பாவம்புண்ணியந்தொடக்கு ...மெல்லாம் அதனையல்லாமல் வேறொன்றில்லாமையால் அவனையல்லா ன்சேஷ்டையற்றதேயாமென்றறிக. இனிச்சிற்சத்தி காமருபமியா திதமாயொன்றாயிருப்பது சொருபலட்சணம், இனித் தானேமாயமொருய மாய்ப் பிண்டாண்டம் சிவ நாகிகளானது தடத்தலட்சணம். இனிப்பஞ்சல் காபாதகமுதலான தொழிலைத் தேவிசெய்கிற தொழிலென்றுமத் றன்னிசயனாய்க் கொண்டு நரக சொர்க்க மனுபவிப்பது பெத்தமில்லையென்றறிக. இதுவெல்லாமுன் சொருபமே யவள்தொழிலே யல்லாமல் தன்செயலிறு;

மாத்திரமுமில்லையென்று அம்மையைச் சக்கரபூசைசெய்வதுமோட்சமெ ன்றறிக. இவர் ஆனந்தமே யாத்மாவென்பர். மோட்சமுமானந்தமே யென்பரென்றறிக. இனி மூன்சொன்ன ... ...பரிசேத்தாரிக்குமிவனுக்கும் பேதமென்னெனவில், அவன்தனைச் சொருபமென்கையில் இவன் அம் மையாவெல்லாமென்கையால் வேறென்றறிக.

௩௧-வது-அதிகாரம்.

வயிரவமதம்.

௩௮௮. ஆதியாம்வயிரவன்றனட்டகை ... ... முனவக்காரிகச்
சோதியாமவையெந்தொண்டு காடிக்க ... கலைசெய்த்தோன்றி
நீதியாக்கிலைகட்டாயே தந்தெட்டாயமெய்த்தமுத்தி
யாதியாம்வயிரவத்துக்கு ... ... புயிர்கட்டாமே.

என்பது, ஆதிபயிரவன் எட்டுத்தத்துவமாகிற எட்டு வயிரவரை யிட்ச எட்டும் எட்டுக்கலையாய்த்தோன்றி யிந்தக்கலைகள் தானே யிசைவும் பெத்த முத்தியும் அதிவயிரவருக்குமாலே யோரிகளுமாமென்றறிக.

௩௮௯. எந்தவத்தத்துவங்களையந்தவ்வவெடையிற்கொளய,
றன்றுமந்தத்திரமுரைத்தவெசையாய்ச்சொரகண்கள
னின்றவுக்கிரமாரிசன்னத்திமாசனர்பூடணன்று
வென்றயாரிவமெட்டாருமிளிக்கலைவிதமுங்கொள்.

என்பது, தத்துவங்களாகிற வயிரவன் பெயரிக்கு சண்டிரவயிரவ ன்-சுவேச்சையா வயிரவன்-உலோக வயிரவன்-காலவயிரவன்-உக்கிரவயிர வன்-பிரச்சையா வயிரவன்-கின்மாண வயிரவன்-பூதன வயிரவன்-என்று அ-ம். இதுகி கலைகளாகிற விதமுங் கேட்பாய்.

௩௯௦. வானவனியனியப்பு மன்னொனவனைநந்தனைக்குன்
றுறுநாயிசமாருந்தநகலைபக்தாஞ்சதப்பு
நூனமிலமுதமோசினிட்சலைகாரணந்தா
னறிவெங்கலையாக்கவிலைநற்குருபுக்கு.

என்பது மூன்சொன்ன ... யிலைவருமெட்டுக்கலையாமியாம். ஆக ... தம்-நி-ம். அயிர்கலை விடகலை காரணம் இப்படி எட்டுகலையாயிருக்கு கலைகளால் அவைகளாற்றைதாலே யுயிர்கள் கடக்குமென்றறிக. இப்பா ல் ஆபத்து-விக்கம்-பயம்-அத்தம்-நித்தியானந்தமொருய ... தாரணைப்பயிரவர் கள்வராயினடக்கும். இனி காமம்-கருமம்-உணர்வை-சென்மமாகிற காலா ன்றைதும் மற்று நாலுவயிரவராலேநடக்கும். ஆகையால், எட்டாத்துறைய ன் உதாரமேபோக வயிரவர் காலவாலே கடக்கும். போக மோக்கியமுத்

ஜெனனமரணமடைக்கும்.இனிக் காலவயிரவராதிநால்வராலேயோகமுஞ் சத்தநிர்வாண முத்தியுஞ் சிவராசிகளுக்குண்டாமென்றறிக. முன்போகமார்க்கத்திலே ஜெனனமரணப்படுகிற பேருக்கெல்லாம் பூசையாலும் பலிகளாலும் முத்திரைகளாலும் இதுகளாலே விபங்களுண்டாம். இதுகளல்லாமல்யோகமு மூர்த்தமுமிரண்டால் நிர்வாணமாகிற மோட்சமுண்டென்றறிக.

௱௯௧. ஆறுதியயிரவமொட்டியெட்டாமதிவெட்டோடவையுமாகும்
தறுதியாநால்வர்நால்வர்தந்தசாத்திரங்கவொட்டாம்
முறுதியாம்போகயோகமுறைமுறைவகுத்துவைத்துப்
பிறுதியாமுத்திகல்குமெனவயிரவன்முன்பேசும்.

என்பது, ஆதிபயிரவனொருவனை எட்டு வயிரவனும் அவ்வெட்டுவயிரவரும் எட்டுகளியாய் இந்த வயிரவர்தானே எட்டாறுநூறாம். இந்த ஆறுநூறு எட்டாலே நாலுவகைக்கு சாத்திரமுண்டாக்கினார். இதிலே நால்வர்போகமும் நால்வர்யோகமுஞ் சொல்லிப் பின்னுதியான முத்தி கொடுக்குமென்றது. பின்னுமொருசாத்திரம்.

வெண்பா.

௱௯௨. ஏகமாய்வயிரவமென் டத்துவமாயெண்கலையா
யாகியநாலந்தன்னுறுநூறாம்-போகமா
முத்தரிக்குநால்வரானல்வராலியோகத்தால்
வித்தரிக்குமன்னரவால்வீடு.

பின்னுஞ்சிசங்காரகாலவயிரவன்-அசிதாங்கவயிரவன்-குரோதவயிரவன்-சண்டவயிரவன் இந்தநால்வராலும் சிருஷ்டியாதிகளுஞ் சீவன்களையுஞ்செகத்துகளையு முண்டாக்கிப் போகபோக்கியங்களையுங் கொடுத்துக்காவலாயும் காப்பரென்றறிக. உன்மத்தவயிரவன்-கபாலவயிரவன்-பீஷணவயிரவன்-மார்த்தாண்டவயிரவன் இந்தநால்வராலும் யோகபாவனையாலே சிவராசிகளுக்கெல்லாம் வயிரவர்சொன்ன சாத்திரப்படியே வயிரவச்சக்கரத்தைப் பூசைசெய்து மதுபான சுராபான மாம்சாதிகளாலும் சுத்தநிர்வாணமுத்தியுங்கொடுப்பர். இனி ஆதிவயிரவனொருவனுயிருப்பது சொரூபலட்சணம், அவன் எட்டுவயிரவன் எட்டுகலை எட்டாறுநூறு சிவராசிகளாய் விரிகிறது தடஸ்தலட்சணம். இந்த எட்டில் நால்வரால் ஜெனனமரணப்படுவது பேதநிலை. நால்வரால்யோகமாய்மதுவுண்டு வயிரவமந்திரத்தியானபூசையாலே அநுட்டிக்கிற சிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்துவயிரவனையடைகிறது மோட்சமென்றறிக. இனி முன்சத்தி மதத்துக்குமிவனுக்கும் பேதமென்னென்னில், அவன்சத்தியே யெல்லாமாயிற்றென்று சொல்லும் பொதுவயிரவர்நால்வரால்போகமும்நால் வராலியோகமுமென்கையால்பேதமுண்டென்றறிக.

௬௨-வது—அத்தியாயம்.

கவுளயாமளை மதம்.

கவுளயாமளைமதமாவது, சத்தியாலெல்லாமாயிற்றென்கையால் விவேகமடைந்தபேர்கள் சத்துவநாத, சலோகநாத, ஆதிநாத, அருளிநாத, மதங்கநாத, மச்சேந்திரநாத, கடயந்திரநாத, கோரக்கநாத, குக்குடநாத, சௌரங்கிநாத இந்த நவநாதர்களால் கற்பிக்கப்பட்ட கொலையாதி பஞ்சபாதகமான துஷ்டசன்மமுறைகளான சாத்திரங்களின் உச்சாடனம், மோகனம், ஸ்தம்பனம், மாரணம், ஆக்ருஷ்ணம், வித்துவேஷணம் என்கிற ஆறுவிதத்தில் உச்சாடனமாவது, பூர்வகாரியைய முதலான மிருகங்களையும் பெண்மர் பிள்ளை பந்துக்கள் சிநேகிதரையு முண்டாயிருக்கிற வொருவனுக்கிதுகளெல்லாம் வேறுபட்டு அவனுக்கட ஓடிப்போகச்செய்வதும் சத்துருக்கள் தன்விட்ட ராசாக்கள் இவர்கள் முதலான பேரோடிப்போகச்செய்வதும்.

இனிமோகனமாவது, சுழுத்தி யவஸ்தைபோல மெய்மறந்து கிடக்க விதேகங்களெடுத்துமைசைக்கொள்ள மூர்ச்சையடிக்கடிவரச் செத்தாற்போல மோகமாயிருக்க இப்படித் தனக்கு வேண்டாதபேரைச்சதுர சீகரணமான விடைசன்றுசெய்வதும் இதல்லாமற்றன்மேலெல்லாருமோகமாயிருக்கச்செய்வதுமாம்.

இனி ஸ்தம்பனமாவது, அக்கினிஸ்தம்பனம், சலஸ்தம்பனம், இந்திரியஸ்தம்பனம், பிதங்கஸ்தம்பனம், சிங்குனைஸ்தம்பனம், கதிஸ்தம்பனம், ருபஸ்தம்பனம், வாய்வுஸ்தம்பனம், பூமிஸ்தம்பனம், ஆகாசஸ்தம்பனம், சந்திரசூரியநட்சத்திரஸ்தம்பன முதலானதுகளுஞ்சரிக்கிற சிவராசிகளெல்லாஞ் சரியாமலும் ஸ்தம்பிக்கச்செய்வதாம்.

இனிமாரணமாவது, அவசாரகஸ்மஞ்செரிக்கிற வியாதி வழியாகவும், நாலுவிதமாகவருகிற பயங்கள்வழியாகவும், ஒருவர்பேதிப்பிக்கிற பயங்கள்வழியாகவும், அகாலமிருத்துக்களாய் மரணமாய்ப் போவது.

இனி ஆக்ருஷ்ணமாவது, மண்டலாதிபர் சத்துருக்கள், வஸ்திராபரணவாகனவனிதாதி, இரத்தினாதி மற்றுமுள்ள வஸ்துக்கள்முதலான செல்லாத் தானிருக்கிற விடத்தில் வாந்தக்கதாகச்செய்வது.

இனி வித்துவேஷணமாவது, பிராணசகித அன்னியோன்னிய முதலான பேர்களை யொருவனுக்காகாமல் துவேஷஞ் செய்விக்கிறது.

இந்த ஆறுமல்லாமல் வசியமாவது, இராஜவசியம், ஸ்திரீவசியம், ஜனவசியம்.

ஸ்வாதபிரவாவேதமுமாவது, இதல்லாமல் அபோரணமாவது, பாதுகாசித்தி, அஞ்சனசித்தி, குளிகாசித்தி, மூலிகாசித்தி, இரசவாதசித்தியிதுமுதலான சித்திகளாவது, இப்படியிந்த அஷ்டகர்மமும் வந்து ஆகாசகெமனமுதலான தூரதிருஷ்டி, தூரகெமனம், இதுகள் கைவந்தாலிதுவே மோட்சமென்பார். இதுகள் வருகிறவித மெப்படியென்னில், சத்திகளில்வெகுபேதங்களுண்டு ஆறுகோடிமாயாசத்திகளும் பின்னுஞ் சத்தமாதர் சந்த துர்கி

கள் சத்தகன்னிகைக ளிப்படி யனந்தபேத சத்திகளுண்டு; இவர்களொந்தக் காரியம் நினைத்தாலு மந்தக்காரியத்துக்கேற்ற சத்திகளும் அதினதின் மந்திரங்களும் செபங்களுந் தியானங்களும் வேறுவேறாயுண்டு. அப்படிக் காரியத்துக்கேற்ற கற்பங்கள் சொல்லுகிறபடியே செபம் பூசை ஓமந் தற்பணம் பலி தானதர்மம் இதுமுதலானதுஞ்செய்து பத்திவைராக்கியத்தாலே தேவதாப்பிரசன்னத்துவமாய்ச் சித்தத்தாய மாமென்றறிக. இவரும் ஆனந்தப்பிராப்தியே மோட்சமுமிதுவே யாத்மாவுமெனபர். இப்படிவெகுவிதமாயுண்டு இதுவெகுதொகையாகச்சொன்னதென்றறிக. இனியொரு சத்திய முதலென்பது சொரூபம், இந்தச்சத்தியென்கிறதக்க சத்தியாய்ச் சராசரத்திரத்துக்கும் வியாத்தி வியாபகமாய்ச் செகசீவ தந்திர மந்திரமாய் நிற்கிறது நடத்தலட்சணம். இனி நவநாதசித்தர்களாற்செய்யப்பட்ட சாத்திர வழிகள் நடவாமற்போவதே பெத்தகமென்றறிக. இனி முன்சொன்ன அஷ்டகன்மங்களுங்கைவந்து ஆனந்த பூர்த்தியாகிறதே மோட்ச மென்ற றிக. இனியவிரவத்துக்கு மிதற்கும்பேதமுண்டென்றறிக.

௬௧-வது—அத்தியாயம்.

ஊர்த்தசைவம்.

௱௬௧. சொன்னவிரெட்டாஞ்சைவர்தந்திரத்தொழிற்பாட்டோடி
லுன்னியவூர்த்தசைவர்க்கொருபல்சடைருத்ராட்சந்
துன்னியவிபூதிபூசைதோன்றுமாறுடனேயீசன்
பின்னவிற்றத்துவாதீதனெனப்பெயர்பெசலாமே.

என்றது, பதினாறுசைவர்தந்திரபேதங்களிலூர்த்தசைவராவது, சிவனொருவனுண்டென்றும், அவன் தத்துவாதீதனென்றுஞ்சொல்லுவர். இந்தச்சிவனையடையும் வகை பலசடைதரித்து உருத்திராட்சம் விபூதி தரித்துச் சிவலிங்கத்தைப்பூசைசெய்து பூணூல்தரித்து வேடம்பொருளாகப் பத்தி செய்து பஞ்சாட்சர செபிதருய்த் துறவியாயினுஞ் சம்சாரியாயினும் இப்படி யிருப்பதென்றறிக.

௬௨-வது—அத்தியாயம்.

அநாதிசைவம்.

௱௬௨. பதிபசுபாசமூன்றும்பார்த்திடிலநாதிநித்தம்
விதிபெறுமியார்த்தமென்ன விளங்குமுக்குணத்தாலொக்கு
முதிவேட்கமோடேழுமுயர்ப்பாசநீக்கிப்
பதியுடன்கூடக்கும்பிட்டிருத்தலேபரமாமுத்தி.

என்றது, பதி, பசு, பாச மூன்று மநாதியாய் நித்தமாய் யதார்த்தமாய்ப்பிரகாசிக்கும். இப்படிக்கொத்த சிவனை முக்குணம்விகற்பமில்லாமலுருத்திர விபூதி உருத்திராட்ச பஞ்சாட்சரங் குருலிங்க வேடம் பொருளாகக் கொண்டு சிவபூசைசெய்து பாசங்களைநீக்கிப் பதியுடன்சேர்ந்து ஆத்மாவானவன் சிவனைக்கும்பிட்டிருத்தல் பரமமுத்தியென்றறிக. இன்னொருவிதம்சிவனை அநாதிசைவனென்றுஞ்சொல்லும்.

௬௩-வது—அத்தியாயம்.

ஆதிசைவம்.

௱௬௩. ஆதிக்குஞ்சிவனேயாகியவன்றன்னுக்குருவமைந்து
மீதுற்றகாதலாலேயவனைக்கிட்டாத்திகளும்
கோதற்றசகளமாகும் பதியுடனேபாகங்கூடி
ஏதுக்காலமுத்திவேடம்பூண்டவரவ்வண்ணமாமே.

என்றது, பசுவின்பொருட்டாக அவன்மேல்மோகத்தாலெல்லாவற்றுக்கும் சிவனேயாகிப் பஞ்சகிருத்தியங்களைத் தாங்கி இஷ்டகாமியரோடு சகளமாக விருக்கும். பதியாவது, இந்தப்பதியோடுபோகங் கூடவேண்டல் மோட்சசாதனங்களுக்கேற்றவேடங்களு நடக்கையும்பூண்டு எல்லாஞ்சிவபோகமாயநுபவித்து விபூதி உருத்திராட்சங்கள் வேடத்தின்மேல் விசுவாசமாயிப்படி நடந்தாற் பதியோடு கூடியவனிருந்தாற்போல அவனை போகமாயாத்மா விருப்பானென்றறிக. பின்னொருவிதம்சிவன் [illegible] மைத்திறமட்ட சதாசிவனென சொதிமிதியேசுவரரே ஆதிசைவரென்றுசொல்லும்.

௬௪-வது—அத்தியாயம்.

மகாசைவம்.

௱௬௪. பாதநாலூர்த்தமூர்த்தமனைத்தினுமேலதாகி
யோதியிற்சிவனேயெத்தருமபரூபகரணங்களோது
மேதகுமிச்சடையேபூதிவேடம்பூண்டிறையைப்பூசித்
தேதமிரியானங்கூடவிறைபருள்கூடலாமே.

என்றது, சிவனையன்றி மூர்த்திகள் அநேகமூர்த்திகளான பேருக்கெல்லாவற்றிற்கு மேலானதுசிவமென்றுவேதாகமங்கள் சொல்லும். அப்படிக்கொத்த சிவனைச் சன்மார்க்கத்துடனே கூடிச் சம்சாரந்துறந்து சடை விபூதி வேஷமெல்லாந்தரித்து நித்தஞ் சிவபூசாதந்திரங்களுடனே சிவ பூசையுஞ் செய்து பின்பு சிவனைச் சகுணரூபமாகத்தியானஞ்செய்து குருலிங்கவேடம்பொருளாகக்கொண்டு இப்படி நடந்தா லருள்கூடி முத்திபெறலாமென்ற றிக. பின்னுமொருவிதம் முன் இரவுகள்கோத்திர[illegible]யாத்திட்ட சதுமான சிவத்துவசரே மகாசைவரென்றுசொல்லும்.

௬௭-வது—அத்தியாயம்.

பேதசைவம்.

௱௯௰௭. பேதசைவந்தானீசனுருவருருபாருப
மாதலால்வேடம்பூண்டிட்டடைவியனுருவந்தன்னை
நீதியால்வணங்கன்முத்தியெனநடல்.

என்றது, சிவனானவன் ரூபம் அரூபம் ரூபாரூபமாயிருப்பன். இந்தச்சி வனைச் சன்மார்க்கத்துடனே கூடித்துறவிலாவது சம்சாரத்திலாவது விபூதி உருத்திராட்சம் பஞ்சாட்சரமிவைமுதலான வேடங்கள்பூண்டு சிவனடியார்க ளையும் இலிங்கத்தையும் குருவையும் வழிபட்டுச்சிவனுடைய ரூபந்தரிசி த்தியானஞ்செய்து வணங்கல் மோட்சமென்றறிக.

௬௮-வது—அத்தியாயம்.

அபேதசைவம்.

௱௯௰௮. பூதியேசடையேவேடம் பூண்டபேருமுதலாயுள்ள நீதியால்.

என்றது, பேதமில்லாமல் அபேதமாயிருக்கிற சிவனைச் சைவத்துக்கு ள்ள வேடம் விபூதி ருத்திராட்ச பஞ்சாட்சர குருலிங்க வேட மிதுவெல்லா ம் பொருளாய்க்கொண்டு சன்மார்க்கமாகச் சிவனைத்தேடி யவன் சொரூப மதிநிறதே முத்தியென்றறிக.

௬௯-வது—அத்தியாயம்.

அந்தரசைவம்.

௱௯௰௯. எவ்வகையுயிர்க்குமீசனுள்ளுளாயிருத்தலாலே
யவ்வுயிர்தனைநாடிவேடமாதிகளால்.

என்றது, எவ்வகையுயிருக்கு முள்ளேயிருந்துணர்த்துவிக்கிற சிவனைத் தேடி யவனுக்குச்சாதனைப்பட்டுச் சைவவேடங்களெல்லாந் தரித்து வேட மேபொருளாக அவனிருக்கிற வியல்பை நாடுவதே முத்தியென்றறிக. பின் னுருவிதும் இட்சாவிதரான சாதிகளே யந்தரசைவரென்றறிக.

௭௰-வது—அத்தியாயம்.

குணசைவம்.

௨௱. குணசைவ[illegible]னமெட்டாலுங்கூடியசிவனையேத்தல்.

என்றது, சிவ[illegible]வன் எட்டுக்குணங்களையுங் கூடி யிருக்கிறவனுகை யால் தன்னெட்டுக்கு[illegible]த்தாலுஞ் சிவனை யேற்றிவேடங்கள்பூண்டு அடிமை யாகத்திரிவதே முத்[illegible]யென்றறிக.

௭௧-வது—அத்தியாயம்.

நிற்குணசைவம்.

௨௱௧. குணமிலாச்சைவநிற்குணத்தருவுருவைக்கூடல்
பிணையிருவிகற்பத்தாலும்பேதங்கூடலாலே.

என்றது, குணமில்லாம லருவுருவுமல்லாமலிருக்கிற நிற்குண சிவனை யிரண்டு பேதமு மற்றுக்குணமில்லாதே கூடல்முத்தியென்றறிக.

௭௨-வது—அத்தியாயம்.

அத்துவா சைவம்.

௨௱௨. வல்[illegible]னமேகனேவேதத்துவமந்திரம்பதமேபூமி
யன்ன[illegible]ாரத்துவாவினைத்தமிராநினைந்தக்
[illegible]லைமனைஞ்சாரச்சாதித்தன்முத்தியாமே.

என்றது, சிவனானவன் காமனுபக்கிரியாரகிதனும் சுத்தனும் நிஷ்கள னுமிருக்கிற சிவனைச் சத்திநிபாதம்வந்த சிஷன் குருவையடைந்து தீட்சை [illegible] சிஷன் சைவத்துக்குள்ள வேஷங்கள் தரித்துக் குருலிங்க வேடம் பொருளாய் அத்துவாசோதனை செய்து அவற்றின் முடிவைத்தியானித்துசக சமாதி நிஷ்டைசாதித்து வழிப்படுவது மோட்சமென்றறிக.

[illegible]-வது—அத்தியா[illegible].

யோகசைவம்.

௨௱௩. யோகமட்டாங்கத்தன்னிலுயர்தருசாதனத்தா
லாதியைசித்தி.

என்றது, நிற்குணனாயிருக்கிற சிவனைக்குருவாலறிந்து யோகசாதன வேஷங்கள்தரித்து ஏகாந்தஸ்தலங்களிலிருந்துக்கொண்டு யோகசாத்திரப்ப டியே அஷ்டாங்க யோகங்களைச்சாதித்து அதுகளிலே தவறுகள்வராமல் நி ன்று அஷ்டமாசித்திகளைப்பெறுவது மோட்சமென்றறிக.

௭௪-வது—அத்தியா[illegible]ம்.

ஞானசைவம்.

௨௱௪. மீதுவேடமதேதிக்கசடையுடன்பெ[illegible]மகூடிப்
போதமேயாகிமிக்கபரத்துடன்புண[illegible]ம்[illegible]ாதில்.

என்றது, சித்தனும் நின்மலனும் நிஷ்களனுமாய் பர[illegible]சிவனுமிருக்கிறவனை குருமுகமாய்த்தெளிந்து சைவத்துக்குள்ள வேட[illegible]ல்லாந் தரித்துச் சிவ

பரபேதமற்று ஆத்மபரத்துடன் கூட வித்தைசாதித்துச் சுத்தாத்மாவையப் பார்த்துடனே கூடுவது மோட்சமென்றறிக.

௩௫-வது—அத்தியாயம்.

அநுச்சைவம்.

௨௱௫. அகம்புறமிரண்டிலுமீசனைத்தொழிலதனுஞ்செய்ய
நிகம்பரமதனால்வேடஞ்சீர்பெறப்பூண்டதாலே
சுகம்பெறவீடதென்றான்.

என்றது, நித்தியமாயிருக்கின்ற சிவனையுள்ளும் புறம்புமாய்ப் பத்தியுடன் பூசித்தும்செய்தவனென்றறிந்து நிகம்பரவேடங்கள் பூண்டு சென்மாக்க லட்சணைத்துடனே கூடிக் குருலிங்கவேடம் பொருளாய்ச் சிவன் செய்கிற தொழில்களையநுபவத்திலே பார்த்து ஆனந்தம்பொங்கியதில் மகிழ்வை [illegible] தேமோட்சமென்றறிக. பின்னுமொருவிதம்சிலைத்தாரியர் கூத்திலிருக்கும் அணுச்சைவாமென்றறிக.

௩௬-வது—அத்தியாயம்.

கிரியாசைவம்.

௨௱௬. சமயமேவிசேடம்வேறுநருநிருவாணத்தோடு
மமைவிலாக்கிரியாதி [illegible] செய்துபூசை
நிமமுடனித்தமுத்தியென்றுடிகழ் [illegible] த்தா
வமைவதாமுத்திகூடவருச்சனைகிரி [illegible] யாமால்.

என்றது, சுத்தமானசதாசிவமூர்த்தியையறிந்து குருவையடைந்து சமயவிசேஷ தீட்சையும்பெற்று அத்துவாசோதனை யாசாரியனாலே செய்யப்பட்டு நிர்வாண தீட்சையோடு கிரியாதீட்சையும் பெற்று ஆசாரியனிடம் பேதமறிந்து பஞ்சசுத்தியுஞ்செய்துகொண்டு சைவசாத்திரப்படியே நியமமுடனே நித்தமுத்தி பொருந்த நிதம்சேர்ந்த கன்மங்களைச் சாதித்து அதிலேயமைந்து சிவனையர்ச்சனைசெய்து சோடசோபசாரம் அஷ்டவிதார்ச்சனையுஞ்செய்வதுமோட்சமென்றறிக.

௩௭-வது-அத்தியாயம்,

நாலுபாதசைவம்.

நாலுபாதசைவமாவது, சரியையாதி நாலுபாதத்திலும் ஒன்றொன்றாக நின்று ஏறிவந்து பின்பு ஞானபாதத்தில் வந்து எவர்களுந் திரிக்கவும் எவர்களுக்கும் விரோதமாகவும் [illegible] சமமாகவும் கடந்து தீவிரதர சத்திநிபாதமு

டையனாய்ச் சுத்தவிரதனாய் சனக சனகாதிகளுக்குப்போதித்தவொருமொழியால் சமாதிநிஷ்டைபொருந்திபிரமத்திலடைகிறது மோட்சமென்றறிக.

௩௮-வது-அத்தியாயம்.

சுத்தசைவம்.

௨௱௭. ஓதியசமயமெல்லாம்பாசசாலத்தொழித்து
நீதியாஞ்சுத்தசைவநிலையுநிகழ்த்துங்காலை
வேதசவேதாந்தத்தோடாயிடயிருசித்தாந்த
போதமென்றுகவுள்ளிப்பொருளதாய்நிற்பலாமே.

என்றது, பதி பசு பாசமூன்றும் நித்தியமென்றறிந்து இதிற் சச்சிதானந்தப் பிரமம் நிச்சயம் பிறந்து முன்சொன்ன சமயங்களெல்லாம் பாசசாலமாக்கி வேதாந்த சித்தாந்தத் திரவாய்ப் பசுபாச முதலான பந்தங்களும்நீந்து நாலுமுத்திகளையுங் கடந்து மகாமவுனமே பொருளாக இலயமாக நிஷ்டை சாதித்துப் பிரமத்தோடு ஏகனாவது மோட்சமென்றறிக. இனி ஊர்த்தசைவமுதலாகச் சுத்தசைவ மத்தமாகப் பதினாறுசைவமும் முடிந்தது.

இந்தப்பதினாறும் பேதசைவமென்றறிக. இவைகளுக்குச் சொரூபலட்சணம் பந்தம் முத்தி இவைகள் சொல்லுகிறதற்கு வெகுசங்கையமாய்த் தொகையாய்ச் சமயப்பெயர் [illegible] சொல்லுகையால் அந்த நான்குஞ் சொல்லவில்லையென்றறிக.

௩௯-வது-அத்தியாயம்,

உலோகாயிதன்மதம்.

உலோகாயிதன் மதமாவது, சொரூபலட்சணம் நித்தியமா யொருக்காலுங்கெடாத வியல்பாயொருவராலுஞ் சிருட்டிக்கப்பட்டதல்லவாய் நின்றநாலு பூதமுமென்றறிக. இனித்தடத்தலட்சணம், இந்நான்குபூதமுங்கூடின விடத்தி லெழுவகைத் தோற்றமான சீவராசிகளானதென்றும் நான்குபூதமுங்கண்ணுக்குக்காணலையாலே பிரத்தியட்சப்பிரமாணமேயுள்ளதென்றும், கந்த ரஸ ரூப பரிசம் இந்நான்கு நித்தியவியல்பா யிருக்குமென்றும், சுண்ணாம்பும் வெற்றிலையும் பாக்கும் கூடினவுடத்தில் ஒரு சிவப்பெழுந்தாற்போலும், கள்ளுக்கடைக்கடையும்போது அனல்பிறந்தாற்போலும், நான்கு பூதத்தின்கூட்டுறவால் புத்தி குணம் பொறி புலன் முதற் பதினாறுகாணமானபோதமுண்டாயிதனுலேயிவைகள்பிரமாணங்களெல்லாஞ்சிறப்புண்டாம். அதெப்படியெனனில்,

உ௱அ. ஒன்றுறுபுணர்ச்சியினுருக்கள்பலவாகும்
வைத்துறுகடாதிபலமண்ணின்வருமாபோற்
புத்திகுணைஐம்பொறிபுலன்களிவையெல்லா
மித்தில்வருநீரினிலெழுங்குமிழியொத்தே.

இந்த நான்கிலொருபூதம் பிரிந்தால் மரணமென்றும், மரணமானும் மீண்டத்திற்பூதம்நான்கும் அண்டத்திற் பூதத்தோடுசேர்ந்துபோமென்றும், புறுபிறப்பில்லை, சாகிறபோது வாயுமுந்தப் பிரியும் பின்பு மூன்று பூதமும் பிரியும், பூதம் நான்குங்கூடின விடத்திற்போதம்பிறந்து சகலவிஷயபோகங்களை யநுபவிக்குமென்றும், ஈசன், ஆத்மா, ஆகாசம், விண், மறுபிறப்பு, காலம், திக்கு இவைகளில்லையென்றும், இனி ஷட்பாவ விகாரங்களேயும் நான்குவன்னமும் நான்காசிரமங்களுஞ்சகலவியாதிமுதலானசுகதுக்கங்களை யநுபவிக்கிறதும், பிரத்தியட்சமான தேகமேயல்லாமல் உள்ளேயாவது புறம்பேயாவது பிரிவாய்க்கண்டதில்லை என்றுங் காணமாவது, மனதேயல்லாமல் வேறில்லை, பூதமுங்காலமும் நித்தியவியல்பு, வினை யாத்மா சிவன் உண்டென்பது, ஆகாசத்தில் மரம் பூத்துக் காய்த்துப் பழுத்தின்றதற்குச்சரியென்றும், மலடிமகன் முசற்கொம்பேறி ஆகாயப்பூவைப்பறித்த தொக்குமென்றுஞ், தேகத்தை யறுத்துப்பார்த்தால்நான்குபூதச் சம்பந்தங்கண்டதல்லாமல் வேறுசிவன் சிவன்சன்மங்களைக்கண்டதில்லையென்றுஞ் சொல்லுவாரென்றறிக. அறிவாவது உடற்குணம், சித்துடல்பேருடலாவது, பூதத்தன்மையல்லதுவேறில்லை. இந்ததேகம்விட்டுப் பின்னொருதேகத்திற் பிறக்குமென்று சொல்லில் ஆதிப்போனதீபம் ஒருவிடத்திற் போயிருந்து திரும்ப ஒருதிரியிலேவந்து பற்றுவதொக்கும். ஒருவனுண்டசோறு அவனுதிரத்தில் அற்றுப்பின்பு பசிக்கிறதற்கொக்குமென்றும், அறிவு புத்தி வாழ்வு சுகதுக்கவித்தியாசப்படுகின்றமையால் கிரமமுண்டென்னில்.

உ௱௯. இருவினையென்னின்பத்துன்பங்களியல்பதென்னி
லொருதன்மையியல்புக்குள்ளாவொருவனுக்கிரண்டுசெய்தி
வருவதென்மலருந்தியுமருவவின்வாசம்வெம்மை
தருவதேதனியொன்செய்துகாணியல்பாகுமன்றே.

உ௱௰. இம்மையின்முயற்சியாலேயிருநிதியீட்டியின்ப
மிம்மையேநுகர்வர்செய்திலாதவர்பொருளுமின்றி
இம்மையேயிடருழப்பர்வேறிருவினையதுண்டே
லிம்மையின்முயற்சியின்றியெய்திடவேணுமிங்கே.

கைவிரல் கால்விரலேறக்குறையவும் உருசிப்பதார்த்தங்களேற்றக் குறைவும் அற்கந்தம் நற்கந்தமேற்றக்குறைவு மாயிருத்தலால் இவைகளென்னசன்மஞ்செய்தது. ஆகையாலிந்த ஏற்றக்குறைவெல்லாம் பூதத்தி னேற்றக்

குறைவென்றுஞ் சுகதுக்கஞ் சன்மமென்னில் நீரிற் சந்தனங்கலந்த போது குளிர்ந்தும் அனலிற்கூடினபோது வெப்பமிருக்கையால் அந்த நீரென்னசன்மஞ்செய்ததென்றும், ஆகுலந்தக்கன்மமாய்ந்து பலிக்குமென்னில், தழை எருபோட்டவிடம் விட்டுப் பின்னொருகழனிக்குப் பலியாதுபோல இவன் செய்தகன்ம மிந்த தேசத்தி லிந்தச்சென்மத்திலே பலிக்கிறதல்லாமற் பின்னொருடத்திற் பின்னொருசென்மத்துக்குப்பலியாதென்றும், மரித்துபோனபேருக்கு அவர்கள்புத்திரர் பிதிர்கன்மஞ்செய்யிற்பலிக்குமென்னில் அவிந்தவிளக்கின்நெய்யை வார்த்தால் திரும்பத் தீபம் வந்து அந்தநெய்யைப் புசிக்கிறதற்கொக்குமென்றுஞ், சிவனொருவனுண்டாகி லவனருவமாகில்வாயுவாம். உருவமாகில் நான்கு பூதமுங்கூடினவனாம். ரூபாரூபமாய்ச் சோதியாகில் அக்கினிபூதமாம். ஆகையால், நீ சொல்லுகிற தெய்வம் நான் சொல்லுகிற பூதத்திலொருவனுந் தெய்வமில்லாவிட்டால் சிருஷ்டியெப்படியென்னில், பூதத்திலொஷதியுண்டாய் ஒஷதியில் அன்னமுண்டாய் அன்னத்தி லிருநீருண்டாயிரு நீர்களாலுடம்புகளாம். இப்படிச் சார்வாகர்சொல்வது தடத்தலட்சண மென்றறிக.

இனி பக்ஷலட்சணமாவது, இந்தசார்வாகன் மதமார்க்கத்தைவிட்டுப் பிறமதங்களில் இவ்வுலகசற்சந்தன வனிதாதி போகங்களைவிட்டுத் தபசுசெய்து இம்மைச்சுகத்தைவிட்டு மறுமைச்சுகம்விரும்பி யநுபவிக்கச்சொன்ன தெடுக்வேண்டுமென்கிறதே பக்ஷமில்லை.

இனி முத்தியாவது, சற்சந்தன வனிதாதி போகங்களைக்கூடிஸ்திரீகளிட ஆலிங்கனஞ் சும்பனந் தாடனம் மைதுனங்களாகியவைகளையிப்படிபஞ்சவிலகருடனுங் கூடி யிதுவே பஞ்சமுத்திரையாகக்கொண்டு இவர்கள் பாதத்தில் விழுந்து வருந்துவதேதபசு. இவர்களை முத்திபண்ணுகிறதே சுகமுத்தி. இவர்கள் யோனியே சுகானந்த சொர்க்கவீடு. அந்தயோனியைக்காணுகிறதே நரகம். இப்படி ஸ்திரீ புருஷர் கூடுகிறதே மகாயோகம், இவர்களது வீட்டில் நடக்கிறதே சற்கன்மம், இப்படிநடவாததே துற்கன்மம், இப்படி நான் சொல்லுகிறதைவிட்டுக் காணுமலிருக்கிறதற்காசைப்பட்டுச் சிறைவைத்தாற்போலத் தபசுகள் செய்கிறது எப்படியிருக்கின்றதென்றால், கண்ட தண்ணீரைவிட்டுப்போய்த் தாகவிடாய் மீறி செத்தாற்போலும், பிர்மா விஷ்ணு உருத்திரன் ஸ்திரிகளை நாவிலும் மார்பிலும் பக்கத்திலுந் தலையிலும் வைத்துக்கொண்டு எந்நேரமும் பிரியாமலேயாயிருக்கையால் அவர்கள்பெரியவரானார்கள். அப்படியே இவர் நாஞ்சொன்னபடிகேட்கிற் பெரியவராவா ரென்றறிக. இப்படியிகத்தில் கன்மபோகங்களைப் புசிக்கில் முத்தியிலே யென்றறிக. இதிற்றேகமே யாத்மாவென்கிறவன் சார்வாகன் இந்திரியமேயாத்மாவென்கிறவன்சார்வாகவயிக்கதேசி பிராணனேயாத்மாவென்கிறவன் இரணிய கெற்பன் சார்வாக வயிக்கதேசர். மனதே யாத்மாவென்கிறவ னொருவன், இப்படி நான்குவகையாமென்றறிக. இந்தநால்வருக்கும் நான்குபூதமேசரியென்றறிக.

உகக. அறிவுடையவூனதுவே யாத்மாவன்றியகத்தாதல்புறத்தா தலறியிலுண்டோ, பிறிவுடையகரணங்களாதல்பேசிற்பொயர்த்துமனமேயாதல் பிறிதொன்றுண்டோ, முறைமொய்ய மொய்குழலார்மனைமேமுத்திமுகரியசந்தனமவரேசுவர்க்கமாகும், பிறியிலதுவேநரகமெனவும்பேசிப் பின்பினிமொன்றில் லையெனப்பிறவிதானே.

உகஉ. சைதனவிசனத்மாசார்வினைமறுபிறப்பும்
பொய்யதாமளவையென்றேபூதங்கள்புணர்ச்சிகாலஞ்
செய்தவவ்வியல்பாமெல்லாஞ்செனித்தவாறன்றுமுத்தி
மைதுளமுலோகாயிதன்வடித்தநற்பொருளிதன்றே.

உகங. சுத்தநீராடிவெள்ளைத்துகிலுடுத்தகிலின்றூபம்
வைத்துமெய்ங்காரம்பூசிமாலையுஞ்சாந்துஞ்சாத்தி
யுத்தமமங்கைமாரோடுறைந்துண்டிபாலேசிவனை
சித்தமுங்தெளியுமித்தைச்செய்துநீர்தெளிந்துதேறீர்.

வெண்பா.

உகச. இறந்தார்பிறவா ரிலதுவானீச
னறம்பாவமாயிழைபார்கூடல்-சிறந்த
நலமார்சுவர்க்க நரகம்பிரித
லுலகாயிதன்றனுணர்வு.

" இந்தச்சாத்திரம் பிரகஸ்பதி பகவான் சொன்னது சாகிறதே நிச்சய மோட்சமென்றறிக. இனிபூதம் நான்குமே சொருபம் இதிற்போதம்பிறக்கிறதே த...த்தம் சற்சந்தன வனிதாதி போக விஷயங்களைவிட்டே தேகபந்தம் இஃதோடு கூடி வாழ்கிறதே முத்திநிலையென்றறிக.

கூய-வது-அத்தியாயம்.

புத்தரிற்சவுத்திராந்திமதம்.

உகரு. மூந்துபிடகமூன்றுணர்ந்துசெயிர்நான்கொழிந்துமுதுமிலை
மைந்தும்பூண்ந்துபார்மீதேயாறைந்தடக்குமியல்புடையோன்
கந்தங்கெடுதன்முத்தியெனக் காட்டுங்குரவனிருப்பவுடன்
சந்தஞ்சிறந்தபுயநிருபனிருந்தான்றனைபுடைசூழ்க.

உகசா. நீதிமுரர்வேதநூலி னெறியலாவறங்களுலு
மோதியோனாந்துசில் ...டையராயுடலமூடிப்

போதிநீள்மரத்தின்மேலும் புத்தர்நால்வரினும்வைத்துச்
சாதியாளிலாதகொள்கைச் சவுத்திராந்திகன்முன்சாற்று.

என்றது, புத்தசுவாமியார் போதிமரத்தின்கீழிருந்து பிடக மூன்றுசாத்திரமுதலானதுகள் வெகுவாயோதி குற்றமாகிற கொலை களவு கள் காமம் இந்நான்குமொழிந்து இவை சிராவகருக்குச் சரணடைந்து நிற்பாருக்குஞ்சாவைபதத்துக்கும் நசசீலம் உபஸ்வை செவதகனவென்று நிற்பாருக்கும் நாறு சீலம் ஸ்தாபிரபதத்துக்குக் கோடி சீலம்நீலுக்கடையான முதிர்ந்த வர்த்தகிலேதோறுஞ் சீலமாம். உயர்ந்த சனர்திருத்தல்கிடத்தல் ஆக-நி. இஃதுடனே மாலை கந்த மருதிகல் பொன் வெள்ளி தீண்டல் கூத்துக்காண்டல் பாட்டுக்கேட்டல் பொழுது பிழைத்துண்ணல் இவையைந்தும் கூடச்சீலம். ம. இதில் முன்சொன்ன-ஐ-ம். பிடிப்பது பின்சொன்ன-ரு-ம். விடுவது. பிரமசிலாசையால் ஐந்தெனக்கொள்க. பூமியிற் குற்றமான இராகாதியறு குணங்களைக்குறைத்தல் இந்த ஆறுவது யோகம், மதம், இராகம், விஷாதம் சோதிருஷம், வைசித்திரியம், இந்த ஆறுடனுங் கந்தமாகிற ரூபாதியைந்தையு மடக்கி கந்தங்கெடுகிறதே முத்தியென்று சொல்லுகிற ஆசிரியனுடனிருக்க கந்தகஸ்தூரி சந்தனமுதலான சுகந்தம் புஜத்திலணிந்து சிநேகனெல்லாஞ் சூழ விருந்தானென்றறிக.

நீதியாச்சிருக்கப்பட்ட புத்த சுவாமியார் சொன்ன வேதநெறி யல்லாதுர யிருக்கப்பட்ட கொலையாதி யறங்களைத் திருமொழி யதுகளைவிட்டு முன்கலியிலர்த்தஞ்சொன்னதென்றறிக.நட்களைக்கடுக்காய்த்துவர்ப்பிடித்த பிடவை இவரத்தால் மூடிக்கொண்டு போதிமரத்தின்கீழிருக்கப்பட்ட சவுத்திராந்திகனை சேவிக்கமாயோகி சௌஸ்தா வென்கிற நால்வரில் தர்க்கயுத்திகள்தவறுத சாதிபேதமில்லாத கொள்கையான சவுத்திராந்திகன் முன்னேவைத்துச்சொல்வது.

உகஎ. முழுதுணர்ந்துலகிற்கோறன்முதற்செயன்முனிந்துமற்றும்
பழுதிலாவருளிறுலேயாதுக்கத்துக்கஞ்சித்
தொழுநுவானவரும்போற்றத்தொகுபிடகங்களான
வழுவிலாகமங்கள்சொன்ன மாதவனுதனுவான்.

என்றது, உலகத்தைமுழுதுணர்ந்து கொலை, களவு,கள், காமம், பொய் இந்த ஐந்துந் தவிர்ந்து குற்றமில்லாதவருளினுல் பிறருடைய துக்கத்துக்குத் துக்கிதனுய், பிரத்தனுய், வானவர்களெல்லாருந் தொழுதுபோற்றும்படி பழைய பிடகமென்று பெயரான தப்பில்லாத சாத்திரங்களை யுலுக்கிலிக்கப்பட்ட தகைமையுடையவன் புத்தசுவாமியென்றறிக. இனிக் கண்ணங்காருகாவீரர்முதலான-உங. புத்தர்களுஞ்சொன்ன பிடகசாத்திரங்கள் மரபேசொன்னமையால் அவையாவது விநயன்பிடகம், அவிதன் பிடகம், சூத்திரபிடகம், இம்மூன்றுமெனமற்று மென்றது பிடகம் பன்னிருசார்பு முதலானதென்றறிக.

உகஅ. கொலைமுதற்றவிர்த்துகூறுங்குற்றமிலருளினாலே
நிலையிலாமுழுதுணர்ந்துநின்றவர்துயர்கட்கெல்லாம்
மலைவிலாதுக்கியானநிலையினாமதிநூற்சொன்ன
தலைவனைசுத்தநாதன்சாற்றியபொருளுங்கேளாய்.

என்றது, கொலையாதி யைந்துந்தவிர்த்து குற்றமில்லாதவருளினால் நி லையில்லாமலிருக்கிற அகிலமெல்லாமுழுதுமுணர்ந்துநின்றசர்வசிவன் துக் கத்துக்கெல்லாந் தானுந்துக்கித்துநின்று நூல்களையுணர்ந்து சொன்ன தலைவனை, சுத்தநாதன் அவன்சொன்னபொருளுங் கேட்பாய் இந்த விரதங்களுடனுங் கூடிச் சர்வ சிவன் மேல்வைத்த அன்பினால் பலயோனிதோறும் பிறந்து உ யிர்களுக்கெல்லாமுறுதிசெய்ய ஒருவடிவுகொண்டு பஞ்சகந்தங்கள் கூடிப் பல வுணர்வுண்டாகி க்ஷணபங்கப்படுவது பிறவித்துன்பமாம். இஃதறிந்து போவதேமுத்தி சொரூபமாயிருக்கிற பரமேஸ்வரனை புத்தனென்றறிக,

இந்தப் புத்தசுவாமி மற்றதெய்வங்களைப்போலவல்ல. அதெப்படி யென்னில்.

உககூ. பூசல்படுக்கிடுவானல்லன்புரங்கள்சுட்டிடுவானல்லன்
வாசமார்குழலாடன்னைவடிவினில்வைப்பானல்ல
னூசையுற்றிடுவானல்லனுருதமுத்தல்செய்யா
னேசமுற்றெவர்க்குமொப்பாளிற்குணன்புத்தனெம்மான்.

உஉ௰. அலைகடலலறவெய்யானனையடைத்திடுதல்செய்யான்
சிலைமணிகனகனென்னச்செருக்களத்தழிவுசெய்யான் [ன்
கொலைபடுகெதியிற்சேரான்கொடுந்தொழிற்படைகை யேந்தா
நலைகடையொன்றுமில்லான்றருநாயகனெங்கோமான்.

உஉக. ஊதிக்கன்பினைசாதியுடையொழிந்துணர்வுமாறித்
தாதுக்கள்கலங்குக்கவன்னைத்தலைமுரிப்பதிக்கச்சாற்று
னேதுக்குமீயவேண்டாமீய்க்கிடிம்பாவமென்றான்
போதிக்கன்னிழன்மன்றும்புண்ணியமூர்த்தியெம்மான்.

இப்படி இருக்கிறது புத்தசுவாமிசொரூபலட்சணம். இனித்தடத்தலட் சணமாவது, இந்த புத்தசுவாமி பிண்டப் பிரமாண்டங்களைச் சிருஷ்டிக்கு மெப்படியென்னில் பஞ்சகந்தமும் காலமும் சீவனும் கன்மமும் மனுதியாயி ருக்கும். இதிற் கன்மமான புண்ணியபாவங்கள் தானே சிருஷ்டி திதி சங் காரங்களைச்செய்யும் அதெப்படியென்னில்,

உஉஉ. பாவமேயுயிர்கள்பண்ணிப்பாவந்தான்பெருத்ததாலே
கோவமாய்க்கோவத்தியின்கொண்டெழுந்தழிக்குமெல்லா

மாலத்தாயுயிர்கள்சென்றேயருவமாம்பிரமதேசம்
தாவிச்சென்றிருக்கும்பாவஞ்சமிக்குமவ்வளவுமன்றே.

உஉ௩. புண்ணியம்பெருத்தப்பின்புபொழிந்ததுமழைதானென்
றெண்ணியவெள்ளக்காற்றுற்சென்றுபாலேடேபோல [னிற்
மண்மிசைபரந்தமண்ணைவந்துயிர்நுகரும்போது
நண்ணியேயுருவமாருக்கல்வினைபடைத்ததேகேள்.

என்றது, உயிரானது பாவங்களையிகவுஞ் செய்து அந்தப்பாவங்கள்பெ ருத்துக்கூடிக் கோபாக்கினியாயெழுந்து செகத்தையுஞ் சீவனுடைய தேக ங்களையும் எரிக்கும்போது உயிர்களானதுமெத்த அவஸ்தையால் அண்டவிட மில்லாமல் நவத்தானத்தி லரும்பிப் பிரமாக்கள் தேசத்திலேபோய் அடைந் திருக்கும். அந்தப்பாவமானது கோபாக்கினி சமிக்குமளவுமென்றறிக. அதன் பின்பு புண்ணிய மானது, அற்பமாயிருக்கினும்பெருத்துக்கூடி அதோர்த்தா ரையானமழைபெய்து அது கோபாக்கினியை யாறச்செய்து தான் மகாப் பிரளயமாய் மூடிக்கொண்டு அந்தப் பிரளயத்தை வாய்வானது வந்தடித் துக்கொள்ளைசெய்யப்பாலேடுபோல் திரும்பவுந்தியன்னிற்றன்மேல் மண்ணும்ப ந்தது அந்தமண்ணை முன்பு அவஸ்தையாலே யரும்பிப்பிரமாக்கள் தேசத்தில் போயிருந்த சீவர்கள் வந்திறிந்து பஞ்சகந்தங்களுடைய சமுகத்தில் பண்ணி னண்டு சார்வாலே யந்தமண்ணைப்புசித்து உருவங்களை யெடுத்துத் திரியும். இப்படி பாவபுண்ணியங்களே இவைகளை சிருஷ்டிகளைச் செய்யும். இந்தப் பிர காரத்தால் எழுதுப்புண்டாமென்றறிக. இது தடத்தலட்சணம். இனிப்ப ந்தலட்சணமாவது.

உஉச. ஒன்றானபஞ்சகந்தமுறுகவத்தானம்வாய்மை
யென்றுகாலைவையொன்றென்றிலக்கணமூன்றுறுப்பேய்ந்
சென்றுருசார்பிராதுதெசபாரபுங்கமெட்டாம்
பொன்றுதல்புத்திருக்கம் கிள்ளைச்சிமிசவானே.

என்றது, புத்தர்சொன்ன பிடகநூல் மூன்று முதலாதியாக முன் பி ன் மலைவில்லாமற் சொல்லுகையாலென்றறிக. இனிஉருவம் வேதனை-குறி ப்பு-பாவனை-விஞ்ஞான மென்றுபெயர் இதினைந்தகம். ரூபகந்தமாகிறது வா யுமுதற்பூதங்கள் நான்கும் பரிசமுதல் விஷயங்கள் நான்கும் கூடியிருந்த எட்டினுடைய சமுதாயமே ஆத்மாக்களுடையதேகம். இனி விஞ்ஞானகந் தமாகிறது விஷயங்களுடையவும் இந்திரியங்களுடையவும் கூட்டுறவாலு ண்டான ஞானம். இனி சுகதுக்க மோகங்களையறிகிறது, ஐந்துறுப்பை யுடைத்தாயிருக்கும். இதின் பெயர், குணம், தொழில், சாதி, பொருள் இப்படி-ரு-ம்-இதிற்பெயராவது, கோவுக்குக் கோவென்றபெயர். சாதியா கிறது கோவாகிறசாதி. குணமாவது,வெள்ளைமுதலான நிறம்.தொழிலாவது

கௌமுதி நோயில். பொருளாவது, தொம்புறு கார் முதலான அடையா ளங்கள். ஆ ரு. இனி ஸம்ஸ்காரஸ்தலமாவது, இந்தப்பஞ்சகந்தத்தையொ ழிய வாத்மாவேறில்லை, கர்த்தாவும் வேறில்லை, யென்றறிக. அஃதெப்படி யென்னிற் பஞ்சகந்தம் அறுதியாய் அதின்சமூகத்தில் எல்லா முண்டாகி றது பிறக்கிறது மாகையாற் கர்த்தாவேறில்லை. இனி யறுதியான சீவன் களிதின்வகையாகத் தனுக்கனெடுக்கையாற் சீவனுயிரைவிட வில்லையென்ற றிக, இதற்குச்சாட்சி புத்தன் தேவனல்லவோ வென்னில், அவரும் இ ந்தப் பஞ்சகந்தங்களையுங்கெடுத்தவராகையால்தேவனென்றது.

உஉகு. எட்டிவையுருவமூன்றுவேதனையாறுஞான

மொட்டியகுறிப்போராறுசெய்கையுமிருபதாகக்

கட்டியபஞ்சகந்தங்கணத்தினிற்பங்கமாகித்

தொட்டநாற்பத்துமூன்றுஞ்சுற்றநாற்றுணிவுதாமே.

என்பது, உருவகந்தமாவது, பூதம்-ச-ம். உபாதாயம்-ச-ம். ஆ அ. வே தனாஸ்கந்தமாவது, ௬. விஞ்ஞானம். ௬. குறிப்பாவது. ௬. செய்கையாகிற பாவனை. உ௰. இப்படிபஞ்சகந்தங்களுங் கணத்திற் பங்கமாகிறதாய், ௬. விதமாயிருக்குமென்றறிக. இனி-அரு-உரு-பிரமா-உம்பர்-அசுரர்-நரகர்-நர்- பேய்-விலங்குஇப்படி. ௬. தானமாம்-இன்பமின்பகாரணம், துன்பம்-துன்பகா ரணம், ஆ ௪. பிரத்தியட்சம். ௧. அநுமானம். ௧. ஆ உ. அனித்தந் து ன்பம் அநாத்மிகம் ஆ ௬. பிரமா, உம்பர், அசுரர், மானிடர், விலங்கு, பே ய், நரகர் இந்த எழுவர் கதியுமாம். பேதைமை இதின் சார்வாகச்செயல் இ தின்சார்வுணர்ச்சி. இதின்சார்வு, அருவம். இதின்சாருருவம் இதின்சார்வு வா யிலாகும்இதின்சார்வு ஊறு,இதின்சார்வு, நுகர்ச்சி, இதின்சார்வு, வேட்கை, இதின்சார்வு பற்று, இதின்சார்வு, கன்மத்தொகுதி, இதின்சார்வு, மூப்பு. இதின் சார்வு, சாக்காடாம். இப்படியிந்தப் பன்னிரண்டு சார்வு. முன்சொ ன்ன பஞ்சகந்தங்களுடைய சமூகத்தில் உலகங்களையு முன்சொன்ன எழுபிற ப்பையுமுண்டாக்கி இந்த எழுபிறப்பையுங் கொண்டு முன் சொன்ன நவத் தானத்திலும்போய் அமர்ந்திருந்து வந்தும் போயுஞ் சந்ததியுமாறிப் பிறப்பார் இப்படிப்பிறக்கிறது உறுப்பேழான சீவன்களானது ஒழுக்கந், தானந், அற வு, அன்பு, முயர்ச்சி, ஞானம், தியானம், பொறை, வாய்மை, நன்னெறி, ஆ ௰. இனி நாகாட்சி, நல்லூற்றம், நற்செய்கை, நன்முயர்ச்சி, நல்வாட் கை, நல்வாய்மை, நற்கடைப்பிடி, நல்லுள்ளத்தோர் தோற்றம், ஆ அ. இதல்லாமல் முன்சொன்னவாய்மை-ச-ம். இலக்கணம்-௬-ம். தேசபாரம்-ம -ம். அங்கம்-அ-ம், ஆ உ௬-ங் குணமாகிறதத்துவத்தோடுங்கூடி யுறுப்பே ழானசீவன்களுக்கும், பஞ்சகந்தங்களால் போதமுண்டாய் வியவகாரமாய்ச் செனனமரணப்படும். இந்தப்பேதங்களும் கணபங்கப்படுமென்றறிக. இக் கூர்த்தமெல்லாம் "ஒன்றனைபஞ்சகந்த,, மென்றவிருத்தத்தில் தத்துவம், கந்தம், ௫-ல் உருவகந்தமானவிதம்-அ-, விஞ்ஞானகந்த பேதம் விஷயம்

இந்திரியம்-அ. வேதனாஸ்கந்தபேதம், சுகந், துக்கம், மோகம் ஆ ௬. ஸை ஞ்ஞாகந்தபேதம்-௫. ஸம்ஸ்காரகந்தபேதம்-௫. இந்தபஞ்சகந்தத்தில் வேறில் லாத ஆத்மாவுங் கர்த்தாவும்-உ. ஆகப்பஞ்சகந்தங்களில் பேதமானதத்துவம் உ௬. இதல்லாமல் பின்னொருவிதம். எட்டிவையென்ற தத்துவம்-ச௬-ல் ருபகந்தபோதம் முன்சொன்னதில் எட்டுபோய் மிச்சது-௬௫. ஆககந்த பேதம்-௬௪. நவத்தானம்-௬. வாய்மை-ச. அளவை-உ. இலக்கணம்-௬. உறு ப்பு-எ. சார்பு-௧உ. தேசபாரம்-௰. அங்கம்-அ. ஆகதத்துவம்-௫௫. ஆ ௱௬ கந்தம்-௫. ஆக-௱உ௬. இதல்லாமற் பிருதிவிமுதல் பத்தியீறாக ஆகாசம் நீங்க லாய்த் தத்துவம்-உ௬. இந்திரதானம்-௰. புத்தியீறுகளெல்லாம் பஞ்சகந்த ங்களாலுண்டானதென்றும், இந்தப்பஞ்சகந்தங்களும் கணபங்கப்படுமெ ன்றும், எழுபிறப்பிலுண்டான சீவன்கள் கணிகமென்றும், பஞ்சகந்தங்கெடு கிறதே முத்தியென்றுஞ் சொல்லுவார்களென்றறிக.

உஉ௬. என்றவம்முறைமையாலேயினைபந்தவுற்பவச்சார்வாகித்

துன்றுமெழுபிறப்பில்வந்து சொன்னவத்தானத்தேயு

மன்றிப்சார்வுங்கெட்டங்காயசந்ததியுமாறச்

சென்றணர்சார்புசெப்பிற் றேசபாரமங்கமெட்டே.

உஉஎ. போதமாங்கந்தமைந்தும் போதமும்பங்கமாகும்

பேதமையாதிசார்வாற் பிறந்துபின்பனித்தமாகும்

ஆதிநன்கன்மதோன்றுண்டாகாசமீசனுத்மா

சாதிபேயில்லையென்று சாற்றுநற்சாத்தன்னூல்.

இம்முறைமையால் இசைந்திருக்கிற உற்பவச்சார்பாகிறையப்பட்ட பிறப்பிலேவந்து நவத்தானத்திற்போய்ச் சார்புகெட்டுச் சந்ததியுமாறத்தேச பாரமங்க மெட்டான நல்வழிகளாலே நடந்து சித்தத்திற் போதமும் பங்கப் பட்டுப் பேதமைசார்பாக அனித்தமாகிக் கன்மதோன்புண்டாய்ப் போதமா ன புத்தி சந்தானபாரம்பரையாகக்கெட்டுப் பேதமைமுதற் சார்பெல்லாந் தோன்றி கணபங்கப்பட்டு அதின் வழித்தாகச்செனன முண்டாகிறது பெ த்தமில்லை யென்றறிக.

முன்சொன்னதத்துவமெல்லாம் அற்றுச்சந்தானபாரம்பரையறப் பஞ்ச கந்தங்கெடுகிறதே முத்தி யென்றறிக. இனி இவன்மோட்சம் புத்தி தத்து வத்திலடைதலாகையாற் புத்தனுமென்றறிக. இனிப் புத்தர் கடைக்கையு மிவர்கள் கொள்ளும்பொருளு மிவர்கள் மகாவிரதங்களு மிவர்கள் மதஸ்தாபி யமும் பரமதமறுப்புஞ் சொல்லுகின்றோம்.

அஃதெப்படி யென்னில், முன்சொன்ன கந்தங்களால் சுருதிய பொரு ள்களெல்லாம் ஞானஞேயமாய் கணத்திற்பங்கப்படும் விதம். உருவம், அருவ ம், வீடு, வழக்கு ஆ ச. இந்த-ச-ம்-ஒன்றிரண்டாய்-அ-ம், இந்த எட்டான

விபரம். உருவமென்பது பூதம், உபாதாயம் ஆ உ. அருவமாவது சித்தம் கன்மம் ஆ உ. வீடாவது குற்றங், கந்தம் ஆ உ. வழக்காவது உளவழக்கு இலவழக்கு ஆ உ. ஆ அ. இந்தவெட்டு மென்செய்யுமென்னில் முன்சொன்ன உருவமாவது, பூதநான்குமாம். உபாதாயமாவது, வலி-கந்தம்-இரஸம்-வன்னம். ஆ ச. இந்தவெட்டுங்கூடிச் சகலரூபங்களுஞ்செகத்துகளுமாம். இனி அருவம்-உ-ல். சித்தமானது ரூபத்தி லுறப்பட்டபுலனுகிற உபாங்கத்தோடு கூடி ரூபத்தைக்கண்டது. கன்மமாவது, கண்டரூபங்களை நன்றுதீதென்பது, இனி வீடு-உ-ல். குற்ற வீடாவது, இராகாதி குணங்களைக்குறைப்பது. கந்த வீடாவது, ரூபமாதியாகிய பஞ்சகந்தங்களையு மாற்றுகிறது. இனிவழக்காவது, உள்ளவழக்கும் இல்லாதவழக்குமிந்த விரண்டும் அங்கமாய்க்கொண்டு தொகை-தொடர்ச்சி-மிகுத்துறையென்று மூன்றாம். இந்த மூன்று மொன்றி விரண்டாய்ஆறாம். அதெப்படிதொகையுண்மை தொகையின்மை ஆ உ. தொடர்ச்சியுண்மை தொடர்ச்சியின்மை. ஆ உ. மிகுத்துறையுண்மை மிகுத்துறையின்மை ஆ உ. இப்படி ஆறு விதமாம்.

உஉஅ. ஒருவனென்றோதப்பட்டானுருவாதியைந்துங்கூடி
வருவனென்றுரைத்தன்மற்றைத் தொகையுண்மைவழக்கதா
முருவமங்காதியாயவைந்தையுமொருவனின்று [கு
தருவதுதொகையினின்மைவழக்கதாஞ்சாற்றுங்காலே.

என்றது, ஒருவனென்றோதப்பட்டவன் முன்சொன்ன பஞ்சகந்தங்களாகிற உருவமாதி-ரு-ங்கூடி யொரு தேகமெடுத்து வருவன். புத்தசுவாமியே யொருவனென்பது, தொகையுண்மை வழக்காகும். இந்த உருவமாதியைந்தையு மொருவனே நின்று கொடுப்பானென்பதுதொகையின்மை வழக்காம்.

உஉகூ. காரணகாரியத்தின்றொடர்ச்சியாய்க்காலமூன்றின்
சோர்வறத்தோன்றுங்கேட்ட வழியென்கை தொடர்ச்சியுண்
யோர்தரினொருவனேயெக்காலத்துமுள்ளானென்று [மை
தேர்வதுதொடர்ச்சியின்மைவழக்கதாஞ்செப்புங்காலே.

என்றது முன்சொன்ன எழுறுப்பான சிவன்களுமதினுடைய போதங்களுங்கெட்டுப் போனாலுங் காரணமாகிற விதை கெட்டுக்காரியமாகிறமரத்தின் வழியே யந்த விதைதிரும்பவுந்தாற்போலப்பூதவர்த்தபவுஷியகாலமூன்றினுஞ் சோர்வில்லாமற் றோன்றும். கெட்டவழியே வந்தென்பது, தொடர்ச்சியுண்மையாவது, இனி விசாரிக்கில் ஒருவனே யெக்காலத்திலுமுள்ளானென்று தெளிவது தொடர்ச்சியின்மையென்றறிக.

உகூ0. தோற்றியபொருள்களெல்லாநாசமாமென்றுசொல்லு
மாற்றமுன்னுரைத்தன்மற்றைமிகுத்துறைவழக்கினுண்மை
போற்றியபொருள்கள்கட்குப்போன்றுபோன்முதிர்ந்து
வேற்றுமைப்பட்டதென்கைமிகுத்துறையில்வழக்கே.

என்றது, தோன்றப்பட்ட பொருள்களெல்லாம் நாசமாகிறது. நிபத்தியென்று சொல்வது, மிகுத்துறைவழக்கினுண்மையாவது, போற்றப்பட்ட பொருள்களெல்லாம் கண்ணுக்குப்போனதுபோல முதிர்ந்து வேறுபட்டுத்திரியு மென்பது, மிகுத்துறையில் வழக்காவதென்றறிக. இப்படியாறுவிதமாம். முன்சொன்னதைத்திரும்பத் தொகையாகச்சொல்வது. முன்சொன்ன உருவமாதி பஞ்சகந்தங்களுங்கூடி வருகிற புத்தசுவாமியே யொருவனென்பது தொகையுண்மை. இந்தவுருவாதியைந்தையுஞ்சீவராசிகளுக்குக் கொடுத்துத் தானிதின் சொரூபமல்லமலிருப்பானென்பது தப்புரையாகையால் தொகையின்மை. முன்பு புத்தர் நூலில் சொன்ன எழுறுப்பானசிவன்களுமதின்போதங்களுங் கெட்டுப்போனாலும் வித்தின் வழிவித்துப்போல கூணபங்கப்பட்டு அது தானே தோன்றுவது தொடர்ச்சி யுண்மை. இதல்லாமலொருகடவுளெக்காலத்து முள்ளவனென்பது பொய்யாகையாலது தொடர்ச்சியின்மை. இனித்தோற்றிய பொருள்களெல்லாம் நாசமாகிறதே புத்தன் பட்சமாகையால் மிகுத்துறையுண்மைவழக்கு இனித்தோற்றியபொருள்கள் எல்லாம் போனதுபோலமுதிர்ந்து வேற்றுமைப்பட்டதென்கைமிகுத்துறையிலவழக்கு இப்படி ஆறு விதமாமென்றறிக.

இந்த ஆறுமல்லாமல் முன்சொன்ன உளவழக்கில் வழக்காவது திரும்ப ஆறுவிதமாம்: அதெப்படி உளவழக்கு இலவழக்கு உள்ளதுசார்ந்த உளவழக்கு உள்ளதுசார்ந்த இலவழக்கு இல்லதுசார்ந்த உளவழக்குஇல்லதுசார்ந்தஇலவழக்கு இப்படியாறாம். இதில் உளவழக்காவது, கெட்டவிடத்திலுணர்வுண்டென்கை. இலவழக்காவது முயற்கோடுபோலக் கெட்டவிடத்திலுணர்வில்லை என்று மாறுமதக்காரர்சொல்வது. உள்ளதுசார்ந்த உளவழக்கு என்பது, கெட்டவிடத்தி லுணர்வு முண்டாயந்த உணர்வைச்சார்ந்து உணர்வுதிக்கை என்பது, உள்ளதுசார்ந்த இலவழக்காவது, உணர்வு கெட்டவிடத்திற் பின்புணர்வுதிப்பதில்லை யென்று மாறுமதத்தார்சொல்வது. இல்லதுசார்ந்த வுளவழக்காவது, உணர்வு முன் இல்லாவிடத்திற் றோன்றுவது. இல்லதுசார்ந்த விலவழக்காவது, உணர்வில்லாமற் போவது இப்படி யாறுவிதமாமென்றறிக, இதுபெத்தநிலை முடிந்தது.

இனி முத்திநிலை சொல்வது, முன்சொன்ன உருவம் அருவம் வீடு வழக்கு இந்த நாலுமிதின் பேதமல்லாமல் வானம் ஆன்மா மனது காலந் திக்குமென்றுவாக்கு காயமிறந்த இதை யுண்டென்பது மித்தையிச்சொல்வதென்றறிக. இதுகளில்லையென்றுசொல்வது ஆகாசமானது சொல்லப்பட்ட பொருள்களெல்லாந் தாங்கி நிற்குமென்னி லருவமாதலாலுருவங்களைத் தாங்கி நில்

லாது. வானிலே சை பிறக்குமெனில், அது உருவின்கூட்டத்திற்பிறக்கு மல்லாமல் வானில் பிறவாது. வானில்லாமல் நிற்குமெனில், நீசொல்லுகிறபடிக்கு அப்போது எங்குமில்லாமல் போமென்றறிக. இனி ஆத்மபோதமாகிற வித்திரியம் புலன் நாலினுடனோடு கூடியபிறப்புமெனில் இராத்திரியிற் பச்சைசிவப்புடன்கண்கூடியபோழுது அதனன்னமோவென் றையப்படுதலாலிந்திரியங்களறியாது இந்திரியங்களைக் கொண்டு ஆத்மாவறியாவென்னில் அப்போது இந்திரியமேகதேசத்தி லொன்றுக அறியவேண்டுஞ் சார்பிறதிகிடுமெனில்நம்மைப்போலவேயுமொருபத்தனுக்கவேண்டும். ஆனால்ஞானேநூயஞாதுருவுமல்லாமற்பூயிபோலவெல்லாவற்றையும் வினவிக்குமோறிவண்டெனிற் பருப்பாலே சமைத்திலாற்றுக்குந் தானேக்தி யென்றறுபோலென்றறிக. இத்தவுயிரை அருவெனில், அருவமுருவோடிற்றது நில்லாது உயிரையுருவெனில் உடலினில் [illegible]டங்காது உயிரையணுவெனில் உடலின்பனுவாரத்தில் பிறப்பட்டுப்போம் உடலையும் அணுச் சுமக்கமாட்டாது உயிரினிந்தமெனில் உணர்வுக்குடைதையால் நாமனமில்லையாம். உயிர் எங்கும் நிற்குமெனில் எங்கும் விகாரமில்லையாம். தத்துஞ்சரீரங்களோடும் அணுவுக் கணுவு மகமேருவுக்கு மகமேருவுமாய் நிறைந்து நிற்குமெனில் உடலொட்டியிம் உடலிலேலாடத்தே நிற்குமெனில் நின்றவிடமல்லாமல் மற்றவிடம் அறிவில்லையாம்.

இனி அந்தரங்கத்தில் ஈசன்றானே உயிர்ப்பிறப்பு விடாமென்று வேதப்பொருள்சொல்வது, மறைவாயிருக்கையால் அதுபொய் இந்திரியமுமடம்புமேயுணர்வாகிறது, கண்ணுறுசக்கண்கையா லிதுவேயுயிராவது சுபத்தி யிது மறுப்பு முற்றும்.

இனிப் புத்தன்பட்சம்.

உடம்பைவிடவுயிரில்லை உயிரைவிட வுடம்பில்லை வித்து மரமும் போலப் போதமுங் கத்தமும் பிரிவில்லையென்றறிக. இனி கனையுகப்படுவதும் பட்டவிடத்திற் றிருப்பச் சிவனுமுண்டாகிறது. எப்படி யெனில் நீர்வருமுன்போகுங்கால்பின்னேநீர்வருகிறதுபோலும், தீபச்சுவாலைமுன்போகப்பின் சுவாலைவருவதுபோலும், அக்கினிச்சுவாலை முன்போகப் பின்வருவது போலும், வித்துக்கெட்டு வித்துவருவதுபோலும், மருந்தெண்ணெயில்மருந்து மாய்ந்துள்ளதெண்ணெயினுதினங்கெண்ணெய்பலிப்பதுபோலும், ஏருத்தழைமாய்ந்து பின் பயிருக்குப்பலிப்பதுபோலும், அறிவுகெட்டுக் கெட்டறிவுழியே அறிவாகிறபோதயிபிறக்குமென்றறிக. இந்த புத்தி யினுடைய போதந் மிப்படிக்கணத்திலே பிறந்து நசிக்குமென்றறிக. இனிக்காலத்திலேலே பஞ்சஸ்கந்தியமும் நடக்குமெனில் இந்தகாலத்திலுண்டான பொருள்களிலே புகுந்து பிறேரிக்கிறவ னொருவனுண்டென்பது தப்புரையாகவேண்டும். நீ சொன்னது நான்சொன்ன இலவழக்காயிற்று எல்லாக் கிருத்தியமுந் திரவியத்தியல்பாமென்றறிக.

இனித் திக்குகளுண்டெனில் ஒருவனுக்குக் கிழக்கே [illegible]னிருந்தானவனுக்கு முன்னிருந்தவன்மேற்காம். எனக்குமேற்கிருந்த[illegible]னுக்கு கிழக்காம் இப்படி யெந்தத் திக்குக்குமேறுமாகையாற் றிக்குகள் [illegible]ன்சொன்னது வழக்கி னின்மையாமென்றறிக. புத்தியையல்லாமல் மன[illegible]மென்பது வேறில்லை இனி ஒருகடவுளுலகினைப்படைத்தானெனில் ஒருவனு[illegible]டான போதே முன்பே யுலகுண்டாம் ஒருவன் படைக்கவேண்டாம் ஒருவ[illegible]ல்லாவிடில் உலகினைப்படைக்க ஒன்றுமறு முன்பேயுளனைத[illegible]மாய்க் கொண்டு அதின்காரியத்தாலேயுலகினைப்படைப்பானெனி[illegible] முன்பேயுண்டாகநில்லாமற் போகவொண்ணாது உள்ளதிற் கடாதிபெ[illegible] உதிப்பித்தானெனில்,எங்கேயின்றுதிப்பித்தான் உ[illegible]கின்றியேற் கின்றாமெ[illegible]ரி விசனுக்கு முன்னே யுகவுக்கதாம் எங்கும் பூரணமாய் நிற்குமெனில் எ[illegible]குமுள்வந்ததாமென்றறிக.

இதல்லாத லோகநாதருக்குளலைபாதுண்ட[illegible]ளானிற் சிங்கம், புலிநாகம், கூற்றனிவர்களை யுண்டாக்கிறவனை கருணையில்லாதவன் பித்தனென்றறிக. வலியினால் படைத்தானெனிற் பயித்தியக்காரனும் விளையாட்டெனிற் சிறுபிள்ளையாகும் கன்மத்தாற்படைத்தானெனில் முன்பேயுண்டாய்ச்செய்வோருண்டாகவேண்டும் இனியவனையானவறிவுதெரியவேண்டிலனாலெல்லாமறிநி என்றறிக. சிவனுருவெனி யிவைத்தில் நின்று சென்னமெடுப்பிக்கமாட்டான். ஆகாசம்போலப் பிறவான் நீ சொல்போலக்கப்பனெனில் கிழவிலிருந்தபொருள்க்குச் சகருண்டு போறி யெண்டெனில், அந்த அறிவைக் கருத உருவம் வேண்டு மில்லையாகிற் கருதவுங்கூடாது. எங்கள் நாம் அறிவையிறைவனுண்டென்னுமெனில், உங்களுறாதுமைப்பா சில்லாமற்றனை யுண்டான தாகவேண்டும். அவனே நானாயிருந்து அவைகளில்கொண்டு நடத்திநிறதாமெனி லிதுவுமொரு அச்சரியமென்றறிக. சிவனுருவம் எனில் உருவத்தை முன்படைத்தாரிவேண்டும். உருவம் அமானிச்சாச எனில் உலகெல்லாமுமாளிக்கையாருங் கன்மத்தால் உலகுறக்கு[illegible]யிரசிறனி அருவுடையோரகட்டுகொள்ளுங் கன்மமுமென்றறிக. வினை புசிப்பிக்க இறைவனவேண்டுமெனிற் சோறுண்டாற் பசிபோவதற்கிறைவனவேண்டுமோ தானேயறியா கல்லே பொருளையீக்கவேண்டுமோ சரப்பாற்றின்நடவிக்கமொரு வரேற்ற வேண்டாந் தன்வினையைத் தானே புசிக்கிறதற்குக் கர்த்தாவேண்டாமென்றறிக. இனி ஸ்தாபராதிகள் சிவனில்லாத பூசவுருவமாய் பூமியிலுண்டாம். அதெப்படி யெனில், மேடுகள் புற்றுகள் கொம்பாதிகள் போலவுந் தேகத்தில் மயிர்போல பூமியிலே பயிர்களுண்டாம் இது[illegible]எல்லாஞ்சரிவனுக்[illegible]ப்பிடிப்பாம். அந்தச் சரிவன்னிலைத் தானேகொல்[illegible] வொண்ணுது செத்தபிறகு அந்தவுடலையும் ஒருத்தர் கொன்றதுஞ் [illegible]னலாஞ் சிவன் போனபிறகு அந்தவுடல் மண்ணுக்குச்சரியாகையாலே[illegible]ன்னாலா மென்றறிக. இப்படிமுன்சொன்ன உருவாகு விடுவழக்கின்பே[illegible]மறிந்து வானம் ஆன்மா மனது காலத்திக்கு சிவனுண்டென்பதும் கன்றுசுவில்லை என்றறிந்து கூவைபங்குமுங்கெட்ட விடத்திலுண்டாவது மதித்துபிறம் தங்கள் போய் என்று அவர்கள் சொல்லுகிற தெல்லாமுத்தச் செசுவருதி என்றறிந்து

இதுகளெல்லா[illegible]யிந்துதான்இராகாதிகுணங்களைமாற்றியறங்களையுண்டாக்கி யழிவானபுலன்களைப் போக்கி யின்பதுன்பங்களை வாட்டி யில்வாழ்க்கைமுதலான அந்த[illegible]ஸ்வரியமும் ஒழிந்து ஞானசில சமாதியினுறுதியாலே பஞ்சகந்தங்களுங் கூடிச் சந்தானத்திற் கெடுவது பந்தந் துக்கமென்றறிந்து அக்தப்பஞ்சகந்த[illegible]மூலமறக்கெடுவதே முத்தியின்பமென்றறிக. இவன் ஆத்மாவை யணு[illegible]புணர்வென்றுஞ்சொல்வன் இது புத்தரிற் சவுத்திராந்திமதத்திருமோட்ச[illegible]றிக.

௬௧-வது-அத்தியாயம்.

யோகாசாரன் மதம்.

௨௬௧. போதமேபொருளாய்த்தோன்றும் பொருளதாயெழலாற்
வாதனையதனாற்கூடிவருதலால்வடிவிலாமை [போதம்
யாதலாங்கனவேபோலுஞ் சகமுமுள்ளறிவாமென்றும்
ஓதினுரோதாறுய வுணர்விலியோகாசாரன்.

என்றது, பேதமாகிற காணேந்திரியாதிகள் பொருளாய்த் தோன்றுகிறதால் போதம் பொருளாய்த்தோன்றலால் எப்படி வாதனுதோஷத்தில் கூடி வடிவில்லாமற் பொருளாயெழுந்து கனவுபோலச் சகளமாகும். பின்பும்போதமானது உள்ளே யறிவா யிருக்குமென்று சொன்னனென்றறிக, இவன்கருத்துச் சலத்தின்பிரபாகம்போலவு மருந்தெண்ணெயில் மருந்துமறைந்திருந்து சூக்கமாகிப்பலிப்பது போலும் போதமானது உள்ளாயிருந்துதொன்றுதொட்டுப்பலிக்குமென்றறிக. இவன்தெய்வம் மாதாயோனியில்பிறவாமல்வயிற்றைப்பீறிவந்தாரென்றும்பிறதுக்கதுக்கனுயிருப்பானென்றுமிவனுக்கு முன்சொன்ன சுவாமியேகர்த்தன்தந்திரம்வேறென்றறிக.

௬௨-வது-அத்தியாயம்.

மாயத்தமிகன்மதம்.

௨௬௨. அவயவம்பொருளாய்த்தோன்றுமவயவமழிந்தாற்பின்னே
யினி[illegible]பொருளொன்னுவேறென்றில்லையாற்பொருள்களின்றா
மவை[illegible]பொருளிலாகமையாலேயறிவுமின்றாகுமென்று
நவைதரு[illegible]மொழியினுலேசவிலுமாய்த்தமிகனென்றான்.

என்றது, [illegible]தகமான்து அவயவங்களுடனே கூடி ஒரு ஆகாரமான பதார்த்தமுஞ்சிவராசிகள் தேகமுமாம். இந்த அவயவங்களெல்லா மழிந்துபோனலக்து தேகத்திலழியாதபொருளொன்றில்லை ஆதலாலிலே சூட்சுமமா யிருக்கிற பொருளைக்கண்டதில்லை ஆகையால் அதிலறிவிருக்கு மென்பதில்லை தேகமே பொருளென்றறிக. சுவாமியானவர் சுகதுக்கங்களைப் பரிசி

யான்சுத்த ஞானவொழுக்கமென்றறிக. இவனுக்கு முன்சொ[illegible]ன புத்தசுவாமியே யென்றறிக.

௬௩-வது—அத்தியாயம்.

வைபாஷிகன் மதம்.

௨௬௩. அரிசனநீறுகூடவருணம்வந்தெழுந்தாற்போல
விரிசகம்பொருள்ஞானங்கம்விரவிடமேவித்தோன்றும்
தெரிசனமிதுவேயென்று தெளிந்திடுந்தோர்விடு
பரிவொடுமெடைவரென்றுபகருமவைபாடிகன்றான்.

என்றது, மஞ்சளுஞ் சுண்ணாம்புங் கூடினவிடத்தில் ஒருசிவப்புப் பிறந்தாற்போல விரியப்பட்ட சகம்பொருள் ஞானமிது முதலான தெல்லாம் விசாரிக்க மெலித்தோன்று மிப்படி யல்லாமல் வேறு[illegible]சால்லுகிறதெல்லாம் பொய் என்றறிக. இவன்சுவாமி முன்சொன்ன புத்தனே என்றறிக. இவன் கருத்து தீபமுந் திரியும் செய்யும் போனவுடனே தீபமுமாறிப்போம்போலப் பஞ்சகந்த ஞானமெல்லாஞ் சூனியமாகிறதே மோட்சமென்றும் ஆத்மாவையணுவென்றுஞ்சொல்வான்.

௨௬௪. அரியவன்புத்தனுமதமுளவைவற்றிற்பேத
முரியபேருலகமுலைத்துணைப்பதுவன்றிவேறு
பெரியவல்லானமீசன்பேணுமுயாத்மாவின்றிப்
பொருளிலாவீடுகொன்றும்பொருண்மையும்புகலிலோன்றே.

௨௬௫. ஆனபொருளித்தனையுமளித்தமெஞ்ஞேறமறிவானை யுள்னென்னை[illegible]த்தியமென்றோ, ஞானமுனாதஞரலாய்நடக்குமென்றோ நட[illegible]ஞம்வகைநேராதை நல்வீடென்றோ, ஊனமிலாப்பொருளா[illegible]யுவலாதாகி யுள்ளதுநிர்வாணமெனுமொன்றேயென்றோ, [illegible]மிருமுடம்பான வருவமெட்டிளையயாகவினையினுக்கு [illegible]ழைப்பென்றேமே.

௨௬௬. இறந்தார்பிறவாரென்றுரைத்துதே[illegible]கமுலகத்தி[illegible]தன்றும் பிறந்தோருடம்போடுணர்வென்றும் பிறந்தாரெ[illegible]றுவ னில்லெதென்றும், துறந்தோர்வீட்டிலவென்று [illegible]ர்வாதாரந் தொக்குடம்பென், மறைந்தோன்புத்தனுத[illegible]லுலகாயிதனேடறிவொன்றும்

௨௬௭. செத்தவர்பிறந்ததில்லைச் சிவனுத்மாவுமில்லை
முத்தியாமதுவொன்றில்லை முயக்குமாகாசமில்லை

நித்தரீபீசவிலில்லேதினொக் குநாட்மைனக்குகின்ற
புத்தருமில்லேயென்றுர்போருளுமில்லையாலே.

இந்த நாலேசகளிடு சொன்னதென்றறிக. இனி மோட்சமாவது தக்கசெகமில்லாமற் சுத்த புத்திமானிருக்கிறதென்றறிக.

கஅ-வது—அத்தியாயம்.

அருகசில் நிராணடவாதிமதம்.

உகஅ. வாசமாமலாசேருமேனியனாதியோடுமேலேயுந்தத்
தாமசாரயுடையன்றுமாக்கினாயாடத்தின்னமருமத்தனி
பாசமானவை தவிர்த்துயன்றுடயுனை போய்சேறுமேமே
சைசமாமனைகளித்துவோர்களினைக்கண்டவாதியைசெழித்துவாம்

என்றது, வாசிமோருக்கப்பட்ட அசோகமரத்திலேறே மேவதீதியல்லாத தலத்தின் கட்டாவத்திரைசயாயுடையின்னமற் குற்றமுடைய வில்வாழ்வாய றக்கைகளும் பாசக்கையும் விட்டுமென்ற நித்தியத்தி லுண்டான பண்டங்களை புண்டி பாம்பேறு மேலேமேலே நேசமாயத் தரித்து இந்த நடை வந்த அருகசில் நிகண்டவாதி கருத்தைச்சொல்லுவோம்.

உககூ. சமிலாதவனந்தஞானமுதலிவ்வெண்குணைவகுத்திடுமோனகுணை
மாறிலாதமதிமேருதிதமேனவன்னவானவர்வணக்கமே,
வேறுலாவருகுணஞானமாவரணமாதியெட்டினைப்பட்டுநின்
செறுபான்மையாடன்றியேருகுநெருகளுக்கிறைகனென்றனர்

என்றது, மதில்லாத அனந்த ஞானம், அனந்ததரிசனம், அனந்தவீரியம், அனந்த சுகம், அனந்த போதம், அனந்தஞானம், அனந்த அகுதாகு, விசயமில்லாமை அனந்தானந்தம், இந்த எட்டுக் குணங்களுடனும் அனந்த கோத்திரமில்லாமை நிருமம், நிர்த்தாத்திரம், இந்தக் குணங்களுடனுங்கூடிப் பூரண சந்திரனைக்கூடின ததம்போல் பிருத சமீததுமான சனமுடையராய் வானவர்கள் வணங்க வேறுவேறுப்பட்ட குணமாகிய ஞானாவரணம் தரிசனாவரணம் பெத்தநீயம், மோகநீயம், ஆயுஷம், கர்மம், அந்தராயம் கன்மம், கோத்திரம், இந்த எட்டுக்குணமும் விட்டு எல்லாருக்கும் மேற்பட்ட சற்குணமுடையராயிருக்கிற அருகனென்பவன் இறைவனுவானென்றறிக.

பின்னும் சுருதியினால் சொல்லப்பட்ட விஷயங்களான அடக்குளையுடைத்து சத்ததும்ப் புவார்த்த பஞ்சவீயகால் மூன்றினையும் பிரபலமாய் ஒருகணத்தி லே புணரப்பட்ட பெரிய தவத்தை யுடையவராய்ப், பெருமையாக வருப்பட்டவருக்கும் வருப்படாமல் மேலாந்தவருக்கும் பெரியகவிருந்து குற்ற மில்லாத அனந்தனையுடைதாயக் குற்றமற்ற குணங்களாவது பசித்தல்

ராகம், பயம், செற்றம், உவகை, மோகம், சிந்தனை, பழிப்பு, நோய், சளித்தல், வெயர்வெதிரு, கேதம், மதம், வேண்டல், சண்டிசையித்தல், புசிப்பு, பிறப்பு, உறக்கம், ஆக கஅ. இந்தப்பதினெட்டுக்கும் பின்னொரு சாத்திரத்திற்பெயர். பசி, தாகம், பயம், வெறுப்பு, சிந்தனை, இராகம், மோகம், களிகிறவெயர்வை, கம்பம், மதம், பிணி, மூப்பு, கேடு, வியப்பு, உறக்கம், அனாந்தல், களிப்பு, இகட்சி, இந்தப்பதினெட்டு மறைமும் விட்டு அஷ்டகுணனாந்தராயிதில் உசிகானத்தால் காக்கிறமான பொன்னெயில்வட்டத்தில் இருக்கிறவர் விகவைகத்தாகிற சமினசுவாமி ஒருசொல் விகாதருக்குச்சொன்னார். இவர் அஷ்டானந்த விதாகம் பெற்றுப் பூர்வகன்மங்கள் வெடித்துப் போய் அவ்விடமே முத்தியாக எல்லாவற்றிற்கும் மேலானலோகத்திலிருப்பார்.

இவரதுசரித்திரம்,

உசய. மடவாரையுமில்லான்மகவில்லான்மனையில்லா
னுடையானதுமில்லானுறவில்லானூடலில்லான்
திடமாகியவிரதச்செயலுடையான்றீவினையா
னடமாடலுமில்லானமக்கிறையாகியநாதன்.

உசக. படையானவுமில்லான்படைப்படியான்கோலப்புரியான்
புகையாதெழுதழலாகியபொறிவாயில்களைந்து
பகையாவகையமையமாய்தருவிரதாதிகளுடையா
னகையாகவுமிகையான்செயலசையாகவுமன்று.

உசஉ. திரிபுரமெரித்தல்செய்யான்செய்தவேழ்வினைச்சிந்தான்
வரியரவக்குழையையணிவிலவைத்துக்கொள்ளான்
வெருவரவுலகைச்சுட்டுவெண்பொடிமெய்யிற்பூசா
னிருவினைகடிந்துவாய்மைமெய்யுவனெங்கள்பெம்மான்.

உசங. தேவியைப்பிரித்துத்தேர்ந்திலங்கத்தலமருமானல்ல
னாவியைப்புகுதேவன்றனமார்க்கண்டத்தழுவானல்லன்
மேவியபிறவிதாயான்மேவுகானகட்டவானல்லன்
றாவியிருவருங்கொள்ளான்மருமமாயகனெங்கோமான்.

உசச. சகலமல்லுயிர்கடானுஞ்சரீரமேபரிணமத்தா
சகலர்கள்கட்டுவீடுதன்மபாவங்கள்செய்ப்பொருள்
சகலனுக்கிரகத்தோடேதமக்குற்றக்கிரமத்தானும்
சகலமேலோகத்திருந்தோர்சரிதையுமிதுவன்னான்.

இனித் தடத்தலட்சணம்.

௨௪௫. சகலத்தர்தம்பாற்சென்றுதன்மமேயெனியாக
விகலத்தர்க்குதம்பநெஞ்சனவிகாரமில்முரசேபோலச்
சகலர்த்தமடக்கிக்கொண்டுபஞ்சாக்ஷரமதிதன்ன
விகலர்த்தர்விரித்துச்சொல்விளம்பிஞானகுமயங்கள்.

என்றது, கடவுளாயிருக்கிற சகலத்தர் கிக்கிரீ சிக்கிரகமனதில் உலோகாகிற மாகிற பொன்னையில் கட்டத்திலிருப்பார் இவர்பக்கத்திலே உத்தரம்புண்ணியம்பண்ணின சற்கர்மத்தாலே யோனியாகக்கொண்டிருப்பிறவியிருக்கிற மகாமுனியாகிய விகலத்தரோதிப்போய்ச்சகலத்தரது மேலத்தரம்கின்று கதம்பமென்று வினவுதற்சொல்லச் சகலத்தர்கேட்டுவிகாரமில்லாத முரசொலிபோலச் சர்வார்த்தங்களையடக்கிக் கொண்டு பஞ்சாக்ஷரமென்னுஞ்சத்தம்பிறக்கஅந்தச்சத்தத்தைவிரித்துவிகலத்தராகிய அறிவிருக்கிற கேள்விகளைப்பெறித்து ஆகமங்களைச்செய்தாரென்றறிக.

௨௪௬. அந்தவாய்மொழியினுள்ளவன்சரணமாதியோக முதலானது
வித்தமானிலமுயக்கிடாதவகைகளிக்கியமெனவீகற்பெருள்
வந்தகாலமுமிகல்லைதன்மியமமற்றோர்வினமருவுபுற்கலம்
பந்தம்வீடுடோடு துயரினைவைப்பதென்றிடப்பத்துயே.

என்றது, முன்சொன்ன பஞ்சாக்ஷரமென்னும் மொழியினுள் அவ்வசாணமாதியாகிற யோக முதலான நூல்களை இத்தனமிடர் மயங்கி நகைப்புகாமல் எல்லருமீடேறும்பொருட்டு ஆகமங்களைச்செய்தார். இந்த ஆகமத்தின்பொருளாவது, காலம், உயிர், தன்மை, தன்மியமம், மற்றோர்வினை, மருவு, புற்கலம், பந்தம், வீடு, இந்த பத்துமொழுவாதப் படைக்கப்பட்டதாவையல் அறுதியாயுள்ளதயிருக்கும். இதப் பத்தின் டயனே விரித்துத் தெருட்டாத்தர் ஆகமாத்தரங்கள்சொன்னபிரகாரம்.

௨௪௭. நிற்பவெடுத்தவேபோதலன்றும்பாரிகழ்த்து நீடுவேதிரேசமும்
முற்றுதாதிவைகணத்திலேமருவியுள்ளதாபுரிமாதுதான்
கற்றகாலமலவேய்திவாழுமுடிசாயமேகினைதவாலேதரைவ
பெற்றுவேறுவருதல்லமைவோர்வுவெற்றதாயுபேசமே.

என்றது, நிற்பனவும் நடப்பனவும் கிடப்பனவும், உள்ளதாகவும் இல்லாதாகவும் இப்படி... இல்லாதவாகி நின்று ஒருகணத்திலே மருவி யெப்போதுமுள்ளனவாகிய ... இவைகளின் இருவினைச்செய்கையும், இதருவி ... செய்வனபத்திலாவழுதலாகச் சொல்லையாலேதரைத்திண்வகையுந் ... கட்டுமென்றறிக. உயிரானது புத்தித புடவிலே ... த்தவர்க்குள்ளா ... பிறமாணமாக அளவுபத்தி இயல்பைக்குச்சிறுமையும் பெருமைக்குப்பெருமையாய்த் தேகமெல்லாம் வியாபித்திருக்கும். இனி அது

கண்டாகிற் சொல்லென்னது இப்படிச்சித்தமானவெல்லாமிருக்கின்றனென்றறிக்க தொன்றுபாயுமுமைத்தக மறுமப் பிறப்பும் வருவானேனென்னில் நிறைந்த அறிவிலே மற்றக்கான வித்தியுமகன் சீர்க்கு எழுவன்டானது முழுதுமே முழுதமைக்கேதிரும்போமென்றறிக.

௨௪௮. பரத்துமிதுதருமத்திகாயமழிவித்தமித்தமருபன்னரிபு
நிற்றுமிழினதன்மத்திரயமதுவித்தமாய்மிகிழுந்திடும்
புரத்தபுர்ணியமிதற்குன்மைபுதல்பாவம்னது நிலைமையுத
நும், பொருட்டிடமகர்ருவானமிரு புற்கலங்களினை சாற்று
மும்.

என்றது, பரமமாய் மேலேயிருந்து தரப்பட்ட தருமாத்திகாயமானது, எல்லவற்றாலும் அதித்து அனித்தமாக்கும். ௩. அடியாகக்கீழேயிருந்து தத்தமாகிய திகாயமானது, நிந்தம்பக்கெடாமற்செய்யும். ௪. புண்ணியஞ் செய்யின் நன்மை. ௫. பாவஞ்செய்யிற்றீமையுண்டாகும். ௬. எல்லாப்பொருளுக்கும் இடமானதுவானம். ௭. இருபுற்கலம் என்பது பெருமையுடைத்தாகிய அணுக்கள்கூடி இருப்பு மாயின முதலெல்லாவுருக்களுமாம். ௮. இனி மறுவாசு தொழிலுஞ் செய்வது பந்தமாக்கப்படும். ௯. இவைகளிட்டதுவீடு. ௧௦. இப்படி முன்சொன்ன காலம், உயிர், தன்மை, தன்மியமம், மற்றோர்வினை, புற்கலம், பந்தம், வீடு, இந்தப்பத்தும் பின் இலக்கத்தின்படியேகண்டவென்றறிக. மற்றோர் என்பது, அதன்னைப்பெத்தாரையாற் பாவம் மருவு என்றது, அகலம் முன்விட்டது வீடாகையாலே இருப்பு வித்தியாவின் புபெப்ப தயது வாசறு பதைத்தவெயது இதை விட்டுறவிலே புகிந்து இருப்பென்று சொல்வாரென்றறிக.

இந்தச்சாத்திரத்திற்கு மேலென்ன இதை எனிற்சகலாத்தர் பஞ்சாக்ஷரமயமென்றதை விகலாத்தவர் அதியமாகமேலேயிருந்து விரித்ததை அருமைக்கமென்றும், இறங்கென்று இருந்து விரித்ததை அதன் மத்தியமென்று ... அறிக. விகலாத்தர் ஒருசத்தத்தைப் பிடித்து ... விதங்களை அப்படி விரித்துச்சொன்னதொனிற் சொல்லும் ... இதத்திலே விருவுக்குள் ஒருவன்போதும் விளக்கிவிளக்கத்தை ... அறிந்து காட்டும்போதும் காட்டுமென்றறிக. இந்த விகலாத்தருக்கு சொல்லென்றும் இகலென்றும்பெயர். இனிசகலாத்தர் இப்படிக்கொண்ட சாத்திரங்களை புண்டாக்குவித்து ... சேக மாத்திரத்திலே தபசைய டைத்தென்று அறமறுத்தினைத்தவித்து பொன்னையில் கட்டத்திலிருப்பாரென்றறிக. இது தடத்தலட்சணமுடிந்தது.

இனிப் பந்தலட்சணமாவது முன்சொன்ன
சாத்திரப்படியே கட்டின்றதை.

௨௪௯. உருவாரவாரவையதாறு நுருவதுைதிறாசத்தபூத
... மிகுவுகைத்தாதைதகரமும்பொருதுமைவயினிளைபிரயங்டு

பார்வைத் தன்மைபத் தப்படவினைமைப்ப நிலைசட்டாக்த்
தருகர்பாலமத்தாத்மாக்கள் வேறுபெறுங் குணங்களெட்டடை

சகல சிவாகிகளுக் கேசுவிதுமை பெருமைக்குத்தக்கதாக நிறைநாய் தேககாத்திலில் அனேகபக்கிராவி மத்தியபரிணமத்தில் சங்கோசவிகாசத் [illegible] யுத்தராயிருக்கும் சிவர்களாகிறார் பிரத்தியட்சம், அனுமானம், உவமானம் [illegible] மம் இத்தகைவிதமாம். காலதும், நிபதும், சீரதும் சிவைதுடக் [illegible] காருவிதைளும்யும் அனுக்கிரகைபரக் கூடி சான்றுத்தமாம் அடு, [illegible] சித்தம், அசித்தம், குணம், குளி, ஆய்பு, சாந்தி, ஏகம், அநேகம், [illegible] லுடசமம் இப்படிச்சகல பதார்த்தங்களு விருவரைப்பட்டு ஆனவி [illegible] யிருக்கும். சிவனாக, தர்மம், புருகலாகாசம், காலம், உலோ ஆடு. இ. இ[illegible]வைத்துக் குமபின்னுமொருவிதம். சிவனுடம் புருகலமுகளான புண்டுகளும் [illegible] தர்மபாசங்களுங்காலமுமிப்படியும்பெயராம். ஈன்மையில்லமை, யோனிபி [illegible] போகபிறவர்த்தனே, சேவுப்பிறவர்த்தனே, பாவபிறவர்த்தனே, பி[illegible]பிற வர்த்தனே ஆடு இ. இவ்வையாசுக்கும் காலன், கோத்திரம், பவ[illegible] யோனி, போகம் இப்படியுமாமாம். இப்படியிவ்வைத்திறலே பாமசுளுவா வாத்மா வினைகளுடனும் கூடியிலேதாகி எழவும் இத்திவெட்டு [illegible] யும் ப இவெட்டு மலமுமிதில் பெயர்களை சமினக்கடவுளைச் சொன்ன விடத்தில் தவர்விட்டதாகச்சொல்லியிருக்கிறதென்றறிக.

அருகர் பாலதத்தளைச் செய்த வாத்மாக்கள் என் குணத்[illegible]ளயேதுமென்றறிக. இனி உருவமனவை என்றகவிக்குள்ள தத்துவங்கள்-கூட-வைகூடி-அனேகதயோனிகளிலுத்றுக்களாய் நிறைந்தவாத்மா தங்கள்கன்மத்துக்கொகத் தாங்களே தேகத்தை யெடுத்துக்கொண்டு முன்சொன்ன தத்துவத்தி விருவகைப்பட்டு ஆறுகுணமும் பிரதானமாப்ப பின்னும் உழவு தொழுவு வரைவு வாணிபஞ் சிற்[illegible] வித்தை இந்த அறுவகைத்தொழிலிலும் உடனுற இதகளில் மொத்தான்[illegible]க்கப்படுவது பெ[illegible]தமிலவாம்.

இனி முத்தியாவது.

முன்சொன்ன சிவன்றாளேகன்மதி[illegible]பாகச்சேனைமாக[illegible]ப்பிவெது எப்படியெனில், இவர்கொள்ளுகிற தத்துவக் குணமுதல்வயப் பிருதி[illegible]சம். இல்லாமற் காலமுதி, கன்மமுதி, சிவமுதி யாகையால[illegible] ஒன்மத்[illegible]ராகி சிவன் அப்படிக்கமக்குக்குமாகையால் தானே [illegible] மரணப்பட்டு காலத்துக்குள்ள கன்மத்திரயமாகிற சாத்திரப்பிரயாசத்தாலே காய[illegible] [illegible]களாதிற் சமித்தியமுதலான சுகங்கள் பெற்றுக்குறதுபோ[illegible] [illegible] சொல்லாமைமுதலான விரதங்களாலும், வில்லொழிம் ம[illegible] ப[illegible] கன்மமும் இவ்வி யிப்படி பரியதுபங்களைச் செய்து அருகருடனே கூடியிருப்பது மோட்சமென்றறிக. இப்படிமோட்சம் பெற்றவர்பேர் [illegible]மசந்[illegible], நாகசந்திர, கேமிசந்திர, மேகசந்திர, மாகசந்திர, ஆமித, ஆதிகார, அச்சகாந்த, அதகளாத, பாரிசநாத, வொதத்

தர்த்[illegible]ருமதி, சுமாதி, விசையமுனி, சயனமேகமுனி, அந்தமாமுனி, சாமேனதிரமுனி, அமயேந்திரமுனி, சந்திரமாமுனி, தருமகுரு, இந்திரமாமுனி, சந்[illegible]த்திமுனி, இராமேந்திரமுனி, விமலேந்திரமுனி, இந்ததிர்த்தகர் [illegible]முனிகளு [illegible] அத, நித, கானிவ, திதிவ, திஜந, பக்தமோட்சமு இப்படிப்பக்திமோட்சமாரிசத்த பதார்த்தமும் பிரதி வாதிக்கும் இ[illegible] விட்டுக்காய்ந்த கல்லிலே படுக்கையான உக்கிர தபசு முதலானதை[illegible]யு செய்து இருப[illegible]நகாது தீர்த்தகரு மகாமுனிகளாயிருப்பர். இவர்கள் ஈரா[illegible]ப்பிக்கப்பட்ட ஒட்டைகற்ப, ஒட்டாமலேரவைகற்ப, ஞானி கிகற்ப, பத்மாவதிகற்ப, சாரதகற்ப, குக்குடனாதமுதலானகற்பங்களில் கற்பிதமான மந்திர[illegible]தத சித்தப்பிரயோசங்களைச் சித்தாந்தஞ்செய்து ஊனமேச நிசமப பாசு பாத்திரம், மதுபஞ்ச, இவர்களும் பஞ்சமைதாரணைகதிகளும், பொய், களவு, பரதாரம், கொல்லாமை, அதிகாமவைகுத இந்தப் பஞ்சநுவிட்விசக்களும் மதுபஸ அண்டமுதலான நிஷிதகன்மங்களும் இதுகள்முதலாக அ[illegible]க நிஷித கன்மங்களையும் விட்டு அரியதபசிகளாயிருந்து பொன்னெயில் வட்டத்தில் சமினசுவாமி பஞ்சபரமேட்டிகள் தற்கு விருக்கிறவரிடத்தி[illegible] தீர்த்தகர்களும் மின்பு சொன்னபெயர்களுத் குழலிருப்பரென்றறிக.

உ௩௰. இ[illegible]வினைதுவைர்வுமுறுமென்னெனப்பெயழுமார்பால்
விரவைத்து[illegible]யம்பூவும்பெறுநலைநனைவுமின்றி
மருவலிலை[illegible]சனிதிவழிபடமதியொன்றுன்டேம்
பரகதிகள்டுமொன்டிப்பரமனைதுலக[illegible] சார்வார்.

உ௩க. கொன்றல்வெட்டல்குறைத்தல்கூப்பிடல் கோழிகூகைகள்
காகமுங், கின்றல்சோறெனதீய சொற்கள் புலாலினைநச்சிக
ள்செப்புத, வென்றசொற்களைக்குறுஞ்செவியெய்திடிற்க
[illegible]ந்தத்திற, [illegible]டுமுக்குடை யாதிநாதர்
[illegible]ம்மாகமம்.

உ௩உ. அடுப்புலக்கைபுரங்கள்சாவ்சுளகம்மிகட்டிலனிக்குல [டை
டைக்கையானைகள் வாருகோலொடு தோலுதிர் மயிர் யன்னனி
பிக்கைபாப்பகிகாய்க்கள்பூனைதுகள்[illegible]றியாடுகள்பரிதக
முடிக்கும்வெதியர்மன்டர்கிற்[illegible]குமு[illegible]க்மூட்டுமொழிந்தலே

உ௩௩. கண்ணிமைக்கிலுட்டல்துடிக்கில்லைசமறீக்குக்ராலபெயர்த்
து, மன்மிதிக்கிவெண்ணிமரக்க[illegible]ரணிபூமிம்.

இப்படித்தபங்களைச்செய்வாரென்றறிக.

உ௩௪. உருவருமுனதின்றருமொன்றுதுபலவேபாக்[illegible]
குருவுபிகசமூன்றினைவுதாக்குணறுக்கரளி

னாகுருசாரம்பேணிப்புவியிற்போலனெனிவ்வுடலந்தக்
கெருஞாகுகப்போலாத்மாசேருமென்குளத்தபேசம்.

கூ௫-வது—அத்தியாயம்.

ஆசீவகன்மதம்.

உ௬௫. என்னுயிரதனைப்போலவெவர்க்குமொத்திருப்பனென் [illegible]
தன்னுயிர்வருத்தந்தானுங் கலியினைப்பறித்துப்பார்மே [illegible]
மன்னுயிரெவற்றினுக்கும்வருத்தமேயபுலன்கள்செல் [illegible]
மன்னதோர்வாய்மையாசிவகனமனைறிக்கூறும்.

என்றது, தன்னுயிரைப்போல எவருக்கு மொத்திருக்குந் [illegible] னுயிர்வருந்
தத் தன் றலைமயிரைப்பறித்துப் பூமியின்மேல் இருக்கிற சீவராசி [illegible] ளுக் கெல
லாமவர்கள் வருந்த வரங்கள்போதித்து வாய்மையுடைய ஆசீவக [illegible] கூறும்.

உ௬௬. வரம்பிறைவதிலதேநிலைத்தநற்பொருள்கடா [illegible]
நிரம்பவேய் [illegible] க்கலைந்துநிலம்புனலனல்கால்சீவர்
பரந்திலைநி [illegible] மையான்மையாதுகயனருசீதம்
கரும்புனல்கடிந்துவாயுச்சலித்திடுமுயிர்போதத்தும்.

என்றது, அளவைகளாலறிகிற சுவாமி ஒழிந் [illegible] த நாற்பொருள்கள்
சொல்வது, நிலைநந்த அணுக்களானதுமலன், நீர், தேயு, வாயு, சீவனிவைகளா
ம் அணுக்களாய்க்கூடிப் பார்த்து கின்றவிதம் மண் கடினம், நீர்தண், தேயுசு,
வாயுசலித்தல், உயிர்போதம், இப்படியாம் மண்ணும், நீரும் படர்ந்திருக்கும்
தேயுவும் வாயுவுங் கேறுமேதும் படர்ந்திடும். இப்படிச் சேரும் இந்தச் சேர்
ந்து நின்ற அந்தரங்கந் திருள [illegible] த்தோடு சேரும். பின்பவே றுசாரப் [illegible]
போது எந்தப் பொருளோடு சா [illegible] [illegible] யின் றன்மை [illegible] யிருக்கு
மென்று சொல்லும். இனி உளவில்லாத அணுக்கள் காலுமொன் [illegible] று கெட்
டொன்றாகாது புணர்வோடு கூடி பொரு [illegible] ளான அணுக்களாகிடும் பொரு
ந்திவாழும் அணைந்து புதியதாய் வந்துமியாது பழமையான வானமு [illegible]
யும் இதுவினைத்தாராது. ஒன்றொன்றாய் மாறிப்போவதுமில்லையாம். [illegible]
பூதங்கள் முன்சொன்ன நி [illegible] லைமற் கொண்டுவிளித்தல் நீட்டல் குறுக்குதல்
ஒலித்ததுமன்றல் உண்டு நி [illegible] றுதித்தல் சுட்டுதலை த்திடல் ஒன் றாயினாமல்
விட்டுப் பின்பு [illegible] மப்பப்பே [illegible] கும். வேறுயன்று உள்ளுமாக்கும் பூர்வமும
இன்று மென்றும் பூர்த்து ஒ [illegible] தன்மையாய்க் கண்ணீற் காணுதகாய்ப் பிறக
து அந்தகன்மத்தால் நல் [illegible] க்களாகி நின்றபின் ஆர் காணப்போகிறார்.
விண்ணின் தேவர்காண் [illegible] பார் அதேபடி முதலாயிருக்கிற வுறு ஒன்று
அந்தமுதலாய் [illegible] [illegible] மையாவனு ஒன்று காணுவான பொருள்களெல்லா
மற்றையடியிலே யுமேனு சொல்லும். ஒன்றினைக்கூடி நடுவிலாதுறைவாடை

யிடமு [illegible] யாதிலென்று. அதே [illegible] [illegible] நீர்க-அழல்-உ-காலக, இப்படியாயிந்த
-ச [illegible] ழும் பிற [illegible] வெண்மை, பொன்மை, செம்மை, கிலங்களின் வெண்மை,
பசமை [illegible] மையாறியன்றுமற் [illegible] று கரிய வெண்மையாயோங்கிவிட்டு
வெண்மையாய் [illegible] செருத்த [illegible] புன்மற் [illegible] றருமைப்பற்றி புன்மையிலு லொட்டு
[illegible] ட்டுக கலை [illegible] ளிதுவனரு [illegible] மென்றுமெ [illegible] ல்லும். பின்பொரு இழிவு, இடை
[illegible] டு, இன்பம், பிரிவின்மை [illegible] ம, பின்னிருளு நீங்கள், விளைவு, நடப்புதிச்
[illegible] நாட்டும் கருவொட்ட கூடி பூதிற் செக்கி நடக்கிறது உடலெல்லாமென்று
சொல்லும். இனிப் புண்ணியபாவம் என்கிற விரண்டனுது இஃதோடே முன்
சொன்ன-௫-ங் கூடி ஏழுனுவாரும் என்று எங்களுக்கொருவன் சொன்ன
நூலிலெல்லாம் வெறுத்த-கருத்திலேறுள்ள கதியினைக்காண்மென்று சொல்
லும் இப்படி ஆசீவகன்மதமென்றறிக. இக்கதால் ஆசிதிசிதி சொன்னதெ
ன்றறிக. இனித்தேகாதி விலக்கணமான ஆத்மா தேகபரிமிதமும் மத்திய
பரிமாணத்தாலே சங்கோச விகாசதன்ம யுக்தமுமானதுத்மாவென்றறிக. இ
னிமோட்சமாவது ஆகாச மத்தியத்தி லூர்த்தகோத்தர் கன்மமென்ப வென்ற
றிக. இவனுக்குஞ் சொருபந்தம் பந்தமோட்சம் இந்தநாது முன்சொன்
ன அருகக்கடவுளுக்குச்சொன்னபடி என்றறிக.

கூ௬-வது—அத்தியாயம்.

பிருதிவிபூதவாதிமதம்.

பஞ்சபூதப் பிரமாதியில் பிருதிவி பூதப்பிரமவாதியானது, இந்
ப்பிருதிவி சத்தபரிச ரூபரச கந்தம் ஆகும். இஃதனுடன் கூடி நதிமுதலி முத
லன சகலபதார்த்தங்களுஞ் சகலபோக போக்கியங்களுஞ் சகலைசுவரிய
ங்களும் அதுவான புவன போகங்களும் அண்டசம், பிண்டசம், சுவேதசம், உத்
பி [illegible] , என்கிறநாலு யோனிமுதலசெசை [illegible] யோனியும் எழுவகை தோற்ற
மும் சரிவன், அசரிவன், சுதந்திரன், இத்தமூன்றுக்குந்தேகமாயும் பு
வியாயும் பிரமாண்ட பாண்டங்களாயும் மாடமாளிகை கோபுர பிராகாதம
ண்டபங்களாயு நவரத்தினங்கள் பஞ்சலோகாதிகளாய மகமேரு அஷ்டகுல
பர்வத முதலாக அநேககோடி பர்வதங்களும் கண்ணுக்குக்காணப் பட்டதெ
ல்லாமாயு மிந்தப்பிருதிவி, காரணமாகியும், காரியப் படுகை. காரியப்பட்டுவி
நிலைகளாயும் எண்ணிறந்தபேதங்களாயும் ஆகு [illegible] கோடி அண்டங்களாயு மிப
டிப்பரந்தகோடி விதமாய இந்தப் பிருதிவியே [illegible] மாதையால் இருக்கு
மென்று நிருபிக பிரமாணமென்று இந்தப்பிருதிவி [illegible] வெனிறந்த ஆகாரபேதமா
ய இரட்சிக்கையாலே விசித்திரமாயு மிந்தப்பி [illegible] ருதிவியினுடைய காரியமெ
ல்லாம் இலயமாய்த் தன்னுள்ளேயடக்கிக்கொண்டு தான்கெடாமற் காரண
மாய் நிற்கையாலே எக்காலத்திலும் இந்தப்பிருதிவி [illegible] யிருக்கக்க
டவமே பிரகாசமாயுங் காரியப்படும் விசித்திரமாயுங் காரியப்பட்டு விநை
வேதநித்தியதுகளை இப்படி முன்னாந்திகொடுமாறுமதனமி [illegible] வேறொன்று

நில்லையாகையாலே பிருதிவியே பிரமமென்றறிக. இதை வேதாந்தப்பிரதி பலிஞானிகளென்று பின்னும் வெகுவாகச் சொல்லுகையாலே [illegible] பிரம மென்று சொல்லுமென்றறிக.

௬௭-வது—அத்தியாயம்.

அப்புபூதவாதிமதம்.

அப்பு பூதமேமூன்று தொழிலுஞ்செய்வது அதெப்படியெனின், சகல சராசரங்களையுஞ் சிருஷ்டிக்க வேண்டிப் பிரமாவானவன் சலமயமானசுக்கில சுரோணித சொரூபமாய்ச் சரீரங்களைச் சிருஷ்டித்து தாபராதிகளை யெல்லாம் பூரணமாகக்கொண்டு சலத்திலே முளைப்பித்தும், அப்புவே சொரூபமாயுருகிற புழுக்களைக்கொண்டுவந்து [illegible] குளவிகளானது தன்சுக்கிலத்தைக் கொட்டி யிடுக்கையில் அதின் தேகத்திலே யிட்டு வண்டு தும்பிகுளவிகளாகச் சிருஷ்டித்தும் சக்குராதிகளில் செய்யாகுதிகளாலே சிருட்டித்தும் நால்வகையோனியுஞ் சலமயமாகையாலும், அப்புபிரமரூபமாய்ச்சிருட்டித்தும், உலகத்திலுண்டானசகலபதார்த்தங்களுஞ் சலத்திலுண்டாயதுகளைப் புசித்துச் சகல பிராணிகளுந் தேகசிற்கையாலும், தாபராதியெண்ணிறந்த [illegible] சலத்தையுண்டு தேகசிற்கையாலும், தேவாதிகள் அமிர்தம் புசித்து அழியாமலிருக்கையாலுஞ் [illegible] சலத்திலிருந்து பிழைக்கையாலும் [illegible] த்து விஷ்ணுவாய் இரட்சித்தும், [illegible] குமேல் வெளித் [illegible] [illegible] [illegible] கண்ணீர்துடையாகிய [illegible] [illegible] பிரகிருதியும், [illegible] தண்ணீரில்லாமல் [illegible] [illegible] யால் விஷ்ணுசொரூபமாய் இரட்சித்தும், மழைபெய்யாவிட்டால் [illegible] [illegible] பாய்ச் சங்கரித்தும் இப்படி முத்தொழிலுஞ்செய்வது அப்புவென்றறிக.

முன்னே பிருதிவியிருந்தே மூன்றுதொழிலும் நடக்குமென்று சொல்லி இப்போதுஅப்பு பூதத்தாலே முத்தொழிலும் நடப்ப தெப்படி, பிருதிவியானது சககாரியமாய்ச் செய்யுந் தானே முத்தொழிலுஞ் செய்யாது சுக்கிலசுரோணித மாயும் [illegible] [illegible] பிருதிவிக் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இப்படி [illegible] [illegible]

விதமாய் முத்தொழிலுஞ் செய்யுமென்றறிக. ஆனவிதுவெல்லாம் பிருதிவி சகாயத்தாலென்றே தைற்கிது மிதற்கதுவுஞ் சககாரியாமென்றறிக. ஆகையாலிதுவேபிரமமென்றறிக.

௬௮-வது—அத்தியாயம்.

அக்கினிபூதவாதிமதம்.

அக்கினியே மும்மூர்த்தியாகாரமாய் முத்தொழிலுஞ் செய்யும் அதெப்படி எனில், அக்கினியாலே யாகார நித்திரை மைதுனம்பயம் இந்த நாலில் ஆகாரத்தாலே சத்ததாதுக்கள் முதலெல்லாதத்துவமும் வர்த்தித்துஇதினால் சுக்கில சுரோணிதம் வர்த்தித்து இதினால் விஷயங்கள் வர்த்தித்து இதினிடமாக நால்வகையோனியும் எழுவகைத்தோற்றமும் அசௌசம். அச்சுமுண்டாய்ச் சரீரமெல்லா முற்பத்தியுண்டாய்த் தாபராதிகளுக்கெல்லாஞ் சூரியகிரகணஞ் சந்திரக்கிரகண மிதுகளாலே பூத்துக்காய்த்து விதையுண்டாம் அக்கினியினுற்பத்தி யுண்டாமாகையால் அக்கினியே சிருஷ்டியுண்டாக்கையால் பிரமாவென்றும், இனி அக்கினியினாலே பசனபாகமான தண்டுலம், பிண்டிபேத ஆகாரங்கள்புசித்தும், சகலசீவனுதரத்தினுள்ளே அக்கினியாயிருந்து சீரணிப்பித்தும். தாபராதிகளுக்கெல்லாஞ் சூரியனது உஷ்ணக்கிரணத்தால் கிரசித்து திரும்பச்சலபானங்கள்கொண்டு வளருகையாலுஞ், சகலசீவராசிகளுக்கும் அக்கினி யுள்ளேயிருந்து ஆகாரங்களைக்கொண்டு தேகசிற்கையாலும், அக்கினி விஷ்ணுமயமாய் இரட்சிக்கு மென்றறிக. இனி அநுத்திரனை காஷ்ட முதலானதுகளையுஞ் சகல சீவராசிகளையுந்தகனஞ் செய்கையாலும், அக்கினிப் பிரளயத்திற் பிருதிவி அப்பு விரண்டையுமுட்கொண்டு விழுங்கிக் காலானல் சொரூபமாய்க் காலாக்கினி உருத்திரனாய் எண்ணிறந்த பிரமாண்டங்களையுந் தகனஞ்செய்துக் கடலில் வடவாமுகாக்கினியாய்த்த கனனீரைக்கிரசித்தும், காலாக்கினி, ஜடராக்கினி, உதராக்கினி, காமாக்கினி, ஞானக்கினியாயும்அநுத்திரன சீவராசிகளிலுமிருந்துஞ்சோமசூரியாக்கினி, நட்சத்திரங்கள், மின், இடி, பிரகாசங்களாயும், அந்தகாரத்தைப்போக்கிக் கண்களுக்குத்தெரியக்காட்டுகையாலுஞ், சகலவிதத்தாலும் அக்கினி பூதமே பிரமமென்றறிக. ஆனால் அக்கினிதானே முத்தொழிலுஞ்செய்யுமோ வெனிற் பிருதிவி யப்பு சககாரியாய்ச் செய்யுமென்றறிக.

உ-ம். அக்கினிதானேயண்டமும்பிண்டமு
மக்கினிதானேபாயித்துண்டாவ
தக்கினிதானேயாவதறிய
தக்கினிகாயமென்றறிந்துகொண்டேனே.

சுகூ-வது—அத்தியாயம்.

வாயுபூதவாதிமதம்.

வாயுவானது சரம், அசரம், சராசரம், இந்த மூவகைச்சிவன், நால்வகை யோனி, இதுகூடப் பின்னும்-௮௪. லக்ஷயோனி எழுவகைத்தோற்றம், எண்ணிறந்த சீவராசிகளெல்லாவற்றையுஞ் சுக்கிலசோணிதத்திலே வாயுமுந்தப் புகுந்து அதைச் சுருளக்கூட்டி விரித்துப் பின்பு மற்ற மூன்று பூதத்தையுந் தனக்குச்சககாரியாகக்கொண்டு அவயவி அவயவ பேதங்களை யுண்டாக்கி அந்தந்த அச்சுமாகிச் சுவாசபேதத்தாலே தாய், தகப்பன் சுவாசபேதங்களாலே கூன், குருடு, மூங்கை முடவன், நெடுவல், குள்ளல், அழகு, குரூபி, ஆண், பெண் இப்படிச் சரசீவனிலும் அசர சீவனிலும் இந்தவிதங்களையெல்லாம் உண்டாக்கி - ௭௨௦௦௦ நாடியிலும் பூரித்து இயக்குவித்துத் தான்பிரமாவாயிப்படிச் சிருஷ்டித்துஞ் சிருஷ்டித்த தனுக்களிலே வாயு வெகுகாலமிருந்தாலுஞ் சாவில்லாமலிருக்கையால் விஷ்ணுவாய்இரட்சித்தும், வாயுப் புறப்பட்டுப்போனும் பிணமென்று சுட்டும் புதைத்தும் எடுத்துப்போடுகையால்உருத்திரருய்ச்சங்காரஞ்செய்துஞ்சித்தபுருஷர்களுக்கும் யோகிகளுக்கும்-௮௪-சித்திகளைக்கொடுத்தும் பஞ்ச கிருத்தியங்களைச் செய்வித்தும், தான் பிராணனென்றும், சிவனென்றும், பேராயும் வாயு வடக்கிற் பிரமமாயும் இப்படி எண்ணிறந்த பேதங்களாயும், இனி வாயுப்பிரளய சங்காரத்தில் முன் மூன்று பூதத்தையுஞ் சிதறவடித்துத் தன்னுள்ளடக்கித் தானழியாமல்நின்றுதிரும்பத் தன்னிலக்கினி யக்கினியிலப்பு அப்புவிற்பிருதிவியுண்டாய் பிண்டப்பிரமாண்டங்களை எல்லாமுண்டாக்கையாலும் வாயு பூதமே பிரமமென்றறிக.

எய-வது—அத்தியாயம்.

ஆகாசபூதவாதிமதம்.

ஆகாசபூதப் பிரமவாதி முன்சொன்ன நான்கு பூதங்களையுந் தாங்கிக்கொண்டு அந்தநான்கிற்கு மாதாரமாய்இந்த நான்கிற்குமுள்ளும் புறம்புமாய்த் தான்கூட ஐந்துபூதத்திலுமுண்டான பிண்டப்பிரமாண்டங்கள் எண்ணிறந்ததுந் தனு கரண புவனபோகாதிகள் முதலானதற்கும் பஞ்ச மூர்த்திகள் முதலெண்ணிறந்த தேவர்கள் முதலான பேருக்கு மிடங்கொடுத்தும் அட்சராத்மிகம் அனட்சராத்மிக மான சத்தங்களாயு மிந்த ஆகாசத்தில் எண்ணிறந்த சத்திகள் எண்ணிறந்த சோதிசொரூபங்கள் எண்ணிறந்த மின் இடி மேகங்கள் சந்திரசூரியாதி நட்சத்திரங்கள் இதுகள்முதல் எண்ணிறந்ததெல்லாஞ் சரிக்க இடங்கொடுத்தும் இந்த ஆகாசமில்லாவிட்டால் ஒன்றுக்கு மாதாரமில்லையாகையால் இந்த ஆகாசபூதமே பிரமமென்றறிக.

அஃதெப்படி எனில், இந்நான்கு பிறந்தாலுந் தான்கெடாமலுந் தன் பிரளயத்தில் நாலுபூதமுந்தான்றன்னிலடக்கிக் கொண்டு தானழியாமல் நிற்கையாலென்றறிக. ஆகையாலிந்த ஐந்து பூதமும் பிரத்தியேக பிரத்தியேகமாயாதிக்கஞ் சொல்லுகிறபோது அதுவதுவே பிரமமாயிருக்கும் விசாரித்துப்பார்க்கும்போது ஒருபூதத்துக்கொருபூதஞ் சககாரியாயிருக்கு மென்றறிக. இந்தஐந்து பூதத்துக்குங்காரணபூதமேசொரூபலட்சணம். இதின்காரியம் பிண்டபிரமாண்டங்களாய் விரிந்து நடத்தல்லட்சணம். இஃது காரியப்படும்போது சீவராசிகளிதிலே கட்டுப்பட்டுச் செனனமரணப்படுவது பந்தலட்சணம். இந்தப் பூதங்கள் காரணகாரியங்காரியப்படுகை யித்த மூன்று மிறந்த விடம் முத்தி நிலையென்றறிக.

எக-வது—அத்தியாயம்.

பஞ்சகோசவாதிமதம்.

பஞ்சகோச வுற்பத்தி.

உ௱அ. எவ்வுயிர்க்குமானந்தம் விருந்தானமென்றே யிக்கோசமி
றை சுத்தமாயை தனிவிளைப்ப, வெவ்வுயிர்க்கு மேலுமசுத்த
மாயைதனிற்கலாதியானந்தோர்மனோமயமாக்குவன் பின்னுகச்
செவ்விதனிற் பிராணமயகோசமுண்டாக்கிச் சேர்த்திடுவரன்
னமயகோசத்தைத்திகழ, வெவ்வுயிர்களைக்கோச பாசத்தைப்
புற்றுவிளைவிக்குமன்னமயம்வருமாறுவிரிப்பாம்.

உ௱௯. முன்னைவினைக்கிடாகச் சூக்குமரூபத்தான்முதற்றந்தையிட
ம்புகுந்து மோகமிகவாகி, யன்னைவயிற்றிற்றங்கை சுக்கிலத்
தோடணைக்கிட்டவிட்டுத்திரச்சோணிதத்தோடாகிநிற்கும், பி
ன்னையதைப்பிரியாது சூக்குமகாயத்தே யிறப்பதுவாந்தூல
வுடல்பிரமனருளாலே, தன்னைவிரித்துநாக்கிலது பெருக்குமு
ன்னஞ்சாற்றியசூக்குமபூதத்தாகியிருக்குதுவே.

மூன்றுமாயையிலுமுண்டானசையாலிதுவே பிரமமாய் நிற்கும்.

உ௱௰. சொன்னமெய்வாயுடன் மூக்குச்செவிவிழிதுயனைகா
லென்னுமுருவுடல்கொண்டிறுமாந்துமற்றெவ்வுலகு
மன்னும்பெண்பிள்ளைமற்றுளசுற்றமும்வாழ்வுமெல்லா
மன்னமயத்தின்பெருமையல்லாதில்லையம்புவிக்கே.

இது பிருதிவிபூதசம்பந்தமென்றறிக.

௨௯௧. தரித்தவுடலைப்பிணமென்றுவையகஞ்சாற்றலறப்
பொருத்தமுறநின்றியற்றியவற்றினைப்போற்றுகின்று
ரொருத்தருலகினிலுண்டோவுறக்கத்திலுற்றதுனை
பெருத்தபிராணமயத்தையல்லாதென்சொல்பேசுவதே.

இது அப்பு பூதசம்பந்த அன்னமயமாகிற தூல தேகத்தோடுகூட்டி வாயுபூதசம்பந்தமென்றறிக. இனி மனோமயகோசமாவது.

௨௯௨. செறியும்பிடாதபொறிபுலன்வாழுமிலையளித்துச்
செறிவுற்றகந்தினினின்றபிராணன்சிதைவறவே
பிறிவித்திடாமலடக்கியியக்கிப்பிறழ்வறவே
யறிவித்துநின்றமனோமயமன்றியறிவில்லையே.

இது அக்கினி பூதத்துடன்கூடிச் சூட்சுமதனுவையனுசரித்து மனதானது பிராணவாயுவையெழுப்பிப் பொறிபுலன் விஷயங்களோடு கூட்டிப் பிரிவில்லாமல் நின்றது மனோமயமென்றறிக.

௨௯௩. பொறியுற்றுநின்றமனோமயந்தன்னினற்புற்றிநின்றே
யறிவித்திடினிச்சைகோபமுபாயமதன்மந்தன்மஞ்
செறிவுற்றதுக்கஞ்சுகம்பயில்வாதனைசேர்கவுறும்
பிறிவற்றவிஞ்ஞானமயம்புத்தன்பேசும்பெருமதமே.

இது வாயுபூதத்துடன்கூடிச் சூட்சும தேகத்தையனுசரித்துப் புத்தியானது மனோமயத்துடனேகூடி இச்சை, கோபம், உபாயம், அதன்மம், தன்மம், துக்கம், சுகம், வாதனை, விஷயம் இவ்வொன்பதுடனுங்கூடி யறிவிக்கையால் விஞ்ஞான மென்றறிக.

ஆனந்தமயம்பொருளென்பது.

௨௯௪. சாற்றுமுறக்கமுதன்மனப்புத்தியைச்சார்விடைய
தோற்றமினியசுகமீபலவாய்முன்சொல்லுகின்ற
வேற்றம்பெருவடிவாகநின்றுளித்திருமைபெறப்
போற்றுமானந்தமயமதல்லாதொருபோதமுண்டோ.

என்றது, ஆகாசபூதத்துடனேகூடிக் காரணதனுவை யனுசரித்துச்சித்தமானது உறக்க முதலாக மனது புத்தியைச் சாரப்பட்டுத் தோற்றின விஷய சுகங்களையனுபவிக்கச்செய்து அஃதெல்லாமிறந்த விடத்தில் பெருவடிவான வடிவில்நின்று ஆவித்து ஆனந்தம்பொங்கி மோட்சங் கொடுக்கையாலானந்தமயமேபொருளென்றறிக. ஆகையால், பஞ்சகோசமே பிரமமெ

ன்றறிக. இனி பஞ்சகோசமேசொரூபம் இவ்வைந்து கோசமே வெகுவாய்க் காரியமாய் விரிகிறதேதடம் இவ்வைந்துகோசத்தில் சிவனகப்பட்டுச்செனன மரணப்படுகிறதேபந்தம் இவ்வைந்தையும் நானல்லவென்று நீக்கிச் சொரூபமறிகிறதேமோட்சமென்றறிக.

௭௨-வது—அத்தியாயம்.

நவக்கிரகவாதிமதம்.

நவக்கிரகப் பிரமவாதமாவது, இனி நவக்கிரகங்களாலே சிருஷ்டி திதி இலய மித்தமூன்றுமாம். அஃதெப்படி கிரகசாரத்தாலே பிறக்கிறதும் இரட்சிக்கிறதும் சங்கரிக்கிறதுமா மென்றறிக. அஃதெப்படி நவக்கிரகங்கள், நட்சத்திரங்கள், இராசிகள், இதல்லாமல் திதி, வாரம், நட்சத்திரம், யோகம், கரணம் ஆ ரு-ங் கூடிக்கொண்டுகிரகங்கள் இராசாவாயிருந்துஎல்லாக் காரியமு நடப்பிக்கும். அஃதெப்படி ஒருவனுக்கு சாதக நிர்ணயத்தில்இவனுக்குப் பெண்ணித்தனை ஆணித்தனை என்றுசொல்வது சிருட்டி இந்தப் பிள்ளைகள் ஐஸ்வரியவான்கள் தரித்திரவானென்பது திதி அதுகளித்தனை வயதில் சாமென்பது சங்காரம் ஆகையால் முத்தொழிலுங் கிரகங்களே நடப்பிக்குமென்றறிக.

இதல்லாமல் பூதவர்த்த பவிஷியமுமறியலாம். அஃதெப்படி அந்தாதிசை, மகாதிசை, சூட்சுமதிசை, அந்தராந்தரதிசை, பிராணதிசை இதுகள்நடக்க இன்னானுடதிசையில் அந்தரபுத்தியில் இவனுக்கு நன்மை தீமை வருகையிலும் அவ்வந்தரபுத்தியிலுஞ் சூட்சுமதிசையாலு நன்மை தீமையாலுமதிலுமற்றவிரண்டுதிசையிலுநாள்நாழிகைவிபிஷங்களில்நன்மை தீமையாலுந் தகப்பனுக்குஞ் சுபக்கிரகமாய் அதிலே புத்திரருண்டாய் அந்தப் புத்திரர் புத்திரிகள் ஜோதய பூமியுதயகாலங்களில் சுபக்கிரகங்கள் உச்சத்திலே ஸொகேஷத்திரத்திலே -ரு-௬-ங்கூடியிருந்தால் மண்டாலதிபதி சக்கரேஸ்வரனுவனென்றும். வியாதி,பீடை, சஞ்சலங்களில்லாமல்நீதிமானாய்ச் சற்குண சம்பன்னதீர்க்காயுளாவனென்றும். நீசம்புகைகளிலே கனிஷ்டக் கிரகங்கள் கூடினால் தரித்திரன், வியாதியுள்ளவன், துக்கி, சலனி, அற்பாயுள், அனீதிமானுவனென்றும். நுனி நட்பு, ஆட்சி, யுச்சம், நீசம், பகை, கவிப்பு, சத்திரம் இந்தப்பேதங்களாலும், பஞ்சதிசையில் இராசி,நட்சத்திரக் கிரகமிருக்கிறஸ்தானபேதங்களாலும் பஞ்சாங்கத்தாலும் பார்வை தாண்டுபேதங்களாலும், இன்னஞ் சோதிஷபேதங்களால் நல்லநடக்கை பொல்லாதநடக்கை நல்லபுத்தி பொல்லாப்புத்தி, நல்லகல்வி பொல்லாக்கல்வி, ஞானம் அஞ்ஞானம், சன்மார்க்கம் அசன்மார்க்கம், சம்பத்து தரித்திரம், வியாதி வியாதியில்லாது, யாஜகன் அயாஜகன், செனன மரணம், போகம் அயோகம், பத்தி பத்தியீனம், தயாதாட்சணியம், கூன் குருடு, ஊமை பூதவர்த்தபவிஷியம் திருட்டு கன்னம், கெம்பசிச்சயம், புண்ணியம் பாவம், விடன் குலாமன்,

ஞானி யோகி ஆசிரமி வன்னசிரமி, சம்சாரி இதுமுதலான உலக நடக்கைகளெல்லாங் கிரகசாரமென்கையாலு, மிவன் பிறந்தவேளையென்று மிவன்பிறந்த நட்சத்திரபலனென்றும் என்கிரகசாரமென்றும், பிரமா விஷ்ணு உருத்திரன் முதலான சகலதேவர்களையும் இருடிகளையுங் கிரகம்பிடித்து தென்றுஞ் செனனுதி மரணாந்தமெல்லாஞ் சாதகங்களிலெழுதுகையாலும் நவக்கிரகங்களே பிரமமென்றறிக. இனி நவக்கிரகமே சொருபமில்லை யிந்தக்கிரகங்களு நட்சத்திரராசி முதலான தோடு கூடியிருக்கிறதே நடத்தையில்லை யிதுகளிலே கட்டுப்பட்டுச் செனன மரணப்படுவதே பந்தமில்லை யிந்தக்கிரகபூசை ஓமங்களைச்செய்து அதின்வழித்தாக நடக்கிறதே முத்தியில்லையென்றறிக.

௭௧-வது-அத்தியாயம்.

சூரியவாதிமதம்.

௨௯௫. உதையக்கனியெனவரு முயிர்காவலரியாய்
வதைவந்திடலரனாய்வருமாறும்பிறவங்களை
யிதையங்களிலேனையிடையெவையெங்கணுமிவனே
கதையென்றறிகாணுவிறைகாணுமிறைகதிரோன்.

௨௯௬. அறியாதவனனைமனுமேருவாகவனுவாயடங்கியருளும்
பிறியாதவண்டபகிரண்டமந்தவனுவாகவேபெருகிடும்
குறியாலமைக்குநெறியாகிகின்றகுருவாகிவந்தருளும்
செறிவானிறைந்தசிவமாயமர்ந்துதெளிவாயவன்றினகரன்.

என்றது, உதயத்தில் அயனுய்ச் சராசரங்களெல்லாம் எழும்புகையால் சிருஷ்டியும் உதையமான பிறகு எல்லாரையும் எழுப்பி யறுவகைத்தொழிலாலே எல்லாரையும் இரட்சிக்கும் இவன் உஷ்ணகிரணத்தாலே சகலஜலங்களையுங் கிரகித்து மேகங்களிலே கட்டிமழை பெய்வித்து அதுகளாலே தானியமுதலான தெல்லாமுண்டாக்கி யிதினால் தண்டுலபிண்டிபேதமாகிற ஆகாரங்களாய் எறும்புமுதலானயீருக எல்லாவற்றிற்கு மாகாரமாய் வருஷகிரணங்களாலே இரட்சித்தும் இப்படி இரட்சிக்கையால் விஷ்ணுவாயும் இனி உஷ்ணகிரணங்களாலே மழையைத் தடுத்து மழை பெய்யாவிட்டாற் சகல தானியங்களும் விளையாது கருப்பாமெல்லாரையுஞ் சங்காரஞ்செய்கையாலுருத்திரனும் இப்படி மும்மூர்த்திகள் சொருபமாயுஞ் சர்வ சீவனிருதயங்களையும் விளக்கி யாயாங்கத்திலு மிருளைப்போக்கி யிதல்லாமல் சூரியகிரணமாகிற அணுக்களெல்லாம் மேருமுதலான அண்டபகிரண்டங்களாய்வளர்ந்து அந்தவணுவாயெல்லாம் போய்ச் சங்காரமாயுங் குருவாகியுஞ் சிவமாகியு நிற்பவன் தினகரனென்றறிக.

௨௯௭. இப்படிமுழுதுமாயபராதித்தன்கதிரோனென்றுஞ்
செப்பிடுஞ்சீவர்நித்தன்றேகத்திலுயிராமென்று

மெப்படியவனேயொன்றுமவன்றன்மந்திரத்தாலேத்த
தப்பிலாமுத்தியென்றுஞ்சாற்றிடுஞ்சவுரமன்றே.

௨௯௮. தோற்றமேநிலையேயிறுதிசொல்லுஞ்சூரியனலாது
மாற்றலாற்பிரத்தியக்கத்தாதியபானுவன்றித்
தோற்றிடுங்கருத்தாவில்லையெனத்துணிந்தவனைநாளும்
போற்றிடும்புத்திமுத்தியென்றுதான்புகலுகின்றான்.

இப்படிப் பெயருண்டான சூரியனை அவன்மந்திரத்தால் செபதபபூசையைச்செய்யமோட்சமுண்டாமென்றறிக. மறுப்பு.

௨௯௯. ஈசன்றனியவேயிருவிழியிருந்தான்
மாசணைவாயின்மறைநவுற்றான்-தேசிகனு
முப்பவமாமுள்ளத்திருளொழியானொருவன்
றற்பரனேவல்லவனேதான்.

சூரியனே சொருபம் இவன் கிரணத்தால் சகலவியாபாரமெல்லாம் நடப்பிக்கையே நடத்தலட்சணம். இவன் கிரணத்தாலே சகலமு முற்பத்திக்கேதுவாய் சீவன் செனனமரணப்படுவது பந்தலட்சணம். இவன்மந்திரத்தாலே யிவனதுலகமடைகிறதே முத்தி யென்றறிக.

௭௨-வது-அத்தியாயம்.

சந்திரவாதிமதம்.

௩௱. மதியிரவிபொருந்நாளிலிருந்தக்கதின்மனைமதியாமனந்தனி
ல்வேர்கொண்டவாயு, மூதிரிகனும்நும்நதியின்களங்கமாகமொ
ழிந்திவேர்மூலவளிநிறைனுமாகு, மதியிலகலைகளிருபக்கமாக
மரித்தொழிங்கியுதிப்பதுமவ்வளியின்பாலாங், கதிநிறுவுகுண
மாதிகரணமெல்லாங்கருதியகாற்றினிலடங்கியுதிக்குமாபோல்.

என்றது, சந்திரசூரியர் பொருந்தியிருக்கிற நிலைநன்றாகச்சொல்லில் மனமேமதியாம் அந்தமனத்தை விஷயத்தில்விடுகிறதுமனதில் பற்றிவேர்கொண்ட வாய்வுபோல் அண்டத்திற் சந்திரனில் வேர்கொண்டு களங்கமாயிருக்கிற வாயுவே சூரியன் இந்தச் சூரியனாகிற மூலவாயுவே கிரணமாகுஞ் சந்திரனுனவன் கலைகளிரண்டு பட்சமாய் மாறிவருவது தேகத்திற் பிராணவாயுவானது இடம்வலமாகிமாறிக்குணமாதியான கரணமெல்லாம் ஒடுங்கியுதிக்கிறதுபோலென்றறிக. இனி அண்டசந்திரனுஞ் சூரியகிரணத்தினாலே கலை வளர்வதுங் குறைவதுமென்றறிக.

உஎக. இக்குவினிலெழுகோடிரேகையுண்டாமிரேகையொன்றிலெ
ழுகோடிகலைசடோன்றும், வந்துகலையொன்றுதனிலேழுகோ
டிமதியுண்டாமதியொன்றிற்பிறையேழுகோடி, யந்தமிலாப்பி
றையொன்றிலாங்கே யுண்டா மகிலத்தைதபரக்கியழித்திடுதற்
காக, வந்துயினைமிறக்கிற[illegible]மதிகிரீக்கூடி வருவதுபோவது
மாமதியல்புகாணே.

உஎஉ. ஆதலான்முழுது மாகியபரமயயிர்கருக்கலையதாமதியே
யோதியவயிர்தக்கலையதாயுள்ள வொப்பிலாச் சக்கரமுணர்ந்து
நீதயுமயிர்தமந்திரமதனுந்நிகழுருச்சலாயினன்மதியோ
டேதமதறவேயேகமாவதுவிடவினைவாயிபதற்றமீசனுமாம்.

உஎங. இசழ்தருமயிர்தகலைபுணர்பவர்க்குத்தெறுகனல்குளிருநீர்
நிடமாக், தருவிடமயிர்தஞ்சார்பினி பூதக்கோள்கள்பேய்தா
னெலாமகலு, மிருதருபோகம்வீடதுமெளிதாம்வேலைநீர்த
ண்ணீராம்விளம்பின், மகிழ்தருமனைமகாதிகிலதவர்கள்பெரு
மையையறியுமல்லவாரார்.

உஎச. ஊறுபுயிராயுணர்வாயொளியா
யாறுவதிவாயனுபோகமுமாய்
காறுவிதமாய்கறவாயுமவாய்
வாறுய்விலுய்வருவார்மதியார்.

உஎரு. மறுவலிர்[illegible]ர்துமடவாரமிர்து
மனுபோகமுமாமருளாரமிர்துந்
தனுவானதி[illegible]தருவாரமிர்தும்
கனியாரமிர்துங்கலையாரமிர்தே.

* என்றது, சந்திரன் அமிர்தமானது கிலநீர் வை முட்டை மந்திரமித்த ஐவகையோனியுமாம். அஃதெப்படி, சந்திரனுலேவிகாரம்பிறக்கும் அப்போது சுக்கிலசுரோணித மாகச் சந்திர கலை வர்த்திக்கும் வர்த்தித்தவுடனே ஸ்திரி புருஷ கூட்டங்களாலே சிருஷ்டியாம். தாபராதி களுக்கெல்லாஞ் சந்திரன் றகலையாலே பீஜாங்குரமாய் முளைக்கும்போது அவனமிர்தங்கூடி யங்குரிக்கையால் வேர் முளை வெள்ளையாயும் பயிர்களெல்லாம் பாக்கட்டாய்க் கதிர் வாங்கிய மந்த அரிசிகளெல்லாம் வெள்ளையாயு மிப்படித் தானியங்களாயும் தாபராதிமுதலான தெல்லாமுளைவேர்வெள்ளையாயும் ஆறல் மற்ற தெல்லாம்பச்சைவர்ணமாவது அவனதுகலையிங்கு கறுப்பாயிருக்கையாலும் வெள்ளை கறுப்புக் கூடின பேத கலைகளாலே பண்டு பலாதி பூவுகள் பலவர்ண

[illegible]

[illegible]

[illegible]

௭-வது-அத்தியாயம்.

மாத்வாதிமதம்.

உஎஅ. [illegible]

[illegible]

செய்கையாலுமெல்லாங்கன்மத்துக்கிடாகையாலுமெல்லாப்பிரவிர்த்திவிர்த்திகளுங் கன்மத்தைக்கொண்டு நடக்கையாலும், என்விதி நான்செய்தகன்மம் என்புண்ணியம் என்பாவம் ஒன்றுநினைக்க ஒன்றுசெய்யவேறொன்றாகையாலும், வேண்டுமென்றது வேண்டாமலும் வேண்டாமென்றது வேண்டியும் பலாத்காரத்திலே புசிப்பித்தும் இதம் அகிதம் துக்கஞ் சுகஞ் சுகந்துக்கமாகையாலுந் தரித்திரஞ் சம்பத்து தீர்க்காயுள் அற்பாயுள் சன்மார்க்கம் அசன்மார்க்கங் கோபங் குரோதம் இப்படி அனந்தகோடி பேதங்களாகையால் கன்மமேபிரமமென்றறிக.

உஎஎ, வினைப்பயனைவெல்வதற்குவேதமுதலா
மனைத்தாயநூலகத்துமில்லை-நினைப்பதெனக்
கண்ணுறுவதல்லாற்கவலைபடேனெஞ்சேமெய்
விண்ணுறுவார்க்கில்லைவிதி.

என்றது, வினைச்சொரூபமாகிற கடவுளே சொரூபம். கன்மம், விருத்துசஞ்சிதாதி முதலான அனந்தங்கன்மமாய் விரிகிறது தடத்தலட்சணம். இதின் வசமாய்ச் செனனமரணப்படுவது பந்தம். இந்தகன்மம் பக்குவப்பட்டுச் சொரூபநிலைபதிந்து தானில்லா தயிக்கமாகிறதே முத்தியிலே என்றறிக. தானென்பதென்றுண்டோ அன்றுநும் வினைவிடாதென்றறிக.

எகூ-வது-அத்தியாயம்.

காலவாதிமதம்.

உஎஅ. காலமெனுங்கிழவரினைக்கழியவுமேதேதுமிலே
யாலதிமுலமர்ந்தவருமரிபிரமாதிகளொவருஞ்
சிலமுடைச்சிரு...தற்றிகழ்வனவாகச்சுழற்றித்
தூலமொடுசூக்குமமாய்த்தொடர்ந்துதொடர்ந்திடுவருமால்.

உஎகூ. ஊழியுமாய்க்கற்பமுமாய்யுகங்களுமாயாண்டாகி
வாழியதிங்கள்களுமாய்வாரமொடுநாட்பக்கமுமாய்
நாழிகளாய்ராசிகளாய்நாளிகிநாழிகையாய்ச்
சூழுலகமுயிர்காலசக்கரத்தாற்சுழற்றியிடும்.

உஅய. கணக்குநடிம்பிடமித்தினையிருடிகளுநாழிகையினட்டிங்க
ளிணைந்திடுமொன்று நாளுநூறதன்மேன் முப்பதோடிரண்டா
யிரத்தா, லிணைந்ததுகலியாந்துவாபரமிருமைமும்மையாந்தி
ரேதைநாற்கிரேதை யிசைந்தநற்சதுர யுகமொன்றிரண்டா
யிரத்திறைப்பிரமனுக்கொருநாள்.

உஅக. முன்புபோலன்றேட்டிகளாண்டாகமொழிதரு நூறாண்டி
லயனுங்கன்படமழியுந்தனதாருபகலிற்சகலமுமழிதரும்பி
ரமன், பின்மோசாயிரத்திற்பெரியமான்மழியும் பெரியமாலுர.

துகோடியினி, லன்புருத்திரனுமடிதருமகேசன் சதாசிவன்று
தலுமயங்குவனமே.

உஅஉ. ஆதலாற்முழுதுந்தோற்றின்றழிய வழியிலாக்காலமாமப
ரத்தி, னேதமில்லசமேழுமுதுமென்பதுதானெவர்க்குமேற்
றிடப்பகர்ந்திடுவர், பேதகாலத்திற்கலியிலுக்கியப்பாய்ப்பே
ரியவனைகவருத்தியரிசன், கோதவுங்கட்டகயொத்திடின் முழுது
மிப்படிக்கொக்குமென்றறிவீர்.

கலியுகநடக்கைவெகுவாயுண்டு. அது இரட்டிற் காலவாதத்திலு மனுவிருந்தானத்திலும் உண்டென்றறிக. இதினாற்றற் தொகையாகச் சொல்வது பஞ்சமூர்த்திகள் முதலெண்ணிறந்த சிவாசிகளுங்காலத்தின்கண்ணேயிறந்தமேபாய்த் திரும்பவருமுண்டாய் பூட்டைபோல வருகையாலுங் காலத்துக்கு இத்தனையாயுள்சென்றதென்று ரூபபின்மையில்லாமையாலு மெல்லாத்தன்கண்ணே கதியத் தானென்றிலழியாமலும் இருப்பதால் காலமே பரப்பிரமமென்றறிக. இனிச்சொரூபமாவது நித்தியமாய்க் கண்ணுக்குக்காணுமலொன்றுகிறபது. தடமாவது நிமிஷமுதல் இலக்கமில்லாத காலமாய் விரிகிறது. பந்தமாவது சிவாசிகளெல்லாம் இதிலே செனனமரணப்படுவது. மோட்சமாவது காலங்கடந்த கடவுளைச்சேர்வதாம் இதற்குவெகுவாய் மறுப்புண்டென்றறிக.

எஎ-வது-அத்தியாயம்.

மந்திரவாதிமதம்.

உஅங. மந்திரத்தாலமைத்திடவேவானவருமேவந்திடுவர்
மந்திரத்தால்வசிகரமாமுதல்வசிகள்வந்தெய்து
மந்திரத்தலாக்கியளித்தழித்திடலுமாக்கியிடு
மந்திரத்தின்வலியவர்காண்வானவருமானவர்தாம்.

உஅச. மந்திரவாதகத்தேவான்முதலாம்பூதங்கள்
மந்திரவாதகத்தேமன்னுசராசரங்களெல்லா
மந்திரவாதகத்தேவரம்பில்லாஞானமது
மந்திரத்தின்தன்பெருமையாவர்களுமறியாரால்.

உஅரு. மூலமானதத்துவன்மையுணரவிப்பொழுதேமுத்தி
யாலமுண்டானமாலுமயனுமிப்படியுணர்ந்தே
சாலமாவிறைவராகிச்சமைந்ததுசகத்துக்கென்று
லேலுமந்திரவாதத்தேயிருமையும்பெறலாமன்றே.

உஅகூ. பாரகத்திலிருக்கவும் பரகாயமானதுபாவு
நீரகத்திலிருக்கவுமெய்யினைத்திடத்தினிலேயும்.

போர்க்கத்தினிப்பெயலெய்யம்பொருளன்றுபோன்றமதேதவு
மாசத்தேசெமத்திக்கவுமில்லைமந்திரத்துவரெல்லமே.

என்றது, மந்திரங்களைச்செபித்துப் பிரமாமுதலான தேவர்களைச் சொல்லிய மந்திரத்தால் வசீகரணமுதலாய அஷ்டகர்மங்களுமந்திரத்தாலாக்கியழித்திடவும் மந்திரத்தின்வலியால் தேவர்களுமனிடருமந்திரவாதமோ, ய தேகத்திலே ஐந்துபூதங்களுஞ் சராசரங்களும் ஜீவன்களுமுண்டாயிருக்கும். அம்மந்திரத்தின்பெருமை யாவராலுமறியவொண்ணாது. மூலமாகத் தைசெபித்துப் பிரமா விஷ்ணு வாதிகளும் ஸ்ரீசரிருக்கிறதும் பூமியிலெந்த இகையமைதிருக்கவும் பரகாயப்பிரவேசமாகவுந் திரிமூர்த்திஇருக்கவும் மண்ணிலே புதைத்திருக்கவும் நினைத்த விடத்திற்போகவும் உயிர்நிலையெல்லாம் தேவலோகங்களிலேபோகவுங் காமரூபங்கொள்ளவுமிப்படி வேறாமாந்திரமுள்ளனவாகவும் கொல்லப் பிழைப்பிக்கச் சுபாஷுபங்களுக்கு சாமர்த்தியங்களும் இப்படிச்செய்விக்கிறது மந்திரமாகையால் மந்திரமே பிரமமென்றறிக. இனியிதின் சொரூபம் மூலமந்திரம் இந்த மூலமந்திரமொன்றுமே விரிவாயெழுகோடி முதலான மந்திரமானது நடத்தலட்சணம் இந்தமந்திரத்தின்வழிக்கல்லமற் சொனைப்படுகிறது பந்தமிலை இந்தமந்திரங்களை விதிப்படி செபித்து தேவத்துவமடைவது முத்தியிலையென்றறிக.

௭௮-வது-அத்தியாயம்.

யந்திரவாதிமதம்.

௨௮௭. இயந்திரமனேகந்தன்றுளெய்துமெட்டானைக்கம
யந்திரமுபுத்திமுத்திபெனகவிதிற்பிறவேரக்கொள
மியந்திரந்தன்னிலேதுமியந்திரமுறைமையால —
நயந்தனையுணராமுடற்கரதுவாகரான்றே.

இப்படியந்திரபேதங்களாவது திரம்பாசக்கரம், வாலேத்திரிபுரைபுவனேசக்கரம், வயிரவசக்கரம், வீரபத்திர விநாயக சண்முக காளி துர்க்கி முதலான சத்திபேத சக்கரங்களும், சூரியசந்திரர் முதலான நவக்கிரக யந்திரங்களும், சுதர்சனசக்கரம், சர்வதோபத்திர சக்கரம், விஷ்ணுசக்கரம், நாசிம்மசக்கரம், இராமசக்கரம், இலட்சுமிசக்கரம், அநுமசக்கரம், இப்படி சகலதேவர்களுடைய யந்திரங்களும் கையடங்கேசக்கரங்களும் அநேகயந்திரங்களும் ஆகிய இதின் புனச்சரணை இதின் செபங்கள் இதின் ஆவாகனஸ்தாபன சந்தான சந்நிரோதன அவகுண்டனங்களுடனே பஞ்சசுத்திசெய்துக் கொண்டு மந்தக்கன்முதலாக் கெந்தசக்கர மெந்தயந்திர மெந்ததந்திர மெந்தவிசாலாசமப்படியே புனச்சரணைசெய்து பூசைசெய்தால்வேண்டின காரிய மெல்லாமாமென்றறிக. இதுவெகுவிஸ்தாரமாம் இதைச்சுருக்கமாகச் சொன்னதேன்றறிக. இதின் சொரூபமாவது மூலமந்திரமாகிய பிரணவத்தினின்றிப்பாவது அனந்தகோடி யந்திர மந்திர தந்திரங்களாய் விரிகிறது, இவ்விபந்தமா

வது இந்த யந்திரமே நமக்கான புனர்போகமமென்றறியத்தக்க போவது இனி முத்தியாவது இந்த யந்திரசாஸ்திரப்படி பூசைசெய்து புனச்சரணை செய்து தக்கதேவதைகளை யடைகிறதென்றறிக.

௭௯-வது—அத்தியாயம்.

அவிழ்தவாதிமதம்.

௨௮௮. சோதநுசெம்புதன்னைச்சுவர்ணமாக்கிறதுசேர்க்குந்
வேதகநுசெய்யுமாபோல்வெம்பெருங்காயந்தன்னை
வேதகமருந்தாற்செய்துமேலுஞ்சமுத்தித்தி
நிர்க்கரைகுந்தகாதுநாதேவாகுமென்றே.

௨௮௯. ஆக்கமுளதனைமாமேவைடத்தவமருந்துக்கெந்தத்
தாகமோகாதிகாதநுக்கதனமுதலாயமாற்றி
யேகனுக்குமாறப்புக்கிருந்திடவனைத்தகரணி
லாகமேவதகமாயிவைத்துறுமாதகரவர்.

௨௯௦. வெறித்தகாயத்தோர்க்குவிக்குமெய்ப்பொருளுணர்வாம்
பொறித்துத்தானைத்தாதுப்பொருவில்லாக்காயந்தன்னிற்
பொறித்தமலேர்வெப்புமெபொருத்தும்பத்தசலோகம்
செறித்துப்பொன்றுக்கக்கலுமில்லைமயக்கமாமே.

௨௯௧. பாவுகாரவெங்கிச்செல்லாம்பெற்றிடப்புனிக்கவாரும்
விரனிகுந்தியேரவெம்கிம்வென்றிலாக்கன்
கருதருசாயம்பின்னைசல்வருசகலமுந்து
வரியகமருத்தேபாவமாய்ப்பொருள்வேறுமன்றோ.

என்றது, அவிழ்தமாகிற கண்டிலம் பிண்டி பேதங்களை சகலிவாதிகளுக்கும் புசிப்பாயிலே மெழுகையாதும், சீக்கி முதலான பாஷாணவிஷயோகமுங் கொல்லுகிறது பிழைக்கிறது சகலவியாதிகளைநீக்கவும் உண்டாக்கவும் கோடாநுகோடி வித்தைகளாகவும் வித்தைகளைத்திரிக்கவும்அபிராமமா [illegible]யும் அன்னமாயுங் கல்வி கேள்வி யோகஞான தாரிஜிருந்தப்பு காயசித்திபெறவாக்குகிறதி காயசித்தி நிற்கவுள அப்படியே சொக்கவுஞ் சராசரங்கள் பசி[illegible]ப் பிழைப்பிக்கவும் அன்னசக்ததெளாகவும் பிழைக்கவும் வியாதிநீக்கவும் உண்டாக்கவும் இப்படி மருந்தினுடைய பேதஞ்சொல்லிலெல்லாமெல்லா முறைமையாகச்சொன்னதென்றறிக.

சொரூபம் மருந்துகள். தடமாவது இந்தமருந்துகளொன்றினைத்தலிதமாய் விரிகிறது. பந்தமாவது, இந்தமருந்தின் வழிப்படாதிருப்பது. முத்தியாவது, இந்தமருந்தின்வழிப்பட்டதென்றறிக. இப்படிச்சமயங்களொன்றுசொ

ன்னதொன்று சொல்லாமல் வேறுவேறாக அதுவதுவே பிரமமாய் பாமங்க ளைக்கண்டித்துத் தன்சொம்மதங்களை நிறுத்துமென்றறிக. ஆகையா லிப்படிப்பலசமயமானதெல்லாமொரு ஊருக்குப்பலவழிபோலுஞ் சமுத்திரத்துக்காறுகள்போலும்பாலொன்றாய்ப் பசுக்கள்பலபோலும் மலையொன்று வழிபல போலும் மோட்சஞ்சேருகிறவிடமொன்றாகிலும் போகிறவழிகள்பலவாமென்றறிக. இந்தத்திஷ்டம் ஒன்றுக்குப்பலவாகிலுந் தான் குறித்தவிடத்திலே அ ப்பாமல் நிச்சயமாய்சேரும்போல அந்தர்தமதங்களை நம்பிவழிபடிலக்கமதந்தே வதை பதங்களைச் சேர்க்குமல்லாமல் பிரமத்திலே சேர்க்காதாகையால்முன்னதிஷ்டமாகாதென்றறிக. இந்தத்திஷ்டமாருக்கென்னில் ஏண்ணிறந்த ஜென்மங்களெல்லா மதங்களிலின்று பாபட்சபமா யிருவினையொப்பு மலபரிபாகம் வந்து மோட்சவாஞ்சையடைந்து பிரமத்தைவிரும்பினவனெந்த மதத்திலிருந்தாலும் பிரமத்தையே யடைவனென்றறிக. இனி யெல்லாச்சமயங்களுமொன்றாயிருக்கிற அதிபக்குவனுக் கெப்படி யிருக்குமென்னில் வித்து ஒன்றாயிருக்க அது சாகு மூல பலாதிகளுக்கு நாமரூபக்கிரியைகள் வேறாயும் இருசிகள் வர்ணம் ரூபுகள் தொழில்கள் வேறாயு மிப்படிவேறுவேறான விதமெல்லாம் வித்திலே தோன்றிப் பலவாம்போலும் ஒருவன் தேகத்தில் ஆத்மா வொன்றாயிருக்க அந்த ஆத்மாவுக்கும் அவயவி அவயவங்கள் தத்துவங்களெல்லாம் வேறாயும் நாமரூபக்கிரியைகளும் அதின் சிவன்களும் ஆத்மாவை யல்லாம லெய்துவது சுதந்தரமாய்ச் சிவித்தும் ஆத்மாவையல்லாமல் பிரத்தியேகமவயவங்களழிந்து மிப்படி யிருந்தாலுஞ் சிவன்போகிறபோது எல்லாங்கூடப்போயும் வருகிறபோது எல்லாங்கூடவந்தும் எல்லாத்தத்துவங்களிலும் ஒரு சிவன்தானே யிருந்துவேறுவேறாய்த் தத்துவங்காண்பித்தாற்போலும், பொன்மண்நூல் காற்று இதுகளிலேபணிகள் கடங்கள் படங்கள் அவாந்தரத்திய மிதுகள்முதலொன்றாகிலுமிதுகள்காரியப்பட்ட விடத்தில் நாமரூபக்கிரியைவேறானாற்போலும், விளக்குஒன்றாகிலும் ஒளிஉஷ்ணங் கிரணம் நாம ரூபக்கிரியைவேறாகிலும்விளக்கானவிடத்திற்போய்விளக்கேற்றுமிடத்தில் வந்ததுபோலும், எல்லாசமயங்களும்பிரமந்தானே அத்தனைபேருங்கொண்டு நாமரூபக்கிரியைவேறாய்நடத்துமெல்லாம் பிரமசொரூபமாமேயென்றறிக. இது அனுபவிகளால் அறியலாமென்றறிக. இந்த அனுபவிக்குச் சமயங்கள் முதல் சகலமும்வேறல்லவென்றறிக. எல்லாச்சமயங்களிலு மொவ்வொருசமயத்துக்குத்தானேசிருட்டிகள்பேதமாகச்சொல்வது உகாந்தபேதங்களாலேபேதமானதென்றறிக.

தத்துவநிஜாநுபோகசாரம்.

இரண்டாவதுவாதிகள்சமயம்-முற்றிற்று.

ஆ - அத்தியாயம் - ஏகம் - இ-உதாரணமுட்படச்செய்யுள்-சாகை.

உ

ஓம்பரமாபரப்பிரமணேநம.

தத்துவநிஜாநுபோகசாரம்.

1.—பூர்வபாகம்—கர்மகாண்டம்.

——)*(——

- ஆம் - அதிகாரம் - சங்கற்பப்பிரகரணம்

முதலாவது-அத்தியாயம்.

தீர்த்தசங்கற்பம்.

தீர்த்தத்தாற்சிதையார்வினையொன்றிலைத்
தீர்த்தத்தாற்செறியாகலமொன்றிலை
யேர்த்தத்தோமிருப்பதுமொன்றிலை
தீர்த்தத்தேதிகழ்முத்தியுமென்பரால்.

என்றது, காசி, இராமேஸ்வரம், கும்பகோணம், பாபநாசம், கங்கை யமுனை, சரஸ்வதி, மணிகர்ணிகை, கோதாவிரி, குருக்ஷேத்திரம், புண்ணியகோடி, துங்கபத்திரை, பலபத்திரை, மாயா, மதுரா, அவந்திகாபுரி, கேதாரம், நிலதண்டம், நேபாளம், இமவந்தம், காவேரி, கிருஷ்ணை முதலான தலங்களுந் தீர்த்தங்களுமாடி தீர்த்தமூர்த்திகளையுஞ் சேவித்துச் சமுத்திரஸ்நான மகாதீர்த்தங்களிலே உத்திராயணம், தட்சணாயனம், கிரகணகாலம், சனித்திரயோதசி, துவாதசி, அமாவாசை, பூரணை, ஏகாதசி, பிதுர்திவசம், வருஷசங்கராந்தி, மாசைசங்கிராந்தி, ஆடி, ஆவணி, மூலம், தீபாவளி, மகாநவமி, உகாதி, கேதாரவிரதம், அனந்தவிரதம், விநாயகசவுத்தி, கோகுலாஷ்டமி, கார்த்திகை, மார்கழிதிருமஞ்சனம், மாகஸநாயசந்திவராத்திரி, முக்கிய நட்சத்திரம் இதுமுதலான விசேஷ நாள்களிலும் பண்டிகைகளிலும் ஸ்நாநஞ்செய்வித்தாலும்வித்தானுசாமமாய்த் தானம் பரோபகாரங்களையுஞ் செய்வித்து ஸ்நானஞ்செய்யும்போது நூறு ஆயிரமென்று முழுகியும் ஆயிரம் பதினாயிரமென்று சாவித்திரி, காயத்திரி, அசபை, பஞ்சாட்சரி இதுமுதலான செபங்களைச்செய்தும் மரணமானவர்களெலும்பை முக்கியதீ

ர்த்தங்களிலேபோட்டும் பிண்டி, கரணம், பெயிகரணம், அந்திஷ்டைகள் செய்துந் தெரிசனபரிசனங்கள் செய்தும், தீர்த்தங்களை உபாஸ்திக்கச்செய் தும், இதத்திலே பாபட்சயமும் வியாதிமுதலான பீடைகளும் நாசமாய்ச் சுசித்தநுமைச் சர்வசௌபாக்கியருமாய்ச் சகலருக்குந்தயாளுவாய் மோட்ச மாகிற சொற்காதி பதங்களிலிருப்பார்களென்றறிக.

உ-வது-அத்தியாயம்.

அர்ச்சனசங்கற்பம்.

சிவார்ச்சனைசெய்யப்போகும்போது அருகிருதயத்திலேழுமுர்த்தனைசா திசீரசத்தித்தத்தாவன்முதலானதுஞ்செய்து பின்பு நடாகம் ந்திதிதகளில் லையநுஞ்செய்து சுவஸ்திரத்துடனிருந்து விபூதியொதமானமெளகமந்திரங் களினால் சிரசு, முகம், இருதயம், குய்யம், பாதமிந்த நுத்துதரோங்களிலுமி அமுதலான சர்வாங்கத்திலும் சொருதிபஞ்சப்பிரணவமந்திரங்களினாலேயுதொ ஞ்செய்து பின்னு மந்திரவசத்தாக நாசாதுபத்துதாம் அறுபெயரா கச்செய்து உத்தானமுஞ்செய்வது ஸ்நானமாமினித் திப்புண்டரம்-கக-கக-அ- இந்தத்தானங்களிற் றரிக்கும்போது அந்தந்தத்தேவதைகள் மந்திரங்களையு ஞ்சொல்லித்தரிக்கவேண்டும். இனி அறுமிகை பத்திமைதநமினி இந்த-கூ-ம் அகார உகார மகாரமூன்றுகும் இத்தவிரைமேலே திரிபுண்டரமிடுவது பின்பு உருத்திராட்ச கற்பஞ்சொல்லுகிற விதிப்படியந்தந்த ஸ்தானங்களில் மந்தி ரவசத்தாக உருத்திராட்சந்தரிப்பது.

௩-வது—அத்தியாயம்.

பஞ்சாட்சர முதலானமந்திரங்கள்.

பஞ்சாட்சரமந்திரங்கள் முதலானது அறியவேண்டும் முந்த சடாட்சரசித்தி அரியாதிமந்திரசித்தி முக்குமமனிற மாத்திருகா சக்திசோத் தானை கூர்மசக்கிசோத்தானை இலிங்கோர்த்தனை "மத்ருகை,, ஸ்தானமா னமாசக்கிசோர்த்தானை மந்திரோர்த்தனை மந்திரமுசத்தானமாய் பஞ் ச்சுச் சுத்தப்பிரசாத மூலப்பிரசாத தத்துவப்பிரசாத ஆதிப்பிரசாத அந்த ப்பிரசாத இந்தச் சிருஷ்டிவிதருபமான பஞ்சமந்திரங்களும் பஞ்சநாமவரு பஸ்திதி மந்திரங்களும் ஸம்மார ரூபத்திரேதிமந்திரங்களும் பஞ்சப் பிரணவ மந்திர மூலஸ்தான சூக்ஷமமாயாக்கியப் பிரசாத இந்தவைத்த மந்திரங்களும் பஞ்சாஸ்திரமந்திரங்களும் பஞ்சபிரமமந்திரங்களும் காயத்திரி பிறுஞ்செ ய தட்சணாமூர்த்தி கிகைண்ட சரப வீரபத்திர விக்கினேஸ்வர விசாக வித் யேஸ்வர பிரம விஷ்ணு சூரிய வயிரவாதி மகாமந்திரங்களும் அத்தி சாமுண்

305

இலட்சுமி, கௌரி, புவனேஸ்வரி, அந்தகசங்கேஸ்வரி, அஸ்வாரூடி, திரிபுரா ம்பிகாதி, மகாசத்தி, மந்திரங்களுஞ் சித்தசாபாசத்தி சாபமேருதந்திரசாகினி, தந்திரதாரிணி, தந்திர கூகியர், தந்திரசல்லிய தந்திராதிசித்தமந்திரங்களும் திராவிடாதி லௌகீகதேசபாஷை மந்திரங்களும் விசேஷித்து நடாங் கக்கிரமத்தில் நமஃ, ஸ்வாகா, வஷட், வௌஷட், பட்டுஹும் என்கிற ஆறுபஞ்சவப் பிரயோகங்களும் வெள்ளை மஞ்சள் இரத்தம் படிகஞ் சாமளங் கறுப்பு இந்த க்கிரமத்தில் இருதையாதி அங்கவர்ணமந்திரங்களும், இனிப்பஞ்சாங்கமந்திரங் களுக்குப்பல்லவமந்திரங்களுடையவிதிகளும் அங்கங்களை மந்திரங்களுக்கு அங் கங்கற்பித்துக்கொள்வது நிச்சயித்துப்பின்னு மிந்த ஆறுவிதபல்லவ மந்திர பேதங்களைச்சாத்திரப்படிச்சொல்லில் விரிவாமென்று காமமாத்திரஞ்சொ ன்னதென்றறிக. இனியுள்ளமந்திரங்களுக்குள் முக்கியமான பிரணவம் பரப் பிரணவம் அபரப்பிரணவமென்றிரண்டுவிதமாம் இதிற்பரப் பிரணவமானது வாக்கியமானசத்தியருஜூருதிவிலக்ஷணமாம். அபரப்பிரணவமானது, வாசகமா ன பிரமாதிபஞ்சதேவதை பஞ்சவர்ணமான அகாராதிபஞ்சாக்ஷரம் அண்ட காதிருதிமுதல் ஆறு ஓங்காரம் இவ்வோங்காரமே பிரமன்முதற் பிபலீகாந்த வரையாயுள்ள வுயிர்களும் மற்றபதார்த்தங்களுமாம். இதேதருபமாம். இனி ப்பரப்பிரணவஞ்செபிக்கும்போது பிரமரிஷி காயத்திரி தேவி சந்தஸ் பரமசி வன் அதிதேவதை அம் பீஜம் உச்சத்திலங் கிகை இப்படி மோக்ஷார்த்தமா ன விநியோகமாக முதலுச்சரித்து பேலே மந்திரத்தால் காரியஞ்செய்து தேசவியாசம் தேசவியாசமுதலியமந்திரங்கள் விஸ்தாரமாயுண்டாகிலைல் லாஞ்சொல்லில்விரிவாமென்றறிக. இதின்பிறகு உலகமெல்லாந்தாயமின்ன டம்போல் பிரணவசொரூபமாய்த்திகழ்கின்றது வதுபந்தானத்திலாவது அல்லது மூலாதாரமுதற்சக்ரமேதத்திலாவது அல்லது சந்திரமுரூமதந்திரமுதலி ததியுறன் சகரமுமவித்து சித்தமானிதும் அல்லது இருதயகமலக்குதிசமமே சூரியாக்கினி மண்டலத்திலாயத்திலாவது மகேஸ்வரதியானம் கைகூடாவி டில் பத்துலட்சம்செபம் புனர்ச்சரணஞ்செய்தால்பின்புபிரணவமந்திரஞ்சித் திக்கும் சித்திக்கில் சகல பாபட்செயம் கட்கனி சித்தி அக்ஷட வைஸ்வரியமு ம் எண்ணினதெல்லாம் கைகூடுமென்றறிக. உள்ளமந்திரங்களில் ஆக் மப்பிரசாதமாகிறதே சர்வ மந்திரங்களிலும் இரேசகபூரகமாகிறபிராணாயாம மூலமாயாவிருத்திகளுடனே கூடிச்சஞ்சரித்து அம்ச சோக ஹம்சமந்திர மந்திரமென்றும் அம்சம் மந்திரமென்றும் அப்பாகாயத்திரியென்றும் பெய ரான பிராணாயாம பூர்வமாகப் பின்பு இந்தமந்திரத்திற்கு அம்சரிஷி அ வ்வியத்தகாயத்திரி சந்தஸ் பரம் ஆத்மதேவதை அம் பீஜம் சக்தி சோகம் கீலகம் பரம் ஆத்மபிரசாதார்த்தமான விநியோகமென்று ஸ்மரித்து பின்பு கரநியாசம் அங்கநியாசம் அந்தரியாசஞ்செய்து பின்பு ஒரு நாளைக்கு உதிக்கின்ற ஜெபம் அஜபாகாரதேவதைக்குமறுபித்தால் மூலபஞ்சா க்ஷரம் முக்கியமாகும் இம்மந்திரஞ்செபிக்கும்போது அருகுமாய்-௯-முதற் கோடிபரியந்தமிலக்கமும் ஜெபமாலிகையிலக்ஷணமும் ஜெபமாலிகைமணிவி

நிகள்

சேஷமு மங்குஷ்டமாதியங்குலியிலக்ஷணமும் உச்சாடனமுதற்கன்மவியவகாரங்கள் திதி வாரநக்ஷத்திரகரண யோகங்களிற் ஜெபமாலைகள்ஸ்தானவிசேஷமானவிடங்கள் தீர்த்தவிசேஷங்கள் இதுமுதலாகவனேகமுண்டு இந்தப்பிரமாணங்களில் விவேகசிந்தாமணி சித்தாந்தபடலத்தில் விதிப்பிரகாரமிருந்து புனர்சரணைசெய்தால் இகலோகபரலோகங்களில் சித்தியாகாதகாரியங்களுஞ் சித்தித்து பஞ்ச கிருத்தியமுஞ்செய்யலாமென்றறிக. இனிஜெபமாலைக்கு அங்குஷ்டமோக்ஷம் தற்சனியிற்சத்துருநாசம் மத்தியாங்குலியிலர்த்தசித்தி அநாமிகை சாந்தி கனிஷ்டம் இரக்ஷணை மத்தியாங்குஷ்டயோகத்திற் ஜெபமாலைபிடித்து ஜெபிக்கிறதுகனிஷ்டசிவமாம். தற்சனியில்மாலைமத்திமம் அநாமிகாங்குஷ்டமாலிகை உத்தமம் இனிமத்தியாங்குஷ்டத்திற்பாகியஜெபஞ்செய்வது தற்சனியில்பாம்ஸுஜெபஞ்செய்வது அநாமிகையில்மாநஸஜெபஞ்செய்வது பிறருக்குக்கேளாமற்ஜெபிக்கிறது வாசகஜெபம் தனக்குக்கேட்க வுதடுகளசையாமற்செய்கின்றஜெபம் உபாம்ஸுஜெபம்மனதில்தியானமாகமனோசஞ்சலமில்லாமல்செய்கின்றஜெபம் மானஸமவாசகஜெபம் க்ஷுத்திரமுதலான காரியங்களுக்கு உபாம்ஸு ஜெபம் சகல சித்திகளுக்கும் மானஸ ஜெபமாம் மோட்ச மடைதற்கு வேண்டிய கிருவையமாதேதென்றால்,

வாசகவாச்சியசம்பந்தமறிந்து மேல் ஷடாங்கங்களை பிரதமாவரணம் அனந்தாதி அஷ்டவித்தியேஸ்வரர்களை யிரண்டாமாவரணம் உமை சண்டேஸ்வரர் நந்திகேஸ்வரர் மாகாளி பிருங்கிரிஷி கணபதி இரிஷப ஷண்முகரொன்றிற அஷ்டகணேஸ்வரரேமூன்றாமாவரணம் இந்திராதிலோகபாலகர் பிர்ம்மா விஷ்ணு நான்காமாவரணம் வச்சிராதியத்மசக்கரங்களை யைந்தாமாவரணம் பிரகாமாதிசப்தமாதருக்களை ஆறாமாவரணம் அஷ்டவசுக்களை ஏழாமாவரணம் ஏகாதசருத்திரர் எட்டாமாவரணம் ஆதித்தாதிகிரகங்களொன்பதாமாவரணம் இப்படி ஆவரணமுள்ளதான பஞ்சாக்ஷரமந்திராதிதேவதைகளாவரணசகிதமாகவாவது தியானித்துச் செபிக்கவேண்டும். இப்பால் அகற்பசெபம் சகற்பசெபமெனவிரண்டுவிதம்தியானரகிதமாகச்செய்கிறது அகற்பம் தியானயுத்தமாகச் செய்கிறது சகற்பம் இப்படிச் செபத்துக் குவிதித்தகற்பங்கள் வாதுளசுத்தாகஞ் விவேகசிந்தாமணிமுதலான சாத்திரப்பிரமாணமாய் செபஞ்செய்துக் கொள்ளவேண்டும் சுத்தசைவனுக்குச்செவார்ச்சனை அவசியமானபடியினால் மரத்துவேரில் வார்த்ததண்ணீர் சாகோபசாகாதிகளுக்கெல்லாம் பலித்தாற்போலவும், அன்னம் புசித்தாற் சகலேந்திரியங்களுக்குந் திருப்தியாகும்போலுஞ் சிவபூசையால் சகலதேவதாதிருப்தியாகையாற் சிவபூசையேசெய்துமோட்சமடையவேண்டு மாகையாற் சிவபூசாவிதிக்கிரமஞ் சொல்வது முன்சொன்ன தெல்லாம் கியாசங்களும் விபூதிருத்திராட்சங்களும் பஞ்சாட்சரமு மிதுமுதலான மந்திரங்களுஞ்சொல்லியிப்பாற் சிவபூசாவிதியைச் சொல்லுகின்றது.

ச-வது—அத்தியாயம்.

சிவபூஜாவிதி.

சந்திரசூரியமண்டலம்அக்கினிகங்கைகஸ்தண்டிலங்கலசஸ்தாபியம்பொத்தகஸ்தாபியஞ் சாளக்கிராமமிருக்கிறவிடம் இதுகள்முதலான பூசாஸ்தானத்தில் இலிங்காதிஸ்தானமேவிசேஷமென்றுசொல்லுகையாற்சிவபூசைக்குஇலிங்கமயங்கள் சொல்வது. சிலாமயலிங்கம்பிர்ம்மா, இந்திரநீலலிங்கம்விஷ்ணு,இரத்தினலிங்க மிந்திரன், சுவர்ணலிங்கங் குபேரன், இரஜிதலிங்கம் விஸ்வதேவன்,பித்தளைலிங்கம் வாயு,வெண்கலலிங்கம்வசுக்கள், இரணமயலிங்கம் அஸ்வனிதேவதைகள்,ஸ்படிகலிங்கம் வருணன், அன்னலிங்கம்அக்கினி, தாம்பிரலிங்கஞ் சூரியன், முத்துலிங்கஞ்சந்திரன், வெருவர்ணலிங்கம்நக்ஷத்திரம்,மணிலிங்கம் புதன், கற்பொன்மயலிங்கஞ் சுக்கிரன்- வித்துருமலிங்கஞ் செவ்வாய்,மாணிக்கலிங்கம் பிரகஸ்பதி, தாம்பரலிங்கஞ்சனி, குசமயலிங்கஞ் சத்தரிஷிகள், சிலிங்கந்துருவன்,ஸ்தாலவநாமலிங்கம்மார்க்கண்டன் தற்பரமயலிங்கம்வசிஷ்டன், சதாசிவநாமலிங்கஞ்சனக்குமாராதியோகிகள், பிரவாளமயலிங்கஞ்சேஷாதிகள், அயோமயலிங்கம் ராட்சதர்,திரிபுலிங்கம் பசாசுகள்,திரிலோகமயலிங்கம் குய்யகர், வச்சிரமயலிங்கம் மாத்தியகர்,பிரஸூநமயலிங்கம்மன்மதன், நாளிகரமயலிங்கம் இலட்சுமி சரஸ்வதி சசிதேவி மத்துருகாதி சத்திதேவதைகளு மற்றுமுள்ள தேவரிஷி முனி ராட்சதர்களும் இவர்கள் முதலான பேர்களெல்லாம் வேறுவேறு லிங்கங்களைப்பூசைபண்ணித் தங்கள்தங்கள் பதங்கள் பெற்றுச்சுகத்திலிருப்பார் இனிக்கிருமிகீடமிருகபசுபட்சிமுதலான ஜீவராசிகள் சயம்புலிங்கம் வாணலிங்கஞ்சலலிங்கஞ்சந்திரனலிங்கம்பிராணலிங்கமென்று ஐந்துவிதமாம்.இதுகளைத்தங்கள் தங்கள் சத்திமாத்திரம்பூசைசெய்து கதியடைவார்கள்.

இனிமனுஷாதிகள் முதலானபேர் பூசைசெய்யும்போது தேசகாலவ்தாநாதிகளாலே தாந்திரிக வைதிக மென்றிரண்டு விதமாம். இதில் அந்தரசௌசம் பாகியசௌசமென்றிருவிதமாம். இது சொடசமான பலகிரியைகளாலே ஆத்மசுத்திஸ்தானசுத்தி திரவியசுத்திலிங்கசுத்திமந்திரசுத்திஆகும். இதிற்காலைக்கடமுடிவாய்ச்செய்பவிக்கிறது சௌசாசமனம்ஸ்நான பஸ்மருத்திராக்ஷாதி கவசங்கள்பூண்டு ஜெபங்கள்செய்வதே ஆத்மசுத்தி. இனி சம்மார்ஜனாலுலேபனம்மொக்குவர்ணபேதம்கந்தபுஷ்பதூபாதிநிர்மலோபகரணத்தாலே சவுக்கமத்தியமலங்கரிக்கிறது தானசுத்தி இனி ஜல புஷ்பாக்ஷதை திரவியங்களைப் பார்த்து பிரோக்ஷணத்தாலே பஸ்மாக திரசலத்தால்புரோக்ஷிக்கிறதே திரவியசுத்தி இனி அநாமிகைமத்திமைநடுவே புதிதானபுட்பமெடுத்து அங்குஷ்டதற்சனிகளில்முதல்நிர்மாலியந்தள்ளிமூர்த்தினதற்சனியிரற்பூவாலே லிங்கபீடத்தில்ஜலத்தைதப்பிரட்சாளனம்செய்கிறது லிங்கசுத்தியாம் இனிச்சகலபூசாசித்தியம் ஓம்நமசிவாயசுவாவென்றுச்சரி

கிறது மந்திரசுத்தி இப்படிப்பஞ்சசுத்திகளுஞ் செய்துபின்பு அஸ்திரமுத்தி
ரை சக்கரமுத்திரை மகாமுத்திரை சோதனமுத்திரை ஸம்ஹாரமுத்திரை
பஞ்சமுகிமுத்திரை சுரபிமுத்திரை திவ்வியமுத்திரை முதனிகாமுத்திரை
பத்மமுத்திரை சகர்ணமுத்திரை சத்திமுத்திரை வீசமுத்திரை சாந்திமு
த்திரை ஆவாகனமுத்திரை மனோரம்பியமுத்திரை தத்துவமுத்திரை இலிங்
கமுத்திரை காயத்திரிமுத்திரை காலகண்டமுத்திரை குலமுத்திரை
நமஸ்காரமுத்திரை யோனிமுத்திரை விசோடனமுத்திரை ஆச்சாதன
முத்திரை இதுமுதலான முத்திரைவிதங்களெல்லாமறிந்து அந்தந்தப்பிர
யோகக்கிரியைகள் வருகிறவிடத்தில் முத்திரைகொடுப்பது. கூர்ம அனந்த
ஸ்திர பத்ம விமல இதுமுதலான யோகாதிபீடங்களில் முக்கியமா
னஸிம்மாசனத்தின்மேல் பஞ்சவர்ணங்களினால் சிகாகாரமாகவெழுதி தர்ம
ஞான வைராக்கிய ஐஸ்வரியமென்கிற நாலுகிரமத்தில் அக்கினியாதி திக்
குகளிற் பாதசதுஷ்டயமாகப் பாவித்தெழுதி இனி இராகவர்த்தப்பிறவை
யரூபமான அதர்மம் அஞ்ஞானம் அனைஸ்வரியம் அவைராக்கியமான நாலு
கிரமத்திற்பூர்வாதி திக்கிற் பாதசதுர்விதமு மெழுதியிதின்மே லனுமாதிக
ளைக் கிழக்குமுதல் எட்டுதிக்கிலு மெட்டுபத்மமாகவும் இனிவாமாதிசா
வபூசமனுத்தமான உருத்திரரை கிழக்குமுத லெட்டுத்திக்கிலு மெட்டுகே
சரங்களாகவும் வயிராக்கியமே மத்தியகர்ணிகையாகவும் இனி வாமைமு
தல் மனோன்மணிகடையாக நவசத்திகளை கிழக்குமுதலெட்டு நடுவுமான
கர்ணிகையிலிருக்கிற பீசங்களாகவும் இதின்மேல் இரவி சசி சிகி மண்டல
மாகவும் இதின்மேல் சத்துவ ரசோ தமோ குணங்க ளாகவும் இதின்மேற்
சிவாத்மா அந்தராத்மா பரமாத்மா வாகவும் இதின்மே லாத்மதத்துவமாக
வும் வித்தியாதத்துவஞ் சிவதத்துவமாகவும் இதுமுதலான தெல்லாங்கற்
பனையாகக் கற்பித்து இப்படிக் கற்பித்தஸிம்மாசனத்தின்மேல் சிவலிங்
கத்தை ஆவாகனம் ஸ்தாபனஞ் சன்னிதானம் சந்நிரோதனஞ் சம்முகீ
கரணமாகிற கிரியையைச்செய்து பின்பு பூசா ஆரம்ப முதல்பூசைமுடி
யுறபரியந்தமும் பிறகூரான பாத்திரத்திற் பூரித்திருக்கிற சலத்தைத்
திரும்பத்திரும்பக் கைகழுவிச் சகலகிரியைகளு மீசுரார்ப்பணஞ்செய்து அ
தின்பிறகு நதி தடாககூபங்களிற் சுவாது மிகு[illegible] வண்ண மிகுக வில்லாம
ல்லசுவாது சலங்களிலே கலக்கிற திரவியங்கள் வெள்ளைக்கடுகு நல்லபு
ட்பங்கள் அறுகு செங்கழுநீர் கோஷ்டம் வில்வமிச்சைவேர் கற்பூரஞ்சி
ந்த ஆறு பாத்தியத் திரவியங்களும் கலந்து பின்பு குசாக்கிரத்தில்வெ
ள்ளைக்கடுகுசிவெநெல்லு க்ஷீர இந்த ஆறையும் அர்க்கிய சலங்களிலே கலந்து
இனிப்பல சச்சூரங்கோஷ்டங்குங்குமம் ஏலங் கர்ப்பூரம்இந்தஆசமனத்திரவி
யங்களை யாசமன சலத்திற்கலந்து இப்படிப்பாத்தியம் பாதாரவிந்தக்கும்
அர்க்கியங் கைபுடம்புகளுக்கும் ஆசமனங் கொப்பளிக்கவும் பாவித்துக்கொ
டுத்துப் பின்பு பஞ்சகவியத்தாலபிஷேகஞ்செய்து பின்புபஞ்சாமிர்தத்தா
ற்செய்துபின்புகோதும்மைபயற்றஞ்சூரணம் கந்தமுதலான லேபனத்திர
வியங்களால் நலங்கிட்டுப்பின்பு இளநீரபிஷேகஞ்செய்து கந்தோதகபுட்

309

போதகமிரத்தினோதகஞ்சுவர்ணோதகம் மந்திரோதகமிதுமுதலானகந்தா
னோதகங்களுமபிஷேகஞ் செய்து பின்பு விதிப்படிப்பிரமாகவிதிவந்நாதி
கற்பபிரமாணஞ்செய்து விபூதிதரித்துப் பின்பு பட்டுதேவவஸ்திரமுதலானசு
பிரசித்திரதிசுகவஸ்திரங்களுந்தரித்துச் சுவர்ணரஜிதப்பட்டுத்திரைஞ்சோ
பவீதமுந் தரித்து கிரீடமுதலான ஆபரணங்களுந்தரித்துப் பின்புஇந்தச்சிவ
லிங்கத்தைச் சதாசிவனைப் பாவித்து அஞ்சுமுகத்திலுங் கலைகளிருத்தும்
படி சித்தியிருத்தி த்யுதி யிந்திரை மேதா காந்தி ஸ்வதி திருதி யிந்தக்கலை
எட்டுக்குந்தானம் உள்ளங்கால்-௨-கணைக்கால்-௨-கிராணம்-௧-உச்சி-௧-ஸ்த
ன-௨-இந்த எட்டுஸ்தானங்களிலு[illegible] சாதனமலை யென்றறிக.

5370

இனிஇரசா-கூர்க்கோ-இரதி-பாலி-காம-வியாபினி-விந்து[illegible]-இக்கா-
ராத்திரி-பிரவி-மேதினி ஏமம்-அமா-ஆக்கலை-௧௬-இதின்தானம் பாயுருக
இலிங்கம்-௧-குறங்கு-௨-முழந்தாள்-௨-கணைக்கால்-௨-பாதம்-௨-கடிகை-௧-
கழுத்தடிப்பக்கம்-௨- ஆக ௧௬ - இதுவாமகலை யென்றறிக. இனிமெய்யாக்கோக
யைவிட்டை தகும்பை மிருத்து ஊபிர்சைத திருட்டா ஆ[illegible]-௮-இதின்தா
னம் இருதயம்-௧-களம்-௧-தோள்-௨-நாபி-௧-மயூ-௧-மார்பு-௧- இ[illegible]
டும் அகோரகலை யென்றறிக. இனி[illegible]
ந்த-௪-மீசானமுகத்திலிரு[illegible] இது[illegible] யென்
றுபெயர் இனி சசினி அங்கதை [illegible]
ஐந்துமுகத்திலும்விபார்த்தமாயிருக்கும் [illegible] என்றுபெயர் ஆக
கலை-கலையும்-௫-முகத்திலுமிருக்குமென்றறிக இ[illegible]
கும்இந்த-௫-சத்தியும்-௫-கலையைப் பிறேரிக்கும் இந்த-௫-[illegible]-௫-யும்
பிறேரிக்கும் இந்த-௫-ம் -௫- தொழிலைச்செய்யும் இதனிக்கலிலை [illegible]
த்திக்கலைநிவர்த்தி பிரம்மாவிருக்கும்படி யிதுஆதிபீடம் இனி அகாரம் ஞானசத்
தி கலைபிரதிஷ்டைமாலுத்தியிது நடுக்கண்டம் இனி உகாரம் இச்சாசத்திகலை
வித்தை உருத்திரசங்காரம் இதுமேற்பீடம் இனிமகாரத்திரோதை சாந்திகலைம
கேஸ்வரன்மறைப்புஇது உள்வட்டம் இனிவிந்துபராசத்திசதாசிவன்சாந்தி
யாதீதகலை அநுக்கிரகம் இது குடுமிலை இனி நாதம் சாந்தியா தீதோத்தரம்
அருள்சத்தி பரமசிவன் இப்படி இசையான் இலிங்க சதாசிவன் பஞ்சகிருத்தி
யத்துக்கும் ஆத்மாமுதலாம் இப்படி உட்பிரம இலிங்கத்தை யறிந்து கலைகள்
[illegible]மாய்த் தியானஞ்செய்து சிவபூசை செய்யக்கடவாயென்றறிக.

இனி இப்படிக் கலாசொருபமான இலிங்கத்துக்கு முன்சொன்னஆபர
ணசகிதமாயிருக்கிற சுவாமிக்கு சந்தனம் அகரு கஸ்தூரி கற்பூரம் பச்சிலைகு
ங்குமம் விளா[illegible]ச்சைவேர் கோஷ்ட மென்கிற அஷ்டகந்தங்களுந்தரித்துசி
வகடுகு வெள்ளைக்கடுகு என்று அரிசி முத்து முதலான அட்சதைகளுந் தரித்
து கிருஷ்ணவர்ணக் கிரமமான நந்தியாவர்த்தம் செந்தாமரைநீலோற்பலமிது
முதலான சத்துவசோதாமத புட்பங்களும் அறுகு துளசிவில்வமுதலானபத்
திரசாலங்களுந் தரித்து கரிய அகரு வெள்ளையகரு குக்கில ஸ்ரீகெந்தம் அரக்

கு விஸ்வப்பழம் நெய் தேன் சக்கரைசங்கற்பூரம்இந்தப் பத்துவிதமுதலான தூபங்களுஞ் சமர்ப்பித்து தயிலங்கிர்தங் கற்பூரமுதலான தீபங்களுஞ் சமர்ப்பித்துப் பின்பு அக்கிரான்னம் பரமான்னம் முற்கான்னங் கிர்தான்னந் தத்தியான்னங் குடான்னமுதலிய ஆறுவிதநைவேத்தியங்களும்நிவேதித்து பின்பு பூகபரணசூரணங் கற்பூராதி தாம்பூலத் திரவியங்களும் நிவேதித்து இப்படித் திரிவிதோபசாரம் பஞ்சோபசாரம் அஷ்டோபசாரந் தசோபசாரஞ் சோடசோபசாரம் இந்தவிதங்களிற் செய்வது இனி௬௰௪-உபசாரமாவது ஆவாகனம் ஆசனம் பாத்தியம் அர்க்கியம் ஆசமனீயம் ஸ்நானம் வஸ்திரம்யஞ்ஞசூத்திரம் பூஷணங் கந்தம் அக்ஷதை புட்பம் தூபந் தீபம் நைவேத்தியம் அமுதவாசனம் கிராசனந் தர்ப்பணம் பலார்ப்பணந் தாம்பூலம்பிரதெட்சணம் நமஸ்காரந் தோத்திரம் புராணபடனஞ் சத்திரஞ் சாமரம் விசிறி மஞ்சஞ் சங்கீதம் நிருத்தம் வாச்சியம் ஆத்மாரோபணம்என்கிற -௬௰௪-உபசாரமுமந்திரஞ்சத்தாகச் செய்வது இதுகளில்லா விட்டாற்சில புட்பங்களினாலேசிரத்தா பத்தியாக அர்ச்சித்தாலு முன்சொன்ன பூசைகளுக்குச்சரியென்றறிக.

இந்தப்பத்தியங்கங்கொண்ட பூசைசிவவிஷயமானசிரவணத்திற்றன் ஞ்சரணபாதசேவை பூசை வந்தனை தாசியம் சக்கியம் ஆத்மார்ப்பணம் என்கிற நவவிதமாயிருக்குமென்றறிந்து பீடத்திற் சிவலிங்கத்துக்கு பாயரங்கபூசையைவிஸ்தரித்துஇகலோக பரலோகபலத்தை யிச்சிக்கிறவனுனுஞ் சகலசிவனுக்குமிதஞ்செய்கிறவனுனுமுன்சொன்னபடியே பூசைபண்ணுவானென்றறிக. இனி நிஷ்காமியாகிற மோட்சவதிகாரிக்கு அந்தரங்கத்திலே முக்கியமானஞான பூசைக்கு உபசாரங்க ளெப்படியெனில் முதலந்தரங்கத்திலிருதயகமலத்தில் சிவதற்மமே கிழங்கு சுஞ்ஞானமேநாளம் அஷ்டமகதைதல்வரியுமே அஷ்டதளம் ருத்திரோ சராதியானவர் கேசரம் வயிராக்கியமேகர்ணிகைபின்பு சந்திரப் பிரபாவ மயமாக இருதய கமலத்தில் -ரவி-சசி-சிகி-மண்டலத்திரய மத்தியத்திற்சத்தென்கிற திவ்யமூர்த்திசித்தாகிறதே தேககாந்தி ஆனந்தமாகிறதேயமுகு தத்துவ உபகற்பிதமான ஆவரணங்களாலேயலங்கிரதமாக்கி ஸ்படிகசடத்தனே யிருக்கிற தீபப்பிரகாசம் போலப் பிரகாசிக்கிற சிவனைபாவித்துப் பிறகு சர்வாதாரமான ஈஸ்வரனே கர்த்தனென்கிற புத்தியேயாசனம் பரமாத்மன் பரிபூரணனென்கிறஇடமே ஆவாகனம் செகமெல்லாஞ் சிவன் ஸ்ரீ பாதமென்கிற தெளிவே பாத்தியஞ்சுகாமபூசிஜப்புவென்கிறஅநுசந்தானமே யர்க்கியம் பரமபவித்திர சொரூபம்நம்மவனென்றி அறிவே ஆசமனம் நித்தியநின்மல னென்கிறதே ஸ்நானஞ் செகமெல்லா மதிக்கிற மித்தி நக்கிரசத்தவித்தையே வஸ்திரம் திரிகுணாதீதமான ஞானமேஎஞ்ஞசூத்திரஞ் சைதன்னியமே அலங்காரம் பிறதியமே யாபரணஞ் சுத்தசிற்சத்தியே அநுலேபனங் காருண்ணியமே யட்சதை பிரணவார்த்தமே சத்திய வசனமாகிய புட்பம் விஷய வாசனையமே தூபஞ் செகத்துற்பத்தியெல்லாம்பாழாய்ப்போஞ் சோதிசொரூபமாகிறதே தீபம் செகமெல்லாங் கபளீகரித்துக் கொண்டிருக்கிற வாத்மாவே நித்திய திர்த்தனென்கிற சமவித்தை நை

வேத்தியந் திரிகுணங்களையு முட்கொண் டிருக்கிறதே தாம்பூலஞ் சோகபாவமே பிரதெட்சணஞ் சமஸ்தநதத்துவங்களையுமீறிநின்ற நிலையே நமஸ்காரம் சிவபரவயிக்யமே விசற்சனம் இந்த உபசாரங்களாலே யந்தரங்க பூசை ரசித்துப் பின்பு இருதயகமல கர்ணிகாமத்தியத்திற் குருவினாலே இப்படி யந்தரங்கபூசை செய்வானென்றறிக. இப்படி ஆத்மார்த்தங்களைபூசைசெய்தானந்தித்து ஆடிப்பாடித் தட்டமிட்டு ஓமங்களையுஞ் செய்வானென்றறிக.

இனிக்கிரமங்கள்நதிதீராதிக்ஷேத்திரங்களிற் றேவதானவாதிகள்பிரதிஷ்டைசெய்தலிங்கங்களான பரார்த்த பூசை செய்யும்போது விடாமற்சீக்கிறதவிருஷபாஸ்கர வீரபத்திர மாத்துருகைகள் ஸ்கந்த க்ஷேத்திரபால பிரம விஷ்ணு ருத்திராதி தேவதைகளை யவரவர் தானங்களிலேபோய் பூசைசெய்வானென்றறிக. ஈசுவரன் கோயிலில்லாமல் வேறேகோயி லிருக்கிற விஷ்ணுவாதி தேவதைகளைப் பூசைசெய்யக் கடவனல்லனென்றறிக. இனித்தான்பூசைசெய்கிற இலிங்கஞ்சொரஸ்திரி கலைகளாலேபோய்வாமற்போனால் அகோரமந்திரம் லட்சஞ் செபித்துப் பின்பு ஆசாரியனாலே விதிப்பிரகாரமாக எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொள்ளவும் விரதபங்கமாதி லோபங்கள் வந்தவிடத்தில் அஷ்டோத்ர சத்காயத்திரி செபம்பண்ணிச் சுத்தனாகிறது இனிச் சகலசற்கிரிகைகளும் நின்மலாந்தக்கரணமாகச்செய்கிறவன் சுத்தசைவனென்றறிக. இனிப்பரம பவித்திரமான சிவபாதோதகஞ் சிவப்பிரசாதஞ் சிவநிர்மாலியம் இதுகள் கொள்ளவும் விபூதிமாலைகள் தரிக்கவும் இதுகள் சற்பிராமணருக்கேயல்லாமல் மற்றபேருக்கெல்லாம் யோக்கியமல்லவென்றறிக.

௫-வது-அத்தியாயம்.

அத்துவாசங்கற்பவாதி.

அத்துவாவடிவாகச் சிவனைப் பாவிப்பது மந்திரமாவது தேசிகன் பெயர் பதமாவது அவன்பாதம் வர்ணமாவது அவனிறம் புவனமாவது அவன்டம்பி தத்துவமாவது அவனுடம்பு கலையாவது உணர்விறந்திருத்தல் இப்படி குருவைத்தியானிக்கிறது சிவன்வடிவாமென்றறிக. இதல்லாமலும் ௫-கலையும்-௫-முடியாம். சாந்திமுதல் நாலும் நாலுமுகமாம். வித்தைமுதல் மூன்றும் உள்முதலாம். பிரதிஷ்டைமுதல்இரண்டும் உந்திமுதலாம். நிவர்த்தி சுமுதலாம் அக்கரங்க ளிந்திரியங்களாம் புவனங்கள் உரோமங்களாம் மந்திரங்கள் நேயத்தோர் தாதுக்களாம் பதங்கள் தசைமுதலாம் தத்துவங்கள் சக்கில நிணமூளை அஸ்திகளாம் சத்திகள் - ௩௰ - ம் - கன்னும் - இப்படிப் பரம்பொருமாகிற சிவன்வடிவென்றறிக. ஆகையாலிதில் தனக்குப்பிரியமானதைப் பாவித்துப் பூசிப்பானென்றறிக.

௬-வது—அத்தியாயம்.

தர்க்கவாதிசங்கற்பம்.

பதம்-பதச்சேதம்-அன்னுவயம்-கர்த்தா-கன்மக்கிரியை-சமாசவிக்கிரகம்-சத்தமதாது-புல்லிங்க-ஸ்திரிலிங்கம்-லிபத்திநானம்-இதுமுதலாகக்காவ்ய விற்பத்திகளுமறிந்து-பிண்டிதார்த்தசாற்ப ரியமறிந்து-அன்னிய கிரந்தங்களுக் கெல்லாம் அர்த்த விற்பத்தி யறிந்து அதின்பிறகு கொளவு-மதிவியாகரண சாஸ்திரமுமறிந்து சத்தசுத்திகள் முதலான விதங்களெல்லா மறிந்து அதின் பின்பு பரிபாஷை படித்துச்-சென்னி பட்டியம்-வரதாரகம்-மனிகாண்டிரைய முதலான வியாகியானங் களுமறிந்து தர்க்க நியாயசாத்திரம் அநேக அவரோகமாயறிந்து சோடச பதார்த்த நிர்ணயங் களறிந்து இசுந்துத் திருஷ்டாந்தர தாஷ்டாந்தர உபமான உபமேயபிரமான பிரமேயவாதசெற்ப விதண்டை யெத்துவபாச முதலான தர்க்கயுத்திக ளெல்லா மறிந்து ஒருத்தரோடுத்தரஞ்செய்யும்போது ஆமென்றதை யல்லவென்றும், அல்லவென்றதையா மென்றும், பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண அனுமானப் பிரமாண உபமானப் பிரமாண ஆகமப் பிரமாண அருத்தாபத்திப்பிரமாண அபாவப்பிரமாண சம்பவப் பிரமாண ஐதிகப்பிரமாணம் - அஷ்டப்பிரமாணமும் ஷட்பிரமாணமும் அறிந்த திதங்களுடனே தர்க்கஞ்செய்யும்போது தர்க்கயுத்தியால் அவன் சொற்களாலே யவன் சொல்லை மறுத்துப்பலதூஷிவுமெடுத்து உதாகரித்துத் தன்சொல்லை நிலைநிறுத்துகிறது தர்க்கவாதமென்றறிக.

௨. தன்பொருணிறுக்கப் பிறர்சொலுக்கிசைத்தருன்றுனி வானியென்பதுதான், றன்சொனற்பொருளை யொழுக் கொருபொருளைமொழிந்திடு றுணிவினற்ரமாங், தன்சொனற்பொருளையழிவுறக்கொடுத்தருன் றுணர்விரோதமமன்றித், தன்சொனுக்குறிவு வந்திடத்தருளோ விடுதல் சன்னியாசமாமதுவே.

எதிரிதன் வினவுக் குத்தரமறியா விழுக்கத்தப் பிரதிஞ்ஞ யென்பதுதான், முதன்மொழிந்ததனொடு பின்னொடு முன்னுந்தன் முறைபற்றும் புனருத்தியாகு, மெதிரிதன்றேல்வித் தனையறியாமை யினைப்பருக்கியோகளும்பிகா, வெதிரிகல்லுரையும் பின்னுரையேவிசைத்த னிரநுயோகக்குறையாமே.

பிறந்த வன்சாமோ வென்றிடச்சாமென்றுரைத்திடல் பெருந்துணிவுடைமை, யிறந்தவர் முத்தியினையவரோவன்றுவேறன்றுமென்டென வகுத்துரைத்தல், இறந்ததே தென்றுல்யாவியிலெனின லெதிரவிசுசொன்றுமற் கோட்டி, 'னிறங்களோதென்றுவுரைத்திடாதொழிக வெல்லியமறைதனிச் சதமே

௰௧. உள்ளன்பிலாரோடு டொழுகனூல் கவன்ற
வெள்ளெலும்பை நாய்கவர்ந்தற்று.

இப்படி வேதாகமபுராணங்களில் வெகுவாகச் சொல்லுமென்றறிக, அஃதெப்படி சகலரிலும் பாத்திரமாகிறது சிவயோகி, அவனும் மனுஷனென்னில் அதற்கு த்திருஷ்டம். ஒரு கடுகத்தனையிரும்பைக் கடலிலே போட்டால் அதுவமிழ்ந்திப்போம், அப்படியமிழ்ந்திபோகிற இரும்பைக் கப்பலாய்ச் செய்து அதில் வேண்டின இரும்புகளைப் போட்டாலுங் கரையேற்றும், அதுபோலச் சிவயோகியாகிறவன் ஓடஞ்செய்த இரும்புபோலாம் அவனைப் பூசை செய்து தானங்கொடுக்கிறபேர் ஓடத்திலேறின இரும்புபோலுமென்றறிக, இரும்பாற் செய்தகப்பல் இரும்பையெடுத்துப்போய் நினைத்தவிடத்திற் சேர்த்தாற்போல் மனுஷனாகிற சிவயோகி மனுஷரைக்கொண்டுபோய்த் தான் வேண்டின மோக்ஷத்தில் விடுவானென்றறிக.

இனித்தானமாவது, அன்னதான முதல் கோடசதானமும், ௯௰௨ அறங்களும். இஃதல்லாம ஏநேகவிததானங்களும், வாலப்பிரமசாரி, வானப்பிரஸ்தன், சன்னியாசி, இவர்கள் முதலான துறவிகளுக்குந் தேவர்கள் - பிதுர்க்கள் தாய்-தகப்பன்-பிள்ளைகள்-பெண்சாதி-அந்தகர்-பங்குக்கள்-கிழவர் அதிதிகள் யாசகர் முதலானபேர்களையும் சம்சாரியிரக்ஷிக்கவேண்டும் பரோபகாரத்தை யுதாசீனியம் தவிக்கவேண்டும். அஃதெப்படி முன் ஞானகாரிபாரி-கர்ணன் குமணன்-முதலான ௨௰௧-வள்ளலும் - ௯ - மனுக்களும் - ௬ - சக்கரவர்த்திகள் முதலானபேர்களும் கேட்டபேருக்கெல்லாந் தானங் கொடுத்தும் தங்கள் தங்கள் மதத்தில் ஆசரிக்கிற பேரத்தன் மதத்திலே யர்த்தப்பிராணனையுமானங்களைக்கொடுத்துஞ் சிவன், விஷ்ணு, பிரமா முதல் தேவர்கள், ரிஷிகள் முதலியோரிவர்கள் அன்புசோதிக்க வேஷமாயிவர்கள் கேட்டவிடத்திற் கொடாதவைகளைக்கொடுத்தும், இப்படி தானங்களைச்செய்து இகலோக பரலோகங்களைப்பெறுகையால் தானம்பண்ணுகிறதே பிரமமென்றறிக.

௮-வது—அத்தியாயம்.

விரதசங்கற்பம்.

சாந்திராயணங் கிருச்சிராயணம் அஷ்டமி ஏகாதசி துவாதசி திரயோதசி அமாவாசை பாட்டியமி பூர்ணை எழுவாரங்கள் சிவராத்திரி ஜெயந்தி சதுர்த்தி தசமி, யிதுகளிலும் ஆடிமாதப்பண்டிகை, ஆவணிமூலம், கோகுலாஷ்டமி, விநாயகசதுர்த்தி, நாகசதுர்த்தி, மகாநவமி, வரலக்ஷ்மிநோன்பு, கௌரிநோன்பு, ஐப்பசிப்பூரம், தீபாவளி, கேதாரிவிரதம், கார்த்திகைபண்டிகை, கந்தர்சஷ்டிவிரதம், மார்கழிப்பூசை, பிள்ளையார்நோன்பு, திருவாதிரை, மாத சங்கராந்திப்பண்டிகை, உத்தராயணம், தைப்பூசம், மகிமாதஞ்சிவராத்திரி, மாசிமகம், பங்குனியுத்திரம், வருஷப்பிறப்பு, வசந்தப்பண்டிகை,

திரைவிசு, பூர்ணை, அஸ்தித்தல் ஏகாதசியிதல்லாமல் மாசசங்கராந்தி வருஷசங்கராந்தி உத்தராயணந் தக்ஷணாயனம் பீஷ்மஏகாதசி பீமஏகாதசி சிரவணத்துவாதசி ரதசப்தமி இதுகளிலொருபொழுதாக அன்னங்கொண்டிருக்கலாயிருந்தும் பலகாரங்கள் கொண்டும் அபிஷேகத்தீர்த்தங்கள் கொண்டும் தயணைபாரணையென்றும் இப்படிச் சாந்திராயண, கிருச்சிராயண விரதங்களைச் செய்தும் தேகங்களைக் கஷ்டஞ்செய்தும் மாதாந்தரபேதங்களாகிற நோன்புவிரதவைராக்கியங்களிலே கஷ்டஞ்செய்தும் தானுஞ்சிவாசார அபிமானங்களாலே பிராணத்தியாகஞ் செய்தும் நிஷேதிக்கப்பட்ட தர்க்கங்கள் நிஷேதித்த போசனங்களை விட்டு ஆகாரம் அன்னபானாதி சாகாதிகள் பலாதிகள் கொண்டு காடுகளில் குகைகளிற் சரித்தும் ஆசிரமங்களிலே சில்லு லாத்த பாதங் ஊர்த்தபாதம் ஊர்த்தசிருஷ்டிகளாயிருந்தும், இப்படிப் பஞ்சேந்திரிய நிக்கிரகஞ்செய்துங் கோபக்குரோத மடக்கியுந் தேசமோ மானங்கள் விட்டும் இதுவல்லாமல் தேவதாராதனையில் இன்னதுசெய்வேனென்றும், ஆகாரனைமுடிந்தாலொழிய வாயிலொன்றும் போடுகிறதில்லையென்றும், அஷ்டவிதார்ச்சனை சோடசோபசாரஞ் செய்வேனென்றும் சிவபூசைகள் கைதப்பினுஞ்சாவேனென்றும் இப்படி வெகுவிதங்களை யனுஷ்டித்து இதுகளாலே தேவப்பிரசன்ன சாபானுக்கிரக சாமார்த்தியங்களுண்டாகையால் விரதநிஷ்டையே பிரமமென்றறிக. இதுவல்லாமல் நவநாதசித்தர் முதலான மதபேதத்தாருஞ் சாஸ்திரபேதங்களாலும் துமங்கம் ஆயிலி கஞ்சாவட்டி பச்சைநாபி விஷம் இரசம் கெந்தகம் பாஷாணங்கள் பல திரவியங்கள் இதுகள் முதலானதுகள் மங்கனாடுளை கூடித் தொகுக்கத் திரவியங்களும் புசித்து சரீரங்கள் பச்சிகள் இலைகள் பக்ஷிகள் பாக்கிகள் துயுக்கர்கள் முதலானபேர்பதுபனைக ராபானங்களும் புசித்து அவரவருக்கேற்ற விரதங்களை அனுஷ்டித்து மோக்ஷம்பெறுகையாலும் விரதசிலங்களை மோக்ஷங்களைக் கொடுக்கையால் விரதமே பிரமமென்றறிக.

௯-வது—அத்தியாயம்.

சரிதைசங்கற்பம்.

௰௨. ஆலயமெமக்கருள்வாரங்காக்கவல்லவர் பதித்தவம்மலராதும்
ஞானவிலாவகைத்தார் பசைவமைத்த திணைப்பிறெலப்புகழ் சாற்ற
லெப்புடனு, மேவுமாலயமலரிடன்மெழுகல்விளக்கலவிளக்
கிடுத லெம்மடியார், சேவலானவைசெய்புயிச்சரியைதயியற்றவ
லவர்க்கெம்முலகளிப்பேம்.

இவர்நந்தவனஞ்செய்து அம்மலர்களாலே மாலைகள் கட்டித் திருக்கோயிலுக்குப்போய் மாலைதரிப்பித்துத் தோத்திரம்பண்ணிக் கோவில்விளக்கிமெழுகி அலகிட்டு அடியார்சேவல்செய்து மடாலயங்கள் கோபுரப்பிரகாரமண்டபங்கள் ஏரி, குளம், தடாகம், நடைவாவிகள், தோப்பு, சாலை, நந்தவனம், தண்ணீர்ப்பந்தல்

தன்மக்கஞ்சி வீதிகளில் மண்டபம் சாவடி திருநாள் தீர்த்தம் அபிஷேகம்பூ
சைநைவேத்தியமுதலானதர்மங்களுஞ்செய்து பஞ்சமகாபாதகங்கள்வந்தவி
டத்திற்பிராயச்சித்தங்களும் தெக்ஷணையுக்தமான ஜோதிஷ்டாதியோமங்களும்
வைகாரிகபந்தமான பஞ்ச யக்ஞாதிகளும் செய்வித்துப் பிராகிர்த ஞானமு
ம்விளங்கிமுக்கியஸ்தல சேர்வையு முக்கியதீர்த்த ஸ்நானமும் தானதர்மபரோ
பகாரங்களும் நாயிருகபக்ஷபட்சி தாபரங்களுக்குப் பாதைவந்த விடத்தில்விடு
வித்து ஸ்நானபானங்கள்பண்ணிச் சுசிபூதனாய் அனுஷ்டானமுதலான நியம
ங்களுங்கோவில்களுக்கு அபிஷேகம் அஷ்டவிதார்ச்சனை சோடசோபசாரம்
பிரதக்ஷணம் தீர்க்கதெண்டம் அங்கப்பிரதக்ஷணை ஆடல்பாடல் அழுகைவி
ழுகை உரோமாஞ்சலிதம் ஆனந்தம்இதுமுதலானவெகு உபசாரங்களுஞ்செ
ய்துகுருலிங்க வேடத்தைச் சிவனென்றுவணங்கி அவரேவற்பணிவிடைசெ
ய்துபக்தியும் விரதங்களும்பூதயவுநியமங்களும்அதிதிபூசையும்பொறுமையு
முண்டா யிதுமுதலாகநடந்தால் சிவலோகத்திற்போய்ச்சிவபோகம் புசித்து
ச்சுகத்திலேயிருப்பார்கள். இந்தசரியைத்தொழில் அறுபத்துமூவர்முதலான
வெண்ணிறந்தபேர்நடந்து கயிலாசமடைந்தார்கள். இதற்குச்சமய தீக்ஷையுங்
குருபக்தியுங்காரணமாம். இஃதல்லாமற் பின்னுஞ் சிலசமயங்களும்மதானுசா
ரமாகஇந்தப்படி நடக்கும் ஆகையாற் சரியையேபிரம மென்றறிக.

௰-வது—அத்தியாயம்.

துலுக்கமதம்.

௧௧. ஞாலமொடுவானுலகமும் பருதிசோமனெனு நாலுதிசைகங்
குலிவையுந், தரைவிடபின்மறைகளுங்கடல்களுஞ்சகலலோ
கமொடுமேருகிரியு, மாலநபியாவுடையபாதியொளியாலிவை
யாகவருள்செய்கவொருவனே, சிலமுடனே தொழுதுன்னுமெ
மென்னுவிலில்லாக்கியோதவருள் செய்வாய்

சொரூபலக்ஷணமாவது. ரூபமரூபக்கிரியாரகிதனாய்ஒடற்றுபற்றற்று
ஒருவனாய் நிற்பதென்றறிக. தடஸ்த லக்ஷணமாவது உலகசிருஷ்டி வருமிது
ம்பொருய் விளங்குகின்ற அல்லாவானவர் தன்னிடத்தில் ஒருவொளியையுண்
டாக்கி யதில் அல்லாவானவர் புகுந்து பாதியொளியில் மகமதனையுண்டாக்
கி மற்றபாதியொளியில் எண்ணிறந்த உயிர்களை யுண்டாக்கி பின்பு நாயன்
பாதியொளியில் மகமதருயிரையுண்டாக்கியந்தவுயிரை நாயன் பார்த்தவுட
னே பாதாதிகேச பரியந்தம் வெயர்வுவர அந்தவெயர்வையில் முதற்பாகத்
தை அம்பியா அவுலியாக்க ளுயிரைவகுத்து அதிற்சிலவெயர்வையில் மசாகு
ளோர்க் குயிர்வகுத்து பின்பு இவற்றில்தானே ஊமிஞோர்கள்வாலுளோர்க
ளுயிர்வகுத்து மீந்தவெயர்வையில் பாவிக ளுயிர்வகுத்து இதில்மீந்த வெயர்
வையில் காபர்களுயிர்வகுத்து சிலபரிகளுயிர்வகுத்து இதில்மீந்த வெயர்வை

யில் ஜின்னுகள் சயித்தா னுயிர்படைத்து இதில்மீந்த வெயர்வையில் மிருக
பக்ஷிஊர்வன சலதரவுயிர்களைப்படைத்து இதில்மீந்தவெயர்வையில் தாபர
தி யுயிர்களைப்படைத்து இதில்மீந்த வெயர்வையில் ஒருதுளியைக் கொண்டு
அரிசங் குருசம் மறைவெழுதப்பட்ட லவுகுமகுபூதந் சொர்க்கநரகமும்ப
டைத்து இவற்றிலொருதுளிவெயர்வையிருந்தது அதிலொருமாணிக்கமுண்டா
க்கியதைநாயன் எதிராகப்பார்த்தபோது அந்தமாணிக்கம் அக்கினியாயுஞ்சல
மாயும் பிரிவுபட்டுநின்று மீண்டும் ஒன்றாய்கூடி வெந்துகொதித்தனுமுக்கு
புகையினுல்விண்ணுலகை மேழுதட்டுமுரியடுக்குபோல் படைத்து இது ஒன்று
க்கொன்று ஐந்நூறுவருஷவழிதூரமாகும். பின்பு அந்தமணியொளியால் நக்ஷ
த்திரந்தமேகத்தாற் சந்திரசூரியநக்ஷத்திரங்களைப் படைத்து பின்புதேவலோ
கமேழும் உரியடுக்குபோற் படைத்து மேற்சொல்லிய லோகங்களைக்க நாயனு
ருனாலே வாயுவையுண்டாக்க அந்தவாயுவால் அலைகளடித்துமோத அதில்நு
ரைகளுண்டாய் அந்நுரைகளாலே கண்டமான பூமியுண்டாகி கீழ்மேலேழு
டுக்காகநிற்க இந்தவடுக்குகள் நீர்மேலிருக்கையால் அலையிலடிக்கு கொலை
யாயலிருக்க அஷ்டகுலபர்வதம் நடுவும் மேருகிரி கூற்றுஞ் சக்கரவாளகி
ரிமுதலியகிரிகளுஞ் சத்தசமுத்திரத்தில் அனேககிரிகளும் படைத்து அந்தச
முத்திரத்தை பூமிக்கு ஒரு ஆடைபோலாக்கி இந்தபூமியில் சிவராசிகள் பசி
த்தற்கு தண்டுலபிண்டி பேதங்களும் கந்தமூல பலாதிகளு முண்டாக்கிசூரி
யனுல் நாழிகை நாள் வாரம் மாதம் வருஷமுதலிய காலபேதங்களு முண்டா
க்கிப்பின்னும் பஞ்சலோகங்களும் நவரத்தினாதி திரவியங்களும்இன்னுமனேக
பதார்த்தங்களையுங் கர்த்தர்படைத்தாரென்றறிக.

இதல்லாமல் பின்னுமொருவிதம் நாயன்றன்னொளியினுல் தாயிற்றுக்கி
ழமை தாபராதி தனுக்களையும் அவற்றிற்கு கந்தமூல பலாதிகளாகிய வுணவு
களை யுண்டாக்கி, திங்களில் சூரியன் சந்திரன் உடுக்கள் இராசிகள் மலைகள்
கற்கள் முதலியவற்றை யுண்டாக்கி, செவ்வாயில் மந்திர தந்திர வெந்திரங்க
ள் துட்டகருமங்கள் பம்புபில்லி சூனியம் புகையல் கன்னம் இருட்டு அவுஷ
தங்கள் சூதம் பரிசை முதலியவற்றையுண்டாக்கி, புதனில் சூரியகிரணஞ்
சந்திரகிரணம் நவரத்தினாதி திரவியங்களையுண்டாக்கி, வியாழத்தில் தாபரச
ங்கமாதிய வுயிர்களையுண்டாக்கி வெள்ளியில் இசிலா மார்க்கமாகிய துலுக்க
மதமுண்டாக்கிதன்னைவணங்க ஆத்மாக்களையுண்டாக்கி, சனியில் தேவலோக
[illegible]மேற்பதினாலுலோகமும் படைத்து இவற்றைச்சுமக்கவொருமலக்கை
யுண்டாக்கி யிவனைச்சுமக்க வொருமாணிக்க மலையைப்படைத்து இதைச்சு
மக்க எருதைப்படைத்து இதைச்சுமக்க ஒருமீனைப்படைத்து வினைச்சுமக்
கச் சமுத்திரத்தைப்படைத்து விதைச்சுமக்குங்குமணலாகியவொருவ
ட்டைப்படைத்து விதைச்சுமக்கவொரு இரும்புமலையைப்படைத்து விதை
ச்சுமக்கவொரு மலுக்கைப்படைத்து விவினைச்சுமக்க வாயுவைப்படைத்து
விவைகளெல்லாம் பகருடிவுமட்டும் நிற்குமென்றறிக. இப்பால் நாயனை
யறியாமல் விபரீதமுதலான தேவர்க ளக்கினிதேக மாகையால் நாங்களேகர்த்
தரென்று செருக்குற்றிருந்தபடியால் அவர்களைச் செயிக்கும்படியாய் மன்

ளையெடுக்கப்போக அப்போது பூமியானது ஆணையிட வதற்கு இரண்டு பு
ழுக்கள்திரும்பிவந்து கூடியமூன்று மழுக்களும் இசிராகில்லையனுப்ப அவளை
யும் பூமிமூன்றுஆணையிட அதற்கவர் மறுஆணையிட்டுமண்ணையெடுத்துவந்து
ஆதமாய்ச்செய்யென்ன, வந்தமண்ணிலே மழுக்கள் நால்வரும் புனல்நீவா
லைவிட்டு உடலைச் செய்து தலைசெய்யக் கூடாமற் கர்த்தன் தலைசெய்ய அ
ப்போது ஆதமகனுண்டாய் ஆதமகனது வொருபாரிசத்தில் கழலையுண்டாய்
அதைநாயன் சொல்லாலே ஜெபிரீல்போய்நகத்தால்கீற அதிலசவுந்தரமான
ஒருபெண் அவ்வாவென்னும் பெயருடன்பிறந்தாள் அவளை ஆதம் என்பவன்
கண்டு கைபிடிக்க அப்போது நாயன்சொற்படி வணவரான மழுக்கள்விவா
கஞ்செய்துக் கொடுக்க நாயன்ஆத்மாக்கள் சொர்க்கத்திலே கோதும்பை யல்
லாமல் மற்றதெல்லாம் புசிக்கச்சொல்ல அதைக்கேட்டிருந்த விபீசிஅவ்வா
வுக்குபின்னை கொடுத்தும் கோதும்பைதின்னச் சொல்லியும் அவர்கள்விசுத்
தைக்கெடுக்க அதைக்கண்டநாயன் கோபித்து சொர்க்கத்தி லிருந்தவர்களை
மண்ணில் தள்ளிவிட்டு அநேகம்பாடுபடுத்தினர். ஆதமகன் தவஞ்செய்ய அ
தைநாயன் கண்டுமகிழ்ந்து மக்காவில்வைத்தார் பின்பிருவரும் கூடிவாழ்கை
யில் ஆணும் பெண்ணும்பெற்றார்கள் அத்தப்பெண்ணை அந்தஆணுக்கே கொ
டுத்து மண்ணில்வாசஞ் செய்யச்சொல்ல விவ்விருவருங்கூடி மனுக்களைப்
பெருகச்செய்தனர்கள். ஆதியில்கர்த்தன் மனுக்களைப்படைக்கும்போது நா
ன்குவகுப்பாய்ப்பிரித்து முதலாவது அம்பியாக்கள், இரண்டாவது அவுலியாக்
கள், மூன்றாவது மூமின்களர்கள் நான்காவது காபர்கள் இப்படியாக சீவர்க
ளைப் படைத்தபிறகு இக்கவுயிர்களப்பப்ப அதைக்கண்ட நாயன் ஒருவெ
ளியையிறக்கினன். அதைக்கண்டு எல்லாவுயிரும் மசுபூதுசெய்தார்கள். நா
ன்காவதான காபர்கள் நோமல் நின்றார்க ளாகையால் இதினாலெல்லா மொ
ருப்குதி ஒதாமதெல்லா மொருபகுதியாகவின்று இரண்டுவிதமானார்கள். இதல்
லாமல் அந்தவொளியை முந்தவும் பிந்தவும் கண்டபேரெல்லாம் மூமினாய்ப்பிற
ப்பார்கள். முந்தக்கண்டு பிந்தக்காணாதவர்கள் இஸ்லாமாய் பின்காபிராய்ப்
பிறப்பார்கள். முந்தக்காணாமல் பிந்தக்கண்டவர்கள். காபிராய்ப்பிறந்து இசு
லாமவர்கள் ஒன்றுங்காணாதவர் காபிராய்ப் பிறப்பார்கள். இப்படியாகப்ப
டைத்து என்னைவணங்க வேண்டுமென்றார் பின்பு குதிசிலென்னும் தலைத்தி
ல்வைத்து துனியாவிலே நாலுபகுதியாகக்கர்த்தன் உண்டாக்கினர். இந்தது
னியாவில் புற்பூண்டு விருக்ஷாதிகள்பயிராய் பூமிமேடுபள்ளாக் தெரியாமல்மூ
டிக்கொள்ள அதையழிக்கும் பொருட்டு மிருகாதிகளைப்படைத்தார். பின்புஅ
ம்மிருகங்கள் தாபரசங்கமாகிய விருக்ஷாதிகளை யெல்லாமழித்து மிருகக்காடா
யின. இதுகளையெல்லாங் கொல்லும்பொருட்டு ஜின்செயித்தானென்கிற பூதப்ப
சாசசேனையை யுண்டாக்க அதுகள் அம்மிருகங்களைக்கொன்று பூமியெல்லா
ம் திருத்திசமனாக்கி பின்பு ஜின்செயித்தானே யிராச்சியமாண்டு கர்த்தனை
வணங்காமல் கெர்வித்திருக்க இவர்களைக்கொல்லும்படியாய் மிருகங்களிலொ
ன்றாகிய குதிரைகளைவிட அதுகள் ஜின்செயித்தானின் சேனைகளை யெல்லாங்
கொல்லும்போது மலக்கிலொருபெரியோனை வரவிட அவன்பரிக் கூட்டங்

களையெல்லாங்கொன்று வானலோகத்திற்போய் சுகமேயிருந்தான். பின்பு
சொர்க்கமேழும் நரகமேழுமாய் நன்மைசெய்தவர்க்கு சொர்க்கமும் தீமை
செய்தவர்க்கு நரகமு மாகையால் இத்துனியாவாகிற பூமிநரகத்தாலிருந்
து தீமையைச்செய்யவும் சொர்க்கத்தாலிருந்து நன்மையைச செய்யவும் இ
வர்கள் சுகதுக்கமநுபவிக்கவும் இடங்கொடுத்திருக்கும் பொதுநிலமாகையா
ல் துனியாவென்ற தென்றறிக.

ஆதியிலுண்டானவிபரம் கர்த்தாவால்வந்தது உலகம் கலமால்வந்தது அ
ளிபலகை இப்பலகையால்வந்தது இசிராயிலுக்கு இவனால்வந்தது ஜெயபீரா
யிலுக்குஇவனால்வந்தவர்மீருமகருககுபோதிப்பவர் மகுமதர்முதல்இசிராயில்
கடையாம். பின்புஇசிராயிலுக்கு அலிபீலதுமாவெழுத்தியமகுபூதென்னும்பல
கை யிப்பலகைக்கு மக்காநகரானும் இராஜாவே நாயன்சொற்படியெழுதின
து. இனிபடைப்புகளுக்கு இரண்டிக்கொடுக்கவும் படைப்பின்றொழில்செ
ய்யவும் ஜெபிரீலுக்குத்தாம்அல்லாவுடைய வரின்கீழ் தூதுநடந்த மீக்காயி
லுக்குத்தரம் மேகங்களை யொருதலத்திலே கூட்டி மழைபெய்விக்க இசிரா
யிலுக்குத்தரம் படைப்புகளுயிரையெல்லாம் வாங்கஜெபிரீலுக்குத்தரம் இ
வருயிர்வாங்கிறவர்இசிராயில்இவருயிர்வைக்கிறவர்-இசராபீலுக்குப்பிறகுஉ
யிர்வாங்குகிறவர் மக்காயில் இப்படியிவர்களுக்குத்தொழிலென்றறிக.

இப்படிச் சிருஷ்டியானபின் சிவனிற் விபீசிக தூஷியம் பூமியை மே
டுபள்ளந்திருத்தி பசாசாகிய ஜின்செயித்தானேயும் சிருஷ்டித்தானென்றும்
இந்தவிஷ்ணுவுக்கு பிரம்மாவிஷ்ணு முதலான தேவர்களெல்லாம் பின்னேக
ளென்றும், அவருக்கு ஆயுள்(சம)ஐயவருஷமென்றும், இந்தகாலெல்லாந்தா
னே கர்த்தனென்று இராச்சியமாண்டு கர்த்தனுக்கு மாறுபட்டு ஆத்மாக்க
ளை கற்பனையாக கொடுத்தானென்றும் பின்பு சக்திக்கு சலாவந்தடுக்க அ
வளைவேண்டாமென்று தள்ளிவிட அதைக் கண்டவள் விபசனமுற்று காட்டி
ற்சென்று புலம்பிக்கொண் டிருக்கையில் அங்கொருரிஷியானவர் இவள்ப
டும் விசனத்தைப்பார்த்து இளமை வரும்படிச்செய்தனர் இவ்விளமை
யைப் பெற்றுக்கொண்டு சவனிடத்தில்வர அவர்இவளிளமையைப்பார்
த்து சந்தோஷத்துடனே தன்றேகத்திலும்படி கூடிவாழ்ந்தா ரென்றும்,
இந்தவீஸ்வரி யீஸ்வரனது இடதுபாகத்திலொரு கழலையுண்டாய் அது
வெடித்து இடது பாகத்திலிருக்க வுண்டானது ளென்றும், இவ்வீஸ்வர
ன் சவலரிபோடுதூரடி தேவலியடைந்து காட்டிற்சென்றுதவஞ்செய்
கையில் தேவரிஷிகளெல்லா முறையிட அவர்களைப்பார்த்து கோபங் கொ
ண்டு நீங்களெனிங்குவந்தீர்கள் நாம்வருகிற நிலையென்று சொல்லஅதைக்
கேட்டரிஷிகளெல்லாங்கூடி தேவரீரங்கத்தில் நாடையாளந்தாருமென்று
கேட்க அவரப்படியே தன்தேகத்தில் ஒருதுண்டு தசையையறுத்துக்கொ
டுக்க அத்தசையை ரிஷிகள்வாங்கிப்போய் ஓராலயங்கட்டியதனுள்வைத்து
பூசித்தகாலத்தில் அத்தசை புழுத்து நாற்கந்தம் வீசினதென்றும், பின்புகற்
களால் இலிங்கஞ்செய்து பூசித்தாரென்றும்இவ்வீஸ்வரன்வயோத்திகத்திலெ

பிறந்தானென்றும், இஃதல்லாமல் சிவனது முத்திரைகளாகிய விபூதிருத்திராக்ஷமறுத்தல், பஞ்சாக்ஷர மறுத்தல், திருவைப்பிரம மல்லவென்றுமறுத்தல் சிவலிங்கமறுத்தல் சிவவேடமறுத்தல் அத்துவாமறுத்தல் சிவஞானமறுத்தல் நிஜமோக்ஷமறுத்தல் சட்சமயமறுத்தல் உயிர் பலபிறவியெடுக்குமென்பது மறுத்தல் கொல்லொண்ணாமை மறுத்தல் தேவர்மனிதர் கேள்விக்கு வருவார்கள் மற்றமிருகபக்ஷி ஊர்வன சலஜெந்து தாவரங்களெல்லாம் கேள்விக்கு வாராமல் மண்ணோடுமண்ணாய்ப் போகையால் இவைகளைக்கொன்று தின்பதால் தோஷமில்லையென்றும், இவைகளைக்கொல்லலாமென்றும் இவ்வாறு அனேகவிதமான சங்கைசமாதானங்களைச் சொல்லிச்சிவனைப் பூசைசெய்தவர்கள் எல்லாநரகத்தையுமடைவார்களென்றறிக.

இதன்றியில் இருக்கு எசுர் சாமம் அதர்வணமென்னும் நான்குவேதங்களும் வேதமல்ல. கர்த்தனால் கூறியவேதமே முதல்வேதம் தவுறாத்து மூசாநபி பைகம்பரோதினது இரண்டாம் வேதம் இஞ்சில் இதையீசாநபி யோதினது. மூன்றாம்வேதம் சபூர்தாவூதுநபி யோதினது நாலாம்வேதம் விசேஷமான மகும்மதரோதினார். இந்நால்வேதமும் இந்நால்வர்களால் அம்பிரான் உண்டாக்கினது. இனித்தம்பிரானால்லுலகத்தில் நடக்கவேண்டிய காரியங்களுக்கு ஒருசத்தம்பிறந்தது அச்சத்தம் பரம்பரையாக நால்வரிடத்தில்வந்து ஜெபிரீல் மகும்மதருக்குச்சொல்ல அவரப்படியே காரியங்களை நடத்துவாரென்றறிக. கோவில்கள் தேர்திருவிழா திதி மதி விரதங்கள் ஸ்நானபானங்கள் விக்கிரக பூசைகள் முதலெல்லாவற்றையுமறுத்துவிடுதலென்றறிக.

அல்லாவானவர் சீவர்களைப் படைத்தபின் இவர்களுக்கு தேகங்களைக் கொடுத்துபந்தப்படுத்தவேண்டிஎறும்புகடையில்தமது வர்மமொளியினால் ஒருமாணிக்கமுண்டாக்கி அதனை அல்லாவானவர் எதிரிட்டுப் பார்த்தவுடனே அந்தமாணிக்கம் இரண்டுபிரிவாகி அதில் ஒன்று அக்கினியும் ஒன்றுநீருமான பின்பு வாயுவையு முண்டாக்கி அனலும்நீருங்கூடிக் கொதித்ததுரைமையெழும்ப அதுதானே மண்ணாய்இந்த நாலுபூதமும் கூடினபோது ஒருத்தனுமாகி இஃது "தாயசுரோணிதத்தில் தரித்திமண்ணுநீரும், பாய்ந்திடுந்தகிலத்திற் பாந்தமிப்பவனமுக்தீ", இப்படியாகப்பிறந்துநால்வகைசீவராசிகளும் கர்த்தன் கொடுத்ததேகங்களிற் புகுந்து புண்ணியபாவங்களைச்செய்தாலும் வணங்காது, விபூதியைவைத்திருந்தும் கர்த்தனைவணங்காதும் நாகங்களாகிய சொர்க்கநரகங்களில் விழுந்து மறுபிறப்புண்டாகி வருந்துவது உயிர்களின் பந்தமென்றறிக.

இதைப்பார்க்கிலும் காபர்கள், மிருகபக்தப்பட்ட வர்களாம். அநாதி-சர்வ சங்காரமானபோது நடுவேனாளவட்டத்தில் மரித்தசீவன்களை, மகும்மதர்வந்து கேள்விகேட்டு, அச்சீவராசிகள்-பூர்வம் எந்தநாளிலோ எந்தவிடத்தில் மரித்ததோ அந்தவிடத்திற்சென்று அந்தனுவோ டெழுப்பி, அவர்களைக் கேள்விகேட்டு விபூதியையும் கஸ்துகளையும்- பஞ்சலோகங்களையும் கர்த்தனை கப்பாவித்து, பூசைசெய்த வுயிர்களுக்கெல்லாம் நரகமும் கர்த்தனது சொரு

பமறிந்து, நிமாசு நோன்புகளால் வணங்கி அல்லாவாகிய கர்த்தன் ஒருவனே யல்லாமல் வேறுதெய்வமில்லையென்ற வுயிர்களை சொர்க்கத்திலே வைப்பார்.

இனிமிருகபட்சி ஊர்வன ஜலசெந்துதாவரமாய் மடிந்த உயிர்களையெல்லாம் எழுப்பிக்கேள்விகேட்டுமண்ணோடு மண்ணாக்குவார். இப்படிபந்தப்பட்ட சீவனில் மல்க்குகளாகிறது மல்கல்மவுத்துகளாகிறது கர்த்தனூதர்கள் இவர்ப்பிரதானர் இசிராயீல்முதல் நால்வர். இனி அக்கினியேதேகமாய் வேறு கர்த்தன் இல்லையென்று தாங்களேகர்த்தனென்ற பேரையும் யுத்தஞ்செய்துகொன்றபேரையும் அம்பியாக்களாகிறபேரையும் (௱௨௰௪) பேரில் பிரதானர் நாறுபேகம்பர், அவுலியாக்களாகிறபேர், சாகத்துவழியிலாவது கர்த்தனைவலாக வானத்திலிருக்கிற பேர்முசிலீன்கள் முமீன்களாகிற பெரியவர்கள்மகும்மதர்முதல் (௩௰௫) பேர் ஜெபிரீல் அறுகு முருச்சலாநபிகள், (௱௨௰௪) இதல்லாமல் (௮௰௪) பேருமுண்டு அசாவாக்கள் பெரியவர்கள் முமீன்கள் தபோதனர் இனி அபூபக்கர்,உமர் உதுமான், அலியார், மாலி, அசன், உசன், முருகல்லனவர், அசாவர்கள் (௩௰௫) உலுல், சுமை, அசமயீல்,மகமதைவழிப்பட்ட தோழர்,மஷாஇகைகள் ஆறந்தபேர் வணங்கிறபேருக்கெல்லாம் ஆமீனோர்களென்றுபேர். இவர்கள்முதலான பேரெல்லாம் கர்த்தனைவணங்கிசொர்க்கம் பெறுவர் வணங்காதபேரெல்லாம் நரகம் பெறுவார்களென்றறிக.

முத்திநிலையாவது, சின்செயித்தான் முதலிய பசாசத்துவங்களை முந்திகட்டுமிடத்தில் இரீஷபகேள்வியென்றும், பாதாளகேள்வியென்றும், அநுதிறவகைகளும், அதில் சகலசீவர்மடிகிறதும், இதிலிருந்து நின்றபேரொருவரொருவரைக்கொல்வதும், எல்லாரையும் கொன்றவன் மரிக்கும்போது அதிகவருத்தமடைந்துயிர்விட்டானென்றும், அப்போது கர்த்தனொருவனே நின்று அனேககாலஞ்சென்றபின் மறுபடைப்புண்டாக முதல்நால்வரையுண்டாக்கியவர்களாலே மறுபடியுஞ் சூதுவைத்து உலகத்தை யுண்டாக்கிறானென்றும்.

கர்த்தாவையறிந்து பின்னொருதெய்வத்தைப் பணியாமல் நோன்புவிரதங்கள்நிமாசுமுதலியவிராதநிருப்பவனை மோக்ஷமாகிற சொர்க்கத்திலேவைப்பான். இதற்குபுறக்கான் வேதஞ்சொன்னபடி நோன்புவிரதம் நிமாசுமுதலியவற்றைத்தொழவேண்டும். தொழுதலாவது, பரிதிதோன்று முன்னெழுந்து மாயாபாருணமெல்லாம் விட்டுத் தொழுதலாம். தபமாவது, பணியும்போது (௫) விதமாம். அதாவது, முழங்கால் -௨- புறம் -௨- கை -௨- நெற்றிமூக்கு -௨- இவ்வெட்டவயவங்களையும் பூமியிற்பொருந்த தெண்டமிடுவது. சிலாவை நோக்கிநின்றது க-மறுக்கு -௨- தொன்னூபா -௬- சுஜூது -௮- இருப்பு -௫- கலைதெரிசுதிது-௬- சலாம் -௮- இப்படி(௫௰) விதமாய்த் தொழுவ

யிமாறுகிறதே தீபம். கர்த்தனை தொழும்போது புறப்பறுது எட்டுண்டு இதில் முதலாவது, தொழுகைக்கு நேரமறிகிறது (௨-வது) தூயத்தண்ணீர்தேடி ஒலுச்செய்வது (௩-வது) தூயபிடவைதேடுவது (௪-வது) தூயதலந்தேடுவது (௫-வது) பறுதான பிடவையுடுப்பது (௬-வது) கிபிலாவுக்குநேரே நிற்பது (௭-வது) நீயத்துக்கொள்வது (௮-வது) முந்தினதகுபீர்கட்டுவது இனிபுறப்பறுதுவமுண்டு. இதில் முதலாவது நிலையில்நிற்க (௨-வது) இஸ்திராத்தோத (௩-வது) றுக்குவிலேநிற்க (௪-வது) சுசிதுசெய்ய (௫-வது) பின்னிருப்பிருக்க (௬-வது) அடைவுடனே கொண்டுவர (௭-வது) வலதுபுறமிடது புறஞ்சலாங்கொடுக்க திர்ப்திப்பட ஆ-உளப்பறுது-௭.

உள்ளும்புறம்புமானவிரண்டுபறுது (௰௫) இனிமுழுக்கில்பறுது (௩) முதலாவது வாய்கொப்பளிக்க (௨-வது) நாசிக்குதண்ணீரேத்த (௩-வது) உடம்பெங்கும் நனைக்க ஆ-௩. இனிஒலுவிலே பறுது (௪) இதில்முதலாவது முகந்தாடியுள் படக்கழுவுவது (௨-வது) முழங்கைக்கழுவுவது (௩-வது) தலைநாலிலொன்றுமழுக்குசெய்கிறது (௪-வது) கணைக்கால்பரட்டை யுள்படக்கழுவுவது ஆ-௪. இனியருப்புப்பறுது (௫) முதலாவது. முசலியன்னறிது (௨-வது) பிசுயில்லாசொல்லியறுக்க (௩-வது) தொடர்பிடியாயறுக்க (௪-வது) முடிச்சுத்தலையில் நிற்கக்கூட்டிப் பிடிக்க (௫-வது) நாலு நரம்புதெறிக்க ஆ-௫. இனிநலப்பறுது-௰௨- நாளொன்று தொழுகை -௫- கூடினபறுது பதினேழுனா ஈமான் இசிலா-௰௧- தாய்மணநில்பறுது -௨- ஆ-௫ள. இதனையறிவார்கள்அல்லாவுடைய நீதாரும் மகுமதருடைய சற்பாத்துஞ் சொற்கத்துக்குடையவராவர்.

௧௪. ஈமானுமிசிலாமுமியல்பானபறுது
மாமாறுபதினைன் முழுகானதொழுகை
நாமாயபதினேழு றுதென்றுநன்றாய்
சிமானகுருவெங்கள் செய்யநபிசொன்னார்.

இனிஅல்லாசம்பத்துண்டாக தொழுகையில் சுன்னத்து (௩௰௨) உண்டு அதில்நிலையில்-௮-சுன்னத்துண்டு. இதில்முதலாவது, தகுபீர்அவ்வலி லிரண்டுகையுமெடுக்க (௨-வது) தொப்புளின்கீழ்வைக்கட்ட (௩-வது) இடதுகைகீழும்வலதுகைமேலுங்கட்ட (௪-வது) சுசிதிடுந்தலத்தைப்பார்க்க (௫-வது) தூனுவோத (௬-வது) அவுதுவோத (௭-வது) பிசுமிலோத (௮-வது) ஆமீனோதஆ-௮. இனிறுக்குவிலே சுன்னத்து-௮-முதலாவது தமக்குபீர்சொல்ல (௨-வது) இரண்டுகையாலு மிரண்டுமுழங்காலைப்பிடிக்க (௩-வது) தலையுமுதுகுஞ்சமனாய் நிற்க (௪-வது) சுவாசுவானிற் பிறப்பில்வலியு மோத (௫-வது) புறங்காலைப் பார்க்க (௬-வது) கண்ணைவிழித்துப்பார்க்க (௭-வது) சமனல்லாருசொல்ல

சுசிதில் சுன்னத்து -௮- இதில்முதலாவது தமக்குபீர்சொல்ல (௨-வது) எட்டுறுப்புந்தரையிற்பட சுசிதிட (௩-வது) மூக்குநுனியைப்பார்க்க (௪-வது) சுவ

ஸீரப்பிலாலவென்று மூக்கால்சொல்ல (௫-வது) கண்ணை விழித்துப்பார்க்க (௬-வது) ஈரக்கையிரண்டுந் தோளிற்குச்சமனாய்வைக்க (௭-வது) உறுப்புகளைக்கிபிலாவுக்குநேரே திருப்பிக்கொள்ள (௮-வது) சிறுவிருப்பிருக்க ஆ-௮. இனியிருப்பில்சுன்னத்து-௮-இவற்றில் முதலாவது தகுபீர்சொல்ல (௨-வது) இடதுகாலைமடித்து வலதுகாலை குந்திநிருப்பிருக்க (௩-வது) கைவிரல் கால்விரல் கிபிலாவுக்குநேரேவைக்க (௪-வது) இரண்டுகையு மிரண்டுதொடையிலேவைக்க (௫-வது) மடியையப்பார்க்க (௬-வது) சலவாத்தோத (௭-வது) சலாஞ் சொல்லும்போது வலதுதோளைப்பார்க்க (௮-வது) இடதுதோளைப்பார்க்க ஆ-௮. இந்நான்கு நிலையிலும் றுக்குவிலும் சுசிதிலும் சிறுவிருப்பிலுங் கூடினசுன்னத்து-௩௨. இனிதொழுகைவிபரம் முதலாவது, அபூதுபிஸ்லாகியின் வெதையித்தான் சின் பிசுமில்லாகிற்றருமாகிற்றகீம்.

இனியிரண்டாம்

தொழுகையடைவு ஓதுசெய்த பின்புஇன்னாகன்சென்னாகு ஓதிடக்கநீயத்துச்செய்துதகுபீர்கட்டினபின்புறுக்குவிலேபோகபின்புதுவாஓதபின்புகியாமிலே தசுவையோதபின்பு சுசிதிலேதசுவையோத பின்னிருப்பிலே யிருந்து அத்தகயாத்தும் மஹாகத்துக் கலிமாவுஞ்சலவாத்துமோதி சலாங் கொடுக்கவும்(௯வது) நோன்பாகிறது றமஞ்சாபிறையிலேவக்தால்(௰-வது) நோன்புபிடிக்கிறது அதுக்கறிகிறது றமஞ்சான்மாதப்பிறையில் விடிந்துபிடிக்க நீயத்துக்கொண்ட பின்பு பொழுதுபுகுதநோன்புதீர்க்கிறது. விசுமில் ஓதி தீர்க்கவும்.(௪-வது) செக்காத்வித்தியாகிறது இருபது பொன்னுக்குமேல்நின்றாற்பத்துக்குவபுவெடுத்துமஞ்சான்மாதத்தில்நாலுபங்காக்கிகுருக்களுக்கும்பள்ளிக்கும்நூபெசிக்கும்தன்கிளையில்இளைத்தபேருக்குங் கொடுக்கவும் (௫-வது) மக்கத்துக்குப்போய் அச்சுச்செய்யவும் (௬-வது) ஆமீனதுயில்லாகி ஓதுகிறது இவ்வாறுகர்த்தனை விதிவழுவாமல் ஓதிவந்த ஆத்மாக்களைக் கர்த்தன்முடிவில்கேள்விகேட்டுமோட்சந்தருவார் மற்றவர்களுக்கு நரகந்தருவார் இந்ததுலுக்கமதத்தில்சொல்லிய கிரமங்கள் அனேகமுண்டு இதை சங்க்ஷேபமாக சொன்னதென்றறிக.

௰௧-வது—அத்தியாயம்.

அளவைப் பிரமாண லட்சணம்.

“பரிபஷைகு சூத்திரஞ்ரமிதிப்பிரம்மாபிரமாயஃ கரணம்பிரமாணம், பிரம்மாகாரணம் பிரமாணம்,, பிரமாவாகிறது. யதார்த்த வனுபவம் யதார்த்த அனுபவமாவது, எதிர்விஷயமாய் காணப்படுகின்ற கடபடாதிமுதலானவிஷயங்கள். அந்தபிரமாவுக்குகாரணமாகிறது, சட்சுவாதியிந்திரியம் இவ்விந்திரியமேகரணம். இதுவேபிரமாணமாகும், இப்பிரமாணம் உத்தேசம், லட்சணம், பரிக்ஷையென்று மூன்றுவிதமாம். இதில் உத்தேசமாகிறது நாமமாத்திரஞ்சொல்வது. இலக்ஷணமாவது, பசுவுக்கு அசாதாரண

மான கந்தைமேரல்முதலாகிறது. பரிக்ஷையாவது, இலக்ஷணமிலக்கியமோடு டையலக்ஷயமானபசுவுக்கு இந்தலக்ஷணமுண்டோ வில்லையோவென்றை யமில்லாமல்பிரத்தியக்ஷத்தில் இருக்கப்பார்ப்பது பரிக்ஷையாம்.

கடு. உத்தேசம் வத்துவின்பேருரைத்தலாகு மொன்றுகுறை யாதுரைத்த துள்ளதெல்லாந், சித்தருமாயன்னியத்திலெல் லியாவித் தெரிவதிலக்கணந் சோதித்திடுதருள்மேல், வத் துவாமிலக்கியத்தே யிலக்கணங்கள் வாய்த்திடுதல் வாயுஎ ன்மதித்தலாகு, மித்தகையா மிவையுமிதா மென்றே நன்று மே துமுதலிபம்பல்பிரமாணமீதே.

இப்பிரமாணம் பொருளுக்கெல்லாம் பொதுவென்றுஞ் சிறப்பென் றும்பெயர். இனியிலக்ஷணமுான திரண்டுவிதமாம். அஃதாவது, தன்னியல் பென்றும் பொதுவியல்பென்றும் பெயர். இஃது கிரந்தத்தில் நிர்விக ற்பமென்றும் சவிகற்பமென்றும் பெயராம். இவற்றில், நிர்விகற்பமா வது, அந்நியசாதியையுந் தன்சாதியையும் விட்டு வொருகுறி தோன்றுவ து. இஃது *சிந்சின்மாத்திரஞானம். சவிகற்பமாவது, அந்நியசாதிவஸ் துவெல்லாந் தவிர்த்து தன்சாதிக்கே யிந்ததருமமுண் டென்று நிச்சய யிப்பதுபொதுவாம். இஃதெல்லாப் பொருட்குமுண் டென்றறிக.

இனிமுன்சொன்னகாரணம் மூவகைப்படும். அதாவது, சமவாயகாரண மென்றும், அசமவாயகாரண மென்றும், நிமித்தகாரணமென்றுஞ் சொல்லு ப்படும். இவற்றில் சமவாயகாரணமாவது, காரணத்தை சமவேதித்துக்கொ ண்டு பிறப்பதெல்லாஞ்சமவாயகாரணமாம். அதெப்படி யென்றால், காரண மாகிறநூலைச் *சமவேதித்துக் கொண்டேபடம் பிறக்கும். பிறக்கினும் அப் படம்நூலைத்தவிர வேறில்லாமையால் நூலேபடமாகும். கடம் மண்ணை த்தவிர வேறில்லாமையால் மண்ணேகடமாகும். இவற்றை வழக்கினும் நூற்படமென்றும், மட்கடமென்றும் வழங்குகின்றனர். ஆகையாலிவ்வா று ஒருபெயரொருபெயராய் வழங்கிவருவதே சமவாயகாரண மெனக் காண்க. இப்படத்தைவிடாமற் சையோகமாய்ப் படமாக்குவிக்கிற அரியவி யோமாதியாகிற நாடாமுதலான அச்சுபேதங்களும் கடமாக்குவிக்கிற த ண்டசக்கரபேதங்களுஞ் சமவாயகாரணமென்றால் தோஷ மென்னை. அ ப்படியாகாது எப்படியென்றால், சமவாயமென்பதிரண்டு விதமாம். அ வையாவன, சமவாயசம்பந்த மென்றுஞ் சையோகசம்பந்த மென்றுஞ் சொல்லப்படும். இவற்றை அயுதசித்தமென்றும், யுதசித்த மென்றும் வழங்கினும் வழங்கலாம். இதில் அயுதசித்தமாவது ஐந்துவிதமாய் அவயவ அவயவி கெளகுல குணிகெள க்ரியாகிரியாவந்தௌ ஜாதிவெக்தி விசேஷ நித்யத் ருஷ்யே என்று இவ்வைந்தும் ஒவ்வொன்றிரண்டுபெயராய் ஒன்றை விட்டொன்றகலாமல் அபேதமாயிருக்கும். இதேசம்பந்தமாகிறதும், அயுத

சித்தமாகிறதுமென்றறிக. இனிச்சையோகசம்பந்தமாவது, யுதசித்தமென் று பெயராம். இதுமுற்கூறிவந்த பேதமான நாடாதண்ட முதலியவுபகர ணங்களாம். இவைகள் அழிந்தாலுங் கடபடங்களழியாமல் செய்கிறபோது சையோகமாயும், மற்றகாலத்தில் பேதமாயிருப்பதால் இதேசை யோக சம்பந்தமாகிறதும் யுதசித்தமாகிறது மென்றறிக. இனிகாரண காரியங்களில் நூல்கெட்டாற் படங்கெட்டும், படங்கெட்டால் நூல்கெட் டுப்போகுந்தன்மையேயன்றி யொன்றைவிட் டொன்றிராததனால் இத னையே சுத்தசமவாய காரணமென்றதென்றறிக.

இனி அசமவாயகாரணமாவது, பாவோடிதீர்ந்த பாவிலே உண்டான நா ளாகிய நாரைகொண்டு நாடாவால் செய்கிறபோது நூலோடு நூல்சையோ கமானதும் செய்கிறநூலே படமாய் வேறொன்றினால்படமாகாதபடியால்நி ச்சிதசாமார்த்திய மாகிற அசமவாயகாரண மென்றறிக. இனி நிமித்த காரணமாவது, சமவாயமும் அசமவாயமு மல்லாமல் நிச்சயகாரணமா யிரு ப்பது. இது எதுவென்றால், அரியவியோமாதியுஞ், சக்கரதண்டமும், நி மித்தகாரண மென்றறிக. இனியிந்தமூன்றினும் அதிசயமானதுகரணம். இ தேபிரமாணமாம். கரணமாவதே தென்னில், முன்சொன்ன சட்சவாதிக ரணங்களவ்விடத்திற்குச்சரி. இவ்விடத்தில் கரணமென்றது, எல்லாவிஷ யவஸ்துக்களையும் அந்தக்கரணவிந்திரியங்களோடு கூடிநாமரூபக்கிரியைக ளையறிகிற நிச்சயமான வாத்மஞானமாம். இதேவநிச்சயமும் பிரமாண முமென்றறிக. ஆனால் அறியாதவஸ்துக்களை யறிகிறது கரணமென்னில் அறிந்ததையே யறிவிக்கிறதல்லாமல் அறியாத வஸ்துவை யறியாதபடி யால் நிச்சொல்லுகிறதல்ல. அதெப்படி யென்னில், முன்னறிந்த தாகிலு ம் அறியாததாகிலும் கண்ணுற்கண்ட தெல்லாமறிந்த பதார்த்தமாகை யால் கண்ணுற்காணுதலையறிகிறது பொய்யென்றறிக. ஆனால் க்ஷண த்தில் அறிந்து க்ஷணத்தில் மறப்பதால் அறியாததை யறியுமென்பதும் பொய்யென்னில் ஆயிரந்தாமரை யிதழை ஊசியினாற்குத்தினேன மென் னைகயாலும், கற்றதுகள் மறவாதாகையாலும், அறிந்ததையேயறியு மென் றறிக. ஆயின் எல்லாவிஷய வஸ்துக்களுங் கரணமாமென்னில், விஷயமும் விஷயியும் இருக்கினும் தெரியாதே யென்றால் மனோவிந்திரியங்களோடு கூடியறிகிற ஞானஞ் சாதகமாகிறது. சாதகமாகிறதேதென்னில், அதிசய ம், சாதகம், சாதகதமம், இக்கரணமாகிற பிரமாணம் நான்குவகையாம். அதுயாதென்றால், பிரத்தியட்சம், அனுமானம், உவமானஞ், சத்தமெனநா ன்காம். இவற்றிற் பிரத்தியட்சப்பிரமாணமாவது, இந்திரியசென்னிய ஞா னம். இது விரண்டுவிதமாம். நிர்விகற்பமென்றுஞ், சவிகற்பமென்றும், இவ்விரண்டுக்குங் காரணம் மூன்றுவிதமாம் இது ஒருவேனை யிந்திரியம். ஒ ருவேனை யிந்திரியார்த்த சம்பந்தம், ஒருவேனை ஞானமாம். இம்மூன்றில் இ ந்திரியகாரணமெப்போ தென்னில், ஒருவிஷயத்தில் நாமரூபக்கிரியைமு தலான வேற்பாடில்லாமல் சிஞ்சித்துவஸ்து மாத்திரந் தெரிவிப்பது.

இவ்விந்திரியம் அவாந்தர வியாபாரம் இனியிந்திரியார்த்த சன்னிகருஷ மெப்போது காரணமென்னில், நிர்விகற்ப ஞானமுடிவிலே. சவிகற்பஞானம்வரும். அதேதென்னில் ஒருவஸ்துவின் நாம சாதி குணம் ஆதியான யோசனாத்மகஞ்செய்து இவன்பிராமணன் கறுவல் சிவலை கர்னகுணகுண்டலாதிவிசேஷணம் இந்தபசுவுக்கே கங்கைபோலாயமாகிய அலேதாடியுள்ளது மற்றமிருகங்களுக் கில்லையென்பது விசேஷணம். முன்சொன்ன இந்திரியார்த்தசன்னிகருஷகாண மென்றறிக. இது நிர்விகற்பவவாந்தர வியாபாரம். இதற்குச் சவிகற்பஞானபலம். இனிஞானகரணமெப்போ தென்னில், மூந்தநிச்சிதமான வஸ்துவில் சந்தேகம் வந்து இதாமோ அல்லவோவென்னுமல் நிச்சயிக்கிறபோது ஞானகரணமாம். இதற்குச்சவிகற்பம் அவாந்திரவியாபாரம், ஆனுபதானபுத்திபலம், ஆனல் முன்சொன்னதிரிவித கரணமெதற்கு இந்திரியமே காரண மாகாதோவென்னில் ஆகாது. அதெப்படி யென்னில், சம்பந்த மாகிறது (௬) விதமாம். அவையாவன சையோகமென்றும், சையுக்தசமவாய மென்றும், சையுக்தசமவேத சமவாயமென்றும், சமவாய மென்றும், சமவேதசம வாயமென்றும், விசேஷண விசேஷியபாவ மென்றுமாம். இவற்றில் சையோகமாவது, கண்ணூற்கடபடாதிகளை யறிவதாம். சையுக்த சமவாயமாவது, கடபடங்களின் குணத்தையறிவதாம். சையுக்த சமவேதசமவாய மாவது, கண்ணினுல் ஒருவிஷயத்திலிருக்கிற ரூபத்துவ ஞானம் பிறக்கிறது. அதெப்படியென்றால், சட்சுவுக்குங் கடபடத்துக்குஞ் சையோகம். அக்கடபடத்துக்கும் ரூபத்துக்குஞ் சமவேதம். அந்தரூபத்துக்கும் ரூபத்துவத்துக்குஞ் சமவாயமாதலால் சையுக்த சமவேத சமவாயமாம். சமவாயமாவதுசுரோத்திரேந் திரியத்தாலே சத்தத்தையறிவதாம். அதெப்படி யென்னில், இவ்விரண்டுங் குணகுணியாதலா லாயிற்று. சமவேதசமவாயமாவது, விசேஷசத்தத்துக்குஞ் சத்தத்துவத்துக்குஞ் சமவேதசமவாயம். அந்தசத்தத்துக்கும் ஆகாசத்துக்குஞ் சமவேதமாகையால் சத்தத்திலே சத்தத்துவங்கிறிகிக்கிறபோது சமவேத சமவாயமாயிற்று. விசேஷணவிசேஷியபாவமாவது, மண்ணைநோக்கிக்கடமில்லையென்கிற போதில்லையாம். அதெப்படியென்றால், சையுக்தமாயிருக்கிற பூதலத்திற்குக் கடாதிபாவம்விசேஷம் பூதலமே விசேஷணமாம் இதற்குத் திருஷ்டாந்தம்.

௧௬. கூறிடும்பிப்பிரமாணந் தனக்கபிவெஞ்சகமாய்க் குறித்திடுவர்காண்டலனு மானவுரை தன்னை, வேறுமுவமானமுதல் பலவுரைப்பரவர்கள் வேறல்லவிம்மூன்றின் விரித்தலாகு, மாறிலாக் காட்சிமுதன் மூவகைக்குமிதனில் வருபேதவகை களுக்குமருவியலக்கணங்க, டேறும்வகைசிவாகமத்தே யாங்கண்டபடியே தெரித்திடுவாந்தொகையாகச் சிந்தைசெய்தே.

என்றது—முன்சொன்னபிரமாணங்களுக்கு அபிவெஞ்சமாகிற துணையாகக் காக்ஷியனுமானம் உரையைச்சொல்வார். 'வேறும் பற்பல பிரமா

ணங்கள் கூட்டிச்சொல்வாரு முண்டு. அவைகளெல்லாம் மேற் குறித்த மூன்று பிரமாணத்தி லடங்கும். இவைகளெல்லாம் பிரமாணத்திற்கு அபிவெஞ்சகமென்றறிக. இனி காக்ஷிமுதல் மூன்றுக்கும் இதிற் பேதங்கட்குமுள்ள இலக்ஷணங்களை ஆகமத்திற் கண்டபடி தொகையாகச் சொல்வது. அளவைப் பிரமாணங்களுக்கு அபிவெஞ்சகமான துணையைக் கூட்டிக்கொண்டு ஆகமத்தால் - பதி - பசு - பாசமான திரிபதார்த்த முண்டென்று கேட்டு அனுமானத்தால் மதித்து முத்திதாக்மெடுத்து, சற்குருவை யடைந்து, அவரால் பிரத்தியக்ஷ மாகும்படி உத்தேசாதி மூன்றையும் விசாரித்துத் தெளிந்தநுபவ ஞான மடையவேண்டும்.

௧௭. அளவைகாண்டல்கருதலுரை யபாவம்பொருளொப்பாறென்ப, ரளவைமேலு மொழிவுண்மை யைதிகத்தோடியல்பெனகான், களவைகாண்பரளவையிற்றின் மேலுமளவைமெயல்லா, மளவைகாண்டல் கருதலுரை யென்றிம்மூன்றி னடங்கிடுமே.

என்றது—பிரத்தியக்ஷம் - அனுமானம் - ஆகமம் உவமானம் - அருத்தாபத்தி - அபாவம் - ஆக ௬. இந்த ஆறுமல்லாமல் - மொழி - உண்மை-ஐதிகம் இயல்பு - என ௪- ம் - இவைகளெல்லாம் காண்டல் - கருதல்-உரை-என்ற - ௩- பிரமாணத்தி லடங்கும். இதிற் பிரத்தியக்ஷமாவது, கடபடாதிதெரிசனம் - அனுமானமாவது, தூமத்தினுல் அக்கினி ஞான முண்டாவது. இது பிரதிக்ஞை - ஏது - திஷ்டாந்தம் என்று மூன்றாம் இவற்றில் பிரதிக்ஞையாவது, பருவதத்தில் வன்னி யுண்டென்பது. ஏதுவாவது புகையிருக்குமிடமெல்லாம் நெருப்புண்டென்பது, திஷ்டாந்தமாவது, மகானசம்போலென்பது ஆக ௩ - ம் - ஆகமமாவது, [illegible]திராதி பலாதிகள் சொற்பாவஞானம். உவமானமாவது, ஒரு வஸ்து இன்னதுபோலென்று கேட்டு பின்னேரிடத்தி லாவது வனத்திலாவது [illegible]ண்டல். அருத்தாபத்தியாவது, இரண்டு விதமாம். அவையாவன காக்ஷியருத்தாபத்தி யென்றும், சிரவணருத்தாபத்தி யென்றுமாம். இவற்றில் காக்ஷி யருத்தாபத்தியாவது, பகற்காலத்தில் புசியாத ஒருவனைக் கண்டு இராத்திற் களவாய்ப் புசிப்பானென்பது. சிரவணருத்தாபத்தியாவது, ஒருவன் வீட்டி லில்லையென்றால் வெளியிடத்திலெங்கேயாவது இருப்பானென்பது. அபாவமாவது, மண்ணிற் கடமில்லையென்பது, சம்பவமாவது, ஆயிரஞ் சங்கையில் நூறுண்டென்பது, ஐதிகமாவது, ஆலமரத்தில் யக்ஷனுண்டென்றுஞ் சொற்படி யங்கு தோற்றுவது. இதில் - சாருவாகன் (௧) சையினபவுத்த வைசேஷியர்க்கு (௨) சாங்கியர்க்கு - (௩) நியாயர்க்கு (௪) பிரபாகரர்க்கு (௫) பாட்ட வேதாந்திகட்கு (௬) - புராணிகர்க்கு (௮) இந்த கிரமப்படி சமையிகள் கொள்வாரொக்க் காண்க.—இவையெல்லாம் மூன்றி லடங்குமென்றதை விரிவாகச்சொல்வது. பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணமாவது, கடபடாதி தெரிசனம், இந்திரியக்

காக்ஷி - மானதக்காக்ஷி - வேதனைக்காக்ஷி - யோகக்காக்ஷி - யென்று (௪) ம் இவற்றில் இந்திரியக்காக்ஷியாவது, பரிபாஷையில் ஒருவேளை யிந்திரியமென்றும் நிர்விகற்பமென்றுமாம். இது தமிழில் - நிர்த்தற்பம் - ஐயம்-திரிவு- விகற்பமென்றுமாம். இவற்றில் நிர்விகற்பமாவது. ஒரு வஸ்துவைக்கண்டு இதென்னவென்பது. ஐயமாவது, இருபொருளுக்குச் சமமான திரவியத்தை ஒரு திரவியத்தி லிருக்கக்கண்டு இதுவோ வதுவோவென்பது இனித்திரிவாவது ஒருபொருளையொருபொருளாகக்கொள்வது. இம்மூன்று மன்றி லாமல், கண்டவஸ்துவை நாமரூபக்கிரியைகளுடனே விசாரித்து, சகல சந்தேகமு மற்றுக்காண்பது விகற்பக்காக்ஷியாம். முன் சந்தேகமாயிருந்துபின் சந்தேகந்தீரக் காண்ப தெதினாலென்னில், காலதத்துவங்க ளந்தக்கரணங்களுடனேகூடி அந்தக்கரணங்கள் வாயுவோடுகூடி வாய்வானது பஞ்சேந்திரியங்களோடுகூடி சத்தாதிவிஷயத்தை பதினெட்டு கருவிகளுடனுங்கூடி பெயர் - குணம் - கன்மம் - [illegible] - பொருள், இவ்வைந்துடனுங்கூடிச் சகல சந்தேகமுமற்றுக் காண்பது விகற்பக் காக்ஷியாம். இது பரிபாஷையில் ஞானங் காரணமென்றும் " ஆரோபதான உபேக்ஷாப்ரதை தெஜாயத்தே ,, என்றுஞ்சொல்லும் இதெல்லா மிந்திரியக்காக்ஷியிலடங்கும்.

௧௮. கண்டபொருளை யிரட்டுறவே கருதலையந்திரியவே
கொண்டறிவாம்பேர்சாதிகுணமே கன்மப்பொருளொடு மைந்
துண்டவிகற்பவுணர்வினுக்குப் பொருளிவுண்மைமாத்திரத்தின்
விண்டவில்லாவறிவாகும்விகற்பமில்லாக்காட்சியே.

இதுமுன் சொன்னஐயந்திரிவு விகற்ப நிர்விகற்பத்தின் வரலாறென்றறிக. இனிமானதக் காட்சியாவது பரிபாஷையில் ஒருவேளை யிந்திரியார்த்த சம்பந்தமென்றும் நிர்விகற்ப முடிவில் சவிகற்ப ஞானம் வருமென்றுசொல்லும். தமிழில் இந்திரியத்தினால் சகல சந்தேகமுந்தீர்ந்து வந்த விஷயத்தை மனதினுள்ளே பந்தனையாகச் சிந்திக்கிறது. வேதனைக்காக்ஷியாவது, அருந்தப்பட்ட வின்ப துன்பங்களை யுயிருக்குக் காலதத்துவங்கள் கூடிப்புசிப்பைக் கொடுக்கையினாலென்றறிக. யோகக்காட்சியாவது புறக்கருவிகள் நீங்கி யுட்காரணமான அந்தக்கரணமும் பொருந்தலின்றி யோகசமாதிகளினாலை வசீகரித்துத் திரிகாலத்தியல்பு முணர்தல் இந்தயோகக்காக்ஷியிற் பேதமானஞானக்காக்ஷியாவது, ஆத்மாவுஞ்சிவனு மன்னிய வனுபவத்தா லுணர்தல் ஆகமப் பிரத்தியக்ஷம் காண்குறுமிடுந்த தென்றறிக.

௧௯. உயிர்னேனுணர்வுமாயிலொளியுருவாகப்பற்றிச்
செயிரொழிவிகற்பமின்றித்தெரிவதிந்திரியக்காட்சி
யயர்விலிந்திரியஞானமடம்புலன்சார்ந்துயிர்க்கண்
மயர்வறவந்ததோஞா[illegible]னதக்காண்டலாமே.

௨௰. அருத்தின்பதுன்புளதிவிநாக்காரணமாதி
தருக்கலை [illegible]
பொருள் [illegible] பொருள்களெல்லா
யிருந்து [illegible] யோகக்காட்சியாமே.

இனி [illegible] [illegible] வியாத்தி [illegible] யதார்த்தத்தைத் தெளிவிக்கிறதென்று [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இந்தச் [illegible] வியாத்தியாதி யிருக்கும். [illegible] [illegible] பரார்த்தமெ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

அதாவது, சுவார்த்தமென்றும்-பரார்த்தமென்றுமாம். இவற்றில் சுவார்த்தமாவது, தனக்குத்தானேயநுமானத்தினால் வஸ்துவினைத் தெளிவது. பரார்த்தமாவது, தானறிந்த வஸ்துவை யன்னியனுக்கறிவிப்பது. அதின்படி யிட்டாலும் அனுமானவாக்கியஞ் சொல்வது. அதெப்படியென்றால், இப்பருவதத்தில் அக்கினி யிருக்கவேண்டுமென்கிறது - ௧ - எப்படியெனக் கேட்டால் அங்கே புகையிருக்கின்றது - ௨ - எங்கே புகையிருக்கிறதோ அங்கே நெருப்பிருக்கிறதென்று மகானசியாயந் சொல்கிறது - ௩ - நெருப்புக்கேதுவான புகையிருக்கிறதென்றது - ௪ - இந்த புகையிருப்பதால் நெருப்பிருக்கிறதென்று நிருக்கதியச்சொல்வது - ௫ - இது பரார்த்தவனுமானமாம். இவற்றையன்னுவய வெதிரேகமென்று சொல்லப்படும். இதில் அன்னுவயமாவது, புகையிருக்கிற விடத்தி லக்கினியுண்டென்று விட்டுப்பார்த்த பழக்கத்தால் அன்னுவய வியாத்தியாவதாம். வெதிரேக வியாத்தியாவது, மடுவிலக்கினியில்லை, யவ்விடத்திற் புகையில்லை, ஆதலால் அக்கினியில்லாவிடமெல்லாம் புகையில்லையென்பது வெதிரேகம். அக்கினியுள்ளவிடத்தி லுண்டாயும் இல்லாதவிடத்தி லில்லாமலுஞ் சொல்வது அன்னுவயவெதிரேகமாம்.

இனிக்கேவல வெதிரேகியாவது, பஞ்சபூதாத்திய மல்லவற்றிற்கு சிவத்துவமில்லையென்றும். எங்கெங்கில்லையோ வங்கங்கில்லையென்பது. கேவலான்னுவயமாவது, எதிர் விதேயமான கடபடாதி முதலானதெல்லாம் பிரமேயமென்பது உலகத்திற் பொருள்களுக்கெல்லாந்தன்னையுண்டோ வதினைக்கும் பிரமேயத்துவம் ஏகமென்றும் கடபடாதி முதலான பொரு

சக

ல்லாம் அபிதேயமும் பிரமேயத்துவமு மென்றிரண்டுவிதமாம். இவைகளை யறிவது சட்சுவாதி யிந்திரியங்க ளாகையாற் பிரமாணமாயிற்று இதனைக் கேவலான்னுவயமென்று சொல்லப்படும். உலகத்திலுள்ள வஸ்துவாதி யெதுவெல்லாம் இம்மூன்றேதுவில் ஒவ்வொரு ஹேதுவை ஒவ்வொன்று கொண்டுமுடியுமாம். இம்மூன்றிற்கும் ஐந்தாருபமுண்டு. அதெப்படியெ ன்றால், இவற்றில் அன்னுவய வெதிரேகத்துக்கு ஐந்துரூபமுண்டு. அவை யாவன, பக்ஷதர்மத்துவம்-சபக்ஷதர்மத்துவம்-விபக்ஷத் வ்யாவிர்த்தி -அபாதி தவிஷயம் -த்வம் - அசப்பிரதிபக்ஷத்வம் என்று -ரு-ம். முதற்பக்ஷ தர்மத்துவமா வது சந்தேகமான சாத்தியமுண்டாகிறது. உ-வது, நிச்சித சாத்தியமுண்டா கிறது. ௩-வது, மேடுவில் சாத்தியப்புகை அனல்சாத் தியமில்லாதிருப்பது. ௪-வது, பிரமாணாந்தரத்தில் உபாதிகளில்லாமல் நிச்சிதமான சாத்தியமிருப்பது. ரு-வது, சாத்தியம் அபாவமில்லாமல் இங்கேயிருக்கிறதென்பது. கேவ லவெதிரேகிக்கு முன் சொன்னவைந்தில் சபக்ஷத்வமில்லாமல் மற்றநான்கு முண்டு. கேவலான்னுவயத்துக்கு விபக்ஷாத்வ்யாவிர்த்தியில்லாமல் மற்றநான் குமுண்டு. இம்மூன்றேதுவு மில்லாமலிருக்கிறது ஜாதிஹேதுவல்லாமல் விரா தியஹேதுவாம். இது சாதியேதுவைப்போற் றோற்றினும் நன்றாய்விசாரி க்கில் ஆகாது. இது கொத்துவாபாசமாகிற ஹேதுவைப்போலே அவன்றி யேதுவாகாது. இவைபோல்வன அநேகமுண்டு. அவையாவன கிளிஞ்சில் வெள்ளிபோற்றோற்றினும், கட்டை கள்வனைப்போற்றோற்றினும், பழுதை பாம்புபோற்றோற்றினும், ஆகாது. இதன்றி அசித்த, விருத்தம் அநைகா ந்திகம் பிரகரண சமையகாலத்தியாபதிஷ்டபேதம் இவ்வைந்தில் அசித்த மூன்றுவிதமாம். அவையாவன ஆசிரயாசித்தம், சொரூபசித்தம், வியாப் பியத்துவாசித்தமென்றுமாம். இவற்றில் ஆசிரயாசித்தமாவது, ஆகாயத்தி ற் றாமரைப்பூவென்று சொல்லிமறுத்தல். சொரூபசித்தமாவது, சத்த முண்டாவது, கண்ணுக்குத்தெரியுமென்றால் சத்தம் ரூபமானதென்றே கண் ணுக்குத்தெரியும் அங்ஙனமில்லாமையாற் றெரியாதெனமறுத்தல் வியாப் பியத்துவாசித்தமென்றது இரண்டுவிதமாம். அவற்றில் வியாத்தி நிச்சயி க்கிற பிரமாணமல்லாததொன்று, உபாதியுள்ளதாலொன்றுமாம். இவற் றில் சத்துவமெல்லாம் க்ஷணிகமென்னில் மேகத்திற் சத்துவமாய்க் காண கிறதும் காணாமல் க்ஷணிகமாயிருப்பதுமாயிருப்பதால் நித்திய வஸ்துவாகிற பிரமத்தின் சத்துவமல்லாமல் க்ஷணிகமில்லையாதலால் வியாத்தி நன்றாய் நிரிக்ஷிக்காதவிடத்தில் வியாப்பியத்துவம் அசித்தமாயிற்று உபாதியுள்ளத் தால் சித்தமாம். அதெப்படியென்றால், யாகத்திற்செய்கிற ஹிம்சையதர் மமல்லவோவென்னில் அது தர்மமானதும் கொல்லுகையாலும் ஹிம்சித்தவு பாதியுண்டாகையாலும் அசித்தமாயிற்று. விருத்தமாவது, சாத்திய அபா வத்தோடு வியாத்தியாயிருக்கிறதே விருத்தலக்ஷணம். அதெப்படி யெ ன்றால், சத்தம் அநித்தியமாயிருக்க நித்தியத்துவம் கிருதகிருத்துவத்தால் சாதிக்கிறது விருத்தமென்றுசொல்லப்படும். இனியநைகாந்திகமாவது, இரண் டுவிதமாம். அது சாதாரணமென்றும், அசாதாரணமென்றும், அவற்றில்

பக்ஷ சபக்ஷ விபக்ஷத்திலிருப்பது சாதாரணம். பக்ஷத்திலிருப்பது அசாதார ணம். இனி பிரகரணசமையமாகிறது, சாத்திய விபரீதசாதகமாயிருத்தலாம் காலாத்தியயாபதிஷ்டபேதமாவது, உஷ்ணமான வக்கினியை குளிர்ந்திருக்கி றதென்று கிருதகிருத்துவ ஹேதுவினால் சாதித்தலென்றறிக.

உக. குறைவிலாவியாத்தியான்மறை பொருளைக்காண்டல் கூறி
யிடுமனுமானமிதன் பேதங்கூறின், மறைவானதரு மிதனை
த் தருமத்தாலறிதன்மதித்திடுதல்காரியத்தாற்காரணத்தையறி
தல், நிறனுக்காரணத்தாற் காரியத்தைத்தெரிதல் செப்பி
யிருமுவமானத்தாற்பொருளைத்தெளிதல், சூழ்நதேரிற்பக்க
நிகர்பக்கமிலாப்பக்க மூன்றுருமன்னுவய மாதியுமோர் மூன்
றே.

அனுமானமாவது, குறைவிலாவியாத்தியால் மறைபொருளென்றது தா மம் வியாத்தி மறைபொருளக்கினி தாபகத்தில் தன்மி மறைபொருள் அ வன் கொடுக்கிற தானதர்மம் வியாத்தியாயிருந்தவ னின்னவிடத்தி லிருக்கி றானென்பதுபோலும், புத்திரன் பிறந்தவுடனே தாய் தகப்பன் இறந்து போனால் புத்திரன் பூகதிசையில் தாய்தந்தைகள் இறந்துவிட்டா ரென் றறிவதுபோலும், சோதிடத்தால் கிரகங்கள் முதலாக்த பலனியங்களை யறிவதுபோலும் காரியமாகிய புகைதர்மம் பின்னை சோதிடம் இது வினால் காரணமான அக்கினி - தருமி - தாய்தந்தை - கிரகணம் - இவைகளை யறிவிப்பதுபோல், காரியத்தால் காரணத்தை யறிவ திப்படியென்றறிக. இனி காரணத்தால் காரியத்தை யறிவது மேற்செயிடித்து மின்னி யிருண் டு மேகமெழுந்தால் மழைபெய்யுமென் றனுமானித்து மறுநாள் ஆற்றில் வெள்ளம் வரக்காண்டலாம். உடம்பைக்கண்டு முகமுண்டென்றும் போலும் செவியாதி துவாரத்தால் இந்திரியம் நிற்கும்போலும். இப்படிக்காரணமா கிற மின்னலிடியும் உடம்பற்ற செவியுங்கொண்டு ஐலமும் முகமும் இந் திரியங்களையுங் காண்பதுபோல் காரணத்தால் காரியமறிவ திப்படியென் றறிக. இனிச் சொல்லப்பட்ட உவமானத்தால் அனுமானகாரண காரியங்க ளைத் தெரியவேண்டும். இம்மூன்றாவது சாதிக்கில் பக்ஷமாவதோரிடம் நிக ர்பக்கமாவது அவ்விடத்தி லொருபொருளைக் காண்பது. இலாப்பக்கமாவது இல்லாதவிடத்தி லில்லையென்பது. இப்படி மூன்றும் இதன்றி அன்னுவ யவெதிரேகி கேவலான்னுவயம் கேவலவெதிரேகி ஆகமூன்றும் இவ்வன் னுவய வாதியவற்றால் மேற்குறித்தவைகளை யறியவேண்டும்.

உஉ. பக்கமூன் றன்மூன்றேதுவுடையபொருளைப்பார்த்துணரத்
தக்கஞானந்தன்பொருட்டாம் பிறர்பொருட்டாமனுமானத்
தொக்கவிவற்றுப்பிறர்தெளியச்சொல்லாதுமச்சொல்லு
மிக்கவன்னுவயத்திறெடுவெதிரேகச் சொல்லெனவிரண்டாம்

என்றது - பக்கம்-நிகர்ப்பக்கம்-நிகரிலாப்பக்கமென மூன்றாம். இதனையே பட்சம் சபட்சம் விபட்சமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இதிற்பட்சமாவது, ஒருபொருளைச் சந்திக்கிறவிடம். சபட்சமாவது, முன்சொன்னவிடத்திலொருபொருளைக் காட்டுதல். விபட்சமாவது, அவ்விடத்தி லில்லாத பொருளில்லை யென்பதுவாம்.

௨௧. மூன்றுபக்கம்பக்கநிகர் பக்கநிகரில்பக்கமெனத்
தோன்றும்பக்கந் துணிபொருளுக் கிடமாமுவமை நிகர்பக்க
மான்றபொருள் சென்றடையாத விடமாகியில் பக்கமுதூ
லேன்றவிரண்டும் பொருளுண்மைக் கிடமாமொன்றுபொருளி
ன்றாம்.

இனி பிரதிக்ஞை ஏது திட்டாந்த மெனமூன்றாம். இவற்றையே தமிழில் இயல்பு,காரியம், அநுபலத்தியென்றுஞ் சொல்லப்படும். இதில் இயல்பாவது, மா என்கிறபதசத்தத்திற்கு அநேகம்பொருளுண்டாயினும், மாபூத்ததென்றால், மரத்தின்மேலும் மாவோடிதென்றாற் குதிரையின்மேலும் மா விடிக்கிறார்களென்றால் பிண்டியின்மேலும், மாசத்தம் பொருந்துவதுபோல் இவ்விடத்தில் நெருப்பிருக்கிறதென்பது. காரியமாவது நெருப்புண்டென்பதற்கு புகையேகாரணமென்கொள்ளல். அநுபலத்தியாவது, அடுக்களைபுகைகிறதும், நெருப்பிருக்கிறதும், பலரும் பார்த்தபடிக்கத்தையே சாட்சியாகக் கொள்வது. இவ்வாறுகிய வேதுக்களைக் கொண்டறிவது சுவார்த்தநுமானமாம் இதனைப்பிறருக்குச் சொல்ல வேண்டுமாயின் அன்னுவய வெதிரேகமென்றிரண்டுண்டு அதாவது.

௨௪. புகையாலனலுண் டடுக்களைபோ லென்னப்புகல லன்னுவ
யம், வகையாலனலில்லாவிடத்துப் புகையின்றாகுமென்றெ
டு, முகையாகிநிற்பே லென்று மொழிதல்வெதிரேகமெனச்சொல்
லை, தொகையாகுமுப்பிடத் தொடுக்கச்சொல்லுவாருமுண
ர்துணிந்தே.

என்றது - அன்னுவயமாவது இந்தப்புகையால் அனலுண்டு எதுபோலுமெனின், அடுக்களையிலுண்டானது போலென்றது, வெதிரேகமாவது அனலில்லாவிடத்திற் புகையில்லையென்பது எப்படியென்னின், மடுவில் அக்கினியில்லையாகையாற் புகையுமில்லையென்பது, மேற்சொல்லிய மூன்றும் இவ்விரண்டுங்கூட்டி ரு - ஆ - சொல்லுவாருமுளர். அன்னுவய வெதிரேகியாவது, உள்ளவிடத்திலுள்ளது மில்லாதவிடத்திலில்லாததுஞ்சொல்வதாம். இவற்றைப் பிறருக்குச் சொல்லும்போது இவ்வைந்துறுப்பினால் முறையேசொல்லவேண்டும். அதெப்படியென்றால், இந்தபருவதத்தில் அக்கினியிருக்கவேண்டுமென்பது - க - உனக்கெப்படி தெரியுமென்றால் அதோபுகைகின்றது பாரெனக் காட்டல் - உ - எவ்விடத்திற் புகைகின்ற

தோ அவ்விடத்திலெல்லா மக்கினியுண்டு. இதற்குச்சாட்சி அடுக்களையைக்காட்டல் - ௩ - அக்கினிக் கேதுவானபுகை யிருக்கிறதென்பது - ௪ - இப்புகையால் நெருப்பிருக்கிற தென்பது - ௫ - இவ்வாறு பருவதத்தைக் காட்டல் கேவலான்னுவயம். அக்கினியைக்காட்டினது அன்னுவயம். அனலில்லாவிடத்து புகையில்லையென்பது, வெதிரேகி. சீதமில்லாவிடத்து பனியில்லையென்பது கேவலவெதிரேகி. முன்சொன்ன அன்னுவயாதி- ௩ - அன்னுவயவெதிரேகத்திலடங்கும். அதெப்படியென்றால், காட்டுங் குறியெல்லாம் அன்னுவயம் காட்டுகுறியெல்லாம், வெதிரேகமென்றறிக.

௨௫. போதுநாற்றத்தாலுணர்தல் பூர்வக்காட்சியநுமான
மோதுமுறையாலநினைவு வழிதங்கருதலநுமான
நீதியான்முற்கன்மபல நிகழ்வதிப்போதிச்செய்தி
யாதியாகவரும்பயனென் றறிதலுரையாலநுமானம்.

என்றது—பூர்வத்தில் பழகின பூவின் வாசனையால் மணம் வந்தவிடத்தில் இன்னபூ வின்வாசகந்தமென்றறிவது பூர்வக்காட்சியநுமானமாம். ஒருவன் உதவினதுவானாயால் அவனதிலையாளவழிரது கருதலநுமானமாம். ஒருவனது ஐஸ்வரியம் தரித்திரம் இதுகளைக்கண்டு பூர்வத்தில் இவனின்ன புண்ணியமின்னபாவஞ் செய்தானென்பது ஆகமவநுமானமாமென்றறிக. அநுமானப்பிரமாணஞ் சங்கேபமாய்முடிந்தது. இனி யாகமப்பிரமாணம் வருமாறு காண்க.

ஆகமப்பிரமாணமாவது, திருஷ்டாந்தியாப்தனு யிருப்பவன் சொல்வது தந்திராதிகளில் பகாவிறப்பவ ஞானம்போல் இரசங்களோடு கூடியிருக்கும் அறிவாமென்றால், ஆகமமானது தந்திரகலை - மந்திரகலை - உபதேசகலை - யென மூன்றாம். அவற்றுள் தந்திரகலையாவது, வேறு தெய்வமில்லை கடவுளொருவனே தெய்வமென்பது. மந்திரகலையாவது, மனதினையடக்கி தெய்வத்தை வழிபட்டுச் சமாதிநிலையடைவது. உபதேசகலையாவது, ஆதியந்தமில்லாத கடவுளைப் பக்குவ சீஷனுக்குபதேசிப்பதென்றறிக. பிரத்தியக்ஷம் அநுமானம் ஆகமம் ஆகியமூன்றில் இனிச் சொல்லுகின்ற வைந்தும் அடங்குமென்றறிக. உவமானப் பிரமாணமாவது, மரையென்னுமிருகத்தை யறியாதவனுக்கு ஒருவன்பசுப்போலிருக்குமென்று சொல்வதைக் கேட்டு காட்டிற்போய் அம்மிருகத்தைக்காண்டல். இதன்றியில் சந்தனமரமறியாதவனுக்கு ஒருவன் இந்த மரத்தைப்போலிருக்குமென்று கேட்டுகாட்டிற்போய் அவன்சொன்னகுறியெல்லாமிருக்கக்கண்டு இதுவேசந்தனமரமென்றறிந்தாற்போலும், இன்னானின்னானைப்போ லென்றதைக் கேட்டவன் அவ்வடையாளத்தோடவனைக்காண்டல் போலும், உவமானமென்றறிக. அருத்தாபத்திப் பிரமாணமாவது, பகற்காலத்திற் புசியாத ஒருவன் தேகம் பூரித்திருப்பதைக்கண்டு இவனிரவிற் சாப்பிடுகின்றானென்றறிவது. அபாவப்பிரமாணமாவது, இம்மண்ணிற் குடமில்லை யென்றறிவது. ஐதிகப் பிரமா

ணமாவது, இம்மரத்தில் இராட்சச னிருக்கின்றானென்று சொல்லக்கேட்டு அம்மரத்தில் இராக்ஷசனைக் காண்டல் ஆகப்பிரமாண மெட்டு முடிந்ததென்றறிக. இனி பரிபாஷையிலுள்ளது நான்கு பிரமாணமாம். மற்ற அருத்தாபத்தி அபாவஞ் சம்பவம் ஐதிகமாகிய நான்கு மவற்றிலடங்குமென்றும், இவற்றைச் சென்னிபட்டிய முதலிய வியாக்கியானங்களில்வெகுவாய்ச் சங்கையு முத்தரமு முண்டு இது வெகு சங்க்ஷேபமாய்ச் சொன்னதென்றறிக. இனிப் பிரத்தியட்சத்தி லடங்குகிறது அபாவமும் ஐதிகமுமடங்கும். அதெப்படி மண்ணிற் கடமில்லையாலும் ஆலமரத்திலே யக்ஷனில்லாமையாலும் மன்று மாலமரமும் பிரத்தியட்சமாய்ப் போயுங் கடமுமில்லையாம். பிரத்தியட்சத்தி லடங்கினதென்றறிக. இனி அநுமானத்தில்அருத்தாபத்தி சம்பவ மிரண்டுமடங்கும்.அஃதெப்படி அருத்தாபத்தி உண்ணவில்லையென்றவனைத் தேகபுஷ்டியால் ராத்திரியிற்போசனமுண்டென்கிறதும நுமான்மாகையாலுஞ் சம்பவமாவது, ஆயிரஞ் சங்கையில்நூறுண்டென்பது மநுமானமாகையாலு மிதிலடங்குமென்றறிக. இதல்லாமற் சைவ சித்தாந்தத்திற் பிரத்தியட்சமநுமானமு மாகமமு மிந்த மூன்றில் மற்ற ஐந்து மடங்குமென்றது அதெப்படி உவமானமும் பிரத்தியட்சத்தி லடங்குமென்றறிக.

௰௨-வது—அத்தியாயம்,

அண்டகோசலக்ஷணம்.

அண்டகோசமாவது, சூரியகிரணத்திறல் கவாட்சி மத்தி[illegible] ... ற்றோன்றுகிற அணுக்களுக்குப்பரமாணுவென்றும், ரஞ்சுவென்[illegible]ம் பெயர். இப்பரமாணு - [illegible] - கூடினது தூஸ்திரேணு - [illegible] அ - கூடினதுநெல்லின் வாலாக்கிரமாம். இது -அ-[illegible]னது [illegible]கையாம் இது - அ - கூடினது யூகம் இது -அ-கூடினது யவை இது அ - கூடினது. உத்தம மாநுங்குலம். இது -எ- கூடினது மத்திமமாநுங்குலம். இது -சு- கூடினது அதமமாநுங்குலம். இனிமாநுங்குலமாவது, மநுஷனுடையமத்திமாங்குலியின் மத்திமபர்வதீர்க்கம் உத்தமம் இதில் முக்காற்பங்கு மத்திமமாத்திராங்குலம். இதிலரைப்பங்கு அதமமாத்திராங்குலம் இனிப்பர்வதீர்க்கத்துக்கு. அர்த்தம் மத்திமவிரல் கடுவானது றை யென்றறிக. இனித்தேகப்தாங்குலமாவது, அனுசரிக்கப் பட்டபுத்தளி [illegible]க்கமந்த[illegible]தாளாங்குல் சங்கையினாலே ஒவ்வொரு அவயவத்துக்கிவ்வள விவ்வள வென்றும், எற்பாடுசெய்வது. இனிஇந்தமூன்று விதத்தில் மாடமாளிகைகோபுரப்பிரகார மண்டபங்கள் முதலானதும் மாநுங்குலியாலே செய்வ[illegible]. இனிக்குண்டமண்டபாதிக் கிரஹோபகரணங்கள். இரண்டாவதான மாத்திராங்குலத்திற் செய்வது இனிபிரதமையினுடைய அவயவங்கள் மூன்றாவதான வப்தாங்குலத்திற் செய்வது இப்படியங்குல பேதமறிவது. இனி அஸ்தப்பேதமாவது, முன்சொன்ன மாநுங்குலி -உ௪- கூடினது ஒருகிருஷ்ண

அஸ்தம் இது - உ௰ரு - ஆனால்பிரஜாபத்தியஸ்தம்இந்த - உ - விதத்திற்கட்டிடமுதலானதுகளை கிருஷ்ண ஹஸ்தத்திற்செய்வது. இனிவீடுகள் தேவாலயங்கள் இலிங்கங்கள் இதுகளைபிரஜாபத்ய அஸ்தத்திற் செய்வது இனி பட்டணங்கள் தனுமுஷ்டிஅஸ்தத்திறும் செய்வது. இனிக்ஷேத்திரப்பிரமாணங்களும் யோசனப் பிரமாணங்களும் தனுஅஸ்தத்திற் செய்வது இந்தவஸ்திரங் கூடினது ஒருதனுவாம். இவ்விரண்டுகூடினது ஒருதண்டம் இது - உத - கூடினது ஒருகுரோசம் இதுவிரண்டு கூடினது கெவியூதி - இது -உ- கூடில்யோசனை இந்தப் பிரமாண மல்லாமற் பின்னுமொருவிதம்.

இல்லாமைற் - கதிரணு - கக - கூடினது. த்ரசக்கிரம். இது- அ -கூடினது யாக்கை இது- அ - கூடினது பூகை. இது - அ - கூடினது யவை. இது அ - கூடினது அங்குலம். இது உச கூடினது முழம், இது - ச - கூடில் தனு. இது - உ - கூடில் தெண்டு. இது - உத - கூடில்குரோசம். இது-உ கூடில் கெவியூதி. இது -ச- கூடில்யோசனை, - இந்தயோசனை நூறுகோடிகொண்டது யோசனை யுயரமும் நூறுகோடி யோசனைப்பரப்பு மாகவுடையது ஒருஅண்டம். இப்படிப்பிருதிவியின்கூறுள ஆயிரகோடி அண்டத்திலொரு அண்டலட்சணம் விபரமாகச் சுருக்கிச்சொல்வது. இனித்தன்மாத்திரைகள் பஞ்சீகரித்ததில் மூலப்பிருதிவிபூதம் பத்திலொன்றிற்றலப்பிருதிவிபூத அண்டலட்சணமாவது, இத்தலப்பிருதிவியில் முன்சொன்ன ஆயிரங்கோடி யிலொரு அண்டஞ்சொல்வது, ஒருஅண்டத்தினுடையகனம் ஒருகோடியோசனை மத்தமாய்ப்பொன்னிறமான இந்த முட்டையாய்ச்சுற்றும் அப்புயோசனை பதிவானதால முடையதாய் நூறுகோடியோசனை யுயரமும் மகமேருவுக்கு மகமேருக் கூடச்சுற்றும் நூறுகோடியோசனைப் பரப்புமாயிருக்கிற பிர்மாண்டத்தைப் பிரமதேவன் கொப்பளிப்பாகாரமா யிரண்டு சிப்பிசெய்து [illegible]ப்பிரவேசித்து நடுவாகவிருந்து [illegible]டு காண்டகம்போலக் கீழ்மேல் சிப்பியையமைத்தியதிற்புவனாவலிகள் செய்கையினாலே பிர்மாண்டமென்று பெயராயிற்று.

இந்தப்பிர்மாண்ட முன்னாகக்கீழ்ச்சிப்பி யடியோட்டின் கீழும்மேலோட்டின்மேலும் இந்தப்பிர் மாண்டத்தைச்சூழவும் கனகெம்பீரமானவாரிதமாயிருக்கும். இந்தவாரியில் விஸ்வகர்ம நிர்மாணதிவ்விய சிங்காசனமிருந்துகொண்டு சலனதம்பமாய் விளங்குவது ஆதாரசத்தி சர்வசோதசர்வாயுதத்துடன் இரணமய சொரூபமா யிருக்கும், இந்தசத்திசிவயானமா யிருக்கும் இச்சத்திசிரசின்மேல் இரணமயகமலம்போல் நூறுகோடியோசனை யகலமாய்ச் சுவர்ணமயமான கூர்மமிருக்கும். இந்தக்கூர்மத்தின் முதுகில் அஷ்டதிக்கிலும் அஷ்ட கசங்களிருக்கும். இவைகளெட்டும்நின்லைவ எட்டுத்திக்கிலு மெட்டுசேஷனிருக்கும். இந்தச்சேஷன் -௩௰த [illegible]-னையகலமான ஆயிரஞ் சிரசுகளுடனே படியையவனத்துப் படங்களாலெட்டுத்திக்கையுந் தாங்கியிருக்கும். இனிக்கூர்மனாடு முதுகில்

மகாசேஷனிருக்கும். இந்த கசங்கள் சேஷர்கள் ஒருவரொருவராகா சமயத்தில் விலகிப்போயிருப்பார்கள் அதினால்பூமிதாழ்ந்து குலுங்கிப்போயவர்கள்வந்து தாங்குகிறபோது எப்போதும்போலவாம்.

பின்புகசமனுகந் சேஷன்பட்டயிதற் கோடியோசனைக் கனமும் அதின்விலாசமுமாய்ச் சர்வாதாரமுமாய்ச் சுவர்ணமய பூமியிருக்கும். இக்கடாகபூமியின்புறம்பாகத்துவாரவாசல் காவலாகநாறு புவனத்தில்நாறுருத்திரரிருப்பர் இதின்மேலுமிரண்டு புறமிருக்கும் இவையிற்றிக் கடாகத்தி லுள்ளிலிந்திரன் முதற்பத்துத் திக்கிலும் பத்துருத்திரர் ஒவ்வொருவர்க்கு நாறுகோடி பரிசுனங்களுடனே அவர்களுஞ்சர்வாயுதமி ஷடதுந்சர்வசோபிதராய்த்தற்குழ அதினாடுவாகக் காலாக்கினிருத்திர ரிருப்பர் இவர்சர்வாயுதராய்ச்சர்வசோபிதராய்க் கோடியோசனையுயரமாய் இரத்தவர்ணமாயிருப்பர். இவர் புவனம் ௬-கோடியோசனை யகலமுமொருகோடியோசனையுயரமுமாயிருக்கும்இதினடுவேயாமளைகாளுவிரத்திரசிதமாயிரண்டுகோடியகலமுமொருகோடியுயரமுமா யிருக்கும். செகச்சங்காரமாகும்போது அகோரமுகமாவனு முன்சொன்ன அரண்மனையிற் சிங்காசனத்தின்மேல் காலாக்கினி ருத்திரர்கொலுவா யிருப்பர். இவர்தேகத்தின்சுவாலை -௰- கோடியோசனை யுயரம் இதின்புகை -௯- கோடியோசனை யுயரமாயிருக்கும் இந்தப்புகையின்மேலே யியமராசன ஆக்ஞையாலே யிருக்கிறது -௯௰- லட்சம்யோசனைவெளிமேலே -௱- பட்டணமுண்டு - அதினாடுவெளட்சம் லட்சம் யோசனையகல முமாய் -௱௰- கோடியும் -௨- லட்சம் யோசனை யுயரமுமா ௨௰௮ - இராசநரகமுமாய் ஒவ்வொன்றை யொவ்வொருகோடி நரகந்தற்சூழ - ௨௰௮- கோடிநரக மிருக்கும். இந்தநரகங்களையும் அனைதரகந்தூழ இடையிடையிலே படிகரைபடுகுழி வெளிகளுண்டு. இதுமுன்சொன்னவுயரத்திலடங்கும் பின்சிலவதிக படிக்கரையும் குழியாழங்களும் வெளிகளுமிதின்புடைவிரிவானதுறு இருப்புமயமாய் -௨௰௬- ௨ண்டு. இதற்புறம் ஒவ்வொன்று கோடிமேலொரு லட்சமும் - அதனாலுடு [illegible] சனையகலம்விரிவென்றறிக.

இதல்லாமல் -௱௰௨- இராசநரகமென்றும் -௱௰௨- கோடிநரகமென்றுஞ்சிந்தாமணி சொல்லும் இதிலேவிழுந்திற பாவாத்மாக்கள் செய்தபாதகமும் இவர்கள்படுந்துயரமுந் ருதசங்கினை விவேகசிந்தாமணியிற் காண்க. இந்நரகலோகத்தின்மேலே -௱௰௩- யோசனைவெளியுண்டு. இதின்மேல் ௯- லட்சம்யோசனை பூமியுண்டு. இதற்குமேற்குப்புறம் - ௪ - லட்சம்யோசனைசுவர்ணபூமி - மற்றநாலவைலட்சம்யோசனை கிழக்குத்திசையிற் பொன்மயமாயும் இருப்புமயமாயும் பூமியிருக்கும். இந்த -௯- லட்சத்துக்கும் முன்சொன்ன நரகத்துக்கு மதிபதியான இயமனுக்கும் கூஷ்மாண்டாதிபதியு யிருப்பர். இவர்சர்வாயுத சர்வசோபிதங்களுடனே தனக்குச்சரியான [illegible] டிமக்ரபூதங்களுடனே பயங்கரமானசொரூப மாயிருப்பர். இந்தக்கூஷ்மாண்டதின்மேல் ஆயிரமாயிரம் யோசனேமேலுயரமாய்ப் பிரத்தியேகம் பிரதி

யேகம் ஒவ்வோராயிரத்தின் மேல் திரும்பவும் -௯௯-௯௯- யோசனையுயரமாக ஒவ்வொன்று -௰௯- யோசனையுயரமும் -௨௰௯- யோசனை யகலமுமாய்வழுபாதாளலோகமும் -எ௰௯- யோசனையாம்.

இதின்பெயராவது, மகாதல - ரசாதல - தராதல - சுதல-நிதல-விதல அதல - மென்கிற ஏழுபேர், இந்த வழுங் கிரமமாக பொன் -வெள்ளி-செம்பு - வெண்கலம் - இரும்பு - மணல் - பூமி, இதுகளாய் நானு விசித்திரங்களாய்ச்சகலபோகசாதனசம்பன்னத்துவமாயிருக்கும். இதற்குபலக்யபலபலவான்பலவிக்ரம பதேசபராட்ச பலபக்ர விர்த்திகளென்றிந்த வழுபாதாளத்துக்கு மேழு இராஜாக்களுண்டு. இந்த ஏழிலும் ஒவ்வொன்றிலுமூன்றுபங்காய்-தயித்திடர்- புஜங்கர் - இராக்ஷதர் -இந்த மூவர்களுக்கும் ஆசிறையமாயிருக்கும். இந்த ஏழுலோகத்துக்குச் சங்கு கர்ணர் முதலெழுவருந்தயித்தியநாயகர். குடிலமுதலெழுநாகமும் புஜங்கநாயகர். விகடன்முதலெழுவரும் இராக்ஷத நாயகர். இந்த மூன்றுவகையாரு மேழு பாதாளத்திலு மேழுலிங்கத்தைப் பூசைசெய்வார்கள். இந்தப் பாதாளத்தி லெட்டு லக்ஷங்கன்னியர்கள் பாதாள விலாசனிகள் இவர்கள் வர்ணிக்கக்கூடாத சிங்காரமு மழகுமுள்ளபேர்கள். இவர்களைபாலங்களாலுந் தேககாந்தியாலும் அவ்விடத்துக்குச் சந்திர சூரியாதி தேவதையில்லாமலிரவும்பகலும்பிரகாசமாயிருக்குமென்றறிக. இந்தப்பாதாளத்தின்மேல் இரண்டுகோடியும்-அ௰அ-லக்ஷம் யோசனைமேலேமுன்சொன்ன ஏழுபாதாளத்துக்கும் இராஜாவாய் ஆடகேசுர னிருப்பர். இவர் ஆயிரம்யோசனை விஸ்தாரமான மாணிக்க சிங்காசனத்திலே கோடிகந்தர்வ லாவணியத்திலுஞ் சமஸ்த சுவசித்தராலே சேவிக்கப்பட்டிருப்பர். இதின்மேல் பூமியொருகோடி யோசனையுயரம் இதின்மேற் பூலோகமென்பது தொகைசொல்வது, பிரமாண்டகடம் அடிச்சிப்பியோடுகொட்டுக் காலாக்கினிருத்திரர் புவனக்கோடி௬-இதின்மேற் சுவாலை கோடி -௫- இதின்மேற் புகைகோடி -௯- இதின்மேல் நரகலோகம்-௱௰-கோடியும் லக்ஷம் - ௨- இதின்மேல் வெளி-௱௰௩-இதின்மேல் கூஷ்மாண்டலோகம்-௯-லக்ஷம் பாதாளம்-எ௰௯-ஆடகேசுவரன்புவனம்-௨-கோடியும்-அ௰லக்ஷம். இதின்மேற்பூலோகங்கோடி-௧-ஆகக் கீழ்லோகம்-௱௰-கோடி யோசனை யுயரமென்றறிக.

இனி நடுமத்திமமான பூலோக விஸ்தீரின்வர்ணனை இனி முன்சொன்னபூமிமே லிருக்கிற மேருவுக்கு நாலுதிக்கும் நாலுகோடி யோசனை யகலமுள்ளது உயரம் பூமிக்குமேல்-௱௰-கோடி யோசனை பூமிமுதல் கீழ்-௱௰-கோடியோசனை ஆக நாறுகோடியோசனை யுயரமுள்ளதென்றறிக. இனி மேல் பூலோகவர்ணனை சொல்வது மேருவுக்குச்சுற்றும்-௱௰ - கோடியோசனை யகலமாயிருக்கும். இதில் ஏழுசமுத்திரமும் ஏழுதீவும் இவையாண்ட இராஜாக்கள் பெயருஞ்சொல்வது. சுவாயம்புவ - சுவாரோசிஷ - தைவத்த சாக்ஷுஷ--உத்தம-மத்திம - வைவஸ்வத - பிரம்மசாவர்ணி - விஷ்ணுசா

வனி - உருத்திரஸாவனி - சூர்யஸாவனி - அக்கிஸாவனி - வேதஸாவனி பத்தஸாவனி - ஆக மநுக்கள் -௰௪ - இதில் முதல் மநுவான சுவாயம்பு வமநுவுக்கு உத்தானபாதனென்றும் பிரிய விரதனென்று மிரண்டுகுமாரர் களிறந்தார்கள். அதில் உத்தானபாதனுக்கு துருவனென்கிற குமாரன் பிறந்தான். அவன் தபசுசெய்து நக்ஷத்திரமண்டலத்துக் கற்பம் முதலா த்தரமாய் மகதைஸ்வரிய முடைத்தா யிவிமேற் சொல்லப்போகிற புவ லோகா சிரசித்தருயிருப்பன். இரண்டாங்குமாரனுன பிரியவிரதனுக்கு ஆக் கினீத்துருவன் மேதாதி-தநிவ-புஷ்கரக்-ஜோதிஷ்மந்த - த்ருதிமந்த-பாவனவ் கி, இப்படி ஏழுகுமாரர்களுண்டு. இவ்வேழுபேருக்கும் பிரியவிரதனுகிற தகப்பன் சம்புத்வீபமுதல் லேழுதீவையுங் கொடுத்தான். பின்னுமவர்களில் மூத்தவனுகிற அக்கினீத்துருவனுக்கு நாபி கிம்புருஷ ஹரி இளாவிர்த இரம் மியக ஹரண்யக உத்தாகுரு கேதுமாலி யென்று ஒன்பதுகுமாரருண்டு. இத் த ஒன்பதுபேருக்கும் தகப்பனுகிற அக்கினீத்துருவன் தானுளுகிற சம்புத்வீ பவ-௯-பங்கிட்டு நவகண்டமாக்கிப் பகிர்ந்துகொடுத்தான். அது அவரவர் பெயரால்நவகண்டமாயிற்று.

அதில் முதற்குமாரனுகிற நாபியென்கிறவனுக்கு விருஷபன் பிறந்தா ன் இவனுக்குப் பரதன் பிறந்தான் இவன் பெயராலே யிது பரதகண்டமா யிற்று. இதின்விரிவு நூறுகோடியோசனைக்கு நடுவாக லக்ஷம் யோசனை வ ட்டமான விரிவாய்ச் சித்திரவர்ண பூமியுள்ளதாய்ச் சம்புத்வீபமிருக்கும் இதின் நடுவாகச் சுவர்ணமயமான மேருகிரியிருக்கும் இதுபூமியின்கீழ் -௰௬- யோ சனைபுதைந்து -௮௰௪-யோசனையுயரமாய் ஏக லக்ஷம்யோசனையாயிருக்கும் இதனடியகலம் -௰௬-யோசனைப்பருமனும் சென்னியகலம்-௩௨-யோசனை ப்பருமனும் -௮௰௪- யோசனைச்சுற்றளவுமாயிருக்கும் இதுமேருவினுச்சியி ற் பிரமாவுக்கு மானவதியென்கிற பட்டணமுண்டு இதின்மேற்குத்திசையி ல் நாரணன் பட்டணமுமுண்டு பின்னும் மானவதிக்குத்தக்ஷணதிக்கிலும் பிர மாவுக்குப்பட்டணமுண்டு இதற்கீசானதிக்கில ஜோதிஷ்கமென்கிற புரமிரு க்கும் இதின்புறத்தில் ஸ்கந்தாதி மஹாகாளகணேசவைரவாதிகளுக்கு இரம்மி யாகிரமமனேகமுண்டு. பின்னுமேருவோ பேதஸ்ரபீடமாக தேவதைகளாலே சேவிக்கப்பட்டிருக்கும் இவர்கள்புறத்திலே சீத அலக நந்திசக்ஷு படி என் று நான்குதேவநதியிருக்கும். இனி மேருவுக்குமேலாக லக்ஷவிஸ்தீரணப்ரகாச மும் வலயாகாரமுமாய் கங்கணத்திரையமிருக்கும். இது ஒவ்வொன்று -௬௫ யோசனைப்பருமனும் -௨௰௫-யோசனையகலமுமாய் சுற்றுமிப்படியாயக்து வ முள்ளதா யடிக்கங்கணமிருக்கும்.

இதின்மேற் கங்கணத்திலே கிழக்குமுதல் எட்டுதிக்கிலுமிருக்கிறசிகரத்தி ன்மேல் இந்திரனுக்குப்பொன்னாற் கோட்டையும் நீலத்தாற் கொம்மையும் மற்றும் வெகு வலங்காரமுள்ள அமராபதியாகிற பட்டணம். அக்கினிக்குக் கமலலோகக் கோட்டையும் வச்சிரத்தின்கொம்மையுமற்று மலங்காரமுள்ள தே ஜோவதியாகிற பட்டணமிருக்கும். இனி இயமனுக்கு அஞ்சனவர்ணக் கோ

ட்டையும் புஷ்பராகக் கொம்மையும் மற்றலங்காரமுமுள்ள சம்யமனி ப ட்டணமிருக்கும். இனி நைருதிக்கு லோகவர்ணக் கோட்டையுமுத்துக்கொ ம்மையு மற்றலங்காரமுமுள்ள இரக்ஷோவதி பட்டண மிருக்கும், இனிவரு ணனுக்குச் சுத்தவர்ணக் கோட்டையும் வைடூரியக்கொம்மையு மற்றலங்கா ரமுமுள்ள சுத்தவதி பட்டணமிருக்கும். இனி வாயுவுக்குப் பச்சை வர்ண க் கோட்டையும் வைடூரியக் கொம்மைய மற்றலங்காரமுமுள்ள கந்தவதி பட்டண மிருக்கும். இனிக் குபேரனுக்கு நவரத்தினக் கோட்டையு மு த்துக் கொம்மையு மற்றலங்கார முடனும் மகோதய புரியாகிற பட்டண மிரு க்கும், இனி யீசானனுக்குச் சுப்பிர வர்ணக் கோட்டையு மிரத்தினக்கொம் மை மற்றலங்காரமுள்ள இரட்சோவதிபட்டணமிருக்கும். இப்படிப்பெயரான வெட்டுப்பட்டணமும் ஒவ்வொன்று-௬௫-யோசனையகலமா யிருக்கும். இனி மேகலிக்கிரேகதி முதலான ௰௦ பட்டணம் அமராபதியைச் சூழ்ந்திருக்கும் அதில் சார அப்ஸரஸ சித்த தேவாத சாதித்ய சாத்தியர் இவர்கள் முன்சொன் னவைகளிலு மிருப்பார்கள். இனித்தேஜோவதியைச் சூழவிரண்டுபட்டணமி ருக்கும் இதில் இயமவிஸ்வகர்மாதி தேவதைக ளிருக்கும் - ௨- வஸுய மி வைச்சூழ மூன்றுபட்டணமிருக்கும் இதில்கின்னாரிருக்கும் குபேரன்மகோ தயத்தைச்சூழ ௫- பட்டணமிருக்கும், இதில் இந்திரத - சாரத-தும்புரு- குஹ்யகர் தர்மதேவதைகளு மிருக்கும். ஈசானனுடைதேஜோவதியைச்சூழ ௬-பட்டண மிருக்கும். இதில் விஷ்ணு பிரமாதிகள்வசித்திரியுமிருக்கும். இப் படி யெட்டுப்பட்டணத்தைச் சூழ்ந்த பட்டணங்களுடனுங்கூட இந்திராதி கள் தங்கள் தங்கள் ஸ்திரிகள் வாகன வஸ்துக்களுடனே மகதை ஸ்வரிய த்துடனு மிருப்பார்கள். இனி யீசானதிக்காகிற ஸ்வயாகேதக்கிரத்தி லொ ருதலமுண்டு அதில்நந்திகேசுவரன் சர்வாலங்கிர்தருபத்துடனே தன் கிங்கரா ளுடனுக்குமாரர் முதலானபேருடனே பூசைசெய்வார்.

இனி -௩-வது. தடிக்கங்கணத்தில் சித்தரும் [illegible] யவாரு மிருப்பார்கள் இதல்லாமலு மிந்தக்கங்கணத்தில் - ௱த- யோசனையகலமாய் நவரத்தின ச ஹிதமான அஷ்டதனமாயிதின் நூறுயிரங்கோடி குகைகளா யிதினடுவே ப ளிக்குமேடைபோலப் பிசாசிகள் சூழச்சிவன் கொலுவா யிருப்பர் இனி மூ ன்றுவதான கீழ்க்கங்கணத்தில் தகக ஜகிலிஷ அக்கருவிருப்பார்- இனி மே ருமுக்கு காந்தர்த்த[illegible]மருதகணங்க ளிருக்கும். இனிமேருவி னடிவாரத்தி லே - ௰௦௦௦ - யோசனை யுயரத்தில் மேருவை யொட்டினுப்போலப் பிறந்த தெச பர்வதங்க ளுண்டு. அதெப்படி மேருவுக்குக்கிழக்காகச் சுவேதவர்ண மான மந்தரகிரி யிருக்கும். தெற்கிற் சுதவர்ணமான கந்தமாதன பர்வதமிரு க்கும். மேற்குத்திக்கில் நீலவர்ணமான விபுலகிரி யிருக்கும். வடக்கில் அருண மான சுபாரஸ்வ கிரியிருக்கும். இந்நாலு கிரியிலு மிருக்கிற சகல தேவதை களுஞ் சதாசிவ லிங்கத்தைப் பூசிப்பார்கள். இனிமேருவி னடிவாரத்தில் முன்சொன்ன மலைகளையு மடுத்தாக்கிட்ட கிழக்குத்திசையில் பத்மாகமலை - அக்கினிதிசையில் வச்சிரமலை - இயமதிசையில் முத்துமலை - நிருதிதிசையில்

நீலமலை - வருணதிசையில் வைடூரியமலை வாயுதிசையில் சிந்தாமணிமலை. குபேரதிசையில் செம்புமலை. ஈசானதிசையில்காம்பிரமலை. நடுவில்புஷ்பராகமலை யிப்படி மேருவைச் சுற்றிலு மிருக்கும். இனிமுன்சொன்ன நாலு கிரியிலும் நாலு விருக்ஷமுண்டு கிரமமாக கதம்பவிருக்ஷம் சம்புவிருக்ஷம் வடவிருக்ஷம் - அஸ்வட விருக்ஷம் என்கிறகற்பக விருக்ஷங்கள் [illegible] யோசனை யுயரமும் ஆயிரம்யோசனை யகலமுமா யிருக்கும். இனித்தக்ஷிண பாரிசத்திலே கந்தமாதன சயிலத்திலிருக்கிற சம்புவிருக்ஷத்திற்பழமொரு மகாகெஜப்பிரமாணம். மகா கெஜப்பிரமாண மாவது - மனுஷர்கையில் - நூறுமுழமுண்டு அந்தமலையிலே பழுத்துதிர்ந்த இரசங்களாறாய்ப் பெருகிச் சம்புநதியென்று பெயராம். இது வேருமூலத்திற் பிறந்து இளாவிர்தகாண்டத்தி லாறுயோடுகையால் அவ்விடம் - கக-மாற்றுப் பொன்னுயிருக்கும். அங்கீர் புசித்த சிவராசிக ளெல்லாம் பொன்வர்ணமா யிருப்பார். இந்தப்பொன் தேவதைக ளாபரணங்களுக்கு யோக்கியமாம். மந்தரகிரி மூலத்தில் கங்கைநதியும் குபேராதிகளுக்குக் கிரீடார்த்தமானசயித்திரதமாகிற வனமும் பொற்றாமரை மடுக்களுந் தற்புருஷ லிங்கமும் பூசைகொண் டிருக்கும், இனிக் கந்தமாதன பர்வதத்தின் மூலத்திற் பத்திரநதியும் நந்தனமென்கிற வனமும் மனோகரமான மடுவுந் தேவதார்ச்சிதமான அகோர லிங்கமுமிருக்கும். இனி விபுலாத்திரியின் மூலத்திலே சுரநதியும் வைப்பிரத்திராஜ வனமுஞ் சிதோதக மடுவுஞ் சத்தியோசாத லிங்கக்ஷேத்திரமு மிருக்கும். இனி சுபாரஸ்வகிரி மூலத்திற் சுமனைநதியும் தாதிமகந்தவனமும் பத்திரகமென்கிறமடுவும் வாமதேவ லிங்கக்ஷேத்திரமு மிருக்கும், இனிமுன் சொன்ன விடங்களிலே நாலுவிதத்தினமேடை காமதேனு கற்பகவிருக்ஷமும், இதல்லாமல் முன்சொன்னசைத்திரரதாதி சதுர்த்தளத்தில் நடுநடு இடைவெளிகளிலநாலுவிதத்தினமயமான பத்மங்களும் மந்தாரம் பாரிசாதம் சந்தனம் கற்பகம் அரிச்சந்தனம். இவ்வைந்து தேவதருக்களும் - காமதேனு - சிந்தாமணி - பரிசனவேதி - சஞ்சீவி - இதுமுதலான சித்தராசாதி வஸ்துக்களும், அமுதமயமான - நடை - வாவி - கிணறு - குளங்களும் - கமலம் - குமுதம் - கல்லாராதிகுசுமங்களுஞ் - சகோரம் - சக்கிரவாகம் - ஹம்சம் - இராஜஹம்ஸாதிபக்ஷிவிசேஷங்களும். ஜாதிமல்லிகைகேதகிபுன்னை - நெருக்கு - வாழை - கர்ப்பூரவாழை - நாளிகேரந்தனளிகேர - பலா - பூப்பலா - ருத - நாக - புன்னாக - பூக - கற்றுர சம்பீர கோவிதார - மந்தார - நிம்ப - கதம்ப - சப்பக குருவக - [illegible] ண்டக - சாள வகுள - பாடல - [illegible]ல - ரசால - கமால - தால - கிந்தால - தக்கோல - பலாசபாரிசாத - முதலான தருக்களும் ஸ்திரிகளைக்கண்ட வுடனே தசேந்திரியத்திருப்திகளும், விசேஷமான தசதோகள விருக்ஷங்களும், விசேஷ பக்ஷிகளும் கஸ்தூரி மிருக சவரி முதலிய வனேக மிருகங்களும் விசேஷபரிமளவாயுவடிக்கிறதும், அவ்வனத்தில் விசேஷ மண்டபங்களும் - நவரத்தினதிசவுக்கைகளும் மகா வேதிகைகளும், விவேகந்துடனே கூடின, ஆறுகளும் கிரீடாசயிலங்களும், நாலுலக்ஷாத பூஜிதமான - வஸதிராபரணங்களும், நாலு சுகந்தங்களுடனுங்கூடி கிரீடிக்கிற கந்தருவர் வித்தியாதரர் - அசு

சர் - கின்னரர் - கிம்புருடர் கருடராக்ஷசர் குய்யர்களும் விசேஷவாச்சியங்களுந் தேவதாவிட புக்கவரும் - அரம்பை - ஊர்வசி - திலோர்த்தமை - சித்திரரேகை - மஞ்சகோஷணி - மேநகை - மிருதா - புஞ்சிகஸ்தலை - முதலான தேவதா கணிகையருங் கூட்டமுஞ் சங்கீதமுதலான வித்தைகளைச் சேட்டிப்போருங் கூத்தாட்டுவோரும் இதுமுதலான நானுவிசித்திரங்களு முடைத்தா யிருக்கும்.

இதல்லாமல் மேருவுக்குக் கிழக்குமுதல் மந்தராதி பருவதங்களுக்கு நடுநடுவே கேசரா அசலங்களிருக்கும். அதெப்படி கிழக்கில்மந்தரகிரிக்குந் தெற்கிற் கந்தமாதனகிரிக்கும்நடுவே சிதாந்தசாருநந்தமுதலான-ரு-பருவதமிருக்கும் தெற்கான கந்தமாதனத்துக்கும் மேற்கு விபுலாத்திரிக்கும் நடுவேதிரிகூடகிரிமுதல்-ரு-கிரியிருக்கும். இனிவிபுலாத்திரிக்கும் உத்தரமான சுபாரஸ்வகிரிக்கும் நடுவே வைடூரியகிரிமுதல் ரு - கிரியிருக்கும். இனி உத்தரம் சுபாரஸ்வகிரிக்குங்கிழக்கு மந்திரகிரிக்கு நடுவே சங்ககூடகிரிமுதல் ரு - கிரியிருக்கும் இப்படிநான்குகிரிக்குநடுநடுவே-கூ-யோசனை யுயரத்தில் முன்சொன்னகிரிகள் சமஸ்ததேவதைகளுக்குமாசிரய மாயிருக்கும். இனிமேருவைச்சுற்றிலும் நவகண்ட மிருக்கும் அந்தமேருவுக்கும் முன்சொன்ன கிரிகளுக்கும் உத்தரமாக நீலஸ்வேத சிருங்கமென்கிற சீமா கிரித்திரையங்கள் ஒவ்வொன்று-உ-யோசனை யகலமும் கூ-யோசனையுயரமும் -கூ-யோசனை அந்தராளமுமுண்டாய்க்கிழக்கு மேற்குச் சமுத்திரபரியந்தம் அட்டமான நீளமா யிருக்கும் இந்தமூன்று கிரிகளிலுஞ் சகலமான அபூர்வங்களு முண்டா யிதில் மஹேஸ்வரலிங்கம் பூசைகொள்ளும் தெட்சண பாரிசத்தில் நிஷததேமகூடஹேமாத்திரிகளென்று மூன்று கிரிகளுண்டு. இதற்குமுன்சொன்ன கிரிகள்போல அகல நீள முயரமுங் கிழக்கு மேற்குச் சமுத்திரபரியந்தமுமாய் சகல வஸ்துக்களுமுண்டாய்ப் பார்ப்பதி யென்கிறலிங்க மிருந்து பூசைகொள்ளும் இனி கிழக்குப் பாரிசத்திற் கிழக்குமுதல் மேற்கு [illegible]பர்யந்தமுன்சொன்ன கிரிகள் நடுவாகப் புறப்பட்டொன்றுக்கொன்று கூ-யோசனை தூரமாக விடைந்து மாலியவந்தன - கந்தமாதன மென்றிரண்டு சீமாகிரிகளுண்டு - இது - கூ யோசனையகலமும் [illegible] - யோசனை யுயரமு முண்டாய்த் தெற்குவடக்குத் திசையாக முன்சொன்ன வடக்குக்குத் தெற்கா யிருக்கிற நீலநிஷதகிரிகளை யவலம்பித்திருக்கும். இவ்விரண்டுகிரிமேலுஞ் சகல வஸ்துவுமுண்டாய் மகாதேவமகேஸ்வர லிங்கஞ் சர்வராலும் பூசிதராயிருக்கும்.

இனி யிளாவிர்தகாண்டமாவது, மேருவுக்கு வடக்குத்தெற்கு மேற்குகிழக்குத்திக்கில் நீலநிஷதமாலியவந்த கந்தமாதனங்களாகிற சதுஷ்டயத்தில் நடுவே யிளாவிர்தகாண்டமிருக்கும். இது - கூ- அகலமுமாய் நாற்சதுரமு மிரவியிருக்கும். இதிற் சிதாந்த குந்தாதிபருவதம் - கரு - மந்தர பருவதத்தின் கிழக்கிலிருக்கும் இவ்வாச் சையிலதவிகிரிமுதலான பருவதங்கள் - ம - முன்சொன்ன கந்தமாதனகிரிக்குத் தெற்காயிருக்கும் இனிச்சுரந்திமுதலானகிரி - கரு - ம் விபுலகிரிக்கு மேற்கிலிருக்கும். இனிச்சங்ககூட

கனகாதிபருவதம் - எ - ம் முன்சொன்னபாருசுவகிரிக்கு வடக்காயிருக்கும். இப்படி முன்சொன்ன மேருவினடிவாரத்திலிருக்கிற நான்கு பருவதங்களின் கிழக்குத் தெற்கு மேற்கு வடக்கில் இப்படி - ௩௬ - கிரிகளிருக்கும் இது குலபருவதங்களென்று பெயர். இதிற்றேவர்கள் கிரீடிக்கிறப்பர் இனி முன்சொன்ன இளாவிர்த வருஷத்திற் பிரத்தியேகப் பிரத்தியேகம் - ௨௪ - யோசனை யுயரமாய் - ௨௪ - கிரிகளுண்டு. இதின்மேல் மகாபட்டணங்களிருக்கும் இதின்விபரம் அதிலே சந்திரகாந்தமுதல் - ௯ - பட்டணமுண்டு. இதில் தானவர்கள் வாசஞ்செய்யும் - அ - பட்டணமுண்டு. இனி திரிகூடசாருதி வைமஸ்ரசிகரியென்னுங் கிரியில் - ௯௰௪ - பிரசண்ட - மஹாதம்பாதி தயித்தியர்களுக்கு அனந்த பட்டணமுண்டு. இனிச் சுதனக பருவதத்திலக்கிரவியாதிமுதலானவிராக்ஷதருக்கு - ௨ - லக்ஷம் பட்டணங்களுண்டு. இனிச் சுவிருதமென்னுங் கிரியில் நீலாதி அயக்கிரீவர்களுக்கு - ௧௬ - பட்டணமுண்டு. இனி மகாநீலகிரியிற் கின்னரர்களுக்கு ௰ா - பட்டணமுண்டு. ஸ்வேதோதக்கிரியில் பஷேந்திர ஸ்கந்த - ரேணுக - உலூக - ஸ்வசன்ன ரென்கிறவர்முதலான வைபந்தர்களுக்கு - ௱௯ - பட்டணங்களுண்டு. இனி வேணுசானுகிரியில் வித்தியாதரர்களுக்கு - ௭ா - பட்டணங்களுண்டு. இனிக் கரளஜகிரியிற்கந்தருவர்களுக்கு அனந்தம் பட்டணமுண்டு. இனி வைடூரகிரியில் அஷ்டவசுக்களுக்கு - அ - பட்டணமுண்டு இனி யிரத்தினதாரகிரியில் சித்தசாரணர்களுக்கு அனந்தம் பட்டணங்களுண்டு. இனி மேககிரியிற் சத்தரிஷிகள் முதலான - ௮௯ - ரிஷிகளுக்கும் அநேகந்தமாசிரமங்களுண்டு. இனி புஷ்பகேதுகிரியில் ஜம்புரு நாரதாதிகளுடைய மகாமந்திரங்களிருக்கும். இனி யெமகூடகிரியில் துவாதசாதித்தியர் பட்டணங்களிருக்கும் பஞ்சகூடகிரியில் யக்ஷருக்கு - ௯ - கோடி பட்டணமிருக்கும். குமுதகிரியில் மகாபத்மாதி நாகங்களுக்குப் பட்டணங்களிருக்கும் பாரியாத்திரகிரியிற் குபேரன் பட்டணம் பாரியாத்திரகிரியில் விக்நேஸ்வரன் பட்டணம் சோதுங்ககிரியில் மகா ... பட்டணம். எமசிருங்ககிரியிற் பிரமாவுக்குப்பட்டணம். திரிகூடகிரியில் விஷ்ணுவுக்குப்பட்டணம். ஸ்ரீகண்டகிரியில் ஈஸ்வரனுக்குப்பட்டணம். இந்த ஸ்ரீகண்டகிரி சமீபத்தில் எமகூடகிரி நவரத்தினமயமான அஷ்டப்பிரகாரமதியிதில் வடவிருக்கும் ஆயிரம்யோசனை யகலமும் நீளமுமாயிருக்கும். இதினடியிற் சிம்மாசனத்தில் தேவர்கள் சூழ்ந்திருப்பார். இந்த இளாவிர்தகண்டத்திற் சம்புவிருக்ஷ லிங்கம் ... - ௧௩௯ - வருஷமிருப்பார். ஈஸ்வரநாமலிங்க பூசைசெய்வர்.

இனிப் பத்திராஸ்வ வருஷகாண்டமாவது மேருவுக்குக் கிழக்காக ௯௯ - யோசனைக் கப்பாலிருக்கிற மாலியவந்தமாகிற சிமாகிரிமுதல் கிழக்கு லவணசமுத்திரமட்டாய்ச் சந்திரகாந்த வர்ணமாயிருக்கும். இது - ௯௨ - யோசனை சதுரஸ்ரமாயிருக்கும். இதிற் சத்தகுலபருவதமும் இதினிடையே புண்ணியநதிகளுமுண்டாய்ச் சந்திரகாந்தமயமான சனங்கள் - ௰௯ - வருஷமாயுளுடையராயிருப்பார். இவர்கள் மகாதேவநாமமுள்ள லிங்கத்தைப் பூசைசெய்து சுகசிவிகளாயிருப்பார். இவர்களாகாரம் நீலாஞ்ஜலமே

ன்கிற - கோடி - ... - தின்றிருப்பார். இனிக் கேதுமாலிய வருஷகாண்டமாவது மேருவுக்கு மேற்கில் - ௯௯ - யோசனைக் கப்பாலிருக்கிற கந்தமாதனமுதல் மேற்கு லவணசமுத்திரமட்டாகப் பொன்வர்ணபூமியாய் ௯௨௯ - யோசனை சதுரஸ்ரமாயிருக்கும். இதிற் சத்தகுலகிரியு மங்கங்கேயனேகநதிகளு முண்டாயிருக்கும். இதிற் பொன்மயமான சனங்கள் பலாப்பழாசங்களைக்கொண்டு - ௰௯ - வருஷமிருப்பார். மகாதேவநாமமுள்ள லிங்க பூசகராயிருப்பார். இனி ரம்மியகவருஷமாவது, மேருவுக்கு வடக்கு-௯௯-யோசனைக் கப்பாலிருக்கிற நீலஸ்வேதகிரி யிரண்டுக்கும் நடுவெளியிற் கிழக்கு மேற்குச் சமுத்திரமட்டாக விருக்கும். இது நீலவர்ணபூமியா யிதிற்சத்தகுலபருவதமு மங்கங்கே விஸ்தாரமான நதிகளுமுண்டா யிதிலிருக்கிற சனங்கள் நீலாஞ்சன காந்தியுடனே கருப்பஞ்சாறுகொண்டு - ௧௨௯ - வருஷம் ஆயுளுண்டாய் தேவநாமலிங்க பூசைசெய்வார்கள். இனி யிரணியவருஷகாண்டமாவது ஸ்வேத சிருங்கமாகிற சிமாகிரி யிரண்டுக்கு நடுவே - ௯௯ - யோசனை விரிவான பூமியாய்த் தவளவர்ணமாய்க் கிழக்கு மேற்குச் சமுத்திரபரியந்த நீளமுள்ளதாயிருக்கும். இதிற் சத்தகுலபருவதமு மனோகரமான நதிகளுமிருக்கும். இதிலிருக்கிற மனுஷர் சந்திரகிரணம்போல வொளியிருந்துபழம் புசித்து - ௧௨௯ - வருஷமாயுளுடனே மஹேஸ்வரலிங்க பூசகராயிருப்பார். இனிக் குருவருஷமாவது, சிமாகிரியான சிருங்ககிரிமுதலாக லவணசமுத்திரபரியந்தம் - ௯௯ - யோசனையான பூமியாய்க் கருப்பூவர்ணமாய் அர்த்தசந்திராகாரமாய் அதிற் சத்தகுலபருவதங்களும் மகாநதிகளுமுண்டாய்க் கோதும்பைப்புஷ்பமான சனங்களுண்டா, யிச்சாபலங்களைப் புசித்து - ௧௨௯ - வருஷம் உருத்திர நாமலிங்கபூசகராய் வெகு சுகமாயிருப்பார். அந்தக் குருவருஷத்திலிருக்கிற ஸ்திரீ புருஷர் ஒரு சமயத்திலே தானே ஆண் பெண் பெறுவார். அந்த ஆணும் பெண்ணும் கலியாணமாயிருப்பார். பின்னுமந்தக் குருவருஷத்திற் சமுத்திரத்தில் - ௯௯ - யோசனையிலே வாயுதிக்கில் நீலாஞ்சனவர்ணமான பூமி சந்திர பத்திராகாரமென்கிற தீவிரண்டுண்டு. அதிற் சந்திரகலைபோலவும் நீலாஞ்சனம்போலும் நிறமான மனுஷர்களைப்பழம்புசித்து - ௧௨௯ - வருஷம் உருத்திர நாமலிங்க பூசகரா யிருப்பார்.

இனி ஹரிவருஷமாவது, மேருவுக்குத் தெற்குப்பிரதேசத்திலே சிமாகிரியான நிஷதமென்கிற கிரியிரண்டின் வெளியிலே-௯௯-யோசனையகலத்தில் வெள்ளிமயமான பூமியாய்க் கிழக்கு மேற்கு லவணசமுத்திரபரியந்தமாய்ச் சத்தகுலபருவதமுந் திவ்வியநதிகளும் வெள்ளிமயமான சனங்கள் இக்ஷுரசங்கொண்டு - ௧௨௯ - வருஷம் ஈசானநாமலிங்க பூசகராயிருப்பார். இனிக் கிம்புருஷவருஷமாவது, முன்சொன்ன சிமாகிரியான ஹேமகூட நிஷதமென்கிற நடுவெளியில் - ௯௯ - யோசனை விரிவாய்ப் பொன்மயமான பூமியாய்க் கிழக்கு மேற்கு லவணசமுத்திர பரியந்தமாயிதில் சத்தகுலபருவதமுந் நதிகளுமிருக்கும். இதிற் பொன்வர்ணமான சனங்கள் பலவிருக்ஷ பலாகாரத்தாலே - ௰௯ - வருஷம் ஈசானநாமலிங்க

பூசகராய்ச் சுகத்திலேயிருப்பார். பின்னுமிந்தப் பிரகாரத்தாலே எட்டுக்கண்டத்திலுஞ் சனங்களுக்குக் கிரேதாயுகமுதலான யுகங்களில் - ஞானம் ஆயுள் - தேக - தேசோமயஞ் - சம்பதை யென்னேரமு மொருபிரகாரமா யிருப்பார். இனிப் பாரதவருஷமாவது, முன்சொன்ன ஹிமாகிரியான ஹேம சயிலத்துககுமேல் கிழக்குமேற்குச் சமுத்திர பரியந்தம் - [illegible] - யோசனை நானுவர்ணபூமியா யெறிட்ட வில்லைப்போலிருக்கும். இந்தப்பூமி என்றும் வெகுகண்டங்களாயிருக்கும். இதையாளுகிற ராஜாக்கள் பூர்வத்திலே ஹரிச்சந்திரன் - நளன் - புரூரன் - புருகுச்சன் - சகரன் - கார்த்தவீரியன். இவர்களாறு சக்கரவர்த்திகளும், இனி [illegible]யன் - அம்பரீஷன் - சசிபிந்து - அனங்கன் - பிருது - மருத்துவன் - பரதன் - சுகேத்திரன் - ஸ்ரீராமன் - திலீபன் - சகரன் - பரசுராமன் - யயாதி - மாந்தாதா - பகிரதன் - சிபி - முதலான - [illegible] - இராஜாக்களும் தங்கள் தங்களாயுள்மட்டாக ஆண்டார்கள். இவர்கள் - தாசி - பிரத - சுத - பந்து - வஸ்திர - வாகன - தனதானிய வித்தஅஷ்டஐஸ்வரியமும் - சதி - ஸ்தன - போசன - வஸ்திர கந்த - புஷ்ப - தாம்பூல - சயனை - இந்த அஷ்டபோகங்களும், இனி யாக - யந்திக்ஷேப - ப்ரமஸ்தாபன - தேவாலய - [illegible] - சற்குருதி - புத்திரனென்கிற சந்தசந்தானங்களும் சாம - தான - பேத - தண்டமாகிற சதுர்விதவுபாயம், சந்தி-விக்கிரகி-யானை-யாசனை-த்வைதீ- பாவாஸ்ரயம் என்கிற ஆறுகுணமும், பேததந்த்ர- பரிக்ஷாதந்த்ர- விஸ்வாசதந்த்ர - வஞ்சனாதந்த்ர-மித்ரகார்யதந்த்ர- மாகிற பஞ்சதந்திரமும் இனிப் பிரபாவசத்தி - உச்சாகசத்தி மந்த்ரசத்தியாகிற மூன்றும் இரதகஜ துரகபதாதியாகிற நாலங்கசேனையும், விதுரன்-கவீஸ்வரன் பட்டர்களுங்காயக்கரும் இதிகாசமபரிகாசகரும்-புராணிகருமாகிற சபா[illegible]த்தாங்கமுமிதுகளுடனே கூடியிருப்பார். இனிக் கொலுவிலிருக்கிற மந்திரி தண்டநாயக சாமந்தர்களும் இனி-[illegible]-விதச்சந்தசமறிந்து-[illegible]காரமும்-[illegible]-வர்ணனையும் பத்துப்பிரணவவிதத்திற்கைப்பிடிப்[illegible] [illegible]சித்திரமும்-இரஸபாவ சித்திரசமத்காரமுங்காட்டி, யினி சந்திமுக்தியாயமீறு எட்டுப்பிரகாரமும் வியாகரணக்கிரமந்தப்பாமல் எட்டுவித அவதோஷமில்லாமல் எட்டு வாக்கியதோஷமில்லாமல் எட்டுச்சத்ததோஷமில்லாமல் "கத்யபத்யாசம்பு,, வென்கிற திரிவித காவியப்பிரபந்தமும் சமஸ்கிருத ப்ராகிருத அ[illegible] [illegible]ம்சை பைஸாசகாதிபாஷாதிகத்திற் சொல்லுகிற கூணிகரான கவி[illegible]களுங்கேட்கிற பேர்செவிகளுக்கு மிர்துமதுர வர்ணோச்சாரணசெய்கிற கமலகருஞ்சாஸ்திர வாதிகளுங் கேட்கிறபேருக்குக் கர்ணரஸாயனமாய் வசனிக்கிற பிரசங்கிகளுஞ் சிங்காராதிநவரசங்களுக்குப் பிசகூதமான ஸ்தாயிபாவமும் அநுபா[illegible]த்திகமும் "தரஹாஸகடாக்ஷ ப்ரவீக்ஷைப்பருதி சேஷ்டாவிசேஷ அநுபாவமும்-[illegible]-வித சஞ்சாரபாவத்தாலே பிரவர்த்தித்த நவரஸ அவஸ்தைபூர்ணமாய் லௌகிகமான நவரஸபாரங்கதரும் ஷடிஆலம்பன விபாவமுஞ் சதுர்வித நாயகரும்-[illegible]-வித [illegible]நாயகரும் மூன்றுசுசவிறவுக அயமென்கிற [illegible]ன பருஷரும் மூன்றுலோகாதிபரிஜனரும் நாலுவிதபோகஸ்திரீகளுங்

[illegible] சிங்காரயவிசேஷங்களுங் குவிருணை [illegible] [illegible]ணிகளுஞ் சதவுத் [illegible] காந்தாமணிகளும் ஆகாயுத்த [illegible]மணிகளுஞ் திரிவித [illegible] விசேஷமான விலக்ஷிதமானமணியுந், துவிதப்பிரவடாங்கனியும் [illegible] பேதமணியும் அஷ்டாவஸ்தை [illegible] தசகேளிவிலாசங்களும் நான்கு விதஜாதிஸ்திரீகளும்- ஹஸ்தினி - [illegible] [illegible] பேதஸ்திரீகளுஞ் அவர்தசசத்துவசதிகளுஞ் சதுர்வித [illegible]ஸ்திரீகளும் : நாலுவிதபரீதிவது ஸ்திரீகளும், மோஷ [illegible] [illegible]களுங் [illegible]-[illegible]-மோஹமென்கிற- உத்தம மத்திம-அதம-மோஹனிதைகளுஞ் சிசுமுதற் கால்பெருவிரளவாக பஞ்சதசகலாஸ்தான [illegible] பிடகாதி [illegible]போகக் கிரீவிசேஷண - ஸ்திரீகளுஞ், [illegible] [illegible]களுங் அவாதசகம்பன சம்பிரமங்களும் அஷ்டவித [illegible] எழுவித [illegible] கன்னிகைகளும், [illegible] [illegible] சந்திராவர்யமானஸ்திரீகளும், கரணபரிவாரங்களும், [illegible] [illegible] தந்திர்சாதுரியர்களும், [illegible] [illegible] [illegible]வனிதையரும், விசிஷ்டப்பிரசின்ன விப்பிரலம்பைகளும், [illegible] [illegible]களும், பஞ்சமந்திரவானப் பிரவீணிகளும், பஞ்ச[illegible] [illegible]கன்னிகைகளும், பஞ்சபாணப்பட்டவுடனே [illegible] விசாரணிகளும், "[illegible]ப்ரனவ,, [illegible]கன்னிகைகளுஞ், [illegible] கன்னிகைகளுஞ், கட்சாதிகாபேதங்களும் இந்த [illegible] [illegible]களும், இதில் முக்கியமாகம் [illegible] பஞ்சகுவிமுத [illegible]-[illegible]-[illegible]-[illegible]-செயகல்கட யிதுமுதற் பஞ்சவிதவா[illegible]களும்-[illegible]-வித விளைகளும் இந்த வித்தைக்காரும் அநுபவப்பிரமாணமுள்ளதாய்-[illegible]-விது வரசமுமறிந்த-[illegible]-[illegible]-[illegible]-[illegible]-[illegible]-,, [illegible] ஆரோக அவரோகமுதல்-[illegible]-[illegible]-[illegible] பேதமுமறிந்து பாடுகிற [illegible]களும், மிருதங்கவாத்தியர்களும், [illegible]-விதமாகட்டத்திற் [illegible]வாசிக்கிறபேர்களும் [illegible]-விதானவித பேதங்களும் இப்படியனேகவிதங்களுடனே கொலுவிலிருப்பார்.

இப்படி யிருச்சியமாண்ட விராஜாக்களிலே சக்கரவர்த்தியென்கிற விராஜனுக்கு-[illegible]-குமாரர்களுண்டு. அவர்கள் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]சமுத்திரமுதலாய்-[illegible]-யோசனை யகலமும்-[illegible]-யோசனை [illegible] கிழக்கு மேற்கு தெற்கு வடக்கு முதலாய்த் தோண்டிக்கரை யாகவிட்டன [illegible] [illegible] சமுத்திரம்வந்து மூடியுட்கொண்டபடியாக ஆந்தக்கரையாயம[illegible] கிழக்குமுதலாக இந்திரத்தீபம் [illegible] தாம்பிரத்தீபம் கபஸ்திமத்தீபம் சௌமியத்தீபம் கந்தர்ப்பத்தீபம் வாருணத்தீபம் என்[illegible] [illegible]த்தீபமும் இவ்வொன்று [illegible] [illegible] யோசனை யகலமுள்ளதா யிதிலிலே [illegible] [illegible] [illegible]மாயிருக்கும். இதில் [illegible] [illegible] யோசனை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பெயராய் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

இமசேது மத்தியப்பிரதேசம் எழுநூறு யோசனைப் பிரகாசித்தமாய்ப் பரதகண்டமாம். அதிலே-மகேந்திர-மலய-ஸஹ்ய-மந்த-விருக்ஷவந்த-விந்திய-பாரியாத்திரமென்கிற சத்தகுலபருவதமுண்டு. அதிற்பிறந்த நதிகளாவது, மகேந்திரகிரியில்-திரிசாம்புலிகுலா-மென்கிறநதி-உ-மலயகிரியில், கிருதமாலினி-தாம்பிரபர்ணியென்கிறநதி-உ-ஸஹ்யகிரியில் கோதாவரி-பீமரதி-கிருஷ்ணவேணி-காவேரியென்றுநதி-ச-விருக்ஷவந்த பருவதத்தில்-தாபி-பயோஷ்ணையென்கிறநதி-உ-விந்தியகிரியில்-நர்மதை-சுரசையென்கிறநதி-உ-பாரியாத்திரகிரியில்-வேதஸ்மிருதி என்கிறநதி-உ-மகேந்திரகிரியில்-சந்திரவசு-சந்திரபாகையென்கிறநதி-உ- இப்படியேழு கிரியினும்-௧௪-நதிபிறக்கும்-பின்னும்-இலாபகாரி-மணிமுத்தாறு-மந்தாகினி-[illegible]ராமதி-கங்க-துங்க-கண்டகி-கபில-காந்தனி-கௌசிக-கேபரி-சரயு-சரஸ்வதி-சுவர்ணமுகி சோண-அருண-பத்திர-நிரஞ்சன-ஜானவி-[illegible]முதலான மகாநதிகள்-இராமமகாநதிமுதலான புண்ணியதீர்த்த மிதல்லாமற் ஸ்ரீசயிலஞ்-சேது-கேதாரம்-காசி-காளஹஸ்தி-காஞ்சி-கும்பகோணம்-குருக்ஷேத்திரம்-கனகாசலம்-சுருத்திரி-அப்பிரேசம்-அருணசலம்-ஆதிக்கிராமம்-அகஸ்தியநாதம்-வான்மீகம்-விருத்தாசலம்-கய-கோகரணம்-சோமேஸ்வர-நடேஸ்வர-வேதாரணிய-சுவேதாரணிய-சுஜோரணிய-நைமிசாரணிய-ஆரணிய-நீலகண்ட-மத்தியார்ச்சுன-பரிசார-மகேந்திராதி யிது முதலான மகாக்ஷேத்திரம்-௬௮-உண்டு. பின்னும் வாரணாசியில் விசாலாக்ஷி-காஞ்சியிற்காமாக்ஷி சாங்கரிமுதலான-௬௪-சக்திபீடங்களும், பின்னும் பாரதத்தில்-௫௬-தேசமாவன: அங்க-வங்க-கலிங்க-கொங்க-லாள-வங்காள-சேர-சோழ-கேரள-பாஞ்சால-சிருங்கள-குந்தள-நேபாள-மலையாள-மாளவ-சாளுவ-இந்தள-சைந்தவ-கொங்கண-டங்கண-காம்போஜ-கலகாதி-கிராத-முங்கல-மகத-மாருக-துருஷ்க-திருகுத்திர-திரிகர்த்த-ஆரியாவர்த்த-போட-மஹாபோட-கரட-அர்ப்புட-பப்பர-சேதி-சீன-பரவா-[illegible]வர-மத்தியாம-மகாராஷ்டிர-சௌராஷ்டிர-ஹூண-கம்பீர-காஸ்மீர-[illegible]-சாவேல-பாண்டிய-பாரசீக-யவந-யார்திர-திராவிட-கர்நாடக-ஆம்ப[illegible]-மிலேச்ச-இப்படி-௫௬-தேசமுமண்டலாதி கிராமபேதமும் இராச்சிய சப்தங்களும், சதுரங்க - வன்னக - கிருதக-கிருதகாவணிதாரகம்-௬௪-ம். நீதி-சாதிரீதி-வேஷபாஷை முதலான கிரியாபேதமும், இதிலிருக்கிற சனங்கள் கிரேதாயுகமுதல் ஞான ஐஸ்வரியத்திலே ஏற்றக்குறைச்சலுள்ளவராய் உழவாதி அநேக தொழில்வரப்பட்ட கஷ்டானபுசிப்புள்ளவராய் அநேக தத்துவங்கள் செய்நடைகளுடனுங்கூடி-அக-திதவாதமும்-௬௪-வித்தையும்-௫௬-சிலேச்சமும் இதிலே ௩௦-வியாதிதோஷங்களோடும் இப்படிப் பாரதவருஷம் வெகு துக்கங்களோடே கூடிச்சொற்க நரகமனுபவித்து அவரவர்கன்மங்களுக்கீடாய்நானாயோனியிலும் பிறப்பரென்றறிக.

இதல்லாத மற்றக்கண்டங்களிலுள்ளவர்கள் சுகத்தி லிருப்பார்கள் இப்படிச் சொல்லப்பட்ட பாரதவருஷமுதலான நவகண்டமுங் கூடவிலக்ஷம் யோச

னை யகலமாய் மனோரம்மியமாயிருக்கும். இதற்குச் சம்புத்தீவென்று பெயர். இப்பாற்றீவுகள் சொல்வது, இந்தச் சம்புத்தீவை வளைந்துகொண்டு இலவணசமுத்திர மிலக்ஷம்யோசனைவிசாலமாய் இதிற் கமட-கர்க்கட-ஜலக-ஜலக்கம்பி-அக்கிரி-நக்கிர-மச்ச-மகாமச்ச [illegible] பக பேதாதி ஜலசரங்கள் உள்ளடங்கிய பத்துலக்ஷஞ் சாதிகளுக்கு மாதாரமாய்-முத்து-மாணிக்கம்-பிரவாளத்துக்கும் ஸ்தானமாய் அலைகளாலே மதிகோஷமாயிருக்கும். இந்தலவணவாரியை வளைந்து [illegible]பிரவர்ண பூமியாய்ச் சாகத்தீபம்-உ-லக்ஷம் யோசனையாயிருக்கும். இதற்கதிபதி மேதாதிதியன் இவனுக்குச் சாந்தபயன் முதலான வெழுகுமாரருண்டு. இந்த வெழுவருக்கும் [illegible] மேதா வெழுபங்கிட்டுக் கொடுத்தான். அந்தக் குமாரர்கள் பேராலே யந்தக்கண்டங்கள் பெயர்பெற்றன. இதிற் பூர்வாதி பிரதக்ஷணமாய்க் கோமேதகிரி முதலான வெழுகிரியுண்டு. இவ்வேழுகிரிகளிலு மேழுநதியுண்டா யிந்ததீவைச் சூழ்ந்து சமுத்திரகாமியாம். இதிற் சத்தகுலகிரிகளு மகாவனங்களுமிருக்கும். இதிலிருக்கிற சனங்கள் மூன்றுதாளப் பிரமாணமாய்க் கற்பவிருக்ஷ பலாகாரத்தாலே ௫000- வருஷமாயுளுடையராய், வீரலிங்க பூசகராய்ச் சுகமே யிருப்பார். இந்தசாகத்தீவை வளைந்திருக்கிற பாற்சமுத்திரம்-உ-லக்ஷம் யோசனை யகலமா யிருக்கும். இதிலே - அவிலம் - இலக்ஷுமி தாதேவிகள் முதலான பேர்பிறந்தார். இதில் விஷ்ணு சேஷசாயியா யிருப்பர். இந்தப்பாற்சமுத்திரத்தை வளைந்துகொண்டு நீலவர்ணப்பூமியாய்க் குசத்தீவு-ச-லக்ஷம் யோசனை யகலமா யிருக்கும். இதற்கதிபதி வபுஷ்டு என்கிற விராஜா ஆறுவர்ஷம் [illegible] அரிதன முதலான குமாரர்களேழுபேருக்கும் எழுபங்காக்கிக் கொடுத்தான் - இந்தத்தீவுகளிவ் வெழுவர்பேராலே விளங்கும். இதிற் சீமாகிரிகள் கிழக்குமுதற் பிரதக்ஷணமா யேழுகிரிகளும் நதிகளு மிருக்கும். இந்நதிகள் சமுத்திரகாமியா யிருக்கும். இதிற் சத்தகுல கிரிகளுஞ் சிலசாமானிய கிரிகளுஞ் சிலநதிகளும் வனங்களு முண்டு. இதிலிருக்கிற சனங்கள் ஏகதாளப்பிரமாணவுயரமாய்க் கற்பவிருக்ஷ பலாகாரத்தாலே ௨0௧ வருஷம் ஆயுளுடையராய்க் கத்துருலிங்க பூசகராய்ச் சுகத்திலே யிருப்பர். ஒரு தாளமாவது மனுஷருடையகையாலே ௪0-சாண். ஒருதாளமாவது; ௫ மனுஷப்பிரமாணம். இந்தக் குசத்தீவைச் சூழ்ந்த தயிர்ச்சமுத்திரம் ச லக்ஷம் யோசனை யகலமுமுயரமுமாய் வளைந்து கொண்டிருக்கும். இதைச்சூழ எட்டுலக்ஷம் யோசனை விஸ்தாரமாய்க் கபிலவர்ண பூமியாய்க் கிரவுஞ்சத்தீவிருக்கும். இதற்கதிபதி ஜோதிஷ்டு ராஜாவாகிறவன் இவனுக்கு [illegible]தன முதலானகுமாரர்களேழுபேருக்குமிந்தத் தீவை யேழுபங்கிட்டுக்கொடுத்தான். இவர்கள் பேராலே விளங்கும். இதிற் சீமாகிரிகள் கிழக்குமுதற் பிரதக்ஷணமா யேழுகிரிகளு மேழுநதிகளுமுண்டு. இந்நதிகள் சமுத்திரகாமியா யிருக்கும். இதல்லாமற் சத்தகுல பருவதங் கிலநதி- சிலகிரி- சிலவனங்க ளிருக்கும். இதிலிருக்கிற சனங்கள் மூன்றுதாளப் பிரமாணமாய்க் கற்பவிருக்ஷ பலாகாரத்தாலே ௫0௧ வருஷம் ஆயுளுடையராய் [illegible]ஸ்தாணுலிங்க பூசகரா யிருப்பர். இனியிந்தக் கிரவுஞ்சத்தீவைவளைய நெய்சமுத்திரம் எட்டுலக்ஷம் யோசனை

விசாலமா யிருக்கும். இத்தீவைச்சூழ இரத்தவர்ண பூமியாய்-௬௯-லக்ஷம் யோசனை விசாலமாய்ச் சால்மலித்தீவிருக்கும். இதற்கதிபதி யிருமந்த னென்கிற ராஜா யிவன் குசலன் முதலான ஏழு குமாரர்களுக்கு ஏழுபங்கா க்கிக் கொடுத்தான். அது இவர்கள்பேரால்விளங்கும். இதில்ஏழுகிரியேழு நதியேழும் கிழக்குமுதற் பிரதக்ஷணமாய்ச் சமுத்திரகாமியா யிருக்கும் இதிற்றேவ கந்தருவ ரிருப்பர், இதல்லாமற் சத்தகுலகிரிகள் சேஷமானகி ரிகள் நிலைதிகள் வெகுவனங்களிருக்கும்.

இதிலிருக்கிறசனங்கள் மூன்றுதாளப் பிரமாணமாய்க் கற்பகவிருக்ஷப லாகாரத்தாலே ௨0௲ வருஷம் ஸோமேஸ்வரலிங்க பூசகராய்ச் சுகத்திலிருப்பர் இந்தசான்மலித் தீவைவளைய இக்ஷுரஸ சமுத்திரம்-௬௯-லக்ஷம்யோசனை வி சாலமாய் வளைந்திருக்கும். இந்த சமுத்திரத்தைச்சூழ பீதவர்ண பூமியா ன கோமேதகத்தீவு ௬௨ லக்ஷம் யோசனையாய் வளைந்திருக்கும். இதற்கதிப தி பவ்வியனென்கிறவிராஜாயிவன் ஜலதன் முதலானதன்குமாரர்களேழுவரு க்கு யிந்தத்தீவை யேழுபங்காக்கிக் கொடுத்தான், இது அவர்கள்பேராலே விளங்கும். இதில் ஏழுகிரியேழு மேழுநதிகளுங் கிழக்குமுதற் பிரதக்ஷண மாய்ச் சமுத்திரகாமியா யிருக்கும். இதிற்பின்னுஞ் சத்தகுல பருவதங்கள் ந திகள் வனங்கள் வெகுவா யிருக்கும் இதிற்சனங்கள் மூன்றுதாளப் பிரமா ணமாய்க் கற்பகவிருக்ஷ பலாகாரத்தாலே ௨0௲ வருஷம் விஸ்வேஸ்வரலிங்க பூசகராய்ச் சுகத்திலிருப்பர். இதைச்சூழச் சுராசமுத்திரம் ௬௨ லக்ஷம் யோ சனையாய் வளைந்திருக்கும். இச்சுராசமுத்திரத்தைச்சூழ்ந்த நீலவர்ணபூ மியான புஷ்கரத்தீவு ௬௪ லக்ஷம்யோசனையாய் வளைந்திருக்கு மிதற்கதிபதி சவனராஜாயிவனுக்கு நாக்கி சுகோத்திரனென்கிறவிரண்டுகுமாரர்களுக்குமி ந்தத்தீவையிரண்டு பங்காக்கிக்கொடுத்தானது அவர்கள்பேராலேவிளங்கும் அதின்மத்தியத்தில் விருத்தாகார மயமான சோத்தரமென்கிற பருவதமிருக் கும். அதின்மேலே யக்ஷ கந்தருவர்கள் பட்டணமுண்டு அந்த மலைக்கு வடபாரிசத்தில் நாக்கியென்கிறவிராஜா ஆளுவான் தென்பாரி சத்திலே சுகோத்திரனென்கிறவனாளுவான், இவர்களிருவருமிரண்டு கண் டமுமாளுவார்கள். அதில்மகாநதிகளும் க்ஷுத்திரகிரிநதி நதநதி வனா லிகளா யிருக்கும். இதிலிருக்கிற சனங்கள் மூன்றுதாளப்பிரமாண வுயர மாய்க்கற்பகவிருக்ஷ பலாகாரங்கொண்டு ௨0௲ வருஷங்களை இல்லாயில்லாமற் சோமேஸ்வரலிங்க பூசகராய்ச் சுகத்தி லிருப்பார்கள். இப்புஷ்கரத்தீ வைவளைந்து கொண்டு ஸ்வாதோதக சமுத்திரம் ௬௪ லக்ஷம் யோசனை விசா லமா யிருக்கும். இது சமஸ்தமான மேகசமூகங்களுக்குஞ் சலத்தைக் கொடு த்துச் சகலலோகோபகாரமாயிருக்கு மிந்தச்சுத்தசல சமுத்திரத்தை வளைந் து கொண்டு சகல தேவதா கிரீடாஸ்தானமாய் இரணமயபூமி ௧0கோடி யோச னை விசாலமாய் ஜம்போமாத்திரமான சலமான சலமாயிருக்கும். இதிற்சனங்க ளில்லையென்றறிக.

இதைவளைந்து கொண்டு சைசகந்திக்கு ... ஆயனாது இர சக்கரத்துக்கு ஸ்தலமாயிருக்கிற உலோகாலோகசக்கர மென்றுஞ் சக்கர வாளகிரியென்றும் பெயராயிருக்கும். இதின்தென்பாகத்திலே சூரியப்பிரகா சமுண்டா யுத்தரபாகத்திலே ... பிரகாச மில்லாம லிருளாய்ப் பொன் பூமியை வளைந்துகொண்டு ௧0௲-யோசனை விசாலமும்-௫0௲-யோசனையுயர முமாயிருக்கும், இந்தச் சூரியனது சஞ்சாரத்துக்கு அந்தத் தமோ பூமியிலிரு க்கிற ... லோகாலோகபருவதம் ... பாராவொட்டாமல் விக்கினம்பண்ணியுமிருந் துசெய்வார்கள் அதற்கு ... திக்குப்பாலகர் தங்கள் தங்கள் பலத் தோடு கூடிக்கொண்டிருப்பார்கள். ... தடையற சூரியனை நடக்கச் செய்வார்கள் இந்தச் சக்கரவாளத்தைச் சூழ்ந்து ... கோடியும் ௫0 லக்ஷம் விரிவாய்ப் பெரும்புறக் கடலிருக்கும். இதைவளையப் பொற்கா ரமாய் வெகு இருளாய்-௯௦-கோடியும் ௯௯-லட்சத்து-௫0௲-யோசனை விரி வா யிருக்கும். இதில் நிசாசரர் இராக்ஷசரிருப் பார்கள், இது பின் னொரு விதம் பொற்காரத்தை முன்னமேயுங் கெற்போதக சமுத்திரத்தைப் பின்னு சுடுந் சொல்லுஞ் சாத்திரமுமுண்டென்றறிக. இந்தச் சமுத்திரத்திலே த ... வர்த்தசங்கிருயுண்டு. இதல்லாமல் திமிங்கிலாதி யாதிமீனுண்டு இந் த திமிங்கில மச்சங்கள் ஒன்றையொன்று பார்த்துச் சையோகமதனம் பண் ணும்போது கெற்போதக சமுத்திரங்கலங்கி யுடைகிறபோது சகல தீவுகளு முழுகிச் சலப்பிரளயமாம். அதினடுவாக மகாபருவதாகாரமான ஆமை யொன்று பிரகாசமா யிருக்கும். பின்னுமிதற் கப்பாற் பிரமாண்ட கடாகாந்த ... வெளி கோடி யோசனை விசாலமா யிருக்கும், இந்தக்கிர மத்தினாலே யெண்ணிப்பார்த்தாற் சம்புத்தீவுமுதல் தீவுகள் ஒருகோடியும், ௫௦-லக்ஷம் லவணாதி சமுத்திரம் ஏழுக்கும் ஒருகோடியும் ... லட்சம்பொன் பூமி-௧0-கோடிசக்கரவாளகிரி-௧0௲-யோசனை யிருள் பூமி-௯௦-கோடியும்-௯௯-லட்சத்து-௫0௲. கெற்போதகம்ஒருகோடியும்-௫௦-லட்சம் அப்பால் வெளிஒரு கோடி யாகமேருவைச் சுற்றும்-௫0-கோடியும் ... யோசனையிற் சம்பு த்தீவில் லட்சம்யோசனைக்கு நடுவாக மேருவிருக்கையால் சுகுரு-௫0௲-யோச னை மேருக்கொண்டு போகையால் மீந்த பூமி ... கோடியாமென்றறிக.

இவ்வசமுத்திரத்திற் கப்பால்.

௨௯. ஆயிரு கோடிதோன்றித் தனிவெளி யிருந்தேயிச் செயமோயுதமாகுஞ் சார்தருபுறந் திகோடி யெய்தியகோடிமேலு மிருபதேகோடிக்கமேரா மையிருள்செறிந்தபாரி னெல்லைமேல்வகுப்பன்மன்னே.

௩௦. ஆர்குருலகமுப்பா னஞ்செழுங்கோடிமேலு மோரொருபத்தொன்பானே டிலக்கானயுதமாகும் பேரிருள்சேர்ந்தவண்டம் பீத்துருக்களமோர்கோடி பாரிடையகலந்தேரிற் பாதியையம்பதுகோடி.

இதமத்தியபூமியகல[illegible]றுகோடிக்கு மேருநடுவாகையால் மேருவைச்
சுற்றி-௫0-கோடியாம். மேருவைச்சுற்றிகாவுமிக்கும் நூறுகோடியோசனை
யகலமென்றறிக. இனி ஊர்த்[illegible]ாக வர்ணனைச்சொல்வது. பூமிமுத
ல் துருவமண்டலமந்தமாக-௧௫-லட்சம் யோசனையா யிருக்கும். புவலோகம் இ
ந்தப்புவலோகத்திலே வாயுவாதாரமாய்ச் சமஸ்த மேகங்களுஞ் சித்த கந்தரு
வாதிக ளாசிரமங்களுஞ் சூரியாதி நவக்கிரகங்களுங் கிரமமாகவொன்றின்மே
லொன்று யிருக்கும். முதல்தத்து வாயு பூமிக்குமேல்-௫00யோசனை யுயர
மாய் வியாபித்துப் பூமியிலுள்ள ஔ[illegible]ஷதிகளையும் வியாபித்திருக்கும். இ
ந்தவாயுவிலுண்டான அது[illegible] பூமியெல்லாம் வியாபித்துச் சமஸ்த சீ
வன்களுக்கும் [illegible]பிறப்பித்து இராக்ஷதர் கமனத்துக்கும் பக்ஷிகள்கமன
த்துக்கு மாதாரமா யிருக்கும். பின்னுமிந்தவாயுவி லுண்டான பிரசேதனெ
ன்கிற வாயு ஒருவேளை சுழிகாலியாயும் விருக்ஷங்களை முறித்தும் அக்கினியை
யெழுப்பி வீடுகளி லிருக்கச்செய்து சமுத்திரத்தில் வடவா முகாக்கினியை
யு மிஞ்சாம லடக்கியிருக்கும். இனி யிதின்மேல் ௱ யோசனை யளவா யி
க்கிறரொசனி என்கிறவாயு மிஞ்சுவர்ணமான சூசகவென்கிற மேகத்தைச் சுவ
தோதகசமுத்திரத்துக்காலும், இலவணோதகசமுத்திரத்துக்காலும்நடப்
பித்துக்கொண்டுபோய் அந்தச்சமுத்திரத்தில் முழுகிமொண்டதைப் பூமிக்
குமேலே-௱௫0-யோசனைமட்டாக வெழுந்து அந்தமேகத்தைத்தெப்பம்போ
லதெளித்துக்கொண்டு வந்து ஆகாசத்தில் பூமிக்கு ஒருபருகுநிலத்தில்நிறுத்தி
அந்தமேகத்தி லிருக்கிறசலத்தைத் தோற்றுருத்தி தண்ணீரைப் பிதுக்கிறாற்
போலச் சிதற இறைத்து மழையாகப் பெய்து பின்னுமந்த மேகத்தை
முன்போலத் தேலபண்ணிக் கிரிகள் வனங்கள் கிராமங்கள் யோக்கிய ஸ்த
லங்களி லிருக்கிற[illegible] நிலத்தில் நிறுத்தி யங்கங்கே மழைகள் பெய்வித்து
ப் பின்பு இந்த மேகத்தின் காந்தி மிஞ்சிவாயு அக்கினிசலம் இதுகள்கூட ஆ
லாங் கட்டிகளாம் பின்னுமிந்த வாயுதானே பூமியேதங்களால்சலத்தின் ருசி
காணுவிதமாம்போல இலவண சமுத்திரத்திலேசலத்தையு மெடுத்தமேக சம்
பந்தத்தினாலும், வாயுவசத்தினாலுஞ் சுவாதோதகமாம். பின்னு மெட்டுந்த
த் திக்கிலே மழைபெய்ய வேண்டிய லந்தந்தத்திக்குகளுக்குப்பூமிக்குப்பருவு
நிவுத்தி விரங்கின்றுபெய்யுமென்றறிக. பின்னுமுன் சொன்ன ௧௫0 யோச
னைக்குமேலாக நூறுயோசனை யுயரத்தில் ரொஜசனியென்கிறவாயுசத்துவவ
கமென்கிற மேகத்தாலே பெய்வித்த மழையால்தவளையின்ஆமைகள் ஜநக
மடித விருக்ஷமும் விபரீதமாய்ச் செத்துப்போம். பின்னுமதின்மேல்-௱0
யோசனையுயரத்தில்மோகமென்கிறவாயு கௌதமென்கிறமேகத்தால் கொ
ண்டுவந்த சலத்தை வருவித்துப் பூமியிலிருக்கிறசனங்களுக்கு அந்தமழையி
னாலே துக்கங்களைச் செய்யும் பின்னுமிதின்மேல்-௱0-யோசனையுயரத்தில்
அமோகமென்கிறவாயு மாருகமென்கிற மேகத்தாற் கொண்டுவந்தசலத்தை
ப்பெய்வித்துப் பூமியிலிருக்கிற பூசல் பிராணிகளுக்கு மரணமாம். பின்னு
மிதின்மேல்-௱0- யோசனை யுயரத்தில் வச்சிராங்கனென்கிற வாயுபலகாமய
மென்கிற மேகத்தாற் கொண்டுவந்த சலத்தைப்பெய்த மழையாலே சகல

விருக்ஷாதிகளெல்லாந் துளிர் பூகாய் பழங்களுண்டாயிருக்கும்பின்னுமிதின்மேல்
௱0-யோசனையுயரத்தின் மேலிருக்கிற வைச்[illegible]தியமென்கிற வாயுவைத் ஆ
தியமென்கிற மேகத்தாலே வருகிறதொறுகளால் அவிடந்துப் பூமியதிரும்
அது அந்தப்பூமிக்கு-௱௫0-யோசனை விசாலமுமுண்டாயிருக்கும். பின்னுமிதி
ன்மேல்-௱0-யோசனைமேலே நின்று ஊவைகமென்கிறவாயு விருஷ்டிவக
மெனகிற மேகத்தால் கொண்டுவந்து பெய்தமழையாலே பிருதிவி மனுஷரு
க்குப் புஷ்டியுண்டாயிருக்கும். பின்னு மிதின்மேல்-௱0-யோசனை யுயரத்
தில், ஸம்வர்த்தனென்கிற [illegible]மென்கிற மேகத்தைக் கொண்டும்
கோவிதமென்கிற மேகத்தாற் கொண்டுவந்த சலத்தைமழையாகப் பெய்து
அந்த சலத்தாற் பூமியிற் சனங்களுக்குரோகம் பிறக்கும். பின்னுமிதின்மே
ல்-௱0-யோசனை யுயரத்தில்நின்று பவ[illegible]வர்த்தனென்கிற வாயு குரோத
மென்கிறமேகத்தைக் கொண்டு பெய்வித்த மழையால் பூமியிற்சனங்களுக்
குக் குரோதவுயித்தம் விளையும், அந்தமழையா விராக்ஷஸ சங்காரமுண்டாம்.

பின்னுமிந்து துமச்சோதிசலிலமாருதம்ஒன்றுணமேகத்தால்வருவதும்பொ
ழியும்இதற்கு-௧௨-இராசியும்-௨௭-நக்ஷத்திரமுந் தங்களதிகார பேதத்தாற்
சோதிடசாத்திரப்படிஒவ்வொருமேகத்திற்குஅதுகளதிபதியாகையாலவர்கள்
சேஷ்டைகளுக்குத் தக்கதாக வெகுவருஷ மற்பவருஷம்வருஷிக்கும்பின்னு
மதின்மேல்-௯௲- யோசனைமேல் நின்று ஏழுவாயுவாதாரமாய் ஒன்றின்
மே லொன்று யனேகமனேகாரத்தோருகூடினபட்டணங்களுண்டு. அதுயா
ருதன்னில் சேரசனென்கிறவாயு முதலாவது அதின் ஆசிரையமாயிருக்கி
[illegible]-௯0௲-காத்திர மூர்த்திகளாய் மூன்றுபேர் முதலான பசா
சு தேவதைகள் முதலானபேர் கந்த சுவாமியை யாராதித்துக் கொண்டிருக்
கும். இதில் தனதவிஷ்ணகாளிகவிமருபிணிமுதலான -௯[illegible]-பேர்பசாசதேவ
தா சத்திகள் பூலோகத்திலே -௬0-நாள்-௩௪-ம்-௧௬ வயதுக்குட்டாகப்பிள்ளைகளை
க் கிரகமாய்ப் பிடித்துத் தங்கள் தங்கள் விகாரங்களாலே விகாரங்கள் செய்
வித்துப் பலிமுதலான ஆகாரங்கள் கொண்டிருக்கும். பின்னுமிதின்மேலே
யிரண்டாம்வாயுவென்கிற அமோகவாயுவாதாரமானமேகாசிரைய பட்டணத்தி
ல்-௯0௲- விநாயக ரிருப்பார் அவர்கள் மத்தியலோகத்தில் துன்மார்க்கர் செய்
த பூசைகொண் டிருப்பார்கள்.

இதின்மேல் மூன்றுவது வச்சிராங்கவாயுவாதாரமான மேகாசிரையபட்டண
த்திற்கோடானுகோடிவீரரிருப்பார்களிவர்கள்பூலோகத்தில்[illegible]துவேதா
ளமந்திரசாதகரை யாசரித்திருப்பார்கள். இவர்கள் லோகத்தி லிருக்கிற [illegible]
சாத்திரனும் வீரரைச்செய்த கற்பிரதமையிலும்பலிகொண்டிருப்பர். நாலா
ம்வாயுவைத் ஆதியனுதாரமான மேகாசிரையபட்டணத்தில்தேவேந்திர ஞ
க்ஞையாலே அச்சாச்லாகிற வீரதேவதைச ளிருக்கும். இந்த நரலோகத்தி
ல் வீரத்துவமாய்ச் செத்தபேர் தேவகன்னிகைகளோடு மகாசுகத்துடனே
இரிவது வீரசொற்கம். இனி ௫. ஆவதான வைவதனென்கிற வாயு வாதாரமா
னமேகாசிரைய பட்டணத்திற் சித்த ரிருப்பார். இவர்கள்பூமியிலே சிலமந்

இர சித்தியுள்ள சாதகனை யசனித்திருப்பார். இனி, கூ வதான ஏகாய வர்த்தவாயு வாதாமான மேகாயினை பட்டணத்தில் கூகோடி வித்தியாதரர் இருப்பார். இதின்மேல் ஏழாவதான ரௌத்திரக வாயு வாதாரமான மேகாபிலை ய பட்டணத்தில் வீணுதிவித்தையான [illegible]களிருப்பார். இப்படியேழுவித வாயுவாதார மேகபட்டணவர்த்தமானமிப்படியென்றறிக.

பின்னுமிதின்மேல் நாறு யோசனை தசவாயுவாதாரமான மேகாகினை யம் ௧0 இந்தப்பத்து மொன்றின்மேலொன்று யிருக்கும். இதில் முதலாவதான வாயுவாதார மேகஸ்தானங் காதி [illegible] கற்பிதத்திலே. வேறே விருவடி யன [illegible] யுக்குத்த [illegible] கர்கோடியவாதிரமான மேகமெப்படியெனில் அப்பிரதானமேகைகள் போல அடுக்கடுக்கா யிருக்கிற மேகத்துக்குச் சுதந்தரமில்லாமல் வாயுவே நடப்பித்துக்கொண்டுவந்து முன்சொன்னபடி பூமிக்கு விருஷ்டி பெய்விக்கும் காலிப்படலத்தைப்போலத் தேவித்துக்கொண்டு போய் முன்னிருந்த தானத்தில் சேர்த்தும் இந்தப் பிரதமஸ்தானத்தி லிருந்த வாரிதரமேக மானது பூமிக்குமேல் - ௧0௲ - யோசனைக்குமேலாகவிருக்கும். அங்கே கொண்டுபோய் சேர்க்கும். இரண்டாவதான வாயு, இதின்மேல் ௧0௲ யோசனையிலிருந்து தன்னுதாரமான மேகத்திலே தாடையமான சீமூத விந்தியாதாருங் கந்தருவரு மிருப்பார்கள். கந்தருவர் பூர்வசிருஷ்டியில் வந்தவர் தேவகந்தருவர் மத்தியலோக புண்ணியவசத்தாலானவர் மனுஷகந்தருவர். பின்னுமிதின்மேலே ௧0௲ யோசனையில் மூன்றுவதானவாயுவாதார மேகஸ்தானத்திற் சேத்தமாதாக்கள் உருத்திர கன்னிகைகளிருந்து சித்தபுருஷரும் - ௬0௲ - யோகினிகளு மிருக்கும். இவர்களை ஸ்தோத்திரிக்கின்ற சகல பிரகஸ்டைகளும் விடுமென்றறிக.

பின்னு மிதின்மேல் - ௰௲ - யோசனைமேலே நான்காவதான வாயுவாதாரமேகஸ்தானத்திற் சர்வாயுதத்துடனுங் கூடியிசனை பூமிக்கும் போந்ததரியிருக்குமாய் [illegible] வைகள் மெருகாயிருக்கும். பின்னுமதின்மேலே ௰௲ யோசனையாக ஐந்தாவதான வாயுவாதார மேகத்தில் விந்திருந் அயிராவத முதலான யானைகளிருக்கும். பின்னுமதின்மேலே - ௰௲ - யோசனையி லாறாவதானவாயு வாதாரமேகத்தில் விசேஷவர் தெருடலிருக்கும்பின்னுமதின்மேல் - ௰௲ - யோசனையில் ஏழாவதான வாயுவாதார மேகத்தில் தேவகங்காசலம் - ௰௲ - யோசனைவிசாலமாயிருந்து தன்னிலாக்கின்றவர் திண்டினைபேர் [illegible] தருசெய்தபேருக்கெல்லாம்பாபக்ஷயம் பண்ணிப்பரம பாவனபண்ணும். இதின்மேல் - ௰௲ - யோசனையில் எட்டாவதாதாரமான மேகஸ்தானத்திற் பிரமத கணங்களுடனோகதிவேஸ்வர னிருக்கும். பின்னு மிதின்மேல் - ௰௲ - யோசனையில் நவமாருதாதார மேகத்திலே [illegible] இந்திரனே சந்தமேகந் சிமயத்திலிருக்கிறபேர். தேககாந்தியிருலே சந்திர சூரிய பிரபையெல்லாமல்லா விஷயங்களுந் தெரியுமென்றறிக. பின்னுமதின்மேலே - ௰௲ - யோசனையி லிருக்கிற தசவாயுவாதாரத்தில் மேக முன்சொன்ன வாயுயகங்களுக்கு விமானஸ்தானமாய் ஆதாரமா யிருக்கும்.

இதின்மேற் சூரியன் புவலோகமிருக்கும் இதின்மேலீஸ்வரன் மனதிற்பிறந்தவீரபத்திரன் முதலான ஏகாதசருத்திரர் சந்தூசியமா யிருப்பார். தாத்திராதியன் முதலான அஷ்டவசுக்களுந் துவாதசாதித்தியருமிருப்பார்கள். இந்தச்சூரியலோகம் பூமிக்குலக்ஷம் யோசனைமேலே யிருக்கும் இதிற்சூரியனிருக்கும் இவனது இரதமும் இந்திரிய கணத்துடன் அந்தரத்திற் சிங்காசனத்தின்மேல் - தபதி - வாஸதி - தாமூ - மரீசி - ஜ்வாலனி - ருசி - ஸுஷும்நா - போகதா - விஸ்வா - போதிநி - தாரிணி - க்ஷமா - இப்படி - ௰௨ - கலைகளோடும் வெம்மகிரணம் - காங்கம் - உஷ்ணகிரணம் - காங்கம் - வருஷகிரணம் - காங்கம் - பீஜப்ரமதாங்குரமான அமுர்தகிரணம் - இப்படி ஆயிரங்கிரணத்தோடும் கூகூ - யோசனை யுயரமும் - ௨௲ - யோசனையகலமுமான மண்டலமுங் கூடி - ௱கூ௲ - யோசனை விசாலமு மாயிருக்கும். இதின்மேலே - ௨ - லக்ஷம் யோசனைமேல் சிரலோக மிருக்கும் இதிலிருக்கிறது தக்ஷாமுதலான எழுவிஸ்வதேவதைகளுடனும் பிதுர்த்தேவதைகளுடனும் சோடச அமுர்தகலையுடனும் அவனவர்ண சரீரமுடனுஞ் சகலௌஷதிக்குமீஸ்வரனுய்ச் சந்திரனிருப்பான். இவனது ரதத்தை - தாவன் - சம்பவம் என்னும் வாயுவாகிற ரஜ்ஜுவைப்பிடித்து நடப்பிக்கும். முன்சொன்ன சூரியரதத்தையுந் துருவன் பிரவாகிற வாயுகயிற்றைப் பிடித்து நடப்பிக்கும் பின்னு மிதின்மேல் இலக்ஷம் யோசனைமேல் நக்ஷத்திர மண்டலமிருக்கும் இதின்மேல் துருவனிருக்கும் இவன்விவக மென்கிற வாயுக்கயிற்றைப் பிடித்து நடப்பிக்கும், பின்னு மிதின்மேல் - ௨ - லக்ஷம் யோசனைமேல் பத்மராக மயமான செவ்வாயிருக்கும். பின்னு மிதின்மேல் - ௨ - லக்ஷம் யோசனை மேலேகுங்குமவர்ணமான புதனிருக்கும். பின்னு மிதின்மேல் - ௨ - லக்ஷம் யோசனை மேலே தப்தகாஞ்சனவர்ண முள்ள பிரகஸ்பதி யிருக்கும். பின்னு மிதின்மேல் - ௨ - லக்ஷம் யோசனைமேல் சுத்தவர்ணமான சுக்கிரனிருக்கும். பின்னு மிதின்மேல் - ௨ - லக்ஷம் யோசனைமேல் அஞ்சனவர்ணமான சனியிருக்கும். முன்சொன்ன சந்திர சூரியனல்லாமற் செவ்வாய் முதலானதையுந் துருவன் [illegible] கயிற்றைப் பிடித்து நடப்பிக்கும். இந்தச்சனி மண்டலத்திலே அஞ்சனவர்ணமுந் தாம்பிரவர்ணமுமான ராகுவுங்கேதுவுமிருக்கும். இதுகள் மேலிருக்கிற துருவன்பரிவகவாயுவாகிற கயிற்றைப்பிடித்து நடப்பிக்கும். முன்சொன்னநவக்கிரகங்கள் விரிவுயரமாவது, இதிற்சூரியமண்டலம் - ௱உகூ - யோசனையாகையாற் சந்திரமண்டலம் இதில் இருமடியாகிய - ௨௱உகூ - யோசனையாகமாயிருக்கும். இவர்களிருவருக்குங் கூடின விசாலம் - ௱ [illegible] யோசனையகலமாயிராகு மண்டலமிருக்கும். இனிமுன்சந்திரன் சோடசாம்சத்தாற் சுக்கிரன் மண்டலவகலம். இந்தச்சுக்கிரனில் நாலிலொன்றுதள்ளி மற்ற மூன்றுபங்கினாகலம் பிரகஸ்பதி மண்டலம். இந்தப்பிரகஸ்பதியிற்காற்பங்கு தள்ளிமுற்ற முக்காற்பங்கினின்விரிவு சனி மண்டலம் சனிமண்டலத் துக்குச்சரி அங்காரகன் மண்டலவகலம் இதின்முக்காற்பங்கு - புதன்மண்டல வகலம் இதற்குச் சமானம் நக்ஷத்திர மண்டலவகலம் இந்நக்ஷத்திர மண்டலங்கள்

விரிவு - ௨அ0 - ௫0 - யிந்தப்பிரகார யோசனைகளாயிருக்கு மிதற்குக் குறை யில்லாமல் புவலோகம் - ௰௫ - லக்ஷம் யோசனையு முடிந்ததென் றறிக.

இப்பால் சுவலோகமாவது, முன் சொன்ன சனிக்குமேல் - ௰௫ - லக்ஷம் யோசனை யுயரத்திலிருக்கும். இனிச் சனிமண்டலத்துக்குமேல் - ௨ - லக்ஷம் யோசனை மேலேமரீசி - அத்திரி - அங்கிரஸ - புலஸ்திய - புலக்கிரது - வஸிஷ்ட - இந்தச்சத்தரிஷி மண்டலமிருக்கும். இப்படி பூலோகத்தின் மேற்பு வலோக முதலாய் சத்தரிஷி மண்டலபரியந்தமு மாருதாதிர மேகாதிகளாய மாயிருக்கும் இனிஷ்குரிஷிகள் மண்டல முதல் மேற்சொல்லப்போகிற உருத் திரலோக பரியந்தமு [illegible] வெல்லா மவனுதார மென்றறியவும் பின்னுஞ் சத்தரிஷி மண்டலத்தின் மேலே லக்ஷம் யோசனைமேற் சிஞ்சுமார சக்கரமிருக்கும். அந்தச் சிஞ்சுமாரன் முதலியாதாரமாய்த் தர்ம சொரூபனு கையால் மகாவிருஷ்ணு வேஸ்வரனுமென். இவன்சிரசு முதல் அவயவங்களிலே யீஸ்வரன் முதற்சர்வ தேவதைகளு மிருக்குமென் றறிக. இதின் மேலிரண்டு லக்ஷம் யோசனைமேலே தேவேந்திரன் சகலமுனிஸ்வரர் சகலரிஷிகள் சகல தேவதைகள் இவர்கள் முதலானபேர் சேவிக்கச் சகலவையுந்தானுமிருப் பான் இவரைச்சூழ விருக்கிற தேவதைகள் அசானதேவதை யென்றுங் க ன்மதேவதை யென்று மிரண்டுவிதமாம். இதிற்சிருஷ்டிப்பின் ஆரம்பத்தில் தப்பதவி யுண்டானவர் அசானதேவர் - பின்புமனுஷ ஸ்வமேதயாக முத லான இஷ்டாகன்ம கன்மங்கள் சாதித்தபேர் கன்மதேவதைகள் மகாசுகத் திலிருப்பார்கள் ஸுவச்சுவலோகம் - அ௫ - லக்ஷமும் வனையேழில் விரி வென்று தொகையாகச் சொன்னதென் றறிக. இனியிதின்மேல் - ௨ - கோ டியோசனை மகாலோக மிருக்கும் இதில் மார்க்கண்ட மகாமுனி முதலாய மரீசிமுதல் முனிவர்களுஞ் சிவபூசகராய் நித்தியராயிருப்பார். இதின்மே லிரண்டு கோடியோசனை ஜனலோக மிருக்கும் இதில்வசிஷ்டர் முனிவராதி யோராய் பிதுர்ஜனங்க ளுடனே கூடியிருந்து தபஞ்செய்வார். அந்தரிக்ஷ ஸ்த்திர பிதுக்களான பேர்பூலோகத்திற் பிராமணருக்குக் கோத்திரங்க ளாகையா லதைப்பிதுர் லோகமென்றுஞ்சொல்வாரொன் றறிக. இனியிதின் மேல் - ௧௨ - கோடியோசனை தபலோக மிருக்கும் இதிற்பிர்மா மனதிற் பிற ந்தபேர்சனக-சனந்த-சனற்குமார-சனற்சுஜாத - சனற்குமார ராதிய-பிரமரி ஷிகள் அதிபதியாயோக நிஷ்டாபரரா யிருப்பார்கள். இனியிதின்மேல் - ௪௮ - கோடியோசனை மேல் சத்தியலோக மிருக்கும். இதில்ஜோகுண முன் னிருஷ்டிகர்த்தாவான பிர்மாவதிபதியா யிருப்பார். இதில்நாலுவித தேவ ஸ்திகளுமுண்டா யனந்தபரம் பரைசிருஷ்டிபு முடைத்தாயிருப்பார். இவ ர்சதுர்முகமுஞ் சரஸ்வதியும் வேதபுருஷர்மரீசி முதலானநவப்பிர்மாவுடனு ம் பின்னுமிந்தப் பிர்மாவுக்கு - ௧௨ - சித்தர்கள் - [illegible] பேருடனு மிவர்கள் பஞ்சபூதம் பஞ்சபுத்தியாங்காரம் - இவ்வெட்டையும் இ விவரன்றுப்ச செயித்துத் தங்கள் வழித்தாகச் செய்துகொண்டு ஒன்று க்கெட்டாக அந்தப்பூதத்தின் சூக்ஷ்மான சித்திகளைப் பெற்றுப் பகாசாஷி

பிர்மாசத்தமானதேவதை களிருப்பார். இனிப்பிரம்ம முதல் செயித்தவிஷ்ணு வாதிகள் சித்திகளைச் சொல்லிமுடியாது இவருடைய சிருஷ்டிகளைச் சொல்லில் விரிவாமென்றறிக.

இனியிந்தச் சத்தியலோகத்தின்மேல் - ௬ - கோடியோசனை தூரத்தில் வைகுண்ட மிருக்கும் அதில் விஷ்ணு அந்தரங்கதாமசமும் பகிரங்க சாத்மீக முமுண்டாய் மூன்றுமொழிந்துக்கும் கர்த்தாவாய் இலட்சுமியுடனே அனி ருத்த-ருக்குமாங்கத-சங்கர்ஷண பிரத்தியும்னஇவர்கள் முதலானபேர் நிலை ரனைசிரமுஞ் சர்வாயுத சர்வசோபித சர்வாலங்காரத் துடனும் ஞானசத்தி பல அயிஸ்வரிய தேஜோவீரிய மென்கிற ஷட்குணங்களுடனே வாக்குசகிதனும் மச்ச கூர்ம - வராக - நாரசிங்க - வாமன - பரசுராம - ரகுராம - பலராம - கிருஷ் ண - கலிக - இப்படித்தசாவ தாரயுக்தனும் அனிருத்தருக்குமாங்கத - பிரக லாத - நாரத - பராசர - புண்டரீக - வியாச அம்பரீஷ - சுக - சௌனக - பீ ஷ்ம - தால்ப்பிய - அர்ச்சுன - வசிஷ்ட - பலி - விபீஷண - சுவேந்திர - அக் ரூர - மைத்ரேய - குசேல - உத்தவ - முதலானபரமபாகவதத்தேவருடைய பி ரமாதிகள் சேவிக்க வைகுண்டத்தி லிருப்பார். இனியிதின்மேலொரு கோடி யோசனை யுயரத்தில் கந்தசுவாமிலோகமிருக்கும். இதற்கோடியோசனைமேலே மாலோகும்பனிருக்கும் இதற்குகோடி யோசனைமேல்காமதேனுவிருக்கும். இ தின்மேல் - ௬ - கோடியோசனையில் ஜோதிமயமாயும் முத்தித்தானமாயும் உருத்திரலோக மிருக்கும் இதுகயிலாய மென்று பெயராய்ச் சர்வாலங்காரமா யிருக்கும் இதினடுத்தாய் கத்திலே சத்துவகுணமும் புயரங்கத்திலே தாமச குணமுங்கூடி மூன்றுமொழிந்து முருத்திரன் செய்வான். இவர்சர்வாயுத ச ர்வசோபிதத் துடனுமிருப்பார். இதின்மேற் கடாகாந்தம் ஒருகோடியோச னையிதின்மேலக பூலோகமுடிந்த பிறகுபுவலோக லக்ஷம் - ௩௫ - சுவலோக லக்ஷம் - அ௫ - ஆகவிரண்டுங் கோடி - ௨ - மகாலோகங்கோடி - ௨ - சனலோ கங்கோடி - அ - தபலோகம் - ௧௨ - சத்தியலோகம் - ௪௮ - வைகுண்டம் - ௬ ஷண்முகன் - ௧ - மாலோகும்பன் - ௧ - காமதேனு - ௧ - உருத்திரன் - ௬ - கடா காந்தம் - ௧ - ஆக மேலோகங்கோடி - ௯0 - கீழுலகங்கோடி - ௯0 - ஆகா நுகோடி யுயரமும் நூறுகோடியகலமுஞ் சொல்லியொரு அண்டலக்ஷணம் முடிந்ததென்றறிக.

இனியிந்தப்பிர்மாண்டத்தின் மேலே உலோகாகார ஜாலியி லிருக்கிற பிறகேத்திலே - ௩௫ - கோடி யோசனை யகலமிகமுள்ளதா மிருத்திரதி ஷ்டலோகமிருக்கும் அதுஜோதி மயமான கோட்டை - ௧௨ - கோடி விஸ் தாரமாயெட்டுவாசலுமாயி யவ்வாசற்காக்கிற மகாவீரானவயிரவனிற் கிழக் குச்சிவாசலிற்சதுர்ப்புஜமான வெகுகோடி சேவகருஞ்சர்வாயுதசர்வால ங்காரத்துடனுமுத்தாங்க வயிரவனிருப்பார். பின்னுந்தனக்குச் சமமான ௧௨ - கோடிசேவகருடனே சத்திவாகனமாய் ஆயுதங்களலங் காரங்களுட னுங்கூடி அக்கினிதிக்கு வாசலில்-ருரு-வயிரவனிருப்பார். பின்னுந்தனக்குச்

சமானமான -ரு- கோடிசேவகருஞ் சத்திவாகனை ஆயுதவலங் காரத்து
டனுங் கூடி யமன்றிசையிலிருப்பார். பின்னுந்தனக்குச் சமானமான -ரு-
கோடிசேவகருஞ் சத்திவாகன ஆயுதவலங் காரத்துடனுங் கூடி நிருதிவாசலி
லே குரோதவயிரவ னிருப்பார். பின்னுந் தனக்குச் சமானமான -கூ- கோ
டிசேவகருஞ் சத்தியவாகன வாயுதவலங்காரத் துடனுங்கூடி மேற்கு வாசலி
லே உன்மத்தவயிரவனிருப்பார். பின்னுந்தனக்குச் சமானமான -கூ- கோ
டிசேவகருஞ் சத்திவாகன ஆயுதவலங்காரத் துடனுங்கூடி வாயுவாசலிற் பா
லவயிரவ னிருப்பார் பின்னுந் தனக்குச் சமானமான -கஉ- கோடிசேவகரு
ஞ்சத்திவாகன ஆயுதவலங்காரத் [illegible]னுங்கூடி வடக்குவாசலில் வீஷ்ணவ
யிரவனிருப்பார் பின்னுந் தனக்குச் சமானமான -அ- கோடிசேவ கருட
னே யீசானவாசலிற் சங்காரவயிர[illegible]னிருப்பர். இப்படி யஷ்டவயிரவர்காத்
திருப்பார். அந்தப்பட்டண வூரனைவெல்லாம் அதிவிசித்திரங்களா யாச்சரி
யமாயிருக்கும் இதுவிரிவா மென்றறிக. இந்தக் கோட்டைக்குள்ளான பட்
டணத்தினடுவே மகேஸ்வரன் அரண்மனை-உரு-கோடியோசனை விசாலமாய்
ச-வாசலிருக்கும். இதுஒன்றொன்று லட்சம்யோசனை விசாலமாய்க்கிழக்குவா
சலில்-ச-அற்புதமானகூஷ்மாண்டகணேஸ்வருடனே நந்திகேஸ்வரனிருப்
பார். தெற்கில்அசங்கியாதிரோமஜகணேஸ்வருடனே வீரேஸ்வரனிருப்பார்.
மேற்கில் அகனிதருத்திருடனே கோவிதருத்திரனிருப்பார். வடக்கில்அபரி
மிதமித்திரகணங்களுடனே மகாகாளனிருப்பார். இந்தநாலுவாசலினடுவே
யீஸ்வரசபாமண்டபம். இதினடுவே கோடிசூரியப்பிரகாசத்துக்கு மதிகமா
ன லட்சம்யோசனை சிங்காசனமுண்டு. அதிலே சச்சிதானந்த பிரமமயமா
ன சாம்பசிவன் சர்வாலங்காரத்துடனுங் கொலுவிருப்பார். இதல்லாமல்
வேதாகம புராணங்களிலேசொல்லப்பட்ட சர்வதேவதைகளிலும் பிரம வி
ஷ்ணு ருத்திரர் பெரியவர் இவர்களுமதிகமானபெரியவர் சாம்பசிவனான ம
கேஸ்வரன் இதுவேதாக[illegible]த்திறநீர்வானது. இப்படி அனந்தகோடி பிர
மாண்டமுண்டென்றறிக. பிருதிவிமுதல்பூதாண்டலட்சணம் ஸ்தூலபூதத்தி
ற்பிருதிவியண்டம்-[illegible]கோடியிலொருஅண்டம்சொற்சங்கேஷபமாகச்சொல்லி
முடித்ததென்றறிக. இந்தஆயிரகோடியண்டத்தி[illegible]டியுமுட் கொண்டதுபிருதி
விபூதம் இந்தப்பிருதிவி [illegible]தவிடத்து வெளியயிருக்கிறது பஞ்சீகரி
த்தபாதிபோகப்பாதிக் கேவலப்பிருதிவிபூதத்தில் இந்திராதி பத்துத்திக்கிலு
ம் பிரமாண்டரக்ஷகர் காபாலிமுதலானருத்திரர் இந்திரன்திக்கில்-ம-அக்கினி
திக்கில் [illegible]லானருத்திரர்-கம-யமன்திக்கில் யாமியாதிமுதலானருத்தி
ரர்-ம-நிருதிதிக்கில் வைபுதா முதலானருத்திரர்-ம-வருணதிக்கில்பல அதிபல
முதலானருத்திரர்-ம-வாயுதிக்கில் சீக்கிரலகுமுதலானருத்திரர்-ம-குபேரதி
க்கில்டாமருடதாரி முதலானருத்திரர்-ம-யீசானதிக்கில் [illegible]தா
சமுதலானருத்திரர்-ம-பிரமாண்டத்துக்குக் கீழோட்டில்அனந்தர்[illegible]லானரு
த்திரர்-ம-மேலோட்டிற் சம்புமுதலானருத்திரர்-ம-இப்படிப் பத்துத் திக்கி
லிருக்கிற நூறுபேருக்கும் வீரபத்திரர் பத்திரகாளியோடேகூடிப் பிருதிவி
யாதிகூட்சமபூதத்திலிருப்பார். [illegible]னும் ஸ்தூலமா[illegible]ருதிவி[illegible] அப்

பால் பத்துப்பங்கதிகமா யாவரித்திருக்கிற அப்புதத்துவத்திலே அமரேசர்
முதலான குய்யாஷ்டகரிருப்பார். பின்னும் அப்புதத்துவத்துக்கப்பாற் பத்
துபங்கதிகமாயாவரித்திருக்கிறஅக்கினிதத்துவத்தில் அரிச்சந்திரன்முதலான
அதிகுய்யாஷ்டகரிருப்பார். பின்னுமிதற்கப்பாற் பத்துபங்கதிகமாயாவரித்
த வாயுவிலேகயாமுதலான குய்யாகுய்ய அஷ்டகரிருப்பார். பின்னுமிதற்க
ப்பாற்பத்துபங்கதிகமாயாவரித்த ஆகாசத்தில் ஸ்திரபதாமுதலான பவித்
திராஷ்டகரிருப்பார். பின்னுமிந்தவிதத்தில் முன்சொன்ன லோகாஷ்டகரு
டனேகூடிப் பஞ்சாஷ்டகரானவர்-ச-புவனபதிகளாயிருப்பார். இப்படிப்
பஞ்சபூதாண்ட முடிந்ததென்றறிக. இவ்வியிந்தஸ்தூலபூதமைந்துக்குங்கார
ணமான சூட்சமபூதமாகிற தன்மாத்திரைகளைந்துக்கு மிருக்கிறபேர்கள்,
மந்திரரூப ஸ-பாறு-பாஸ்வரஷ்டவித்வ அதேஸ்வராகிய பஞ்சபூதபுவ
னபதிகளோடேகூடி கந்தரங்க ஜலோதாபானு மந்தபாலைத்தாஸ-முகாதிக
ளாகிற ஐந்து கந்தமுகளாயிருப்பார். இதுவு முன்சொன்ன ஸ்தூலாகாச
த்துக்குமேல் ஒன்றொன்றுக்குப் பத்துபங்கதிகமாயிருக்குமென்றறிக. பின்
னுமிந்தத் தன்மாத்திரைக்கப்பால் வாக்காதிகன்மேந்திரியம்-ரு-இதில்காலதே
சுமிறங்களாக்ஷ ரௌத்ர அடில விஸாலமாகிற பஞ்சபுவனபதிகளோடேகூ
டி-ரு-ருத்திரரிருப்பார். இதுவு முன்சொன்னதிலும் ஒன்றொன்றுக்குப்பத்
துப்பங்கதிகமென்றறிக. பின்னுங் கன்மேந்திரியத்துக்கப்பாற் சோத்திராதி
ஞானேந்திரியம்-ரு-மனம்-க ஆக-கூ-இதில்-கூ-புவன பதிகளோடேகூடி-கூ-ரு
த்திரரிருப்பார். இதுவு முன்சொன்னதில் ஒன்றுக்கொன்று பத்துப்பங்கதி
கமென்றறிக. இதற்குமேற்பத்துப்பங்கதிகமாயாவரித்துக் கொண்டிருக்கிற
அகங்காரதத்துவத்தில் ஸ்தாணுவஷ்டகரிருப்பார். இந்தஅகங்காரத்துக்குமே
ற்பத்துப்பங்கதிகமான புத்திதத்துவத்தில் தேவாஷ்டகரிருப்பார். இந்தப்
புத்திக்குமேற் பத்துப்பங்கதிகமானசித்தத்தில் யோகாஷ்டகரிருப்பார். இ
தின்மேற் பத்துப்பங்கதிகமான பிரகிருதியில் மகாதேவ அஷ்டகரிருப்பார்.
இதின்மேற் நூற்றுக்கதிகமான புருஷதத்துவத்தில் மூலருத்திரரிருப்பார்.
இப்படிப் பிருதிவிமுதல் புருஷதத்துவ மந்தமாகதத்துவம்-உரு-க்கு ஒன்றுக்
கொன்று பத்துப்பங்கதிகமா யண்டங்களொன்றுக்கொன்று ஆயிரகோடி
ஆயிரகோடி யண்டங்களிருக்கும். ஆறுலொன்றுக்குப்பத்துப்பங்கதிகமாக
யிரட்டிப்பாய்ப்போக அண்டங்கள் பிருதிவிமுதல்-உரு-க்கு சரியாவானே
னென்னிலது ஒவ்வொருபூதத்திலிருக்கிற ஆயிரகோடி யண்டங்களுக்கும்
ஒவ்வொரு அண்டங்களிலிருக்கிற-கச-லோகங்களுக்கும் ஒவ்வொரு அண்ட
ங்களுக்குமே லொவ்வொருஅண்டங்கள் பத்துப்பங்கதிகமாயிருக்கும். ஆகை
யாலே பூதாண்டங்கள்சரி இப்பூதாண்டத்திலிருக்கிற அண்டங்கள்-உருத-
தத்துவ[illegible]வான்றுக்குப் பப்பத்துப்பங்கதிகமென்றறிக. இப்பா
ல்காலதத்துவஅண்டம். முன்சொன்னபுருஷதத்துவத்துக்கப்பால்பத்துப
ங்கதிக[illegible]ராகதத்துவத்தில்-கஉ-ருத்திரரிருப்பார். இந்த ராகத்துக்கப்பால்
ஆயிரம்பங்கதிகமான வித்தியாதத்துவத்தில் அங்குஷ்டமாத்திரராகிற ருத்
திரிருப் [illegible] [illegible]னைஞ்சமா-ரு-ஆசாரியர்களாயிருப்பார். இந்த

வித்தியாதத்துவத்துக்கப்பால் இலக்ஷணாமிசமான சீநிதத்துவத்தில் ஞானாரென்கிற ருத்திரர்முதலான ஷோடசருத்திரருடனே ஸ்தாபகர்முதலான சிரபருத்திரரும் உசி மசி சிருஷிவானி சியானதேவிர்மாணமாகிற பஞ்சகிருத்தியநேயமுடையவராயிருப்பார். இத்தீதிச்சப்பால் இஷ்டசுகுணமாவித்துக்கொண்டிருக்கிற காலதத்துவத்தில்-கக-ருத்திரரிருப்பார். இந்தக்காலத்துக்கப்பாற் பத்துலட்சம்பங்கதிகமாயிருக்கிற கலைதத்துவத்தில் அஷ்டருத்திரரிருப்பார். கலைக்கப்பாற் கோடிபங்கதிகமான்மாயை தத்துவத்தில்அஷ்டருத்திரரிருப்பார். இந்தப்பிரகாரத்திற் பிருதிவிமுதல் மாயையந்தமாகிய கக- தத்துவத்திலுமிருக்கிறருத்திரர்போரலே அதிலதிலே புவனங்களிருக்கும் அந்தப்புவனங்கள் சங்கையில்லாமலிருக்கும். இந்தப்புவனங்களிலவரவருக்குக்கோட்டைகொத்தளந் தோப்புத்துரவு நதி நந்தவனம் மாடமாளிகைகோபுரப்பிரகாரமண்டபங்கள் தேவாத்திய நிரத வனிதாதிபோகவிஷயமகைதளவரியம் வக்யந்தபோதாளுக்களும் போகசமாதித்தியாளுங்களுந் தபங்களுடனுங் கூடியிருப்பார். இது வார்த்தகோவர்ணனை அதோமாயாவியாருஞ்சொல்லி முடிந்ததென்றறிக. இனி ஊர்த்மமாயாதத்துவஞ்சொல்லுகிறோம். அதெப்படி முன்சொன்ன மாயைக்கப்பாற் பத்துகோடிபங்குயோசனை யதிகமாயிருக்கிற சுத்தவித்தையாதத்துவத்திலேவாமஜ்யேஷ்டருத்ர ஸ்ரேஷ்டருக்கால கலவிகரண பலவிகரண பலப்ரமத்மக சர்வபூததமன மனோன்மனதிரிகுணி ப்ரம்மவேதாளஸநாதுமதி அம்பிகாருபிணி கந்தீத்வாலிதி வித்தியாதிபதிபுவனங்களிருக்கும். இதில்-உ௮-ஆகமம் ஞானசத்தியாலே கிரியாசத்தி யனுகூலமான ஷடாதிகாதிமந்திரமும் -நிக- மாத்துரிகாமூர்த்தி ருத்திரரும்-நிக- சத்திகளுடனேகூடியிருப்பாரென்றறிக. பின்னுமிந்த வித்தியாதத்துவத்துக்கப்பால் நூறுகோடிபங்கதிகமாயிருக்கிற ஈஸ்வரத்திலே அனந்தசூட்சம சிவோத்தம ஏகருத்திர திரிமூர்த்தி ஸ்ரீகண்டசிகண்ட என்கிற புவனமிருக்கும் இதில் அஷ்டவித்தியேஸ்வரிருப்பார். அதில் அனந்தனென்கிறவன் அதோமாயாதேசுபதனாயிருப்பான்.

மஹேஸ்வரன் சத்தியோடேகூடி-உ௫-அவதார பேதமெடுத்து லீலாவிநோதனாயிருப்பான். இந்த ஈஸ்வரத்துக்கப்பால் ஆயிரகோடியோசனைபங்கதிகமானசதாசிவதத்துவத்தில்நிவர்த்தி பிரதிஷ்டை வித்தை சாந்தியாதீதை பவித்திராங்க சாதக்கிய தொனிபதியென்கிற புவனங்களிருக்கும். இதில் அனுசதாசிவரிருப்பர். இதில் மனோன்மனிசத்தியுடன்-௩௮- கலையுடனேகனைநாதாக்கியமுதல்-௫-சாதாக்கியர் பேதமுண்டு அவற்றிற் சதாசிவதேவரிருப்பர். பின்னுமிந்தச் சதாசிவ தத்துவத்துக்கப்பால் ௧௨௮ - பங்கதிகமாய்ச்சத்திதத்துவமிருக்கும். இதில் இந்திக தீபிகை ரோசிகை ரேசக ஊர்த்துவாகாமினி வியாபனி அனந்தி அனாசிருதை என்கிற புவனமிருக்கும் இதில் அபரமுத்தரான சிவகளிருப்பார்கள். பின்னுமிதற்கப்பாற் சத்தையில்லாதயோசனையிற் சிவதத்துவமிருக்கும். இந்தச் சுத்ததத்துவத்துக்குக்காரணமானவிந்துவாகிற மாயை ... கொண்டு சத்தியுத்து

... சிரசத்தியிருக்கும். இந்தச்சத்தி பரமசிவனுக்குச்சரீரம். இந்திரியமுந்தக் கரணமுதலானதெல்லாந்தானேயாய் அக்கினியுமுஷ்ணமும்போலுஞ் சூரியனுங் கிரணமும்போலுஞ் சந்திரனுங் கலையும்போலும் பரசிவனுடனே தாதான்மியமாயொன்றானதாலே அநேக சத்திகளாய்ப் பேர்கொண்டிருக்கும். மின்னல் மண்டல மத்தியத்திற் சற்குருசம்புலிங்கம் பிரகாசித்திருக்கும். பின்னுமிந்தப் பிரகாரத்தால் சொல்லப்பட்ட சகல தேகாதிவிஷய சிவாக்கெல்லாங் காலாக்கினிமுதலான புவனங்களை யாசரித்துக்கொண்டிருக்கும். இப்படியிலக்கமில்லாத புவனங்கள் பஞ்சபூதத்தையாசரித்திருக்கும். இந்தப் பஞ்சபூதமுதலான-௩௬-தத்துவ புவனங்களும் நிவிர்த்தாதிகலைகளை யாசரித்திருக்கும். இந்தக்கலைகள் விந்துவையாசரித்திருக்கும். இந்த விந்துவிற்சத்தியை யாசரித்துக்கொண்டிருக்கும். இந்த சிற்சத்தி ஸ்ரீகுருவாகிற சம்புலிங்காகத்தரித்த பிரமத்தையாசரிக்கும். இந்தப் பிரமத்தை முன்சொன்னதெல்லா மாசரித்திருக்குந் தனக்கொரு ஆதாரமுமில்லாமல்நிர்விகாரமாயிருக்கும். இது சுத்தபுவனதத்துவ நிர்ணயமென்றறிக. இதில் முன்சொன்ன பிருதிவிதத்துவம் ஆயிரகோடியண்டத்திலொருவண்டம். இதைப் பஞ்சீகிருதத் தூலமானபிருதிவி ஆயிரகோடியுஞ்சூழும். இதை மற்றவைதூலமான நீர்பூதாண்டஞ்சூழும். இதைச்சூட்சம பூதாண்டமென்மேலு மொன்றையொன்றுசூழும் இதை பஞ்சதன்மாத்திரை அண்டஞ்சூழும். இதை வாக்காதியண்டஞ்சூழும். இதைச் சோத்திராதியண்டஞ்சூழும் இதை அந்தக்கரணகாவிரணண்டஞ்சூழும். இதைக்காலதத்துவ வண்டஞ்சூழும். இதை ... தத்துவ அண்டமும் அதோமாயாசிருஷ்டியென்றறிக. இனியூர்த்தமாயையிலுண்டான சிவமஞ்சிகண்டம். முன்சொன்னமாயையண்டத்தைச்சூழ்ந்துகொண்டு ஒன்றையொன்றுசூழ்ந்திருக்கும். இந்த ஊர்த்தைய சுதமாயையண்டஞ்சூழும். இதைச் சிற்சத்தியண்டஞ்சூழும். இதைப்பரப்பிரமஞ்சூழும். இப்படிச்சூழ்ந்திருக்குமென்றறிக. இந்த பூகோளநிர்ணயம் விவேகசிந்தாமணியிலேசங்க்ஷேபமாய்த்தொகையாகச்சொன்னதென்றறிக. விரிவாகவறியவேண்டில்விவேகசிந்தாமணியிலறியவும். இதல்லாமல் நிசக்கிறந்தியாகிற சாஸ்திரத்தில் உ௫-தத்துவத்துக்கும் முன்சொன்னதுபோல் ஒன்றுக்கொன்று பத்துபங்கதிகமாய்ச்சொல்லிச் காலதத்துவமாயுக்கும் பிரகிருதியிலும் நூறுபங்கதிகம்இராகத்துக்கு இதிலும் நூறுபங்கதிகமாம். இதிலும் நூறுபங்கதிகம் நியதிக்கு இதிலும் நூறுபங்கதிகங்காலத்துக்கு இதிலும் இலட்சத்துபதினாயிரபங்கதிகங் கலைக்கு இதிலுங்கோடியும் பதினாயிரபங்கதிக மாயைக்கு இந்த ஆறுக்குமிப்படியாகும். இனிச் சுத்ததத்துவமைந்திற்குமாயையிலுங்கோடியும் பதினாயிரம்பங்கதிகஞ் சுத்தவித்தைக்கு மற்ற நாலுக்குஞ் சுத்தவித்தையிலும் ஒன்றுக்கொன்று இரட்டிப்பென்றறிக.

இப்பின்னொன்றில்-உ௫-தத்துவத்துக்கும்நாறு நாறு குணமதிகமென்றும் இவிபுருடன் இராகம் வித்தையிந்த நாலுக்குமுன்சொன்னதுபோலென்றுங் காலத்துக்கு பதினாயிரம்பங்கதிகமென்றுங் கலைக்கு

கோடிபங்கதிகமென்றும் மாமாயைக்குக்கோடியும் பதினாயிரம்பங்கதிகமென்றும் இனிச்சுத்தவித்தைமுதலைந்துக்கு மொன்றுக்கொன்று கோடியும் பதினாயிரம்பங்கதிகமென்றும் இப்படி முப்பத்தாறுக்குஞ்சொல்லுமென்றறிக.

பின்னுமொருசாத்திரத்திற் பிருதிவியின்கூறு நூறுகோடியோசனை துடங்கிற் பிரகிருதியீறாகத்தத்துவம்-உ௰-க்கு ஒன்றுக்கொன்று பத்துகுணமதிகமென்றும், புருடன்முதல் மாயையளவு தத்துவமாறுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று நூறுகுணமதிகமென்றும், இனிச்சுத்தவித்தை யீசுரன் சதாசிவம் இந்தமூன்றுக்கும் இலட்சம்பங்கதிகமென்றும், சத்திசிவமகாமாயையளவாக வொன்றுக்கொன்று பத்துலட்சம்பங்கதிகமென்றும், இப்படி-௩௬-க்குஞ் சொல்லுமென்றறிக. பின்னுஞ் சகலாகமசிகாமணியில்-கச- லோகங்கூடினது அண்டம் இதநடுவே மேருகிரிசுற்றும் ஏழுதீவு மேழுசமுத்திரமும் மேலேழு கீழேழுலோகமுமெல்லாம் நூறுகோடியகல முயரமென்றும் இப்படி-கஉ௩அ-அண்டங்கூடினது ஒரு புவனமென்றும், இப்படி-உஉச-புவனமும் அதற்குள்ள வெகுஉருத்திரர்களுங்கூடினது. ஒரு பிரம்மாண்டம் இந்தப்பிரம்மாண்டத்துக்கும் அண்டகடாகமுதல் முன்னொரு அண்டத்துக்குச் சொன்னதெல்லாம் ஒன்றுங் குறையாமலுண்டென்றறிக.

இந்த அண்டம் வெகு உயர மகல மதிகமாயிருக்கும் மற்றதெல்லாமுன்னண்டத்துக்கொப்பாம். முன்சொன்ன தனுவண்டம்-உ-வதான பிரமாண்டம் இதைச்சூழ்வது, ௩-வதான சிவாண்டம் இதைச்சூழ்வது,௪-வதான சிறுபிரமாண்டம் இதைச்சூழ்வது ௫-வதானசிற்பிரணவஅண்டம். இந்தஅண்டங்களுக்கெல்லாம்பெருமைக்குப்பெருமையாக உயரமு மகலமுமுண்டாகி முன்பிருதிவி பூதத்திலே [illegible] க்குச்சொன்ன தெல்லா மப்படியது சொன்ன ஐந்து அண்டங்களுக்கு [illegible] றிக. இப்படிக்கொத்தஅண்டங்கள்மூலசுவாமிக்கு ஒரு ரோமத்துவாரத்திலே யுண்டாகிறதும் இலயமாகிறதுமாகும்இவ்விரிவு அனேகமுண்டிதைச் சகலாகம சிகாமணியிற் காண்க வேறொருசாத்திரத்தில் பிருதிவிபூத முயரமு மகலமும் லட்சங்கோடியோசனை கொண்டது ஒரு அண்டம் இவ்வண்டகடாகத்தின்கனஒருகோடி அப்பு உயரமகலம் பத்துலட்சங்கோடி பங்கதிகம் அதின் கடாகம் கனம் உ கோடி தேயு உ௦ லட்சங்கோடிபங்கதிகம்கடாககனம் ௩ கோடிவாயு ௩௦ லட்சங்கோடிபங்கதிகமாயிருக்கும் கடாககனம் ௪ கோடி ஆகாசம் ௪௦ லட்சங் கோடியோசனைபங்கதிகமாயிருக்கும் அதின்கடாககனம் ரு கோடி இந்தப்பூதாண்டங்கள் ஒன்றையே சூழ்ந்துகொண்டு ஒருஅண்டத்தினிலட்சணமெல்லாமுண்டாய் உயரமகலம் [illegible]திகமானதுபோல அண்டங்களும் பங்கதிகமாயிருக்குமிப்படிமற்றத் தத்துவங்களுக்கும் இலக்கம்வெகுவாய்ச்சங்கையில்லாமற்கூடும்.ஸ்தூலாண்டம் சூட்சுமாண்டம்அதிசூட்சுமாண்டங்களிருக்குமென்றறிக. பின் [illegible] விதிற்பேதமாக பூதாண்டம் தேவாண்டம் மகாண்டம் அகிலாண்டம் சுவாண்டம் பகிரண்டம்பதுமாண்டம் ஆக எ. அதில்பூலோகத்திலொரு அண்டத்தை உக ஆகச்சொல்லும் அது கீழேழு நடுவேழு மேலேழு ஆக உக. அண்டங்களினிலட்சணம் வெகுகோணயாகமுடிந்ததென்றறிக. இந்த அண்டங்களை யொருசாத்திரஞ்சொன்னதுபோல் எல்லாஞ்சொல்லாமல் ஏறக்குறையச் சொல்லுவானேனென்னில் உகாந்தபேதங்களால்வந்ததென்றுமே புராணங்களெல்லாஞ் சொல்லுமென்றறிக.

361

கஉ-அத்தியாயம்.

யோகசமூகம்.

உ அ. ஆதாரநிராதாரமீதானமெனமூன்றுமுயிர்களிறைவனடியடையுமெதுவெது தா, ஆதாரத்துவமே வந்தவழிவைத்தியானித்ததுவதாவாய்நின்றவற்றின்பலன்களைத்துவதாய், மேதாருதிராதாரத்து விமலமாகன்றே - யுயிர்க்கு யிராயோகங்கொளியோமொழிமுன்னிப்பதுவு, மீதானமவ் வொளிக்கு முன்னொளியாய்நின்ற விமலனுடனமலமறமெவுதலாம் சிற்றுமே.

என்பது- மூலாதாரமுதல் - ஆறுதாரமும் - பிரமசக்கரம் - சிகா சக்கரம் - பச்சிமசக்கரம் - அறுச்சக்கர மாகிய - ௪௦-ம் - இன்னும் -கக - சக்கரமுண்டு - உ௪-ம் - இவ்வெல்லாமல் - அங்கடனசக்கரமுண்டு - இவை - சோத்திரத்துவாரம் - உ - நேத்திரத்துவாரம்-உ- சிங்குவைத்துவாரம் -க-அபோசுத்துவாரம்- க -ஆக-எ-ம்-இவற்றிற்கு - முக்கமல அங்கடனசக்கர மென்றுபெயராம் - இவைகளை அங்கடனத்தைத் தீண்டியுந் தீண்டாமற்சதுர்த்தமுண்டு இதல்லாமலின்னு மனோசக்கர பேருமுண்டு இவையெல்லாம் ஆறுதாரத்திலடங்கும் இவ்வாறுதாரத் [illegible] பிரமா [illegible] யோகசாத்திரப்படி [illegible] யந்திர வெந்திரங்களாதல் - அங்கங்கே நின்று [illegible] ஞ்செய்து சமாதிகூடி - அத்தத் [illegible] சகுணர்வைத் கவையும் - பிரகாசங்களையுங்கண்டு - அந்தந்தபத முத்திரையப் பெறுவா னென்றறிக. சகுமா நாதத்துவாரப் பிரகாசமாகுஞ் சேதனிக்கிறதும் அந்தமாசித்தியும்வரும் இவற்றிற்கு மந்திரயோக மென்றுபெயர் இதிற்பேதமான விலயையோகத்திலசப்ப வெற்றலிக்கும்போது நாடிசுத்தி ஆதாரசுத்தி பிராணாயாம முதலியசாதனங்கள் செய்யவேண்டும் செய்யவிடத்தில் இவைகள் சுத்தியானதற்குச் சோதனைகண்டவேறே முன்சொன்ன வதாரதேவதை பிரசன்னமாகும்போது சகசாரமும் ஆக்கும் அநைதியானந்த செய்து மனுவிலயமானால் மனோலய மென்னலாம் இவற்றிற்கு இலயயோக மென்றுபெயர் இனிநிராதாரமாவது அன்னுமயமெனு கோசங்களால் சேதிசேதி செய்து அறிவித்தல் வேறுபடுதல் சித்தியமாக்கல் சொரூபசித்யம் பண்ணால் இவற்றால் தத்துவங்களை வேறுகண்டு அறிகிறபோருக்கு குருவால் தன்னைக்கண்டு தானுந்தனக்குயிராயிருக்கருளைக்கண்டிடுதாம்நிராதார மென்றது இவ்வருளுக்கும் உள்ளொளியா யுயிராய் நின்றவெத்துடனே பஞ்சமலமு நீங்கி தானவனென்றிறில்லாமற் கூடுவது மீதானமென்றறிக.

உக. ஆதாரத்தாலே நிராதாரத்தே சென்று
மீதானத்தே செல்வுக்திபெற, வேமலர்க்கிட மென்றுக்திபெற

௩௰. காம்பினைமாம்பிக்கருத்தைக் கருத்தினி,லாம்றுவதாற்றுலென்
றுந்திபெற,அல்லாத நல்ல வென்றுந்திபெற.

இனியோகங்கள்அனேகமுண்டுஅவைகளில்நிர்வாணயோகமாவது முன் சொன்னமந்திர இலய அட இராஜவென்றுநான்காம் இதில்மந்திரயோகமாவது ஆதாரங்களில் தியானஞ்செய்வது இலயயோக மாவது ஆதார யோகங்களிதியானஞ்செய்து ஏகசித்தனு யிருக்கையில் சதுர்த்தச நாதமுதலனேக நாதங்களுண்டாம் அது எதினுலென்னில் மூன்றுதார தியாகஞ் செய்யும்போது ஆதாரசுத்தி நாடிசுத்திகளாக்கிக் கொள்ளுகையால் நாதங்களும் பிறந்து சித்ததெரிசன முங்கண்டு மனேலய மாவதென்றறிக. இம்மந்திரவிலயமாகிய விரண்டும் முன்சொன்ன ஆதாரயோகத்தி லடங்கும் இனிஅடயோகமாவதுஇயம நியம ஆசன பிராணுயாம பிரத்தியாகார தாரண தியான சமாதியென்று -அ-ம்- இதில் இயமயோகமாவது மனேவாக்கு காயத்தால்வரும் அவையாவன வாக்கில் மிருதுவான வசனமுதலான சத்பாவைகள் தேகத்தில் அசுசிதோன்றுமற் சுத்திசெய்வது மனஞ்சஞ்சல மில்லாமற் சுசிற்பூதனை ஞானமுண்டாவது இவற்றைத் தசமாகக்கூறுவாரு முண்டு அவையாவன தூய்மை அருள் ஊண்சுருங்கல் பொறை செவ்வை வாய்மை நிலைமை இவ்வேழையுங் கொள்ளவேண்டும் காமங்கொலை களவு ஆகிய மூன்றையுந் தள்ளவேண்டும்.

௩௧. அவற்றினுட்டூய்மையாவதருமன் வாக்குக்காய
மவற்றினுளின்றுகுமருமனத்தூய்மைஞானங்
கவற்றிசேர்வாக்கின்றூய்மைக்கருதுவாய்மையினுற்காண்க
கவற்றிசேர்காயத்தூய்மைக் கவந்தத்தால் சூழ்கருனே.

ஞானமடைதற்கு விரோதமான உலகத்தை யனித்திய மென்றும் அசுசியென்றும் நீக்கி சுசிற்பூதனைய் நடப்பது தூய்மை யென்றறிக. அருளாவது தெளிவு ஊர்வு முதலான சீவாசி களிடத்தில் தயையோடுநடப்பது.

௩௨. தன்னுயிர்க் கினியனைதன்மைபோற் பிறவுயிர்க்கு
நன்னிலத்தருடூறுதூட் டட்டலி னருக்கிக்காத்தல்

இந்தசீவாரசிகளுக்கெல்லாம் அருளைத்தவிர வசைவில்லை யாதலால்அருட்சொருபமாய்நோக்கல்வேண்டும். ஊண்சுருங்கலாவது காமக்குரோதாதி யெழும்பாமற் சகலபதார்த்தங்களிலும் ஆசையற்று அரைவயிற்றிற்கு ஆகாரம்புசித்தல். ஆனல் தேகத்தின் வலிகுன்றுமே யென்றால சமாதியப்பியாசமேதேகவலியென்றறிக.

௩௩. அற்புதமானயோகிக் கானகாமாதி யல்லாய், பற்பமெய்க்குமக்கம் படர்ந்திடா வகையே பார்க்கி, லற்ப்வுணுவதாருமறிற்றகுசட்ராதியோகத் திப்பரின்றிதெல் காயபலமென விளைத்தல்காணிடை.

ஊண்சுருங்கலாவது அந்தக்கரணவிந்திரியாதிகளாலானவிஷயப்புசிப்பை வாயுவாகிற கும்பகத்தில் சுருங்கச் செய்வது. பொறையாவது நமதுகருமத்துக்கீடாக சிவனூட்டுவிக்கிருனென்றுபூமி போற்கோபமெழவொட்டாமலிருப்பது. இதுவன்றியெச்சேறும் வாதிக்கிற தேகாதி விஷயங் களிற் பொருந்திகோப மெழாமல் சிவன் பிரேரகத்தால் வருகிறது நம்மால் நில்லாதென்று சிவனுக்கு முறையீடாகிற ஞானசமாதி யாசனத்திற் பொருந்துவது செவ்வையாகவது மித்துருக்களையுஞ் சத்துருக்களையும் ஒன்றாய்க் காண்பதும் தன்னுயிர்க்கு அழிவுவந்த போதினும் பொய்சொல்லாமை யாம்.

௩௪. யாவர்க்கு நடுவனுகி நிற்றன்ன செவ்வை நாட்டி
தேவுற்றவரசவன்றன் செல்வமே பெறினுமல்லாப்
பூவற்கனக வெற்பேபெறினும்பொய்சொல்லானுதல்
பாவத்தையறுக்கும்யோகப்படரொளிசுடருனுய்க்கும்,

இதுவும் பொறையுடைமையாம் இதாவயிதங்கள் செய்கிறதத்துவங்கள் கன்மங்களாகிற சத்துருக்களையுந் தாய்தகப்பன் போல் இரக்ஷிக்கிறவருளையு மொன்றாய்க்காண்பது. அதெப்படி யென்றால்அருள்பிரேரிக்காமல் தத்துவம் நம்மைவாதிக்க மாட்டாது தத்துவமில்லாமலருள்ரக்ஷிக்கமாட்டாதென்றிரண்டையுஞ் சமனுகக்காண்பதென்றறிக. வாய்மையாவதுசீடனுங் குதற்கமின்மையா ராதமில்லாமல் மிருது வாகச்சொலவது, ஞானத்திற்கு அன்னியமான தெய்வங்களை விட்டு பிரமமே தெய்வமென்பது.

௩௫. சந்ததிற்சவாது பூசித்தாளினை சிரத்திற்றுங்க
வந்தனைசெய்தல்போதுமற்றுடல்மடிகைக்கொண்டே
நொந்தனசெயினுந்தான்றனிலையைவிடாது நோக்கன்
முந்தொருதொழிலினீட்டநிலைமைவாய்முத்தியாமே.

இவ்வேழையும் விடாமற் சாதித்தாலிதுவே ஞானத்திற்கும் கருமத்திற்குஞ் சகாயமாகும். இனிக்காமத்தை விடுவது அரிவையரின்பங் கொள்ளாமல் பிரமசரியஞ் சாதிப்பது. தத்துவக் கூட்டமாயுள்ள இந்திரிகளைச்சேராமற்பிரமத்தோடொன்றுபட்டிருப்பது. இனிக்கொலைவிடுவதாவதுசகலசீவராசிகளையுங் கொல்லாம லிருப்பது. ஞானத்திற்கு தன்னையறிந்துபிறகுபற்பலவிவகாரத்திலும் நிர்ணத்திலுந் தன்னைக்கொல்லா திருப்பது. இனிக்களவுவிடுவதாவதுபிறர் பொருளைத்திருடாமலும் அதுயிர்க்கித வஞ்சனையாய் நடந்துநட்பாகவே பொருள்கிரிகிப்பதுங் களவாம். இனிஞானத்திற்கு தானல்லதவுடமையைத் தானெனக் கொள்ளாமல் சிவனுடைமை யெனப்பார்ப்பது இப்படியிம்மூன்றையும் விட்டுவிடுவதென்றறிக. இனிநியமயோகமாவது தபம் செபம் சந்தோஷம் ஆஸ்திகம் தானம் விரதம் சுத்தாந்த கேள்வி சிவபூசைமடனம் ௧௦ இதில்தவமாவது நோன்புவிரதங்களால் ஊனைச்சுருக்கிதேகசவுக்கியமில்லாமல்தண்டிப்பது. ஞானத்தைக் காண்கிறவனுர் எனக்கெதிருற் பிறவிவந்தது முத்தியாவதெப்போதெனக் கரிவிப்பவர் ஆரென்று அழுத

கண்ணுறுஞ் சிந்தையுமாகி நிறைந்த சந்தோஷமுமிருப்பது. இனிச்ஜெபமாவது மந்திர தாரகம் சுத்தி இப்பஞ்சாக்ஷரகம் அதிதெய்வம் இதுமுதலானதுகளையுமறிந்து தட்டஜெபிப்பது. சுவாசத்தோடு ஜெபிப்பது மனதசைய ஜெபிப்பது தேகத்திற் குடிகுடிப்புண்டாறு விட்டதில் மனத்தைச் சிறுத்தி ஜெபிப்பதுஞானத்திற்குசகலவிஷயங்களிலும்பிரமாநபவமாக்குவது. இனிச்சந்தோஷமாவது மேற்சொல்லிய மந்திரங்களில் இருந்தியுண்டாவதுசந் தோஷமாம் ஞானத்திற்கு நிரந்தரஞ் சமாதிசெய்து பிரமானந்தத்திற்சந் தோஷமாவதென்றறிக.

இனி ஆஸ்திகமாவது, வேதசெறியிலே புகுந்து மெய்மையுஞ்ஞானமுண்டாக ஞானசமாதியில் மௌனஞ்சாதிப்பது.

௬௬. ஆத்திகசாரம்பல் ஞானநெறியினைத் தமயங்கு
வாய்த்தவேதாந்தத்தந்தம்மையுமா முன்ஞ்துபார்த்தி
போத்திரன்பொன்று பொன்றுயிர் பொன்சுவாறுயுதி
காத்திரமுடனேகூடிக்கதியினைவிதியிற்காண்டல்.

இனித்தானமாவது மேற்பயனைக் கருதாமற்கொடுப்பது. ஞானத்திற்குப் பக்குவாத்மாக்களுக்குப் பயனைக் கருதாமல் ஞானத்தைக் கொடுப்பது. சிவவிரதமாவது குருவினுடைய சித்தவிருத்தி யறிந்து அவருக்குச் சந்தோஷமாக எவல்செய்வது. ஞானத்திற்கு சுவாநுபோகமாகிறகுருசொருபத்தில் சமாதி நிஷ்டை விரதஞ் சாதிப்பது.

௬௭. அவவிரதங்கள்விட்டியாதிபோடந்தமில்லாச்
சிவவிரதங்கள்பூண்டுசெக்கிலேசாகாடப்
பவமுறைபடத்தகத்திம்படர்வுறுதகியபூசை
விவியோகத்தாற்பாபீயரதிகள்வேண்டலாகும்.

இனிச் சித்தாந்த கேள்வியாவது - நிரியார்த்த நிர்ணயங்களையநுமானமில்லாமற் கேட்கிறது. ஞானத்துக்கு சித்துவுடைய சிந்தையிலிருக்கிற பொருளிலே பமாகிறது. இனிச்சிவபூசையாவது மூன்மனித் அர்ச்சனைப்பிரகாரம் புரிப்பதும் - ஞானத்துக்கு எல்லாத் திரவியங்களும் லா வுபசாரங்களும் புகைக்கிறவனுஞ் சிவனுடைமையென்று தெளிவது, இதல்லாமற் சிவனைச்சேரும் பூசைக்கு வகை கிரியை யோகம் ஞானம் சேயம் ஆக. ௪- இதில் வெகுரியா மா பூசை பீயபூசை ஒளிவிலை நோக்கிப் பிரகாசங் காண்பது சே கபூசை உயிருக்குயிராய் நின்று பார்த்தோடேயென்றல் ஞானபூசை பாரம்பரமாகிற கேள்வி ஞானமாகிறது சேய பூசை. ஆ. ௪- இனி மதியாவது வேதவேதாந்தங்களை யாதரவுடனே கேட்பதும் படிப்பதும் ஞானத்துக்கு அதிற் சொல்லும் பொருளை இதயத்திலே காண்பது.

௬௮. அறிவில்லாச்சமைய மெல்லாம்சந்தித்துவதிக்கதீத்
செறியதொம்போதாந்தத்துள்ளதும்ஞானமுமினாத்தேடுக

ஞானநயினுற்சுத்தநயத்தைதேரந்ததுசிவன்முத்தி
மறையின்வாசகத்தாறுனைமருவன்மாமதியாமென்பர்.

இனி ஞானமாவது. வேதமார்க்க மல்லாதவில் மனமருவருத்தது அதுசெய நாளுநிறது ஞானத்திற்கு ஆநந்தமு மருவருத்து நிற்பது.

௬௯. சமையநிகவினியதிதானும் தவமனைமத்தவமேசெய்புன்
கனைமயிலோசீசத்தியாகத்துங்காமமாதி
சுவையபாகாரமெட்டின்தொல்உலகத்தோர்கீதித்
தவமறுக்கன்றோனித்தவிர்த்தவைதனைத்தருளே.

இப்படி நியமம் பத்து முடிந்ததென்றறிக.

இனி ஆசனயோகமாவது.

௭௰. எத்திசைவியமயினாந்ததிசையிலே, மெய்திசழ்நியமயினரந்தொடாதனம்,பொய்கைதாறுடனொட்டும்போத்திடி, லையமில்தன்மமாமாதனத்ததாம்.

௭௧. ஆங்கநின்றபதுமாஜுமத்திம, மோக்ஷமாலேழனையுணரிலுத்தம,யோக்குமினைந்நிலையுத்தமொத்தம், மாங்கவப்புநதிகமாம்பதுமவாசனம்.

௭௨. ஆதனம்பகருங்காலேபதுமத்தொன்றுமாற்றுமத்தி
ஜோதியவருத்தியில்லாவுத்தமாதனங்கமென்டு
நீதயாருகவத்திபத்மகிரில்கோமுதியேவீரங்
திருலாச்சயனஞ்சிங்கந்தெல்லாமபத்திரமுமாமே.

௭௩. பத்திரங்கோமுகம்பங்கயங்கேசரி, சொத்திகம்வீரஞ்சுகாசனமோமொழ,முத்திமமாமுதுவாசனமெட்டெட்டு, பத்தொடுதாறுபலாசனங்களே.

௭௪. ஐந்துஞ்சொத்திகங்கோமுகம்பங்கயம் பயிலும்வீரஞ்சிங்காசனம்பத்திரமாகுமில் முத்தமயூரஞ்சுகாசனம், மூயருமாசனமொன்பதென்றோனர்.

௭௫. பத்திரங்கோமுகம்பங்கேருகஞ்சிங்கஞ்
சொத்திகம்வீரஞ்சுகாசனம் முத்த
மயிலாசனந்தன்மாயோகியர்கள்
பயிலாசனங்கள் பத்து.

௭௬. செவ்வையுடனுங்கழுத்துஞ்சிரமுமுற
மெய்வாதனந்நியதிருந்தவர்க்கும் கைகள் து
...குழந்தையையாமதியுடையயா
...மனமெய்யடைவு.

இனி. ஆசனங் கட்டுகிற வகைகளை விரிவு நூலிலே காண்க. இப்படி இயமநியம ஆசனமூன்றுஞ் சன்மார்க்கமான சம்சாரத்திலாயினுந் துறவிலாயினும் அப்பியாசம் பண்ணுவது. இனி ஞானத்துக்கு ஆசனமாவது எங்கேயிருந்தாலும் விவகார விஷயத்திலும் மூன்றுசஞ்சல மற்று பிரம சொரூபமே யல்லாமல் வேறொன் றில்லையாயிருப்பதென் றறிக. இனி. மந்தம் மந்ததரபக்குவம் வந்தவன் நித்திய அநித்தியவஸ்து விவேகமிகவுமுத்திரார்த்த பரபோக சம்பத்தாதி சட்கசம்பத்திய திருமுதலான குணங்களுண்டானவன் சிவ பரவயிக்கம் வேண்டியிதற்குப் பிராணாயாமம் பண்ணி வாயுவை நிறுத்தி னொழிந்து கருவிகரணங்க ளடங்கிச் சிவயோகத்துக்கு அங்கமாகப் பிராணாயாமமுதலாகிய யோகமும் பண்ணவேண்டுமென் றறிக.

இந்த அஷ்டாங்கத்தின் விபரம்

௬௭. பிராணனையடக்கவேபிராணாயாமமாம், விராவியநால்வகைவிஷம்பின்மற்றது, அராவியபிரத்தியாகாரமென்பதேதோர், பராவுறுதாரணையொருபதாகுமாம்.

௬௮. தியானமீரொன்செப்பும்யோகநா,லயர்விலாத்தியானமதைந்துள்ளதில்,மூவர்வரைசமாதியொன்றேதிற்சிவனும், மயர்வுறு பரனுமொன்றயிக்கமாமதாம்.

௬௯. ஆதலாறாறாடனறுபது நாலெனப்,பேதமாம்யோகமோரெட்டின்பெற்றியின், போதசாதகத்திலும் பொருமென்சித்தியா, நீதிசேர்சமாதியாலிகழுமுத்தியாம்.

இதின் அர்த்தம் பிராணாயாமம்-௪-பிரத்தியாகாரம்-௫- தியானம்-௬-௪. லயமும் சமாதிசிவ பரவயிக்கமாம் ஆகையால் இந்த விதங்களாலே யோகம் விதமாம் இப்படிப்பேதமானயோகம் அஷ்டாங்கத்திலடங்கும் இது சித்தியாகும் சமாதியாலே முத்தியா மென்றறிக. இதுகளெல்லாம் [illegible] மென்று ஞானத்துக்கங்கமானது மாத்திரமெடுத்துச் சங்க்ஷேபமாகச் சொல்லுவது இனி யிந்தப் பிராணாயாமமுதல் யோகம் பண்ணத்தொடங்கும்போது அது றவேண்டும் அது எத்தன்மையாயிருக்க வேண்டுமென்னில்.

௫௰. மண்ணினுந் தனத்திலுமண்கருவாய்த்தகும் பெண்ணினும்கவிலும்பெரியபேரியவும் [illegible] நிலைமுகிலைத் துறந்து [illegible] யோ விண்ணிற் [illegible] ன்புடன்விளங்குமேலோர்.

இப்படி யேகதேசத் திரையங்களைவிட்டுத் தானிருந்த தலத்தைத் துறந்து பதிவாத மப்பாற் போயொரு ஏகாந்தத்தலஞ் சம்பாதித்து அவ்விடத்திலே குகைகட்டவேண்டும்.

௫௧. அரவினுன்மற்றும சமுத்ரவருவருட்ட நின்றி மரநிறைமலருமலகமனிதர்கள்பலருமவந்து விரவிடாவெல்லைதன்னில் விரும்பியேகுகையுட்செய்து திருவிளக்குடனே தீபஞ்சிறக்கவேகுகையுட்செய்க.

இந்தக் குகை யோகசாஸ்திரப் பிரமாணங்களிலே கட்டுவது. இனிக் குகையுட் புகத் தொடங்கும்போது செற்பத்திற் கருப்பத்தின நாள்முதல் குகைப் பிரவேச நாள்வரைக்குந் தேகத்திலே யூறியிருந்த உப்பு முதலான ஆறுருசிகளையும் யோகசாஸ்திரப்படிபேதனை அவுஷதங்கள் கொண்டு அதுகளையெல்லாம் மலத்தோடே கழித்துத் தேகத்தை நிஸ்சாரமாகச் சுத்திசெய்துக்கொண்டு பின்பு குகைப் பிரவேசமாய்ப் பின்பு காற்றுமழை பனி வெய்யில் மேலே படாமலுங் கண்ணாலே காணாமலுஞ் சஞ்சாரம் பண்ணாமலும் வெகுவசனம் பண்ணாமலுங் குகையிலிருந்து தேகத்தில் வியர்வைகள் புறப்பட முன்சொன்ன ஆசனங்களைக்கட்டி ஒரு நிமிஷமானாலும் வெளியிலே சரியாமற் சவுசாதி மாத்திரங் காற்றுவெய்யில்மழையில்லாதவேளைபுறப்பட்டு இப்படியிருந்து பத்தியமாக நடப்பது.

௫௨. புளிங்கறிகைத்தலபுலாலுப்பரிசி களிப்புறுகள்ளுப்புகடுகுலவணை விளம்பியமென்னையிவைதின்றலரா வளம்படுயோகத்தைச்சாதிக்கும்வாதிக்கு.

௫௩. சாகைமிருகம் பிரக்குத்தங்கொம்மட்டி, சோகைதருஞ்சுரைசொல்பீர்க்கதவி, பாகன்கருங்காய்புளிகீரைவெண்டை, தாகந்தவிர்ப்போன்சடாமகுத்தனே.

இது ஆதியான புசிப்புகளைவிட்டுப் பத்தியமாக நடந்து பிராணாயாமஞ் செய்யத்தொடங்குவான். தொடங்கும்போது ஆதாரசுத்தியாக ஆதாரங்களிலேநின்று தியானிக்கவேண்டும். அதெப்படி ஆதாரநிற்கிறதிலேகளறியவேண்டும்.

௫௪. நீங்கியேக [illegible] ணதியெல்லாகியிர்ந்துடனிருட்பார்க்கி [illegible] ப்புலன்கள்மீளவுணர்வினையுன் [illegible] ணக்கி வாகிமாருதத்தையரசியுச்சியின்மலர்க்கணேற்றி பாக்கொளிஞானக்கி [illegible] லனைடைவுறுதாரணை [illegible] ப்பான்.

௫௫. நால்வரைவிரல் [illegible] நூங்கி [illegible] செய்தல் [illegible] லமாய்வெளிபட்டகொண்டகுய [illegible] குய்யாதார மேவின்மூவிரல் [illegible] மெட்டுல்விரல் [illegible] டைரக்கண [illegible] கோலியேசெய்ய [illegible] மண்டலந்திரிகோணமீதால்

௫௬. [illegible] ணாவிர லத்த [illegible] மேல்வாரணைத்தன்[illegible] தரத் தொருவிரல் [illegible] வன்னைமத்தாகியபுறநிலைவிரநூல் [illegible] யது வொளியினிலே பூரணத்துள்ளே சிவன் [illegible] தக்கருதிரானென்றது மூலாதாரம்.

௩௭. மண்டலமாதவத்தின் [illegible] குண்டலிகிடக்கத்திசைக் கோதியே மூமேலு
மெண்டகவேழுயத்திரா யிரமொரு நாடியெல்லாங்
கண்டனயனைத்துமுளகோ கலைஞான ம்பிரகாசிக்கின்ற.

௩௮. எழுந்துபின் மூலத்துச்சி [illegible] யாதார
முழக்கியமூலாரிச் செவ்விமொட்டெனப்புறப்பட்டங்கே
கொழுந்தென வெழுந்து மீதருகுங்கலிங்கபாலாதாரத்
தழுந்தவானதன்மேனுதந் [illegible] மாய்ச்சாஜுராந்து.

௩௯. அருளமாயாதாரங்கட்ககத்துளானந்தச்சோதி
பரிணமித்துயர்ந்தமண்டபாகின்றது சுழிமுனைபார்க்கின்
முரணிலாப்பிரமநாடி [illegible] வைணவிருந்துமார்க்கம்
சரணமாகுருக்கமென்றுஞ் சாற்றுவரீதன்சான்றோர்.

௪௰. உணர்த்தியவாதாரங்கட்குறைப்பார்போர்மூலாதாரமே
வணக்கருஞ்சுவாதிட்டானம்வருமணிபூரகந்தா
னிணைப்பருமவிசுத்திமீதங்கிலங்குநாகதமோடாஞ்ஞைநு
தணைப்பில்லேவ [illegible] மங்கடாள்மிகவுணர்த்தல்லோர்.

௪௧. [illegible] டருக்கண்சோமனுருமண்டலங்கண்மூன்று
யங்குறைசெய்வர்மூலம்விசுத்தியோடா [illegible]
யிங்குபாஞ்ஞைநுமேவிற்குண்டலிசுவமதனப்
புயம்பங்கிக்கிழிக்குண்டலியவானியன்றே.

௪௨. பாங்கனலமுதமென்னப்பரன்பராசத்தியென்ன
வீங்கிருக்குண்டலிக்கவெழுந்துடப்புணர்ந்தவின்ப
மாங்கதேபரமாமங்கலீனுபவஞ்சிவன்முதநி
யீங்கிதாய்நாடிதாய்தாயிபற்றுயோகத்தாலெய்தும்.

இப்படி யிந்தக்கவிகளர்த்தங்களை யறிந்துகொண்டு [illegible] ஸ்தானங்களிலே மயிர்ப்பிரமா [illegible] மந்தல் ஸ்தானங்கள் தப்பாமல் [illegible] பார்த்து வாயுவைக்கொண்டு நிறுத்தித் தியானித்து ஆதாரங்களிலே தன் மாம்சமலங்களை [illegible] ஆகாச [illegible] வா னென்றறிக. இப்படியாக [illegible] நாடிசுத்திபண்ண வேண்டும் அதற்குநாடியின் பெயர் [illegible].

௪௩. இடைபொபிங்கலைசுழிமுனைவாது [illegible] காந்தாரிநா [illegible] புடை, [illegible] செய்பூஷவத்தி [illegible] சங்கசயினி, படிவுறு லைபக [illegible] ருகு.

௪௪. விரவிடவதுக்கவோதரிபயனைப், பரவியநாடியன்றுலை [illegible] குமா ற,நிரிவுரவதில்லடைசேற்பிங்கலை, யுரவியசுழிமுனை [illegible] யோநிலே.

இனி நாடியிருக்கிற நிலை [illegible] க்கும் உந்தித்தானம் பீடமா யிருக்கும். இதிலிடை பிங்கலை தோன்றி யிடம்வல மாறிமாறிக் கபா லமுற்று இடைநாடி யிடது நாசியிலும், பிங்கலை வலதுநாசியிலும்,பற்றியிருக்கும்.சுழிமுனை கபாலமுடிவாகத் [illegible] ட்டிருக்கும். காந்தாரி வலது கண்ணிலும், [illegible] யிடதுகண்ணிலும், [illegible] கண்ணத்தி வலம்புருவைக்யும், இடக் கண்ணத்திற்புருவையுங்,குதத்திற்குருவும், இலிங்கத்திற் புகழியும், அஸ்வதி முகத்தின் மேலி [illegible] சிரசமட்டாய்ப் பற்றித்திரும்பி முதுகு நண்டிலுமிற்கும். இப்படி யிந்தத்தானங்களை யிந்தப்பத்து நாடியும்பற்றிநிற்கும். பின்னுமிதின் கூடப்பதினெழுநாடிக்குமுறையே பெயர் [illegible] கிரிகை தானம் கன்று சொல்வது. இனி மூலாதாரத்திலே பிருதிவிசம்பந்தமாகச்சூரியனிறம்போல மூலாதாரத்தின் முக்கோணத்தினடி யிரண்டு பாரிசத்திலுந் தோன்றிக் குண்டலி முதல் நாசிமட்டாக இடைபிங்கலை நாடியானது, வாயுவை யியக்கி ஆக்கிராண விந்திரியங்களோடே வாசனைகளையறியும்.

இனியிதின்பிறகேபோ யக்கினிசம்பந்தமாகப்பால்நிறமானகாந்தாரிவலக் கண்ணையுஞ்சிங்குவையிடக்கண்ணையும்பற்றி ரூபங்களையறிவிக்கும். இவ்விரண்டின்பின்போய்ப் புருவை,அலம்புவை,யிவ்விரண்டும் பால் நிறமாய்வாயின் சம்பந்தமா யிரண்டு செவித்துவாரங்களைப்பற்றி [illegible] ஓசைகளையுண்டாக்கி யிருக்கும் இனி யிடைக்கும் பிங்கலைக்கு முன்பாகப்போய்ச் சங்கினி நாடி [illegible] பற்றி யிரசத்தை யுண்டாக்கும். வா [illegible] ற நாடி [illegible] நிறமாய் நாவைப்பற்றிக் கவைகளைத் [illegible] பண்ணும் இவ்விரண்டும் வாயு சம்பந்தமாம். இனிமுன்சொன்ன நாடிக்குமுன்னேபோய் நீலநிறமா யப்புவின்காரியமான விஸ்வோதரி பைசனியென்கிறநாடி நாக்கைப்பற்றி யன்னபானங்களை விழுங்கையில் விழுங் [illegible] ரசத்திலிருந்துரசங்களைப்பிரித்து இப்பியைவெருக்கிக்கிரிகித்து இரசங்களைத் தேகமுதல்-எஉ௲-நாடி உரோமத்துவாரங்களிலும்பூரணிக்கப்பண்ணும். இனிகுருவாகிறநாடியிப்போ தரிக்கீழாகக் குய் [illegible] தைப்பற்றி வாயுவினால் குதத் துவாரத்தாலே மலத்தைக் கழிக்கும். பு [illegible] கிற நாடி லிங்கத்திலிருந்து சுக் [illegible] தைப்பற்றித் தாதுக்களை யியக்கும். இது மதிநிறமாய்வாயுவின் [illegible] லென்ற [illegible]. இனி யிந்தவாயுவாலே விதைபருத்து [illegible] கிலத்தைக் கழிக்கும் [illegible] நிறமான வாரணைநாடியானது, இனி [illegible] யனிப்படி [illegible] பற்றிக் [illegible] நாடிக்கு முந்திய நாடி மூன்றையு நீக்கி நெருங்கவுமில்லாம [illegible] பிடித்திருக்கும் காங்கா சிவனியென்கிற நாடியென்றறிக. இதுநீங்கி நெருங்காமல் விகசிதமுகசிதம் பண்ணும் வாயுவைக் கொண்டென்றறிக. இனிமுன்சொன்ன நாடிகளெல்லா முமெல்லாம் இடைநாடியில் [illegible] நாமற்பிடித்து நாபிவட்டமுங் [illegible] ருதயமும்பற்றி மேல் [illegible] முருவி ஆகாசமாகவி யிவை [illegible] நாடி [illegible] ருக்கும் பின் பாகப்போ யிருப்பது விறுதன்டென்றறிக. இந்நாடிகள் [illegible] நிலையை [illegible] ந்து இந்நாடிகளிருந்த விடமெல்லாம் வாயு [illegible] நாடி [illegible] சந்திபண்ணவேண் [illegible] டிகளெங்கெங்கே ஆதியந்தமாயிருக்கின்றதங்கங்கே வாயுக்களைப்

போகவிட்டுநாடிகளை சு[illegible]ங்கள், ஆமங்கள்,மூளைகள்,மாமசங்களைப்போக்கிநாடி சுத்திசெய்யும்வகை.

௬௫. மதியாலிருநாள்கிரேசித்து வ[illegible]ரெட்டினிதேற்றி
விதியின்வழுவாதென்னுன்[illegible]பித்திலகுவெய்யோனிற்
பதினுறளவைவிடவலத்து[illegible]வாறியமறிப்பகாமு[illegible]யிற்
கதிர்காண்மதியில்விடுதலொரு பிராணுயாமங்கருதுகவே.

௬௬. இடையில்விதியாலிரேசித்துப் பூரித்தியல்[illegible]கும்பித்து
வடிவின்மதியத்[illegible]னையன்றி வலத்தால்விடுகவலப்பால்
எடைவிஸ்யல்பா[illegible]ரேசித்துப் பூரித்ததனிற்கும்பித்துச்
சுடரோர்க்கருதிமதியின்விடுற் றாய்தாநாடிமும்மதியல்.

பின்னும்நாடிசுத்திபண்ணும்போது ஏகாந்தமானவிடத்திற்சேர்வது.

௬௭. ஊற்றமாமுன்டியின்றி புசித்தமாப்பத்மமத்திற்
றேற்றமத்திருந்துகொண்டே சித்தருமெயாருவழித்தாய்க்
கூற்றமாம்பாசந்தீர்த்த குருபரனருள்களுன்னி
யேற்றுகதாஞுத்தன்னி னக்கிரமதனைநாக்கு.

நாக்கிடை[illegible]யை யண்ணுக்குள்ளே சொருகுவானென்றறிக.

௬௮. சுக்த[illegible]ம்பித்தைதச் சுவாலைகளோடுங்கூட
சந்திரவிம்பக்குள்ளே தன்னைய[illegible]
[illegible]லேபாவித்தைதயுவ்வாயுவாலே
மந்திரமாகவாங்கி வைக்கவுன்னுயிர்க்குள்ளே

என்றது.—அகார பீசத்தை சுவாலாமாலைகளாய்ச் சந்திரவிம்பமாகிற தைத் தன்வாமநாசி முன்பாக [illegible]யிலேபாவித்து அதை வாயுவாலே யுள்ளேவாங்கி நாபிக்குள்ளே கும்பிப்பதெனறவாறு.

பின்பு கும்பித்த சுவாலாமாலைகளைச் சர்வநாடிகளிலும் கொள்வித்து அதினுலே தம்பித்து [illegible]டக்கிறமலங்களைப் புறம்பே போ[illegible]த்தாலே வலதுநாடியால் தள்ளுவது. அதின்பின்பு அக்கினிமண்டலத்தையும் அதின் பீசமான யகாரத்தை[illegible] சுவாலாமாலைகளாக[illegible]னைத்து வலதுநாசி முன்பேநிறுத்தி அதை வ[illegible]நாடியால் யுள்ளேவா[illegible]ன்போல நாபியிலே கும்பிப்பதென்[illegible]

இனி முன் கும்பித்த சுவாலைகளை நாடிகளெல்லாம் [illegible]பூரணிக்கச்செய்து உள்ளேயிருக்கிற மலங்களைப் புறம்பேபோகத்தள்ளிப் பின்பு ரகார சுவா[illegible] வைத்திரும்ப வாமத்தாலே யிரேசித்து விடுவதென்றறிக. இப்படி [illegible] வலமாகவியும் வலத்[illegible] மாறிமாறி விடுவதென்றறிக. [illegible] படியேபகலிக்குனுய் நாலுதரமாவது மூன்றுதரமாவது தப்பாமற் செய்[illegible] சுகநாளிலாவது, ஒருமாதத்திலாவது, இரண்டுமாதத்திலாவது ந[illegible]மென்றறிக. சுசாடிசுத்தியாலுல் வினைநிறதுணரு-சரீரவ- ஊற்[illegible]போல்

நொய்தாம். உதராக்கினியுஞ் [illegible]ந்து [illegible]ம்பிறக்கும். இந்தக்குறிகள் கண்டவாறே நாடிசுத்[illegible]னதென்றறிந்து வாயுச் செயம்செய்வான்.

இனி முத்திரைபேதயாவ, ஏ. மாமுத்திரை, நபோமுத்திரை, ஒட்டியாணமுத்திரை, [illegible]சங்கர முத்திரை, மூலபெந்தம், இதில் மாமுத்திரையாவது.

௬௯. கூடும்மாமுத்திரைவல[illegible]காலீட்டியிடக்கால்குதத்தமுத்தி
நீடுதா[illegible]யிருகையாய்ப்[illegible]டித்துநாடிவனேத்துநிறைத்
தோடியிரா[illegible]ன்மனைமாறிமாறிவிடுதனைவுலர்த்த
நாடிசோதித்திடல்கூட்டலெனவேநல்[illegible]ல்வார்கல்லறிவர்.

இனி. நபோமுத்திரையாவது, நாக்கைக் கபாலத்துள் ளேற்றிப் புருவ நடுவில் திருஷ்டிகளை நிறுத்தி யிருப்பது.

இனி. ஒட்டியாண முத்திரையாவது. வயிற்றினுதல், நாபிமேலாதல்வெளியாதல், பிராண [illegible]வை நிறுத்துவது. இனிச் சங்கர முத்திரை யாவது, வாயுவினுலும், நரம்புகளாலு மிடற்றை யிறுக்கி யிருப்பது. [illegible]மூலபந்தமாவது, குதியிரண்டாலும் யோனியை யிறுக்கிக் குதத்துவாரத்தை யுள்ளேவாங்கி அபானவாயுவை மேலேயேற்றிப் பிராணனுக்கெதிராக ஆகுஞ்சனஞ்செய்வது. இதுமுதலான அனேகமுத்திரைகளுண்டு. அந்த முத்திரைகளாலே அபா[illegible] பிரா[illegible]னைக் கூட்டுகிறவன் யோகியென்றறிக. இப்படி நா[illegible]சுத்தியு முத்திரையு மறிந்தவுடனே பின்பு காலசக்கரமறியவேணும் இ[illegible] ஆயுட்பிரமாண[illegible]கண்டு சென்றது நின்றது பத்துவருஷமுண்டாயிருந்தா[illegible] பிரா[illegible]யாமஞ் செய் பத்துடங்குவானென்றறிக.

௭௰. சாற்றியயோகசித்திதான் [illegible]வுஞ்செல்ல
வாற்றவுங்காயுவேண்டுமாதலாலதனையிங்க
னேற்றிப்பவகையேசோதித்தாயுவினெல்லைகண்டு
போற்றுகயோகமென்றேபுகன்றனமறைகணின்றே.

௭௧. மிக்கநல்யோகந்தன்னைச்செய்புமவ்விருப[illegible]னிரோம்
நக்கவவ்வுடலினி[illegible]ஞ்சாலிநீரவுயுக்கி[illegible]போ
லுக்கவப்பிராண[illegible]வுயிர்க்கு[illegible]காலமெல்[illegible]வுஞ்
சக்காத்தறிய[illegible]சக்கரத்தன்மையகே[illegible]

இந்தக் கருத்தை[illegible]யுட்பரிசைபுமறிகிற விதத்தை[illegible]அந் நியாயத்திலே பார்த்துக்கொள்ளவும். முன்சொன்ன ஆதாரநிலை[illegible]ஆதாரசத்[illegible], நாடியின்பேர், நாடிநிலை, நாடிசுத்தி, காலசக்கரம், இதுகளும் ஞானத்[illegible]கமாயிருக்கும். இனிஞானத்துக்கு ஆதாரசத்தியாவது, ஆதாரங்க[illegible]யசாமல் நிராதாரமாய் நிற்பது. இனிநாடிசுத்தியாவது, ஒருவிடத்திலும் [illegible]வுப்போகாமல் நிருவிகற்ப சமாதியா யிருப்பது. இனிக்கால சக்கரமாவது, நமக்குக் காலமேயில்லை யென்பது. இப்படியிதுகள் கைவந்தவாறே பிராணாயாமஞ் செய்யவேண்டும். அதெப்படி, இதற்குப்பந்தத் திரையங்க

கட்டுவது, இதில்மூலாதாரத்துக்குத் தானமான மலத்துவாரத்தை ஆகுஞ்சனத்தாலே பிசிந்து கட்டுவது. இனி ஒட்டியாணபந்தமாவது, நாபியை வாயுவினாலே யெட்டி நாபிக்குக்கீழ்வயிறெல்லா முள்ளேபோகப் பிசிந்து மேல்வயிறு உப்பக்கட்டுவது. இனிச் சாளாந்தரபந்தமாவது, கழுத்தை முகவாய்க்கட்டையவளைந்து நரம்புகளெல்லா[illegible]பிசிவெடுக்கப்பிசிந்து வாயுபுறப் படாமற் கட்டுவது. இப்படிப் பந்தத்திரையங்களுடனே கூடிப்பிராணாயாமஞ் செய்கிறவிதம். நாபிக்குக் கீழிருதையமாகிற கக - கலையிலேடுங் கூடியிருக்கிற பிராணவாயுவைக் கேசீதண்டத்திலேயுற நோக்கியிரேசகபூரக கும்பகஞ்செய்வது. இனி வலது நாசியைவலதுகை விரலால் மூடி யிடையினாலே வாயுவைவாங்கி உதரமாகிற நாபித்தானத்திலே கக - மாத்திரைபூரித்து - கூ௰ச - மாத்திரைகும்பித்து பின்பு இடது நாசியையிடதுகைப் பெருவிரலாலேமூடி வலது பாரிசமாக வாயுவை -௩௰உ-தரம் இரேசித்து முன்போலவலத்தில்-கக- தரம்வாங்கி-க[illegible]ச-தரம்கும்பித்து இடத்தில் ௩௰உ-தரம்இரேசிக்கவும். இதுகள்செய்யும்போது-கச-வாயுவிருக்கிறதானபேதங்களைக்குருமுகமாகக்கேட்டு அந்தந்தவாயுக்களைச்செயிக்கிறபடிசொல்வது. இனிப்பிராண வாயுவானது, அசபாகாயத் திரியைச்சார்ந்துகொண்டு ஒன்றுதானே - ரு - பேதமான தொழில்களாலே வாயுவும் - ரு - பேதமுதலா யனேகபேதமாயிருக்கும். இதிற் பிராணவாயுவானது நாசிமுதற்கொண்டுக் காலங்குஷ்டமந்தமாய் நீலவர்ணமா யடலுக்காதாரமாய்த் திரும்பிக் காலங்குஷ்டமும் நாபியிருதயம் நாசிமுன்பாகநிற்கும். இதுஉந்தியிடமாக [illegible]நத்தி ஊதித்துச் சிறிமேலே யெழுந்து நாசிலேற்ற[illegible]டிநாசியிலே[illegible] அங்குலம்புறப்பட்டு-ச-அங்குலம் நீங்கி மீந்த எட்டங்குலமும் திரும்பி யிழிந்து நதியிலேபோய்ச்சேருமென்றறிக.

இனியிந்தப்பிராணவாயுவை யிடப்பாரிச நாசிநுனியில்நிறுத்திப் பார்த்து அவ்வி[illegible]சில் நிறுத்தினதை யுள்ளேவாங்கி யிருதயத்தில் வைத்துப்பின்பு அவ்விடத்திலும்வாங்கிநாபியில்நிறுத்திப் பின்புஅவ்விடத்திலும்வாங்கிக்காலங்குஷ்டங்களில் வைத்துப்பின்பு திரும்பப் பாதத்தில்நின்றதை நாபியிலும்நாபியில் நின்றதை யிருதயத்தேற்றி அதிலும் வாங்கிநாசிநுனியி லேற்றி யிப்படி மேலாக[illegible]யிதை ஏற்றும்போது [illegible]ரக்கும்பொது [illegible] யிடப்பாரிசமுகச்செய்வது. பின்பு [illegible]லேகொண்[illegible] மென்விட்டு முன்னிடைக்குச் சொன்னதுபோல் வலநாசிநுனியில் நிறுத்திப்பார்த்து முன்போல்நாபி இருதயம் நாபிகால் இதுகளில்வைத்துத் திரும்பக்காற்பெருவிரலில் நின்றதை நாபியிருதய மூக்குநுனி இரோமத்தியவந்த மேலாகநடத்தியிப்படி திரும்பத் திரும்பச் செய்யப் பிராணவாயுவைச் செயிப்பா னென்றறிக. இந்தப்பிராணவாயுவுக்கு மாத்திரை எத்தனைபூரித்தாரோ அதற்கிரட்டிப்பு கும்பித்துஇரட்டிபாதி யிரேசகஞ்செய்வது. இப்படிச்செய்தாற்பிராணவாயுஜெயமானதற் கடையாளம்மனது எங்கே போய்ப்பற்றிற்றோ அங்கேவாயுவும்போமாகையால் விளக்கைத்தூரத்திலேவைத்து அங்கேமனதைநிறுத்தித்தீர்க்கமாக[illegible]சத்தைவிட்டால்விளக்கவிந்தாற்செயமானதென்றறிக.

இனிஅபான வாயுவானது மூலாதாரந்[illegible]சால்களிற் சந்துகளிற்காடு முதலாகவும்பற்றி யந்திரகோப நிறமா யிருட்டி யிழிந்துதிரும்பிப் பாயுரு உபத்தம் பாதங் காடு இதுகளிற் சரிக்கும்.பின்னும் லம்எனன்றிறசத்திபீசத்தோடே கூடிமூலாதாரத்தில் நின்று அபானவாயு சலமலங்களை யொதுக்கும். இந்த முன்பிரேசித்த மாத்திரையிற் பாதிமாத்திரைபூரித்து இப்படியிடம் வலமாகச் சாதித்து ஏற்றியுமிறக்கியு மிப்படியினமுஞ் செய்ய அபானவாயு ஜெயமாம். இதை முன்சொன்ன தானங்களிலே நிறுத்தி யிறக்கித்திரும்ப ஏற்றியிப்படித்திரும்பத் திரும்பச் செய்யச் செயிக்கும் இனிச்சமானவாயுவானது தொக்கிலுந் தேகமெல்லாங் கலந்து சந்துகளெல்லாம் புகுந்து வெண்மை நிறமாய்ப் பின்னும் இருதயத்திலும் நாபியிலும்போ யுதராக்கினியை யெழுப்பி நிற்குமென்றறிக.

இந்தச்சமான [illegible]யுவை முன்சொன்ன விடங்கள் தோறுமனதைப் போக விட்டு அங்கங்கே நின்றவாயுவை வாங்கிக்கொண்டு போய்ப் பூரித்து வாமநாசியாலே யிரேசகத்தைப்பண்ணியிந்தவிரேசகமாத்திரைக் கிரட்டிப்பாகப்பூரித்து நாபியிலே வைத்து வகாரபீசமானசமானனைத் திரும்பத்திரும்பந்தந்தத்தானங்களிலே யிறக்கியுமேற்றியு மிடம் வலம்வலமிடமாக விரேசகபூரகத்தைச்செய்துசமானனைஜெயமாமென்றறிக.

இனி யுதானவாயுவானது அனலாகாரமாய் ரகார பீசமுமுடைத்தா யுச்[illegible]தொடங்கிப் பாதமந்தமாக நின்று திரும்பி யிதுதானே சிரசுதாலுகண்ட[illegible]யத்திலு நிற்கும். பின்னும் நாவினாலே புசிக்கப்பட்ட இரசங்களையெல்லாம் பகிர்ந்துகளித்தும் பிரித்துக்கொண்டு போய்ச் சரீர மெங்குங் கலப்பிக்கு மிந்த உதானவாயுவை முன்சொன்னவிடங்களான உச்சந்தலை துடங்கிப் பாதமட்டாகத் தேகமெல்லாம் பூ[illegible]ச் செய்து திரும்பச் சிரசு தாலு கண்ட மிருதயத்திலு மனதாலே யந்தவாயுவைக்கொண்டு அங்கங்கே நிறுத்தி யிறக்கி இப்படித் திரும்பத் திரும்பவிரேசகபூரகஞ் செய்யின் உதானவாயுஜெயமாம். இதுவு மிடம் வலமாகச் சாதிப்பதென்றறிக. இனி வியானவாயு விந்திர தனுசு நிறமாய் லகாரபீசமாய்த் தேகமெல்லாம் வியாபித்துத் தொக்குப் பரிசத்தைத் தோற்றுவித்து நிற்கும் இதையு முடம்பெல்லாம் பூரிக்கப்பண்ணி யிதை[illegible] இருதயத்திலேவை[illegible]து. இப்படித் திரும்பத் திரும்ப விரேசித்துப்பூரித்து இருதயத்திலே [illegible]க்க வியானவாயு ஜெயமென்றறிக. இனி முன் சொன்ன நாகவாயுவைந்திற் [illegible]ன்றின. கன்மவாயு ரு. இதில் நாகன் [illegible]த்தியும் விக்கலுமே பண்ணும். [illegible]ர்மன் கண்ணிமைக்கொட்டும். கிருகரன் தும்மல் கொட்டாவிசெய்யும். தேவதத்தன் [illegible]டம்பை பூமி கிளர்ந்திடப்பண்ணும். தனஞ்செயன்சீவன்விட்டுந் தானுட[illegible]லை விடாமல் வீங்கி விரிவித்து உடலைத் தலையைப் பிளந்து போமென்ற[illegible] இனி வயிரம்பன் முக்கியன் அந்தரியாமி சுவேதன் இந்நாலும் பொறிகள் முகம் பிருட்ட[illegible]ங்கள் ஜிதங்களிலிருந்து அந்தக்கரணங்கட்குச் சேட்டை செய்யுமென்றறிக.— முன்சொன்ன பத்துவாயுக[illegible]த்திந்திரியங்களை [illegible]பிரேரிக்குமென்றறிக. இனி யிருதயத்திலே [illegible]சொன்ன உதான

வாயுவை யிருத்திப் [illegible] வாயுவினையெ[illegible] இத்தோடே கூ டக்கூட்டி யிதைக்கண்டத்திலுந் தாலுவிலும் ஆரையிலும் மூர்த்தினி யிலும் எல்லாத்திலு நின்று நின்றெழுப்பிக்கொண்டுபோய்ச் சிரசினுள்ளே வைப்பதென்றறிக.

பின்பு சிரசினுள்ளே வைத்தவாயுவை பூர்த்துவ ஞானத்தாலே மேலே மும்படிக் கெழுப்பித் திரும்ப முந்த எழுப்பினபடியே யிறக்கிப் பிராணவா யுவுக் கிடமான இருதயத்திலே வைத்து முன்சொன்ன [illegible] வாயுவைத் தையும் வயிரம்பாதி வாயுநாலையும், அது வது முன்சொன்ன விடங் களி லிருக்கிற வாயுக்களையு மனதினாலேவாங்கியிருதயத்திலே வைத்து இப் படித் திரும்பத்திரும்ப வலமிடமாக விரேசக பூரகத்தைச் செய்து எற்றியுமி றக்கியுஞ்சாதிக்கப் பின்சொன்னவாயுக்களெல்லாஞ்செயமாமென்றறிக. இந் தவாயுக்களைச் செயிக்க நாசியை ஒருபக்கத்தை விரலால் மூடி ஒருபக்கத் தாலே பூரித்துக் கும்பித்துப் பின்னொரு பக்கத்தாலே விட்டுப் பலநாளும் வாயுக்கள் செயமாகிற பரியந்தமு மெல்லா வாயுக்களையு மிப்படிச் சாதிக்க வென்றறிக. இதல்லாமலும் பின்னொருவிதம் தலையுங் கழுத்து முடம்புந்தளா ராதே தெண்டுபோலச் செம்மையாயிருந்து வாயைமூடிக் கண்களை மூக்கு நுனிமேலே மூகிழ்த்துப் புலன்களையடக்கி யுண்ணாக்கின் புரையிலே நாக்கு நுனியை யேற்றி எயிறோ டெயிறொன்றும லாசனத்திலிருந்து மூன்றுவ கைப் பிராணாயாமஞ் செய்வன். அதெப்படி புருவமத்தியத்திலே நோக்கே ன்னேமூண்டோ, அன்னேரம் வாயு நிற்கு மன்னேரமு மனது நிற்கும். இனிமாத்திரையாவது, கண்ணிமைப்பு இப்படி [illegible] பூரிக்கிறது இரேசகம்-௨௪-கும்பகம்-௭௨-இப்படிச்சாதிப்பது இதெல்லாம் பிரயாசமானது. எனிதிலேவாயுச்செயமாகவு மெங்கெங்கே யிருக்கிற வாயுக்களை யங்கங்கே கூட்டவுங்கேவல கும்பமென்றொன்றுண்டு. அதைக் குருமுகமாக வறிந்து எற்றியுமிறக்கியுங் கும்பித்தும் வாயு வெளிப்படாமற் பண்ணலா மென்றறிக.

௭௨. இட்டதவ்வீத் [illegible] காதிரேசித்துப், புட்டிப்படத்தசநாடியும்பூ ரித்துக்கொடுயபிராணனபானனுங்கும்பித்து, [illegible]ட்டமிருக்க கமனில்லை [illegible]னை.

௭௩. ஏற்றியிறக்கியிருகாலும்பூரிக்கு [illegible], [illegible]ற்றைப்பிடிக்குங்கண க்கறிவாரில்லைக், [illegible]ற்றைப்பிடிக்குங் கணக்கறிவாளர்க்குக், கூற்றையுதைக்குங்குறிப்பதுவாமே.

௭௪. ஏராறுகால்கொள்ளட்டூர்தபிரவினை, பேராமற்கட்டிப்பெ ரிதுணர்வல்லீரேல், நீராயிரமுநிலமாயிரத்தாண்டும், பேராதுகா யம்பிரானந்தியாணையே.

௭௫. புறப்பட்டுப்புக்குதிரிகின்றவாயுவை, [illegible]வியப்படவுள்ளேநி ன்மலமாக்கில், உறுப்புச்சிவக்கு முரோமங்கறுக்கும், புற ப்பட்டுப்போகான்புரிசடையோனே.

[illegible]

எ[illegible]தன்க்கவிலேயியம்பிடும் [illegible]ந்தனைது[illegible]டத்தாங்துடியோர்நாம்சென்றதேல் முந்தை[illegible]நொடியதாம்நொடியோர்மாத்திரையதா [illegible]த்வாதந்தனய்துமுன்றுவாயுவென்பதாம்.

இப்படி நொடிமூன்று கொண்டது ஒருவாயு இப்படி ௧0-வாயு ஒரு பி ராணயாமம். இந்தப் பிராணன்-அ[illegible]கூடுதல் ஒருநாழிகைஇந்தநாழிகை-௧0-கூ டினு லொருநாள் இப்படி வாயுவைச் செயிப்பாயென்றறிக. இப்படிப்பிரா ணயாமஞ் செய்யும்போது தவறுகள் வந்தாலு மாத்திரைக ளதிகமானாலும் பத்தியங்கள் தப்பினாலும் ஸ்திரீ விஷயங்கள் வந்தாலுந் தேகத்திலே வியா தி பிறக்கும். இ[illegible]சாரங்கள் உள்ள வியாதிகள் வந்தால் தான் ஆழமான [illegible]த்தில் அ[illegible]னுள்ளே முழுமிறைப்போலத் தியானம் பண்ணில் அகன் றிரும். இனிச்சயித்திய முதலான வியாதிகள் வந்தாற் றேகமெல்லா ம க்கினிக்குள்ளே முழுமிறைப்போது முள்ளேயிருக்கிற அக்கினியை யெழுப்பி ச் சுவ[illegible]லா மாலைகளாக உடம்பெல்லாம் பற்றிக்கொண்டாற்போலுந் தியா [illegible]றீரும். இனிவாயுவால்வந்த நோய்களுக்குந் தமந்தங்களுக்கும் முன் போல் அக்கினியைத் தியானம்பண்ணத் தீரும். இனி உதராக்கினியெழுந்து [illegible]போது அமுர்தவெள்ளமா யுடம்பெங்கு நிரம்பவும் அமுர்த வெள் ளத்தில் அமிழ்த்திப் பாவிக்கத் தீரும் தண்ணீர்த்தாகம் வந்தாலு முன்போல [illegible]த்தீரும். இனி விபரீதமான வாயு [illegible]யாதிகளுக்கு வாயுவைப் பூரக விரேசககும்பகம்பண்ணத்தீரும். இ[illegible]பாம்பு கடிக்கும்போதும்பாம்பு ஏறு ம்போதும் அமுர்ததாரை யுடம்பி[illegible]றைப்பத் தியானிக்கத்தீரும். இது முள்ள யோகிகிப்படிச் செய்யத்தீரும். மற்றவருக்குத் தீராதென்றறிக.

இன்னுமல்லாமற்சரபேதத்தாலுந்தீரும். அதெப்ப[illegible]யோகிக்கு காய்ச்சல் தாகந் தாபம் பசி ரேவற்றல் பயித்திய வேர்வை வி[illegible]முத லான உஷ்ணாதிகள் வந்தவிடத்திற் சந்திரனில் நட[illegible]க்கத்தீரும். இனிச் சி லேத்மவாயு மந்தஞ் சனி சன்னி சயித்தியம் இது முதலான சயித்திய வி யாதியெல்லாஞ் சூரியனே நட[illegible]க்கத்தீரும். இனிச் [illegible]ன்னிபாதம் க்ஷயம் இதுகள் பிருதிவியிற் றீரும் [illegible]லத்மம் சுவாசகாசம் அப்புவிற்றீரும். சனித் திரிதோஷம் இருபாரிசத்தில் [illegible]பிக்கத்தீரும். அக்கினிக்கு [illegible]தாகந்தீரும். வாயுவுக்கு வாதந்தீரும், வானுக நத் துக்கந்தீரு[illegible] இப்படிப் பஞ்சபூதத்திலு நடப்பிக்க இந்தவியாதி தீருமென்றறிக. இப்[illegible] யோகீசுவரன் [illegible]த்துக் கொள்ளுவானென்றறிக. இப்படிப் பிராணயாமம் விகாதயி[illegible]ம லேடறிஞ [illegible]த்தியும் பரகாயப் பிரவேசமுந் [illegible]தெசித்தியும்வருமென்றறிக. இனிஞானத்துக்குப்பிராணயாமமாவது, [illegible]ரேசகமாவது, தத்துவங்க[illegible]ங் களுங்கூடத் தன்னையும் [illegible]கதியி[illegible]வுப்பப் போக்குவது. இனிப் பூர கமாவது, தானுமுந்[illegible]எல்லாத் தத்துவங்களு மடங்கிபாதமேளாபூரணமாகப் பூரிப்பது. இனிக் கு[illegible]பகமாவது, பதிபசுபாச மூன்று மாக்காபூதத்திலே

புகுந்துபிறந்தா லவது இம்பிசிறு [illegible] பிராணை [illegible] வ யுள்ளேயடக் கலாலே பிராணாயாம மென்றறிக.

இனிப்பிரத்தியாகார யோகமாவது.

௭௭. சினத்தொடுபொறிகள்சென்றுசேர்ந்துதத்தம்புலன்க [illegible]
ளனைத்தையும்பற்றிக்கொண்டேதாவினைப்பவன்றவன்மன
கினைத்தெழுமத்தையெல்லாநிரோதிக்கையாகுமென்று
மனத்தினிற்பிரத்தியாகாரமென்றுகொள்மதித்துநீயே.

என்றது கோபத்தோடேபொறிகளாகிறவிந்திரியம்புலனுகிற தன் தன் விஷயங்களைப்பற்றி அவாவைப் பண்ணுவிக்கிற மனதான [illegible] யந்த விந்திரியங்களிலே புகுந்து பிரத்தியா நிர்விஷய காரந் [illegible] பதியாம லந்த மனதை யந்தரங்கத்திலே யிடை பிங்கலைகளிலே சரிக்கிற வாயுவைச் [illegible] மூலக்குவாரங்களிலே யேறச் சுழிமுனைக்கிற நதிகள் மூன்றையும் வாயுவைக்கொண்டேயுடைத்து அதிலேவாயுவையேற்றி அவ்விடத்திலே மனதை நிறுத்திச் சமாதியா யிருந்து அவ்விடத்திலே அமுர்தம் புசித்து அனந்தை அறுதை அநுசிருதையான மகாப் பிரகாசங்களையும் புசிப்பது. இப் [illegible] ரத்தியாகார மென்பது மனதானது இந்திரியங்களாலே பிறவிஷயங்களைப் புசிக்கிறதை விட்டது. பிரத்தியாகமென்று பெயராகையாலே பிரத்தியாக மாயிற்று. இதைவிட்டு உள்ளே யிருக்கிற சுகப் பிரகாசத்தை மனது புசிக்கையா லாகாரமாயிற்று. பிரத்தியிலேவிட்டது உள்ளே புசிப்பாகையாற்பிரத்தியாகாரமென்று பெயருண்டென்றறிக. இனிஞானத்துக்குப் பிறத்தியான தத்துவங்களையெல்லா மஹாகாரமாய்க் கொள்ளப் பரவுதியிலே நிறுத்திப் பார்ப்ப [illegible] தென்றதுபிரத்தியாகாரமென்றறிக.

௭அ. [illegible] நான்கோடானமுக்குணத்திலுடே
வெய்யியவீறு [illegible] யோகாலடங்கிடயிகச்சாதித்தா
லும்பர்யோக [illegible] காலெங்கோடொருபதோடிரண்டுமெட்டோ
டம்பரமாய [illegible] த்தியனைத்துமாடங் [illegible] க்கில்.

இது புலன் [illegible] குணமாயி தெல்லா [illegible] பிரண்டு காலாகிற இடைபிங்கலை வாயுவை யோகத்தாலே [illegible] முதல் வாயுவந்த மடங்கச் சாதிக்கில் ௯௬- தத்துவமுமடங்கி எல்லாச் [illegible] முண்டாம். ஆகையாலே எல்லாமடங்கநோக்கு [illegible] யாற பிரத்தியாகார மென்றறிக.

இனி [illegible] யுமு தலான [illegible] வங்களை யிந்தப்பிரகாரய [illegible] யடக்கில் [illegible] நாழிகைச் [illegible] நூறு [illegible] ம்-௬0-நாழிகைக்கு - த-௬0-நாழிகைக்கு- ௬த-ஒருநாளடக்கில்-௬த-இப்படி [illegible] சமாதிபொருந்தில்-௯௬-இந்திரியம்பெற்று மூன்றுகாலமும் [illegible] காரமென்றுமுதலான தெல்லா முண்டாமென்றறிக. இனி ஞானத்துக்கு [illegible] வாயுவாகிய வேறு

[illegible] த்து அறிவை [illegible] முன் [illegible] ணமான [illegible] யறிவிலே யடக்கனாத்து [illegible] வேண்டிய [illegible] முன்பின் னமானவைபாதிலையையறிவேவடிவாகச்செய்வ தென்றறிக.

இனித் தாரணை யோகமாவது.

௭௯. [illegible] னமயாறு [illegible] விடைமணிபூரகந்தான்
[illegible] தாருயனுக்கந்தான்வெ [illegible] வனிடைவிசுத்தி
சதாசாவனைமா [illegible] ருசந் [illegible] மக்ஷ்டமேதாது
விதாருமவுற்றி [illegible] த்தயிருத்தருசேயாமன்றே.

என்றது, ஆதாரமான தானங்களை முன்னேநாலாந்தானஞ் சொன்னபடி யேயனுபவித்த குருமூலமாகவறிந்துமனத்தையும் வாயுவையு மங்கங்கே நிறுத்தியபத்மங்களை [illegible] மாகச்செய்துவாய்க்கனிருக்கிற தானங்களிற்றுவா [illegible] பங்க [illegible] மலங்கங்கே தரிக்கச்செய்து மண் டலைக ளிருக்கிற விடத்திலுந் தரிக்கப் பண்ணி அக்கினிக ளிருக்கிற விடமான காலாக்கினி காவிது மூலாக்கினி மூலாதாரத்திலும் உதாரக்கினி உதரத்திலுங் [illegible] மாக்கினி நெற்றியிலுஞ் ஞானக்கினி சிரத்திலு மிந்தவைந்தக்கினி [illegible] ற விட்டாம லங்கங்கே சொலிக்கச்செய்து பஞ்சாக்கினி மத்தியன [illegible] ன இருதய கமலத்திலே நிறுத்தி விந்துவை யறிந்து விந்துதா [illegible] யத்திரம் மனது தாரணைசெய்து அமிர்தமதிர் [illegible] பண்ண [illegible] யறிந்து வாயு [illegible] செய்து இப்படி யங்கங்கே [illegible] மறுவாயுவா [illegible] யங்கே நிறுத்தவேண்டுமோ [illegible] நிறுத்தியும்நிற்கும் [illegible] மிடங்களிலேற்றி [illegible] மிடங்களி லிறக்கி [illegible] யிப்படித் தரிக்கச் செய் [illegible] தாரணையென்றறிக.

இனி ஞானத்துக்கு.

௮0. [illegible] ஆயவுடம்பனைத்துமைம்பூதத்தேவைத்து
மாதுமு [illegible] வைத்தபூத—மாயை
யசுத்தியிலைவைத்தவை [illegible] ணுக்க
தரித்தலேதாரணைதான்.

௮௧. ஆ [illegible] டம்பினைத் [illegible] பூதத்தே [illegible]
வா [illegible] நிழுவுத [illegible] னையகல்—ஞ [illegible]
மொழித்தமாமயவிருளும் [illegible]
மொழுக்கநாணத்தாலருள்.

[illegible] இப்படி ஞானத்துக்கு தாரணையென்றறிக. [illegible]
[illegible] றறிக. இனித்தியா [illegible]

[illegible] இவைமந்திரங்களைக்கு [illegible] லங்குமுக் [illegible]
விலையுறும் [illegible] வெழும்பியென்மேற்

கலைகளைச்சுளாலேபாக்கிக்கட்டுவேட்[illegible]யுளனளச்
சிலையமைப்புமுருசித்தத்தா லேக்குதியானமாமே.

என்றது, மனது லயபில்லாமல் வாயுவைக்கும்பித்துப்பிரகாசிக்கிறமூல கோணத்துள்ளே வலையைப்போலவிளக்குகெ[illegible] [illegible]க்குகிற குண்டலிச் சத்தியை ஐயக்கமில்லாமல் லெழுப்பி மூலாக்கினிச் சுவாலைகளெழும்பி கட்டுப்பட்டிருக்கிற அமிர்தத்திலே அக்கினியைக்கொளவித்துச் சிலைவிசிரகம்போல விருந்து சித்தத்தாலே நோக்குகிறது தியானமென்றறிக. இனி ஞானத்துக்கு.

௮௪. பொருளின்மெய்காண்டல் புலத்தியானமுள்ள
பொருளினைதல்புத்தித்தியானம்,—பொருளிறந்த
போதமறிதல்போத தத்தியானமேபோதமே
யாதல்பரத்தியானமாம்.

என்றது, பொருளாகிற விஷயங்களைப்பிரத்தியட்சமாகக்காண்கிறது புலத்தியானம். அதுதன்னையுள்ளேபற்றிக்கொண்டுபந்தனையாக விரு[illegible]றது புத்தித்தியானம். இவ்விப்பொருளும் புத்தியுமிறந்த விடத்தில் நிற்பது போதத்தியானம். இந்தபோதமே தானாகிறது பரத்தியானமென்றறிக.

இனிச்சமாதியோகமாவது.

௮௫. சேர்ந்தவிந்திரியங்காரணந் [illegible] [illegible]கேதுவாகி
யாய்ந்து[illegible]ன்னமவற்றுடன் றேறியின்[illegible]
யோர்ந்ததிலரிய வி[illegible]த்தாருவனை[illegible]தனமாமென்றுஞ்
சார்ந்துளன்றமனைத்தாம் [illegible]தாரகாண்கைசமாதியென்றும்.

என்றது, இந்திரியாதிகரணத்தை முதலான தத்துவங்கள் சேட்டைகளுகளெல்லாமேதுவாகி யடவிடத்திலே [illegible] அந்தேர்சேட்டிருளுமதுகள் தப்பற்றிலாமலிருக்கிற ஆதமசொரூபமாய் [illegible]த்தானே காண்கிறது சமாதி. அதெப்படி எல்லாக்கரணங்களுமிறந்த மறுஞைமா[illegible]க்கவேசிக்குங்கை தப்பாழாயப்போம் அப்போது அந்தசசாக்ஷிராதித்திலே ஒருவர்னவர்களைக்காட்டக்கண்[illegible]தானுமிருக்கிறது சமாதியென்றறிக.

இனி [illegible].

௮௬. காயமுதல்யா காயமிதுபே வழுந்து
[illegible]வயிருவிலைவை ம[illegible]விக்கு—மானை,
[illegible]ருக்கிதல்[illegible] [illegible]பரத்தோடொன்று
[illegible]யப்பு.

[illegible]

௮௭. அனைவாயடை[illegible]ரியுந்த மூடியவட்டாங்கயோக
தனிவாயவளைவேட[illegible] சாதிரோவிகள் இமெட்டும்
தனிவாயரூரவனுமுந் தாகளிலாமனமைகளாலும்
பனிவாகவலையவேண்டி மவிந்தேயும்பகாக்கேனி.

௮௮. இப்படியறிந்துசேர்கைக்கி பெம்புறல்க்கடியங்கி
லவாப்பிலாவெழுத்தைதவிக்[illegible] நாதமோர்ச்சரித்து
லப்பாந்[illegible]நோக்கி ப[illegible]மைவதாதாசமேய[illegible]
துப்பவையறிய[illegible]க்குந்தோருன்பேதொருவர்தியான்நின்.

௮௯. அவ்வணிதாயுயா[illegible]தவிந்த கோக்குமொளியைநோக்கி
வவ்வளமோசிர்ன்மூல மந்திரமனத்தாலேசர்ந்து
லன்னுமீகநிதியாகம் [illegible]யின்றிடைமயத்தோந்
[illegible]னனுமே[illegible]மோக கனுருமோமொனிகடாவே.

௯௰. சொன்னமந்திரத்தைக்கொண்டு சுக்கிலவழியே யேறிப்ப
பன்னருமமிர்தைவாங்கிப் பலாவனம்பன்னிருள்பேர
ஒதுவியவொளியைநோக்கு மொருமையானந்தயோக
[illegible]னெறியிந்தயோகம்பிசைத்துமவிருந்துளோர்க்கே.

௯௧. இன்னென்றயவு[illegible]ளாதி யிருபுடங்கொண்டு[illegible]ளைத்
[illegible]ன்னிடக்கபாலத்தேறுங்ச சுழுனையாத[illegible] அழுவை
யன்னிப்பெரிய[illegible]ளை வாயுவை[illegible]க்குமீது
பன்னாகயோகமென்று [illegible] பயிக்கனி[illegible]க்குநல்லோர்.

௯௨. விண்டலத்தலைவாங்கி[illegible] [illegible]லமுமுன்போல்[illegible]
[illegible]ன்டிறைவிழித்துவன்னி [illegible]ரத்தநூ[illegible]த்
கண்டவச்சிரயோகந்தான் [illegible]ந்திவைபிரத்தியாகாரங்
கொண்டவர்[illegible] [illegible] குணத்தவர்மாளாத்தாகார்.

௯௩. ஆர்க்கவ[illegible]சுரைத் தழிவிலாப்பத[illegible]மழுந்து
சேர்க்கிறையிரண்டுகி[illegible] விடத்திலே[illegible]கிறாத்தி
போர்க்கெழு[illegible]க்க[illegible]க புச்சரிக்கொ[illegible] [illegible]யநோக்கிச்
சேர்[illegible] [illegible]ருப்பதாசித்தயோ[illegible].

௯௪. மூல[illegible]மதுடங்கிறா[illegible] மூழுக்குமாத[illegible]ரூட்டக்
[illegible]ளியேதடவிச்சித்தங் கொண்[illegible] [illegible]காறுமேயச்
சிவமாயுச்சரித்துத்திகழ்ந்தயோகங்கா[illegible] [illegible]ந்தை
[illegible]லவாளொ[illegible]ரியைநோக்கி [illegible]ப்பதுஞா[illegible]

௯௫. [illegible]மூதலும்[illegible]ந்தலகூம்பலென் றா[illegible]விசார்பினுரி
யழுத்துவம்[illegible] [illegible]யின் [illegible]சித்தமாய[illegible]ண்டார்க்
[illegible] [illegible]மாய்தில் [illegible] [illegible]கொள்செ[illegible]குயினையுள்ளே
பழுதற[illegible] [illegible] [illegible]டபார்ப்பதுபரயோகம்.

இப்படி ஆதாரங்களிலே வெகுவாக அப்பியாசம் பண்ணினால் பிரசோதி சொரூபமான சோடச கலையின் பேரொளியைக்கண்டு அதிலேயழுந்தி அயிர்தமும் புசித்து ஆனந்தபரராய் மோட்சமடைவாரென்றறிக. இனி போவது, ஆதாரயோகம்- அயிர்தயோகம்- ஆனந்தயோகம்- பூரணயோகம்-வச்சிரயோகம்-ஞானயோகம்-சித்தயோகம்-பிரமயோகம் ஆக எட்டு இன்னமனேகமயோகமுண்டென்றறிக. இனி அணிமாதி அஷ்டமாசித்தியோகமாவது; மூலாதாரத்தருவின் சுழிமுனைத்துவாரத்திலே மனதைவைத்து அக்கினியை ஒருவருக்கும் விடாமல் நோக்கிற் பொன்றிறமான [illegible] சொரூபங்கொள்வர் இது அணிமாசித்தி. இனி அந்த அக்கினியைத்தானே மேருத்தண்டுவழியாக வாயுவாலே குண்டலியோட்டு மெழுப்பி அதிலேற்றி இரண்டு வேருக்கும் நோக்கில் நீர்த்துளைகள் போலே கைமெத்தனவுண்டாம். இது லகுமாசித்தி. இந்தக்குண்டலி மட்டாகவந்த வச்சிரத்திற் [illegible] நாடித்தானத்திலே இருதையத்திலுமேற்றி மேருத்தண்டுவழியாக வாயுவாலே [illegible] நோக்கில் ஆகாயமளவாக ஓங்கிவளர்வதும் அணுவிலுஞ் சிறியராகியிருக்கலாம். இது கரிமாசித்தி. இனியிருதய மார்க்கமாக முன்சொன்ன வண்ணம் வாயுவினாலே மேருத்தண்டையிலேற்றிக் கண்டத்தளவாக எழுப்பியேற்றி ஐயாண்டு நோக்கினால் மூவுலகத்துள்ள தெல்லாமறிவான் இது பிராத்திசித்தி. இனிக்கழுத்தின் கண்டமட்டாக மேருத்தண்டுவழியாக அக்கினியை யேற்றி யாறுவருடம் நோக்கின் மண்ணிலே [illegible] காலம் புதைத்திருந்தாலு மிருக்கும் பிறப்புமறும். இது பராகாமியசித்தி. இனிக் கண்டத்தின் கீழே வாயுவாலே வாங்கி மேருத்தண்டையிலேற்றி சிரசிலேற்ற ஏழாண்டு நோக்கின் எல்லாருக்கும் பாபத்தையகற்றிப்போக்கி யெல்லாச் சீவனிலு [illegible] நிற்பான் இது ஈசத்துவம். இனிச் [illegible] இருக்கிறவனலே வாயுவாலே வாங்கி நாசாக்கிரத்திலே [illegible] ஆண்டு நோக்கின் [illegible] படைத்த முதல்வனாய்த் தேவரெல்லா [illegible] அண்டங்களையுஞ் சிருஷ்டிப்பான் இது [illegible] வசித்துவசித்தி. இந்தநாசியின் நடுவிலே ஏகதண்டமாகிய சிரசளவாகிச் [illegible] பன்னிரண்டு வருடம் நோக்கின் ஈசனுமாகி யெந்த வடிவாக வேண்டுமோ அந்தவடிவாவான் இது காமரூபசித்தி. வசித்துவமென்றும் பெயருமுண்டு. இதுகள் தப்பில் வியாதிகள் வந்து நாசத்திலும் விழுவா ரென்றறிக. இந்தச் சித்தியை [illegible] அணிமா. லகுமா. கரிமா. பிராத்தி. பிராகாமியம். ஈசத்துவம். வசித்துவம். [illegible] சித்தியிருக்கு [illegible] நோக்கிற நிலையென்றறிக.

[illegible] ஐஸ்வரியயோகமாவது.

௧௯. வத்தியவிழுமி [illegible] தோடே [illegible] மாதாரயோகம் [illegible] யொழுதனைப் [illegible] வழுத்துமுன் பொருந்த [illegible] [illegible] ரேறி [illegible] சத்திலே சரிக்கலாமால்.

௨௦. நேசமாதி [illegible] தோடே [illegible] மோதையி [illegible] வழுத்தவ [illegible]

பேசமாருதவேகத்திலும் பெருகவீராண்டுநோக்கி ஞொடிமாத்திரைக்குங்கோடியோசனைசெல்லலாமால்.

௨௧. ஆதனம்பரமதனக வானந்தயோகத்தனை யோதிய [illegible] ழுந்த [illegible] ளியிழியுச்சிவைத்து ஏதமதறவேவியெல்லா [illegible] நிலைத்தமூவாண்டுநோக்கிற் [illegible] திசையிலுள்ள பொருள்களுந்தெரிக்கலாமால்.

௨௨. பழிப்பிலாப்பிராணயாமத் தோடுபன்னகயோகத்தை விழிப்பிலா [illegible] நாதச் செவியிலொலிப்புலத்தை மொழிப்பிலா [illegible] நோக்கிற் புகழ்ந்தைப்பத்தினான்கு மொழிப்பருந்தூரத்தில் [illegible] யலாக்கேட்கலாமால்.

வன்னும் [illegible] பிரத்தியாகாரத் தோடுவச்சிரயோகத்தை மின்னிய [illegible] நாதம் விமலமாராய்ந்திட்டு புன்னையாண்டுநோக்கப் பதங்களுமுயர்சங்கோதி பன்னிய துமமாதி பழுதிலாதிதியுமெய்தும்.

௨௩. தாரணையதனிலோடே தாக்கிசுழிசித்தயோகம் வருகு [illegible] னிலோடே வருவதோர் [illegible] டவிக்கே கா [illegible] பூமியில் [illegible] ஞானம் [illegible] பாதலம் [illegible]

௨௪. தெரிவருந்தியான [illegible] டே செய்யிய ஞானயோகம் விரவிய வோங்காரத்துடன் [illegible] நாதத் [illegible] மருவியே மூண்டுநோக்கி [illegible] வைவர்க்கு மெல்லாம் இரவுக்கு [illegible] தேகவநெய்துமன்றே.

௨௫. பார்த்தநற்சமாதியோடே பரமயோகதனையுத்தா ஞர்த்தவப்பிரனைய [illegible] தோ டசை [illegible] கொண்டிமிக்க சித்தவெட்டாண்டு நோக்கிற்றேவரோ [illegible] எனும்வேண்டி லார்த்திடு [illegible] சா [illegible] டன் கழிந்திடலாகுமன்றே.

[illegible] ஆதாரயோகம். அயிர்தயோகம்- ஆனந்தயோகம்-பூரணயோகம்-வச்சிரயோகம்-சித்தயோகம்-ஞானயோகம்-பரமயோகம்- ஆகயோகம்-அ. இது முன்சொன்ன அஷ்டமாசித்தியோகத்தைத்தானே திரும்பச் சித்தி வேறு ஐஸ்வரியம் வேறு [illegible] யிதையும் வேறாக [illegible] சொன்னதே [illegible]

௨௬. உத்தமபூரியமாதி [illegible] ன்மையை யுணர்ந்தயோகி கைத்தலத்திரா [illegible] கடவுளர்கடவுளாகுஞ் சித்தமா [illegible] திசையிருநான்குஞ்சூழ்ந்த [illegible] மை [illegible] தகு [illegible] ன்மைத்தாமே.

இனிமுன்சொன்ன மந்திர லய அட ராசமென்று யோகநாலில் மந்திர லய அடயோகமூன்றும் முன்முந்த மூந்தச்சொன்ன ஆதார நிராதார மீதா லென் மூன்றி லாதாரயோகத்தில் லடங்குமென்றறிக. இனி ராசயோகமாவது, தாரகஞ், சாங்கியம், அமநாஸ்கம், என்று மூன்று விதம். இதில் தாரகமாவது, அந்தரசங்கம், பயிரசங்கம், ஆத்மசங்கமென்றும் இதற்கு [illegible] அந்தர லக்ஷியம் பயிரலக்ஷியம், அந்தராந்தர லக்ஷியம் என்று மூன்றுவிதமாம். இது சிற்சத்தியானது மகாமாயையோடேகூடி [illegible] சிருஷ்டி யுண்டாக்கும்போது இரத்த சித்தக் கலங்கல் செய்தபோது அவிடத்திற் சூரிய [illegible] ணம் படிகத்திலே கலந்தபோது. அக்கினி பிரகாசித்தாற்போல கிரணத்திமுதல் அநுகிருதை யிருகசோடச கலைக ளுண்டாயதிலே [illegible] கலைகளுண்டாயிது தண்டகா இருதி, தாரகாஇருதி, [illegible] லாஇருதி, அர்த்த சந்திர இருதி, தர்ப்பணஇருதி. சோதியாயிறு [illegible] அனந்தவ [illegible] பங்களாயிதுதானே பிண்டப் பிரமாண்டங்களான தென்றறிக. இதையோ [illegible] வாரானபேரிந்தப் பிரகா [illegible] வாரானவர் தானவர் மரணவர் புற்று மரங்கள் மூடி பூமியிலே புதைந்துபோய்ச் சரீர [illegible] வரியுமிருப்பார்களென்றறிக. இந்ததாரகயோகமு மாதாரங்களிலே வெகுகுறிகளுண்டு [illegible] யாலிதுமுன்சொன்ன அஷ்டாங்கயோகத்தில்முடிந்து பிறகுசொன்ன ஆதார [illegible] அஷ்டாங்கத்திலடங்குமென்றறிக. இனிச்சாங்கியயோகமாவது, நெறிநெறி [illegible] அனுவய வெதிரேகங்க [illegible] அர்த்துவ [illegible] தானே [illegible] நிராதார யோகத்திலேயடங்குமென்றறிக. இனி அமநஸ்க யோகமாவது, மனபிரக்ஞி [illegible]

[illegible] ஆகையாலே [illegible] உபாதி, [illegible] வுபாதி, சிவோவுபாதி யாகிய யிந்த மூன்றுமிருக்க இடத்தில் [illegible] நீங்கி ஆத்மா சிவனுடன் கூடிச் சிவமாமென்றறிக. இவ்விரு [illegible] தத்துவ மூ [illegible] ஆத்மாவாயிது அருளோடே பந்தாய் அருள் சிவத்தோடே சிவமா [illegible] பதி பசு பாச மூன்று நீங்கினது. அதுதானே மீதானயோகத்தி லடங்குமென்றறிக. மந்திரலய அட ராச வென்று [illegible] யோகமுடிந்த தென்றறிக. இதல்லாமலும் [illegible] சந்திரயோகம், பரிசயோகம், பாவயோகம், அபாவயோகம் [illegible] இனிச் சந்திரயோக [illegible] லம்பிகாயோகம் இதுதனை [illegible] யோகங்க ளனேகமுண்டு. இந்த யோகங்களை [illegible] சிவயோகசார [illegible] சிவயோக மஞ்சரி, யோகரத்நவம், அடப்பிரதீபிகை இதுகளிலும் புராணத்திலும், இனித் தமிழில் பெருந்திரட்டு, திருமந்திரம், மெய்ம்மொழி, சகல [illegible] சிகாமணி, சிவதன்யோத்தரம், திருமந்திரம், தத்துவப்பிரகாசம் இதுகள் முதல் [illegible] காண்க. இவைகளெல்லாம் விரிவாமென்றுவொரு சங்கேபமாய்ச் சொல்லினதென்றறிக.

முன்சொன்னவட்டியத்தில் [illegible] தேசிகிரு தானங் [illegible] தன்னில் [illegible] பிரகிருதிமாயையிலிருந்து [illegible] மைசெய்தும் [illegible] நிர்[illegible] சகஸ்ரமந்திர [illegible]

தும்பையென்றெழுந்திருக்கும் இது நடுச்சுருளுக்குள்ளே பால்நிறமாய் மறைபோ லிருக்கும் இது முன்சொன்ன திரிகோணத்துள்ளும் புறம்பு முதராமணைக வளைவுக்குள்ளே சொரியனலாய்ச் சுவாலையாயிருக்கும். இனி யுந்திக்கு மேல் நாலங்குலப்பிரமாணம் அகாரந் தழுறக் கொழுந்தா யிருக்கும். தெய்வம் பிரமா. [illegible] மாத்திரை ௧. இது இருதய மனையாயிருக்கும்.

இந்த அகாரத்தின்மேல் உகாரம் எட்டங்குலப் பிரமாணமாய்ச் சோம [illegible] சமாய்த் தெய்வ [illegible] விஷ்ணுவாய் கலைபிரதிஷ்டையாய் மாத்திரை இரண்டாய் [illegible] வாயிருக்கும். இந்த உகாரத்தின்மேல் மகாரம்நாலங்குலப்பிரமாணமாய் [illegible] தெய்வம் உருத்திரன். கலைவித்தைமாத்திரை ஒன்றுவிது [illegible]. இந்தமகாரத்தின்மே லிரண்டங்குலப்பிரமாணமாய் [illegible] தெய்வம் மகேஸ்வரன். கலைசாந்தி [illegible] இரண்டு [illegible] நிவாம். இந்த விந்துவின்மே லிரண்டங்குலப் பிரமாணம் அர்த்த சந்திர [illegible] பிரகாசமாம். மாத்திரை கால் [illegible] இதில் அத்துவாக்களாறும் கூடுதலால் [illegible] பிரசாதமென்று பெயர். இந்தஅர்த்தசந்திரனையின்மேலி ரண்டங்குலப் பிரமாணமாய் நிரோதை திரிகோணம்போலப் புகை [illegible] நிறம் மாத்திரை அரைக்கால் இந்த நிரோதையின்மே லிரண்டங்குலமாய் நாதமானது மாணிக்கப் பிரகாசமா [illegible] மாத்திரை [illegible] இந்த நாதத்தின்மேல் [illegible] பிரமாணம்நாதாந்தம் [illegible] பிரகாசமாயிரண்டுவகையாம் மாத்திரை [illegible] நிரோதை [illegible] தெய்வம். சாத்தியாதீத கலையி [illegible] அத்துவாக்கள் [illegible] மாத்திரைக்குமேலாம் [illegible] இந்தநாதாந்தத்துக்குமேல் [illegible] இதற்குமேலாறுவிந்துப் பிரகாசம் [illegible] மாத்திரை காணிமுந்திரை இரத்தச் [illegible] நாலங்குலப்பிரமாண [illegible] போன்று வியாபினி யிரண்டு விந்துப்பிரகாசம் நாலுயிரகோடியாதவன்போலொளிய யிருக்கும் மாத்திரை அரைக்கா [illegible] இவ்வியாபினி மேல் ௩ அங்குலப்பிரமாண [illegible] சமனை முகு [illegible] சமமாம். நாலாயிரகோடி வெயிலொளியாயிருக்கும் [illegible] மேல் உ அங்குலப் பிரமாண [illegible] பிரகாசமா [illegible] மாத்திரை [illegible] உடம்பைவிட்டுப் பிரமா [illegible] சமட்பிரசாதமாம் இந்தநாலுக்கும் [illegible] சாக்கியம் [illegible] இந்தாறுக்கும் அதிதெய்வமா [illegible] சொன்ன எட்டு [illegible] பன்னிரண்டு [illegible] அங்குலப் பிரமாணம [illegible] தசகலை. இந்த உன்மனிக்குள்ளே [illegible] இதின்மே லோரங்குலிஅனந்தை - இதின்மே [illegible] அருநிறை [illegible] அனந்தை.

இனி அஞ்ஞை ஞானசொருபமாய் [illegible]யாயிருக்கும் அற
றுதை எல்லாவற்றையுஞ் சுட்டிக்கப்பட்ட [illegible]தான சத்தியாம் இந்த
[illegible] அதிருட்சம மென்றுபெயர் இதைத் தூலமென்றுஞ் சூட்சமமென்றுஞ்
தூல்லியமென்றும்அதிதூல்லியமென்றுமசொல்வர் இத்துடன் முன்கலை-மட
கூடிற் சோட்ச கலாப்பிரசாதமாம் இதி துன்புனை யாவது சரக்காலத்திரு
ள்போல விருக்கும் இவ்விருளிலே சந்திரொளியைம்போன்று இவனுடைய பி
ரகாசத்தைக் காணுகிறது சாக்கிரங்கண்டது சொப்பனம் [illegible]
வத்தையுங் கடந்து முன்கண்ட பிரகாசங்களெல்லாம் வெளிம்பாழாய்ப்போ
னது மோட்சமென்றறிக.

ஈடு. முப்பாழும்பாழாய்முதற்பாழ்வெறும்பாழாய்
யப்பாழுமாதியந்தமற்றப்பா—ழிப்பாழில்
சும்மாவிருக்கச்சுகமளித்தானெங்குருவே
யிம்மாயக்கத்தடி[illegible]கேள்

இந்தபிரகாரமான ஸ்தானங்களிலே அந்தந்த பதிற ஆத்த லட்சியங்
களைப் [illegible] மோட்சமுடையான் இதல்லாமல் - உ௰௪ - கலையுண்டு அதே
தென்னில் முன்சொன்ன -௩௬-ம். சமனுந்தம், உன்மனுந்தம், பரையாந்தம்
பராந்தம், சாணுந்தம் ஆகி. ஆக உ௰௪. இனி வாக்குகள் [illegible] அறுதிகலை ஆதி
கலை, தந்திரகலை, மந்திரகலை, [illegible] ஆக இதெல்லாமும் பஞ்சப்பிர
ணவம் அஷ்டப்பிரணவம், சோட்சப்பிரணவம், தூலபஞ்சகிருத்தியம், சூட்
சுமபஞ்சகிருத்தியம், அனுக்கிரகபஞ்சகிருத்தியம், இதெல்லாங் குண்டலிச
த்திமுகத்தோர்மாள இதென்றறிக.

இஃதொடு சிற்சத்தி [illegible] பிரசித்தபோது தாரகப்பிரமம் மூன்று
வித லட்சியமான தென்றறிக. இந்தத் தாரகங்கடந்தது சாங்கியம் இதி
டந்தது அமனஸ்கம் இதுகளெல்லாம் யோகங்களாலேயறிந்து வேண்டு மென
றறிக.

ARCH[illegible]

தத்துவநிஜாநுபோகசாரம்

பூர்வபாகம் [illegible] கன்மகாண்டத்தி லடங்கிய

பிரகரணம் - ௩௪க்கு அத்தியாயங்கள் - ஈடுஅ.

உத்தரகாண்டம் முற்றுப்பெறுங் [illegible]-சுஈஉ.

5370